

Anal.

9

ANECDOTA VARIA
GRAECA ET LATINA

EDIDERVNT

RVD. SCHOELL ET GVIL. STVDEMUND

VOLVMEN II

²BEROLINI
APVD WEIDMANNOS
MDCCLXXXVI

PROCLI
COMMENTARIORVM
IN REMPUBLICAM PLATONIS

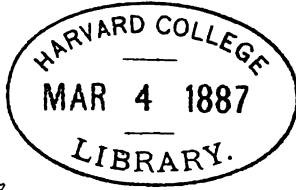
PARTES INEDITAE

EDIDIT

RVDOLFVS SHOELL

BEROLINI
APVD WEIDMANNOS
MDCCLXXXVI

955

. Constantius fund.
(II.)

PROCLI
COMMENTARIORVM
IN REMPUBLICAM PLATONIS
PARTES INEDITAE

RVDOLFVS SHOELLIVS HERMANNO VSENERO S.

Philosophiae antiquae expirantis opus inconditum atque deforme quod TIBI inscripsi, HERMANNE VSENERE, non vereor ne nimis alienum sit a laeta memoria eius diei quo honores per XXV annos a TE praeclare sustentatos faustis omnibus prosequimur. Tu enim a philosophorum Graecorum reliquiis aureis ex sordibus turbae sero natae excoquendis illum ipsum honorum gradum luculenter auspiciatus repetito totiens itinere vastae provinciae non modo campos florentes et cultiores, sed etiam saltus desertos et horridos ac plerisque invios fortiter obire soles, neque cuiquam ad sublimiora tutum esse aditum nisi quem non piguerit ad infima et abdita descendere invicta auctoritate ac fructuosa disciplina confirmas. Aliud est cur-munusculum parum idoneum TIBI excusatum velim. Nam Platonica haec nova aliis diuque desiderata, TIBI hercle nova non sunt, immo iterata lectione ad taedium usque trita. Qui precibus meis benigne obsecutus, quamvis variis gravibusque negotiis et insuper magnifici muneris curis obruaris, non refugisti laborem improbum libelli dum prelum exercet plagulas relegendi et adnotandi: in quo me modo impatientius festinantem modo tardius haesitantem modo imperite caecutientem et consolando et consilio et re egregie iuvisti, subsidia opportuna insperato attulisti, splendide et acute inventis plurimos locos depravatos restituisti ac declarasti. Itaque quod offerre me decebat TIBI iam refero acceptum, idque Tui beneficii documentum me certe non invito habebitur, modo idem simul meae fidei caritatisque pignus agnoscas.

De consilio et ratione editionis pauca praemitto, ut quid praestare et voluerim et potuerim, Tu eique quorum interest candidi iudices existimetis.

Proeli Platonici commentationum de Republica Platonis ut pars non exigua hodieque editorem expectaret, unici codicis qui illa servavit fato singulari effectum est. Fuit enim inter libros mss. quos Ioannes Lascaris per biennium 1491/92 Laurentii Medicis nomine in Graecia et Asia con-

quisivit, Procli quoque codex commentariorum in Platonis Rempublicam partem maiorem comprehendens. Quem modo Florentiam in bibliothecam Mediceorum allatum nactus Marsilius Ficinus Platoniorum dogmatum et initiorum interpres et mystagogus in litteris ad Martinum Vranium (i. e. Praenyngerum Constantiensem) datis d. 3. m. Ang. 1492 praedicat: *Post discessum, inquit, ex Italia tuum advecti sunt e Graecia mox ad magnanimum Petrum Medicem libri multi ex quamplurimis electi nuper, electore Lascari Graeco admodum elegante, pro regia illa bibliotheca iampridem a Magno Laurentio feliciter instituta. Ego autem inter multa ut soleo semper in primis legi platonica, primaque inter haec Procli in sex Platonis de Republica libros principiumque septimi. Quos igitur ex amoemissimis horum pratis flosculos passim discurrendo collegi ad te mitto. Quibus adiungit excerptos ex codice locos septem latine redditos*¹⁾.

Atque hic liber hodie quoque extat in bibliotheca Laurentiana (plut. LXXX n. 9)²⁾: quem prius quam Lascaris comparavit Harmonii cuiusdam Atheniensis fuisse in primo folio manu saec. XV notatur αὐτῆ ἡ βιβλος ἔστιν ἁρμονίου τοῦ ἀθηναίου ἔχει φλουρία ζ'. Codex optimaest notae, in membranis manu saeculi X. et eleganter scriptus et singulari diligentia distinctus; ab eodem librario raro notae criticae, passim scholia uberiora in margine addita sunt, quorum auctorem Platoniorum sectatorem haud procul abesse ab ipsius Procli aetate persuasum habeo: e quibus cum unum alterumvé Holstenius et Bandinius enotaverint³⁾, plurima inedita iaceant, partem eorum praecipuam exscriptam infra in appendice subicere placuit.

Ceterum codex misere mutilatus est: in quo ex tredecim Procli commentationibus quarum titulos index in fronte positus exhibet⁴⁾ non amplius sex integrae supersunt, deficit secunda fere tota cum extrema parte

1) Ficinus ep. XI (28) Opp. I p. 962 ed. Paris. 1641 (II p. 362 ed. Bas.). Cf. nota in *Ricordo di libri prestati et di quelli si cava di libreria* a. 1491—1494 (Piccolomini intorno alle condizioni ed alle vicende della libreria Medicea privata, Fir. 1875, p. 129 n. 84) *A messer Marsilio Ficini, Procolo platonico greco, sopra la rep. di Platone, scoperto, in membrana, non finito. A dì 7 di luglio 1492, propria manu.* Ib. p. 98 n. 737 in inventario librariae Mediceae a. 1495 notatur *Gre. Plocius in Platonis polythias.*

2) cf. Bandini catal. codd. Graec. biblioth. Laurentianae III p. 192. Val. Rose in Herm. II p. 98.

3) cf. Fabricius Bibl. gr. IX p. 423. Bandini l. c.

4) cf. Val. Rose *der Index zu Proklus Abhandlungen über die Republik des Plato* in Herm. II 96 sqq. — Ceterum cum tredecim illis dissertationibus parum congruunt Procli εἰς τὴν Πολιτείαν Πλάτωνος βιβλία δ' quae Suidas v. Πρόκλος memorat: quam discrepantiam notasse satis habuerunt Zellerus *die Philosophie der Griechen*³ III 2 p. 779 et Freudenthalius in Herm. XVI p. 215, solvisse sibi visus est Roseus l. c. nu-

primae, praeterea a nona omnes usque ad tertiam decimam. Quam iacturam accepisse librum ante quam in bibliothecam Mediceam pervenit testimoniis supra allatis p. 4 probatur.

mero δ' in ιδ' vel ιγ' correcto. Explicatur res, opinor, indicibus operum Syriani et Procli apud Suidam inter se comparatis:

v. Συριανός	v. Πρόκλος
ἔγραψεν	ἔγραψε πᾶνυ πολλά, φιλόσοφα καὶ γραμματικά·
1) Εἰς Ὅμηρον δλον ὑπόμνημα ἐν βιβλίοις ζ'.	Ἐπόμνημα εἰς δλον τὸν Ὅμηρον. Ἐπόμνημα εἰς τὰ Ἡσιόδου ἔργα καὶ ἡμέρας. Περὶ χρηστομαθείας βιβλία γ'.
2) Εἰς τὴν Πολιτείαν Πλάτωνος βιβλία δ'.	Περὶ ἀγωγῆς β'.
3) Εἰς τὴν Ὀρφέως θεολογίαν βιβλία β'.	Εἰς τὴν Πολιτείαν Πλάτωνος βιβλία δ'.
4) [εἰς τὰ Πρόκλου] Περὶ τῶν παρ' Ὀμήρῳ θεῶν.	Εἰς τὴν Ὀρφέως θεολογίαν.
5) Συμφωνίαν Ὀρφέως, Πυθαγόρου καὶ Πλάτωνος περὶ τὰ λόγια βιβλία δέκα·	Περὶ τῶν παρ' Ὀμήρῳ θεῶν. Ἐπιχειρήματα κατὰ Χριστιανῶν ιη'.

καὶ ἄλλα τινὰ ἐξηγητικά.

Vtrique philosopho eadem opera eodem ordine enumerata praeter rationem tribui apparet: idque iam miratus esse videtur auctor glossematis eis τὰ Πρόκλου, quibus verbis ad alterum locum respici voluit. Atque Bernhardyus et Zellerus (l. c. 763 n. 5) haec omnia a Syriano abiudicant tamquam ex memoria Procli temere translata. Mihi contrarium probatur. Etenim ex quinque titulis qui repetuntur tres 1) 3) 5) recte ad Syriam pertinere ex Procli ipsius et Marini testimoniis efficitur (cf. Zeller. l. c.), Proclus eorundem auctor non traditur: nisi quod magistri opus de Orphei theologia adnotationibus instruxisse fertur (Marinus vit. Procli c. 27). Nam ad Procli opus amplissimum Εἰς τὰ λόγια iniuria Zellerus rettulit verba περὶ τὰ λόγια βιβλία δέκα, quae neque iustum titulum efficiunt pro περὶ τῶν λογίων, neque a prioribus divelli possunt (eundem titulum Eudociae compiler notat p. 437 mira oscitantia inter Characis Pergameni opera delatum). Hinc longe probabilius fit Syriani librorum indicem cum Procli successoris eius et discipuli operibus male confusum esse: neque iam est cur librum de Dis Homericis et in Platonis Rempubliam libros quattuor Syriano eripiamus. Certe nihil miri habet Syriam inter tot dialogos Platonicos (Zeller. p. 764 n. 2) etiam Rempubliam enarrasse.

Verbo moneo, qua ratione Freudenthalius in subtili ac laboriosa disquisitione Herm. XVI p. 214 sqq. operum Procli ordinem secundum tempora constituere temptavit, eam non sufficere ad quaestionem lubricam profligandam. Qui quod enarrationem Reipublicae Platonicae ante commentarium in Timaeum scriptam esse effecit ex locis quibus ad illam respici videtur (in Tim. p. 121^a ὁ ἐν Πολιτείᾳ Σωκράτης Ἀνάγκη αὐτὴν προσηγόρευσεν, ὥς δέδεικται ἐν ἐκείνοις. 259^b ὥς ἐμάθομεν ἐν Πολιτείᾳ. 191^f — quibus praeter 339^b iam addas 135^f καὶ ἔχεις τῶν τριῶν δημιουργιῶν καὶ παρ' αὐτῷ τὴν Δίον, τὴν Διονυσιακὴν, τὴν Ἀδωνιακὴν, αἷς καὶ τὰς τρεῖς πολιτείας συνδιείλεν, ὥς ἐν ἄλλοις εἶπομεν: vid. infra p. 17, 14): fugit eum contrarium aequo iure probari loco comm. in Rempubliam quem affert Maius Class. auct. I p. 355 (infra p. 69, 3) . . . εἶπομεν ἐν τοῖς εἰς Τίμαιον Ἰκανῶς, cui nunc etiam disertius accedit testimonium infra p. 114, 22 ὅς εἶπομεν ἐν τοῖς εἰς τὸν Τίμαιον ἐκδεδομένοις. Nempe commentarii illi ex scholis originem ducunt quas de dialogis Platoniciis identidem habuit Proclus: unde mirum non est ad hos libellos invicem remitti lectorem.

Iam ex illo codice truncato cum alia saeculi XV. extremi et XVI. exemplaria descripta sunt¹⁾ tum Oxoniense satis leviter exceptum, unde Simon Grynaeus Procli in *Politicen difficiliorum quaestionum omnium enarrationem* una cum commentariis in Timaeum Basileae a. 1534 ad calcem operum Platonis edidit: quae exemplaria omnia ipsis hiatibus Florentinum referunt.

Verum quae perisse credebantur dissertationes quinque (9—13) ad libros VIII—X de Republica, eas integro saeculo post editionem a Grynaeo curatam compertum est superesse atque in eadem urbe ipsas quoque asservari unde ab initio opus Procli in hominum doctorum notitiam pervenit. Nam Florentiae apud nobiles Salviatos codicem ex quo Medicei hiatus suppleantur eodem fere tempore vidisse se testantur duo viri libris Graecis investigandis conferendisque enixe dediti Lucas Holstenius et Alexander Morus: quem codicem abscondi potius quam custodiri queruntur eundemque per possessorum illiberalem arrogantiam et barbaram incuriam in miserrima iam condicione haberi. Holstenii haec sunt verba in *Iudicio de libris optimis ac maximam partem ineditis bibliothecae Mediceae* a. 1640 scripto²⁾: *Scam. LXXX. Libri legales et politici Graeci, et in his Procli Comment. in Rempubl. Platonis in 4. Codex antiquissimus, ex quo pleraque exemplaria per Europae bibliothecas promanarunt: etiam Ozoniense in Britannia, quod vitiosissime scriptum Basileenses repraesentarunt. Huic MSCto praefixus est index capitum: unde perspezi principio magnam partem capituli primi, secundum integrum et tertium caput maxima parte desiderari: in fine autem dissertationes IX in tres posteriores libros Platonis periisse. Sed totum huius operis supplementum apud Salviatos extare deinde deprehendi. Sed ut simiae prolem prae nimio affectu suffocant, ita invidi illi et maligni librorum custodes, dum thesaurum nimium abscondunt, eundem et sibi et publico perdidit. Nam quaterniones illi ita carie, marcere et putredine corrupti sunt, ut membranae divelli nequeant, in quibus vix detrita literarum vestigia appa-*

1) Velut codd. Parisini duo gr. 1831 et 1832 quos Val. Rose describit l. c. p. 97, et Romani tres quos ipse examinavi 1) cod. bibl. Angelicae C I 12 ubi Procli enarratio adiuncta est Simplicii commentariis in Aristotelis phys. ausc. II. V—VIII; 2) cod. Vat. Palatinus 63 Procli in Alcibiadem I et in Rempublicam commentarios continens, quibus insertae sunt Syriani de Aristotelis metaph. II quaestiones; 3) cod. Vaticanus 233 commentariorum in Remp., quos a. 1540 scripsit 'Ioannes Honorius a Mallia oppido Hydruntinae dioc. Ortus librorum grecorum instaurator'.

2) Lillienthal *Selecta hist. et litt. Regiom.* 1715 p. 110; cf. Rose *Anecd. Gr.* I p. 2 et in *Herm.* I. c.

rent. Illi tamen canes, quod aiunt, in praesepe et dracones thesauris incumbentes omnia sibi salva et sarta tecta existimant, dum modo ipsi soli possideant. Sane non solum operae pretium foret, sed publicum beneficium extorquere ab iniquis possessoribus describendi copiam, ut et Medicus Codex suppleatur et praestantissimum opus non funditus pereat. Id quod tamen sine Principis auctoritate impetrari non poterit. Morus autem in Notis ad quaedam loca Novi Foederis (Paris. 1668) data occasione complures locos exhibuit excerptos ex Procli commentario¹⁾ luce, inquit, publica dignissimo in X. de Rep. Platonis, qui Commentarius quantitatis pretii non pretio habetur suo, male conservatus in Bibliotheca Nobilium Salviatorum Florentiae (p. 99), et in sequentibus (p. 102) Quae descripsisse, licet prolixiora, cum in una tantum reperiantur bibliotheca, in qua cum blattis luctantur et tineis, eruditi, spero, ut caeteris aequiores fere sunt, operae pretium ducent.

Verba duorum testium integra apposui, ut appareat falli Valentinum Roseum qui nuper de indice illo Mediceo commentariorum Procli docte ut solet disserens Salviatorum codicem Mediceo opposuit tamquam alterum illius operis fontem quamvis male habitum at servatis dissertationibus omnibus Mediceo multo pleniorum et integriorem²⁾. Atqui Salviatorum librum non habuisse nisi extremam partem commentationum Procli cum Morus fidem facit qui quaecumque enotavit commentario in X. de Republica accepta refert, tum Holstenius confirmat totum operis supplementum i. e. ea ipsa quae nunc desiderantur in fine codicis Medicei apud Salviatos extare testatus. Idemque efficitur eis quae Angelus Maius de illo codice, quem Romae usurpavit, rettulit indeque deprompsit, de quibus statim dicam. Ne multa: eiusdem codicis Graeci antiqui qui in Laurentiana servatur, olim dum integer esset particulam extremam effecerat Salviatorum liber: quae iam ante quam liber ad Mediceos perlatus est e voluminis compage avulsa videtur latuisse inter codices Mediceos; si quidem probabile est eam fuisse ex numero Mediceorum a. 1500 Salviatis monasterii S. Marci creditoribus traditorum³⁾. Conficit rem membranarum illarum simulacrum scripturae ab A. Maio delineatum in tabula Scriptorum veterum nov. coll. tomo II addita (n. 3): quod infra in tabula nostra

1) p. 99 sqq. ad Ioan. XI 39 (cf. 142 ad Rom. VI 4; 247 ad Tit. I 12); 130 ad Act. XX 10; 220 ad Phil. III 3; 261 ad Hebr. XI 1.

2) Idem repetunt Zeller l. c. III 2 p. 779; Rohde in mus. Rhen. XXXII p. 330.

3) cf. Piccolomini intorno alle condizioni . . . della libr. Medicea priv. p. 25. 29 sq.

repetitum si comparas cum Mediceo specimine scripturae a nobis expresso, eiusdem librarii saeculi X. manum elegantem statim agnosces.

Sub finem superioris saeculi commentarium illum Procli frustra in Salviatorum bibliotheca quaesitum fuisse Ruhnkenius ad Villoisonum perscripsit¹⁾: eundem Romam transisse compertum est, ex quo A. Maius complures locos et capita longiora ex illo excerpta in collectionibus auctorum e Vaticanis codicibus editorum publicare coepit²⁾. Nam eundem illum codicem possessorum neglectione corruptum Maius denotat similia atque Morus et Holstenius de libri condicione conquestus. Qui in Spicilegii Romani vol. VIII praefatione p. XX *Utinam vero, inquit, mihi liceret Procli hoc scriptum eruditissimum cum ipso pulvisculo totum efferre! Sed codex et misere truncatus est et in superiore singulorum foliorum parte madore ac situ corruptus, ita ut nulla pagina integra sit hiante oratione. Quin et ipsi quaterniones sus deque perturbati fuerunt, qui abrupto toties, ut dixi, orationis filo aegre ordinantur*³⁾.

Nec miramur his difficultatibus Maium quominus totum commentarium ederet deterritum esse: modo ne aliis quoque thesauri sui usum invidisset! Etenim post illum nemini ipsius codicis inspiciendi copia facta est: qui in qua parte Vaticanae custodiatur, neque Maius prodit neque ex catalogis librorum manuscriptis peti potuit. Certe in Reginensi bibliotheca, ubi eum extare non temere, confidentius tamen affirmat Roseus (Herm. II p. 100) — nam a. 1652 cum nobilibus Salviatis Nicolaum Heinsium nomine reginae Christinae de illorum libris acquirendis egisse

1) Villoison Anecd. Gr. II (1781) p. 264 n. Cf. Wytttenbach ad Plutarchum de sera numinis vind. p. 90 (= 550 ed. Lips.)

2) Maius ex *inedito ad decimum Platonis de republica librum commentario* primum in notis ad Ciceronis de republica librorum editionem Rom. 1822 locos haud paucos excitavit quorum indicem dedit p. 349; eosdem repetiit novisque excerptis auxit in altera editione Classicorum auctorum e Vaticanis codicibus editorum tomo I (1828) inserta, ubi praeterea particulas quasdam dissertationis Procli εις τον εν Πολιτεια μυθον adiecit p. XIII—XVIII et p. 366—368. Indidem integrum caput πᾶς ἡ τῶν παιδῶν βῆσις γίνεται ἐκ τοῦ παντός κτλ. proposuit in Spicilegii Romani vol. VIII (1842) p. 664—712. Denique commentationis quae inscribitur Ἐπισκεψις τῶν ὑπ' Ἀριστοτέλους ἐν δευτέρῳ τῶν Πολιτικῶν πρὸς τὴν Πλάτωνος Πολιτείαν ἀνετηρημένων partem maiorem in Scriptorum veterum nova collectione vol. II (1827) p. 672—675 exhibuit; ibidem vol. III 3 p. 216 auctorum a Proclo citatorum conspectum dedit lepidis erroribus refertum.

3) Cf. ad Ciceronis de rep. VI 4 *Procli particulas recitat Morus ad evang. Io. XI 39 e codice florentino nobilium Salviatorum iam tum male, ut ait, conservato, lacunoso et neglecto. Script. vet. nov. coll. II p. 671 In calce pervetusti ms. voluminis, quod Procli ad decimum platonicae reipublicae librum commentarios continet, ineditos quidem sed male iamdiu a stillicidio situque adfectos atque imminutos*

neque tamen de pretio convenisse traditur¹⁾ — nequiquam librum et ipse quaesivi et quaesiverunt post me alii. Nec maiore cum fructu Ottonianae ipsiusque Vaticanae catalogos consului et codices Procli commentariorum platoniorum omnes pervolvi. Videtur igitur postquam Romam nescio qua via migravit et inter Vaticanos reconditus est codex foede truncatus turbatusque, cum titulo careret, cum alio sive similis sive diversi argumenti libro in unum colligatus esse indeque suum in indicibus locum non invenisse: neque desperandum est fore ut forte fortuna in eum incidat si cui investigandi et otium suppetit neque deest perseverantia.

Interim quae abdita delitescunt, eorum maximam partem aliunde recuperare licuit. Servatur enim Romae in bibliotheca Barberina dissertationum Procli quae desiderantur exemplum a Luca Holstenio ex Salviatorum codice exceptum, nempe idem quod olim inter Graeca Holstenianae bibliothecae manuscripta notatum est in indice a Morhofio publicato Polyhistoris vol. I p. 67 (Lubecae 1732)²⁾. Apparet Holstenium quod se principe Etruriae intercedente impetraturum speraverat (cf. locum a me exscriptum p. 7), aliquando possessoribus invitis extorsisse describendi copiam. Atque apographo comparato quae de exemplaris illius cum Mediceo codice necessitudine exposuimus plane confirmantur.

Liber est bibl. Barberinae ms. Graecus I 65 (olim signabatur n. 506) chartaceus in 8° (non fol., ut apud Morhofium l. c. legitur) foliorum 176, inscriptus *Procli Lycii Platonici Diadochi dissertationes aliquot in Rempubl. PLATONIS hactenus desideratae*. Eae quidem perscriptae sunt foliis 4—141 (scriptura vacant ff. 18^v—23^v, 63^v—75^v, 91): sequuntur f. 147—159 *Πρόκλου ἐκ τῆς Χαλδαϊκῆς φιλοσοφίας ex MSto Vatic. 1026* excerpta, denique f. 161—176 *Pselli de daemonibus et generibus incantationum libellus graece et latine*. Extant autem in apographo Procli in Rempublicam commentationes quinque ultimae a nona usque ad tertiam decimam:

(IX) Μέλισσα εἰς τὸν ἐν Πολιτείᾳ λόγον τῶν Μουσῶν f. 4—38; desideratur initium et pars media. Eodem pertinet codicis fol. 160

1) Cf. Blume Iter Ital. II p. 80. III p. 60.

2) p. 68 *Procli dissertationes aliquot in Remp. Platonis hactenus non editae, Graece fol.* Cf. Fabricii Bibliotheca Gr. IX p. 424 Harl. — De libro Barberino quae nuper auctore F. de Rohden Freudenthalius *Hellenist. Stud.* 3 (1879) p. 301. 321 protulit, manca sunt neque erroribus immunia: unde virum egregium de ratione quae ei libro intercedit cum Mai codice iudicium fefellit.

solitarium. *Numerus geometricus Procli ad octavum Reip. Platonis figuras geometricas exhibens.*

- (X) Περὶ τῶν δεικνόντων τριῶν λόγων ὅτι εὐδαιμονέστερον τοῦ ἀδίκου τὸ δίκαιον f. 39—41.
- (XI) Περὶ τῶν ἐν τῇ δεκάτῃ τῆς Πολιτείας κεφαλαίων f. 42—50.
- (XII) Εἰς τὸν ἐν Πολιτεία μῦθον f. 50—135.
- (1) τίς ἡ πρόθεσις τοῦ μύθου παντός f. 51—55.
- (2) πόσα δεῖ προληφθῆναι τῶν ψυχικῶν κρίσεων f. 55—63.
- (3) πῶς δεῖ νοεῖν τὸ εἰσιέναι καὶ ἐξιέναι ψυχὴν ἀπὸ σώματος) f. 76—90: deest pars prior capituli foliis duodecim vacuis relictis.
- (4) πῶς ἡ τῶν παιδῶν βρῶσις γίνεται ἐκ τοῦ παντός: καὶ πῶς τοῦτο φιλεῖται ψυχῇ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατιούση f. 92—135.
- (XIII) Πρόκλου Λυκίου Πλατωνικοῦ διαδόχου ἐπίσχεψις τῶν ὑπ' Ἀριστοτέλους ἐν δευτέρῃ τῶν Πολιτικῶν πρὸς τὴν Πλάτωνος Πολιτείαν ἀντειρημένων¹⁾ f. 136—141: deficit pars posterior.

Horum partem ipse Holstenius scripsit, pars a librario non indocto exarata est et ab Holstenio retractata²⁾: qui et errata secundum exemplar correxit et maxime ea quae amanuensis propter margines foliorum superiores situ ac madore corruptos non intellecta omiserat spatiis vacuis relictis, intentiore cum oculorum tum ingenii acie usus supplevit. Qua in re eum nonnumquam incertiora atque adeo improbabilia admisisse et res monstrat et repetita eisdem locis temptamina firmant: quamquam in universum magna cum religione ductus quales in exemplari apparerent expressit. Talia igitur supplementa Holstenii non minus quam ea quae dubia esse ipso scribendi modo significavit, ne cui fraudem faciant, satius duxi litteris inclinatis imprimenda curare; idem hiatus quos in re incerta apographi auctores reliquerunt, ambitum accurate punctis positus reddidi, quamquam eos ad spatia in ipso codice obvia scrupulose constanterque accommodatos esse supplementis certis si quae ex Platone

1) De hac commentatione Maius dubitationem inconsulto movit (Script. vet. nov. coll. II p. 671, cf. Class. auct. I p. 192 not. ad Cic. de rep. II 25), qui eam Eubulo Platonico quam Proclo tribuere maluit futilli argumento usus, quod Eubuli librum περὶ τῶν Ἀριστοτέλει πρὸς τὴν Πλάτωνος Πολιτείαν ἀντειρημένων Porphyrius novit vit. Plotini 20. Quae miror eum persuasisse Ehrlichio De iudicio ab Aristotele de Republica Platonica facto (Hal. 1868) p. 15 atque ipsi Bernaysio *Theophrastos' Schrift über Frömmigkeit* p. 156. Procli scriptum vel titulus gemellus arguit libelli Ἐπίσχεψις τῶν πρὸς Πλάτωνος Τιμαίων ὑπ' Ἀριστοτέλους ἀντειρημένων, quem passim citat Ioannes Philoponus in libro contra Proclum de mundi aeternitate.

2) ff. 4—18, 23, 39—63^v Holstenii, ff. 25—38, 76—90 altera manus scripsit, f. 92—141 manus alternantur.

scholiisve Platonis peti possunt (cf. e. g. p. 22, 8) haudquaquam firmatur.

Ceterum quanta cum diligentia apographum Holstenianum confectum sit protinus apparebit capita a Maio ex eodem codice descripta comparanti. Nam veteris libri pessime habiti scripturam saepe Maius non recte lectam nedum intellectam festinanti calamo transcripsit, Holstenius perite exceptam repraesentavit: idem adeo ex initiis madore corruptis singulorum paginarum versus integros ternos quaternosve patienti interpretatione recuperavit, quarum Maius cum de lectione desperaret vix vestigia ulla servavit. Nisi forte probabile ducimus membranarum tabe latius serpente factum esse, ut quae scripturae reliquiae ante haec duo saecula a viro Graece docto aegre agnosci potuerunt, nostro saeculo iam nulla apparent. Etiam in fine capituli ultimi magna parte Maius caruit¹⁾ quam nunc praestat apographum Barberinum: sive codex folii extremi iacturam fecerat cum in Vaticanam delatus est, sive folium de loco deiectum Maius suae sedi restituere neglexit. Certe equidem particulas a Maio publicatas de integro repetere non dubitavi: quarum lectio per editoris sive incuriam sive inopiam obscurata nunc demum ope exemplaris longe plenioris et accuratioris stabiliri potuit et expediri.

Quamquam ne Holstenius quidem librum Salviatorum ita excussit ut nihil reliqui faceret, neque omnium quae ille liber comprehendit integrum exemplum Barberinus refert. Ipse Holstenius duobus locis continuatione orationis interrupta paginas non paucas scriptura vacuas reliquit postmodo suppleturus (ff. 18^v—23^r, 64—75) — puto quod codicis folia lacera et discerpta in iustum ordinem redigere ei nondum contigerat: quos defectus quominus expleret nescio qua causa impeditus est. Hinc commentationis nonae capitula 21—36, commentationis duodecimae capituli secundi clausula, tertii (πῶς δεῖ νοεῖν τὸ εἰσιέναι καὶ ἐξιέναι ψυχὴν ἀπὸ σώματος) pars prior desiderantur: quo ex capite quae et Morus in Notis ad Ioan. XI 39. Act. XX 1. Hebr. XI 1 et Maius in commentario ad Ciceronis de republica libros (Class. auct. I) excerpserunt, pleraque apud Holstenium frustra quaeres.

Verumtamen cum antiqui codicis ex Vaticana tandem aliquando in lucem protrahendi admodum incerta spes sit, cum ea sit eius libri con-

1) Neque enim se omisisse verum non legisse reliqua profitetur Script. vet. II p. 671 *Ceteroquin in meo codice mutilum Eubuli scriptum est: quare superest, ut ab iis qui Florentini codicis copiam habent (nisi et is forte imperfectus est) reliquam partem expectemus.* Quam expectationem iam non miramur irritam fuisse.

dicio, ut vel recuperato eo Holstenii apographum suo pretio non videatur privatum iri: interim hoc apographum olim per menses hibernos a. 1869/70 in Barberina bibliotheca a me descriptum foras emittere constitui, adiectis quaecumque praeterea ex codice Morus et Maius excerpserunt. Quodsi cui postea ipsius codicis Vaticani conferendi copia fiet, ei saltem temporis operaeque gratiam fecisse videbor subsidiis quae undique parari a me potuerunt in unum congestis.

Platonici philosophi opus edituro cum utique munus impeditum redatur auctoris oratione incomposita, placitis abstrusis, argumentationis tortuosae et araneosae ambagibus: eam difficultatem in his ad Rempublicam commentariis auget etiam unici exemplaris quo traduntur depravata lectio. Nam etsi mendorum quibus praeter hiatus verba Procli deformantur partem magnam ad tristia fata membranarum sive ad Holstenii in describendo errores referre licet, graviora iam ab antiquo librario commissa esse persuasum habeo. Equidem ut et quam commodissime legeretur scriptor haud sane commodus et quam rectissime intellexeretur liber omni vitiorum genere corruptus operae non peperci. In levioribus, veluti accentibus et interpunctione et quae ad orthographiam pertinent, apographi nullam rationem habui, cum praesertim in eo neque normam ullam observari et saepe omnino perversa admitti viderem. Corruptis medicinam idoneam adhibere studui hiatusque ex coniectura supplevi, sicubi cum probabilitate fieri posse videbatur: nam in his ferme verisimilia non certa dare licere nemo ignorat, verioraque ab aliis repertum iri gaudebo. Quamquam nimis dubia in adnotatione commemorare tutius visum est, prorsus incerta quae essent intacta reliqui.

In hac parte officii mei doctorum amicorum auxilium petenti non defuit. Collega optimus Aemilius Heitz dum plagulas prelo subiectas perlegit corrigendo adnotando dubitando pergratum mihi fecit, idemque quod exquisitis doctrinae copiis quibus mox Damascii recensionem adornaturus est ne Proclo quidem invidit insigniter de hoc libello meruit. Tu vero, HERMANNE VSENERE, quam promptam quamque salutarem opem Proclo eiusque editori tuleris, ne lectores immemores sint, ipse Proclus cavebit medicum TE multifariam expertus: me certo scis propensae TVAE in me voluntatis immemorem numquam fore. Vale.

Dabam Argentorati Kal. Mart. MDCCCLXXXIII.

ΠΡΟΚΛΟΥ ΛΥΚΙΟΥ ΠΛΑΤΩΝΙΚΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ

	pag.
Μέλισσα εἰς τὸν ἐν Πολιτείᾳ λόγον τῶν Μουσῶν	15
Περὶ τῶν δεικνύντων τριῶν λόγων ὅτι εὐδαιμονέστερον τοῦ ἀδίκου τὸ δίκαιον	43
Περὶ τῶν ἐν τῷ δεκάτῳ τῆς Πολιτείας κεφαλαίων	45
Εἰς τὸν ἐν Πολιτείᾳ μῦθον	52
Ἐπίσκεψις τῶν ὑπ' Ἀριστοτέλους ἐν δευτέρῳ τῶν Πολιτικῶν πρὸς τὴν Πλάτωνος Πολι- τεῖαν ἀντειρημένων	128

H = Holstenii apographum

[] *hiatum in apographo relictorum supplementa*

[] *librariorum interpolationes*

< > *voces ex coniectura additae*

*Stellula * in notis praefixa id quod in contextu editur ex
mea emendatione repositum esse significari*

(ΠΡΟΚΛΟΥ ΛΥΚΙΟΥ ΠΛΑΤΩΝΙΚΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ

Μέλισσα εἰς τὸν ἐν Πολιτεῖα λόγον τῶν Μουσῶν.)

* * * * *

** σεως τῶν πρώτων, καὶ τοῦ καιροῦ ὀφειλήσεις, εἰσάγονται μὲν ἀπὸ τῶν τοιούτων [σφαλμάτων π]αίδων γενέσεις οὐκ εὐφυῶν οὐδ' εὐτυχῶν ὄντων. καὶ δῆλον ὅτι ὁ Πλάτων ἐπεσθαι βούλεται τῇ σπουδ . . . τῇ τοιαύτῃ καταρχῇ καὶ τὴν τοιάνδε γένεσιν, ἀλλ' οὐκ εἶναι τὴν τῆς κηρύσεως νόσον ἀρχὴν, τὴν δὲ τῆς τοῦ τεχθέντος ζωῆς· ἀλλὰ καὶ ταύτην εἰς ἐκείνην ἀνηρτῆσθαι καὶ συνέχειαν πρὸς αὐτὴν ἔχειν. τεχθέντας δ' οὖν οὕτω τοὺς δευτέρους ἐσομένους ἄρχοντας, οὐκ εὐφυεῖς οὐδ' εὐτυχεῖς διὰ τὴν παρὰ καιρὸν σποράν [ὄντας, πρώτων] ἀμελήσειν τῶν Μουσῶν γὰρ οὐκέθ' ὀλόκληρον λύεται τῶν πρώτων ἀρχόντων καὶ διὰ μουσικῆς ἤχθησαν, ἅτε αὐτῆς ἐφαψαμένους, οὐκέτι καὶ τοὺς μεθ' ἑαυτοὺς παιδεύσειν ὁμοίως, ἀλλὰ διὰ μόνης γυμναστικῆς. ταύτης γὰρ οἱ μέσοι εἰσάγονται δεῖν ἐπιμελεῖσθαι τοῦ σώζεσθαι χάριν· ἀμελήσειν οὖν μουσικῆς διὰ ψυχῶν ἀφύϊαν ἐν τῇ παιδείᾳ τῶν τρίτων ἐσομένων ἀρχόντων τοὺς δευτέρους οὐκ εὐφυεῖς ὄντας οὐδ' εὐτυχεῖς διὰ τὴν παρὰ καιρὸν σποράν· οὐκ εὐφυεῖς μὲν, ὅτι μὴ πρὸς ὅλην τὴν παιδείαν ἔχουσι ἐπιτηδείως, οὐκ εὐτυχεῖς δέ, διότι τῶν περιόδων τοιαύτη συνετάχθησαν, ἀρχὴν ἐπαγούση τῇ ἀρίστη πολιτεῖα λύσεως. ἡ γὰρ τύχη τῶν ἐκ τοῦ παντός ἐστιν ἡμῖν ἀπονεμομένων ἀποπληρωτικῆ, συντάττουσα τὰ ἡμέτερα ταῖς τοῦ παντός τοιαῖσδε περιόδοις κατ' ἀξίαν ἀμείνουσι οὐσαις ἢ χείροσι. παιδεύουσι δ' οὖν οἱ δεύτεροι τοὺς ἀφ' ἑαυτῶν, οὐκέτι δὲ διὰ πάσης ὡς εἴρηται παιδείας, ἀλλὰ διὰ μόνης γυμναστικῆς, καὶ ταύτης ὡς ἀναγκαίας πρὸς τὸ εἶναι. τοὺς δὲ δὴ τρίτους ἀνάγκη τοὺς ἀμούσους ὄντας λοιπὸν ἀπαιδευτὰς ἔχειν πρὸς τὸ δια[χρ(ί)ν]ειν τὰ διαφέροντα εἶδη τῆς ζωῆς τὰ φυλακτικά καὶ μὴ φυλακτικά, καὶ συνάφειν τὰ ἀνόμοια ἀλλήλοις. συγχεθέντων δὲ τῶν πολιτικῶν γενῶν ἐσσεσθαι τοὺς τετάρτους ἀπὸ τῶν πρώτων στασιαστικούς, διὰ τὴν σύγχυσιν ἐκάστων ἀντεχομένων τοῦ πρωτεύειν· ἐν γὰρ τοῖς συγχευμένοις ἕκαστον ἐθέλειν τὴν ἑαυτοῦ τάξιν ὑπερβαίνειν, μήτε τοῦ φύσει χείρονος

1 τῶν καιρῶν *H pr.* || ὀφηλήσεις *H*; *suppl.* τοῦ καιροῦ [τῶν γάμων] ὀφ. ? || 2 *τοιούτων.....άδων *H*, σφαλμάτων *suppl.* *ex p.* 16, 23. *Cf. Plat. resp.* VIII *p.* 546^d || 3 τῇ σπουδ...τῇ τοιαύτῃ *H*; *leg.* τῇ ἀσπουδάστω τοιαύτῃ (*cf. p.* 16, 20) ? τῆς σποράς τῇ τοιαύτῃ *Usener* || 4 νόσον (*sic*) *H* || 8 *ὄντας, πρώτων]ν *H* (*cf. Plat. l. c.*) || 10 *suppl. fere* [εἰ] καὶ διὰ μουσικῆς ἤχθησαν, ἅτε [βραθυμότερον] αὐτῆς ἐφαψαμένους κτλ. || 14 *τοὺς οὐκ *H* || 18 *ἀπονεμομένων *H* || 23 *δια...ειν *H* (*cf. p.* 16, 10) || 27 *ἐθέλει *H*

ἔτι ὅμοια φρονοῦντος διὰ τὴν ἐν τῇ γενέσει μῖξιν, μήτε τοῦ δοκοῦντος ἀμεί-
 νονος ἀμεινον ἑαυτὸ μόνως δεικνύναι δυναμένου διὰ τὴν ἐν τῇ φύσει παρα-
 δοχὴν τοῦ χείρονος. Τέταρτοι δ' οὖν ἀπὸ τῶν πρώτων εἰσὶν ἄρχοντες οἱ
 στασιάζοντες, ἀλλ' οὐ πρώτοι. καὶ λέλυται τὸ ἀπορηθὲν, πῶς καὶ τοῦ κρα-
 τοῦντος στασιάζοντος ἡ πολιτεία λυθήσεται καὶ τὸ ἀναμάρτητον ὑπάρξει τοῖς 5
 σοφοῖς ἄρχουσιν· οὐ γὰρ ἐν ἐκείνοις ἡ στάσις, ἀλλ' ἐν τοῖς πολλοστοῖς ἀπ'
 ἐκείνων, οἱ τῆς αὐτῆς ἔτι πολιτείας ἄρχοντες οὐ τῆς αὐτῆς μετέσχον παιδείας
 ἐκείνοις τοῖς ὡς ἀληθῶς ἄρχουσιν. τῆς δὲ ἐν τοῖς τελευταίοις τούτοις ἄρ-
 χουσι στάσεως αἰτία τῶν τρίτων ἡ ἀμουσία γεννησαμένη παῖδας οὐκέτι φυ-
 λακικούς, διὰ τὴν τῶν ἀνομοίων ἀδιάκριτον σύγχυσι· τῆς δὲ τῶν τρίτων 10
 ἀμουσίας ἡ τῶν δευτέρων βραθυμία περὶ τὰς Μούσας, δι' ἀφύϊαν οὐκέτι κατὰ
 τὴν ὅλην καὶ τελείαν παιδείαν, καθ' ἣν ἐτράφησαν, δυνηθέντων ἐκθρέψαι
 τοὺς παῖδας· τῆς δὲ τῶν δευτέρων ἀφύϊας ἡ τῶν πρώτων περὶ τὴν τοῦ και-
 ροῦ θήραν τῆς τῶν γάμων εὐκαιρίας ἀμαρτίας· ἦν ἀπὸ τῆς αἰσθησεως ἐφελ-
 κυσάμενοι, πραγματείας πολλῆς δεομένης καὶ ἀγαθῆς τύχης εἰς τὸ μὴ πολλὰ 15
 τοιαῦτα παταίειν καὶ 'μόγισ δι' ἀμυδρῶν ὀργάνων' τάληθες ἐλεῖν ἰσχυούσης, τὸν
 μὲν λογισμὸν ἐξάντη τῆς ἐπικλωσθησομένης ἔξουσι τῇ πολιτεία λύσεως, τὴν δὲ
 αἰσθησιν ταῖς ἑαυτῆς παροράσεσιν αἰτίαν τῶν ἐν τοῖς λογισμοῖς παρὰ τοῖς μετ'
 αὐτοὺς ἄρχουσιν ἀμαρτημάτων ἀναφαίνουσιν. τριῶν οὖν τούτων ὀφειλόντων
 μάλιστα σπουδάζεσθαι παρὰ τοῖς ἐφεστῶσι τοῖς γάμοις φυλάκων, τῆς ἐκλογῆς 20
 τοῦ σπορίμου καιροῦ, τῆς συζεύξεως τῶν ὁμοίων, πρὸς ἣν δεόνται τῆς τῶν
 κληρῶν κομψείας, τῆς ἐνθέσμου συνέρξεως μετὰ θυσιῶν γινομένης, τὸ περὶ
 τὴν ἐκλογὴν σφάλμα τοῦ καιροῦ γενήσεται ῥίζα τῶν ἐπομένων κακῶν, καὶ τῆς
 λύσεως τῆς πολιτείας καὶ τῆς στάσεως, ἀφ' ἧς ἡ λύσις, ἐν τοῖς τέταρτοις
 ἀπὸ τῶν πρώτων ἀμαρτόντων συμπεσοῦσης. 25

Ἰ. Ὁ μὲν σκοπὸς ἐστὶν τοῦ λόγου τῶν Μουσῶν ἐκφῆσαι τὰς αἰτίας, δι' αἷ
 λύσις ἐστὶ τῆς ἀρίστης ἐν ἀνθρώποις πολιτείας, οὕσας διττάς· τὴν μὲν ἐν ταῖς
 ὅλαις τοῦ κόσμου περιόδοις, φορὰς καὶ ἀφορίας ὡς φυτῶν, ὡς ζῶων, ὡς σω-
 μάτων, οὕτω καὶ ψυχῶν ἐπάγουσαν ἄλλοις καὶ ἄλλοις μέρεσιν τῆς γῆς* τὴν
 δὲ ἐν τοῖς μερικοῖς, ἐν αὐτοῖς τοῖς ἄρχουσιν ὀρωμένην τοῖς μιμουμένοις τοὺς 30
 ἐν τῷ κόσμῳ κρατοῦντας· τούτων γὰρ ἀμαρτόντων λυθήσεσθαι τὴν πολιτείαν.
 εἰσὶ γὰρ οἱ μὲν φύλακες τοῖς ἐν τῷ παντὶ θεοῖς εἰκότες, οἱ δὲ ἐπίκουροι τοῖς
 δαίμοσιν, οἱ δὲ θῆτες ταῖς μερικαῖς ψυχαῖς· ταῦτα δὲ ἐστὶ τὰ ἀσώματα γένη
 ἄνω τῶν ἐν τῷ κόσμῳ διοικούντων τὴν σωματικὴν φύσιν. ὡς οὖν οὐ τὰ
 ἀμαρτήματα τῶν ψυχῶν ἀνατρέπει τὸ πᾶν, οὕτως οὐδὲ τὰ τῶν θητῶν ἐκείνην, 35
 ἀλλ', ὃ μηδὲ θέμις εἰπεῖν, εἰ (οἱ) δαίμονες ἢ οἱ θεοὶ τι παρεώρων, οὕτως
 τὰ τῶν ἀρχόντων παροράματα λύσει τὴν παρ' ἡμῖν πολιτείαν. Ὁ δὲ χαρακτήρ
 τοῦ λόγου λίαν ἐστὶν ὑψηλός, πρέπων καὶ ταῖς Μούσαις ταῖς χρησιμφοδοῦσαις

4 *stasiάζοντες H pr.* || ἀπορωθὲν *H* || 14 *ἦραν *H* (*cf. p. 27, 34. 37, 8*) || ἦν] τὴν *H* || 15 *δεομένου *H* || 16 *καὶ μόγισ] μόγισ καὶ *H*; καὶ *del. Usener* (*cf. mus. Rhen. 25, 602*) || δι' ἀμυδρῶν ὀργάνων μόγισ *Platonis verba Phaedr. p. 250^b* || 17 *ἐπικλωσθησομένη *H* || 19 μάλιστα ὀφειλόντων *H pr.* || 30 *ὀρωμένη *H* || 31 ἀμαρτόντων *H* || 35 *ἀνατρέπει *H* || 36 δ] ὁ *H. Ante δ excludisse* ὡς ἀν τοῦ παντός ἐρίγητο ὅλαις *s. t. q. censet Usener* || οἱ *addidi*

τὴν λύσιν καὶ τοῖς ὑποκειμένοις πράγμασιν μυστικοῖς οὖσιν· διὸ καὶ τοὺς σαφῶς εἶπεν ὑψηλολογουμένας εἶναι [p. 545°], ἐνδεικνύμενος ὅτι [μεταβατέον] ἀπὸ τοῦ μέσου τύπου τοῦ πρέποντος ἠθικοῖς λόγοις εἰς τὸν ἄδρὸν οἰκείον ὄντα τοῖς βῆθησομένοις. Ἡ (δ') ἰδέα τοῦ παντὸς λόγου σεμνότης ἐστὶν προσήκουσα καὶ τοῖς
 5 πράγμασι (σεμνὰ γὰρ καὶ τὰ περὶ τοῦ παντὸς καὶ τὰ περὶ τῶν ψυχῶν) καὶ ταῖς θεαῖς. καὶ τὸ ἀπόκρυφον οὖν καὶ αἰνιγματῶδες τῆς σεμνότητος ἴδιον· οὐ γὰρ ἐθέλει τὸ σεμνὸν πρόχειρον εἶναι τοῖς πολλοῖς. ὥστε τῶν μὲν τριῶν χαρακτήρων ὁ ἄδρῶς, τῶν δὲ ἑπτὰ ἰδεῶν τὸ μέγεθος ἤρμοσεν τῷ λόγῳ· τὸ γὰρ σεμνὸν ὑπὸ τὸ μέγεθός ἐστιν. Ὁ δὲ τρόπος τῆς διδασκαλίας μικτός ἐστιν, ἀποφαντικός
 10 μὲν ὢν διὰ τὰς λεγούσας· πρέπει γὰρ θεῶν λόγοις, διὸ καὶ τοῖς ἐνθουσιάζουσιν καὶ τοῖς χρησμοφοῖς· εἰκονικός δὲ διὰ τὰ πράγματα· τὸ γὰρ ἀπὸ ἀριθμῶν ἐνδεικνυσθαι τὴν ἀλήθειαν ἀπ' εἰκόνων ἐστὶ διδάσκειν οἰκείων ταῖς ψυχαῖς καὶ τοῖς κοσμικοῖς παραδείγμασιν.

ΙΑ. Τῶν τριῶν πολιτειῶν εἰς τὰς τρεῖς δημιουργίας ἀναφερομένων, εἰς τὴν
 15 ὄλην, εἰς τὴν Διονυσιακὴν, εἰς τὴν Ἀδωνιακὴν (ὁ γὰρ πολιτικός ἀπεικονίζεσθαι βούλεται τινα δημιουργόν, ὁ μὲν πάντα κοινὰ ποιῶν τὸν τὰ ὅλα ποιῶντα, ὁ δὲ νέμων καὶ διαιρῶν τὸν διελόντα ἀπὸ τῶν ὅλων τὰ μέρη, ὁ δὲ ἐπανορθῶν τὸ διάστροφον εἶδος τὸν τὰ γιγνόμενα καὶ φθειρόμενα ἀνυφαίνοντα), νῦν ὁ Πλάτων περὶ τῆς πρώτης διδάσκων πολιτείας μιμῆται τὸν ὅλον δημιουργόν. ὡς οὖν
 20 δὴ ἐκεῖνος ἄλυτον εἶπεν εἶναι τὸν κόσμον διὰ τὴν αὐτοῦ βούλησιν μέγιστον οὖσαν δεσμόν [Tim. p. 41^b], οὕτω ταύτην τὴν πολιτείαν οὐκ ἄλυτον μὲν, ἀνθρωπίνην οὖσαν, δύσλυτον δὲ εἶναι φησὶν διὰ τὴν τῶν ἀρχόντων ἀρετὴν. τὸ γὰρ χαλεπὸν εἶναι κινηθῆναι τὴν αὐτῆς σύστασιν [p. 546^a] ἐπὶ τὸν πολιτικὸν ἀναφέρει τὴν αἰτίαν, ὡς τοῦ παντὸς ἐπὶ τὸν δημιουργόν. καὶ ἡ σύστασις οἰκεία
 25 τῇ δημιουργίᾳ· 'συνιστάνειν' γὰρ κάκεινην εἶπεν τὸ πᾶν, καὶ συστατὸν τὸν κόσμον ἐκάλεσεν. καὶ γὰρ ὡς ὁ κόσμος ἐκ πολλῶν ἐστὶ δεσμῶν, οἶον τῶν στοιχείων, τῆς ἀναλογίας, τῶν ψυχικῶν μεσοτήτων, τῆς ἐμφυχίας, καὶ πρὸ τούτων τῆς δημιουργικῆς βουλήσεως, οὕτω καὶ ἦδε ἡ πολιτεία παντοίους ἔσχεν δεσμούς· κοινὰ τὰ ἐπιτηδεύματα, κοινοὶ οἱ παῖδες, κοιναὶ αἱ κτήσεις. δύσ-
 30 λυτος οὖν καὶ αὕτη, καθάπερ ἐκεῖνος ἄλυτος· εἰ δὲ λυτὴ πῶς ἐστίν, διὰ τὴν γένεσιν δῆλον (ὅτι), ὡς ὁ κόσμος μὴδ' ὅλως λύσιν ἐπιδεχόμενος ἀγέννητός ἐστιν. τὴν δὲ αἰτίαν τῆς λύσεως αὐτὴν εἰς ἁμαρτίαν μὲν αἰσθήσεως ἀνάγων, περιόδου δὲ συμπλήρωσιν, ἵνα ἔχῃ καὶ τὸ μερικὸν αἴτιον καὶ τὴν ἀπὸ τῶν ὅλων ἀνάγκην, διδάσκει σαφῶς, ὡς ἅμα τὰ συμπέπτοντα τοῖς ἐπιστήμοσιν ἐὰν ἦ
 35 δυσχερῆ, διὰ τὴν κοινὴν φύσιν εἴωθεν μόνην [ἔχον] σχεδὸν συμπέπτειν· οἶον

2 ὑψηλολογούμενος *H*, corr. *Usener* (cf. *Proclus in Tim. p. 300^d*) || *μεταβατέον] μ...ν *H*; μέτεισιν *Usener* || 3 εἰς *Usener*] ἐς τε *H* || 4 δ' *addidi* || 8 cf. *Hermogenes* περὶ ἰδεῶν III p. 193, 15. 218, 13 *W.* || 12 *ἐστὶ διδάσκειν οἰκείων] εἰς τὸ διδάσκειν οἰκείον *H* || 14 sq. cf. *Proclus in Tim. p. 135^f* || 17 *νέμων] μένων *H* (cf. *Tim. p. 41^e*) || 18 νῦν — 22 ἀρετὴν *citat Maius ad Cic. de rep. VI 12, Class. auct. I p. 351 n. 2* || νῦν *Maius*] — *supra scripto* φς *H pr., utrumque del. H corr.* || 19 ὅλον *H* (cf. *Proclus Plat. Theol. V 22 p. 294; in Tim. p. 50^o*) ὅλων *Maius* || 20 δὴ ἐκεῖνος *Usener*] δι' ἐκεῖνον *H* || αὐτοῦ *Usener*] αὐτοῦ *H* || 24 *ἀναφέρειν *H* || οἰκεία *H* || 25 sq. *Tim. p. 41^d* (cf. 29^d) εἰ 32^c || 29 *δεσμούς] κόσμους *H* || 30 λυτὴ πῶς *H* || 31 ὅτι *add. Usener* || 32 *αἰτίαν] οὐσίαν *H* || 33 *συμπλήρωσιν] συμπέπτευσιν *H* || 34 ἅμα] *leg. δρα (id. Usener) ?* || 35 ἔχον *aeclusi*

νοσεῖν οὐ παρὰ τὴν αὐτῶν ζωὴν, ἀλλὰ παρὰ τὴν κοσμικὴν τάξιν, καὶ ἄλλο τι πάσχειν· τῶν μὴ ἐπιστημόνων καὶ δι' ἑαυτοὺς πολλὰ πασχόντων. τὴν οὖν περιόδον ἐπάγειν ὡς γενητῆ πρᾶγματι τῇ πολιτείᾳ ταύτῃ λύσειν, ἀποχρωμένῃ τῇ παροράσει τῶν φυλάκων τῇ διὰ τῆς αἰσθήσεως, ἣν ἀνάγκη σπανίαν εἶναι, καθάπερ καὶ πάντων ἐπιστημόνων τὴν ἀποτυχίαν τῶν αἰσθήσει προσχρωμένων, 5 οἷον ἱατρῶν, κυβερνητῶν· ἀποτυγχάνουσι γὰρ σπανίως, κατορθοῦσι δὲ πολλάκις. διὸ καὶ ἡ τῆς πολιτείας λύσις τῆς τοιαύτης διὰ μακρῶν γίνεται περιόδων.

IB. Ταῦτα τὰ ἀξιώματα τὰ ἐν τῇ Περιὸ οὐρανοῦ Πλατωνικὰ ἀναφαίνονται, τὸ μὲν 'πᾶν γενητὸν φθαρτὸν' ἐνταῦθα [p. 546^a], τὸ δὲ 'πᾶν ἀγένητον ἄφθαρτον' ἐν Φαίδρῳ [p. 245^d], ὅπου φησὶν· ἐπειδὴ δὲ ἀγένητόν ἐστιν, 10 καὶ ἀδιάφθορον αὐτὸ ἀνάγκη εἶναι. ὁ γὰρ τρόπος πρόσκειται· δῆλον ὅτι ἀναγκαῖον τὸ ἀξίωμα. τούτων δὲ οὕτως ἐχόντων δῆλον ὅτι γενητὸς κατ' αὐτὸν ὁ κόσμος ἄλλως, καὶ οὐ κατὰ χρόνον ἐστὶ γενητὸς· ἦν γὰρ ἂν καὶ φθαρτὸς. εἰ δὲ λέγοιεν τινες φθαρτὸν αὐτὸν ὄντα τῇ φύσει γεγενῆσθαι ἄφθαρτον διὰ τὴν τοῦ θεοῦ βούλησιν· εἰ τὸ ἄφθαρτον ἀγένητον (ἀντιστρέψει γὰρ, ἀναγκαῖων ὄντων τῶν 15 δύο ἐκείνων), καὶ τὸ γενητὸν αὐτοὶ δώσουσιν ἀγένητον πεποιτηκέναι τὸν θεόν*). ὁ γὰρ ἄφθαρτον αὐτὸν ποιήσας καὶ ἀγένητον εὐθύς ἐποίησεν, διὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ἀκολουθίας· ἀλλ' ὁ αὐτὸς φησι Πλάτων [legg. XI p. 934^a], ὅτι τὸ γεγενὸς ἀγένητον ποιῆσαι καὶ θεῶ ἀδύνατον· ὥστε καὶ τὸ φθαρτὸν [καὶ] ἄφθαρτον, ἄ ἵνα μὴ τὰ προκειμένα ἀξιώματα ἀφανίσῃς. Πόθεν οὖν δῆλον, ὅτι πᾶν τὸ γενόμενον φθαρτὸν; ἢ ὅτι πᾶν τὸ γινόμενον ὑπ' αἰτίου γίνεται τινος, καὶ τούτου κινουμένου· τὸ γὰρ ὑπ' ἀκινήτου γινόμενον ἀγένητόν ἐστιν, αἰδιον ὄν, ἅμα τῷ εἶναι ἐκείνου συνυποστάν· ὃ εἴπερ ἀκινήτόν ἐστιν, πάντως εἴη ἂν καὶ ἀγένητον. πᾶσα γὰρ γένεσις ἢ κινήσις ἐστὶν ἢ μετὰ τινος κινήσεως· εἰ οὖν καὶ ὑπὸ τινος γίνεται, καὶ ὑπὸ κινουμένου γε τούτου. τὸ δὲ κινούμενον ἐν ταύτῃ μένει ἀδυ- 25

*) σχόλ. ὁ γὰρ Ἄρποκρατίων καὶ ὁ Ἀττικὸς οἱ τὸ γενητὸν λέγεσθαι τὸν κόσμον ἐν Τιμαίῳ ὑπὸ τοῦ Πλάτωνος [p. 28^c] κατὰ χρόνον ἀκούοντες, ἐπειδὴ ὁ Ἀριστοτέλης ἐγκαλεῖ τῷ θεῷ Πλάτωνι ἐν τῇ περιὸ οὐρανοῦ [I 10 p. 280^a 30], διότι λέγων κατὰ χρόνον τὸν κόσμον γενητὸν, ὡς ἐκεῖνος οἰεταί, λέγει αὐτὸν φθαρτὸν εἶναι, ἀπολογίαν οἰονται εὐρίσκειν πρὸς αὐτὸν λέγοντες, ὅτι φθαρτὸς μὲν ἐστὶ διὰ τὴν ἑαυτοῦ φύσιν, ἀφθαρτος δὲ δια- 30 μένει διὰ τὴν τοῦ θεοῦ βούλησιν. πάνυ δὲ καλῶς ὁ φιλόσοφος εἶπεν πρὸς αὐτούς, ὅτι εἰ λέγετε φθαρτὸν αὐτὸν ὄντα ἔσον ἐπὶ τῇ ἑαυτοῦ φύσει φθαρτὸν γεγενῆσθαι, διὰ τί μὴ λέγετε, ὅτι καὶ γενητὸν αὐτὸν ὄντα καὶ γινόμενον ἐν χρόνῳ εἶναι ἀγένητον διὰ τὴν τοῦ δημιουργοῦ βούλησιν; εἰδέναι δὲ χρὴ, ὅτι ὁ θεὸς Πλάτων τὸ γενητὸν κατ' αἰτίαν λαμβάνει καὶ οὐ κατὰ χρόνον. οὐ γὰρ (ἂν) δῆπου ὁ Τιμαίος παρὰ τῇ προτετραίᾳ τοῖς περιὸ Πολιτείας λόγοις καὶ 35 ἀποδείξαι τὸ πᾶν τὸ κατὰ χρόνον γενητὸν φθαρτὸν εἶναι, τῇ ἐξῆς ὡς περ ἐπιλαθόμενος τὰ ἐναντία ἑαυτῷ ἔλεγεν. καὶ ὀρθῶς ἀπαντῶντες πρὸς τὸν Ἀριστοτέλη ταῦτα ἐροῦσιν, ὅτι ἐπειδὴ κατ' αἰτίαν αὐτὸν λέγει γενητὸν καὶ οὐ κατὰ χρόνον, εἰκότως οὐ λέγει αὐτὸν φθαρτὸν εἶναι.

3 γένη τῷ H || 7 μακρῶν Usener] μικρῶν H || 8 Aristoteles περιὸ οὐρανοῦ I 12 p. 282^a (cf. Proclus in Tim. p. 90^e et ap. Philoponum ad. Proclus thes. 17) || 12 sq. cf. I. Bernays ad Philonis qui fertur de incorrupti. mundi librum (acad. Berol. comm. 1882) p. 25 sq. || 18 τὸ γεγενὸς — 19 καὶ θεῶ ἀδύνατον] cf. Aristot. Eth. Nic. VI 2 p. 1139^b 8 et id. Agatho || 19 καὶ οὐκ ἐστὶν || 20 προσκειμένα H, corr. Usener || 21 γινόμενον (cf. Plat. Tim. p. 28^a)] γινόμενον H || 21 sqq. cf. Proclus ap. Philoponum l. c. thes. 4 || 25 ἀδύνατον H, corr. Usener || 26 sqq. cf. Proclus in Tim. p. 87—90 = 31 λέγεται H || 35 ἂν inserui || 35 sq. cf. Proclus ap. Philoponum l. c. thes. 6

νατοῦν, ἐν μέρει γινόμενον τῆς κινήσεως, ὑπ' ἄλλου μέρους αὐτῆς φθαρήσεται· τοῦ γὰρ αἰτίου μὴ ὄντος εἶναι τὸ αἰτιατὸν ἀδύνατον· λυθείσης οὖν τῆς ὑποστησάσης αὐτὸ κινήσεως φθαρήσεται. ὅτι γὰρ οὐ πάσης ἦν ἀποτέλεσμα τῆς κινήσεως, δηλοῖ τὸ καὶ πρότερον κινεῖσθαι τὸ αἷτιον τῆς τούτου συστάσεως*).

- 6 εἰ δὲ ἐκ μέρους ἐστὶ τῆς κινήσεως, ἐκείνου καταλήξαντος οὐκ ἔσται. Πόθεν β
δὲ ὅτι τὸ φθαρτὸν γενητὸν; εἰ γὰρ φθαρτὸν ἐστίν, ἔχει τι ἐναντίον, ἐκεῖνο δῆπου τὸ φθαρτικὸν ἑαυτοῦ· φθείρεται γὰρ ὑπ' ἐναντίου πᾶν τὸ φθειρόμενον. εἰ δὲ ἔχει ἐναντίον, ἢ καὶ ἐξ ἐκείνου ὁδὸς ἐστίν εἰς αὐτό, καὶ εἴη ἂν γενητὸν· ἢ φθαρέντος αὐτοῦ μόνως ἔσται τούναντίον, γεγονός καὶ ἄφθαρτον, μηκέτι εἰς
10 ἐκεῖνο μεταβάλλον· δέδεικται δὲ ὅτι πᾶν γενητὸν φθαρτὸν· φθαρήσεται ἄρα. φθορὰ δὲ τούναντίου τὸ ἐναντίον· ὥστε ἐκεῖνο ἐκ τούτου γενήσεται· οὐκ ἄρα ἀγένητον ἦν. Πόθεν δέ, ὅτι πᾶν τὸ ἀγένητον ἄφθαρτον; εἰ γὰρ φθαρτὸν, δε- γ
δείξαμεν δὲ ὅτι πᾶν φθαρτὸν γενητὸν, ἔσται τὸ ἀγένητον γενητὸν· ὥστε τὸ ἀγένητον ἄφθαρτον. Ὅμοιος δὲ καὶ τὸ ἄφθαρτον ἀγένητον· εἰ γὰρ γενητὸν, δ
15 ἔσται φθαρτὸν τὸ ἄφθαρτον· δέδεικται γὰρ ὅτι πᾶν τὸ γενητὸν φθαρτὸν. Τὰ ἄρα τέσσαρα ἀξιώματα ἀληθῆ, ἡρτημένα δεῦν ἀξιωματίον, ὧν τὸ μὲν λέγει τὸ ἀπὸ ἀκινήτου πᾶν ὑποστὰν ἀμετάβλητον εἶναι κατ' οὐσίαν, τὸ δὲ ἀπὸ κινουμένου πᾶν ὑποστὰν μεταβλητὸν εἶναι κατ' οὐσίαν.

- ΠΓ. Τίνα λέγει τὸν πάντα χρόνον, ὅταν λέγη, ὡς οὐδ' ἡ τοιαύτη
20 σύστασις τὸν πάντα μενεῖ χρόνον [p. 546^a]; ἢ εἰ ὁ πᾶς χρόνος αἰῶνος ἐστὶ τοῦ παντός εἰκῶν (λέγεται γὰρ καὶ ὁ αἰὼν πᾶς· τὸ μὲν οὖν παράδειγμα τὸν ἅπαντα αἰῶνά ἐστιν [Tim. p. 38^e]), μέτρον δὲ ὁ πᾶς αἰὼν, μέτρον ἄρα καὶ ὁ πᾶς χρόνος. ἀλλ' ὃ μὲν τῆς τοῦ νοητοῦ ζωῆς μέτρον, ὃ δὲ τῆς τοῦδε τοῦ κόσμου ζωῆς, ὁ χρόνος. καὶ εἴη ἂν τῆς τῶν ἐν αὐτῷ πάν-
25 των ἀσωμάτων κινήσεων καὶ σωματικῶν πασῶν κοινῆς συναποκαταστάσεως μέτρον παντελές· ὃ δὲ πολλὰκις ἀνελλισσόμενον ποιεῖ τὸν ἄπειρον χρόνον, διὰ τὴν ἐν τῷ αἰῶνι δύναμιν ἄπειρον λαμβάνοντα τὴν κατὰ γένεσιν ἀπειρίαν, τῷ πάλιν καὶ πάλιν γιγνομένην ἄπειρον, ἐκείνης οὐσης ἀπείρου καὶ οὐ γιγνομένης. ὡς οὖν ὁ πᾶς ὧν χρόνος τὸν πάντα βίον ἔχει τῆς τοῦ πάντος ἀποκατα-
30 στάσεως, ἐν ᾧ τὸ μὴ φθαρὲν ἄφθαρτὸν ἐστίν. οὐδὲν οὖν φθαρτὸν μένει τὸν ἅπαντα χρόνον· οὐδ' ἐν γε τῷ κόσμῳ αὐξήσαν κατὰ πᾶσαν αὐτοῦ τὴν περι-
οδικὴν ζωὴν ἄφθαρτὸν ἐστίν, ἕνα μηδὲν ἔξω ἢ τῆς κοσμικῆς ὅλης ζωῆς, ἀλλὰ πᾶσαι πάντων γενέσεις, πᾶσαι πάντων μεταβολαὶ ψυχικαὶ καὶ σωματικαὶ περιλαμβανονται ὑπὸ τοῦδε τοῦ παντός. διὸ καὶ πᾶς κέκληται παρὰ τῶν Μου-
35 *) σχόλ. οἶον ἐγὼ ἐτέχθην οὐκ ἀπλῶς ὑπὸ τῆς κινήσεως τοῦ οὐρανοῦ, ἀλλ' ὑπὸ τῆσδε τῆς περιφορᾶς· εἰ γὰρ ἀπλῶς ὑπὸ τῆς κινήσεως ἐγενόμην, ἔδει με καὶ πρὶν γεννηθῶ γενέσθαι.

6 sq. cf. Proclus ap. Philoponum l. c. thes. 8 || 17 cf. Proclus id. thes. 4 || 20 πάντα H] ἅπαντα Plat. || εἰ ὁ πᾶς χρόνος — 26 ἄπειρον χρόνον ex Proclo exscripsit scholiasta Platonic reip. p. 414 Bk. || 21—22 Plat. Tim. l. c. τὸ μὲν γὰρ δὴ παράδειγμα πάντα αἰῶνά ἐστιν ἐν || 23 ζωῆς schol.] ζῆφου ζωῆς H; leg. (καὶ αὐτοζῆφου ζωῆς (cf. Proclus ap. Philoponum l. c. thes. 5) ? || 25 κινήσεως schol. || 26 ἀνελλισσόμενον H] συνελλισσόμενον schol. (cf. p. 20, 2) || 27 cf. Proclus ap. Philoponum l. c. f. E'''r = F'''r (A'''r) 29 *πᾶς ὧν] πασῶν H || βίον] ἀριθμὸν Usener (coll. p. 20, 1. 21, 27 || *ἔχει τῆς] ἐπέτης H 31 οὐδ' ἐν γε et 32 ἄφθαρτὸν ἐστίν Usener] οὐδὲν γὰρ et φθαρτὸν ἐστίν H || 34 περιλαμβανονται H, corr. Usener || πᾶς] πᾶσα H pr. || *παρὰ] πασῶν H || 36 ἐγένεσθαι H, corr. Heitz 2*

σῶν, ὡς παντελῆ τὸν ἀριθμὸν προστηγόμενος τὸν πασῶν μεταβολῶν ἀφοριστικόν, ὃς ἀνακυκλούμενος ἄπειρος γίνεται. διὸ καὶ ἐπὶ τούτου τὸ ἄπειρον οὐχ οἶον ἄμα ἔστιν, ὡς ἐπὶ τοῦ αἰῶνος.

ΙΔ. Τὰ μὲν φυτὰ διέστησε τῶν ζῴων οὐ τῷ αἰσθητικῷ Περιπατητικῷ (οἶδεν γὰρ καὶ φυτῶν αἰσθησιν), ἀλλὰ τῷ μονίμῳ καὶ πορευτικῷ. διὸ τὰ μὲν 5 ἔγγεια προσεῖπεν, τὰ δὲ ἐπίγεια, τὰ μὲν φερόμενα ἐπὶ γῆς, τὰ δὲ κατερριζωμένα ἐν τῇ γῆ. λέγει δὲ ὅτι οὐ τοῖς φυτοῖς μόνοις τοῖς ἔγγειοις ὡς ἐν τῇ γῆ κατερριζωμένοις, ἀλλὰ καὶ τοῖς ζῴοις τοῖς ἐπὶ γῆς κινουμένοις [καὶ] περιόδοι τινες ποιῶσιν εὐγονίας καὶ δυσγονίας σωματῶν τε καὶ ψυχῶν. οὐ μόνον δὲ φυτοῖς εἶπεν [p. 546^a] ἀπὸ τούτων ἀρξάμενος, ἐπειδὴ τὸ κράτος τῶν εἰμαρ- 10 μένων περιόδων ἐν τοῖς ἥμισυ μετέχουσιν αὐτοκινήτου δείκνυται ζωῆς (καὶ γὰρ ὁ Τίμαιος [p. 77^a b] ἐν μόνοις τούτοις ἔφατο μὴ εἶναι τὸ αὐτοκίνητον, ἀλλὰ τρίτον μέρος τῆς ψυχῆς), οἷα δὴ ἔστι τὰ φυτὰ· διὸ καὶ ἀπὸ τῆς φύσεως ὠνόμασται. τὴν γὰρ εἰμαρμένην φυσικὴν ζωὴν εἶναι φα[μέν]
. δηλοῖ δὲ καὶ ἐν τῷ Πολιτικῷ [p. 272^e] λέγων· τὸν κόσμον 15 ἀν[έστρεφ]εν εἰμαρμένη καὶ σύμφυτος ἐπιθυμία. [οὐκ οὖν] ἐν τούτοις μόνοις . . . τῷ κύκλῳ φησὶν φερόμενα τῆς εὐγονίας καὶ δυσγονίας . . . [ἀ]δοκεῖ μάλιστα καθ' εἰμαρμένην μόνην [ζῆν] οὐκ ἔχοντα τὸ αὐτοκίνητον, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς πλείονα τὴν ζωὴν ἔχουσιν καὶ ἐλευθερω[τέραν] (δοκεῖ γὰρ μάχεσθαι τὸ εἰμαρμένον πρὸς τὸ ἀδέσποτον), καὶ τῷ ὄντι σώματι συζυγεῖσα ψυχὴ καθ' 20 εἰμαρμένην ζῆ καὶ ἦ καθ' ὑπαρξιν ἢ κατὰ σχέσιν οὕσα σωματοειδής. Τὰ τε οὖν μέτρα τῶν βίων ἀπὸ τῶν περιόδων πᾶσιν τῶν κυκλικῶν καὶ τὰ εἶδη τὰ διάφορα τῆς ζωῆς. ὡς γοῦν καὶ Ἀριστοτέλης φησὶν, ἔπονται ταῖς κυριώτεραις περιόδοις αἱ ἀκυρότεραι. κυριώτεραι δὲ αἱ τῶν αἰδίων, ἀκυρότεραι δὲ αἱ τῶν θνητῶν· πασῶν δὲ εἰς πάντα συντελουσῶν τῶν αἰδίων εἰς τὰ θνητά, 25 ἄλλα ἄλλοις μᾶλλον αἷτια τῆς περιτροπῆς· οἷον τῷ μὲν σεληνιαία περίοδος, τῷ δὲ χρονία, τῷ δὲ ἄλλη τις ἢ ἀφανῆς ἡμῖν ἢ ἐμφανῆς. πᾶν γὰρ κύκλῳ κινούμενον περίοδον ἔχει καὶ αἰτιόν ἐστι θνητῷ τινι περιτροπῆς, εἴτε θεῖον εἴη ὄχημα εἴτε ἀγγελικόν εἴτε δαιμόνιον. καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὰ μέτρα τῶν τριῶν βίων διάφορα πλήθει χρόνου καὶ τὰ εἶδη τῆς ζωῆς, ὅτι καὶ τὰ αἷτια 30 διάφορα τὰ αἰεὶ κινούμενα. λανθάνει δὲ τί τίνος αἷτιον· καὶ θαυμάζομεν διὰ τί τὸ μὲν ζῆ μίαν ἡμέραν, ὡς τὸ περὶ τὸν Ἰπτανιν ποταμόν, γεννώμενον μὲν (ἐν) ἀνατολῇ, ἀποθνήσκον δὲ ἐν τῇ δύσει, τὸ δὲ ἐννέα γενεὰς ἀνδρῶν γηρῶντων, οὐχ

2 ὃς Usener (cf. p. 19, 26)] ὁ H || 4 Τὰ φυτὰ — 6 κατερριζωμένα ἐν τῇ γῆ *excerpta habet schol. Plat. rosp. p. 414 Bk.* || -φυτὰ διέστησε *schol.*] φυτῶδη ἔστι H || 5 καὶ τῷ πορευτικῷ H *pr.* || 6 *τὰ μὲν φερόμενα (cf. *schol.*)] τὰ δὲ ἐνφερόμενα H || 8 καὶ *notandi Usener. An leg. p. 19* || 13 *ἀλλὰ] ἄλλο H || 14 φαμέν *suppl. Usener* || 15 δηλοῖ — 17 φησὶν *postea addita in H* || *δηλοῖ δὲ καὶ τὰ τῶν περιδοικῶν (περὶ *om. H pr.*) λόγων τὸν κόσμον *ἀνα.....σεν H* || 16 *ἐπιθυμία.....μεν τούτοις H || 16 *sq. suppl. fere* μόνοις [γίνεσθαι] τὰ κύκλῳ — δυσγονίας [μέτρα, δ] *δοκεῖ* (cf. p. 23, 35) || 18 *μόνην.....οὐκ ἔχοντα H || *τοῖς] ἀτοῖς (τοῖς *postea insertum*) H || 19 *καὶ ἐλευθερω.....δοκεῖ — 21 κατὰ σχέσιν *in marg. inf. adiecta sunt in H* || 21 καὶ] καὶ (αὐτῇ) *malit Usener* || οὕσαι H *pr.* || 23 *Aristoteles de gener. anim. IV 9 p. 778^a 1* || κυριώτεραις H || 32 cf. *Aristot. hist. an. V 19 p. 552^b 17 et quos citat O. Keller Rerum naturalium script. min. p. XXVIII* || ἐν *addidi*

ὄρωντες πάντα τὰ ἐν τῷ κόσμῳ κυκλοφορητικά, καὶ ποῖα ποίων ἡγεῖται περιτροπῶν· ἐν δὲ τούτοις ὄρισται καὶ [τὶ τὸ ἀίδιον], ὅτι τὸ [τῆν] πᾶσαν κοσμικὴν περίοδον [περαῖνον]· καὶ τὶ τὸ μακροβιώτατον, ὅτι τὸ τὸν π[άντα] χρόνον τῆς περιόδου ταύτης βιοτεῦον· καὶ τὶ τὸ βραχυβιώτατον, ὅτι τὸ τῷ ἐλα-
5 χίστην ἔχοντι τὴν ἀποκαταστατικὴν ζωὴν διεξελίττον τὴν ἑαυτοῦ περιτροπήν.

ΙΕ. Θεῖον γενητὸν οὔτε τὸν ὅλον λέγει κόσμον, εἰ καὶ προηγουμένως τοῦτον, οὔτε τὸ ἐν οὐρανῷ μόνον, οὔτε τὸ ὑπὸ σελήνην· ἀλλὰ πᾶν τὸ ἀεικίνητον καὶ περιφερόμενον εἴτε ἐν οὐρανῷ εἶθ' ὑπὸ σελήνην, ὡς μὲν σωματικὸν γενητὸν καλούμενον (οὐδὲν γὰρ σῶμα αὐθυπόστατον), ὡς δὲ ἀεικίνητον θεῖον·
10 μιμεῖται γὰρ τὰ θεϊότατα τῶν ὄντων, ἄγρυπνον ἔχοντα ζωὴν. καὶ γὰρ οὐδὲ εἶπεν τοῦ θεοῦ γενητοῦ τὸν τέλειον ἀριθμὸν τὴν περίοδον περιλαμβάνειν, ἀλλ' ἄνευ τοῦ ἄρθρου θεοῦ γενητοῦ. δι' οὗ δηλοῖ πάντως ἢ τινὸς ἢ παντὸς θεοῦ γενητοῦ. τὸ δὲ τινὸς οὐκ ἐπιστημονικόν· ἀόριστον γὰρ πολλῶν ὄντων θεῶν γενητῶν καὶ οὐκ ἑνός, οὐδ' ἂν πρὸς ἓν τι μόνον ἀντιδιηρεῖτο τῶν
15 θεῶν γενητῶν τὸ ἀνθρώπειον γενητόν· οὐδὲ γὰρ ὁ ἄνθρωπος ἑνός τῶν θεῶν ἕτερος, ἀλλὰ πάντων, καὶ περίοδον ἔχει διττήν, ἀμεινόνων καὶ χειρόνων γενέσεων, ἣν μηδὲν ἔχει θεῖον γενητόν, ἀλλ' οὐχὶ ἓν τι μόνον. παντὸς ἄρα λέγει θεοῦ γενητοῦ καὶ οὐχὶ τινός, ὅταν λέγῃ· θεῖα μὲν οὖν γενητῶν περίοδος ἐστίν, ἣν ἀριθμὸς περιλαμβάνει τέλειος [p. 546^b]. τῶν δὲ ἄλλων
20 τὴν περίοδον οὐχὶ ἀριθμὸς περιλαμβάνει τέλειος. ἐπεὶ καὶ εἰ [φῆσαι]εν τις τὸν κόσμον μόνον λέγεσθαι θεῖον γενητὸν καὶ διὰ τοῦτο τὸν ἀριθμὸν αὐτοῦ τὸν περιδοικὸν τέλειον, γελοῖον ἀντιβα[λ]εῖν τῷ κόσμῳ τὸν ἄνθρωπον καὶ τὴν τούτου περίοδον πρὸς τὴν κοσμικὴν· οὐ γὰρ εὐτακτος ἢ μεταβάσις, καὶ ταῦτα Μουσῶν λεγουσῶν. πᾶν ἄρα θεῖον γενητόν, μεθ' ὃ τὸ ἀνθρώπειόν ἐστι γενη-
25 τόν. τῶν οὖν γενητῶν ἀκινήτων ὄντων ἢ οὐκ ἀκινήτων, πάντα (τὰ) ἀκίνητα θεῖα καλέσας τὸ ἀνθρώπειον ἀντιδιείλεν ἐκείνοις οὐκέτι μίαν ἔχον ζωὴν καὶ ἀριθμῶν τὴν αὐτὴν, οὐδὲ ἀπαράλλακτον τὴν περίοδον. Διόπερ ἐκείνου μὲν παντὸς τὴν περίοδον ἀριθμὸς περιλαμβάνει τέλειος εἰς ὃν ἐφ' ἐκάστου καὶ ὁ αὐτὸς ἀποκαταστατικός, μήτε προσθήκην μήτε ἀφαίρεσιν ἔχων· καὶ πάντων
30 τελειότατος ὁ τοῦ παντός. μέρη γὰρ οἱ ἄλλοι, καὶ εἰ τέλειοι εἶεν, τοῦ κοσμικοῦ χρόνου, ὡς καὶ πάντα (τὰ) κινούμενα μέρη τοῦ κόσμου [πάντα], καὶ αἱ ζωαὶ αὐτῶν τῆς κοσμικῆς ζωῆς καὶ αἱ περίοδοι τῶν περιόδων. γενητὸν μὲν οὖν καὶ τὸ πᾶν σῶμα καὶ ἕκαστον σῶμα, κἂν ἀίδιον ᾗ καὶ ἀπὸ χρόνου παντελῶς ἀγένητον, ὡς ἀπ' ἄλλης αἰτίας μόνον γεννώμενον, αἰεὶ τοῦ ποιούντος αὐτῶ

1 ποῖα ποίων ἡγεῖσθαι περι *postea inserta in H*; ἡγεῖται *corr. Usener* || 2 *ὄρισται καὶ.....ον, ὅτω...πᾶσαν κοσμικὴν περίοδον..... *H* || 3 *πάντα] π.... *H* || 4 ἐλαχίστην *postea additum in H* || 5 διεξελίττον τὴν *Usener*] διεξήττον (*sic*) τὴν *postea inserta in H* || 6 θεῖον γενητόν — 10 ζωὴν *exscripta exhibet schol. Plat. resp. p. 415 Bk.* || οὔτε] οὐ *schol.* || 7 *τὸ ἐν οὐρανῷ] τὸν ἐν οὐρανῷ *schol.*, τὸν οὐρανὸν *H* || τὸ ὑπὸ *H*] τὸν ὑπὸ *schol.* || 18 θεῖα — 19 ἐστίν] ἐστὶ δὲ θεῖα μὲν γενητῶν περίοδος *Plat.* || 19 *post* τέλειος *verba* ἐπεὶ καὶ παντὸς ἦν, εἰ ἔλεγον τινὸς θεοῦ καὶ οὐ παντός *scripta in H limbola transverba deleta sunt, quae videntur ex glossa marginali illata fuisse* || 20 φῆσαι]εν *Heitz*]ειν *H* || 21 τοῦτο *Heitz*] τοῦτον *H* || 22 *ἀντιβαλεῖν] ἀντικα εἶν. *H* || 25 τὰ *add. Usener (id. 31)* || 26 ζωὴν (εἶδει) καὶ ἀριθμῶν *Usener (cf. p. 20, 22, 30)* || 31 πάντα *occlusi* || 34 *cf. Proclus ap. Philoponum thes. 4 et 15*

ἀεὶ τῷ εἶναι ποιῶντος· γενητὰ δὲ κυρίως τὰ ἀπὸ χρόνου γεγονότα, ὧν τὸ ἀνθρώπειον ἐν τοῖς συναγεωσμένοις πρῶτον. ὅτι γὰρ καὶ ἄλλα ἐστὶν θνητὰ πρὸ ἡμῶν, δῆλον· οὐ γὰρ ἀπὸ τῶν αἰδίων καὶ λογικῶν εἰς τὸ ἀσθενές τούτο ζῶν καὶ βραχύβιον ἀμέσως ἢ δημιουργία προήλθεν, ἀλλ' ἐστὶ καὶ ἄλλα γένη μακραιώνα, ἃ ἐγγὺς θεῶν ὄντα εἰς ἐκείνην τόμεθ' ἂν ποτε· γένοιτο δ' ἂν [μᾶλλον ἀπ'] ἐκείνων εἰς τὸ γένος ἡμῶν μετάβασις, [οὐχ ὅπως οὐκ] ἀληθῶς ἐκεῖ τεταγμένων, ἀλλὰ [ὡς ἐν τάξει] ἐσχάτῃ ἐκεῖ γιγνομένων.

15. Τὸν τέλειον δὲ ἀριθμὸν οὐ μόνον χρή νοεῖν ἐπὶ δακτύλων τιθέντας (οὗτος γὰρ ἐστὶν ἀριθμητὸν μᾶλλον ἢ ἀριθμὸς, καὶ τελειούμενος, οὐδέποτε τέλειος, ἀεὶ γιγνόμενος), ἀλλὰ τὴν αἰτίαν τούτου νοεῖν μὲν οὖσαν, περιέχου- 10 σαν δὲ τὸν πεπερασμένον ὄρον τῆς τοῦ κόσμου πάσης περιόδου. ὡς οὖν ὁ Μῆν ἐπὶ σελήνην θεὸς ὧν ὑφίστησι τὸν ἀριθμούμενον μῆνα τῆς περιόδου τῆς σελήνης, καὶ ὡς αἱ Ἴσθραι τὰ μέτρα τὰ ἐμφανῆ γενῶσι τῶν ὠρῶν, οὕτω πολλῶ πρότερον ὁ τέλειος ἀριθμὸς ἐστὶν ὁ ἐστὼς πρὸ τοῦ κινουμένου. καὶ καθ' ἕκα- 15 στον τῶν ἀεὶ κινουμένων ἔστιν τις νοῦς, ὅς καὶ τὴν ζωὴν τὴν ἐν αὐτῷ συμ- 15 περαίνει καὶ τὴν ἀποκατάστασιν τὴν σωματικὴν. οὐκ ἄρα δεῖ ζητεῖν, τίς ὁ τέλειος ἀριθμὸς, εἰς μυριάδας ἀποβλέποντας τόσας καὶ τόσας. οὐδὲ γὰρ δυνατὸν ἐπὶ τοῦ παντός εὐρεῖν τούτον, ὅτι μηδὲ πάντων τῶν κινουμένων δυνατὸν τὰς περιόδους εὐρεῖν· οὐδὲ γὰρ πάντα τὰ περιόντα κύκλω, πολλαπλασίων ὄντων τῶν μὴ καθεωραμένων θείων καὶ δαιμονίων σωματῶν, καὶ ὧν δὲ ὀρῶ- 20 μεν, ὡς τῶν ἀπλανῶν, τούτων ἐκάστου τὴν περίοδον εὐρεῖν ἀδύνατον πᾶσιν ὄντος. κινεῖται μὲν γὰρ ἕκαστος περὶ τὸ ἑαυτοῦ κέντρον· κινούμενος δὲ ἔχει τινὰ χρόνον τῆς περιόδου, καθ' ἣν εἰς τὸ αὐτὸ σχῆμα τελευτᾷ· τούτου δὲ τὸν ἀριθμὸν δαίμονες μὲν εἶδειεν ἄν, ἀνθρώποις δὲ ἀμήχανόν ἐστ[ὶν] εὐρεῖν. εἰ δὲ καὶ] τῶνδε ἠδρηγο οἱ χρόνοι τῶν [ἡμῖν ὄρα]τῶν, ποῖος νοῦς πάντων τῶν δαιμονίων 25 κινήματων ἢ τῶν ἄλλων εὐρεῖν ἂν τοὺς περιοδικούς ἀριθμούς; ἀλλὰ μὴν τὸν ἀποκαταστατικὸν τοῦ παντός ἀριθμὸν ἐκ τούτων ἀνάγκη μετρεῖσθαι πάντων· πολλῶ ἄρα μᾶλλον ἐκείνον ἀδύνατον εὐρεῖν. ὅσοι δὲ τὸν ἐκ τῶν ἑπτὰ κο- 30 σμοκρατόρων εὐρεῖν ἐπειράθησαν ἓνα καὶ τέλειον ἀριθμὸν, εἰς μέρος τοῦ παντός ἰδόντες φήθησαν ἔχειν τὸ πᾶν. οὔτε οὖν τὸν τοιοῦτον ἀριθμὸν ἀποδεκτέον 30 τούτοις ἀδύνατον ὄντα πρὸς εὑρεσιν καὶ οὔποτε τέλειον οὐδὲ περιέχοντα τὴν περίοδον, ἀλλὰ συμπαραινόμενον, οὔτε ὅπερ εἶπον ἄλλοι, τὸν αἰῶνα αὐτόν, ὅς ἐστὶν τοῦ χρόνου πατήρ. περιέχει μὲν γὰρ καὶ ἐκείνος, ἀλλ' οὐ τὴν τοῦ θείου γενητοῦ περίοδον, ἀλλ', ὡς φησὶν Ἀριστοτέλης, αὐτὸν τὸν ἄπειρον χρόνον. καὶ ἔτι οὐδὲ ἀριθμὸς ὁ αἰῶν, ἀλλὰ πρὸ ἀριθμοῦ παντός, ἐν ἐνὶ 35

5 μακραιῶνα δ' *H*, corr. *Heitz* || *in mg. adscr.* περὶ Νυμφῶν *H* || *post* ἐκείνην *quod* *scripserat* φ, *delevit* *H* || *suppl.* εἰς ἐκείνην [τὴν τάξιν κατ]τόμεθ' ἂν ποτε? *cf. Proclus in Romp.* p. 384 || 6 sq. *γένετο δ' ἂν ἐκείνων εἰς τὸ γένος ἡμῶν μετάβασις ἀληθῶς ἐκεῖ τεταγμένων, ἀλλὰ ἐσχάτῃ ἐκεῖ γιγνομένων *H* || 8 τὸν τέλειον δ' ἀριθμὸν — 11 περιόδου *επεστίρει* *schol.* *Plat. resp.* p. 415 *Bk.*, *unde supplementa dedi* || 8 τέλειον δ' *schol.*] τοιοῦδε *H* || 8 sq. ἐπὶ δακτ...θέντας ἀριθμητὸν μ..... ἢ ἀριθμὸς *H* || 9 οὐδέποτε] καὶ οὐδέποτε *schol.* || 10 περιέχουσαν *schol.*] περιέγουσαν *H* || 24 *εἶδειεν ἂν] εἶδειαν *H* || *ἀμήχανόν ἐστ.....των δὲ ἠδρηγο οἱ χρόνοι τῶντῶν *H*; τῶνδε *et* ἡμῖν *suppeditavit Usener* || 26 ἢ] καὶ *Usener* || *μῆν] μὲν *H* || 28 τὸν *Usener*] τῶν *H* || 28 sq. *cf. Astius* *II* 22 p. 363 *Diels*, *al.* || 34 *Aristoteles* π. οὐρ. *II* 1 p. 283^b 28 (*cf.* *I* 9 p. 279^a 25)

μένων, ὡς φησιν ὁ Τίμαιος [p. 37^d]. ὁ γὰρ ἀριθμὸς ἐκεῖ, ὅπου ἐτερότης· ὁ δὲ αἰὼν πρὸ ἐτερότητος, καὶ πρὸ τοῦ ζφου τοῦ παντελοῦς. ἀλλ' ἐπεὶ κατ' ἀριθμὸν ὁ χρόνος ὁ ἐμφανῆς κυκλεῖται, ὡς φησιν ὁ Τίμαιος [p. 38^a], εἶη ἂν πρὸ τούτου ὁ κυκλῶν ἀριθμὸς, ἀποκαταστατικὸς ὢν τῆς
 5 περιόδου πάσης. καὶ εἰ μὲν κάκεινος ἐν γενέσει εἶη, πάλιν ἔσται κατ' ἀριθμὸν ἄλλον καὶ εἰς ἄπειρον· εἰ δὲ ἀριθμὸς μόνον αἰεὶ ὢν αἴτιος τοῦ κατ' ἀριθμὸν κυκλουμένου χρόνου, ἀριθμὸς ὢν αὐτὸς νοερός καὶ οὕτω χρόνος ὡς χορόνους τις ὢν (ἀπὸ) τοῦ χορευεῖν, αἴτιος τῷ κόσμῳ τῆς κατὰ κύκλον ἀποκαταστάσεως ἐν τῷ
 10 Σωκράτης ἀληθινὸν ἀριθμὸν ἐν αὐτῷ φησιν εἶναι τὸ αὐτοτάχος καὶ τὴν αὐτοβραδυτητα, καὶ χρῆναι τὸν ὡς ἀληθῶς ἀστρονομικὸν ἐκείνον ὄραν ἀντὶ τῶν ἐμφανῶν οὐρανίων χρονικῶν μέτρων, περὶ ἃ διατρέβουσιν οἱ πολλοὶ τῶν τὰ οὐράνια φροντιστῶν. εἰ γὰρ ἐννοήσαιμεν ὅτι χρόνῳ μὲν ὀρίζεται τὸ ταχὺ καὶ βραδύ, τὸν δὲ ἀριθμὸν ἐκείνόν φησι ταῦτα
 15 περιέχειν, συναγάγοιμεν ἂν ἐξ ἀνάγκης τὸν ἀριθμὸν ἐκείνον χρόνον εἶναι· καὶ εἰ προσενοήσαιμεν ὅτι ἢ ὁ μετ' οὐρανοῦ γεγονώς ἐστὶ χρόνος ἢ πρὸ ἐκείνου τις, ὁ δὲ μετ' οὐρανοῦ γεγονώς γενητός, οὗτος δὲ ἀληθινὸς ἀριθμὸς ὑπ' αὐτοῦ λέγεται, δῆλον ὡς ἀναγκάσομεν ἐκείνου προεστάναι τοῦ κατ' ἀριθμὸν ἰόντος τὸν αὐτοαριθμὸν, τοῦ γενητοῦ τὸν ἀληθινόν. θεὸς οὖν ἐστὶν ὑπερκό-
 20 σμιος ὁ χρόνος ἐκεῖνος, οὕτως ἀριθμὸς ὡς ἀριθμῶν πάσας περιόδους τῶν ἐν τῷ κόσμῳ ζῶντων, καὶ ἀποκαθιστὰς πάντα κατὰ τὰ ἑαυτῶν σύμφρατα μέτρα. καὶ οὗτος μὲν εἰς τέλειος καὶ ἀληθινὸς ἀριθμὸς· λοιπὸς δὲ ἄλλος καθ' ἕκαστον θεῖον γενητόν, ὡς μὴν ἐπὶ σελήνης καὶ ἐνιαυτοῦ ἐπὶ ἡλίου, καὶ ἐπὶ πάντων ὁμοίως ἢ ἐμφανῶν ἢ ἀφανῶν, θεῶν ὄντων γενητῶν καὶ αἰεὶ ὡσαύτως
 25 ζῶντων κατὰ τὰς ἰδίας περιόδους τὰς τε ψυχικὰς καὶ τὰς σωματικὰς, εἴτε οὐρανίας ἐχόντων τάξεις εἴτε ὑποσελήνου, ἀερίας τινάς, ἐνουδρίας ἢ χθονίας. ἐστὶ γὰρ ἐν ἐκάστῃ μοίρᾳ τοῦ παντός

παντὶ τῷ ἀριθμῷ ἀποκαταστα-
 30 τικῷ θεῖου γενητοῦ εἶνος ὁ τοῦ ἀνθρωπείου γενητοῦ
 . . . ἴδιος ὢν τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς μετρητικὸς ταύτης καὶ ἀποκαταστατικὸς, οὐκέτι τέλειός ἐστιν ἀπλῶς ὡς ἐκείνων ἕκαστος, ἀλλὰ, καθάπερ αὐτός φησιν [p. 546°], κύριος ἀμεινόνων καὶ χειρόνων γενέσεων. καὶ γὰρ οὗτος πρὸ τῶν ἀνθρωπίνων ἐστὶ περιόδων, εἴπερ κύριος αὐτῶν ἐστὶν, περιέχων
 35 τὰ διάφορα μέτρα τῆς τοῦ ἀνθρωπείου γενητοῦ ζωῆς καὶ τῆς εὐγονίας αὐτῶν καὶ δυσγονίας. ἀλλὰ τοῦτον μὲν εἰς ὕστερον εὐρήσομεν ὅστις ἐστίν· νῦν δὲ ὁ παντός θεῖου γενητοῦ τῆς συμπάσης ζωῆς ἀριθμὸς εἰς καὶ πολὺς ὢν, ὡς καὶ τοῦ ὅλου κόσμου κοινὸς καὶ ἐκάστου τῶν θεῶν γενητῶν ἴδιος, τέλειος μὲν

8 ἀπὸ *add. Usener* || 9 *suppl. fore* [... Τὸν δὲ αὐτὸν] ἐν τῷ [ἐβδόμῳ τῆς Πολιτείας λόγῳ δ] Σωκράτης ἀληθινὸν ἀριθμὸν [λέγει καὶ] ἐν αὐτῷ κτλ., *vid. reip.* VII p. 529^d sq. (*cf. Proclus in Tim.* p. 244) || 19 τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν *H*; *corr. Usener* || 30 *suppl.* ἀληθῆσινός (*pro* ἀληθινός, *cf.* p. 24, 1) ὁ τοῦ ἀνθρωπείου γενητοῦ [ἀριθμὸς?] || 31 *suppl.* ζωῆς [καὶ] μετρ. ? || 33 γενέσεως *H* || 34 κύριός ἐστιν αὐτῶν *H pr.* || 36 εὐρήσομεν *H* || 37 ὢν ἂν *H*

ἄμα λεγέσθω καὶ ἀληθινός, (ἀληθινός) μὲν ὡς νοερός, τέλειος δὲ ὡς τελεσιουργός·
 ὅς καὶ δῆλον ὅτι πρὸ πάσης ψυχῆς ἐστίν, εἴπερ καὶ ψυχὴ πᾶσα κατὰ χρόνον
 ἐνεργεῖ καί, ὡς ἐν Φαίδρῳ λέγει [p. 247^a], διὰ χρόνου θεᾶται πᾶν ὅπερ
 ἂν θεᾶται. νοῦς ἄρα τίς ἐστι θεῖος, εἴπερ καὶ τὸ κατ' αὐτὸν κινούμενον
 θεῖόν ἐστι γενητόν. 5

ΙΖ. Τὸν μὲν τέλειον ἀριθμὸν τῆς περιόδου τοῦ θείου γενητοῦ παντὸς ὅτι
 νοερὸν χρῆ νομίζειν, εἵπομεν. τὸν δὲ τῆς ἀνθρωπείας περιόδου ποῖόν τινα ῥη-
 τέον; ἢ δῆλον ὅτι πολλοστὸν ἀπ' ἐκείνου, καὶ οὐκέτι τέλειον ἀπλῶς, διττῶν
 ὄντα κύριον γενέσεων, ὡς αὐτὸς φησιν, ἀμεινόνων καὶ χειρόνων, ἀλλὰ συμ-
 φυᾷ μὲν τῇ οὐσίᾳ 10

ἐστήκεν ταῖς περίοδοις τοῦ ἀνθρωπέου γενητοῦ, κύριος ὢν
 (ὡς φησιν) διττῶν, ἀμεινόνων καὶ χειρόνων γενέσεων των, ἀλη-
 θές ὅτι τῶν ἀδίδως περιεγομένων δεῖ τινα προὔπαρχειν τῆς κυκλήσεως αἰτίαν
 ἀκίνητον. ἐπεὶ οὖν καὶ τὸ ἀνθρώπειον γενητόν ἔχει περιόδους, εἰ καὶ ἀμεί- 15
 νους ἢ χεῖρους, ἐστίν τις ὁ καὶ τούτων μετρητικός πρὸ τῶν κατ' ἀριθμὸν μετρου-
 μένων, ὁ μετρῶν αὐτάς, εἴτε τις Προμηθεὺς ὢν εἴτε καὶ ἄλλος τις τῶν τελούν-
 των ὑπὸ τὸν ἕνα τῆς πάσης αἴτιον παλιγγενεσίας θεὸν ἐν τε τοῖς θεοῖς γενητοῖς
 οὔσης καὶ τοῖς μὴ θεοῖς. πᾶσα γὰρ χρονικὴ σειρὰ τοῦ ἐνός ἐκείνου θεοῦ
 ἐξήπται, μετροῦσα τὴν πάλιν καὶ πάλιν ἀποκατάστασιν ἐκάστων καθ' ἕνα καὶ 20
 (τὸν) αὐτὸν τόπον. δεῖν οὖν λέγω καὶ τὸν κύριον τῶν ἀμεινόνων καὶ χειρόνων τοῦ
 ἀνθρωπέου γενητοῦ περιόδων ἀριθμὸν ὄραν μὴ μόνον ἐν αὐταῖς ταῖς κατ' αὐ-
 τὸν ἀνακυκλούμεναις ψυχαῖς καὶ συντελούσαις εἰς τὸ ἀνθρώπειον γενητόν, μηδὲ
 ἐν τῇ εἰμαρμένῃ μόνον, ἀλλὰ πρὸ τούτων αὐτὸν καθ' αὐτόν, εἴτα καὶ ἐν τῇ
 εἰμαρμένῃ καὶ ταῖς ψυχαῖς. τὸ γὰρ ἄμεινον καὶ τὸ χεῖρον τῶν γενέσεων ἀπὸ 25
 τῆς ποιᾶς ζωῆς τῶν ψυχῶν καὶ ἀπὸ τῶν εἰμαρμένων συμπλέκεται περίοδων.
 εἰ οὖν ἀμφοτέρων εἰμαρμένη περιέχει τὴν αἰτίαν τῶν τε εὐγονιῶν καὶ τῶν
 δυσγονιῶν, ὁ δὲ διπλοῦς οὗτος ἀριθμὸς παραδείγμα ἐστίν ἀμφοῖν, εἴη ἂν καὶ
 ἐν τῇ εἰμαρμένῃ πάντως καὶ εἰκότως, ἐπειδὴ καὶ πάσης τῆς στον
 ἀριθμὸν περιεῖληφεν τὰς θείας· ἢ πῶς ἀποκαθίστησι τὸν κόσμον 30
 κατὰ τοὺς οἰκείους ὅρους, πάντων οὔσα κινητικὴ τῶν ἐγκοσμίων, τῶν βραχυ-
 πόρων καὶ μακροπόρων; ἀλλ' αὐτὸν ἀνάγκη καὶ ἐν αὐταῖς εἶναι τοῦτόν γε
 ταῖς ψυχαῖς ταῖς εἰς τὸ ἀνθρώπειον γένος ἰούσαις ζωτικαῖς· αὐτοκινήτως γὰρ
 ζῶσιν καὶ οὐ περιάγονται μόνον ὑπὸ τῆς εἰμαρμένης, ὥσπερ τὰ πληγῆ νεμό-
 μενά φασιν, ἀλλὰ καὶ ἑαυτὰς περιάγουσιν. ἐστίν οὖν ἀριθμὸς ζωτικὸς κινού- 35
 μενος περιοδικῶς, (περιόδων) ἀμεινόνων ἢ χειρόνων· ἐκάστη δὲ δυοειδῆς οὔσα καὶ
 κύκλος ταύτου καὶ θατέρου, κατὰ μὲν τὸν ταύτου κύκλον ἔχει τὴν ἁρμονίαν τὴν

1 ἀληθινός *H* || ἀληθινός *inseruit Usener* || 9 γενέσεως *H* || 16 ὁ *om. H pr.* ||
 20 *μετροῦσα τῇ πάλιν καὶ πάλιν καὶ πάλιν (*sic*) ἀποκατάσιν (*sic*, ἀποκατάσιν *pr.*) ἐκάστων
H; μετροῦσα τῇ πάλιν καὶ πάλιν ἀποκαταστήναι ἕκαστον (*cf. p. 19, 27 sq.*) *Usener* ||
 21 τὸν *addidi* || 22 *ταῖς καὶ *H* || 29 τῆς [γενέσεως (*vel* κατὰ κόσμον ζωῆς) ἕκαστον]
ἀρ. περ. [καὶ τὰς περιόδους] τὰς θείας *Usener* || 30 περιεῖληφεν *H pr.* || 31 βραχυπόρων]
cf. Plat. p. 548^a; Proclus in Tim. p. 271^b || 32 *αὐτὸν] αὐτήν *H* || 34 πληγῆ νεμό-
 μενα *Heracleitum est fr. 55 p. 22 Byw.* || 36 περιόδων *addidi*

κρείττονα, κατὰ δὲ τὸν θατέρου τὴν χείρονα· μηδέποτε μὲν ἔξω γιγνομένη πάσης ἀρμονίας (ἐκπεσῆται γὰρ ἂν καὶ τῆς οὐσίας αὐτῆς ἐν ἀρμονικοῖς ὑφροσώσης λόγοις), κρείττονα δὲ ἀρμονίαν ὅμως δεχομένη καὶ χείρονα καὶ ἀριθμὸν ἄλλον μὲν ἐκείνης, ἄλλον δὲ ταύτης προβάλλουσα. καθάπερ οὖν τὸν τῶν θεῶν πε-
 5 ριόδων ἀριθμὸν οὐχὶ πλῆθος ἐννοοῦμεν (ἀπεριήγητον γὰρ ἦν), ἀλλ' ἀπὸ τῆς ποιότητος τέλειον αὐτὸν λέγομεν, ὡς τελεσιουργόν, οὕτω δὴ καὶ τὸν τῆς ἀνθρωπείας κἄν διττὸν ποιῶμεν, μὴ κατὰ τὸ ποσὸν αὐτὸν νοήσωμεν, ἀλλὰ κατὰ τὸ εἶδος τῆς ζωῆς τέλειον καὶ ἀτελεῖ, ταυτοκοῖον καὶ ἑτεροποιόν, ἐπιστραπτι-
 10 κὸν καὶ γενεσιουργόν. ἡ μὲν γε μυριάς, ἣτις ἐστὶν ἀρμονία κρείττων, ἐκ τῆς τριωδομένης γενομένη μονάδος ἐπιστραφείσης εἰς ἑαυτήν, ἀποκαταστατικὴ τίς ἐστὶν καὶ τελεσιουργὸς τῆς ψυχῆς, ἐπανάγουσα πεσοῦσαν εἰς τὴν οἴκησιν πάλιν ὅθεν ἦκει δεῦρο, καθάπερ φησὶν ὁ ἐν Φαίδρῳ Σωκράτης [p. 248^ο]. ἡ μὲν γὰρ μονὰς Διός ἐστι, μονοειδῶς πᾶν περιέχουσα τὸ πᾶν· ἡ δὲ δεκάς Διονυσιακὴ (τίχτει γοῦν αὐτὸν ἐνεάμηνον ὁ πατὴρ πάσης ἀποκαταστάσεως αἰ-
 15 τιον)· ἡ δὲ ἑκατοντάς αὐταῖς προσήκει ταῖς ψυχαῖς, γεννηθείσαις ἐκ τῆς δεκάδος εἰς ἑαυτὴν εἰσιούσης. εἰ δὲ βούλει καὶ ἡ μὲν μονὰς ἐνοειδῆς οὕτω τῆς πάντων ἀρχῆς ἐστὶν αἰτία· ἡ δὲ δεκάς τῆς νοεῆς οὐσίας***, ἣτις εἰς ἑαυτὴν στραφεῖσα μετὰ τὴν πρόδόν ἐστὶν δεκάς· ἡ δὲ ἑκατοντάς ψυχικὴ λοιπὸν ὡς τριωδομένη μονὰς καὶ ἐξ ἀμφοῖν οὐσα· στραφεῖσα οὖν εἰς ἑαυτὴν ὑφίστησιν
 20 αὕτη ζωὴν αὐτενεργήτως ἀποκαταστατικὴν εἰς τὴν ἀρχήν, καὶ διὰ τοῦτο ἡ μυριάς ἀποκαταστατικὴ ψυχῆς ἐστὶν. ὁ δὲ ἑκάτερος ἀριθμὸς ὁ ἐκ τῆς ἑκατοντάδος ἐπὶ τὸν πέντε καὶ ἑβδομήκοντα γεγονῶς ἐνεργεία τίς ἐστὶν καὶ αὐτὸς ψυχῆς (μένει γὰρ ἡ τριωδομένη μονὰς), ἀλλ' ἐκπεσοῦσης εἰς τὸ χεῖρον, εἰς ἑαυτὴν δὲ συννεῦσαι μὴ δυναθείσης. λέειπων γάρ ἐστιν ἐκείνος τῷ ἀπὸ τῆς
 25 πεντάδος*), ἦν ἱερὰν δικαιοσύνης οἱ Πυθαγόρειοί φασιν· ἔλλειπων οὖν τῷ τῆς αὐτοπραγίας εἶδει τῆς εἰς γένεσιν ἐξελθούσης ζωῆς ἐστὶν εἰκὼν· ἦν ὁ θατέρου κύκλος προβάλλων γενεσιουργὸν ἀποτελεῖ τὴν ὅλην ἡμῶν περίοδον ἀντὶ νοεῆς, καὶ ἄλλοτριπραγοῦσαν ἀντὶ τῆς ἐπιστρεφούσης εἰς ἑαυτήν. τοῦ τοίνυν ἀριθμοῦ τῆς ἀνθρωπείας περιόδου δυοειδοῦς ὄντος, κατὰ τε τὴν εἰμαρμένην ποιή-
 30 σιν καὶ κατὰ ν δεῖ τὸν καιρὸν παραλαβῶν γενέσεσιν ἐστὶν διττῶν· οἰστικός, τῶν ἀμεινόνων καὶ τῶν χειρόνων· καὶ τὰς συμμίξεις ἐν τοῖς χ σιν πρῶτος θεὸς τῶν καιρῶν ἐστὶν.

ΠΗ. Ὅτι Κρόνιος πρὸς τοὺς διαφθείροντας τὸν κόσμον ἰστάμενος καὶ

*) σχόλ. ἀπὸ τῆς πεντάδος τὸ ΚΕ φησὶν. τὰ γὰρ Ε' ἐφ' ἑαυτὰ ΚΕ ποιεῖ.

1 *γιγνομένην H || 2 ἐκπέσοι *malit* Usener || 3 *δεχομένην H || 11 *οἴκησιν] ἐστῆ.ιν (sic) H, an στάσιν? || 13 πάντη περιέχουσα Usener || 14 ἐνεάμηνον H || 15 ἐκατοντάς H (idem 18) || 16 *εἰσιούσας H, νεούσης *malit* Usener || 17 οὐσίας Usener] αἰτίας H (cf. Proclus *Instit. theol.* c. 20, *Theol. Plat.* IV 16 p. 214); *hiatum notavit idem experientum fore verbis* προελθούσα δυοειδῶς ἀπὸ τῆς μονάδος (cf. p. 33, 35) || 19 ἀμφίστησιν H, corr. Usener || 20 καὶ οὖν διὰ H pr. || 22 *τόν] τὸ H || 25 Πυθαγόρειοι H. Cf. Proclus in Hesiod. op. v. 800; schol. in Aristotelis *metaph.* p. 541^a 5, ^b 19. Syrian. p. 892^a 11. 906^a 27 sq. Nicomachus ap. Phot. *bibl.* p. 144^a 33. Iamblichus *theolog. arithm.* p. 28 || 30 *suppl.* καὶ κατὰ [τὴν τῶν ψυχῶν κίνησιν, ὁ τῶν γάρμων] δεῖ τὸν καιρὸν παραλαβῶν? Usener *proponit* ἐκεῖνος, καθ' ὅν τῶν γάρμων δεῖ τὸν καιρὸν παραλαβεῖν || 32 *locus corruptus*

τοὺς γενητὸν ἀκούοντας ὡς τοῖς φθαρτοῖς οἰκείον, 'ἄθλιοι', φησίν, 'καὶ τὰς ἐναντίας δυνάμεις τῷ πυρὶ μὴ ἱστορήσαντες ἀξιωμαχοῦς οὖσας'. καὶ ἔτι ὅτι οὐ πάντα φθείρει τὸ πῦρ· οὐκ οὖν τὰ λίνα τὰ ἐκ τῆς λίθου τῆς Καρυστίας. καὶ ὅτι τὸ θεῖον πῦρ τῷ παρ' ἡμῖν πολέμιον· οὐ καταφέρεται γὰρ κεραυνὸς εἰς οἰκίαν ἐν ἣ ὁ πῦρ ἐστίν, οὐδὲ ἔνθα δέρμα ἀνάκειται φώκης· σχολῆ ἄρα τὰ ἄλλα φθείρει τὸ πῦρ, φεῦγον τὴν θάλασσαν ἐν ἣ αἱ φῶκαι. ἀλλ' οὐδ' ἐπὶ δάφνην φέρεται κεραυνός· διὸ καὶ ὁ μῦθος τὸν Ἀπόλλω λέγει φεύγειν τὴν Δάφνην.

ΙΘ. Ὅτι Κρόνιος τὰς δύο ἁρμονίας [p. 546°] ἀκούει κατὰ μὲν τὸ ἄρρην τὸν μῦρια, κατὰ δὲ τὸ θῆλυ τὸν ΖΦ· καὶ φησίν, ὅτι δεῖ καὶ τὸ ἄρρην τῷ θῆλει συζεύγασθαι κατὰ τὸν τούτων λόγον καὶ τὴν ψυχὴν τῷ σώματι· καὶ 10 γὰρ τούτων λόγος ἄρρηνος πρὸς θῆλυ· καὶ ἡ ἐμμελῆς τούτων κἀκείνων σύνοδος (ἐμμελῆς δὲ ὡς κατὰ λόγον οὖσα μουσικόν) εὐγονίαν ποιεῖ, ἡ δὲ ἐκμελῆς ἀφορίαν καὶ παῖδας ἀμούσους.

Κ. Ὅτι Δημήτριος ὁ γεωμέτρης μὲν, Πορφυρίου δὲ διδάσκαλος, εἰς τὴν σύζευξιν τῶν ὁμοίων ἀνάγει πάντα, καὶ ἐκ τῶν ἀριθμῶν δείκνυσθαι 15 φησιν, ὅτι καὶ ἐν τῇ φύσει κατὰ τὴν μίξιν τῶν ἀνομοίων κρατεῖ τὸ χεῖρον. καὶ γὰρ τίκτουσι περιττοὺς οἱ περιττοί, καὶ οἱ χεῖρους ἐναντίους. αἴτιοι γὰρ * * *

* * * * *

τῆς πεμπάδος ἀριθμὸν συζυγοῦσάν ποτε ἀπὸ γενέσεως ἐπὶ γένεσιν περίοδον. προσλήψει γὰρ χεῖρονος ζωῆς ἢ περίοδος αὕτη γίνεται· πρόσεσι γὰρ καὶ αὐτῇ 20 τῷ ἀριθμῷ τῷ τῆς τοιαύτης ζωῆς τῆς τῇ γενέσει συμφύλου καὶ τὸ ἐκ δυεῖν εἶναι, τοῦ μὲν κυκλικῷ, τοῦ δὲ ἐξ ἀνομοίων πλευρῶν*)· διότι δὴ καὶ τὸ ἄλογον ἔχει κατ' οὐσίαν τὸ μὲν ἄμεινον καὶ ταυτότητι συγγενές, τὸ δὲ χεῖρον καὶ ἑτερότητι φίλον. καίτοι καὶ ἐπὶ τῆς ἑκατοντάδος ἦν τὸ μὲν εἶδος κυβικόν, 25 τὸ δὲ ἐξ ἀνομοίων ἄλλως ἦν τετραγωνικόν ἀπὸ τῆς πρωτίστης τὸν τέλειον δεξιάσης, καὶ ἐξ ἀμφοῖν ἐπολεῖ τὸν τετραγωνικόν· διότι καὶ τὸ ἕτερον ἐπὶ τοῦ λογικῷ πρὸς ταῦτ' ἀνομοιοῦσιν εἰς μίαν ὁμοιότητα πρὸς ἑαυτὴν ἐπιστρέφουσαν κατήντα, μὴ ἐκβαίνουσαν τὴν τοῖς ἀσωμάτοις οἰκείαν φύσιν· τὸ δὲ ἐν τῷ ἀλόγῳ ἕτερον καὶ τὸ ταῦτ' ἐν αὐτῷ περιῆγεν εἰς τὴν τοῦ ὄλου πρὸς ἑαυτὸ ἀνομοιότητα, πρέπουσαν ταῖς γενεσιουργοῖς δυνάμεσιν. οἰκεία γὰρ τοῖς μὲν 30 καθαρῶς ἀσωμάτοις ἢ ὁμοίότης, τοῖς δὲ σωματικῶν ἀχωρίστοις ἢ ἀνομοιότης. καὶ γὰρ ὅπου μὲν ὁ κύβος ὑπερβάλλει τὸν μὴ κύβον, ὡς τὸ ταῦτ' ἐν τοῖς ἀσωμάτοις, ὅπου δὲ ὁ μὴ κύβος τὸν κύβον, ὡς τὸ ἕτερον ἐν τοῖς σωματικῶς. καὶ συνάδει πάντα ἀλλήλοις. —

*) KZ καὶ MH

1 γενητὸν] ἀγερων? H pr. || *ἄθλιοι] αἰδίοι H, ἡλθιοι Usener || 3 οὐκ οὖν H pr. || Καρυστίας] cf. Strabo X p. 446. Plutarch. de def. orac. p. 707. Pausan. I 26, 7. Apollon. hist. mirab. 36 || 5 *φώκης] φώκησις H || 9 *καὶ τὸ] κατὰ τὸ H || 11 λόγος (ως) ἄρρηνος Usener || *ἡ] ὁ H || 17 post αἴτιοι γὰρ reliqua pars paripinae et f. 18^r—23^r scriptura vacans: desunt capitula x' maior pars et capp. κα'—λς' in. || 19 πεμπάδος H || συζυγεῖσθαι H pr. || post ποτὲ litura indicatur 4 fere litt. in H || 20 προσλήψει Usener] προλήψει H || 28 ἐκβαίνουσα H, corr. Usener || 29 περιῆγαγεν H, corr. Usener || 35 KZ καὶ MH in marg. H. 'Dicendum erat scholiastae KE pro KZ (cf. Simplicius in Aristot. phys. I p. 59, 5 sq. Diels), nisi forte κυβικὸν legit' Usener

ἈΖ. Εἰ ἔστιν ὁ ἀριθμὸς οὗτος καὶ ἐν τῷ παντὶ δηλούμενος καὶ ὑπὸ τῶν ἐν αὐτῷ σχηματισμῶν καὶ κινήσεων συναποτελούμενος, τῶν ὄλων προηγουμένων ἀεὶ τῶν μερῶν (εἴρηται δὲ τοῦτο πρότερον, ὅτι καὶ ἐν ταῖς μερिकाῖς ἐστὶ ψυχαιῖς συνουσιωμένος — ζῶσι γὰρ κατ' αὐτόν — καὶ ἐν τῷ παντὶ τῷ τὰς περιόδους ἐπάγουσι τῆς εὐγονίας καὶ δυσγονίας, ὡσπερ καὶ τῶν βίων ἕκαστος, οἷον ὁ φιλόσοφος, καὶ ἐν ταῖς ψυχαιῖς αὐταῖς καὶ ἐν τῇ τοιαύτῃ διασηματίσει τοῦ ὄλου, καὶ ἕκαστος τῶν ὄλων)· εἰ δ' οὖν ἔστι καὶ ἐν τῷ κόσμῳ καὶ τὸν διττὸν ἀριθμὸν ὄραν τὸν κύριον τῶν ἀμεινόνων καὶ χειρόνων γενέσεων, δεῖ τοὺς ἄρχοντας εἰς τὸ πᾶν ὀρώντας τεκμαίρεσθαι διὰ τῶν φαινομένων ἐν ταῖς τῶν γάμων συνέρξεσι, τίς τάξις κοσμικῆ τῆς ἀμεινόνος οἰστικῆ ζωῆς καὶ τίς τῆς χειρόνος, ὣν ἡ εἰμαρμένη περιέχουσα τοὺς ἀριθμοὺς διὰ τῶν ἐμφανῶν κινήσεων δηλοῖ τὰς διαφοράς, εἴτε σημείων ὄντων τούτων τῶν ἐσομένων μόνον, εἴτε καὶ συναποτελούντων αὐτὰ ταῖς ψυχαιῖς, διότι τὰ μέρη μετὰ τῶν ὄλων ποιεῖ· διαφέρει γὰρ οὐδὲν ταῦτα πρὸς τὸ παρόν· ἀλλὰ τοσοῦτον μόνον ἀναγκαῖον τὸ [τοὺς ἄρχοντας] διορατικούς εἶναι τῶν σορίμων ἑρῶν, εἰ τοῖς ἀμεινόνσι ἀριθμοῖς ἢ τοῖς χειροσι πλεονάζουσι, τοὺς τῶν συνέρξεων κυρίου. ἐπεσθαι γὰρ ταῖς μὲν σορίμαις τοῦ κόσμου διασηματίσει τὰς ἐν ταῖς ἐκτροπαῖς διασηματίσεις, ταύταις δὲ τὰς βιότητας τῶν τικτομένων ἢ ἀμεινόνων ἢ χειρόνων γιγνομένων (καὶ ἡ ὁμοίας) ταῖς τῶν γεννησαμένων ἢ ἀνομοίας οὕτως, ὥστε καὶ τὴν πολιτείαν μεταβάλλειν. οὐ γὰρ πᾶσα ἀνομοιότης ἐξίστησι τῆς ἀμεινόνος ζωῆς (ἀδύνατον μὲν γὰρ μὴ εἶναι τινα διαφέρουσαν διάθεσιν), ἀλλ' ἥτις ἂν παμπόλλην ἔχη τὴν ἐξαλλαγὴν. ἐπεὶ καὶ ἐν ἐνὶ φύονται τοῖς πατράσιν ὡς ἐπίπαν οἱ παῖδες ὅμοιοι, μετὰ τινας καὶ ἀνομοιότητος· ἀλλ' ὅταν πάμπαν ἀνόμοιοι γένωνται, τότε τὴν τοῦ γένους ἐξαλλάττουσιν ἰδιότητα, καὶ γίνονται ἀπὸ φιλοσόφου γένους ἀφιλόσοφοί τινες, καὶ ἀπὸ θεοσεβοῦς ἀνέροι, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὡσαύτως. ὁ καὶ αὐτὸς εἰδὼς ἔλεγεν, ὅτι γίνονται τινες ὑπόχαλκοι καὶ ἐν τῷ χρυσῷ γένει [III p. 415^b]. τοῦτο δὲ οὐκ ἀρκεῖ τὸ ἕνα τινα γενέσθαι τοιοῦτον εἰς τὸ παρασχεῖν αἰτίαν τῇ πολιτείᾳ τῆς λύσεως· ὅταν δὲ πολλοί, καὶ μηδεὶς τῶν τῷ χρυσῷ γένει προσηκόντων, καὶ μετὰ πολλῆς τῆς παραλλάξεως παρὰ τὴν τῆς σορᾶς διαμαρτίαν (ἣν ἀμαρτίαν εἰκὸς ἀμαρτεῖν τοὺς ἄρχοντας ὡς μὴ λογισμῶ μόνον, ἀλλὰ καὶ αἰσθησὶ χρωμένους εἰς τὴν τοῦ καιροῦ τῆς εὐγονίας κατάληψιν), τότε ἤδη ἀναγκαῖον τῆς λύσεως προκαταβληθῆναι πάντως ἀρχὴν ἅμα τῷ καὶ τὴν περίοδον τῷ παροράματι συνεργεῖν. δεῖ τοίνυν τοὺς τῶν γάμων κυρίους τὸν καιρὸν αὐτῶν θηρᾶν κατὰ μὲν τὰ ἀπλανῆ διὰ τε τῶν ὄροσκοπῶν καὶ τῶν τούτοις παρανατελλόντων ἀστέρων τε καὶ δεκανῶν. καὶ γὰρ μοῖραι ὄροσκοποῦσαι τὴν ὄλην ἔχουσι τῆς γενέσεως δύναμιν, ὡς τὰς μὲν ἱερατικάς ποιεῖν, τὰς δὲ σύνεγγους αὐτῶν ἐπιρρήτου ζωῆς γεννήσεις (καὶ ταῦτα ἐν ταῖς Χαλδαϊκαῖς σφαιραῖς [καὶ αὐτοὶ καὶ

1 *caput* λζ' et quae sequuntur usque ad finem commentationis (f. 24—36) a librario scripta sunt; quae inserta sunt Holstenii manu, litteris inclinatis dantur || 5 εὐγονίας καὶ δυσγονίας H || 7 καὶ τὸν Usener] κατὰ τὸν H || 9 sq. cf. Reip. V p. 460^a || 15 τοὺς ἀρχοντας del. Usener || εἰ Usener] ἢ H || 19 καὶ ἡ ὁμοίας inserui cum Usenero || 21 *ἀδύνατον] εἰ δυνατὸν H || διφέρουσαν H || 22 *καὶ ἐν ἐνὶ φύονται (καὶ ἐμφύονται pr.) H || 26 ὡσαύτως H pr. || 34 *τὰ] τὴν H || 37 αὐτῶν] ἐπέστων malit Usener || 38 sq. locum respicit Maius ad Cic. de rep. I 14 (Class. auct. I p. 44 n. 3)

Αιγύπτιοι] και Αιγυπτίαις, ἀφ' ὧν και κρίνουσιν οἱ παλαιοὶ τίς ὁ βίος ἔσται τῶν εἰς τὴν γένεσιν παριουσῶν ψυχῶν, ἐκείνων ὠροσκοποῦσῶν ὡς περὶ τοῦ βίου, οἷον ἐκ τῶν σχημάτων και τῶν παρανατολῶν και τῆς των ἀστερων ἰδιότητος τῶν πρὸς τὴν ὠροσκοποῦσαν μοῖραν συσχηματιζομένων)· και αἱ τῶν παρανατελλόντων δυνάμεις παμπόλλην παρέχονται δύνανται εἰς τε εὐγονίαν και δυσγονίαν· εἰσι 3 γὰρ δὴ και τούτων αἱ μὲν ἀγαθαὶ και προξενούσαι πᾶσαν εὐροίαν ἐν ταῖς γενέσεσιν, αἱ δὲ κακοποιοὶ και τῶν ἐναντίων ἀπορροίας καταπέμπουσαι τοῖς ὑπ' αὐτῶν δυναστευομένοις. ἃ δὴ και οἱ ἀστεροσκοποὶ κατιδόντες διορίζουσι, τίνα μὲν τῶν ἀστρων ἀστέρας ἔχει πάντας ἀγαθοποιούς, τίνα δὲ κακωτικούς, τίνα δὲ συναμφοτέρους· ὧν τὰς ἀπορροίας χρὴ νομίζειν, διαφερόντως μὲν ἐν 10 τῷ παρανατέλλειν, πάντως δὲ και ἐπὶ τῶν ἄλλων κέντρων, οἷον ἐν τῷ συμμσουρανεῖν ἢ συγκαταδύεσθαι, πλείστην ποιεῖν ἐν τε ταῖς σπορίμοις ὥραις και ταῖς ἀποκυητικαῖς ἐξαλλαγῇ. μετὰ δὲ τὰς τῶν ἀπλανῶν καταγοήσεις τὰς τῶν πλανωμένων ἔσται δέον ἐν ταῖς σπορίμοις ὥραις κατανοεῖν κινήσεις, και ὄρᾶν τίνες οἱ δυνάμενοι και τίνες οἱ δυναστευόμενοι*) κατὰ τοὺς εἰρημένους 15 ἀριθμούς, και τῶν μὲν ἀγαθοποιῶν δυναμένων, δυναστευομένων δὲ τῶν ἐναντίων ποιεῖσθαι τὴν ἐκλογὴν, ἀνάπαλιν δὲ ἐχόντων μηδαμῶς. ἔτι δὲ, τίνες οἱ ὁμοιοῦντες σχηματισμοὶ και τίνες οἱ ἀνομοιοῦντες. και γὰρ τῶν σχημάτων τὰ μὲν ἐστί σύμφωνα και διὰ τοῦτο ὁμοιοῦντα καλεῖται, τὰ δὲ ἀσύμφωνα και διὰ τοῦτο ἀνομοιοῦντα· τὰ μὲν γὰρ τρίγωνα σύμφωνα, τὰ δὲ τετράγωνα ἀσύμ- 20 φωνα. δεῖ τοίνυν τὰ ὁμοιοῦντα τῶν ἀγαθοποιῶν ἐκλέγεσθαι πρὸς τε τὴν σπορίμην ὥραν και πρὸς ἀλλήλους. ἔτι δὲ τὰς αὐξήσεις και μειώσεις παρατηρεῖν κατὰ τοὺς αὐξοντας και φθίνοντας ἀριθμούς· ἐπὶ μὲν σελήνης ὡς αὐτούσης μάλιστα τὰς γεννήσεις ἐν ταῖς αὐξητικαῖς ἡμέραις και τοῖς αὐξητικοῖς ἀριθμοῖς, ἐπὶ δὲ τῶν πλανωμένων τὰς προσθέσεις και ἀφαιρέσεις σκοπούν- 25 τας· ὅσα γὰρ προστιθέντες οἱ ἀγαθοποιοὶ παρέχουσιν ἐν ταῖς ἀφαιρέσεσι φθείρουσιν· ἐπὶ δὲ ἡλίου τὰς τοῦ φωτὸς ἐπιδόσεις ἀντὶ τῶν ἐναντίων· ἐπὶ γὰρ τὸ μεσημβρινὸν ἰὼν προστιθῆσι τῷ φωτί, και ἀπὸ τοῦ μεσημβρινοῦ πορευόμενος ἐπὶ δύσειν ἐλαττοῖ τὴν τοῦ φωτὸς δύνανται· κατ' αὐτὸ δὲ τὸ ζφογόνο κέντρον ἰστάμενος τὸ μεσημβρινὸν τὴν ἀκμὴν ἐπιδείκνυται τῶν φωτισμῶν. και οὐ τοῦτο 30 μόνον, ἀλλὰ και τῶν ἡμικυκλίων τοῦ ζφοφόρου κύκλου δεῖ τὰς διαφορὰς ὄρᾶν και ὡς τὸ μὲν αὐξητικὸν ἔστι τῆς γενέσεως, τὸ ἀπὸ αἰγόκερω, τὸ δὲ μειωτικὸν, τὸ ἀπὸ καρκίνου· και γὰρ ἐν ἐκείνῳ μὲν ἐπιδίδωσι τὸ φῶς, ἐν τούτῳ δὲ ἐλασσοῦται. και ὁ ὅλος ἐνιαυσιᾶος κύκλος διήρηται εἰς αὐξήσιν και μειωσιν· διὸ και ὁ μηνιαῖος τῆς σελήνης κύκλος ἐνεικονίεσθαι λέγεται τὸν ἐνιαύσιον 35

*) ὁ οἱ ἀστρολόγοι καθυπερτερεῖν ἢ καθυπερτερεῖσθαι λέγουσιν.

1 κατ' Αιγυπτίας pro και Αιγυπτίας *Usener*, qui verba και ταῦτα — κατ' Αιγυπτίας ut *glossema scholasticæ seculidit*. *Mihi verba* και αὐτοὶ (ex Χαλδαίοι *corruptum*) και Αιγύπτιοι ex nota marginali intrusa videntur || 2 *ὡς περὶ] ὡσπερ *H* || *οἶον] ποῖον *H* || 4 παρανατελλόντων *H* || 6 εὐροίαν] cf. *Plat. legg. VI p. 784^b, V p. 740^d* || 12 συγκαταδύεσθαι *H* || 13 *ἀποκυητικαῖς] ἀποσητικαῖς *H* || 17 et 22 ἔτι *Usener*] ἔστι *H* || 23 φθίνοντας *H* || 24 γενέσεις *Usener* (cf. v. 32) || 25 *σκοπούντες *H* || 26 φθείρουσιν *Usener*] φθίνουσιν *H* || 36 οὐ (sic) οἱ — λέγουσιν 'nota marginis in *MS*' *Holstenius*

τοῦ ἡλίου δρόμον· καὶ ὁ γε Ὀρφεὺς ἐν τῷ μηνὶ τρέπειν αὐτὴν φησίν, ὅπερ ἡλιος ἐν ἐνιαυτῷ, τὸ ἀνάλογον ἐπ' ἀμφοῖν θεώμενος. κρατεῖ δὲ καὶ παρ' Αἰγυπτίοις λόγος, ὅτι τῶν πέντε πλανητῶν ἕκαστος ἐν ταῖς σποραῖς κακωθεὶς φθείρει τὰ σπέρματα· καὶ ὁ μὲν Κρόνος ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ τῆς συλλήψεως, ὁ δὲ Ζεὺς ἐν ἐξήκοντα ἡμέραις, ὁ δὲ Ἄρης (ἐν) ἐνεήκοντα, ἡ δὲ Ἀφροδίτη ἐν εἴκοσι καὶ ἑκατόν· οὕτω δὲ καὶ Σελήνη κακωθεῖσα ὁμοίως τῷ Κρόνῳ εἰς τὴν προϋποκειμένην φύσιν ἀναλύει τὰ ἔμβρυα. μόνος δὲ Ὁλιος συγχροτεῖ τὴν σύστασιν αὐτῶν, καὶ συνεργῶ ποιεῖ πρὸς τὴν γένεσιν, ὡς ἂν καὶ τὰς πάντων ἔχων δυνάμεις. καὶ γὰρ τῶν μὲν ὑπὲρ αὐτὸν τριῶν αἱ προσθαφαιρέσεις γίνονται κατὰ τὰ πρὸς αὐτὸν τρίγωνα· διότι τὸ μὲν τρίγωνον ἀρχὴ γενέσεως ἔστιν, ἧς ὁ Ὁλιος δεσπότης· τῶν δὲ τριῶν ὁ μὲν συγκρίσεως αἴτιος, ὁ δὲ διακρίσεως, ὁ δὲ τῆς ἀμφοτέρων συμμετρίας· τῶν δὲ μετ' αὐτὸν οἱ μὲν δορυφοροῦσιν αὐτόν, ἡ δὲ χορεύει περὶ αὐτόν, ἀπ' αὐτοῦ κινουμένη καὶ ἐπ' αὐτόν. οἱ δὲ περὶ Πετόσειριν Αἰγύπτιοι καὶ Ζωροάστρης διατείνονται, καὶ Πτολεμαῖος ἀρέσεται, τὴν μὲν σπορίμην ὥραν γίνεσθαι εἰς σελήνης τόπον τὸν ἐν ταῖς ἀποκυήσεσι, τὴν δὲ σπορίμην σελήνην εἰς τὴν ὥραν τῆς ἐκτέξεως. εἰ δὲ τοῦτ' ἀληθές, εἰδότας τὴν σπορίμην σελήνην δυνατὸν γινώσκουσιν καὶ τὴν ὥραν τῆς ἀποκυήσεως καὶ ἔμπαλιν· ταῦτα δὲ γινώσκοντας χρὴ σκοπεῖν, εἰ ἐπτάμηνον τὸ τεχθησόμενον ἢ ἑννεάμηνον, καὶ ποσαχῶς καὶ πῶς ἐκάτερα τίχεται, καὶ οὕτως προσενοεῖν τὰς γενέσεις τῶν σπειρομένων. ἐπὶ μὲν οὖν τῶν ἑννεαμηνίων γίνονται αἱ σποραὶ ἐν τῷ εὐωνύμῳ τετραγώνῳ τοῦ τῆς ἀποκυήσεως ἡλίου (ἔκει γὰρ ὄντος αὐτοῦ γέγονεν ἡ σπορά), ἐπὶ δὲ τῶν ἐπτάμηνων ἐν τῷ διαμέτρῳ. καὶ τὰ μὲν ἑννεάμηνια τελειοῦται ἐπὶ μὲν τῆς μεγίστης ἀποκυήσεως ἡμερῶν ΟΠΗ καὶ ὥρῶν Η, ἐπὶ δὲ τῆς μέσης ἡμερῶν ΟΟΓ καὶ ὥρῶν Η, ἐπὶ δὲ τῆς ἐλαχίστης ἡμερῶν ΟΝΗ ὥρῶν Η· τὰ δὲ ἐπτάμηνια τελειοῦται ἐπὶ μὲν τῆς μεγίστης ἡμερῶν ΟΙΣ ὥρῶν Η, ἐπὶ δὲ τῆς μέσης (ἡμερῶν) ΡΓΑ ὥρῶν Η, ἐπὶ δὲ τῆς ἐλαχίστης ἡμερῶν ΡΟΣ ὥρῶν Η. λαβόντες οὖν τὴν σπορίμην ὥραν ἀπὸ ταύτης εὐρίσκουσι, ποῖα ἑννεάμηνια καὶ ποῖα ἐπτάμηνια, πάλιν οὕτω σκοπήσαντες τὴν σπορίμην ἡμέραν καὶ τὴν πρὸ αὐτῆς σύνοδον καὶ τὰς μεταξὺ μοίρας λαβόντες σὺν τῷ τρίτῳ μέρει αὐτῶν ἐκβάλλουσι ἀπὸ τῆς προγενομένης συνόδου τῆς σποραῖς· καὶ ἐὰν ὑπερέσῃ ὁ ἀριθμὸς τὴν ἡμέραν τῆς συνόδου τῆς γινομένης μετὰ τὴν σποράν, φασὶν ἐπτάμηνια εἶναι τὴν γένεσιν, ἐὰν δὲ εὐρεθῆ ἐλάσσων, ἑννεαμηνιαία. οἷον εἰ μεταξὺ τῆς προγενομένης συνόδου τῆς ὥρας, καθ' ἣν ἡ σπορά, καὶ αὐτῆς τῆς σπορίμης ὥρας εἶεν μοῖραι τριάκοντα, ληπτέον ταύτας καὶ τὸ τρίτον αὐτῶν, ὥστ' εἶναι τεσσαράκοντα· ταύτας τὰς μοίρας ὡς ἡμέρας ἐκβαλλε ἀπὸ τῆς προγενομένης συνόδου· ἐπεὶ οὖν ὑπερβάλλουσι τὴν μετὰ τὴν σποράν σύνοδον, ἐπτάμηνον ἔσται τὸ τεχθησόμενον. εἰ δὲ λάβοις ἐλάττους μοίρας, οἷον δεκαπέντε καὶ τὸ τρίτον, καὶ ἐκβάλοις ὡς

1 Proclus in Tim. p. 256^a (Lobeck Aglaophami p. 499 sq.) ὁ φρ' ἐν μηνὶ τρέπειν, ὅπερ ἡλιος εἰς ἐνιαυτόν, ὡς φησὶν ὁ θεολόγος || 2 *τὸ] τὰ H || 5 ἐν addidī || 7 ἀναλύει τὰ] ἀναλύεται H pr. || 14 sq. Ptolemaeus in Centiloquio § 51 (ed. Basil. 1553) p. 221; cf. scholia ex Demophilis excerpta (Bas. 1554) p. 194 || Ζωροάστρη H, corr. Usener || 15 τόπον an τόπον incertum in H || 24 *ἡμέραις ΟΟΓ H || 26 sq. ΟΙΣ — ΡΓΑ — ΡΟΣ] ΟΙΑ — ΡΥΘ — ΡΟΑ H pr.; scrib. cum Usenero ΟΚΣ — ΟΙΑ — ΡΓΣ. aut ΟΚΑ — ΟΣ — ΡΓΑ || 27 ἡμερῶν addidī || 38 *ἐκβάλῃς H

ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς προγενομένης συνόδου, ἐντὸς πεσεῖται ὁ ἀριθμὸς
 τῆς μετὰ τὴν σοριμένην ὥραν ἐσομένης συνόδου· δεῖ οὖν οἶσθαι ἐννεάμηνον
 τεχθῆσεσθαι τὸ σπειρόμενον κατὰ τὴν ὥραν ταύτην. οἱ δὲ λαβόντες τὰς ὥρας,
 τὴν σοριμένην καὶ τὴν γενέσιον, λαμβάνουσι τὴν πρὸ τῆς σοριμένης ὥρας σύνοδον,
 καὶ τὴν ὥραν, καθ' ἣν γέγονε, καὶ ἐναρμόζουσι τοῦτο τὸ ὀρθογώνιον τριγώνων, 5
 τὴν ὀρθὴν ἐπὶ τῆς μοίρας τιθέντες καὶ ἐφ' ἑκάτερα τὴν μὲν τῶν ζ μοιρῶν
 ἐστῶσαν, τὴν δὲ τῶν \overline{PK} μετ' αὐτήν, καὶ ὀρθὴν (τὴν) τῶν \overline{PN} . μετὰ δὲ ταῦτα
 τὴν [πρὸ] τῆς ὠροσκοπούσης μοίρας τῆς γενέσεως ἡμέρας σύνοδον εὐρόν-
 τες σκοποῦσιν εἰς ποίαν ἐμπέπει τοῦ σοριμένου τριγώνου πλευρᾶν· καὶ εἰ
 μὲν εἰς τὴν ὑποτείνουσαν, ἐννεαμηνιαῖον λέγουσιν· εἰ δὲ εἰς τὴν ὑπτίαν, 10
 ἑπταμηνιαῖον· εἰ δὲ εἰς τὴν ὀρθὴν, ἄλογον εἶναι ζῶν ἢ τερατῶδες. σκο-
 ποῦσι δὲ καὶ τὰς μοίρας τῶν δύο συνόδων, τῆς τε πρὸ τῆς σοριῶς καὶ τῆς
 πρὸ τῆς ἐσομένης γενέσεως· καὶ εἰ μὲν εὕρωσι τὴν μίαν ἐπὶ τῆς ὑποτείνουσας
 τὴν δὲ μίαν ἐπὶ τῆς ὑπτίας, ἐννεάμηνον τὴν κῆσιν φασιν· εἰ δὲ τὴν μὲν
 ἐπὶ τῆς ὑπτίας τὴν δὲ ἐπὶ τῆς ὀρθῆς, ἑπταμηνον· εἰ δὲ τὴν μὲν ἐπὶ τῆς 15
 ὑποτείνουσας τὴν δὲ ἐπὶ τῆς ὀρθῆς, ἀλόγου τινὸς ἢ ἀλλοκότου γένεσιν εἶναι.
 καὶ σύμφωνα ταῦτα τοῖς περὶ τὸ τρίγωνον ἀριθμοῖς· ἢ μὲν γὰρ ὑποτείνουσα
 καὶ ἡ ὑπτία \overline{E} καὶ \overline{A} , ἢ δὲ ὑπτία καὶ ὀρθὴ $\overline{\Delta}$ καὶ $\overline{\Gamma}$, ἢ δὲ ὀρθὴ καὶ ὑπο-
 τείνουσα $\overline{\Gamma}$ καὶ \overline{E} · διὸ ἐκεῖναι μὲν κατὰ φύσιν αἱ κῆσεις, ἐξ ἀρτίων οὔσαι καὶ
 περιττῶν, ἢ δὲ τρίτη παρὰ φύσιν, ἐκ δύο οὔσα περιττῶν. 20

Μετὰ δὲ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν ἀπὸ τῶν οὐρανίων ἐπίσκαψιν τῆς κατὰ τὴν
 σοριᾶν εὐκαιρίας οἱ φύλακες καὶ εἰς τὴν ὑπὸ σελήνην τάξιν ὀράτωσαν τὴν τε
 ὄλην καὶ τὴν μερικὴν· τὴν μὲν ὄλην εἰς τὰς περιτροπὰς τῶν ὠρῶν ἀποβλέ-
 ποντες, καὶ τίνες εἰς τὴν γοηὴν ἐπιτηδεϊότεραι, καὶ κατὰ τὰς τῶν καθειργνο-
 μένων κράσεις. καὶ γὰρ τῶν ζῶων καὶ τῶν φυτῶν τὰ μὲν θερινῆς δεῖται 25
 καταστάσεως εἰς τὸ γόνιμον τῆς οἰκείας φύσεως, τὰ δὲ τῆς ἐναντίας. οἱ δὲ
 γόνιοι τῆς φύσεως οἱ πλείστοι προέρχονται τοῦ ἔαρος, τὰ δὲ σπέρματα
 τῆς μετοπωρινῆς οὔσης ὥρας καταβάλλεται εἰς γῆν. διὸ καὶ φασὶ τῶν
 ὠρῶν τὴν μὲν χειμερινὴν εἶναι Κρονίαν, κρύπτουσαν ὑπὸ γῆς τὰ σπέρματα
 καθάπερ ἐκεῖνος τὰ ἑαυτοῦ γεννήματα, εἰ βούλει θεολογικῶς λέγειν, καὶ διὰ 30
 τὴν φύξιν ἦν ἐνδίδωσι τοῖς γιγνομένοις φυσικῶς· τὴν δὲ ἐναντίαν ταύτης, τὴν
 θερινήν, Ἀραικὴν, διὰ τὴν θερμὴν, ἦν παρέχει τοῖς φυσικοῖς, καὶ διὰ τὴν
 ἐτερότητα τὴν διακριτικὴν πάντων, ἦν ἢ τῆς θερμότητος ἐνεικονίζεται διά-
 κρισις· τὴν δὲ ἑαρινὴν Δίον, ὡς γεννητικὴν καὶ ἐκφαντικὴν τῶν κεκρυμμένων
 λόγων, ὡς καὶ ὁ Ζεὺς εἰς τὸν πατέρα δρᾷ τὰ γεννήματα αὐτοῦ τὰ κεκρυμμένα 35
 αὐτὸς εἰς τὸ ἐμφανὲς προάγων· τὴν δὲ μετοπωρινὴν Ἀφροδίτης· ἐν ταύτῃ
 γὰρ ἢ καταβολὴ γίνεται τῶν σπερμάτων εἰς γῆν, τοῦτο δὲ Ἀφροδίτης ἔργον

2 *δεῖν *H* || 3 οἱ δὲ κτλ. *Haec et seqq. vitiosa; de v. 6 sqq. vid. F. Hultsch in excursu ad h. l. quem infra exhibemus* || 4 *γένεσιν *H* || 5 τοῦτο) *videatur figura in archetypo ad-
 picta fuisse; cf. p. 32, 12* || 6 ἑκάτερον *H pr.* || 7 τὴν *addidi* || \overline{PN} *Hultsch*] \overline{PH} *H* ||
 8 *πρὸ] ... *H* || *μοίρας] μοίραν *H* || *ἡμέραν *H* || 13 *leg.* τὴν (μὲν) μίαν ? || \overline{E} καὶ $\overline{\Delta}$
Hultsch] $\overline{\Theta}$ καὶ $\overline{\Delta}$ *H corr.*, $\overline{\beta}$ *H pr.* || $\overline{\Gamma}$ *Hultsch*] $\overline{\zeta}$ *H* || 19 *δεῖται* *H pr.* || 27 *γόνιοι]
 λόγοι *H* || *πλείστον *H* || ἔαρος] ος *incerta esse indicat H* || 29 *sq. Similia vid. ap.
 Plutarch. de Is. 69. Lobbeck Aglaoph. p. 461 sq.* || 30 θεολογικῶς] *cf. p. 90 in. et Lobbeck
 Aglaoph. p. 515 sq.* || 34 τῶν] τῶν δὲ *H*; δὲ *expunctis Holstenius in margine* || 36 δῆλον *H pr.*

τὰ γόνιμα μιγνύουσι καὶ εἰς κοινωνίαν ἄγειν τὴν τῆς γενέσεως αἰτίαν (καὶ διὰ ταῦτα ἄρα καὶ ὁ μῦθος τὴν Κόρην ἀρπασθῆναι φησὶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, <τὴν> τῆς ζωογονίας τῶν μερικῶν πάντων προϊσταμένην, προσθεὶς διότι καὶ ἐν τῇ ἰστοποιίᾳ τὸν σκορπίον ὑφαίνουσα, τὸν τὰ μέσα τῆς ὥρας εὐληχότα ταύτης, 5 ὑπομείνει τὴν ἀρπαγὴν· καὶ γὰρ διὰ τὴν μεσότητα καὶ διὰ τὸ γόνιμον οἰκειῶς ἔχει πρὸς τὴν ζωογονίαν ὁ σκορπίος, καὶ τινες αὐτὸν καὶ ὡσεὶ τότε τῶν σπερμάτων σκορπιζομένων ὀνομασθῆναι φασιν). λοιπὸς δὲ ὁ Ἑρμῆς κοινὸς πασῶν ἐστὶ τῶν ὥρῶν, τὸν ἕνα λόγον ἐν πάσαις πρυτανεύων καὶ τὴν μίαν αὐτῶν κατὰ λόγον τάξιν. καὶ μὴν καὶ τῶν ἀνέμων οἱ μὲν εἰσι γονιμωτέρων ἔχοντες 10 δύναμιν, οἱ δὲ ἀύχμειν ποιοῦσι τὴν γένεσιν· καὶ οἱ μὲν ἀρρένων εἰσι γόνιμοι πνεόντες ἐν τοῖς σκορπίοις καιροῖς, ὡς ὁ βορρᾶς, οἱ δὲ θηλέων, ὡς ὁ νότος (καὶ γὰρ ταῦτα τοῖς πρὸ ἡμῶν ἱστορημένα τυγχάνει), πρὸς οὓς δεῖ καὶ αὐτοὺς βλέπειν· ἐπεὶ καὶ τὰς δυσκрасίας (καὶ εὐκрасίας) τῶν ἀέρων ἄγωνα παρέχεσθαι τὰ σπέρματα ἢ γόνιμα πεπίστευται, καὶ τελειοῦσθαι τὰ 15 κωισκόμενα ἢ ἀμβλίσκασθαι, καὶ ζωὰς φρονιμωτέρας ἢ ἀφρονεστέρας ὑποδέχεσθαι· διότι τι καὶ αἱ κράσεις συντελοῦσιν εἰς τὴν τοιάνδε ζωὴν, οὐ τῶν ψυχῶν εἰς τὰ τοιάδε σώματα εἰσδυομένων, ἀλλὰ κατὰ τὴν οἰκειαν ἀξίαν περιβαλλομένων τὰ σχήματα τῶν μὲν εἰς ἀρετῆς κτῆσιν ἐμποδίζοντα, τῶν δὲ ἀνεμ-ποδιστον τὴν αὐτῶν κρᾶσιν παρεχόμενα πρὸς τὴν ἐκείνης ἐπιτήδευσιν. — τὴν δὲ 20 δὴ μερικὴν εἰς τὰς ἰδίας τῶν συζευγνομένων ἡλικίας ὀρῶντες καὶ τὰς κράσεις θερμωτέρας ἢ ψυχροτέρας οὖσας καὶ τὰς ζωὰς ὀρμητικωτέρας ἢ ἡσυχαστικωτέρας· οὐ γὰρ ἐθελήσουσιν ἐκ τῶν μονοειδῶν ποιῆσθαι τὴν σύνταξιν, οἷον ἐκ τῶν δύο θερμωτέρων ἢ ἱτητικωτέρων ἢ ἀμφοτέρων ψυχροτέρων ἢ ἡσυχαστικωτέρων, ἀλλ' ἐναρμονίως συζευγνύουσι τὰ τὴν μεσότητα παρέχοντα καὶ ἐν ταῖς 25 σωματικαῖς εὐκрасίαις καὶ ἐν ταῖς ψυχικαῖς ζωαῖς. πανταχοῦ γὰρ ἀσφαλές-στερον τὸ μέτριον πρὸ τοῦ ἀμέτρου φασίν· ἐπεὶ καὶ τῶν οὐρανίων τοὺς τῆς εὐκрасίας καὶ μετριότητος αἰτίους ἀγαθοουργοὺς εἰώθασι καλεῖν ὡς μάλιστα τῆς εὐγονίας αἰτίους, τοὺς δὲ τὰ ἕτερα τῶν ἐναντίων κρατίνοντας ἀπηνεστερούς εἶναι πρὸς τὴν γένεσιν. Οὕτως εἰς πάντα τὸν κόσμον ὡς φίλακες σκο- 30 ποῦντες εὐρήσουσι τὴν τῶν γάμων εὐκαιρίαν, καὶ μετὰ τούτων θυσίας τε προσάγοντες τοῖς θεοῖς καὶ προσκαλούμενοι τὴν Πρόνοιαν τοῖς ἱεροῖς ἔργοις τὴν ἀπὸ τῶν εἰμαρμένων κινήσεων ποιῆσιν γνωριοῦσιν ἐπὶ πλεόν καὶ δραστι-κωτέραν ἀποφανοῦσι τῇ τῆς Προνοίας ἐπιστάσι, καὶ οὕτω δὴ τὸν ἀριθμὸν τοῦτον ἐνεργὸν ἀποδείξουσιν οὐκ ἐν λόγοις φιλοῖς, ἀλλ' ἐν ἔργοις αὐτὸν ἔχον- 35 τες ὄντα δραστήριον, τοὺς τῆς ἀμείνονος ἀρμονίας ἐπιτηροῦντες ἀριθμοὺς τῶν τοῦ κόσμου κινήσεων πρὸ τῶν τῆς χείρονος, ὧν περιέχει μὲν ἡ εἰμαρμένη τὰς

1 τὸ] *leg.* τὸ τὰ? || 2 τὴν *addidí* || 3 μερικῶν] μεριστῶν *Proclus in Tim. p. 307^a; Theol. Plat. VI 11 p. 371* || διότι *Usener*] δὲ ἔτι *H* || 4 ἰστοποιίᾳ *H. Cf. Lobbeck Aglaoph. p. 550* || *σκορπίαν *H* || 5 *οἰκειῶς ἐκεῖ *H* || 6 ὡς εἰ (ἐν?) *H pr.* || 7 Ἑρμῆς κοινός] *cf. Proclus in Tim. p. 259^a, paraphr. in Ptolemaei Tetrab. I 5. 7. 24; Anon. in Tetrab. (Bas. 1559) p. 17. 20. 23. 42. 73* || 12 ἱστορημένοις *H pr.* || 13 καὶ εὐκрасίας *addidí* || 14 *cf. Plat. Tim. p. 24^c; Proclus in Tim. p. 50* || 19 τὴν δὲ] *vid.* p. 30, 23 || 23 ἱτητικωτέρων *H pr.* || 25 *cf. Plat. legg. III p. 690^c* || 27 *καὶ] μὴ *H*, ἢ *Usener* || 28 ἀπηνεστερούς *H* || 31 προσάγαγεῖν *H pr.* || 34 *ἀποδείξουσιν *H* || 35 δραστήριον] μυστήριον *H pr.* || *ἐπιτηροῦντας (α *linceolis notatum*) *H* || 36 κτῆσεων *H pr.*

ὅλας αἰτίας, ἄλλων δὲ κατ' ἄλλας περιόδους ἐμφαίνει τὰς δυνάμεις διὰ τῶν ἀπ' αὐτῆς κινουμένων ἀπλανῶν καὶ πλανωμένων ὄρων τε καὶ στοιχείων· ὧν ὁ θεωρὸς ὥσπερ ἐν γράμμασι γραφομένας ὄρα τὰς τῶν ἀριθμῶν δυνάμεις, καὶ ὧν εἶναι ὀλιστικά διὰ τῆς πρὸς τὸ πᾶν αὐτῶν συμφωνίας.

ΛΗ. Τὸν περὶ τοῦ ὀρθογωνίου τριγώνου λόγον ἀπόρρητον, ὃν Νευστόριος 5 ὁ θεῖος ὄντως, πάππος ὧν Πλουτάρχου τοῦ καθηγεμόνος ἡμῶν τε καὶ τῶν ἡμετέρων διδασκάλων, εἰς φῶς ἐξήγαγε, παρ' αὐτῶν διδαχθεὶς τῶν κρειττόνων ἐκθήσομαι δεικνύοντα θεῶν καὶ μυστικῶν ὀνομάτων δυνάμεις· οἷς δεῖ χρῆσθαι κατὰ πᾶσαν μὲν ἐνιαυσιαίαν περίοδον, διαφερόντως δὲ κατὰ τὰς τῶν κῆσεων περιφορὰς εἴτε ἑπταμήνους εἴτε ἐννεαμήνους κατὰ τὴν σπορίμην ὥραν λη- 10 φθείσας ἕως ἀποκυήσεως, ἐπικαλούμενον δι' αὐτῶν τοὺς τῶν γονίμων ἀγαθῶν αἰτίους. *χρῆ τοίνυν ἐντείνοντα τοῦτο τὸ τρίγωνον, ὡς εἴρηται, τῆς ὀρθῆς γωνίας κατὰ τῆς ὠροσκοπούσης μοίρας ἐγκεντριθεῖστος, καὶ τῆς μὲν ὑπτίας ἐν τοῖς ἐπομένοις οὔσης, τῆς δὲ ὀρθῆς ἐν τοῖς ἡγουμένοις, τῆς δὲ ὑποτείνουσας μέσης ἀμφοῖν, ὄραν (τίνα τὰ) τοῖς τε ὑποτετινομένοις ζωδίοις ὑπὸ τῆς ὑπτίας 15 καὶ τῆς ὑποτείνουσας τὴν ὀρθὴν ἀποδεδομένα στοιχεῖα καὶ τοῖς ὑπὸ τὴν ὀρθὴν καὶ τὴν ὑπίαν, καὶ ποιεῖν ἐκ τε ἐκείνων τῶν κατὰ τὴν ὑποτείνουσας καὶ τὴν ὑπίαν ἐπὶ τῶν ἐννεαμήνων οσημειωμένων γενέσεων καὶ καταληφθεῖσῶν ἀπὸ τῆς σπορίμης ὥρας καὶ ἐκ τῶν ἐτέρων (τῶν) κατὰ τὴν ὀρθὴν καὶ τὴν ὑπίαν ἐπὶ τῶν ἑπταμήνων ὀνόματα τοῦ τε κυριεύοντος τῆς τῶν ἐννεαμήνων σπορᾶς 20 καὶ τοῦ κυριεύοντος τῆς τῶν ἑπταμήνων, λαμβάνοντα (τὰ) στοιχεῖα τῶν ζωδίων ὅπου μὲν τῶν κατὰ τὴν ὑποτείνουσας καὶ τὴν ὑπίαν, ὅπου δὲ τῶν κατὰ τὴν ὀρθὴν καὶ τὴν ὑπίαν, ὡς διανεσμένηται ἐν τῇ ἱερατικῇ τέχνῃ. ἔσται γὰρ τὸ γινόμενον ἐκ τούτων καὶ τῶν οἰκείων τοῖς πλάνησι, ὡς εἴρηται, τοῦ κυρίου τῶν γενέσεων τῶν ἐννεαμήνων καὶ ἑπταμήνων· δεῖ γὰρ θεωρεῖν καὶ τῶν 25 ἀστέρων τῶν τῇ ὥρᾳ τῇ σπορίμῃ συσχηματιζομένων ὅπως οὖν (ἄμεινον δὲ τῶν κατὰ τρίγωνον) καὶ μάλιστα τῶν ἀγαθῶν τὰς ἐποχὰς καὶ συμπαραλαμβάνειν καὶ τὰ ἐκείνων στοιχεῖα καὶ συμπλέκειν ἐναρμονίως τοῖς τῶν ζωδίων, τὰ τῶν ἀγαθοποιῶν συνείροντα καὶ πλείω ταῦτα παραλαμβάνοντα, σπανίως δὲ τὰ τῶν ἐναντίων. ἀναλογοῦσι γὰρ σώμασι μὲν τὰ τῶν ζωδίων, ψυχαῖς δὲ τὰ τῶν 30 ἀστέρων· ταῦτα μὲν γὰρ ἐστί φωνήεντα, σύμφωνα δὲ τὰ τῶν ζωδίων· σῶμα δὲ ἄνευ ψυχῆς ἀδύνατον ζῆν, ψυχὴν δ' ἄνευ σώματος· ὥσπερ καὶ τὰ μὲν σύμφωνα ἐκφωνεῖσθαι χωρὶς τῶν φωνηέντων οὐ πέφυκε, τὰ δὲ φωνήεντα τῶν συμφώνων χωρὶς. ποῖα δὲ τίσιν οἰκεία τῶν ζωδίων ἢ τῶν πλανητῶν, ἐν ἄλλοις εἶπομεν, καὶ ὅπως συνδιήρηται τὰ μὲν ἑπτὰ φωνήεντα τοῖς ἑπτὰ πλάνησι, τὰ 35 δὲ ἑπτὰ καὶ δέκα σύμφωνα τοῖς δώδεκα ζωδίοις. ἐν δ' οὖν ταῖς συμπλοκαῖς ἀρκτέον τε ἀπὸ τῶν φωνηέντων, καὶ ἐν μέσοις αὐτὰ τοῖς συμφώνοις θετέον,*

2 *ὄρων τε] ὄρωντες *H pr.*, ὄρωντες *H corr.* || 3 *γραφομένους *H pr.*, γραφομένοις *H corr.* || 4 *διὰ] καὶ *H* || 12 *cf.* p. 30, 5 || 13 κατ' αὐτῆς προσοποῦ... *H pr.* || 15 τίνα τὰ *addidit Usener* || ὑποταττομένοις *Hultsch* || *maxim* ὑπὸ τὴν ὑπίαν καὶ τὴν ὑποτείνουσας *deletis* *vs.* τὴν ὀρθὴν || 19 *ἐκ τῶν ἐτέρων τῶν] ἐπὶ τῶν στερεῶν *H* || 20 *ἐπὶ] εἰς *H* || *τῆς] τὴν *H* || 21 τὰ *addidit Usener* || 25 *δεῖν *H* || 26 ὅπως οὖν *H pr.* || 29 *παραλαμβάνονται *H* || 30 ἀναλογοῦσι *Usener*] ἀναλόγως *H* || *ψυχῆς *H* || 32 *ζῆν] ἦν (*om. pr.*) *H* || 34 *οἰκείαν *H* || 35 *cf.* (*Stephanus*) in *Bekk. Anecd.* p. 796

καὶ εἰς αὐτὰ καταληκτέον· τῶν δὲ συμφώνων ὅπου μὲν, ὡς ἐπὶ τῶν ἐννεαμή-
 νων, *πρῶτα* θετέον τὰ τῆς ὑπτίας, εἶτα τὰ τῆς ὑποτείνουσας· ὅπου δέ, ὡς
 ἐπὶ τῶν ἐπταμήνων, *πρῶτα* τὰ τῆς ὀρθῆς, εἶτα τὰ τῆς ὑπτίας (ἡγεῖται γὰρ
 ἐν τῇ περιφορᾷ τῆς μὲν ὑποτείνουσας ἢ ὑπτία, τῆς δὲ ὑπτίας ἢ ὀρθῆ· αὕτη
 5 γὰρ ὑπὲρ γῆν, καὶ μετ' αὐτὴν ἀναφέρεται ἢ ὑπτία, καὶ μετὰ ταύτην ἢ ὑπο-
 τείνουσα ἀμφοτέρως)· καὶ τὰ μὲν τῶν ἀγαθοποιῶν δασυντέον ἐν τῷ ἐκφωνεῖν,
 τὰ δὲ τῶν ἐναντίων φιλωτέον. Τοιαύτην ὁ θεῖος ἐκεῖνος ἀγωγὴν παραδέδωκεν
 ἐνιαυτοκράτορος λήψεως ὀνόματος· ἦν ἡμεῖς καὶ ἐπὶ τὰς σοπορίμους ὄρας μετ-
 10 παρατηρῶσι τὴν εὐκαιρίαν τοῦ παντός κατὰ τὰς συνέρξεις καὶ οὕτως ἐνεργὸν
 ποιῶσι τὸν γεωμετρικὸν ἀριθμὸν, ἀλλὰ καὶ τὸν ἱερατικὸν τρόπον παρέχουσι τοῖς
 καιροῖς, οὓς ἐκλέγονται, καὶ τὸ δραστήριον. *Σύμφωνον* δὲ καὶ τοῦτο τοῖς ὑπὸ
 Πλάτωνος διατεταγμένοις, εἰπόντος μετὰ θυσιῶν *χρῆναι καὶ εὐχῶν* ποιῆσθαι
 τὰς συνέρξεις [V p. 459° 461°]. *ἔαν οὖν καὶ ταύτην μετ' ἐκείνων παραλάβῃς*
 15 *τοῦ ὀνόματος τὴν εὐρσιν*, ἔσται σοι τῷ ὄντι τῶν κατὰ Πλάτωνα γάμων ἠύ-
 ρημένος (ὁ) ἱερατικὸς τρόπος τῆς ἀγωγῆς, διὰ θυσιῶν, δι' ὀνομάτων θεῶν, δι'
 εὐχῶν συμπληρωμένος (καὶ τοῦτο τέλος ἂν εἴη τὸ κυριώτατον τῆς τοῦδε
 τοῦ τριγώνου θεωρίας, μὴ μόνον αὐτὸ μαθηματικῶς θεωρῆσαι καὶ διαλεκτι-
 κῶς, ἀλλὰ καὶ ἱερατικῶς· ἐπειδὴ καὶ μάλιστα δεῖται τῆς τῶν θεῶν προνοίας
 20 ἢ κατ' αὐτὸ ἐνέργεια)· καὶ ὁρᾷς ὅτι τὰ ὀνόματα περιχοσμίων ἐστὶ δυνάμεων,
 ἀφ' ὧν αἱ γενέσεις κρατύνονται τοῦ τε ζωδιακοῦ κύκλου καὶ τῶν δι' αὐτοῦ
 κινουμένων.

ΛΘ. Τίς μὲν ἡ θεωρία τῶν ἀριθμῶν τούτων ἢ εἰς τὴν ἀνθρωπεῖαν συντελοῦσα
 περίοδος, καὶ ὡς εἰκόνα φέρει τῶν διττῶν ζωδίων νοερωτέρων καὶ ἀλογωτέρων
 25 ἀποκαταστατικῶν τε καὶ γενεσιουργῶν, εἴρηται πρότερον· ὅτι δὲ καὶ τῶν δύο
 ἀρμονιῶν τὴν διανομὴν ὀρθῆν πεποιήμεθα, μάθοιμεν ἂν ἐνόησαντες, ὅπως καὶ
 ἐν Φαίδρῳ [p. 248°] τὸν ἀποκαταστατικὸν ἀριθμὸν ὁ Σωκράτης λέγων τοῦτον
 εἶπεν εἶναι τὸν μῦρία. δῆλον οὖν ὅτι διττῆς τῆς ἀρμονίας οὔσης καὶ τῆς ἀμείνουσας
 σαφῶς εἰρημένης εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τείνει τῆς ψυχῆς, ἢ *λοιπὴ* ἂν εἴη
 30 *γενέσει φίλη*, καὶ οὐκ ἄλλη τις ἢ αὕτη λέγοιτο ἂν ἦν ὁ ἑκατὸν ἀποτελεῖ
 μετὰ τοῦ πέντε καὶ ἑβδόμηκοντα ἀριθμοῦ, τὴν ἐξ ἀνομοίων συγκεροτημένην
 ζωὴν ἱκανῶς δηλοῦσα. οὐδὲ γὰρ ἀλογουμένην τὴν ζωὴν ἀποστῆναι λόγου καὶ
 αὐτοκινήσιας δυνατόν, ἀλλὰ συμμιγῆς ἔχειν ἀνάγκη τῷ κρείττονι τὸ χεῖρον.
 λεγέσθω δὲ οὖν πάλιν κατ' ἄλλην ἐφοδὸν ἢ μὲν μονὰς θεοῖς προσήκειν ὡς
 35 ἐνιαίως περιέχουσα τὰς πάντων αἰτίας, ἢ δὲ δεκάς οὔσα δευτερωδουμένη μονὰς
 τοῖς δαίμοσιν, ἢ δὲ ἑκατοντάς οὔσα τριωδουμένη μονὰς ταῖς ἀνθρωπεῖαις ψυ-
 χαῖς· τετραγωνιζομένη γὰρ ἢ δεκάς εἰς ἑκατοντάδα πρόεισι, καθάπερ δὴ καὶ
 τὸ δαιμόνιον γένος καὶ εἰς ἑαυτὸ συνελισσόμενον αὐτενεργῆτως καὶ ἐν ἑαυτῷ
 μένον γενᾶ τὰς ἀνθρωπίνας ψυχὰς μετὰ τῆς πάντων αἰτίας τῆς μοναδικῶς τὰ
 40 πάντα παραγούσης. τρίτην οὖν ἀπὸ θεῶν ἔχουσα πρόοδον ἢ τῶν ἀνθρωπίνων
 ψυχῶν τάξις καὶ πλῆθος λόγων ἔχουσα ποικίλον, ὅταν μὲν ἐπιστρέφεται πρὸς

9 τοῖς *addidí* || ἐσομένην *Usener* || 12 ὑπὸ τοῦ Πλάτωνος *H pr.* || 16 ὁ *inseruit*
Usener || 30 *ἦ) ἢ *H* || αἰτη *Hultsch*) αὐτῇ *H* || 32 δηλοῦσα *H*, *corr. Usener* ||
 35 δευτερωδουμένη *H* || 36 *τριωδουμένα *H*

ἑαυτήν, ζῆ νοερῶς αὐτοκίνητος οὐσα λόγος καὶ ὑφίστησι ζῶν ἄφ' ἑαυτῆς
 ταυτότητι καὶ ὁμοίτητι χαίρουσαν, οἷον ἡ ἑκατοντάς τὴν μυριάδα, πάντα τὸν
 θεῖον ἀριθμὸν ἐν ἑαυτῇ γενῶσα διὰ τῆς πρὸς ἑαυτὴν ἐνεργείας· ὅταν δὲ
 μετὰ τῆς χειρόνος ἐνεργῆ ζῶης, γεννᾷ τὸν προμήκη καὶ γενεσιουργὸν ἀριθμὸν,
 εἶδος ὑφιστάσα λογικὸν ζῶης ὁμοῦ καὶ ἄλογον, ὡς εἰς γένεσιν ῥέπον. καὶ 5
 γὰρ ὡσπερ ὁ ἑκατὸν εἰκὼν ἐστὶ τῆς λογικῆς ἡμῶν ψυχῆς δι' ἣν εἵπομεν αἰτίαν,
 οὕτω καὶ ὁ πέντε καὶ ἑβδομήκοντα τῆς ἀλόγου. καὶ σαφῶς ἐδήλωσε τὴν
 εἰκόνα διελὼν αὐτὸν ὁ Πλάτων εἰς τὸν ἑπτὰ καὶ εἰκοσι καὶ τὸν ὀκτώ καὶ
 τεσσαράκοντα, τὸν δὲ ἑκατὸν ἀδιαίρετον ἀφείλε· ἐνδεικνύμενος, ὡς ὁ μὲν
 ἐστὶν πρὸς τοῦ ἐνὸς καὶ τῆς νοερᾶς ταυτότητος, ὁ δὲ πρὸς τῆς δυάδος 10
 καὶ τῆς σωματικῆς διαιρέσεως. ἐκάτερος μὲν οὖν ἐστὶν ἁρμονίας καὶ ὁ ἰσο-
 μήκης ἑαυτῷ καὶ ὁ προμήκης, ἀλλ' ἡ ἁρμονία νοεῖσθαι τρόπον ἕτερον ἐπ' ἀμ-
 φοῖν· ἡ μὲν γὰρ ἐστὶν ἁρμονία θεοπρεπῆς καὶ τὰς ψυχὰς σώζουσα καὶ ἐν-
 ιδρῶσα τοῖς θεοῖς, ἡ δὲ γενεσιουργὸς καὶ συνάπτουσα αὐτὰς τοῖς ἐνύλοις·
 καὶ ἡ μὲν ὄντως ἔργον τῶν Μουσῶν τῶν παιδευουσῶν τὰς νοερὰς ἡμῶν δυνά- 15
 μεις καὶ τελειουσῶν καὶ πρὸς τὴν οὐρανίαν τάξιν ἀφομοιουσῶν, ἡ δὲ Σειρήνων
 οὐσά τινων ταῖς τὴν γένεσιν αὐξούσαις ἁρμονίαις προσεοικῶτα. ταύτης γ' οὖν
 προσεῖται καὶ αἱ Σειρήνες· ἃς ὁ μὲν ἀναγόμενος καὶ σώζων ἑαυτὸν παρα-
 πλεύσεται τὴν ἀμείνω διώκων ἁρμονίαν καὶ ὡς ἀληθῶς μουσικὴν, ὁ δὲ πολὺς
 ἀσπάσεται ὑπὸ τῶν Σειρήνων δεσμευθεὶς ἐγκαταμένειν τῇ φύσει καὶ ταῖς τῆς 20
 φύσεως γλυκυθυμίαις, γοητεύμενος ὑπ' αὐτῶν. ἔχεις οὖν καὶ ὅποια τὰ εἶδη
 τῶν ἁρμονιῶν καὶ τίσιν ἀνεῖται γένεσιν ἐν τῷ παντί, τὸ μὲν Μούσαις τὸ δὲ
 Σειρήσιν. Εἰ δὲ δεῖ καὶ τῶν ἐξ ἀρχῆς ἀριθμῶν θεωρεῖν τὴν ιδιότητα, σκο-
 πητέον ὅπως ὁ μὲν ἑκατὸν ἐκ δυοῖν γέγονεν ὁμοίτητι κεκρατημένων· ὦν ὁ
 μὲν τέτταρα καὶ ἐξήκοντα [τε] γέγονεν ἐκ μὲν τετραγώνου κύβος τῆς τετράδος, 25
 ἐκ δὲ κύβου τετράγωνος τῆς ὀγδοάδος (ἵνα καὶ προέλθῃ δι' ὁμοιότητος ἄχρι
 τοῦ βάρθους κάκειθεν εἰς τὴν ἀρχὴν ἐπιστρέψῃ τῆς προόδου, καὶ ἀπὸ τετρα-
 γώνου κύβος γενόμενος καὶ ἀπὸ κύβου τετράγωνος), ὁ δὲ ἕξ καὶ τριάκοντα,
 καὶ ἡ ἕξ ἀνομοίων τρὶς τρία γενόμενος τετράκις πρὸς τὴν γένεσιν τῶν
ἀπὸ τοῦ ἐπιπέδου πυθμένους πλασθέντων, ἀλλὰ γέγονε μὲν δι' ἀνισότητος, 30
 ἔχει δὲ εἶδος γενομένη τῇ ἰσότητι μεμορφωμένον ἀπὸ τῆς ψυχικῆς ἐξάδος κύ-
 κλον ψυχικὸν ποιούσης. καὶ ἔοικεν ὁ μὲν τέτταρα καὶ ἐξήκοντα προσελθὼν ἀπὸ
 τετράδος εἰς βάρθος καὶ λήξας εἰς ἑαυτὸν ποιεῖν τὴν ψυχὴν τῆς κοσμικῆς σφαι-
 ρας παράδειγμα (τῇ τετράδι μὲν ὡς ἀρχῇ χρωμένῃ, ἣν καὶ ὁ Πυθαγόρειος
 λόγος παγὰν ἀεναίου φύσεως κέκληκε· τετράκις δὲ τῇ τετράδι, διότι τε- 35
 τραχῶς ἐστὶν ἐν τῷ παντί οὐρανίως αἰθερίως ἀερίως χθονίως τὰ στοιχεῖα
 τοῦ κόσμου· βαθύνασαν δὲ τὴν πρόοδον, ἐπειδὴ στερεοειδὲς ἔδει συστήναι τὸ
 πᾶν ἀλλ' οὐκ ἐπίπεδον· ἀναστρέψασαν δὲ εἰς ἑαυτήν, ἵνα καὶ κύβος ἡ καὶ
 σφαῖρα καὶ τῷ μὲν τὴν γῆν περιλάβῃ τῷ δὲ τὸν οὐρανόν, τὰ ἄκρα τοῦ παν-

5 ὑφιστάσα H || 11 ἑκατέρας H pr. || 12 ἑαυτῶν H pr. || 14 *αὐτὰ H ||
 17 sq. cf. Proclus in Cratyl. p. 93 sq. || 18 ἑαυτῶν H pr. || 20 ἐγκαταμένει H, corr.
 Usener || 21 *γοητεύμενος· ὑπ' αὐτῶν ἔχεις H || 23 τῶν] τὸν H pr. || 25 ἐξήκοντά τε
 H, τε seclusi || 26 προέλθῃ H pr. || 29 ἀνομοιότητος H pr. || 31 γενομένη τῇ leg.
 μένον ἐν τῇ ? || 35 ἀεναίου H. Versum Pythagoricum vid. ap. Dielsium Doxogr. p. 282

- τός)· ὁ δὲ ἔξ καὶ τριάκοντα τὴν ψυχὴν εἰκόνα τοῦ νοῦ ποιεῖν· ὡς γὰρ ἐκεῖνος ἄρρηγ ὦν διὰ πεμπάδος κυκλίζει ἑαυτὸν μένων, προῖών, ἐπιστρέφων καὶ οὐδαμοῦ τῆς πεμπάδος ἐξιστάμενος, οὕτως ἡ ψυχὴ κατὰ τὴν ἐξάδα θῆλος οὖσα μένει, πρόεισιν, ἐπιστρέφει ἀφ' ἑαυτῆς καὶ δι' ἑαυτῆς καὶ εἰς ἑαυτήν. ὁ δὲ
- 5 αὐτὸν καὶ ἔβδομήκοντα διὰ μὲν τὸν ἀπὸ τριάδος κύβον οὐδ' αὐτὸς πάντῃ τὸ ταῦτόν καὶ ὅμοιον ἀποδρᾶναι δεδύνηται (καὶ πῶς γὰρ ἦν δυνατόν τὴν ψυχὴν τελέως εἰς τὸν ἀνομοιότητος πόντον ἐκπεσεῖν, κατ' οὐσίαν ἔχουσαν τὸ νοερόν;), κυκλικῆς δ' ὁμοιότητος οὐκ ἐνορωμένης τῷ ἀριθμῷ τὸ ἀνεπίστροφον ἰκανῶς δηλοῦται τῆς ἐν τούτῳ προόδου· διὰ δὲ τὸν ἐκ τῶν ὁμοίων
- 10 ἀριθμῶν ἐκπεσόντα καὶ τῆς ῥητῆς καὶ τῆς ἀρρήτου πλευρᾶς τῆς διαμέτρου τῆς πεμπάδος νοῦ μὲν ἀπόπτωσιν ἐμφαίνει καὶ τοῦ νοεροῦ πέρατος, ὅπερ ἡ πεμπὰς οὖσα ῥητὴ πλευρὰ τοῦ ἀφ' ἑαυτῆς ἐνεικονίζεται (τὸ γὰρ ῥητὸν ἀριθμῷ τε κατέχεται καὶ φανόν ἐστι ταῖς νοεραῖς ἐπιβολαῖς), πρόοδον δὲ εἰς τὸ ἄλογον εἶδος τῆς ζωῆς βαθυνομένην ἀνεπιστρόφως καὶ ἐκτείνουσαν ἑαυτήν. ὡς δὲ
- 15 συλλήβδην εἰπεῖν, ἡ μὲν ἑκατοντὰς αὐτῆς ἐστὶν εἰκὼν τῆς τῶν ψυχῶν ζωῆς τῆς αὐτοκινήτου, προῖουσα μὲν ἀπὸ τῆς δεκάδος τετραγωνικῶς, παράγουσα δὲ ὡσαύτως τὴν μυριάδα, γεννῶσά τε δι' ὁμοιότητος καὶ γεννωμένη, καὶ τὸ νοερόν φυλάττουσα τῆς οἰκείας αἰτίας ἐν ταῖς ἑαυτῆς προόδοις καὶ τετραγωνίζουσα ἑαυτήν οὖσαν ἐκείνης τετραγῶνον· ἡ δὲ ἔβδομηκονταπεντὰς ἔστι μὲν πρὸς τῆς
- 20 ἀλόγου ζωῆς καὶ ἀνεπιστρόφου, κοινωνοῦσα δὲ πρὸς τὴν ἀμείνονα τὴν μὲν δι' ὁμοιότητος πρόοδον ἐμφαίνει διὰ τοῦ κυβικοῦ τῶν ἀριθμῶν, τὴν δὲ δι' ἀνομοιότητος διὰ τοῦ λοιποῦ, καθ' ἣν καὶ τὸ ἄλογον αὐτῆς μάλιστα δεκνύνται καὶ ἄμοιρον νοερᾶς αὐτοκινήσιας. διὸ καὶ τῶν ἀρμονιῶν ἡ μὲν ἐστὶ ψυχῆς εἰς ἑαυτήν ἐπιστρεψάσης καὶ ἐν ἑαυτῇ σταθερῶς ἰδρυθείσης, ἡ δὲ μιξάσης τῇ κατὰ
- 25 λόγον ὁμοιότητι τὴν κατὰ τὸ ἄλογον (ἀν)ομοιότητα καὶ τῇ αὐτοκινήσια τὴν εἰς τὸ ἑτεροκίνητον φοράν. λόγος δὲ ὅμως ἐστὶ καὶ τούτων πρὸς ἄλληλα, οἶος καὶ τοῦ πυθμένος ἐπιτρέτου. δεῖ γὰρ τὸν ἐν ταῖς ζωαῖς λόγον καὶ τοῖς βίοις ἀπὸ τοῦ ἐγκειμένου τῇ οὐσίᾳ τὴν πρόοδον ἔχειν· καὶ γὰρ αἱ ἐνέργειαι καὶ αἱ δυνάμεις ἔχγονοι τῶν οὐσιῶν εἰσίν.
- 30 Μ. Ὁ μὲν ἀπὸ τοῦ ἐπιτρέτου πυθμένος προελθὼν ἀριθμὸς γεωμετρικὸς εἰς τὰς δύο ψυχικὰς ἁρμονίας κύριός ἐστιν, ὡς φησὶν ὁ Σωκράτης, χειρόνων τοῦ τοιοῦτου καὶ ἀμεινόνων γενέσεων· λέγων τοιοῦτου τοῦ ἀνθρωπείου γεννητοῦ, τὸ μονοειδὲς καὶ τέλειον τῆς τοῦ θεοῦ γεννητοῦ περιόδου μηκέτι φυλάττοντος. ταύτας δέ, φησί, τὰς χείρους καὶ ἀμείνους γενέσεις τοῦ ἀνθρωπείου γεννητοῦ
- 35 παριδόντες οἱ φύλακες (παρόφονται δὲ χρώμενοι λογισμῷ μετ' αἰσθήσεως, ἥς τὸ μὴ ἀκριβὲς μηδὲ ἀσφαλὲς μεταδώσει καὶ τῷ λογισμῷ τῶν παροραμάτων) γεννήσουσι παῖδας οὐκ εὐφρεῖς οὐδ' εὐτυχεῖς. ἔξουσι γὰρ καὶ ἀπὸ τῆς ἑαυτῶν ζωῆς τὸ χεῖ-

4 *ἑαυτήν] αὐτήν *H* || 6 ἀποδρᾶναι δὲ δύνῃται *H pr.* || 7 *cf.* τὸν τῆς ἀνομοιότητος πόντον *Proclus in Alc. I p. 34 Cr., Damascius p. 11 K.* || 9 ὁμοίων *Hultsch*] ἀνομοίων *H* || 10 τῆς διαμέτρου *H*] (τοῦ ἀπὸ) τῆς διαμέτρου *requirit Hultsch* || 11 *ἀπόπτωσιν] ἀπόπτωτον *H* (*cf. Creuzer ad Proclii comm. in Alcib. I p. 20*) || 21 ἐμφαίνει *H, corr. Usener* (*cf. v. 11*) || 24 ἰδρυθείσης *vel* ἰδρυθείσης *H pr.* || 25 *ἄλογον ὁμοιότητα *H* || 27 τοῦ *adesse malit Usener* || 30 *sq.* ξύμπας δὲ οὗτος ἀριθμὸς γεωμετρικὸς τοιοῦτου κύριος, ἀμεινόνων τε καὶ χειρόνων γενέσεων *Plat. p. 546^c* || 33 φυλάττων *H, corr. Usener*

ρον· διὸ οὐκ εὐφυεῖς· καὶ ἀπὸ τῆς περιόδου τῆς κοσμικῆς· διὸ οὐκ εὐτυχεῖς. συντάττεται γὰρ τὸ προσῆκον τῇ φύσει γένος τῶν ψυχῶν εἰς τὴν προσήκουσαν τοῦ παντός τάξιν. ὥσπερ οὖν αἱ θεοειδεῖς ψυχαὶ κληῖρον λαγχάνουσι ἀπὸ τῶν ὄλων τὸν συμπράττοντα πρὸς τὴν θείαν αὐταῖς ζωὴν, οὕτως αἱ μὴ εὐφυεῖς οὐκ εὐτυχῆ τὴν ἐπικληθωμένην ἔχουσι περιφορὰν, ἵνα τῶν ὄλων τοῖς μέρεσι 5 συμπνεόντων ἢ μεταβολῇ γένηται τῆς ἀρίστης πολιτείας, ἀναγκαῖα μὲν οὕσα, δεομένη δὲ ἀμφοτέρων, καὶ τῶν μερῶν καὶ τῶν ὄλων. τὸ μὲν οὖν μὴ εὐφύες τῶν εὐφυῶν ἐπιδεικνύουσιν ἢ περὶ τὴν παιδείαν ἀρρυθμία· φύσεως γὰρ ἐπιτηδαιότης ἕκαστον κινεῖ πρὸς τὸ οἰκεῖον ἀγαθόν· ὅταν οὖν τοῦ μὲν ἐπιτη-
ται τῶν τελειούντων, τοῦ δὲ ἀνορέκτως ἔχη, δῆλόν ἐστιν οὔτε εὐφύες ὄν τελέως 10 οὔτ' ἀφύες, ἀλλ' ὡς αὐτὸς εἶπεν οὐκ εὐφύες διὰ τὴν πρὸς τὸ ὄλον ἀγαθὸν τῆς ἐπιτηδαιότητος ὕφουσι. τὸ δὲ μὴ εὐτυχὲς τῆς ἀποκληρώσεως τῆς ἐκ τοῦ κόσμου παρίστησι τὸ μὴδὲ ἄλλους αὐτῶν ἀμείνους γενέσθαι καὶ τελέως εἰς ἀρετὴν ἡγμένους, ἔν' ἐκείνοις ὑποτεταγμένοι γίνονται καλλίους, ἀλλ' εἰς ἀρχὰς 15 αὐτοὺς οὕτως ἔχοντας καταστῆναι διὰ τὴν τῶν ἀμεινόνων ἀπορίαν καὶ κατα-
στάντας λύσαι τὴν παιδείαν· ἣς λυθείσης ἢ συμφωνία λύεται, καὶ ταύτης λυ-
θείσης ἢ τῆς πολιτείας γίνεται λύσις. ἐκ τούτων ἄρα δῆλον, ὅτι τοῖς οὐκ εὐφύεσιν ἄρχεσθαι μᾶλλον ἢ ἄρχειν εὐτυχέστερον, ὅπως μὴ καὶ ἑαυτοῖς τοῦ μὴ ἐπιδοῦναι καὶ ἄλλοις τοῦ κακυνθῆναι γέωνται πατέρες. καὶ δῆλον καὶ 20 ἐκ τούτων, ὅτι τὸ μὲν εὐφύες τῶν ψυχῶν δηλοῖ τὴν ἐπιτηδαιότητα τῶν ψυχῶν, 20 ἢν ἔχουσαι μόνην χωροῦσιν εἰς τὴν γένεσιν, τελειοῦσι δὲ αὐτὴν διὰ τοιαύδε
μετὰ τὴν γένεσιν ἀγωγῆς (διὸ καὶ ἐν τῷ Φαίδρῳ [p. 248^a] ἔλεγεν τὴν νεοτελῆ ψυχὴν εἰς γονὴν ἵνα γεννησόμενον φιλοσόφου τινὸς ἢ φιλοκάλου, καὶ βασιλικοῦ τινος καὶ πολεμικοῦ· τὸ γὰρ γενησόμενον αὐτῷ τὸ ἐπιτηδέιον ἐδήλου πρὸς τὸ 25 γενέσθαι τοιοῦτον οἷόν ἐστιν ἐπειδὴν γένηται γεγονός· ἐπαγγέλλεται γὰρ τὸ
γενησόμενον τοῦτο ὃ ἔχει τὸ γεγονός)· τὸ δὲ οὐκ εὐτυχὲς ἐναργῶς παρίστησιν, ὅτι τῶν ἐκ τοῦ παντός ἡμῖν ἀποκληρουμένων ἐπὶ ταῖς αἰρέσεσιν ἢ τύχῃ προε-
στήσατο τὴν ἀποπλήρωσιν. διὸ καὶ ἀμείνουσι χράμεθα τοῖς ἀπὸ τῆς τύ-
χης ποτὲ καὶ χεῖρουσιν, ἐπειδὴ καὶ τῶν ἀποκληρουμένων ἐστὶν τὰ μὲν 30 ἀμείνω, τὰ δὲ χεῖρω παρὰ τῆς κοσμικῆς τάξεως· οὔσης γὰρ καὶ ἀφ' ἡμῶν 30
μὲν τῆς αἰρέσεως ὁμολογίας τοῦ τοιωσθὶ βιώσεσθαι πρὸς τὸ πᾶν, ἀπὸ δὲ
τοῦ παντός ὁμολογίας πρὸς ἡμᾶς τῆς ἀποκληρώσεως τοῦ τοιωσθὶ ζῶσιν ταδί
συμπεσεῖσθαι, δύο κἀνταῦθα γίνονται μεσῖται τῶν ὁμολογιῶν, ὁ μὲν δαιμῶν
τῆς ἡμῶν ὁμολογίας πρὸς τὸ πᾶν ἀποπληρωτῆς, ἢ δὲ τύχῃ τῆς τοῦ παντός
πρὸς ἡμᾶς ὁμολογίας ἀποπληρωτικῆ· καὶ τοῦτο ἐστὶν ἐπὶ τινων τὸ οὐκ εὐτυχές, 35
τὸ μὴ εὐμοῖρον, οὐ ἀποπληρωτικῆ τοιοῦτου ὄντος ἢ τύχῃ· καθάπερ τὸ οὐκ
εὐφύες τὸ μὴ ἐπιτηδέιον πρὸς τὸ εὖ βιῶναι γεννηθέντας, οὐ ἀποπληρωτῆς ὁ δαι-
μων ἐστί, τὴν ἐπιτηδαιότητα ἡμῶν τὴν πρὸς τὸ τοιονδί τῆς ζωῆς εἶδος ἄγων
εἰς ἐνέργειαν ἢ ἀμείνονα οὔσαν ἢ χεῖρονα. ἢ γὰρ ἀμείνων εὐφυῆς ἢ πρὸς

5 ἐπικληθωμένην *H pr.* || 8 ἀρρυθμία *H* || 16 *sonda* (παιδείας) λυθείσης ἢ συμφωνία — 19 πατέρες *ci.* *Mai. ad Cic. de rep.* I, 6 (*Class. auct.* I p. 22) || 17 ἢ τῆς] ἢ *om. Mai.* || 32 *τοιωσθὶ (*cf. v. 31. 38*) τοιωσθε *H* || 33 μεσῖται *Usener*] μεσότητες *H* (*cf. Diod. IV 54*) || 37 εὐβιῶναι *H* || οὐ] ἂν *temptaverat Holstenius in marg., sed ipse delevit*

πᾶσαν πεφυκυῖα παιδεῖαν, ἣ δὲ πρὸς μὲν τινα ἐπιτηδεῖα πρὸς δὲ τινα οὐκ ἐπιτηδεῖα οὐκ εὐφυῆς διὰ τὴν τῆς ἐπιτηδειότητος ὕφρουν, ἣ δὲ πρὸς μηδεμίαν ἀφυῆς.

ΜΑ. Τί δήποτε, τοσαύτην ἐχούσης δύναμιν εἰς τὸ σώζειν ἢ μὴ τὴν ἀρίστην
 5 πολιτείαν τῆς τοῦ καιροῦ κατανοήσεως τῶν ἱερῶν γάμων, οὐδαμοῦ προσέταξεν, ὥσπερ μουσικὴν χρῆναι παιδεύεσθαι καὶ γυμναστικὴν τοὺς φύλακας, οὕτω καὶ τὴν ἐπιστήμην ἐκείνην, ἣτις αὐτοὺς ποιήσει τῆς τάξεως τῶν ὄλων καὶ τῆς εὐκαιρίας, ἣν αἱ τοῦ παντὸς περίοδοι προταίνουσι τοῖς ὄραν δυναμένοις, ἐπιγνώμονας; οὐ γὰρ που ταύτης ἄμοιροι παντελῶς ὄντες ἔσονται κριταὶ τῶν τῆς
 10 εὐγονίας καιρῶν καὶ δυσγονίας ἱκανοί, κἂν ὦσι τὰ ἄλλα πάντα σοφώτατοι. δεῖ γὰρ δήπου καὶ μεθόδων οὐκ ὀλίγων οὐδὲ εὐλήπτων καὶ ὀργάνων νυκτερινῶν τε καὶ ἡμερινῶν πρὸς τὴν θήραν αὐτῶν· ὣν ὁ ἄπειρος οὐκ ἂν γένοιτο περὶ τε ἐκλογὴν καὶ ἀπεκλογὴν τῶν τοιούτων ἄπταιστος. μήποτε οὖν ῥητέον, ὅτι τὸ μὲν προκαίμενον ἦν τῷ συνιστάντι τὴν ὄλην πολιτείαν τοὺς ἄρχοντας ἀποτελέσαι
 15 τὰ ἀρχικὰ σοφοὺς καί, ὡς αὐτὸς εἶπεν ὁ Σωκράτης [VI p. 503^b], φιλοσόφους, καὶ ἀποτελέσθησάν γε τοιοῦτοι διὰ πάσης ἀχθέντες παιδεῖας καὶ δι' αὐτῆς τῆς τῶν θεῶν ἐπιστήμης· τοιούτοις δὲ αὐτοῖς γενομένοις ἐπιτρέπει τὸ ἐλλείπον ἐκπληροῦν καὶ παραλαμβάνειν ἐπιστήμας τὰς πρὸς τὴν ἀρχὴν αὐτοῖς συντελούσας· σοφοὶ γὰρ ἤδη γεγονότες γινώσκονται, τίνων δέονται καὶ ἄλλων μερι-
 20 κωτέρων γνώσεων εἴτε τεχνικῶν εἴτε ἐμπειρικῶν εἰς τὴν πρόνοιαν τῆς πόλεως. πάντως γὰρ ἱεροὺς γάμους ἐπιτελοῦντες καὶ θυσιαῶν τε διὰ τούτους δεθῆσονται καὶ ἱεροουργίας· ἀλλ' οὐκ εἴρηται καὶ ὅτι ταύτην αὐτοὺς παιδεύτεον, αὐτοῖς ταύτην ἀφέντος ὡς ἂν τοῦ νομοθέτου προσπαρалаμβάνειν. τί δ' οὐχὶ καὶ μαντικῆς δεθῆσονται πραγμάτων ἀνθρωπίνων ἀσταθμῆτων ποιούμενοι πρόνοιαν;
 25 ἀλλὰ καὶ ταύτης αὐτοὶ ποιείσθωσαν ζήτησιν. οὕτω τοίνυν καὶ τὴν τῶν καιρῶν ἐπιστήμην εἰ μηδὲν ἄλλο κατηνάγκαζεν, ἀλλ' οἱ παραπίπτοντες καιροὶ τῶν πράξεων καθιστάνειν ἔμελλον αὐτοὺς εἰς τὴν τῆς γνώσεως αὐτῶν ὄρεσιν. ταῦτ' οὖν ὁ νομοθέτης εἰδὼς ὡς μὲν ἀνθρώπους ἀποτετέλεκεν σοφοὺς, τὴν δὲ τῶν πρὸς τὰ ἀνθρώπεια ἔργα συμβαλλομένων τεχνῶν ἢ ἐμπειριῶν ἐπιτήδευσιν
 30 αὐτοῖς ἀφῆκεν προσενοῆσαι καὶ προσπεριβάλλεσθαι. δεῖ γὰρ ὥσπερ τοὺς θεοὺς, οὕτω καὶ τοὺς ἄρχοντας τῆς ἀρίστης πόλεως τὰ μὲν ἔχειν παρὰ τοῦ πατρός, τὰ δὲ αὐτοὺς συνεισφέρειν ἑαυτοῖς· καὶ γὰρ οἱ θεοὶ τὰ μὲν ἄνωθεν ἀπὸ τῶν αἰτίων κομίζονται, τὰ δὲ αὐτοὶ ταῖς ἑαυτῶν τάξεσι συνοφιστᾶσι, καὶ ἔχουσι τελειότητα διττὴν ἀφ' ἑαυτῶν τε καὶ ἐκείνων. εἴτε οὖν ἱεροσκοπίας εἴτε τῆς τοῦ
 35 παντὸς τάξεως κατανοήσεως δέοιντο πρὸς τὰς συνέρξεις εἴτε ἄλλης ἐπιτηδεύσεως πρὸς ἄλλην πολιτικὴν ἐνέργειαν, αὐτοὶ καὶ ὄψονται καὶ ἐπιτηδεύουσιν, οὔτε δι' ἄγνοιαν τῶν προσηκόντων μαθημάτων μέλλοντες αὐτῶν ἀμελετήτως ἔχειν, ἄλλως τε καὶ τῶν χρειῶν αὐτοὺς εἰς ἐπίστασιν ἀγούσων τίνων δέονται μαθημάτων· οὔτε διὰ βραθυμίαν, ὄντες σοφοὶ καὶ παιδευθέντες πᾶσαν τὴν ἀνθρωπίνην παιδεῖαν, ὅφ'
 40 ἦς εἰθίσθησαν μηδενὸς τῶν ἀρίστων ἐπιτηδευμάτων ὀλιγωρεῖν· οὔτε δι' ἀδυναμίαν, τὰς φύσεις ἔχοντες ἀκροτάτας καὶ τοιαύτας οἷας αὐτὸς εἶναι διώρισε

5 *προέταξεν H || 20 ἦτε τεχνικῶν H pr. || 23 φς ἄν] φς ἀναγκαίαν Usener || *πρὸς περιλαμβάνειν H || 24 *ποιουμένου H || 31 ἀρίστης] αὐτῆς H pr. || 33 ταῖς] τοῖς H || 37 ἀμελήτως H pr. || 40 ἠθίσθησαν ? H pr.

τῶν ἐσομένων φυλάκων τά τε ἄλλα καὶ πρὸς τὸ ὀξεῖς εἶναι καὶ μνήμονας ἀρίστων· ὥστε ἐξ ἅπαντων τούτων ἀσφαλές ὑπέλαβεν ὁ νομοθέτης, ἐνδειξάμενος μόνον ὅτι δέονται καὶ τῆς τῶν κοσμικῶν περιόδων θεωρίας, αὐτοῖς ἐπιτρέψαι τὴν τῆς θεωρίας ταύτης εὐρυσίν τε καὶ ἐπιτήδευσιν.

ΜΒ. Ὁ μὲν θεολόγος Ὀρφεὺς τρία γένη παραδέδωκεν ἀνθρώπων· πρῶτον μὲν τὸ χρυσοῦν, ὅπερ ὑποστῆσαι τὸν Φάνητά φησιν· δεύτερον τὸ ἀργυροῦν, ὃ φησιν ἄρξαι τὸν μέγιστον Κρόνον· τρίτον δὲ τιτανικόν, ὃ φησιν ἐκ τῶν τιτανικῶν μελῶν τὸν Δία συστήσασθαι· συννοήσας ὡς τοῖς τρισὶν ὄροις τούτοις πᾶν εἶδος περιέχεται τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς. ἡ γὰρ νοερόν ἐστι καὶ θεῖον, αὐτοῖς τοῖς ἀκροτάτοις τῶν ὄντων ἐνιδρυμένον, 10 ἢ πρὸς ἑαυτὸ ἐπέστραπται καὶ νοεῖ ἑαυτὸ καὶ ἀγαπᾷ τὴν τοιαύτην ζωὴν, ἡ πρὸς τὰ χεῖρονα βλέπει καὶ μετ' ἐκείνων ἐθέλει ζῆν ἀλόγων ὄντων. τριττῆς οὖν οὔσης τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς, τὸ μὲν πρῶτιστον ἀπὸ τοῦ Φάνητός ἐστιν, ὅς αὐτὸ νοοῦν συνάπτει τοῖς νοητοῖς, τὸ δὲ δεύτερον ἀπὸ τοῦ Κρόνου τοῦ πρώτου, φησὶν ὁ μῦθος, ἀγκυλομήτου καὶ πάντα πρὸς ἑαυτὸν ποιοῦντος 15 ἐπιστρέφειν, τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ Διὸς τοῦ τῶν δευτέρων προνοεῖν καὶ διακοσμεῖν τὰ χεῖρονα διδάσκοντος· τοῦτο γὰρ ἴδιον δημιουργίας. Ὁ δὲ γε Ἡσίοδος [ἔργ. 109 sqq.] οὐχὶ τρία τὰ γένη ποιεῖ μόνον, ἀλλὰ πρῶτον τὸ χρυσοῦν, εἶτα ἀργυροῦν, εἶτα χαλκοῦν, εἶτα ἡρωϊκόν τι γένος, εἶτα σιδηροῦν, εἰς πολυειδέστερας ζωὰς τὴν τομὴν προάγων. τὸ μὲν οὖν χρυσοῦν καὶ τούτῳ δηλοῖ νοεράν 20 τινὰ ζωὴν ἄυλον καὶ ἄχραντον, ἧς σύμβολον ὁ χρυσοῦς ἀδεκτος ὢν, φασίη, ἰοῦ καὶ σήψεως· διὸ καὶ μεθίστησι τὸ τοιοῦτον γένος εἰς δαιμονίαν τάξιν μετὰ τὴν τῆς γενέσεως περίοδον προνοητικὴν καὶ φρουρητικὴν καὶ ἀλεξίκακον τοῦ ἀνθρώπων γένους, καὶ ἐν τῇ γενέσει ὃν τρέφεσθαι φησιν ἑκατὸν ἔτη καὶ ὑπὸ τῶν πατέρων τελειοῦσθαι· μῦθον, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, μουσικὸν γράφων καὶ ἐνδεικνύμενος, ὅτι κατὰ 25 νοῦν αἰ πατέρων, καὶ τῶν ἀνθρωπίνων ἐξήρηται πολυπραγμοσυνῶν ἀποκαταστατικῶς διαζῶν· καὶ ἡ ἑκατοντάς, ὡς περ καὶ Πλάτωνί που (καθάπερ εἴρηται καὶ ἐν τῷδὲ τῷ λόγῳ τῶν Μουσῶν), καὶ τούτῳ δηλοῖ τὴν ταύτου καὶ ὁμοίου καὶ νοεροῦ τῆς ζωῆς εἶδους περίοδον. τὸ δὲ ἀργυροῦν μετὰ τοῦτο γένος ἀπὸ τῆς κατὰ νοῦν ἐνεργείας πρόεισιν εἰς 30 τὴν σύμμικτον κατὰ τε νοῦν καὶ λόγον ἐνέργειαν· σύνθημα δ' ἐστὶ ταύτης ὁ ἀργυρος, τὸ μὲν λαμπρὸν ἔχων τῆς κατὰ λόγον ζωῆς καὶ φανὸν ἴδιον καὶ τὸ ἔστιν ὅτε τοῦ ὕλικου μετίσχειν ἰοῦ καὶ σηπεδόνος, προσειληφῶς δὲ ἄλλο τι πρὸς τούτοις, τὸ καὶ ἐν τῇ παραθέσει περιλάμπεσθαι ὑπὸ τοῦ χρυσοῦ καὶ μὴ τούναντιον δρᾶν εἰς τὸν χρυσοῦν· οὕτω γὰρ δὴ καὶ ὁ ψυχτικὸς λόγος, εἰ καὶ 35 ὕλης ποτὲ καὶ ὕλικῆς ἀκαθαρσίας ἀναπίμπλαται, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ νοῦ καταλάμπεται

1 cf. *Plat. resp.* VI p. 503^c || ὀξεῖς ex corr. H || 6 sq. Cf. *Proclii schol. in Hesiodi op.* 126 ὁ μὲν Ὀρφεὺς τοῦ ἀργυροῦ γένους βασιλεύειν φησὶ τὸν Κρόνον, τοὺς κατὰ τὸν καθάρων λόγον ζῶντας ἀργυροῦς λέγων, ὡς περ τοὺς κατὰ νοῦν μόνον χρυσοῦς. ὁ δὲ Ἡσίοδος τὸ ἀργυροῦν γένος ποιεῖ βάθυμον. *Vid. Lobbeck Aglaoph.* p. 510 sqq. || 11 ἐπέστραπται H 15 cf. *Damascius* p. 186 K. καὶ Ὀρφεὺς τὸν Κρόνον εἰδῶς νοῦν, ὡς δηλοῖ δ τε σύμματος μῦθος ὁ περὶ αὐτοῦ καὶ τὸ (ὁ cod., corr. Usener) ἀγκυλομήτης || 24 ἑκατὸν ἔτη] *Hesiod. op.* 130 de argenteo genere || 26 *ἐξήρηται ex corr. H || 28 *Πλάτων H || 31 κατὰ τὸν οὖν H pr.

καὶ καταλαμφθεὶς μίαν καὶ κοινὴν ποιεῖται πρὸς αὐτὸν ἐνέργειαν, νοήσει μετὰ λόγου, φησὶν ὁ Πλάτων [Tim. p. 28^a], τὰ ὄντα θεωόμενος [Phaedr. p. 247^a]. τὸ δὲ αὐτὸ χαλκοῦν γένος τρίτον ἐν αὐτῇ μόνῃ τῇ κατὰ λόγον ἐνεργείᾳ τὴν οἰκείαν ἔσθησεν ζωὴν, ἣν ὁ χαλκὸς δηλοῖ τῷ ποιητῇ συμβολικῶς, πάσας μὲν (τάς) τεχνικὰς ἐνεργείας λέγοντι διὰ χαλκοῦ ποιῆσθαι τοὺς ἐν τῷδε τῷ γένει ταχθέντας ὑπὸ τοῦ Διός, πάσας δὲ τὰς πολεμικὰς (μέλας γὰρ φησιν οὐκ ἔσχε σίδηρος [v. 151])· λόγος οὖν αἴσλος καὶ καθαρὸν φῶς ὑπάρχων καὶ τῆς σκοτιώδους καθαρεύων ὕλης, ἔχων δὲ τινα καὶ καθ' ἑαυτὸν ἀπεικασίαν πρὸς νοῦν διὰ τὴν πρὸς ἑαυτὸν ἐπιστροφὴν, καθάπερ καὶ ὁ χαλκὸς πρὸς τὸν χρυσοῦν, ἀφορίζει τὴν τούτων ζωὴν.

10 εἰ δὲ καὶ ἡχητικώτατος ὁ χαλκὸς καὶ μιμεῖται τὸν ῥοῖζον τὸν ζωτικὸν τῆς ψυχῆς, πρέπει ἂν τῷ μέσῳ τῆς ζωῆς εἶδει τῷ κατὰ λόγον. τὸ δὲ δὴ τῶν ἡμιθέων τέταρτον ὃν ἐπιστρέφει τὸν λόγον εἰς τὴν πρακτικὴν ὄλον ζωὴν καὶ τινα καὶ ἀπὸ τοῦ πάθους προσλαμβάνει κίνησιν τῶν ἀλόγων καὶ ὀρμὴν ἐν ταῖς πράξεσι, προθυμότερον αὐτῶν ἐφαπτόμενον· καὶ διὰ τοῦτο ἄρα καὶ οὐδὲ ὕλην

15 ἀπένειμεν αὐτῷ τινα ἐξαιρετον ὁ ποιητῆς ὡς ἔχοντι τὸ μὲν ἐκ τοῦ πρὸ αὐτοῦ γένους τὸ δὲ (ἐκ τοῦ) μετ' αὐτὸ καὶ ὄντως ὄντι ἡμιθέων, διότι τῷ λόγῳ θεῖαν εἰληχότι οὐσίαν συνέμιξε τὴν θνητοειδῆ τοῦ πάθους ζωὴν. τὸ μὲν οὖν μεγαλοουργὸν καὶ τὸ κατορθωτικὸν ἐν τοῖς ἔργοις ὁ λόγος αὐτῷ παρέχεται, τὸ δὲ μετὰ συμπαθείας ἢ ἀντιπαθείας δρᾶν ἢ πάσχειν προστίθησιν αὐτῷ τὸ πάθος

20 τῷ λόγῳ συμπλεκόμενον. τὸ δὲ σιδηροῦν γένος πέμπτον ὑπάρχον ἔσχατον ὄντως ἐστὶ καὶ χθόνιον, ἐμπαθὲς ὄν, τῷ σιδήρῳ παραπλήσιον, ἀντίτυπον καὶ σκληρὸν καὶ γήινον, μέλαν τε καὶ σκοτεινόν· οἷα δὲ καὶ ἡ τῶν παθῶν ἐστὶ φύσις, δυσνοουθέτητος οὐσα καὶ λόγῳ δύσκαμptos καὶ ὀπισθοβαρῆς καὶ ἄμοιρος ὡς εἶπειν λόγου, φωτὸς ὄντος· τούτων γὰρ πάντων ἐστὶν ὁ σίδηρος εἰκῶν, ᾧ τὸ πέμπτον

25 εἰκασε γένος ὁ ποιητῆς· εἰκότως ἄρα καὶ ἔσχατόν ἐστὶ τοῦτο καὶ ἀτιμώτατον, ὡς ἐν πάθεσιν εἰλούμενον, κινδυνεῦον ἐκπεσεῖν εἰς τὴν παντελῶς θηριώδη καὶ ἄλογον ζωὴν, ἀμυδρὸν ἐπαγόμενον τὸ τοῦ λόγου φέγγος, ὥσπερ καὶ σίδηρος ἀμυδρὰν ἔχει πρὸς τὸν ἄργυρον τῆς χροῆς ἀπεικασίαν μέλας ὢν κατὰ τὸ πλεῖστον· καὶ γὰρ τὸ παθητικὸν ἔχει φαντασίαν μιμεῖσθαι νοῦν ἐθέλουσαν

30 καὶ λόγον, ἀσθενοῦσαν δὲ διὰ τὴν μετὰ τῆς ὕλης ἐνέργειαν. Τὰ μὲν οὖν Ἡσιόδου γένη τοιαῦτα· Πλάτων δὲ εἰς δύο διελὼν τὴν πόλιν τοῖς μὲν ἄνω τεταγμένοις ἀπονέμει τὸ χρυσοῦν καὶ ἀργυροῦν γένος, τοῖς δὲ κάτω τὸ χαλκοῦν καὶ σιδηροῦν, τῷ μὲν φυλακικῷ τὸν χρυσοῦν ὡς ἀκήρατον ἀποδοῦς καὶ αἴσλον, τῷ δὲ ἐπικουρικῷ τὸν ἄργυρον ὡς ἐκείνῳ συγγενεῖ καὶ ἀπ' ἐκείνου λόγον προσ-

35 λαβόντι καὶ παιδείαν, τῷ δὲ θητικῷ πάθεσιν ὑλικοῖς χρωμένῳ τὸν χαλκὸν καὶ τὸν σίδηρον· ἐστὶ γὰρ τι καὶ ἐν τούτῳ πάντως ἄμεινον καὶ χεῖρον ἀνάλογον ἐκείνου, καὶ ὁ μὲν χαλκὸς τὴν πρὸς τὸν χρυσοῦν ἀναλογίαν διασώζει τοῦ κρεῖτ-

1 αὐτὸν *H* || 4 τὰς *addidí* || 9 *ἀφορίζειν *H* || 11 πρέπει *H* || 16 ἐκ τοῦ *addidí* || 17 τὸ πάθος *Usener* (cf. v. 19) || 21 ἀντίτυπον (ὄν) καὶ *Usener* || 22 οἷα *H* || 23 δύσκαμπος *H* || ὀπισθοβαρῆς *H pr.* || *oraculi alicuius versum* δύσκαμptos καὶ ὀπισθοβαρῆς καὶ φωτὸς ἀμοιρος *agnoverunt Heitz et Usener, quem ad similitudinem loci celeberrimi de animarum dignis alatis Plat. Phaedr. p. 246^a. 247^b scriptum fuisse Usener censuit. Cf. etiam Plotinus enn. VI 9, 4 p. 761°* || 24 ᾧ] ὢν *H pr.* || 25 ἀτιμώτατον *H* || 34 ἀπ' *Usener*] ὀπ' *H*

τονος ἐν αὐτῷ, ὁ δὲ σίδηρος τὴν πρὸς τὸν ἄργυρον. ὅταν οὖν λέγωσιν αἱ Μοῦσαι [p. 547^a] τὰ παρ' Ἡσιόδῳ καὶ παρ' αὐτῷ γένη μὴ χρῆναι συμμιγνύναι, φυλάττειν δὲ ἀλλήλων διωρισμένα, τὰ κρείττονα καὶ χειρόνα εἶδη τῆς ζωῆς ἀξιούσιν ἀσύγχυτα διαμείνειν· παρ' ἀμφοτέροις γὰρ διαφορότητες εἰδῶν ζωτικῶν σημαίνονται διὰ τῶν ὕλων τούτων, ἃς ἀκράτους διατηρητέον, εἴτε οὕτως αὐτάς 5 διαστήσασαί τις ὡς ὁ Ἡσίοδος πενταχῶς, εἴθ' οὕτως ὡς Πλάτων διχῆ διχῶς. τὴν γὰρ σύμμειν μῆτε τὸν χρυσοῦν ἀκήρατον ἔστι σῶζειν, ἀλλ' ἐκ τῆς τῶν ἄλλων μίξεως λούμενον καὶ σήψεως ἀναπιμπλάμενον ἀποτελεῖν, μῆτε τὸν σίδηρον ἔστι τὴν ἑαυτοῦ φυλάττοντα τάξειν, ἀλλὰ τὰ ἀργύρου πράττειν ἐθέλοντα διὰ τὴν μίξιν, καὶ ταῦτα χθόνιον ἀλλ' οὐ πύριον ὄντα, καὶ σκοτεινὸν ἀλλ' οὐ 10 φανόν.

ΜΓ. Τὴν ἀνομοιότητα στάσεως αἰτίαν εἶναι φησὶν ὁ τῶν Μουσῶν ἱερός λόγος [p. 547^a] εἰκότως· εἰ γὰρ ἡ ὁμοιότης συναγωγός ἐστι τῶν πολλῶν εἰς ἓν, καὶ ἡ παροιμία τὸ ὅμοιον τῷ ὁμοίῳ λέγουσα φίλον ἀληθείας, δῆλον δὲ ὅτι καὶ ἡ ἀνομοιότης αἰτία στάσεως καὶ ἔχθρας, καὶ τὸ ἀνόμοιον ἀλλοτριούται παντός 15 ὑπὲρ ἐστὶν ἀνόμοιον. πῶς οὖν καὶ ἐν τούτοις ἡ ἀνομοιότης τίκει τῶν ἀρχόντων τὴν στάσιν; πῶς δὲ ἄλλως ἢ τῶν ἀρχόντων οὐκ ἔτι μόνως ὄντων ἀγαθῶν οὐδὲ φύσεσιν ἀκηράτοις χρωμένων οὐδὲ καθαρευόντων τῆς τῶν πολλῶν ἔτι ζωῆς, ἀλλὰ πάθει συμμιγῶν ὄντων, ἡ πρὸς ἀλλήλους αὐτῶν ἀνομοιότης ἐπιγιγνεται διὰ τὴν τῶν ἀνομοίων μίξιν, λόγου καὶ ἀλογίας, παιδείας καὶ ἀπαιδευσίας, 20 εὐφυίας καὶ ἀφυίας; ταύτης δ' ὑπεισελθούσης οἱ μὲν ἐπ' ἄλλας οἱ δὲ ἐπ' ἄλλας ὁρμὰς ἔρχονται καὶ ὀρέξεις· ἃς ἐθέλοντες ἐκπληροῦν στάσεις ἐγείρουσι κατ' ἀλλήλων, οὐκ ἔτι διὰ τὴν ἀνομοιότητα τῶν ἡθῶν κοινὰ πάντα νομίζοντες οὐδὲ τὸ ἐμὸν καὶ οὐκ ἐμὸν φεύγοντες οὐδ' ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἡδόμενοι καὶ λυπούμενοι· διόστισι γὰρ αὐτῶν τὰς ἡδονὰς καὶ λύπας ἡ ἀνομοιότης τῶν ἡθῶν, 25 καὶ οἱ μὲν ἄλλοις οἱ δὲ ἄλλοις χαίροντες καὶ ἐπ' ἄλλοις ἀχθόμενοι καὶ ἄλλοις τὸ ἴδιον ἐπιπροσθεν τίθενται τοῦ κοινοῦ· διηρημένων δὲ αὐτοῖς τῶν ὀρέξεων ἐμφύεται στάσις τῶν παθῶν τῶν ἰδίων ἐκάστοις ἐμφωλευσάντων, ἐπ' ἄλλα ἄλλοις ἐλκυσάντων. οὐκοῦν ἡ μὲν στάσις λύει τὴν πολιτείαν· ταύτην δὲ ἡ ἀνομοιότης ἐποίησε τῶν ἀρχόντων πρὸς ἀλλήλους· ταύτην δὲ ἡ μίξις τῶν ἐν τῇ 30 πόλει γενῶν ἀρχικῶν καὶ μὴ ἀρχικῶν· [[καὶ] ταύτην δὲ ἡ ἀμουσία τῶν τοὺς γάμους καὶ τὰς συνέρξεις ἐπιτελούντων, οὐ δυναθέντων κρίναι τὰς ὁμοίας φύσεις καὶ συντάξει πρὸς ἀλλήλας· ταύτην δὲ ἡ βραθυμία τῶν παιδευσάντων αὐτοὺς καὶ ἐν γυμναστικῇ μὲν θρεψάντων, μουσικῆς δὲ ἀμελησάντων· ταύτην δὲ ἡ τῶν σοφῶν ἀρχόντων τοῦ καιροῦ τοῦ δέοντος εἰς τοὺς γάμους παρόρασις, 35 οὐ πάνυ γεννήσασα φυλακικοὺς ἄνδρας, λογισμῷ μὲν χρωμένων ἐκείνων μετ' αἰσθήσεως, τῆς δὲ αἰσθήσεως ἐν τῇ θεωρίᾳ τοῦ καιροῦ τὸ ἀπαραλόγιστον μὴ ἐχούσης. ἐκ δὲ τούτων φανερόν ὅτι τὴν μεγίστην ἔχει δύναμιν ὁ καιρὸς εἰς τὸ λύεσθαι τὴν ἀρίστην πολιτείαν· ἔσται δὲ οὗτος ὃν ἀφορίζει τοῦ κόσμου

4 ἀσύγχυτα *H* || 7 ἐστὶ *H* || 8 ἀπολεῖν *Usener*; cf. *Plat.* p. 609^a || 9 ἐστὶ *H* || 12 δ] ὁ γὰρ *H pr.* || 14 παροιμία *H* || ὁμοιον] ὁμοιον τῶν εἰρημένων λέγουσα *H pr.* || 16 *τίκει] ..ῆται *H* || 17 *οὐκ ἔτι] οὐκ ἔστι *H* || 18 *ἔτι] ἐστὶ *H* || 28 ἐμφωλευσάντων *Usener*] ἐμφωλευσάντων *H pr.*, ἐμφωλευσάντων *H corr.* || 31 καὶ *seclusi* || 32 κρίναι *H* || 34 ἐγγυμναστικῇ *H pr.*

παντός ἢ περίοδος εἰς τὴν κατωρθωμένην τῶν πραγμάτων γένεσιν· ἐπεὶ πᾶν μὲν τὸ γιγνόμενον ἐν χρόνῳ γίγνεται, κατὰ καιρὸν δὲ οὐ πᾶν, ἀλλ' ὅπερ ἂν μέλλῃ τοῦ ἀγαθοῦ τυγχάνειν καὶ τῆς οἰκείας τελειότητος, καὶ ταύτῃ διαφέρει τοῦ ἄλλου χρόνου παντός ὁ καιρός.

- 5 ΜΔ. Τὴν πρὸς τὰς Μούσας τοῦ ποιητικοῦ γένους οἰκειότητα καὶ οὗτος ὁ λόγος ἐδήλωσεν ἀρέαμένους τε ἐκ τῆς Ὀμηρικῆς ἐπικλήσεως 'ὅπως δὲ πρῶτον στάσις ἔμπεσε', καὶ τελευτήσας εἰς τὴν Ὀμηρικὴν ἐπίρρησιν 'ταύτης τοι γενεῆς χρὴ φάναι εἶναι στάσιν, ὅπου ἂν γίνηται'. τὴν ἀνομοιότητα δὴπου λέγων τῆς στάσεως ῥίζαν, καὶ ἐν μὲν τῇ ἐπικλήσει τῶν Μουσῶν τὸ εἶδος αὐτῆς ἐνδειχάμενος, ὅτι διαιρετικὸν καὶ φθαρτικόν, ὥσπερ τὸ πῦρ καταναλίσκον πᾶν τὸ προστυχόν, ἐν δὲ τῇ ἐπίρρησει τὴν αἰτίαν, ἀφ' ἧς ὑφίσταται τὸ τῆς ἀνομοιότητος τῶν ἡθῶν γένος.

- ΜΕ. Τέλος ἐστὶ τῆς ἀρίστης πολιτείας ἡ ἔνωσις, ὥσπερ δὴ καὶ τοῦ κόσμου τῆς συστάσεως, καὶ πρὸ τοῦδε τοῦ κόσμου τὸ ἐν. καὶ γὰρ ἡ ὁμοιότης τῆς τοῦ
15 ἐνός ἐστὶ συστοιχίας· διὸ καὶ πάντα τὰ προϊόντα δι' ὁμοιότητος ἀπὸ τῶν οἰκειῶν αἰτιῶν παράγεται, καὶ πάντα τὰ ἐπιστρέφοντα πρὸς τὰς ἀρχὰς δι' ὁμοιότητος ἐπιστρέφει πύθῃ τοῦ ἐνός· τὸ γὰρ ἐν τῷ ἐνὶ μείναι μὴ δυνηθῆν τὸ ὅμοιον ὡς συγγενὲς ἀσπάζεται πρὸς τὸ ἐν. καὶ ἡ ἀρμονία δὲ καὶ ὁ ρυθμὸς δι' ὁμοιότητος ἔχουσι τὴν ὑπαρξίν, ὧν αἱ Μοῦσαι προεστᾶσιν· ὅθεν δὴ καὶ οὐ πάντες
20 λόγοι ρυθμοὺς ποιοῦσιν ἢ ἀρμονίας, ἀλλ' οἱ τῆς ὁμοιότητος ὄντες ἐπιμόριοι καὶ πολλαπλάσιοι· τὸ δὲ πολυσχιδές τῶν ἄλλων λόγων καὶ πολυσύνθετόν ἐστι τῶν μουσικῶν λόγων ἀλλότριον. ἐπομένως ἄρα ταῖς ἑαυτῶν ἐνεργείαις αἱ Μοῦσαι καὶ τοῖς δῶροις, οἷς δωροῦνται τὸν κόσμον, εἰς τὴν ἀνομοιότητα τὴν στάσιν ἀνήγαγον καὶ αὐτὴν φιλίαν εἰς τὴν ὁμοιότητα τῆς ζωῆς· ἐπεὶ καὶ αὐτὸς ὁ
25 τῶν Μουσῶν ἱερός ἀριθμὸς τῆς ταύτου καὶ ὁμοίου φύσεώς ἐστιν, ἐκ τοῦ πρώτου περιττοῦ καὶ τελείου τετράγωνος ὧν, ἐν τρισὶ τριάσιν ἀφωρισμένος, καὶ οὐ μόνον τέλειος ὧν, ἀλλὰ κατὰ πάντα τέλειος, εἷς τε τὴν μονάδα συνελισσόμενος, ἀφ' ἧς προῆλθε, καὶ ἐν νέον εἶναι καὶ αὐτὸς ἐπειγόμενος. καὶ ἔστω καὶ ἡμῖν τοῦτο τέλος τῆς τοῦ λόγου τῶν Μουσῶν ἐπιβλέψεως ἐπὶ τὸ ἐν ἀναγαγοῦσι τὴν
30 θεωρίαν.

ΜΕΛΙΣΣΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ ΛΟΓΟΝ ΤΩΝ ΜΟΥΣΩΝ.

1 κατορθωμένην *H* || *ἐπεὶ] ἐπὶ *H* || 7 ἔμπεσε *Plat.* p. 545^d (cf. *Hom.* II 113 ὅπως δὴ πρῶτον πῦρ ἔμπεσε)] ἐπέπεσε *H* || 8 γενεᾶς *Plat.* p. 547^a *libri meliores* (cf. *Hom.* I 241 ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὐχομαι εἶναι) || φᾶναι *H* || γίγνεται δὲ *Plat.* l. c. || 15 συστοιχίας *H* || 20 οἱ (διὰ) τῆς ὁμ. *maiori Usener* || 28 cf. *Hermias in Phaedr.* p. 107 *Ἄσθ* ταῖς δὲ Μούσαις τὸν ἐννέα (sc. ἀνιεροῦσι), διότι πάσας τὰς ἐνεργείας καὶ τὰς σχέσεις ἔχει ἐν ἑαυτῷ, ἐπεὶ καὶ πᾶσα ἡ πρόδος τῶν ἀριθμῶν εἰς τὸν ἐννέα περαιοῦται· διὸ καὶ ἐννέον (*leg.* ἐν νέον) αὐτὸν ἐκάλουν. καὶ ὄρας, ὅτι ἡ μὲν μονὰς ὡς πρῶτὴ τὴν τριάδα τέλειον ποιεῖ, ἡ δὲ τριάς τὸν θ'.

Fig. 1.

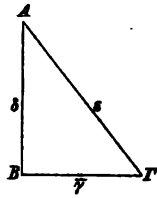

Fig. 2.

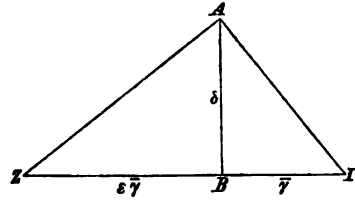

Fig. 4.

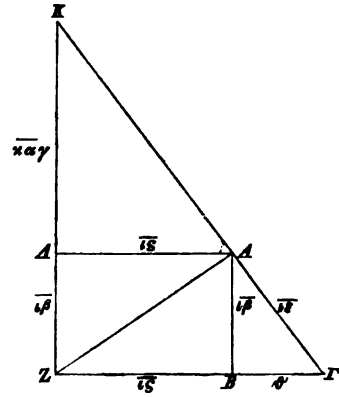

Fig. 3.

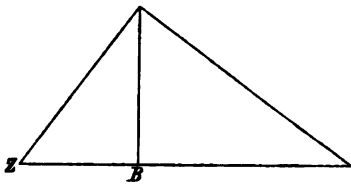

Fig. 5.

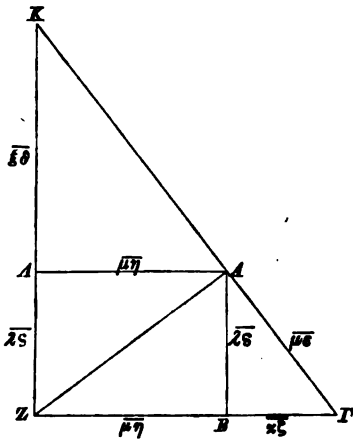
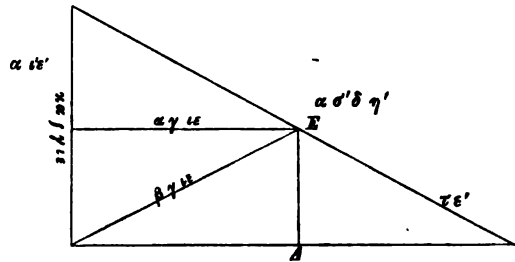

Fig. 6.

'Numerus geometricus Procli ad octauum Reip. Platonis' Holstenius f. 160 (in folio solitario inter excerpta diversi argumenti codicis inserto). Inde figuras hic exprimendas curauimus, de quibus quas luculenter exposuit F. Hultsch infra in excursu ad h. l. subiecimus. — In litterarum notis grandibus et minutis discernendis nulla est constantia in H

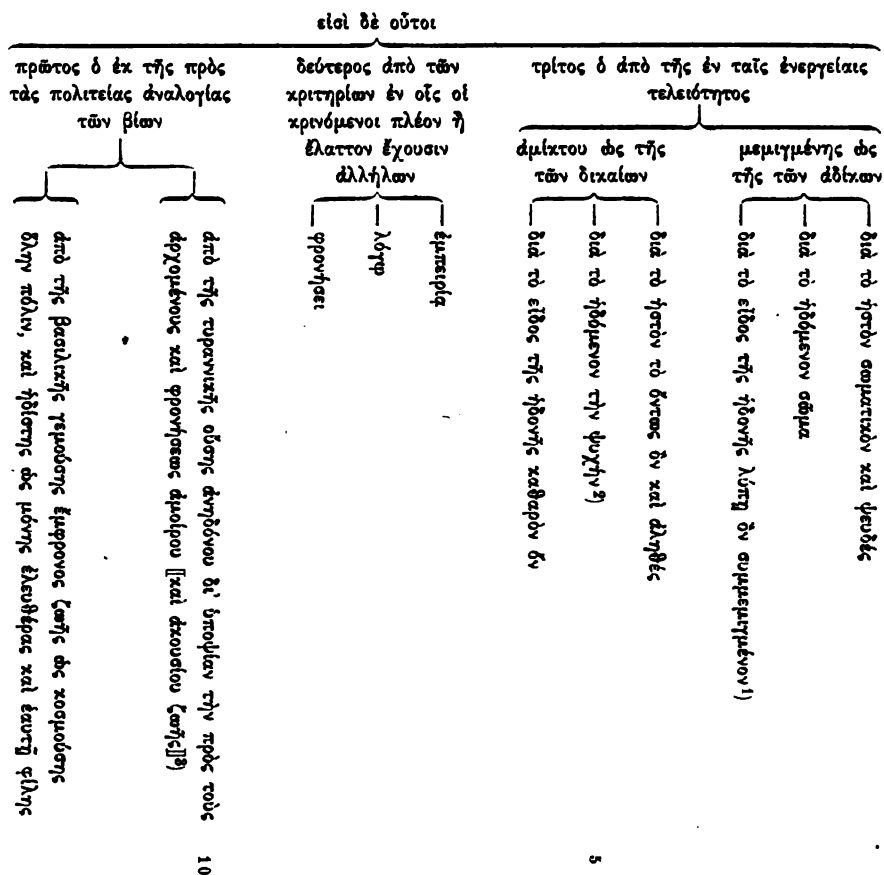
ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΔΕΙΚΝΥΝΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΛΟΓΩΝ ΟΤΙ ΕΥΔΑΙΜΟΝΕΣΤΕΡΟΝ
ΤΟΥ ΑΔΙΚΟΥ ΤΟ ΔΙΚΑΙΟΝ.

Τρεῖς εἰσὶν οἱ δεικνύντες λόγοι τοῦ δικαιοτάτου βίου τὴν εὐδαιμονίαν ἐν τῷ τῆς Πολιτείας ἐνάτῳ καὶ τὴν ἀθλιότητα τοῦ ἀδίκου· πρῶτος μὲν ἐκ τῆς
 5 πρὸς τὰς πολιτείας ἀναλογίας τῶν βίων, δεύτερος δὲ ἀπὸ τῶν κριτηρίων ἐν οἷς κρινόμενοι πλεον ἢ ἔλασσον ἔχουσιν ἀλλήλων, τρίτος ἀπὸ τῆς ἐν ταῖς ἐνεργείαις τελειότητος ἢ ἀμίκτου πρὸς πᾶν τὸ ἐναντίον οὐσης ἢ μεμιγμένης. ἐπειδὴ γὰρ τοῖς μὲν [ἢ] ἡδονὴ δοκεῖ τὸ τέλος εἶναι, τοῖς δὲ φρόνησις, ἐὰν δειχθῆ καὶ καθ' ἑκατέραν καὶ καθ' ἄμφω κρατῶν ὁ δίκαιος, φέροιτ' ἂν εἰκότως τὰ
 10 νικητήρια, καὶ λανθάνη θεοὺς τε καὶ ἀνθρώπους· τὸ δὲ τῷ Σωκράτει προκείμενον ὄν. Ὁ μὲν τοίνυν ἀπὸ τῆς ἀναλογίας τῶν πολιτειῶν λόγος ἔοικεν ἀπ' ^(α) IX p. 577—580 ἀμφοτέρων ἐπιχειρεῖν, δεικνὺς τὴν μὲν βασιλικὴν πολιτείαν γέμουσαν ἔμφρονος ζωῆς ὡς κοσμοῦσαν ὅλην τὴν πόλιν καὶ ἡδίστην ὡς μόνην ἐλευθεράν καὶ ἑαυτῇ φίλην, τὴν δὲ τυραννικὴν τῶν ἐναντίων μεστήν· ἀνῆδονός τε γὰρ ἐστὶν
 15 (ὡς αἰετῶν τυράνων ἐν ὑποψίαις ὄντων πρὸς τοὺς ἀρχομένους, ἐν φόβοις, ἐν φθόνοις, ἐν ἀπιστίαις, ἐν τοῖς τοιοῦτοις ἅπασιν, καὶ τῶν ἀρχομένων ἐν ἀνάγκαις, ἐν ὀδυρμοῖς, ἐν ἀκουσίῳ τῇ συμπάσῃ ζωῇ) καὶ φρονήσεως ἄμοιρος πάσης, εἴπερ φρόνησις οἷς ἂν παραγένηται σώζει τοὺς ἔχοντας, ἢ δὲ τυραννικὴ πολιτεία μιᾶς ἐστὶν ἐπιθυμίας ἔχονος τῆς παρανόμου, πεδήσασα τὰς ἄλλας
 20 καὶ αὐτὸν τὸν τῆς φρονήσεως δεκτικὸν λόγον. Ὁ δὲ αὖ ἀπὸ τῶν κριτηρίων ^(β) p. 582—583 ὠρμημένος τῆς ἐπιχειρήσεως τρόπος αὐτόθεν ἀπ' αὐτῆς προάγεται τῆς φρονήσεως καὶ ὡς ἐν ὕλης τάξει καὶ ὡς ὀργάνων. ὅταν γὰρ λέγηται κρῖνεσθαι πᾶν ἢ φρονήσει ἢ λόγῳ ἢ ἐμπειρίᾳ, δῆλον δῆπουθεν ὡς ἄρα ἢ μὲν ὡς ἀληθῶς κριτικῆ τῶν ὄντων τῆς ἀξίας ἐστὶν ἡ φρόνησις, ἢν διὰ τοῦτο καὶ τέλος ἔθεντό
 25 τινες εἶναι τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς· προηγεῖται δὲ ταύτης ἡ ἐμπειρία, πρόδρομος οὐσά τις γνῶσις καὶ τὴν ὕλην παρέχουσα τῇ φρονήσει (δέονται γὰρ οἱ ἔμφρονες ἐσόμενοι καὶ τῆς ἐμπειρίας, ἀλλ' ὡς ὕλης προὑποκειμένης, αὐτοὶ τὸν τῆς αἰτίας προβεβλημένοι δεσμόν, τῆς ἐμπειρίας μόνον τὸ ὅτι λεγούσης)· ὁ δὲ δὴ λόγος ἐκ τρίτων, ὅσα διέγνωκεν φρόνησις, γνῶριμα ποιεῖ καὶ πιστοῦται
 30 μεθόδοις χρώμενος, δι' ὧν ἐμφανίζει τὴν ἔνδον ἐνέργειαν τῆς φρονήσεως. καὶ ἐστὶν ἢ μὲν ἐμπειρία ἔξωθεν ἔσω κίνησις, ὁ δὲ λόγος ἔνδοθεν ἔξω πρόοδος, ἢ δὲ φρόνησις ἔνδον μένουσα κρίσις, ἀνεγειρούσης αὐτὴν ἐν ἑαυτῇ ψυχῆς. Ὁ δὲ ^(γ) p. 583^b—588^a ἀπὸ τῶν ἡδονῶν τῆς διαφορᾶς λόγος δῆλον ὡς οὐδαμῶθεν ἄλλοθεν ἢ ἀπὸ τῶν παρεπομένων ἐπιχειρεῖ τοῖς τέλεσιν, ἃ δὴ καὶ αὐτὰ τέλη τινὲς νομίζουσιν·
 35 οὕτως δ' οὖν δεῖκνυσιν ἀπὸ τούτων τὴν τῶν δικαίων ζωὴν μεῖζον ἔχουσαν τὸ ἀγαθὸν τῆς τῶν ἀδίκων τριχῶς· καὶ γὰρ διὰ τὸ εἶδος τῆς ἡδονῆς καὶ διὰ τὸ ἰδόμενον καὶ διὰ τὸ ἀφ' οὗ γίνεται ἡδονή· τοῦτο δὲ ἐστὶν τὸ ἥστών. τοῖς

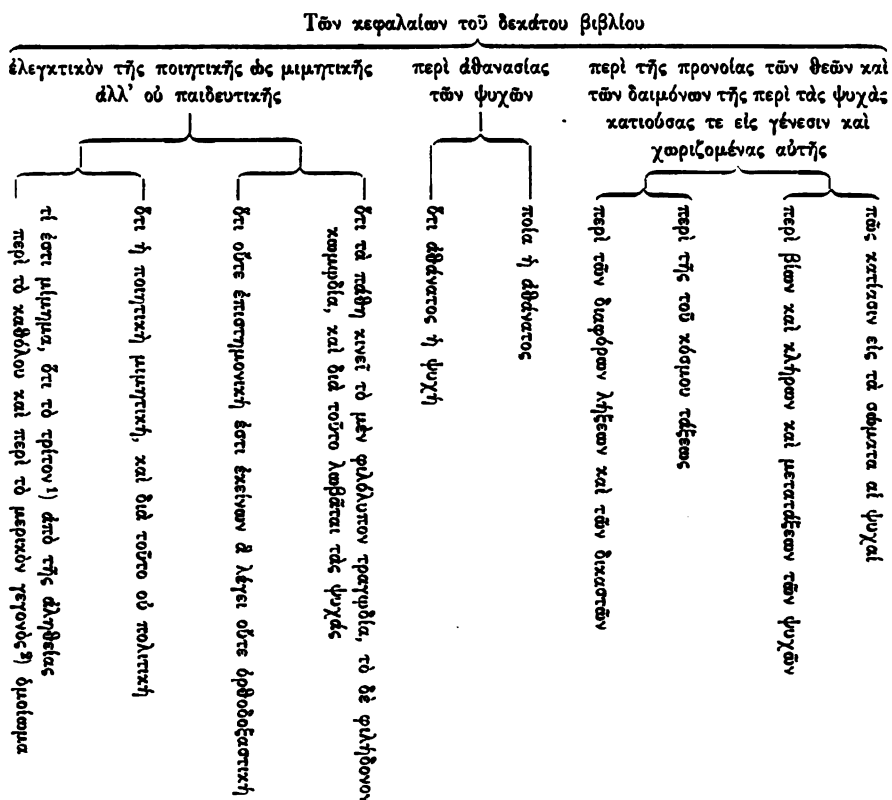
5 sq. ἐν οἷς οἱ κρινόμενοι *tabula pag.* 44 || 8 ἢ *seclusi* || 10 *τὸ] δ *H* || 19 cf. *Plat.* p. 571^b || ἔργονος *H* || 23 *φρονήσεσι] νοήσεσι *H*. Cf. *seqq. et tabulam pag.* 44; *Plat.* p. 582^a || δῆπουθεν κτλ.]θεν ὡς ἄρα ἢ μὲν *add. in marg.* *H* || 27 τῆς *add. in marg.* *H* || 28 περιβεβλημένοι *Usener* || 32 αὐτὴν *Usener*] αὐτὴν *H* || 35 οὕτος *Usener*

μὲν γὰρ καὶ ἡ ἡδονὴ καθαρὰ, καὶ τὸ ἡδόμενον μᾶλλον ὄν· ψυχὴ γάρ· καὶ τὸ ἀφ' οὗ, τὸ ὄντως ὄν καὶ [τὸ] ἀληθές· τοῖς δὲ καὶ ἡ ἡδονὴ συμμιγῆς πρὸς λύπην, καὶ σῶμα τὸ ἡδόμενον, καὶ τὸ ἴστων σωματικὸν (καὶ ψευδές)· ἐν ὕλῃ γὰρ ὄντα οὐκ ἀληθῶς ὄντα. τούτων δὲ ταύτῃ ἐχόντων ἡ τῶν δικαίων ἡδονὴ τῆς τῶν ἀδίκων, ὥστε καὶ ὁ βίος τοῦ βίου, πάντως ἀμείνων. κατὰ πάντας ἄρα τοὺς λόγους εὐδαιμονέστερον τοῦ ἀδίκως ζῆν ἔστι τὸ δικαίως· τὸ δ' ἦν τὸ ζητούμενον.

Κατὰ τρεῖς τρόπους εὐδαιμονέστερον τοῦ ἀδίκου τὸ δικαίον·

2 τὸ *occlusi* (cf. *tabulam*) || 3 *ἴστων] ἡδον *H* || καὶ ψευδές *addidi ex tabula* || 8 'Pagina sequenti habentur hae διαγραφαί' *Holstenius* || 1) συμμιγμένον *H* | 2) *τῆς ψυχῆς *H* (cf. v. 1) || 3) καὶ ἀκουσίτου ζωῆς *occlusi illata ex pag.* 43, 17

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΤΩ ΔΕΚΑΤΩ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ.

Τὸ δέκατον εἰς τρία κεφάλαια διήρηται· καὶ τὸ μὲν πρῶτον εἰς ἐλεγον
τείνει τῆς ποιητικῆς ὡς μιμητικῆς οὐσῆς ἀλλ' οὐ παιδευτικῆς τῶν ψυχῶν· τὸ
δὲ δευτερον τὴν ἀθανασίαν καταδειῖται τῆς ψυχῆς καὶ τὴν πρὸς τὸ θεῖον αὐτῆς
ἀναφαίνει συγγένειαν· τὸ δὲ τρίτον αὐτὸν παρέχεται τὸν μῦθον, ὃς τὴν πρό-
νοϊαν δεῖκνυσιν τὴν τε δαιμονίαν καὶ θεϊαν ὄλην τὴν περὶ τὰς ψυχὰς κατιούσας
τε εἰς γένεσιν καὶ χωριζομένης ἀπὸ τῆς γενέσεως, τοὺς τε τρόπους ἐκατέρων
τοὺς πολυειδεῖς. τριῶν δὲ τῶν κεφαλαίων ὄντων εὐδηλον ὅτι τὸ μὲν χωρίζει
ἡμᾶς προτίθεται τῶν ὕλικῶν εἰδῶλων καὶ ἀπάγειν τῶν τῆς ψευδοπαιδείας φαν-
10 τασιῶν ὡς καθελκουσῶν εἰς τὰ ἔσχατα τῶν ὄντων, ἀ δὴ καὶ μερικὰ ἐστὶ καὶ
μιμητὰ ὄντων ἀλλ' οὐκ ἀληθῶς ὄντα, καὶ ἀπλῶς πάσης τῆς ἐπιπλάστου ζωῆς·

¹⁾ τρεῖτον) εἶδος *add. H pr.* || ²⁾ *γένος *H* || 1 *'Incipit deinde liber seu caput nouum Περὶ τῶν ect.' Holstenius* || 11 ὄντων *Usener*] ἔντως *H*

τὸ δὲ μετ' ἐκεῖνο ταχθὲν ἐπιστρέφει πρὸς ἑαυτοὺς καὶ εἰς τὴν οἰκείαν ἐπανάγει
ζωὴν καὶ τὴν ἀθανασία, ἣν ἔχομεν κατ' οὐσίαν, καὶ τὴν ἀπλότητα τῆς ὑπο-
στάσεως ἡμῶν (καὶ γὰρ ὅτι ἀπλοῦν ἡ ψυχὴ δεῖκνυται, κἂν φαντάζεται διὰ
τὴν ἀλογίαν σύνθετον, καὶ ὅτι ἀθάνατον καὶ οὐ θνητὸν εἶδος, καὶ ὅτι τῷ
θεῷ συγγενές, κἂν *** ὡς τοῖς σώμασιν ὁμόζυγον)· τὸ δὲ δὴ τρίτον ἐπιστρέφει 5
μὲν ἡμᾶς, ἀλλ' ἐπὶ τὰ πρὸ ἡμῶν καὶ τὴν ἐπιστάσιαν τῶν κρείττωνων καὶ τὴν
πρόνοιαν καὶ τὴν εἰμαρμένην, τὴν εἰς ἡμᾶς καθήκουσαν φύσιν ἔχοντας ἀμφί-
βιον, ἀνιοῦσάν τε καὶ κατιοῦσαν· καὶ γὰρ οἱ βίλοι καὶ οἱ κληροὶ τὰς καθόδους
δηλοῦσιν ὑπὸ τοῖς θεοῖς γινομένας, καὶ οἱ ἐν Αἴδου καθαίροντες ἡμᾶς ἢ κολά-
ζοντες δαίμονες τὰς μετὰ τὴν γένεσιν ζωὰς ὑποτάττουσι τοῖς κρείττους. 10

Ταῦτα μὲν ἐστὶ τὰ κεφάλαια τοῦδε τοῦ βιβλίου. τὸ δὲ οὖν πρῶτον πάλιν
εἰς τέτταρα διήρηται. πρῶτον μὲν γὰρ αὐτοῦ μέρος ἐστὶ τὸ δεικνῦον, τί δη-
ποτέ ἐστὶ μίμημα καὶ τίς ἡ μιμητικὴ. καὶ τοῦτο δὲ ἐργάζεται διελόμενος,
ὡς ἄλλο μὲν ἐστὶ τὸ καθόλου καὶ ἐν φυσικοῖς καὶ ἐν τεχνητοῖς, ἄλλο δὲ τὸ
μερικόν, ὃ δὴ τούτου μετέχει πρῶτως, ἄλλο δὲ τὸ τούτου εἶδωλον μερικῶν με- 15
ρικόν· οἷον ἐν μὲν φυσικοῖς τὸ τοῦ ἀνθρώπου εἶδος καὶ ὁ τίς ἄνθρωπος καὶ
ἡ εἰκὼν τοῦ τινὸς ἀνθρώπου, ἐν δὲ τοῖς τεχνητοῖς τὸ εἶδος τῆς κλίνης καὶ ἡ
τίς κλίνη καὶ τὸ εἰκὼς τῇ κλίνη. καὶ ἐν μὲν τοῖς τεχνητοῖς τρεῖς ποιηταὶ
κλίνης· ζωγράφος τοῦ μιμήματος, κλινοποιὸς τῆς τινὸς κλίνης, θεὸς τοῦ
εἶδους τῆς κλίνης· τοῦ γὰρ ἀεὶ ὄντος (τοιούτου δὲ τὸ εἶδος τῆς κλίνης) αἴτιος 20
θεός, τῆς δὲ τινὸς κλίνης ὁ δημιουργὸς αὐτῆς κατὰ τὸ εἶδος, τοῦ δὲ μιμή-
ματος ὁ εἰδωλοποιός. ἐν δὲ τοῖς φυσικοῖς τοῦ μὲν εἶδους αἴτιος θεός, τοῦ δὲ
τινὸς τυχὸν ὁ πατήρ, τοῦ δὲ ὁμοιώματος πάλιν ὁ ζωγράφος. καὶ διελὼν ὀρί-
ζεται μίμημα εἶναι τὸ τοῦ τινὸς εἰδωλον, ὃ ἐστὶ τρίτον ἀπὸ τοῦ εἶδους τῆς
κλίνης. ἦν δὲ ὡς ἀληθῶς κλίνης τὸ εἶδος, ἀλλ' οὔτε ἡ τίς κλίνη — μετὰ 25
γάρ τινων αὕτη διαφορῶν γέγονεν τίς κλίνη, ἄλλο τι οὔσα παρὰ τὸ εἶδος —
οὔτε πολλῶν πλέον τὸ εἰδωλον αὐτῆς· ὥστ' εἶναι τὴν μιμητικὴν τοῦ ἀπὸ τῆς
ἀληθείας τρίτου δημιουργόν. οὐδὲ γὰρ ἡ τίς κλίνη μίμημα τοῦ εἶδους, ἀλλ'
ὑποδοχὴ τίς· ᾧ καὶ δῆλον ὅτι οὐ νοητὸν λαμβάνει τὸ εἶδος (ἦν γὰρ ἂν τοῦ
νοητοῦ τὸ αἰσθητικὸν μίμημα, ὡς ὁ Τίμαιος εἶπεν [p. 48°]), ἀλλ' ἐν αὐτοῖς 30
ὄν τοῖς τισίν, ἃ δὴ μετέχοντα τοῦ εἶδους· οὐκ ἄρα ἡ τούτου [ὑποδοχὴ] νοητοῦ
μετέχει. μιμητικὴ δ' οὖν ἐστὶν ἡ δημιουργὸς εἰδῶλων ἀπάγουσα τῆς ὄλης
ἀληθείας. τὸ γὰρ εἶδος ἀληθῶς ὄν καὶ ὄν ἐστὶ μόνον· οὐ ἡ κλίνη βᾶθρον,
ἄλλο δὲ οὐδέν· ἀφ' οὗ τρίτον ἐστὶ τὸ μίμημα τῆς κλίνης, οὐ μετέχον τοῦ
εἶδους τῆς κλίνης, ἀλλ' ὁμοιωμένον πρὸς τὸ μετέχον. 35

Δεύτερον δὲ μετὰ τοῦτο μέρος ἐστὶ τοῦ πρώτου κεφαλαίου δεικνῦον ὡς
ἄρα πᾶσα ποιητικὴ μιμητικὴ τίς ἐστίν. καὶ δεικνύει τὸν τρόπον τοῦτον. ὅτι
μὲν μιμεῖται πᾶς ποιητὴς λόγους καὶ ἔργα βίων ἀνθρωπίνων, δῆλον· καὶ ὅτι
παντοῖα, καὶ τοῦτο δῆλον· οἷον στρατηγούς, νομοθέτας, ῥήτορας, τέκτονας,

4 *εἶδος (cf. p. 48, 30)] εἶδες (sic) H; nisi quaedam exciderunt, veluti (καὶ ἐτι μο-
νοειδὲς καὶ οὐ πολυειδὲς, cf. Plat. p. 612^a || 5 *hiatum notavit Usener; suppl. fere κἂν*
(φαίνεται λελωβημένον), cf. Plat. p. 611^b || *τῶν θεῶν H (cf. Plat. p. 611°) || 13 *ἐργά-
σεται H || 19 κλίνης] τῆς κλίνης H pr. || 23 τυχόντος Usener || 26 *αὐτῆ H || 28 ἦτις
H || 31 μετέχοντα Usener] μετέχονται H || ὑποδοχὴ *supplevit in lacuna* 4—5 *litt.*

ναυπηγούς. οὐκοῦν ἢ οἶδεν ὁ ποιητὴς καὶ αὐτὰ ἐκεῖνα ὅσα καὶ οἷα μιμεῖται, οἷον στρατηγεῖν, ῥητορευεῖν, νομοθετεῖν, ναυπηγεῖν· ἢ αὐτὰ μὲν οὐκ οἶδε, μιμεῖσθαι δὲ αὐτὰ μόνον οἶδεν διὰ δὴ τινων ὁμοιωμάτων φαινομένων. ἀλλ' εἰδὼς μὲν οὐκ ἂν τις βλοῖτο μένειν ἐπὶ τοῖς τῶν χειρόνων ἔργοις, ἑαυτὸν ἀποστερῶν
 5 τῶν μειζόνων, εἰ μὴ παιδιᾶς ἕνεκα μεταχειρίζοιτο τὰ εἰδῶλα πρὸ τῶν ἀληθινῶν· οὐδεὶς γὰρ ἂν σπουδάσειεν ἐπὶ τοῖς χείροσιν ἀντὶ τῶν ἀμεινόνων, ἀμφοτέρα δυνάμενος· λείπεται οὖν ἀγνοία τῶν ἀληθῶν σπουδάζειν αὐτὸν ἐπὶ τοῖς μιμήμασιν. εἰ οὖν πᾶς ποιητὴς σπουδῇ τὰ μιμήματα μέτεισιν, πᾶς ὁ σπουδῇ τὰ μιμήματα μετιῶν οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ μιμητής· πᾶς ἄρα ποιητὴς μιμητὴς ἐστίν, εἰ μηδὲν ἔχει τοῦ μιμεῖσθαι κάλλιον. καὶ τοῦτό γε οὐδὲν ἄλλο συνάγει ἢ ὅτι τῶν ποιητῶν οὐδεὶς, καθόσον ἐστὶν ποιητὴς, πολιτικός ἐστίν· οὐδεὶς γὰρ πολιτικός μιμητὴς ἐστίν, πᾶς δὲ ποιητὴς μιμητὴς.

Τρίτον τοίνυν τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου, ὅτι πᾶς ποιητὴς οὔτε ἐπιστήμων ἐστὶν ἐκεῖνων ἂ μιμεῖται οὔτε ὀρθοδοξαστικός. τρεῖς γάρ εἰσιν τέχαι περὶ ἕκαστον·
 15 ἡ χρησομένη τῷ γινόμενῳ ὡς ὄργανον, οἷον χαλινῷ ἢ ἱππικῇ· ἡ δημιουργοῦσα, οἷον χαλινοποιητικῇ· ἡ μιμουμένη τὸν ὄντα χαλινόν, ὡς ἡ γραφικῇ. καὶ ἢ μὲν ἐπιστήμων τοῦ χαλινοῦ τὸ τέλος εἰδοῦσα καὶ τὴν χρεῖαν (κυριώτατον γὰρ τῶν αἰτίων τὸ τελικόν, ὁ δὲ τὸ κυριώτατον εἰδὼς αἴτιον παντὸς ἐπιστήμων, ὁ δὲ χρῆσόμενος οἶδεν τοῦ ὄργανου τὸ τελικόν αἴτιον). ἢ δὲ ὀρθὴν ἔχει δόξαν περὶ
 20 χαλινοῦ· μανθάνει γὰρ ὁ χαλινοποιός, ὅτι τοιόνδε δεῖ τὸν χαλινὸν εἶναι, παρὰ τοῦ χρησομένου τῷ χαλινῷ, καὶ τὴν αἰτίαν ἀγνοῶν ποιεῖ τοιόνδε χαλινόν. ἢ δὲ ζωγραφία μιμεῖται τὸ εἶδος τοῦ χαλινοῦ, βλέπουσα τὸ σχῆμα τοῦ δημιουργηθέντος, οὔτε τὴν χρεῖαν εἰδοῦσα, ὡς ἡ χρωμένη, οὔτε τὸν τρόπον τῆς ποιήσεως, ὡς ἡ δημιουργήσασα τὸν χαλινόν. οὗτ' ἄρα ὁ μιμητὴς ἐπιστήμων ἐστίν
 25 οὔτε ὀρθοδοξαστικός ὢν μιμεῖται.

Τέταρτον ἐπὶ τούτοις, ὅτι λῶβη τῶν ἀκούοντων ἐστὶν ἡ ποιητικῇ, τὸ μὲν λογιστικὸν τῆς ψυχῆς ἄγχουσα, τὸ δὲ παθητικὸν τρέφουσα. τοῦτο μὲν γὰρ ἐστὶν φιλήδονον καὶ φιλόλυπον· αὔξει δὲ τὸ μὲν ποιούσα φιλόθρηνον ἢ τραγηδία, τὸ δὲ φιλόγελων ἢ κωμῳδία. καὶ τί δεῖ περὶ τῶν πολλῶν λέγειν; ἀλλὰ
 30 καὶ τῶν ἐπιεικῶν καὶ μέσων ἐπιτρέβει τὸ παθητικόν, ἐν ταῖς ἀλλοτρίαις συμφοραῖς συνοικτιζέσθαι καὶ τοῖς ἀλλοτρίοις ὀνειδέσαι συγγελᾶν οὐδὲν ἄτοπον ἡγουμένων, ἀλλ' ὡς ἐν παιδιᾶς μοίρα ταῦτα πραττόντων, κάπειτα μετὰ σπουδῆς ποιούντων ταῦτά δια τὸν ἐθισμόν. εἰ οὖν ἡ ποιητικῇ μιμητικῇ παθῶν ἐστίν, ἡ μιμητικῇ τῶν παθῶν αὔξει τὸ παθητικόν, ἡ αὔξουσα τὸ παθητικὸν εὐνομού-
 35 μέναις πόλεσιν ἀνεπιτήδειος, δῆλον τὸ συναγόμενον.

Τὸ μὲν δὲ πρῶτον κεφάλαιον εἰς ταῦτα διήρηται· τὸ δὲ περὶ ψυχῆς εἰς δύο τέμνεται· τὸ μὲν γὰρ αὐτοῦ ἐπιδεικνύον ἀθάνατον τὴν ψυχὴν, τὸ δὲ τὴν ποίαν ψυχὴν ἀθάνατον δεῖ νομίζειν διαστέλλον. τὸ μὲν οὖν πρότερον διὰ τοιῶνδε πρόεσις λόγων· ἡ ψυχὴ οὐ φθείρεται ὑπὸ τῆς ἰδίας κακίας· τὸ μὴ
 40 φθειρόμενον ὑπὸ τῆς ἰδίας κακίας ἀδιόν ἐστίν· ἐν γὰρ φθείρει, τὸ κακόν· τὸ

5 *παιδιᾶς] παιδείας *H* (cf. *Plat.* p. 599^a. 602^b) || 7 ἐπὶ *Usener*] ἐν *H* || 13 *κεφαλαίον *H* || 24 *ὄβτ' ἄρα] οὐ γὰρ *H* || 25 *ὢν] ὧς (c. *hincola subducta notatum*) *H* || 32 *παιδιᾶς] παιδείας *H* || 33 *ταῦτα *H* || 34 αὔξασα *H* || εὐνομούμενοις *H* || 38 *ποιῶν *H*

οὖν ὑπὸ τοῦ μόνου δυναμένου φθείρειν μὴ φθειρόμενον αἰδίων· ἡ ἄρα ψυχὴ αἰδίων. καὶ ὠρμηται ὁ λόγος ἀπὸ τῆς αἰτίας τῆς φθαρτικῆς τῶν φθαρτῶν· καὶ ἔστιν οὐχ ἀπλῶς συλλογισμός, ἀλλ' ἀπόδειξις ἀναιρούσα τὴν φθορὰν ἀπ' αἰτίας. εἰς δὲ τὴν τοῦ λόγου τούτου διάρθρωσιν πολλὰ διορίζεται· καὶ δια-
 φερόντως ἐν μὲν, ὅτι ἐκάστη τῶν φθαρτῶν ἔστιν τι κακόν, ἐν ζώοις, ἐν φυ- 5
 τοῖς, ἐν ἀψύχοις, ὡς εὐλφ σηπεδῶν, ἐρυσίβη φυτῶ, ὀφθαλμία ζώφ. ἕτερον δὲ πρὸς κατασκευὴν τῆς ἀποφατικῆς προτάσεως, ὅτι δεῖ μὴ κατὰ συμβεβηκὸς λαμβάνειν τὸ φθαρτικόν, οἷον ὅτι ἡ ἀδικία φθείρει, διότι ὁ ἀδικὸς διδούς δικὴν σφάττεται· κατὰ συμβεβηκὸς γὰρ οὕτω φθείρει ἡ ἀδικία· εἰ γὰρ καθ' αὐτό, πανταχοῦ ἂν ἐποίει τοῦτο καὶ ἐν πᾶσιν. τρίτον δέ, ὅτι μέγιστον οὐκ ἔστι 10
 κακὸν τὸ θανάσιμον (ἀπαλλάττει γὰρ ἑαυτοῦ τὸ ἔχον), ἀλλὰ τὸ μὴ ἀπολλῶν τὸ ἐν ᾧ ἔστιν· καὶ τοῦτο ἀπ' ἐννοίας ἐκείνης τῆς λεγούσης τὸ μὴ εἶναι ἔλασσον εἶναι κακὸν τοῦ εἶναι κακῶς. ὥστε καὶ καθ' αὐτό μεῖζον κακὸν τὸ ψυχῆς ἢ τὸ σώμα-
 τος, οἷον ἀδικία νόσου· ἡ μὲν γὰρ κακύνει μὴ ἀπολλῶσα, ἡ δὲ κακύνουσα διολλυσί τὸ ἔχον αὐτήν. τούτων δὲ διορισθέντων ἄραρεν ἡ ἀπόδειξις· ἡ γὰρ 15
 ψυχὴ οὐ φθείρεται ὑπὸ τοῦ ἰδίου κακοῦ καθ' αὐτό, τὸ δὲ μὴ φθειρόμενον ὑπὸ τοῦ ἰδίου κακοῦ καθ' ἑαυτὸ αἰδίων, ἡ ἄρα ψυχὴ αἰδίων. καὶ γὰρ εἴ τις λέγοι τοῦ σώματος ἀπολλυμένου φθείρεσθαι τὴν ψυχὴν, ἔδει τὸ σῶμα φθειρό-
 μενον ἐμποιεῖν τῇ ψυχῇ τὴν αὐτῆς κακίαν, ἵνα φθαρῇ διὰ τὸ οἰκεῖον κακόν, ἀλλ' οὐχὶ διὰ τὸ ἀλλότριον· εἰ δὲ τοῦτο, ἔδει τοὺς νοσοῦντας ἀδικωτέρους 20
 γίνεσθαι καὶ τὴν ἄλλην πᾶσαν κακίαν κακίους· ταῦτα δὲ ἄτοπα· οὐκ ἄρα διὰ τὴν (τοῦ) σώματος φθορὰν ἡ ψυχὴ φθείροιτο ἂν. εἰ δὲ τις ἀποροῖ, πῶς οὖν ἡ ἐμψυχία φθείρεται διὰ τὴν τοῦ σώματος ἐν ᾧ ἔστι διάλυσιν, ἐροῦμεν, ὅτι ἡ τοῦ σώματος διάλυσις τοῦ ζῶντος, ἡ ζῶν ἔστι, καὶ τῆς ἐμψυχίας ἔστι κακόν· ἐπειδήπερ ἐν ὑποκειμένοις ἔστιν ἡ ἐμψυχία, τὸ δὲ ἐν ὑποκειμένῳ ὄν πᾶν 25
 δεῖται τῆς τοῦ ὑποκειμένου φύσεως εἰς τὸ εἶναι· εἰ οὖν τὸ εἶναι κοινὸν ἀμφοῖν, καὶ τὸ μὴ εἶναι κοινόν, καὶ τὸ αἴτιον θατέρῳ τοῦ μὴ εἶναι καθ' αὐτό καὶ τῷ λοιπῷ γίνεται αἴτιον τοῦ μὴ εἶναι, διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν, οὐ κατὰ συμβεβηκός. εἰ δὲ τις ἐπ' αὐτὸ τὸ ἄλογον μεταβάς, ὅπερ ὁ Τίμαιος λέγει θνητὸν εἶδος ζωῆς [p. 69°], σαφῶς ἀποροῖ, πῶς οὐχὶ κάκεινο ἀθάνατον, ὅπερ 30
 οὐ φθείρεται ὑπὸ ἀδικίας καὶ δειλίας καὶ ἀκολασίας, μεγίστων ὄντων κακῶν, εἴπερ μὴ θανάσιμα· τὸ γὰρ ὑπὸ τῶν μεγίστων μὴ φθειρόμενον οὐδὲ ὑπὸ τῶν ἐλασσόνων ἂν φθαρῆσοιτο (τὰ δὲ πιστὰ δια . . . νει τὸ λέγον τὸ μὴ θανάσιμον κακὸν τοῦ θανάσιμου μεῖζον)· ἐροῦμεν, ὅτι ταῦτα μέγιστα μὲν ἔστι κακῶν, ἀλλὰ τῷ λογικῷ, τῷ δὲ ἀλόγῳ τρόπον τινὰ καὶ κατὰ φύσιν ἔστι. θηριώδη 35
 γὰρ τὰ ἄλογα μόρια, τοῖς δὲ τοιούτοις κατὰ φύσιν τὸ ἀλόγως ἐνεργεῖν, λόγφ δὲ παρὰ φύσιν (ὡς φύσει τοῖς κυσὶν τὸ ὑλακτεῖν καὶ ὄνοις τὸ γαστριμαργεῖν)· εἰ δὲ τῷ ἀλόγῳ μὴ μέγιστα ταῦτα κακά, θαυμαστὸν οὐδὲν κάκεινο φθείρεσθαι μετὰ τοῦ ὑποκειμένου τοῦ ἐν ᾧ ἔστι, καθάπερ τὴν ἐμψυχίαν· ὁ δὲ γίνεται

2 ὠρμηται *H* || 5 ἔστιν *H* || 6 ἐρυσίβη *H* || 12 sq. cf. *Proclus in Alcib.* I p. 144. 337 Cr. || 13 *καθ' αὐτό) κατ' αὐτόν *H* || 15 διολισθέντων *H* || 22 τοῦ *addidi* || 32 *οὐδὲ) οὕτε *H* || *φθαρῆσαιτο *H* || 33 scrib. *fore* ἢ δὴ πιστὰ διὰ [τὸ δόγμα] τὸ λέγον (cf. v. 10 sq.) ? || λέγον *sine accentu* *H* || 35 *τῶν λογικῶν· τῶν δὲ ἀλόγων *H* || 36 μόρια *Usener*] μόρια *H* (cf. *Aristot. de anima* III 9 al.)

τότε μόνον, ὅταν ἡ λογικὴ χωρισθῇ πάντῃ τῆς πρὸς αὐτὸ συζωίας. εἰ δέ τις ἐπιζητεῖ, πῶς δὲ ὄλως οὐ φθῆρει τὴν ψυχὴν ἢ αὐτῆς πονηρία, εἴπερ ὀρισμός ἐστὶν τοῦ κακοῦ τὸ φθαρτικὸν οὐ ἐστὶ κακόν, ἐροῦμεν ὅτι καὶ ἡ ἀδικία φθῆρει καὶ ἡ ἀκολασία, ἀλλὰ τὰς ἐνεργείας τῆς λογικῆς ψυχῆς τὰς νοεράς καὶ διανοητικὰς καὶ τὰς ὀρθὰς δόξας, ὥσπερ αὖξει τὰς τῶν ἀλόγων. διὸ καὶ ἐλέγομεν ἐκείναις εἶναι κατὰ φύσιν· ἐναντίως γὰρ ἔχεται ἢ τε λογικὴ ψυχὴ καὶ (ἢ) ἄλογος, καὶ τὸ τῆ ἐτέρα κατὰ φύσιν τὴν λοιπὴν διατ(θ)ῆσιν παρὰ φύσιν. διὸ καὶ ὁ παντελής χωρισμὸς ἀπὸ τοῦ ἀλόγου τῆς λογικῆς ἀποσβέννυσιν τὴν ἐκείνου ζωὴν. φθῆρει δ' οὖν τι τῶν τῆς λογικῆς τὸ ἐν αὐτῇ κακόν, καὶ οὕτω πᾶν κακὸν φθαρτικὸν οὐ ἐστὶ κακόν, καὶ μέχρι τοσούτου φθαρτικὸν μέχρις ὅσου κακόν. τὸ μὲν οὖν πρότερον οὕτως διέθηκεν ὁ παρὼν λόγος· ἐκ δὲ τούτου συνήγαγεν οἶον πόρισμα τοιοῦτον· τὰς ψυχὰς μῆτε πλείους γενέσθαι μῆτε ἐλάσσους. εἴτε γὰρ ἐλάσσους γίνονται, φθαρθήσεται τις· δέδεικται δὲ ἄφθαρτος οὕσα· εἴτε πλείους γίνονται, ἐκ τῶν φθαρτῶν ἔσονται· τοῦτο δὲ ἀδύνατον, ἵνα μὴ φθαρτὰ γένηται ἀθάνατα. πᾶν δὲ τὸ γιγνόμενον ἐκ τινος γίνεται· εἰ οὖν ἐκ τοῦ θνητοῦ τις γίγνεται ψυχὴ, γενομένη δὲ ἀθάνατος εἴη, τὸ θνητὸν ἀθάνατον ἔσται [ἢ] ψυχὴ γεγονός· αἰεὶ γὰρ γινομένων τῶν ψυχῶν δαπανηθήσεται πᾶν τὸ θνητὸν εἰς τὴν τούτων ἀθανάτων οὐσῶν γένεσιν, μὴ ἀναπαυδιδομένων εἰς τὴν ἐκείνου γένεσιν. λάβοις δ' ἂν ἐκ τούτων καὶ ὅτι καθ' αὐτὸν πεπερασται τῶν ψυχῶν ὁ ἀριθμὸς, εἴπερ οὔτε πλείους γινόμεναι οὔτε ἐλάσσους διὰ τὴν ἀθανασίαν ἔχουσι τὸν ὄρον, ἀλλ' οὐ διὰ τὴν ἀπειρίαν.

Τὸ δὲ δευτέρον ἀναγκαῖον ὑπέλαβεν διὰ τὴν ἄλογον ψυχὴν. ἐπειδὴ γὰρ ψυχὴν καλοῦμεν τὴν πᾶσαν, ἀναγκαῖον ἦν διορίσαι ποίαν εἶναι φησὶν τὴν αἰδίων. τοῦτο οὖν ποιῶν τὴν λογικὴν μόνην διορίζεται τοιαύτην εἶναι (δηλοῖ δὲ λέγων [p. 611^e] ὅτι τὴν ἀθανασίαν ἴδους ἂν εἰς τὴν φιλοσοφίαν αὐτῆς βλέπων, καὶ οἷον ἐφάπτεται καὶ οἷς ἐστὶν συγγενής), ἀλλ' οὐχὶ τὴν πᾶσαν μετὰ τῶν παθῶν. ταύτη γὰρ σαφῶς τὴν θεῖαν ψυχὴν ἀφελὼν ἀπὸ τῆς παθητικῆς ἐν τῷ ἀθανάτῳ τίθησιν, ἅμα καὶ τὸν ἀπὸ τῆς ὁμοιότητος τῆς πρὸς τὸ θεῖον λόγον δυνάμει παραδιδούς.

Τούτῳ δὲ πάλιν τῷ κεφαλαίῳ συνήψεν ὄντι ἀναγκαίῳ τὸν περὶ τῶν μισθῶν τῶν ὑπαρχόντων ζῶσι τοῖς δικαίοις λόγον ἀντιστρόφως οἷς οἱ περὶ Γλαύκωνα κατέτειναν ὑπὲρ τοῦ ἀδίκου λόγοις. ὥστε τρόπον τινὰ καὶ τοῦτο τὸ μέσον κεφάλαιον εἶναι τετραμερές· ἐκατέρῳ γὰρ τοῖν δυοῖν συνήρτηται τι συνεισαγόμενον τῷ προηγουμένῳ.

Τρίτον δὲ ἦν τοῦ βιβλίου μέρος ὁ μῦθος. διήρηται δὲ καὶ οὗτος εἰς τέτταρα κεφάλαια. καὶ τὸ μὲν πρῶτόν ἐστιν περὶ τῶν διαφορῶν ἐν Ἄιδου λήξεων τῶν χωριζομένων ψυχῶν, ἐν ᾧ καὶ περὶ τοῦ δικαστικοῦ τόπου λέγεται καὶ περὶ αὐτῶν τῶν δικαστῶν καὶ περὶ τῆς ὑπὸ γῆς πορείας· τὸ δὲ δευτέρον περὶ τῆς τοῦ κόσμου τάξεως, ἐν ᾧ λέγεται, τίς τε ἡ τοῦ οὐρανοῦ κατασκευή, καὶ

2 δὲ] δὴ *Usener* || 5 ἐλέγομεν] p. 48, 35 || 6 ἢ *inserui* || 15 μὴ τὰ φθαρτὰ *H pr.* || 16 *ψυχῆς *H* || *εἴη] εἰ *H pr.*, ἢ *H corr.* || 17 ἔσται *Usener*] ἐστὶν *H* || ἢ (ἢ *H pr.*) *exclusi* || 19 *ἐκείνων *H* || *κατ' αὐτὸν *H* || 26 οἷον ἐφάπτεται κτλ.] *cf. Plotinus enn. I 1, 12* (ὡν ἀπτεται καὶ οἷον ἐφέται ὁμιλιῶν *Plat.*) || 27 *ταῦτα *H* || 30 *μισθῶν τῶν] μισθῶτων *H* (*cf. Plat. p. 612^b*) || 31 Γλαύκωνα *H* || 37 *τρόπου *H*

τίνες αἱ προϊστάμεναι τῆς τάξεως αὐτοῦ θεῖαι μονάδες, καὶ τίνες αἱ προσεχῶς αὐτὸν κινουσαι, καὶ τίνες αἱ ἐκείνων ὀπαδοὶ καὶ διαπόρθημοι δυνάμεις· τὸ δὲ τρίτον περὶ κλήρων καὶ βίων καὶ αἰρέσεων ψυχικῶν (ἐν ψ) λέγεται, πῶς αἰροῦνται, τίς ὁ δαίμων, τίς ἡ ψυχὴ, τίς ἡ τάξις ἡ τῶν συγκλήρων, τίνες αἱ μετατάξεις αἱ ἀπὸ ἀλόγων εἰς λογικὰ ζῶα, αἱ ἀπὸ λογικῶν εἰς ἄλογα, αἱ ἀπὸ λογικῶν εἰς λογικά, αἱ ἀπὸ ἀλόγων εἰς ἄλογα· τὸ δὲ τέταρτον καὶ τελευταῖον, πῶς αἱ ψυχαὶ κατἴσιν εἰς τὰ σώματα, καὶ λέγεται καὶ ἐν τούτῳ, τίς ὁ τῆς Λήθης ποταμός, τί τὸ πεδίον τῆς Λήθης, τίνες αἱ φοραὶ τῶν ψυχῶν αἱ τοῖς διάττουσιν ὅμοιαι, πῶς εἰσδύονται εἰς τὰ σώματα, τίς ἡ βροντὴ, τίς ὁ σεισμός, ἃ δὴ παρακολουθεῖν φησὶν ταῖς πτώσεσι τῶν ψυχῶν. ταῦτα δὲ ἀναγκαῖα πάντα 10 πρὸς τὸ δεῖξαι τὴν δικαιοσύνην μεγάλην προξενούσαν ἀγαθὰ καὶ ἐν ταῖς λήξεσιν καὶ ἐν ταῖς δευτέραις καθόδοις εἰς τὴν γένεσιν. ὁ μὲν οὖν δικαστικὸς τόπος ἐστὶν μεταξὺ γῆς καὶ οὐρανοῦ, οὐ διότι μόνος ἐκεῖνος ἔχει δικαστάς, ἀλλ' ὅτι πανταχοῦ προσήκει τοῖς δικασταῖς τὰ μέσα, τῷ νόμῳ ἐπανισοῦσι τὰ πρῶτα καὶ τὰ ἔσχατα ἀλλήλοις· ὡς ἡ μὲν πεμπάς, οὕσα μέση τῆς ἐνεαδὸς καὶ 15 μονάδος, ἱερὰ λέγεται τῆς δίκης. τὰ δὲ χάσματα τὰ διπλᾶ τὰ εἰς οὐρανὸν τείνοντα ἀπὸ τοῦδε τοῦ τόπου καὶ εἰς γῆν ἀναγωγὰ τε καὶ καταγωγὰ διπλᾶς ἐπ' ἄμφω τάξεις παρίστησιν, οὐρανίας καὶ χθονίας, τῇ μὲν ἀναγωγούς εἰς οὐρανὸν ἄνω ἀπὸ γενέσεως καὶ προϊσταμένης ἐτέρας γενέσεως, τῇ δὲ κολαστικὰς καὶ ὑπὸ γῆς συνωθούσας τὰς ἀξίας τῆς τίσεως, τὰς δὲ χωριζούσας ἀπ' ἐκεῶν 20 τῶν τῶν τόπων καὶ εἰς γένεσιν περιηγούσας. τὰ δὲ δὴ σημεῖα τὰ περιεπτόμενα ταῖς δικασθεῖσαις ψυχαῖς τὰ μὲν ὀπισθεν τὴν γενεσιουργὸν ἐνδείκνυται ζώην, τὰ δὲ ἔμπροσθεν τὴν νοεράν· διότι καὶ ἡ μὲν νόησις εἰς τὰ πρὸ αὐτῆς βλέπει, ἡ δὲ φύσις εἰς τὰ μετ' αὐτὴν ῥέπει καὶ χαίρει τοῖς ὀπισθίοις. ὁ δὲ δὴ λειμὼν αὐτῇ ἐνδείκνυται τὴν ἀκρότητα τῆς γενέσεως, εἰς ἣν αἱ ψυχαὶ συρρέουσιν 25 ἄνωθεν καὶ κάτωθεν τῆς αἰρέσεως ἕνεκα τῶν γενέσεων. ἡ δὲ χιλιέτης ὑπὸ γῆς πορεία τὴν χθονίαν περιόδον· κύβος γὰρ ἡ χιλιάς ἀπὸ δεκάδος, καὶ διὰ τοῦτο σύνθημα χθονίας ζωῆς· τὸ δὲ μωκώμενον στόμιον τάξεως δαιμονίας διοριστικῆς τῶν τε κολαστικῶν καὶ τῶν γενεσιουργῶν περιόδων, εἰς τὴν τῆς σελήνης σειρὰν ἀνηρτημένης, ἥς καὶ ὁ μῦθος ἐστὶν ἱερός. τὸ δὲ δὴ φῶς τὸ διήκον 30 δι' ὅλης τῆς οὐρανῶν περιφορᾶς αὐτὸν δηλοῖ τὸν τόπον εἰς ὃν ἐνήδρασαι οὐρανός, ὄχημα πρῶτον ὃν τῆς οὐρανίας ζωῆς. ὁ δὲ εἰς σφόνδυλος καὶ οἱ ἐπτὰ τὴν ἀπλανῆ καὶ τὰς ἐπτὰ σημαίνουσιν σφαίρας, τὰ δὲ ἄγκιστρα τοὺς πόλους, καὶ τὸν ἄξονα ἡ ἡλακότη· διὸ καὶ ταῦτα μὲν ἐξ ἀδάμαντος ὡς ἄτρεπτα καὶ ἀδιαίρετα, οἱ δὲ σφόνδυλοι καὶ ἐξ ἄλλων γενῶν διὰ τὴν ἐκ τῶν στοιχείων 35 σύστασιν. ἡ δὲ αὖ Ἀνάγκη παρίστησιν τὴν μίαν θεότητα τὴν προσετώσαν τῆς εἰμαρμένης καὶ τὴν τάξιν τῶν οὐρανίων κυβερνώσαν, αὐτὴν δηλοῦσα τὴν παρὰ τοῖς θεολόγοις Θέμιν· αἱ δὲ Μοῖραι τὰς κατανευμαμένας τὴν πρόνοιαν τῆς μητρὸς Θέμιδος, καὶ ἡ μὲν Κλωθὴ τὴν ἀπλανῆ λαχοῦσα σφαῖραν, ἡ δὲ Ἄτρο-

2 ὀπαδοὶ *H* || 3 ἐν ψ *addidi* || 7 κατἴσιν *H* || 8 διάττουσιν (*id. infra*) || 9 *εἰσδύοντα *H* || 14 *ἐπανισοῦσι *H pr.*, ἐπανιξοῦσι? *H corr.* || 15 *πεμπτάς *H* || 15 *sq. cf. p. 25, 25* || 19 *ἀνω) ἄν *H* || 21 παραγούσας *H* || 22 ὀπισθεν *H (cf. Proclus in Tim. p. 276^c)* || 24 μετὰ ταύτην *H, corr. Usener* || 36 *μῖαν) βίαν *H (cf. Proclus in Tim. p. 282^a)* || 38 Θέμιν] *cf. Proclus in Tim. p. 121^a; Lobbeck Aglaoph. p. 538 sq.*

πος τὴν πλανωμένην, ἣ δὲ Λάχσεις τὸν ὅλον οὐρανόν. ὁ δὲ προφήτης καὶ πᾶσα
 ἢ κατ' αὐτὸν σειρὰ τάξιν ἀγγελικὴν ἐμφαίνει μέσην τῆς τε μοιραίας θεότητος
 καὶ τῆς δαιμονίας προνοίας, τῶν ψυχικῶν βίων προστάτιν. ὁ δὲ εἰληχῶς δαί-
 μων ἐστὶν ὁ τῶν γενεσιουργῶν βίων ἔφορος, κυβερνῶν πᾶσαν ἡμῶν τὴν ἐν τῇ
 5 γενέσει πολιτείαν. οἱ δὲ αὖ κλῆροι σημαίνουν τὴν κοσμικὴν τάξιν τὴν ἀφορί-
 ζουσαν ταῖς ψυχαῖς τοὺς ὀφειλομένους ἐκάστη κατὰ τὴν ἀξίαν βίους, ἧς ἢ τὸν
 ὅλον οὐρανὸν διατάττουσα Λάχσεις ἐστὶν ἡγεμών· οἱ δὲ βίοι τὰ εἶδη τῶν
 γενεσιουργῶν ζωῶν τῶν ἐκ τοῦ παντὸς ἀπονεμομένων ταῖς κατιούσαις ψυχαῖς,
 πλείονων ἢ ἐλαττόνων· αἱ δὲ αἰρέσεις προβολὰς λόγων κατὰ τὴν αὐτενέργητον
 10 τῶν ψυχῶν δυνάμιν ἐναρμοζομένων τῇ τάξει τοῦ παντός· αἱ δὲ εἰς διάφορα
 ζῶα μετατάξεις ἀμείνω καὶ χεῖρω τῆς ζωῆς ποικίλας διεξόδους κατὰ τὰς δια-
 φόρους δυνάμεις λογικὰς καὶ ἀλόγους, τῶν ὁμοίων αἰεὶ πρὸς τὰ ὅμοια φερο-
 μένων κατὰ τὴν ἐν τῷ κόσμῳ δίκην. τὸ δὲ τῆς Λήθης πεδίον πᾶσαν δηλοῖ
 τὴν γένεσιν, ἐν ἣ καὶ δαίμονες εἰσι γενεσιουργοί, καὶ ἡ ἄλογος ζωὴ συνδεῖται
 15 ταῖς ψυχαῖς· ὁ δὲ τῆς Λήθης ποταμὸς πᾶσαν τὴν ῥύσιν τῶν ἐνύλων καὶ τὸ
 ῥόθιον κύτος ἡμῶν, αἰεὶ λήθη ἀναμιμπλὰς τὰς ψυχὰς τῶν αἰεὶ ἐστώτων
 λόγων· ἡ δὲ βροντὴ καὶ ὁ σεισμός τὰς Διὸς ἄμα καὶ Ποσειδῶνος ἀνωθέν τε
 καὶ κάτωθεν περὶ τὴν γένεσιν δημιουργίας· ἡ δὲ ἐν νυκτὶ πῶσις τὴν εἰς τὸ
 σκοτῶδες καὶ ἀφεγγές περιάγουσαν κάτω τάξιν· αἱ δὲ τοῖς διάττουσιν ἐοικυῖαι
 20 φοραὶ τὰς τῶν ὀχημάτων τῶν ψυχικῶν γενεσιουργοὺς σποράς, ἃ καὶ διὰ τοῦτο
 ἀφωμοίωται διάττουσιν ὡς ὁμοιότητά τινα φερόμενα πρὸς τὰ τῶν ἄστρον
 ὀχήματα. καὶ τέλος ὕπνος αὐτὴν ἐνδείκνυται τὴν πάρεσιν καὶ τὴν ἀργίαν τῆς
 νοερᾶς τῶν ψυχῶν ζωῆς ἀπεναντίας ἔχουσαν πρὸς τὴν ἄγρυπνον τοῦ νοῦ θεω-
 ρίαν. Τοσαῦτα καὶ περὶ τῶν ἐν τῷ μύθῳ σπέρματα νοημάτων ἀναγεγράφθω
 25 προκείμενα τοῖς ἐξεργάζεσθαι βουλομένοις τι καὶ δυναμένοις ἀελλίττειν.

2 *μέση H || θεότητας H || 6 *ἧς] ἦν H || 9 et 11 malim (τὰς) προβολὰς et
 (τὰς) τῆς ζωῆς || 12 *τῶν] ὧν H || 15 ῥύσιν H. Ceterum cf. Proclus in Tim. p. 339^b
 οὕτω δὲ καὶ ἐν Πολιτεῖα τὸν τῆς Λήθης ποταμὸν ἀπεκάλεισε πᾶσαν τὴν γενεσιουργὸν φύσιν
 (leg. ῥύσιν) κτλ. || 19 ῥόθιον κύτος ἡμῶν *fosculum videtur ex oraculo aliquo petitum* ||
 ἡμῶν αἰεὶ] σημαίνει *Usener* || 19 κάτω τάξιν *Usener*] κατὰ τὰξιν H (cf. p. 50, 17 sq.) ||
 21 ὁμοιότητα] ὁμοιώματα H pr. Cf. Proclus in Tim. p. 320^d || 23 *ἀπεναντίας H

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ ΜΥΘΟΝ.

Τὸν ἐν Πολιτείᾳ τοῦ Ἡρῶς μῦθον, ὃ φίλε Μαρῖνε, τρίτον ἤδη τοῦτον, ὃν Ἀρμενίου μὲν εἶναι φησὶν ὁ Σωκράτης, Πάμφυλον δὲ τὸ γένος, ἐξηγεῖσθαι προθέμενος πρῶτον ἡγοῦμαι χρῆναι τὸν τε σκοπὸν διελεῖν τοῦ παντὸς λόγου καὶ τὴν ἐν βραχυτάτοις κεφαλαίοις τομὴν, ἔπειθ' ὅσα προσφέρουσιν αὐτῷ 5 τινες ἐγκλήματα καὶ τὴν ὑπὲρ ἐκάστων ἀπολογίαν, ἣν οἴομεθα τῷ τε Πλάτῳ καὶ τοῖς πράγμασιν, ὧν προηγουμένην δεῖ ποιῆσθαι τὴν θεωρίαν, εἶναι συμβαίνουσαν * * * * * καὶ μάλιστα ὅτι πολλοὶ τῆς περὶ αὐτὸν ἐφήψαντο κατανοήσεως καὶ τῶν Πλατωνικῶν οἱ κορυφαῖοι, Νουμῆνιος, Ἀλβῖνος, Γάιος, Μάξιμος ὁ Νικαεὺς, Ἀρποκρατίων, Εὐκλείδης, καὶ ἐπὶ πᾶσιν Πορφύριος, ὃν ἐγὼ 10 πάντων μάλιστα τῶν ἐν τῷ μύθῳ κεκρυμμένων γενέσθαι φημι τέλει ἐξηγητήν. τὸ γὰρ ἀφ' ἐκάστου τὰ τε τῇ Πλατωνικῇ μούσῃ σύμφωνα καὶ τοῖς ἀνελέγκτοις τῆς ἐπιστήμης λόγοις ἀνευρεῖν μέγας εἶναι μοι φαίνεται καὶ οὐχ ὁ τυχὼν ἀγών· καὶ εἴ τι καὶ αὐτοὶ συνεξευπορῆσαι δυναίμεθα τοιοῦτοις οὔσι καὶ τοσοῦτοις τοῖς ἔμπροσθεν, ἔτι μείζονος ἔμοι δοκεῖ δεῖσθαι καὶ θεῶν ὄντως ἡγεμόνων δεομένης 15 περιωπῆς. Ἀρχώμεθα δ' οὖν ἐντεῦθεν, ὅθεν καὶ προσήκειν ἡγοῦμεθα τὸν περὶ τῶν τοιῶνδε λόγων πραγματευόμενον, καὶ λέγωμεν τίς ἢ τοῦδε τοῦ μύθου πρόθεσις, ἣν προστησάμενος ὁ Σωκράτης πάντα συνείρει πρὸς αὐτήν, καὶ δι' ἣν αἰτίαν μόνον τὸν μῦθον τοῦτον εἰς μερικὴν ἀνέπεμφεν ἱστορίαν, καὶ τινα ψυχὴν ἐκ τῆς ὑπερορίας ἄγγελον τῶν ἐν Ἄιδου καὶ τῶν ἔξω σώματος παθημάτων 20 ὧν ὑπομένουσιν αἱ ψυχαὶ ποικίλων γενομένην, ψυχὴν τὰ ψυχῶν ἱστορήσασαν, ἔπειτα τοῖς ζῶσιν ἔτι τὸν τῆδε βίον ἀπαγγείλασαν ὑποστησάμενος.

Τίς ἢ πρόθεσις τοῦ μύθου παντός.

Τὴν μὲν οὖν πρόθεσιν οὐ πολλοῦ δεῖσθαι λόγου νομίζω τὴν πρώτην ἡμῖν, σαφῶς καὶ αὐτοῦ τοῦ Σωκράτους εἰς τὴν σύμπασαν τῆς δικαιοσύνης θεω- 25 ρίαν αὐτὴν ἀναπέμποντος, καὶ οὐς καρποῦται μισθοὺς παρὰ τῶν κρειττόνων ὁ τὴν ἐν αὐτῷ πολιτείαν κατακοσμήσας διὰ τῆς ἀρετῆς συμπάσης καὶ δικαιοσύνης

pag. 52 — 55, 11 *Commentationis caput I edidit Maius Class. auct. e Vaticanis codd. editorum vol. I p. XIII—XVIII (repetiit Osann in Zeitschr. für Alterthums-wissenschaft IX 1842 p. 602 sq.)* || 3 Ἀρμενίου *H* || 5 *ἄσα' ἄσ' ἄν *H, Mai.* || προσφέρουσιν *Mai.* || 8 *hiatum notavit Usener; suppleas fere* (δεῖ δὲ ἀκριβείας πλείστης τῷ μέλλοντι ἐξηγεῖσθαι τὸν μῦθον διὰ τε ἄλλα) καὶ || 9 Ἀλβῖνος *H* Ἀλκῖνος *Mai.* (*cf. id. ad Cic. de rep. VI 7, Class. auct. I p. 345 n. 2*). *Vid. Freudenthal Hellenist. Stud. III p. 299 sq.* || 10 Πορφύριος] *cf. Stobaeus Anthol. II 8, 39—42* || 12 καὶ τοῖς] καὶ τοῦ τοῖς, *in marg. ad τοῦ 'notatur punctis, lego τὰ' H* || 19 καὶ τίνα *H pr.* || 20 ἄγγελον *H* || 22 ἔτι] ἐς *H* || 24 δεῖσθαι *Mai.* || 27 αὐτῷ *Usener et h. l. et apud Proclum in Remp. p. 351, 25 (cf. Plat. X p. 605b)* αὐτῷ *H, Mai.* || διὰ τῆς — δικαιοσύνης *om. H*

διαφερόντως, ὥσπερ δὴ καὶ τὰς ἐναντίας τοῖς καρποῖς τούτοις τιμωρίας, ὅσας ὑπομένειν ἀνάγκη τὸν τὴν ἐναντίαν ξειν τὴν ἄδικον ἐν τῇ ψυχῇ κεκτημένον. Ἄλλὰ πρὸς μὲν τοῦτον τὸν σκοπὸν βραχυτάτα τῶν ἐν τῷ μύθῳ πάντως ἂν ἐξήρκεσεν, ὅσα κατατείνει περὶ τῶν ἐν Ἄιδου λήξεων περὶ τε τὸ στόμιον τὸ
 5 μυκώμενον καὶ τὰ τραγικὰ περὶ τὸν Ἀρδιαῖον δράματα διατρῖβων καὶ τὰς ἐπι-
 καρπίας τῶν ὁσίως βεβιωκότων· τί δὲ ἡμῖν αἱ περιφοραὶ τῷ μύθῳ βούλονται
 τῶν οὐρανίων καὶ ἡ τῆς Ἀνάγκης βασιλεία καὶ αἱ τρεῖς Μοῖραι καὶ οἱ κληροὶ
 καὶ οἱ βίοι καὶ αἱ τῶν καθόδων τῶν ψυχικῶν παντοδαπαὶ διαφορότητες ἀλό-
 γων λογικῶν, ἄμικτοι μεμιγμένοι; πάντα γὰρ ταῦτα μίαν ἁρμονίαν ἐκκληροῦν
 10 δεῖ τῆς μυθολογίας, ἣ μάλιστα αὐτὰ προσεραφωδῆσθαι τῷ Σωκράτει, τοῦτο δὴ
 τὸ πάντων ὡς εἶπεῖν ἀτοπώτατον. Μήποτ' οὖν ἐπειδὴ τῆς δικαιοσύνης ἕνεκα
 τὸν περὶ τῆς ἀρίστης πολιτείας ἡμῖν ἐν τῇδε τῇ πραγματείᾳ συμπᾶση λόγον
 διεπεράνατο, καὶ ἔτι ταύτης ἕνεκα καὶ τὰ παντοίας πολιτείας διηρευνήσατο τῶν
 ἐν γενέσει ψυχῶν ἀντίστροφα, καὶ περὶ τῶν ἐκτός τοῦ σώματος ἐν τῷδε τῷ
 15 μύθῳ διελθεῖν προθέμενος οὐ τοὺς μισθοὺς μόνον τοὺς ἐν ταῖς λήξεσιν ἡμᾶς
 ἀνεδίδαξεν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐν οὐρανῷ πᾶσαν πολιτείαν παράδειγμα τῆς ἀρίστης
 οὖσαν, ὡς καὶ τοῦτο προείρηκεν ὁ Σωκράτης [IX p. 592^b] ἐν οὐρανῷ λέγων αὐ-
 τὴν εἶναι κἄν ἐν ἀνθρώποις ἀνυπόστατος ἦ, καὶ τὰς ἐν τῷ ὑπὸ σελήνῃ τόπῳ τῶν
 ψυχῶν φορὰς καὶ αἱρέσεις καὶ ἐπαλλάξεις τῶν βίων, ἀφ' ὧν καὶ αἱ μετὰ σωμάτων
 20 πολιτεῖαι ποικίλαι φύονται διηρημέναι τοῖς ἀλόγοις εἴδεσιν τῆς ζωῆς. ὥστ'
 εἶναι τὸν πάντα σκοπὸν ἀπὸ τῶν περὶ δικαιοσύνης ὀρηθέντα λόγων κἀναυθῆ
 περὶ πάσης τῆς κοσμικῆς πολιτείας, ἣν ἐν μύθου σχήματι Πλάτων ἐκφαίνει
 τῶν τε οὐρανίων καὶ τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανὸν τὴν τάξιν. Καὶ πανταχοῦ μὲν ὁ τῆς
 δικαιοσύνης πρὸς τὴν ἀδικίαν λόγος γίνεται καταφανής, μειζόνως δὲ ἀπὸ τῆς
 25 ἐν τῷ κόσμῳ πολιτείας· ἐν ἣ ἑοὶ μὲν εἰσι φύλακες ὡς ἀληθῶς καὶ ἄρχοντες
 τῶν κοσμικῶν νόμων, οὓς ἦ τε Ἀνάγκη καὶ αἱ ταύτης παῖδες εἰς τὸ πᾶν
 διαθεσμοθετοῦσιν· δαίμονες δὲ οἱ ἐπιτεταγμένοι ταῖς ψυχαῖς καὶ οἱ προφήται
 τῶν μοιραίων κανόνων τὴν ἐπικούρων εὐλόγησιν τάξιν, οἱ μὲν πρὸ τῆς γενέσεως
 ἀφορίζοντες τὰ μέτρα τῶν κλήρων αὐταῖς, οἱ δὲ τοὺς γενεσιουργοὺς βίους κυ-
 30 βερῶντες· ψυχαὶ δὲ ἐφήμεροι (φησὶν ὁ προφήτης [p. 617^a]) εἰς τὸ θητικὸν
 συντελοῦσι γένος ἀνάλογον τοῖς θησίῳ ὑπηρετοῦσαι ταῖς ἐσχάταις τῶν κρειτ-
 τόνων προνοίᾳ καὶ οἱ θεοὶ φασὶν τὴν γένεσιν ἐπιστρεφομέν[ας] θη-
 τεύειν, ἀλλὰ δαμαστῶ τῷ αὐχένι ἀνάγεσθαι πάλιν ἐντεῦθεν κατα
 τὴν γένεσιν, παραδείγματα γιγνομένας τῶν ἐκ τοῦ θητικοῦ γένους εἰς
 35 τοὺς ἐπικούρους ἀναπεμπομένων καὶ τοὺς ἄρχοντας, ὅταν ὑπόχρυσοι γένωνται

1 διαφερόντως] ἀναφέρωντος *Usener*; *maim* διδάσκοντος *vel* διασαφούντος || 4 ἐξήκειν
H || 5 περὶ *Μαί.*] τὰ περὶ *H* || Ἄρδιαιον *Μαί.*, Ἄρδιαιον *H* || 8 διαφερόντης *H* ||
 10 δὴ τὸ *Usener*] τὸ δὴ *H*, *Μαί.* || 11 *sq.* Cf. *Proclus in Remp.* p. 351 || 12 περὶ τῆς]
 τῆς *om. H* || 13 ἔτι *Osann*] ἐπὶ *H*, ἐπὶ *Μαί.* || τὰ] τὰς *H* || διερευνήσατο *H*, *Μαί.* ||
 16 ἀρίστης *H*] ἀριβῆς *Μαί.* || 17 προείρηκεν *Μαί.* || ἐν οὐρανῷ — 18 ἀνυπόστατος ἦ
citat Al. Morus Ad quaedam loca Novi Foed. p. 261 (*ad Hebr.* 11, 1) || 18 ὑπὸ σε-
 λένης *Μαί.* || 24 μέλινα *H* || 27 διαθεσμοθετοῦσιν (*sic*) *Μαί.*, θεσμοθετοῦσιν *H* || 30 ψυ-
 χαὶ δὲ — p. 54, 3 τῆς μεταωροποιίας *om. Μαί.* || *θητικὸν συντελοῦσι] θνητὸν συντελοῦ-
 σαι *H* || 32 *fort.* (ἄς δὴ) καὶ οἱ θεοὶ? || ἐπιστρεφομέν.. *H* || 35 ὑπόχρυσοι] *cf. Reip.*
 III p. 415^c || γένονται *H*

τὴν φύσιν ὥσπερ ἔμπαλιν ἄνωθεν εἰς τὸν τῶν θητῶν χωροῦσι κληρὸν αἰ τὸν ὄλον κόσμον συνδιοικοῦσαι ψυχαὶ τοῖς θεοῖς, ἤνικ' ἂν ὦσιν ἐπτερωμέναι, τὴν ἑαυτῶν [ἧ] ἀδρανῆ ποιήσασαι ζωὴν καὶ τὸν τόνον ἐκλύσασαι τῆς μετεωροπορίας. Ταῦτα δὴ πάντα σαφῶς οἶμαι παρίστησιν ὑπὸ τοῦδε τοῦ μύθου λεγόμενα τὸ παράδειγμα τῆς Σωκρατικῆς πολιτείας ἐν τῷ κόσμῳ, δεικνύντα τοὺς φύλακας, 5 τοὺς ἐπικούρους, τοὺς θῆτας τοὺς θεοὺς, τοὺς δαίμονας, τὰς ψυχὰς· καὶ οὐ μόνον τοὺς τῆς δικαιοσύνης καὶ ἀδικίας ἀναδιδάσκει μισθοὺς ὀλτινές εἰσιν ἀπελθούσας ἐνθένδε ταῖς ψυχαῖς, ἀλλὰ καὶ τῆς πολιτείας ὅλης τὸ εἶδος ἐν τῷ παντὶ προϋπάρχον ἀποφαίνει καὶ τοῖς ἐν τῷ παντὶ γένεσιν πρώτοις μέσοις τελευταίοις· ἵνα μὴ μόνον πολιτικῶς ὁμοῦ τῇ δικαιοσύνῃ καὶ ὁ περὶ τῆς ἀρί- 10 στης πολιτείας συνεξετάζηται λόγος καὶ διὰ ταύτης ἐκεῖνη γίγνηται καταφανής, ἀλλὰ καὶ τὸν θεωρητικώτερον τρόπον καὶ μυθικῶς, μᾶλλον δὲ μυστικῶς, εἰς τὸ πᾶν ἡμῶν ἀνατεινομένων τὰ αὐτὰ μειζόνως ἀναφαίνεται· τῆς μὲν προνοίας κἀνταῦθα τὴν δικαιοσύνην διοριζούσης ἀπὸ τῆς ἀδικίας διὰ τῆς τῶν ὀφειλομένων καθ' ἑκατέραν ἀποδόσεως καὶ τῶν δικαστῶν μέτρα τὰ προσήκοντα νε- 15 μόντων ἀμφοῖν οὐράνια καὶ χθόνια, τὰ μὲν εὐπαθείας τὰ δὲ τληπαθείας, τῆς δὲ ὅλης τοῦ κόσμου πολιτείας σαφεστέραν καὶ τὴν τῶν δικαστῶν ἡμῖν ποιούσης ἐνέργειαν· διὰ γὰρ ἐκεῖνην καὶ οὗτοι τὸν ὄρον ἀκλινῆ τῆς προνοίας ἐν ταῖς ἑαυτῶν προϊστάνται κρίσεσιν, ἐπόμενοι τοῖς τε οὐρανοῖς ἡγεμόσιν καὶ ταῖς ἐφεστώσας τῷ οὐρανῷ πάσαις ἀρχαῖς, ἃς ἀποδρᾶναι τῶν ἐν τῷ κόσμῳ πάν- 20 των οὐδενὶ δυνατόν. Καὶ εἴπερ ὄντως ἐθέλοις ἰδεῖν τὸ πλέγμα τῆς μιᾶς τοῦ παντὸς τοῦδε πολιτείας καὶ τῶν νόμων τῶν ἐν αὐτῇ καὶ τῶν ἀρχόντων, ἴδε ᾱ πρῶτον μὲν, ὡς ἔφαμεν, τὰς ὑπερκοσμίους τῆς τάξεως αἰτίας πάσης τὴν τε μονάδα καὶ τὴν τριάδα· τὰς Μοῖρας λέγω καὶ τὴν Ἀνάγκην, ἀφ' ὧν οἱ νόμοι β̄ πάντες οἱ κοσμικοί. Δεύτερον δὲ τὰς τὴν ἀρμονίαν συνεχούσας τοῦ παντὸς 25 Σειρήνας, ἵνα κἀνταῦθα διὰ μουσικῆς ἢ πολιτείας συνεστῶσα φαίνεται καὶ ταύτης ἀεὶ μενούσης μένη καὶ ἡ τάξις· ἧς μὴ μενούσης ἐλύετο τῆς πολιτείας τὸ γ̄ εἶδος, ὡς αἱ Μοῦσαι λέγουσιν [VIII p. 546^a]. Τρίτον δὲ αὐτοὺς τοὺς θεοὺς τοὺς οὐρανοῦς, φύλακας ὡς ἀληθῶς ὄντας ἐγκοσμίους τῶν παντοίων ἐν τῷ κόσμῳ δ̄ νόμων ὀλικῶν τε καὶ μερικῶν. Τέταρτον δὲ τοὺς ἐπὶ ταῖς ψυχαῖς τεταγμένους 30 ἀρχοντας εἴτε ἀγγέλους εἴτε δαίμονας τῶν βίων ἡγεμόνας, τὴν ἀπὸ τῆς αὐτεξουσίου φορᾶς ἀστάθμητον αὐτῶν κίνησιν τάττοντας καὶ οὐκ ἐὼντας παρεκβαίνειν ε̄ τοὺς ὄρους τῆς προνοίας ἢ τῆς δίκης. Πέμπτον τοὺς δικαστὰς τῶν εὐ ἢ κακῶς βιούντων, τοὺς ἀποφοιτῶντας ἀπὸ τῶν νόμων ἐπιστρέφοντας αὐθις εἰς τὴν ὅλην τάξιν καὶ τοὺς ἐκεῖνης ἐξεχομένους διὰ τῶν τιμῶν ἀκλινῶς αὐτῆς ἔχε- 35 (ε̄) σθαι παρασκευάζοντας. Ἑκτῆ δ' ἐν γενεῇ, φησὶν Ὀρφεὺς, τοὺς δημίους τοὺς κοσμικοὺς, οἱ τοὺς τυραννικῶς βεβιωκότας ἄγριοι τινες ὄντες καὶ ἀπαραίτητοι κολάζουσι διαλαμβάνοντες· οἷς ὑπέστρωται τὰ τῆς τίσσεως δεσμοπτήρια

1 ἀναθεν *H* || 1 *sqq.* cf. *Phaedr.* p. 246^c || 3 ἢ *seclusi* || 4 δὴ *H* || δὲ *Mai.* || 14 διοριζούσας *H pr.* || 15 καθ' ἑκατέραν ἀποδόσεως *H* || καθ' ἑκαστον ἀναποδόσεως *Mai.* || μέτρα *om.* *H in spatio 4 litterarum* || 16 ἀμφοῖν] φοῖν *om.* *H in spatio* || τληπαθείας *H* || κακοπαθείας *Mai.* || 23 *et in sqq. numeros in marg. notat H, om. Mai.* || 32 ἀστάθμητον *H* || φε στάθμη τῶν *Mai.* || καὶ *om.* *H* || 33 ἢ τῆς δίκης *om. pr., add. in marg. H* || εὐ ἢ κακῶς — 34 ἀπὸ τῶν *om. Mai.* || 36 *numerus in marg. om. H* || Ὀρφεὺς] cf. *Lobeck Aglaoph.* p. 788 || 37 οἱ *Mai.* || 38 κολάζουσιν *Mai.*

καὶ τὸ ἔσχατον καὶ φρικωδέστατον τῶν ψυχῶν οἰκητήριον καὶ κολαστήριον ὁ Τάρταρος. Ταύτην δὲ πᾶσαν τὴν σύνταξιν νοήσας ὄψει πῶς οὐδενὶ διαφυγεῖν δυνατόν τὴν ὅλην πρόνοιαν τῶν θεῶν, καὶ ἰδὼν τὸ παράδειγμα τῆς Σωκρατικῆς πολιτείας οὐράνιον ὑπάρχον εὐρήσεις καὶ τοῦτο εὐρὼν τὸν σκοπὸν τῆς μυθολογίας ταύτης καταδείξει τὸν τελεώτατον. Καὶ πῶς γὰρ ἦν δυνατόν τοὺς μισθοὺς ἀναδιδάξαι τῶν δικαίων καὶ ἀδίκων, οὓς ἐν τῷ παντὶ κομίζονται, μὴ ἐνδειξάμενον ὅτι τέτακται τὸ πᾶν καὶ ὡς ἄρχοντές εἰσι προτεταγμένοι τῶν ὄλων καὶ μία πρόνοια διήκει κοσμοῦσα τὰ μέρη; ταύτην οὖν ὁ μῦθος ἡμῖν ἐκφαίνων καὶ τοὺς περὶ τῶν περιφορῶν λόγους καὶ τοὺς περὶ τῆς τάξεως ὅλης παρεισεκύκλησεν· ἡ οὐκ ἂν οὐδ' οἱ μισθοὶ τῶν δικαίων καὶ ἀδίκων ἦσαν εὐπαράδεκτοι τοῖς ἀκούουσιν.

Πόσα δεῖ προληφθῆναι τῶν ψυχικῶν κρίσεων.

Καὶ εἰ μὲν δεῖ τοῦμὸν εἰπεῖν, ἡγοῦμαι τῶν μισθῶν τούτων οὐκ ἄλλως δειχθῆναι δυναμένων ἢ δυοῖν τούτοις προαποδειχθέντοις, ἐνὸς μὲν τοῦ χωριστὰς εἶναι σωμάτων τὰς ψυχάς, ἵνα οὔσαι κομίζονται μισθοὺς ὧν ἐν σώμασιν οὔσαι ἐν σώμασιν ἔπραξαν (μὴ οὔσας γὰρ ἀδύνατον), ἑτέρου δὲ τοῦ πρόνοιαν εἶναι (μὴ γὰρ οὔσαν τὴν ἀξίαν ὀρίζειν τοῖς βίοις ἀμήχανον· ἀλλ' ὥσπερ εἶναι δεῖ τὸ λαμβάνον τοὺς μισθοὺς, τὰς ψυχάς, οὕτως εἶναι δεῖ καὶ τὸ διδόν, τὴν πρόνοιαν, κατὰ τοὺς ἐν τῷ παντὶ νόμους), τούτοις δ' οὖν ἀμφοῖν ἀναγκαίον ὄντων ἐν τοῖς ὑπὲρ τῶν μισθῶν λόγοις, ἐπειδὴ θάτερον αὐτῶν προκαταβέβληται δι' ἀποδείξεων ἀνελέγκτων, χωριστὰς εἶναι τὰς ψυχὰς σωμάτων μὴ φθειρομένας ὑπὸ τῆς σφῶν αὐτῶν πονηρίας τῆς ἐσχάτης, ἔδει τὸ λοιπὸν ὑπομνήσεως ἀξιώσαντα καταδείξασθαι δι' ἀμφοῖν οὓς ἀναδιδάξαι προὔθετο τῶν δικαίων καὶ ἀδίκων μισθοῦς. Τοῦτο δὴ οὖν καὶ αὐτὸς ἐργαζόμενος, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, καὶ τὸν περὶ τῶν κύκλων λόγον εἰς μέσον παρήγαγεν καὶ τὸν περὶ τῶν μοιρῶν· ἵνα δὴ γνώριμον γένηται, καὶ ὅτι τέτακται τὸ πᾶν, καὶ ὅτι προὔπάρχει τὰ τάττοντα τῶν ταττομένων. εἰ γὰρ ἐστὶ τάξις ἐν τῷ κόσμῳ μία καὶ πρόνοια τῆς τάξεώς ἐστὶ [[καὶ]] ταύτης καὶ οὐδὲν ταύτης ἔξω γενέσθαι θεμιτὸν τῶν τελούντων εἰς τὸ πᾶν, ἔστι δῆπου καὶ εἰς τὰς ψυχὰς τις ἀπὸ ταύτης καθήκουσα διανομὴ τοῦ κατ' ἀξίαν. ἐν παντὶ γὰρ ζῷον κατὰ φύσιν διακειμένῳ τὰ μέρη βλέπει πρὸς τὸ ὅλον, καὶ ἐκεῖ τάττεται ἕκαστον οὐ ταχθὲν οὐ σαλεύσει τὴν τοῦ ὅλου τάξιν. Οἱ μὲν οὖν τῷ αὐτομάτῳ καὶ τῇ τύχῃ τὸ πᾶν ἐπιτρέψαντες οὐδὲν οὐδὲ γίνεσθαι φασιν κατὰ πρόνοιαν καὶ δίκην, τὸν νοῦν καὶ τὸν λόγον ὕστερα ποιῶντες τοῦ αὐτομάτου, καὶ γεννώσιν ἀπὸ τῶν χειρόνων τὰ ἀμείονα καὶ ἐκ τῶν ἀλόγως κινουμένων τὰ κατὰ λόγον ζῶντα· τοῖς δὲ εἰς τὴν τάξιν βλέπουσιν, ἣν ἔχουσιν αἱ τοῦ οὐρανοῦ περίοδοι, ταύτας μὲν εἰς νοεράς εἰκότως ἐδόκει καὶ θείας ἀνάγειν αἰτίας, ταύταις δὲ ἐπόμενα πάντα ποιεῖν τὰ ἐντὸς οὐρανοῦ, καὶ ταῖς κυριωτέραις κινήσεσιν ἀκολουθοῦσας

2 *οὐδὲν *H Mai.* (cf. p. 54, 21) || 3 *sqq.* cf. *Mai. Class. auct.* I p. 344 n. 1 et p. 346 || 7 εἰσιν *Mai.* || 8 οὖν] οὐ *H* || 9 ἐκφαίνων *H corr.*] ἐμφαίνων *H pr. Mai.* (cf. p. 53, 22. 56, 26. 58, 24) || 10 καὶ τῶν ἀδίκων *Mai.* || 19 *κατὰ] καὶ *H* || 20 ἐν *abesse maii Usener* || 28 καὶ *seclusi* || 38 κυριωτέραις *H*

τὰς ἀκυροτέρας ((ὡς) καὶ ἐν πᾶσι ζῳοῖς τοῖς κυριωτέροις ἔπεται μορίοις τὰ ἀκυρότερα), καὶ οὕτω δὴ τὸν εὐνομούμενον δεικνύουσι, πάντων ἐκ θεῶν ἀνηρη-
 μένων τῶν οὐρανίων. εἰ ἄρα ἔδει τοὺς μισθοὺς ἀναγκαίους ἀποδεῖξαι τῶν
 ψυχῶν, ἔδει καὶ τοὺς περὶ τῆς κοσμικῆς τάξεως λόγους αὐτὸν μὴ παρελθεῖν,
 ἀλλ' ὑπομνήσαι καὶ περὶ ταύτης, ὡς ἦν τοῖς προκειμένοις συμβαῖνον· καὶ μοι 5
 δοκεῖ διὰ ταῦτα καὶ ὁ μηδεὶς ἔχει τῶν μύθων παρ' αὐτῷ, καὶ ἐπὶ τῶν καθ'
 ἕκαστα ποιεῖσθαι τὴν ἀφήγησιν, οὐκ ἀρκούμενος τοῖς κοινοῖς περὶ τῶν ψυχῶν
 λόγοις. ἐν μὲν γὰρ τοῖς κολαζομένοις ὁ Ἄρδιαϊος παρελήπτει, τῶν τις τυραν-
 νικῶς βεβιωκότων, ἐν δὲ ταῖς αἰρέσεσι τῶν ψυχῶν οἱ Ὀρφεῖς, οἱ Αἴαντες, οἱ
 Ὀδυσσεῖς· αὐτὸς δὲ ὁ τῶν πραγμάτων διδάσκαλος ὁ Ἦρ ὁ Πάμφυλος, ἵνα διὰ 10
 πάντων γένηται γνώριμον, ὅτι μέχρι τῶν ἀτομωτάτων οἱ μισθοὶ τῆς τε δικαιο-
 σύνης εἰσὶ καὶ τῆς ἀδικίας, καὶ οὐ τὰ ὅλα προνοεῖται μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ καθ'
 ἕκαστα, θεῶν ὄντων καὶ δαιμόνων ὑπουργούντων τοῖς θεοῖς, τῶν ταττομένων
 μιᾷ τάξει χρωμένων ἀνωθεν ἄχρι τῶν ἐσχάτων ἀνελλισομένη. διὰ τοι ταῦτα
 καὶ ἐν Γοργία [p. 525^a] τῶν αὐτῶν ἕνεκα, λέγω δὴ τῶν ὑπὲρ δικαιοσύνης 15
 καὶ συμπάσης ἀρετῆς ἀγῶνων τὸν κατήγορον αὐτῆς ἀμυνόμενος, εἰ καὶ μὴ τὸν
 διηγούμενον ἐποίησεν τὸ μυθολόγημα πρόσωπον μερικὸν ἢ τοὺς κολαζομένους
 τῶν καθ' ἕκαστά τινος, ἀλλ' οὖν οὐ παντελῶς ἀπέσχετο τούτων, εἰς τὴν
 Ὀμήρου ποιῆσιν ἀναφέρων τῶν ἀτόμων τὴν μνήμην· ἐκείνον γὰρ ποιῆσαι
 τινος τῶν τυράννων κολαζομένους ταῖς μεγίσταις κολάσεσι. πρέπει γάρ, οἶμαι, 20
 τοῖς ὑπὲρ δικαιοσύνης λόγοις ἢ μέχρι τῶν καθ' ἕκαστα προϊούσα ποιήσας τῆς
 δίκης. ἐκεῖ μὲν οὖν, εἰ καὶ πολὺς ἦν καὶ ὁ ὑπὲρ τῆς δικαιοσύνης λόγος, ὡς
 ἔφην, ἀλλ' οὐ προηγουμένης ἐτύγχανε τῆς ζητήσεως· ἐν δὲ τῇ Πολιτείᾳ καὶ
 τῶν περὶ πολιτείας σκεμμάτων εἰς τὴν δικαιοσύνην ἀναφερομένων ἀναγκαίως
 δῆπου καὶ τὰ μυθικὰ ταῦτα πλάσματα δι' αὐτῶν χωρεῖ τῶν καθ' ἕκαστα, 25
 τοὺς τῆς δίκης ὅρους ἐκφαίνοντα καὶ ἀπὸ τούτων ἀνελέγχτως πιεζοῦντα, καὶ ὁ
 ἀφηγούμενος εἰς τίς ἐστὶν ἀνὴρ, μετὰ τὴν ἐν πολέμῳ διατριβὴν καὶ τοὺς ἄθλους,
 οὓς ἀθλοῦσιν αἱ ψυχαὶ τὸν ἐν τῇ γενέσει πόλεμον μεταχειριζόμεναι, πρὸς τὴν
 χωριστὴν ἀνηγμένος καὶ τὴν ἕξω γενέσεως ζωὴν, δι' ἧς κατείδεν ὡς διάφορος
 ὢν καὶ οὐχ ἀθλ γενεσιουργῶν εἰσιν 30
 οὗτος πᾶσαν τὴν τάξιν τῆς ἐν τῷ παντὶ προνοίας ἀναπόδραστος οὖσαν καὶ
 μέχρι τῶν ἀτομωτάτων διατείνουσας καὶ ἐξέφηνεν ταῖς συγγενέσι τῶν τοιῶνδε
 λόγων ψυχαῖς. τοῦτο μὲν οὖν ἐπόμενόν ἐστιν, ὥσπερ εἴρηται μοι, τοῖς περὶ
 τῶν μισθῶν τῆς τε δικαιοσύνης καὶ τῆς ἀδικίας θεάμασι. ἢ δὲ δὴ τῶν κε-
 φαλαίων τάξις ἄρχεται μὲν ἀπὸ τῶν λήξεων τῶν ψυχικῶν, τελευτᾷ δὲ εἰς τὰς 35
 καθόδους αὐτῶν τὰς εἰς τὴν γένεσιν, μέσσην δὲ αὐτὴν παρεισκυκλεῖ τὴν περὶ
 τῶν ὄλων θεωρίαν, ἀφ' ὧν καὶ εἰς τὰς ψυχὰς ἢ διακόσμησις χωρεῖ τὰς τε
 τῶν λήξεων τυγχανούσας τῶν ὀφειλομένων καὶ τὰς εἰς τὰ σώματα φερομένας.
 καθ' ἑκάτερον δὲ τῶν ἄκρων τοῖς κεφαλαίοις τὰ μὲν ἄρχοντα παραλαμβάνειν
 ἔοικεν ὁ λόγος τὰ δὲ ἀρχόμενα, καὶ τῶν ἀρχόντων τὰ μὲν ἐξηρημένην ἔχοντα 40

1 ἀκυροτέρας H || ὡς *addidit Usener* || 2 ἀκυρότερα H || *ἐκ] εἰς H || 6 μη-
 δεῖς H || 14 μίγ H || 16 τὸ διηγούμενον H, *corr. Usener* (cf. v. 26; p. 60, 14) ||
 25 *χωρεῖν H || 30 *litteras* ἀθλ *incertae esse indicat H* || 37 εἰς τὰς] τὰς *om. H pr.* ||
 39 τοῖς κεφαλαίοις *abesse malim.* τῆς κοσμολογίας *coni. Usener* (cf. p. 57, 13)

τὴν ἐπιτροπὴν τὰ δὲ πρὸς τὰ ἀρχόμενα συντεταγμένην, καὶ τῶν ἀρχομένων
 ὡσαύτως τὰ μὲν τῆς καλλίονος ὄντα μερίδος τὰ δὲ τῆς χείρονος καὶ ἀλογω-
 τέρως. καὶ γὰρ ἐπὶ τῶν λήξεων οἱ μὲν δικασταὶ τὴν ὀλιχωτέραν προβέβληνται
 πρόνοιαν τῶν ψυχῶν, οἱ δὲ ὑπηρετοῦντες αὐτοῖς δαίμονες τὴν μερικωτέραν (ὧν
 5 εἰσὶν καὶ οἱ διάπυροι καὶ ἐπὶ τῶν ἀσπαλάθων κνάμπτοντες τὸν Ἄρδιαϊον)· καὶ
 ἐπὶ τῶν καθόδων αἱ μὲν μοῖραι τῶν κατιουσῶν εἰσὶν ἐξηρημέναι ψυχῶν, οἱ δὲ
 εἰληχότες αὐτὰς δαίμονες σύνταξιν ἔχουσι πρὸς αὐτὰς κατὰ τὰς τῶν βίων δια-
 φοράς. καὶ αὖ πάλιν ἐν μὲν ταῖς λήξεσιν ἀμείνους τὰς
 εἰς οὐρανὸν τῶν ἐπὶ γῆς διαβῶ πέμπεσθαι
 10 τὰς ψυχὰς ὧν τὸ μέσον, οἷ διειλήφασιν·
 ἐν δὲ ταῖς καθόδοις τῶν ψυχῶν εἰς τὰς τῶν λογικῶν ζῴων γενέσεις καὶ εἰς
 τὰς τῶν ἀλόγων ὡς εἰς μεγάλα μέρη ποιήσασθαι τὴν διαίρεσιν. τούτων δὲ
 ἐφ' ἑκάτερα τῶν λόγων τεταγμένων ἢ περὶ τῆς κοσμικῆς τάξεως θεωρία τὴν
 μέσθην ἀπειλήφε χώραν, εἰς ἣν ἀπὸ τῶν λήξεων ἐπάνεισιν ὁ μῦθος καὶ ἀφ' ἧς
 15 εἰς τὰς γενέσεις κάτεισιν τῶν ζῴων καὶ τὰς τῶν ψυχῶν διαιρέσεις. αἱ γὰρ
 μοῖραι τούτων ἀμφοτέρων εἰσὶν συναγωγοί, καὶ ταῖς λήξεσι τὰ προσήκοντα μέτρα
 καὶ ταῖς καθόδοις ἀπομερίζουσαι· δι' ὃ καὶ πᾶσα καθόδος τῆς μοιραίας δεῖ-
 ται ποιήσεως καὶ πᾶσα λήξις χείρων τε καὶ βελτίων. μέρη γὰρ ἔσμεν τοῦ
 παντὸς καὶ ἡμεῖς· ἀνιόντες οὖν καὶ κατιόντες δεόμεθα τῶν μοιρῶν, εἰ καὶ ὅτε
 20 μὲν αὐτῶν μετέχομεν κατὰ τὰς ἀσωμάτους ἡμῶν ζωὰς θεϊότερον τρόπον ὅτε
 δὲ κατὰ τὰς σωματικὰς δαιμονιώτερον, καὶ ὅτε μὲν ὡς θεῶν (ἵνα τὸ δοκοῦν
 εἶπω σαφῶς) ὅτε δὲ ὡς τὴν εἰμαρμένην εἰληχυῶν. αὐταὶ δ' οὖν καὶ τῶν ταῖς
 οὐρανίαις περιφοραῖς ἐπομένων ψυχῶν τὰς περιόδους καὶ τῶν τὰς χθονίας ἀν-
 ελιπτουσῶν ἀφορίζουσιν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν καὶ εἰς ὕστερον· τῶν δὲ κεφαλαίων
 25 ταύτῃ διηρημένων καὶ τῆς πάσης ἡμῖν ἐκπεφασμένης τοῦδε τοῦ μύθου προ-
 θέσεως, κατίδωμεν ἑκεῖνα λοιπόν, ὅσα τινὲς ὄχλειν εἰωθότες τὴν τοῦ Πλάτωνος
 φιλοσοφίαν ὑποκρούειν εἰδώσι περὶ . . . αν μυ λημένων.

Ὁ μὲν Ἐπικούρειος Κωλώτης ἐγκαλεῖ τῷ Πλάτωνι, ὅτι τὴν ἀλή-
 30 θειαν ἀφείλε τὴν ἐπιστημονικὴν περὶ τὸ ψεῦδος διατρίβει μυθολογῶν ὡς
 ποιητής, ἀλλ' οὐκ ἀποδεικνύς ὡς ἐπιστήμων· καὶ ὅτι πρὸς ἑαυτὸν μαχομένος
 ἐν μὲν γε προοιμίαις τῆσδε τῆς πραγματείας ἐλοιδόρησε τοὺς ποιητὰς ὡς περὶ
 τῶν ἐν Ἄϊδου φρικτὰ [τοῖς ἀκούουσιν] πλάσαντας καὶ θανάτου φόβον ἐντεκόντας
 τοῖς ἀκούουσιν [p. 605^d], ἐπὶ τέλει δὲ καὶ αὐτὸς μεθῆρμονε τὴν φιλόσοφον
 μοῦσαν εἰς τραγικὴν τῶν ἐν Ἄϊδου πραγμάτων μυθολογίαν· τὸ γὰρ στόμιον τὸ

5 *rectius* κνάμπτοντες *Plat. p. 616^a libri meliores et ipse Proclus ad Remp. p. 382*
(idem corr. pro γνάμπτοντες ap. Proclum in Cratyl. p. 76) || 9 ἐς *H* || οὐρανὸν] οὐρα-
 νὸν δ *H pr.* || 10 τὰς ψυχὰς *post* διειλήφασιν *scripta ante* ὧν *transponenda esse indicat*
Holstenius || 12 ποιήσασθαι *ex corr. H* || 16 *συναγωγοί, καὶ] συναγωγικαὶ *H* || τὰ
om. H pr. || 19 ὅτε *H* || 20 *τότε *H* || 21 *sq.* ἔτε — ἔτε *H* || 23 περιφοραῖς *Usener*
 περιόδοις *H* || 27 *suppl. fere* περὶ [τῶν δ'] αὐ[τοῦ τοῦ] μύ[θου προβεβ]λημένων ? || 28 *ma-*
lim Ὁ μὲν (οὖν) Ἐπικούρειος. *Ceterum cf. Macrobius in somn. Scipionis I 2, 3 sq. ; Proclus*
in Remp. p. 382, 23 || Κωλώτης H, et sic in seqq. semper traditur ; veram nominis for-
matam constantem reposui Usenero obsecutus || 29 ἐπιστημονικὴν] σακρατικὴν *H pr.* || μυ-
 θολογῶν *ex corr. H* || 30 ἀποδεικνύς *ex* ἀποδεικνύναι (ἀπέδει . . . *H pr.*) *corr. H* || 31 λοι-
 δόρησε *H* || 32 τοῖς ἀκούουσιν *occlusi*

μυκώμενον ἐκεῖ καὶ οἱ διάπυροι καὶ ἄγριοι τοῦ τυράννου δῆμιοι καὶ ὁ Τάρταρος καὶ ὅσα τοιαῦτα τίνα, φησὶν, τραγωδοποιῶς ἀπολέλοιπεν ὑπερβολήν; καὶ τὸ τρίτον, ὅτι τοὺς τοιούτους μύθους πολὺ τὸ μάταιον ἔχειν ἀναγκαῖον· τοῖς μὲν γὰρ πολλοῖς οὐδὲ συνεῖναι δυναμένοις αὐτῶν εἶσιν ἀσύμμετροι, τοῖς δὲ σοφοῖς οὐ δεομένοις ἀμείνοσιν ἐκ τῶν τοιῶνδε γίνεσθαι δειμάτων περιττοί· πρὸς τίνας οὖν γράφονται, παρ' αὐτῶν εἰπεῖν οὐκ ἔχοντες μάταιον ἀποφαινοῦσιν τὴν περὶ τὰς μυθολογίας ἑαυτῶν σπουδὴν. Ἡμεῖς δὲ πρὸς τοὺς τοιούτους λόγους οὐκ ὅσα μόνον ὁ φιλοσοφώτατος κατέτεινεν Πορφύριος ἔχοιμεν ἂν ἀπαντῶντες λέγειν· οἷον ὅτι ταῖς περὶ τῆς ἀθανασίας τῶν ψυχῶν ἀποδείξεισιν καὶ περὶ τῆς ἐν Ἄιδου διατριβῆς αὐτῶν ἔπεται τὸν φιλόσοφον λέγειν καὶ περὶ τῶν τόπων τῶν διαφόρων καὶ περὶ τῶν ἐν τούτοις λήξεω, κατὰ τὰ εἶδη τῆς ζωῆς παντοδαπῶν ὄντων τῶν παρεπομένων, ἃ δὴ προσέειπαι πάντως ἀναγκαῖον τοῖς παραδεξαμένοις ἀθανάτους εἶναι τὰς ψυχὰς, ὡς μαντικὴν διδόναι τοῖς τὴν πρόνοιαν εἶναι θεμένοις ἀκόλουθον· καὶ ὅτι Πλάτων οὐ πᾶσαν ἐκποδῶν ἐποίησεν μυθολογίαν, ἀλλὰ τὴν διὰ τῶν αἰσchrῶν καὶ ἀθέσμων πλασμάτων χωροῦσαν, οἷαν Ὀμηρος καὶ Ἡσίοδος ἐγραψάτην, καὶ οὐδὲ τὰ δειμάτα ταῦτα (τὰ) ἐν Ἄιδου γυμνά τέθεικεν, τὰς ψυχὰς δεδιττόμενος καὶ πρὸς θάνατον περιφόβους ἀποτελῶν, ἀλλὰ τοῖς ἀδίκους αὐτὰ προτείνων πρὸς τὴν ἀδικίαν ἀπεργάζεται τοὺς ἀκούοντας εὐλαβεῖς, μονονοχῆ συνημμένον πλέκων 'εἰ τὸ ἀδικεῖν ὑμῖν αἰρετόν, τὰ φρικωδέστατα τῶν κολαστηρίων ὑμῖν ἐστὶν αἰρετά· ταῦτα δὲ φεύγετε παντὶ σθένει· τὸ φευκτέον ἄρα ὑμῖν καὶ τὴν ἀδικίαν' καὶ ὅτι τὸ πλασματώδες τοῦτο κατὰ φύσιν πῶς ἐστὶν, διότι καὶ ἡ φύσις κρύπτεσθαι φιλεῖ καθ' Ἡράκλειτον· καὶ ὡς οἱ δαίμονες οἱ προστάται τῆς φύσεως διὰ δὴ τινων τοιούτων πλασμάτων ἡμῖν ἐκφαινοῦσιν τὴν [[ἑαυτῇ]] ἑαυτῶν δόσιν ὄναρ τε καὶ ὕπαρ, λοξὰ φθεγγόμενοι, δι' ἄλλων ἄλλα σημαίνοντες μεμορφωμένα τῶν ἀμορφώτων ἀφομοιώματα καὶ διὰ τῶν ἀνά λόγον ἄλλα σχημάτων, ὧν δὴ καὶ τὰ ἱερά πεπληρωσθαι καὶ τὰ δρώμενα ἐν τοῖς τελεστηρίοις, ἃ καὶ δρᾶν ἐν τῇ κρυφίῳ καὶ ἀγνώστῳ παρὰ τοῖς τελουμένοις· προσθετόν δὲ τούτοις καὶ ὅτι ταῖς ψυχαῖς νοεραῖς μὲν οὐσαι κατὰ τὴν ἑαυτῶν ὕπαρξιν καὶ λόγων πλήρῃσιν ἀσωμάτων καὶ νοερῶν, ἐνδυσσαμέναις τὸν φανταστικὸν νοῦν καὶ ζῆν ἄνευ τούτου μὴ δυναμέναις ἐν τῷδε τῷ τόπῳ τῆς γενέσεως (ὥστε καὶ τῶν παλαιῶν τίνας τοὺς μὲν φαντασίαν ταῦτὸν εἰπεῖν εἶναι καὶ τὸν νοῦν, τοὺς δὲ καὶ διακρίναντας ἀφάνταστον νόησιν μηδεμίαν ἀπολείπειν), ταύταις δ' οὖν, ὡς εἴπομεν, γενομέναις ἀπαθέσι παθητικαῖς, ἀμορφώτοις μορφωτικαῖς, πρέπων ἐστὶν τρόπος διδασκαλίας εἰκότως ὁ διὰ τῶν τοιῶνδε μύθων· οἷς πολὺ μὲν ἐστὶν ἔνδον τὸ νοερὸν τῆς ἀληθείας φέγγος, προβέβληται δὲ τὸ πλασματώδες, ἀποκρύπτον ἐκεῖνο κατὰ μίμησιν τῆς ἐν ἡμῖν φαντασίας ἐπιλυγαζούσης τὸν μερικὸν νοῦν. τὸ μὲν γὰρ μυθῶδες πᾶν

2 *φασὶν *H* || 6 *post* γράφονται; *lacunam statuit Usener* || αὐτῶν *H* || 8 φιλοσοφώτατος *H* || 12 προσέειπαι *H*, *corr.* *Usener* || *leg.* ἀναγκαῖον (ὄν)? || 13 ἀθανάτων *H pr.* || 16 τὰ *addidit Usener* || 19 μόνον οὐχί *H pr.* || 22 *cf.* *Heracliti fr.* 10 p. 4 *Bywater* || 23 *cf.* *Proclus in Remp.* p. 372 *extr.* οἷον εἰ τίνας ἡμῶν ὕπαρ (ὑπερ *vulg.*) ἐγένοντο δαίμοσι προστυγεῖς ἢ καὶ ὄναρ τῆς παρ' αὐτῶν ἀπολελαύκασιν (αὐτῆς ἐπιλελαύκασιν *vulg.*) ἐπιπνοίας, *et p.* 380 *in.*, *ubi leg.* ἃς ὄναρ τε καὶ ὕπαρ γινόμενας || 24 ἑαυτῇ *occlusi* || 26 ἀνάλογον *H* || 27 τελεστηρίοις *H* || *ἐν τῷ αὐτῷ *H* (*cf.* *Proclus in Remp.* p. 372, 10) || 28 προσθετόν *H* || 37 *ἐπιλυγαζούσας *H*; *rectius* ἐπιλυγαζούσης (*cf.* *Ruhnken. ad Tim.* p. 118 *sq.*)

ὅσον πέπλασται μόνον τοῖς κατὰ μόνην τὴν φαντασίαν ζῶσιν ἔστιν οἰκεῖον καὶ ἄν
 ἔστι τὸ ὄλον ὁ παθητικὸς νοῦς, τὸ δὲ φανὸν τῆς ἐπιστήμης καὶ αὐτοφανεὲς τῆς
 νοερᾶς (γνώσεως) τοῖς ἰδρύσασιν ἐν νοήσεσιν καθαραῖς τὴν ἑαυτῶν ὄλην ἐνέργειαν·
 τὸ δὲ αὐτὸ κατὰ μὲν τὸ ἔξω πλασματώδες, κατὰ δὲ τὸ ἔσω νοερὸν ἡμῖν δῆπου
 5 λείπεται σύζυγον εἶναι τοῖς τὸ συναμφοτέρον οὖσιν καὶ διττὸν ἔχουσι νοῦν, τὸν
 μὲν ὄν ἐσμέν, τὸν δὲ ὄν ἐνδυσάμενοι προβεβλήμεθα. καὶ διὰ τοῦτο δῆπου καὶ
 χαίρομεν ὡς συμφύσει τοῖς μύθοις· εὐφραίνεται γὰρ ὁ διττὸς ἐν ἡμῖν νοῦς,
 καὶ ὁ μὲν τις ἡμῶν ὑπὸ τῶν ἔνδον τραφεὶς ἐγένετο θεατῆς τῶν ἀληθῶν, ὁ
 δὲ ὑπὸ τῶν ἔξω καταπλαγεὶς ἐπιτήδειος κατέστη πρὸς τὴν εἰς ἐπιστήμην ὁδόν.
 10 ὥσπερ δὲ καὶ εἰ φανταστικῶς ἐνεργοῦμεν, ὅμως δεῖ καθαραῖς χρῆσθαι φαν-
 τασίαις ἀλλ' οὐ μεμιασμέναις ὑπὸ τινων αἰσχυρῶν φαντασμάτων, οὕτω δῆπου
 καὶ τοὺς μύθους πρέπουσαν ἔχειν προσήκει καὶ τὴν ἔξωθεν σκευὴν τοῖς ἔνδον
 νοεροῖς ἀγάλασιν. διὸ καὶ Πλάτων ἀπεσκευάζετο τὰς τῶν ποιητικῶν μύθων
 διαθέσεις, ἀναπιμπλάσας τὰς ἀτελέστους ψυχὰς ὑπονοιῶν φορτικῶν. — Ὅτι δὲ
 15 καὶ εἰς τοὺς πολλοὺς δρώσιν οἱ μῦθοι, δηλοῦσιν αἱ τελεταί. καὶ γὰρ αὐταὶ
 χρώμεναι τοῖς μύθοις, ἵνα τὴν περὶ θεῶν ἀλήθειαν ἄρρητον κατακλείωσιν,
 συμπαθείας εἰσὶν αἰτιαὶ ταῖς ψυχαῖς περὶ τὰ δρώμενα τρόπον ἄγνωστον ἡμῖν
 καὶ θεῖον· ὡς τοὺς μὲν τῶν τελουμένων καταπλήττεσθαι δειμάτων θεῶν πλή-
 ρεις γιγνομένους, τοὺς δὲ συνδιατίθεσθαι τοῖς ἱεροῖς συμβόλοις καὶ ἑαυτῶν
 20 ἐκστάντας ὄλους ἐνδρῦσθαι τοῖς θεοῖς καὶ ἐνθεάζειν· πάντως που καὶ τῶν ἐπο-
 μένων αὐτοῖς κρειττόνων ἡμῶν γενῶν διὰ τὴν πρὸς τὰ τοιαῦτα συνθήματα
 φιλίαν ἀνεγειρόντων ἡμᾶς εἰς τὴν πρὸς τοὺς θεοὺς δι' αὐτῶν συμπάθειαν. ἢ
 πῶς μετ' ἐκείνων μὲν πᾶς ὁ περὶ γῆν τόπος μεστός ἦν παντοίων ἀγαθῶν, ὡν
 θεοὶ προξενούσιν ἀνθρώποις, ἄνευ δὲ ἐκείνων ἄπνοα πάντα καὶ ἄμοιρα τῆς τῶν
 25 θεῶν ἔστιν ἐπιλάμψωσ; Ἀλλὰ τῶν μὲν μύθων τὰς αἰτίας καὶ ἐν τοῖς Περὶ
 μυθικῶν συμβόλων ἐξειργάσαμεθα. τούτων δὲ ἡμῖν τέλος ἐχόντων ἐπ' αὐ-
 τὸν ἦδη τὸν Πλατωνικὸν μῦθον χωρεῖν ἀναγκαῖον.

Ἄλλ' οὐ μέντοι σοι, ἦν δὲ ἐγώ, Ἀλκίμου γε ἀπόλογον ἐρῶ, ἀλλ'
 ἀλκίμου μὲν ἀνδρός, Ἡρὸς τοῦ Ἀρμενίου, τὸ γένος Παμφύλου [p. 614^b].

30 Τὰς περὶ τὸν τόπον τοῦτον τῶν πρὸ ἡμῶν διαφορὰς καὶ γραφικὰς διαστροφὰς
 θαυμάσειεν ἂν τις. Οἱ μὲν γὰρ οὐ τὸν Ἡρᾶ φασι εἶναι τὸν πατέρα τοῦ
 μύθου τοῦδε παντός, ἀλλὰ Ζωροάστρην, καὶ ὡς τοῦδε τοῦ ὀνόματος ἐγκει-
 μένου τὴν γραφὴν ἐκδεδώκασιν, ὥσπερ καὶ ὁ Ἐπικούρειος Κωλώτης, οὗ
 καὶ πρότερον ἐμνήσθημεν. καὶ αὐτὸς ἐνέτυχον Ζωροάστρου βιβλίοις τέτρασι
 35 Περὶ φύσεως, ὡν τὸ προοίμιόν ἐστι· Ζωροάστρης ὁ Ἀρμενίου Πάμ-
 φυλος τάδε λέγει, ὅσα τε ἐν πολέμφ τελευτήσας παρὰ θεῶν ἐδάη

2 *φανὸν H || 3 γνώσεως (cf. Proclus in Plat. Theol. I 23 p. 58, 31) vel ἐπιβλέψεως (cf. id. in Remp. p. 368, 8. 17 sq.) addendum vidit Usener || *ὄλων H || 5 τὸ Usener (cf. Plat. Tim. p. 87c, Symp. p. 209b) τε H || 7 ὡς] ὡν ὡς H || 12 *ἐνδω H || 16 *κατακλείωσιν H || 21 *τὴν] τὰ H || 30 sq. Cf. Mai. Class. auct. I p. 344 n. 2 || *καὶ γραφικὰς] γεγραφίας H; καὶ γραφῆς malit Usener || 31 οἱ μὲν οὐ H corr., οὔτε γὰρ H pr. || Ἡρὸς H pr. || 32 τοῦδε] τόνδε H pr. || 34 cf. Clemens Alex. Strom. V 14 p. 255, 38 αὐτὸς γοῦν ὁ Ζωροάστρης γράφει· Τάδε συνέγραψεν Ζωροάστρης ὁ Ἀρμενίου τὸ γένος Πάμφυλος, (ὅσα) ἐν πολέμφ τελευτήσας ἐν Αἰδοῦ (ἄδη vulg.) γενόμενος ἐδάη (ἐδάην vulg.) παρὰ θεῶν

καὶ ὅσα ἐκ τῆς ἄλλης ἱστορίας. ἐν δὲ μέσοις αὐτοῖς πρὸς Κῦρον προσ-
 φωνῶν δῆλός ἐστι τὸν βασιλέα· τίνα δὲ τὸν Κῦρον, οὐ διασαφεῖ. τῶν δὲ
 ἐνταῦθα λεγομένων οὐδενὸς ἐπ' ὀνόματος μέμνηται, πλὴν τῆς Ἀνάγκης· ταύτην
 δὲ εἶναι τὸν ἄερα φησίν. ἀστρολογικῶν δὲ ἐστὶ θεαμάτων τὰ βιβλία γέμοντα·
 καὶ που καὶ ἀντιλέγειν δοκεῖ πρὸς τὴν ἐν Πολιτικῷ [p. 269°] ἀνακύκλῃσιν. ⁵
 ὥστ' ἄδηλον εἰ ἀπὸ τούτων οὗτος ὁ μῦθος ἔσχε τὴν ἀφορμὴν, καὶ εἰ Ζωροά-
 στρης ἀντὶ τοῦ Ἡρὸς ἐγέγραπτο ἐν τοῖς ἀντιγράφοις· πλὴν ὅτι τὸν ἥλιον
 ἐκεῖνα μέσον οἶδε τῶν πλανητῶν, ὁ δὲ τὸν μῦθον τοῦτον ἄδων ὑπὲρ σελήνην
 εὐθύς, δῆλόν ἐστιν τοῖς ἐκεῖνά τε εἰδόσιν καὶ τούτων ἀκροασαμένοις· ὥστ' οὐκ
 ἂν ὁ Πλάτων ἀπ' ἐκεῖνων εἴη τόνδε τὸν μῦθον συνθεῖς. Οἱ δὲ τὸν Ἡρα μὲν ¹⁰
 ὁμολογοῦσι γεγράφθαι καὶ Ζωροάστρου τοῦτον γενέσθαι διδάσκαλον, ὥσπερ
 Κρόνιος, τὸν Πάμφυλον τὸ γένος τινα τρόπον τῷ Ζωροάστρῃ συνείροντες (εἰ
 μὴ ἄρα οὐ τῷ Πέρσῃ φαῖεν ἄν, ἀλλὰ τῷ Παμφύλῳ, τούτῳ δὴ ἐκείνῳ οὐ τοῖς
 περὶ φύσεως εἶπομεν βιβλίοις ἐντυχεῖν)· οἱ δὲ Ἡρὸς υἱὸν *Εὐμαίωνα* τὸν
 διηγούμενον γράφοντες καὶ ὅπως τὸ ἐξῆς ἄνευ ἄρθρου *συντάξωσιν* τῷδε τῷ ¹⁵
 ὀνόματι λέγειν οὐκ ἔχοντες, οὐκ εἰωθότων τῶν παλαιῶν ἄνευ τούτου κατὰ
 γενικὴν *πιτῶσιν* τοὺς πατέρας συνάπτειν· οἱ δὲ οὐκ Ἀρμένιον τὸν πατέρα
 φάσκοντες, ἀλλὰ διὰ θατέρου τῶν βραχέων Ἀρμόνιον, σμικρόν τι περὶ τὸ ὄνομα
 πλημμελούντες (καὶ εὖρομεν καὶ οὕτως ἐν τοῖς ἐκεῖνου Ζωροάστρου βιβλίοις
 Ἀρμόνιον τὸν πατέρα γεγραμμένον)· οἶδα δὲ ἐγὼ τινὰς καὶ Ἀρμένιον τὸν Ἡρα ²⁰
 δεχομένους, οὓς ἐρωτᾶν δεῖ, πῶς τὸν Ἀρμένιον Πάμφυλον εἶναι φησιν τὸ γένος·
 εἰ καὶ ἡμῖν ἄνδρες αἰδοῖτο τοῦτο ὑπέλαβον, Θεόδωρον λέγω τὸν Ἀσιναῖον.
 ἀλλ' ὅπερ ἔφην, φέρονται μὲν ἄλλως ἄλλοι τῶν πρὸ ἡμῶν· τὸ δ' ἀληθές Ἡρα
 μὲν εἶναι τὸν ἄγγελον τοῦ μύθου τοῦδε, πατέρα δὲ αὐτῷ τοῦνομα λέγειν Ἀρ-
 μένιον, γένος δὲ ἐκ Παμφυλίας· ἵνα δὴ καὶ τὰ περὶ τὸν Ἀρδιαῖον εἰδέναι σα- ²⁵
 φῶς ἔχοι καὶ τὴν τυραννικὴν αὐτοῦ ζωὴν καὶ τὰ μιάσματα τῶν ἐν Παμφυλίᾳ
 τυράννων ἐνὸς γεγονότος. εἴτε δὲ ἔχει τὰ τῆς ἱστορίας οὕτως εἴτε καὶ μή,
 ζητεῖν ἄτοπον, τοῦ Πλάτωνος τὰ τοιαῦτα πλάττοντος μὲν οὐδαμῶς, κατὰ δὲ
 τὴν χρεῖαν τῶν προκειμένων αἰεὶ παραλαμβάνοντος καὶ χρωμένου πᾶσι μετὰ
 τῆς πρεπούσης περιβολῆς καὶ οἰκονομίας, ὡς καὶ τῇ Μαντικῇ ξένη καὶ τῷ κατὰ ³⁰
 τὸν Γύγου πρόγονον διηγῆματι καὶ τῷ κατὰ τοὺς Ἀτλαντίους λόγῳ καὶ πᾶσι τοῖς
 ὁμοίοις. Τοῦ δὲ Κωλώτου ψυχρευομένου κατὰ τὴν λέξιν ὄντως καὶ ἐπικαλουτος
 τῇ εἰσβολῇ τοῦ διηγῆματος ὡς μειρακιώδει διὰ τὰ Ἀλκίνοιο τε καὶ ἀλκίμου
 παράλληλα κείμενα ὀνόματα, καλῶς μὲν καὶ ὁ Πορφύριος αὐτὸν ἐπερράπισεν
 ὡς ἄγευστον λογογραφικῆς καὶ σοφιστικῆς χάριτος καὶ μούσης Ἀττικῆς, ὁμοῦ ³⁵

1. 2 Κύρον *H.* Cf. *Arnobius adv. gentes* I 52 familiaris Pamphylus Cyri || 14 εἰ-
 παμεν *H pr.* || 15 μῦθον (*sic*) ante διηγούμενον in *lacuna scriptū H pr., del. H corr.* ||
 *ὅπως] εἰπως (*sic*) *H* || ἄρθου *H* || συντάξας *H pr.* || 16 κατὰ] καὶ *H pr.* || 18 Ἀρ-
 μένιον] Ἀρμόνιος *auditi apud Plutarch. Symp. qu. IX 5* || 21 *λεγομένους *H* || 30 Μαν-
 τικῇ ξένη] *Symp. p. 206^d sq.* || 31 τὸν Γύγου πρόγονον] *Reip. II p. 359 sq.* || Ἀτλαν-
 τίνους] *Tim. p. 24^a. Crit. p. 108°* || 32 Τοῦ δὲ Κωλώτου (*sic*) — 35 μούσης Ἀττικῆς *citat*
Al. Morus l. c. p. 220 ad Phil. 3, 3 'Proclus — commentario inedito ad Platonis X
de Rep.' || ὄντως] οὕτως *Usener* || 33 τὰ] τὸν *H pr.*, τὸ *Morus* || τε *Morus*] *om. H* ||
 34 κείμενον *H pr.* || καλῶς *Morus*] ...λῶς *H* || ἐπερράπισεν *Morus* || 35 λόγου γραφι-
 κῆς καὶ στροφικῆς *Morus* || Ἀττικῆς *Morus*] *om. H*

δὲ ὄνειδίσας αὐτῷ καὶ ὅτι Κωλωτάριον αὐτὸν ὁ διδάσκαλος ἐκάλει θαμὰ καὶ οὐκ ὀρθῶς ἤκουεν ὑποχωριζομένου τοῦ Ἐπικούρου τὸν Κωλωτῆν· οὐ μὲν ἀλλὰ κάκεινο ρητέον, ὅτι τοῖς ἠθικοῖς πλάσμασιν μάλιστα δεῖ ποιητικῆς χάριτος, ἐπεὶ καὶ πολλῆς μετέχουσι τῆς τοιαύτης ιδέας, πρὸς δὲ ποιήσιν εὐδοκιμεῖ τὰ τοιαῦτα μάλιστα, καὶ τῶν τοῦ κάλλους σχημάτων ἐστὶν ἐκείνη διακορῆς. Ὁ μὲν οὖν Ἀλκίνου ἀπόλογος δηλοῖ τὴν ἐν Ἀλκίνου τοῦ Ὀδυσσεὺς νέκυιαν, οὗ δὴ τὰ ἐν Ἄιδου διηγεῖται θεάματα καὶ ὅσα εἶδεν καὶ οἷα ἀκήκουεν τοῖς σφαγίοις χρῆσάμενος καὶ τῷ αἵματι τῷ ψυχουλικῷ. καὶ γὰρ ἐπὶ πάντων τῶν τοιῶνδε διηγημάτων ἐξενίκησεν ὡς ἐπὶ παροιμίας τὸν Ἀλκίνου ἀπόλογον λέγειν. τοῦ δὲ προκειμένου μύθου καὶ αὐτοῦ τὰ ἐν Ἄιδου (προσ)ποιουμένου φράζειν, εἰκότως ἀντιπαραινῶν αὐτὸν ἐνδείκνυται τῷ Ἀλκίνου ἀπολόγῳ, τοσοῦτον μόνον ὑπαλλάξας, ὅτι ἐκεῖ μὲν ὁ ἀκούων Ἀλκίνους ἦν οὐ πολεμικὸς ἀνὴρ, ἀλλ' εἰς εἰρήνην βλέπων καὶ τρυφήν, ὁ δὲ τὸν μῦθον τοῦτον διηγησάμενος καὶ αὐτὸς ἀπαγγέλλας ἄλκιμος τις ἦν, ἐν πολέμῳ τε ἀποθανὼν καὶ τὰ κατὰ πορείαν ἰδὼν, ἅπερ ἀπήγγειλεν, χωρισθείσης αὐτῷ τῆς ψυχῆς ἐκ τοῦ σώματος. ἔχοι δ' ἂν τι πλέον, ὡς καὶ εἶπαμεν, ἢ τῶν διηγημάτων τούτων εἰσβολὴ πρὸς ἐνδείξειν, ὅτι τὴν μὲν ἐκείνου νέκυιαν οὐκ ἀπεδέχετο, σκιαῖς εἰκάζουσιν τὰς ἐν Ἄιδου ψυχάς, καὶ τὸν . . . ἀνδρειοτάτων ποθοῦντα τὴν ἐν Ἄιδου δίκην εἰσάγουσαν, καὶ πάντα ὅσα ἐν ἐπιστάσεως ἠξίωσεν κατατείνουσαν· ταύτην δὲ ὄντως ἀνδρικοῦ φησὶν ἀνδρὸς εἶναι, ταῖς ὁσαῖς ψυχαῖς τὸν ἐκεῖ τόπον μακαριστὸν ἀποδιδοῦσαν καὶ ταῖς ἀνοσίαις κολαστικόν, καὶ οὐ τὸν τόπον αὐτὸν ἀλλὰ τὴν ζωὴν αἰτιωμένην· μέλλων οὐχὶ τὸν ποιητικὸν τρόπον, ἀλλὰ τὸν πολιτικὸν διαθήσειν τὴν διήγησιν ταύτην καὶ οὕτω μυθολογήσειν ὡς προσήκει τοῖς ἀνδριζομένοις καὶ πρὸς θάνατον ἔχουσιν ἀδεῶς, ἀλλ' οὐ τοῖς φρίττειν εἰθισμένοις τὸν Ἄιδην. καὶ γὰρ ὁ τοῦ μύθου πατὴρ τοιόσδε τις ἦν γεννάδας ὡς ἀληθῶς καὶ ψυχὴν ἔχων σώματος ὑπερορῶσαν καὶ πρὸς τὸ ἄνω βλέπειν ἐπιτηδείαν καὶ δι' ἧς ἀλκῆς, κατὰ τὸ λόγιον, χωριζομένην ἀπὸ τῶν ὑλικῶν ὀργάνων καὶ εἰς τὸ ἄναντες εὐθὺ τοῦ οὐρανοῦ χωροῦσαν. ἃ δὴ καὶ τὰ ἐξῆς παρίστησιν· ὅς ποτε ἐν πολέμῳ τελευτήσας ἀναιρεθέντων δεκαταίων τῶν νεκρῶν ἤδη διεφθαρμένων ὑγιῆς μὲν ἀνηρέθη, κομισθεὶς δὲ οἷκαδε μέλλων θάπτεσθαι δωδεκαταῖος ἐπὶ τῇ πυρᾷ κείμενος ἀνεβίω [p. 614^b].

Τὴν μὲν περὶ τῶν ἀποθανεῖν δοξάντων, ἔπειτα ἀναβιούτων ἱστορίαν ἄλλοι τε πολλοὶ τῶν παλαιῶν ἤθροισαν καὶ Δημόκριτος ὁ φυσικὸς ἐν τοῖς Περὶ

1 cf. *Plutarch. adv. Colotem in.* || 7 ἴδεν *H* || 10 *ποιουμένου *H*, προθεμένου *Usener* || 11 ἀντιπαραινῶν *H*, corr. *Usener* || 12 *οὐ] ὁ *H* || 14 *πορείαν] πόλεμον *H* || 16 ἢ] μὴ τούτων *H pr.* || εἰσβολὴ πρὸς μεταβολὴν πρὸς ἐνδείξειν *H pr.* || 17 ἐκείνου *Usener*] ἐκείνην *H* || 18 *sententiam requiro talem* καὶ τὸν [πάντων ἡρώων] ἀνδρειοτάτων ποθοῦντα (τὴν ἐνταῦθα ζωὴν καὶ τοὺς ἄλλους φρίττοντας) τὴν ἐν Ἄιδου δίκην εἰσάγουσαν (cf. *Od.* λ 488 sqq. et *Proclus in Remp.* p. 382, 38) || 19 *suppl.* ἐν [ἐκείνοισι] ? || *ταύτην] αὐτὴν *H* || 20 μακαριστὸν *H* || 22 *μέλλων οὐχὶ] μόνον οὐχὶ *H* || 23 *προσήκειν *H* || 26 ἐπιτηδείαν *H* || 27 cf. *Proclus in Alcib.* I p. 177 Cr. σωζόμεναί δι' ἐξῆς ἀλκῆς, ὡς φησὶν τὸ λόγιον || 31 δωδεκαταῖος *H* || 33 Τὴν μὲν περὶ — p. 62, 8 γενομένην *epitavē Al. Morus.* i. c. p. 103 ad *Ioann.* 11, 39; *tractavit Wytttenbach ad Plutarch. de sera num. vind.* p. 90, *inepte corrupti Mullach Democriti Abd. fragm.* p. 117 || ἔπειτα] ἔπειτα δ' *Mullach* || 34 sq. Περὶ τῶν ἐν Ἄιδου *inscribitur*; cf. *Mullach p.* 113

τοῦ Ἰδίου γράμμασιν. καὶ τὸν θαυμαστὸν ἐκεῖνον Κωλώτην, τὸν Πλάτωνος ἐχθρόν, Ἐπικούρειον ὄντα πάντως καθηγεμόνος
 μὴ ἀγνοῆσαι μηδὲ ἀγνοήσαντα ζητεῖν, πῶς τὸν ἀποθανόντα πάλιν ἀναβῖωαι δυνατόν. οὐδὲ γὰρ ὁ θάνατος ἦν ἀποσάλυσις, ὡς ἔοικε, τῆς συμπάσης ζωῆς τοῦ σώματος, ἀλλ' ὑπὸ μὲν πληγῆς τινος ἰσως τοῦ τραύματος παρῆτο, 5
 τῆς δὲ ψυχῆς οἱ περὶ τὸν μυελὸν ἕμενον ἔτι δεσμοὶ κατερριζωμένοι καὶ ἡ καρδία τὸ ἐμπύρευμα τῆς ζωῆς εἶχεν ἐγκείμενον τῷ βᾶθει· καὶ τούτου μένοντος αὐθις ἀνεκτήσατο τὴν ἀπεσθηκυῖαν ζωὴν ἐπιτηδεῖαν πρὸς τὴν ψύχωσιν γενομένην.

Ζητούντος δὲ τοῦ Κωλώτου, πῶς οὐ διεφθάρη τὸ σῶμα σαπὲν ἐν τοσαύταις ἡμέραις τοῦ Ἡρός, καὶ ταῦτα ψυχῆς μὴ παρουσίας, ἔδει, καὶ ἡμεῖς ἂν φησαιμεν, ἐπιλογίζεσθαι πρῶτον ὅτι θαυμαστὸν οὐδὲν καὶ συμπαγγῆλαι τὸ σῶμα τὴν ἀρχὴν οὕτως, ὥστε ἄτροφον εἰς πλείους ἡμέρας ἀρκεῖν καὶ δυσδιάλυτον ὑπάρχειν· ὅπου γε καὶ βοτάναι θυμιώμεναι τινες παρέχονται διαμέμον ἐπὶ πλείστον ὅσον χρόνον τὸ σῶμα τῶν μὴ τρεφομένων
 πρὸς δὲ αὐτοῖς κάκεινο βητέον, ὅτι δὴ πάντως ὑπελείπετο τι ζώπυρον 15
 περὶ τὴν καρδίαν, τοῦ ἄλλου σώματος διὰ τὴν πληγὴν νεκρωθέντος· ὅπερ ὅστερον παυσασμένων τῶν ἐπὶ τῇ πληγῇ πόνων ἀπ' αὐτῆς ἀρξάμενον καὶ εἰς πᾶν τὸ σῶμα διέδωκεν τοῦ ψυχωθῆναι δύναμιν. καὶ οὐδὲν θαυμαστὸν γίνεσθαι τι τοιοῦτον· ὅπου γε καὶ τὰς χελιδόνας φασὶν ἐν κοιλότησιν δένδρων ὄλην τὴν τοῦ χειμῶνος ὄραν νεκρωθείσας ζῆν, καὶ παυσασμένης τῆς τοῦ ἀέρος ψύξεως 20
 κινεῖσθαι καὶ ἐκτινάσσειν τὴν νέκρωσιν· καὶ ὅφεις ταῦτόν πάσχειν ἐν τοῖς ἑαυτῶν φωλοῖς καὶ διαμένειν ἀκινήτους καὶ αὐθις ἀναβιώσκεισθαι, μενούσης ἔνδον τῆς ζωτικῆς ἀρχῆς καὶ τὰ ἀποψυχθέντα, παρελθούσης τῆς ἐξωθεν βίας, ἀναζωπυρούσης Καὶ δῆλον μὲν ὡς καὶ
 τὴν ἱστορίαν αὐτὴν οὕτως ἔχειν ὁμολογήσομεν, οὐδὲν ἀδύνατον λέγουσαν οὔτε 25
 τὸν ἀπὸ τοῦ σώματος χωρισμὸν τῆς ψυχῆς (καὶ γὰρ οἱ ἱερατικοὶ λόγοι τοῦτο δρῶσιν χωρίζοντες ἀπὸ τῶν σωμάτων τὰς ψυχὰς καὶ τοῖς μὲν σώμασιν τοῦ μὴ διαπνεῖσθαι φρουρὰν περιβάλλοντες, ταῖς δὲ ψυχαῖς τὴν ἀπόλυτον τῶν σωμάτων προξενούντες ἐνέργειαν καὶ τὴν ἄφασιν τῶν φυσικῶν δεσμῶν) οὔτε τὴν ἐν πλείοσιν ἡμέραις διαμονὴν ἀσκεδάστου τοῦ σώματος· καὶ γὰρ ἐξ ἄλλων τοῦτο 30
 γέγονεν δῆλον ὁμοίων παρὰ τοῖς ἔμπροσθεν ἀναγεγραμμένων ἱστοριῶν καὶ αὐτῶν τούτων ὧν νῦν εἵπομεν.

*

*

*

1 γράμμασι *Morus* || καὶ τὸν] *hic deficit Holstenii apographum* (f. 63). *Quae sequuntur usque ad p. 70 med. partim Morus partim Maius suppediaverunt* || Κονώτην *Morus* || *τὸν] τοῦ *Morus* || 2 ἐχθρόν *Wyttienbach*] ἑταῖρον *Morus* || Ἐπικούρειον, ὄντα *Morus* || *suppl. fere* πάντως [ἐχθρὸν τοῦ] καθηγεμόνος [τῶν Ἐπικουρείων τὰ περὶ τούτων γεγραμμένα] μὴ ἀγνοῆσαι. *Totum locum v. 1 sq. sic refingere volebat Wyttienbach (coll. Plutarch. adv. Col. p. 1110e)*: γράμμασι. ἔθεν θαυμαστὸν, Κωλώτην ἐκεῖνον Πλάτωνος ἐχθρόν ὄντα, καὶ τοῦ Ἐπικουρείων πάντων καὶ ἑαυτοῦ καθηγεμόνος — || 3 πῶς *Morus* || 6 κατερριζωμένη *Morus*, *corr. Mullach* || 9 Ζητούντος — 32 εἵπομεν *Maius habet Class. auct. I p. XVIII (inde Osann in Zeitschr. f. Alterthumswiss. IX 1842 p. 605 sq.)* || 10 ἔδει καὶ] *malim* ἔδει γε || 14 *post* τρεφομένων *addendum videtur* μελισσῶν || 18 δέδωκεν *H*, *corr. Usener* || ψυχωθῆναι *Osann*] ψυχῆναι *Mai*. || 26 οἱ ἱερατικοὶ λόγοι] *cf. Mai. p. 344 n. 4 ad Cic. de rep. VI 6*

1. καθάπερ γε καὶ ἐπὶ τῶν πάλαι γενομένων ἱστοροῦνται καὶ Ἀριστέας ὁ Προκοννήσιος καὶ Ἑρμόδωρος ὁ Κλαζομένιος καὶ Ἐπιμενίδης ὁ Κρής, μετὰ θάνατον ἐν τοῖς ζῶσι γεόμενοι.

II. Κλεώνυμος ὁ Ἀθηναῖος, φιλήκοος ἀνὴρ τῶν ἐν φιλοσοφίᾳ λόγων, 5 εταίρου τινὸς αὐτῷ τελευτήσαντος, περιαλγῆς γεόμενος καὶ ἀθυμῆσας ἐλιποψύχῳσεν τε καὶ τεθνάναι δόξας τρίτης ἡμέρας οὔσης κατὰ τὸν νόμον προὔτεθη· περιβάλλουσα δ' αὐτὸν ἡ μήτηρ καὶ πανύστατον ἀσπαζομένη, τοῦ προσώπου θοιμάτιον ἀφελούσα καὶ καταφιλοῦσα τὸν νεκρὸν ἤσθετο βραχείας ἀναπνοῆς αὐτῷ τινος ἐγκειμένης. περιχαρῆ δ' αὐτὴν γενομένην ἐπισχεῖν τὴν ταφήν· 10 τὸν δὲ Κλεώνυμον ἀναφέροντα κατὰ μικρὸν ἐγερθῆναι, καὶ εἰπεῖν ὅσα τε ἐπειδὴ χωρὶς ἦν τοῦ σώματος καὶ οἷα ἴδοι καὶ ἀκούσειεν. τὴν μὲν οὖν αὐτοῦ ψυχὴν φάναι παρὰ τὸν θάνατον οἷον ἐκ δεσμῶν δόξει τινῶν ἀφειμένην τοῦ σώματος παρεθέντος μετέωρον ἀρθῆναι, καὶ ἀρθεῖσαν ὑπὲρ γῆς ἰδεῖν τόπους ἐν αὐτῇ παντοδαπούς καὶ τοῖς σχήμασι καὶ τοῖς χρώμασι, καὶ ρεύματα ποταμῶν ἀπρόσ- 15 οπτα ἀνθρώποις· καὶ τέλος ἀφικέσθαι εἰς τινα χῶρον ἱερὸν τῆς Ἑστίας, ὃν περιέπειν δαιμονίων δυνάμεις γυναικείων ἐν μορφαῖς ἀπεριηγήτοις.

III. (Πολύκριτον) τὸν ἐπιφανέστατον Αἰτωλῶν καὶ αἰτωλαρχίας τυχόντα καὶ ἀποθανεῖν καὶ ἀναβιώσασθαι μὴν [[μὲν]] μετὰ τὸν θάνατον ἐνάτῳ, καὶ ἀφικέ- 20 σθαι εἰς ἐκκλησίαν κοινὴν τῶν Αἰτωλῶν καὶ συμβουλευσάσθαι τὰ ἄριστα περὶ ὧν ἐβουλεύοντο. καὶ τούτου εἶναι μάρτυρας Ἰέρωνα τὸν Ἐφέσιον καὶ ἄλλους ἱστορικοὺς Ἀντιγόνην τε τῷ βασιλεῖ καὶ ἄλλοις ἑαυτῶν φίλοις ἀποῦσι τὰ συμ- βάντα γράψαντας.

IV. Καὶ οὐ τοῦτο μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ Νικοπόλει τῶν οὐ πρὸ πολλοῦ γενομένων Εὐρύνου τὸ ὄνομα ταῦτον παθεῖν, καὶ ταφέντα πρὸ τῆς πόλεως 25 ὑπὸ τῶν προσηκόντων ἀναβιώσασθαι μετὰ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τῆς ταφῆς, καὶ

i. Al. Morus Ad quaedam loca N. F. not. p. 99 ad Ioan. 10, 39 'Proclus . . . postquam igitur dixit suo etiam tempore visos esse nonnullos in monumentis, in quibus conditi fuerant post mortem, iisdem insidentes, aut etiam stantes, quod et antiquitus proditum de Aristea, Hermodoro et Epimenide, Καθάπερ' (cf. id. p. 247 ad ep. Tit. 1, 12).

ii. Morus l. c. 'quinque subicit exempla tanquam certiora, quorum primum ex historia Clearchi Aristotelis discipuli desumpsit, sequentia quatuor ex Naumachio Epirota. Primum est Cleonymi Atheniensis qui . . . vivus matri redditus est. Κλεώνυμος' (cf. Maius Class. auct. I p. 343 n. 2 ad Cic. de rep. VI, 4).

iii. Morus l. c. 'Alterum exemplum petitur ex Naumachio historico, qui floruit, inquit, ἐπὶ τῶν ἡμετέρων πάππων, de Polycrito inter Aetolos illustri ac principe viro Hunc enim narrat, τὸν ἐπιφανέστατον'

iv. Morus l. c. 'Tertium est Eurynoi, qui decimo quinto post obitum die diu revixit et iustius: Καὶ οὐ τοῦτο' (cf. p. 142 ad Rom. 6, 4).

2 Ἑρμότιμος *Rohde mus. Rhén. XXXII p. 334 cf. Plinius (ex Varrone) n. h. VII 52, 174 sq.* || 6 τεθνάναι *Morus* || 7 τοῦ] τοῦ τε *Rohde l. c.* || 11 τοῦ σώματος καὶ οἷα *Rohde*] καὶ οἷα τοῦ σώματος *Morus* || αὐτοῦ *H* || 13 παρεθέντος; *Usener* (cf. p. 62, 5)] παρεθέντος *Morus* (παραταθέντος *Rohde*) || 14 ἀπρόσοπτα *Usener*] ἀπρόσοπτα *Morus*; ἀπρόσοπτα *Heise* || 16 γυναικείων ἐν *Rohde*] ἐν γυναικείων *Morus* || 17 sq. cf. *Phlegon Trall. de mirab. 2* || 18 μὲν *seclusi* || ἐνάτῳ *Morus* || 22 γράψαντα *Morus* || 25 ἀναβιώσασθαι *Morus*

λέγειν ὅτι πολλά μὲν ἴδοι καὶ ἀκούσειεν ὑπὸ γῆς θαυμαστά, κελουθῆναι δὲ πάντα ἄρρητα φιλᾷττειν. καὶ ἐπιβιῶναι χρόνον οὐκ ὀλίγον καὶ ὀφθῆναι διακαιοτέρων μετὰ τὴν ἀναβίωσιν ἢ πρότερον.

v. . . . χθές, ὡς φησι, γεγονότα Ῥοῦφον τὸν ἐκ Φιλίππων τῶν ἐν Μακεδονίᾳ, τῆς δὲ ἐν Θεσσαλονίᾳ μεγίστης ἀρχιερωσύνης ἀξιωθέντα· τοῦτον γὰρ ὁ ἀποθανόντα τριταῖον ἀναβιῶναι καὶ ἀναβιούντα εἰπεῖν ὅτι ὑπὸ τῶν χθονίων ὑπεπέμφθη θεῶν, ἵνα τὰς θέας ἐπιτελέσῃ τῷ δῆμῳ ἅς ὑποσχόμενος ἐτύγχανε, καὶ μέχρι τῆς ἐκείνων συμπληρώσεως ἐπιβιούντα αὖθις ἀποθανεῖν.

vi. Καὶ τὸν κολοφῶνα τούτοις ὑπάρχειν Φιλίνιον κατὰ τοὺς Φιλίππου βασιλεύσαντος χρόνους. εἶναι δὲ αὐτὴν θυγατέρα Δημοστράτου καὶ Χαριτοῦς 10 τῶν Ἀμφιπολιτῶν νεόγαμον τελευτήσασαν· ἐγεγάμητο δὲ Κρατερῶ. ταύτην δὲ ἔκτω μηνί μετὰ τὸν θάνατον ἀναβιῶναι καὶ τῷ νεανίσκῳ Μαχάτῃ, παρὰ τὸν Δημοστράτον ἀφικομένην ἐκ Πέλλης τῆς πατρίδος, λάθρα συνεῖναι διὰ τὸν πρὸς αὐτὸν ἔρωτα πολλὰς ἐφεξῆς νύκτας, καὶ φωραθεῖσαν αὖθις ἀποθανεῖν, προειπούσαν κατὰ βούλησιν τῶν ἐπιχθονίων δαιμόνων αὐτῇ ταῦτα πεπραχθῆναι, καὶ 15 ὁρᾶσθαι πᾶσι νεκρὰν ἐν τῇ πατρῷᾳ προκειμένην οἰκίᾳ, καὶ τὸν πρότερον δεξάμενον αὐτῆς τὸ σῶμα τόπον ἀνορυχθέντα κενὸν ὀφθῆναι τοῖς οἰκείοις ἐπ' αὐτὸν ἐλθοῦσι διὰ τὴν ἀπιστίαν τῶν γεγονότων. καὶ ταῦτα δηλοῦν ἐπιστολὰς τὰς μὲν παρ' Ἰππάρχου τὰς δὲ παρ' Ἀρριδαίου γραφείσας τῶν τὰ πράγματα τῆς Ἀμφιπόλεως ἐγκεχειρισμένων πρὸς Φίλιππον. 20

vii. 'Quin adeo Heraclides apud eundem Proclum narrat quendam vivum venantemque regna inferna vidisse'. Maius ad Cic. de rep. VI, 4 (Class. auct. I p. 343).

viii. Ὅτι δὲ καὶ ἐξίεναι τὴν ψυχὴν καὶ εἰσεῖναι δυνατὸν εἰς τὸ σῶμα, δηλοῖ καὶ ὁ παρὰ τῷ Κλεάρχῳ τῇ ψυχουλικῇ βράβδῳ χρησάμενος ἐπὶ τοῦ μειρακίου τοῦ καθέδοντος, καὶ πείσας τὸν δαιμόνιον Ἀριστοτέλη, καθάπερ ὁ Κλεάρχος ἐν τοῖς Περὶ ὕπνου φησὶ περὶ τῆς ψυχῆς, ὡς ἄρα χωρίζεται

v. Morus l. c. 'Quartum Ruffi Pontificis Thessalonicensium Ait enim, Xθές ὡς φησι'

vi. Morus l. c. 'Postremum Philonaei vacuum eius sepulchrum narratur inventum: Καὶ τὸν'

viii. Morus l. c. p. 130 ad Act. 20, 10 'Narrat Proclus dissertatione in 10. Πολιτείας Plat. iam laudatus: Ὅτι δὲ καὶ'. Cf. Maius ad Cic. de rep. VI, 6 (Class. auct. I 344 sq. n. 4. 343 sq. n. 3). Clearchi locum refinxit et illustravit I. Bernays 'Grundzüge der verlorenen Abhandlung des Aristoteles über Wirkung der Trägheit' p. 190 sq.

1 κελουθῆναι H || 6 ἀναβιῶντα Morus || 7 ὑποσχόμενος Morus || 8 ἐπιβιῶντα Morus || 9 τούτοις Usener] τούτου Morus, τούτων Rohde || Φιλίνιον Rohde ex Phlegonitē de mirab. 1] Φιλόναιον Morus || 11 ταύτην δὲ Rohde || 17 *ἐπ' αὐτὴν Morus (cf. Phlegon l. c. p. 61, 12 Keller) || 19 sq. *τῶν — ἐγκεχειρισμένων] τοὺς — ἐγκεχειρισμένους Morus, τοῦ — ἐγκεχειρισμένου Rohde || 27 ψυχουλικῆ Morus, corr. G. Dindorf in Steph. Thes. s. v. (cf. p. 61, 8) || 29 ἀρχαχωρίζεται ('leg. ἀναχωρίζεται') Morus, corr. Bernays

τοῦ σώματος, καὶ ὡς εἴσεισιν εἰς τὸ σῶμα, καὶ ὡς χρῆται αὐτῷ οἷον καταγωγῆ· τῇ γὰρ ῥάβδῳ πλήξας τὸν παῖδα, τὴν ψυχὴν ἐξελεύσας καὶ οἷον ἄγων δι' αὐτῆς πόρρω τοῦ σώματος ἀκίνητον ἐνέδειξε τὸ σῶμα, καὶ ἀβλαβῆ σωζόμενον ἀναισθητεῖν . . . πρὸς γραφόντων ὁμοίως ἀψύχῳ· ἐκείνην δὲ μεταξὺ διενεχθεῖσαν πόρρω τοῦ σώματος, ἐς τοῦτο δι' αὐτῆς ἀγομένην πάλιν τῆς ῥάβδου μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπαγγέλλειν ἕκαστα. τοιγαροῦν ἐκ τούτου πιστεῦσαι τοὺς τε ἄλλους τῆς τοιαύτης ἱστορίας θεατὰς καὶ τὸν Ἀριστοτέλη χωριστὴν εἶναι τοῦ σώματος τὴν ψυχὴν.

IX. 'Cur duodecimo potissimum die? interpretum varias subtilitates circa hanc δωδεκάδα reicit Proclus cum Porphyrio quem citat. Alii scilicet eum numerum retulerunt ad zodiacum, alii ad menses, alii ad duodecim deos'. Maius ad Cic. de rep. VI, 6 (Class. auct. I p. 344 n. 3).

X. 'Proclus cum Porphyrio lucem ait esse vehiculum animarum'. Maius ad Cic. de rep. VI, 14 (Class. auct. I p. 352 n. 5).

XI. Πάσας μὲν γὰρ ἔχει γλυκερὸς πόθος, ὧς κεν Ὀλυμπον Ἀθανάτοισι θεοῖσι συνέμποροι αἰὲν ἔχωσιν·
Ὁὐ πάσαις δὲ θέμισ ἐπιβῆμεναι τῶνδε μελάθρων.

XII. τὰς μὲν οὖν ἐκ τῆς γῆς ἀνιούσας κόνεωσ πεπληρωῦσθαι καὶ αὐχμοῦ, τὰς δὲ ἐξ οὐρανοῦ κατιούσας εἶναι καθαράς τούτων. — ὧν οὖν καὶ τὰ ὀχλήματα ἦν ἔνυλα καὶ σκοτεινὰ καὶ ἔτι τῆς παχυτέρας οὐσίας ἀναπεληρωμένα, ταύτας αὐχμοῦ καὶ κόνεωσ εἶναι μεστάς· ὧν δὲ κουφότερα τὰ περιβλήματα καὶ φωτεινότερα διὰ τὴν ἐν οὐρανῷ διατριβήν, ταύτας καθαρωτέρας.

XIII. Ἐνθα Κότος τε Φόνος τε καὶ ἄλλων ἔθνεα Κηρῶν —
Ἄτης ἐν λειμῶνι κατὰ σκότος ἠλάσκοντα.

[Empedocles v. 19. 20 Sturz, 21. 23 Karsten, 386. 388 Stein.]

XI. Maius ad Cic. de rep. VI, 15 (Class. auct. I p. 353 n. 1) 'Quamlibet animam flagrare cupiditate conscendendi ad illa superiora ait apud Proclum ora culi cuiusdam auctoritas: πάσας — μελάθρων x. τ. λ.'

XII. Maius ad Cic. de rep. VI, 26 (Class. auct. I p. 363 n. 1) . . . 'Sic enim Proclus: αὐτὰ οὖν . . . [= fr. XIV]. Et alibi idem Proclus: τὰς μὲν οὖν — καθαρωτέρας x. τ. λ.' (Locum repetiit Osann in *Zeitschr. f. Alterthumswiss.* IX 1842 p. 610).

XIII. Maius l. c. 'Tum demum animae post mille annos iterum (qui est sol-

2 *ἐξελεύσας] ἐξελεύσειεν *Morus*, ἐξεύκλυσε *Bernays* || 3 *δι' αὐτῆς] δι' αὐτῆς *Morus*, δι' αὐτῆς *Bernays* || ἀκίνητον] ἀκίηρατον *Bernays* || *leg.* ἀβλαβῆς? || 4 ἀναισθητοῦν [δὲ] πρὸς [τὰς πληγὰς τῶν] γραπτόνων *Bernays*, ἀναισθητεῖν [καὶ] πρὸς [πληγὰς] γραφέντα *Usener* || ὁμοίων ἀψύχων *Morus*, *corr.* *Bernays* || 5 *διενεχθεῖσαν] δ' ἐλέγχθησαν *Morus*, ἐνεχθῆναι *Bernays* || *ἐς τοῦτο δι' αὐτῆς] ἐσοπῶτες αὐτῆς *Morus*, ἐτέρως δ' αὐτὴν *Bernays* || 6 πάλιν (ὅπῃ) τῆς ῥάβδου *Bernays* || 7 Ἀριστοτέλη] *cf.* *Aristot. fr.* 18 *Rose*; *Bernays Theophrastus' Schrift über Frömmigkeit* p. 187 || 9 IX *cf.* *Plat.* p. 614^b δωδεκαταῖος — ἀνεβίω || 15 ὧσεν *Mai.* || 16 *θεοῖς συνέμπορον *Mai.*, θεοῖσι σύν, ἔμπυρον *Heitz* || 18 *cf.* *Plat.* p. 614^d || 23 *cf.* *Plat.* p. 614^e || κότος τε φόνος τε *habet etiam Proclus in Cratyl.* p. 103] φόνος τε κότος τε *edd. cum Hierocle in carm. aur.* p. 143 *Mullach* (φθόνος τε κότος τε *Synesius de provid.* I p. 89^d; φόνοι τε λιμοὶ τε *Philo fragm. t.* II p. 638 *Mang.*) || κήρων *Mai.* || 24 ἐν λειμῶνι *Proclus, Iulianus imp. orat.* 7 p. 226^b, *Synesius l. c. et ep.* 147] ἐν λειμῶνι *cum Hierocle edd.* (Ἄτης λειμῶν *citatur a Proclo in Tim.* p. 339^b) || σκότον *Iulian., Synes.* || *ἠλάσκοντα *Mai.*, ἠλάσκονται *Iuliani cod. Voss.*, ἠλάσκοντας *Iul. edd., Synesius ep.* 147, ἠλάσκουσιν *Synesius de prov. l. c., Hierocles, vulg.*

XIV. Τίς οὖν πανήγυρις ἐν ταύταις; ἡ πανήγυρις τὰς ἐκ τοῦ παντός αὐ-
τῶν φοιτήσεις εἰς τὴν κοινὴν χώραν τὴν ἐστίαν τῆς γενέσεως παρίστησιν.

XV. Αὐται οὖν πολλὰ πορευθεῖσαι ταῦτὸν ἔπασχον· πολλὰ δὲ ἐπορευθήσαν
αἱ μὲν κατ' οὐρανὸν συμπεριπολοῦσαι τοῖς οὐρανίοις θεοῖς, αἱ δὲ ἐν τοῖς ὑπὸ
γῆν τόποις ποικίλας ἔχουσαι μεταβάσεις ἀπ' ἀλλήλων εἰς ἀλλήλας, ὡς ἐκάστην 5
ἤγεν ὁ τῆς τίσεως νόμος.

XVI. Ἐοικεν ἡ χιλιάς χρόνος εἶναι τις περιοδικὸς ἀπὸ γενέσεως ἐπὶ γένεσιν
ἄγων τὰς ψυχὰς οὐχ ἀπλῶς, ἀλλὰ πρὸ τῆς τελείας ἀποκαταστάσεως.

XVII. Μετὰ δὲ τὴν εἰς ταῦτὸν οἶον σημεῖον τῶν ψυχῶν ἀπὸ τῶν διηρη-
μένων λήξεων σύνοδον ἔπεται θεωρεῖν, πῶς μὲν γνωρίζουσι τινες ἀλλήλας, 10
πῶς δὲ διαλέγονται, καὶ πῶς διαλεγόμενων ἀκούουσι καὶ διηγουμένων ἄλλαι
ἄλλων· καὶ τίνα μὲν αἱ κάτωθεν διηγοῦνται ταῖς ἄνωθεν ἀφιγμέναι, καὶ πῶς
ἐκεῖναι δέονται τοῦ μαθεῖν ἅτε οὐκ εἰδυῖαι, καὶ πῶς οὐκ ἴσασιν· τίνα δὲ αἱ
ἄνωθεν, καὶ πῶς μέμνηνται τῶν ἐν οὐρανῷ θαυμάτων· καὶ εἰ θαυμάζουσιν
ἐκεῖνα, πῶς οὐκ ἀναστρέφουσιν ἐπ' αὐτά· καὶ εἰ πρὸς τὴν πορείαν ἔκαμον, 15
πῶς ἀναλαμβάνουσιν. — Τὸ μὲν τοῖνον ἀναγνωρισμὸν εἶναι ταῖς ψυχαῖς ἀλ-
λήλων, εἴπερ καὶ γινῶσιν ἔξουσιν ἀλλήλων ἔξω τῶν ὄστρεϊνων σωματῶν, οὐδὲν
οἶμαι θαυμαστὸν εἶναι· καὶ γὰρ ἀτοπον τὰς μὲν αἰσθήσεις γνώσεις οὐσας μετὰ
παχέων ὀργάνων ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν συγγενῶν αἰσθημάτων (οἶον ὄψιν φω-
τοειδῆ κατὰ φύσιν οὐσαν χρωμάτων φωτοειδῶν ὄντων, καὶ ἀκοὴν ἀερώδη τὴν 20
οὐσίαν ἔχουσαν τῶν φόφων ἀερίων ὄντων), τὰς δὲ ψυχὰς γνωστικὰς οὐσας καὶ
οἶον ὄψεις τιὰς μὴ ὄραν τὰς συγγενεῖς αὐταῖς ψυχὰς καὶ χωρὶς ὀργάνων αὐ-
τὰς δι' ἑαυτῶν. οὐ γὰρ γινῶσιν τὰ ὄργανα προστίθησιν, ἀλλὰ μᾶλλον ἄγνωσιαν·
εἴπερ ἡ μὲν γινῶσις ἐνέργεια, κρίσις οὐσα τῶν γνωστῶν, ἡ δὲ κρίσις ἀπαθής,
τὰ δὲ ὄργανα πάθη ταῖς γνώσεσιν προστίθησιν. ὄραν δὲ ὄντος δυνατοῦ καὶ 25
ἀσωμάτως καὶ σωματικῶς οὐδὲν ἤδη θαυμαστὸν καὶ ψυχὴν ὄραν ἄλλην ψυχὴν.

lemnīs error παλιγενέσεως) ad nativitatis λειμῶνα venire dicuntur, de quo Empe-
docles apud eundem Proclum ἐνθα κότος — ἰλάσκονται'.

xiv. Maius ad Cic. de rep. VI, 15 (Class. auct. I p. 354 n. 1) 'De animarum
coetu seu panegyri Proclus: τίς — παρίστησιν. Tum multis interiectis disputat de
mutua animarum agnitione et visu'.

xv. Maius ad Cic. de rep. VI, 26 (Class. auct. I p. 363 n. 1) 'Proclus item, seu
Plato, animas bonorum in caelis vagari facit, malorum autem in terris vel sub
terris. Sic enim Proclus: αὐταὶ οὖν — νόμος'. (Locum repetiit Osann l. c.)

xvi. Maius l. c. 'De millenario temporis spatio sic Proclus: εοικεν — ἀποκατα-
στάσεως x. τ. λ.'

xvii. Maius Class. auct. I p. 366—368 'Procli sententia de animarum
corporibus solutarum conversatione. — Procli fragmentum, etsi
lacunis interruptum, quantum chartae patitur spatium, adscribendum curo. Μετὰ δὲ
τὴν — τῆς ἀρίστης ζωῆς x. τ. λ.' (cf. id. ib. p. 350 n. 3 ad Cic. de rep. VI, 10. Mai ex-
emplum repetiit Osann l. c. p. 606 sq.).

1 cf. Plat. p. 614° || 2 χώραν et γενέσεως Mai. || 3 cf. Plat. p. 614°. 615° ||
*αὐται] αὐταὶ Mai. || 5 *ἀλλήλας] ἀλλήλους Mai. || 7 cf. Plat. p. 615° || 9 sq. cf.
Plat. p. 614° sq. || 16 *πῶς] ὅμως Mai. || 17 ὄστρεϊνων σωματῶν] cf. Plat. Phileb.
p. 21°

καίτοι καὶ διὰ τῶν ὀχημάτων δυνατὸν φάναι γίνεσθαι ταῖς ψυχαῖς τὴν ἀλλή-
λων γνῶσιν, ὥσπερ ἐνταῦθα διὰ τῶν ὀστρεῖων σωμάτων, καὶ ἐναργέστερον
δι' ἐκείνων ἢ τούτων· μᾶλλον γὰρ ἐκεῖνα τὰς ἀπὸ τῶν ψυχῶν ἐμφάσεις ὑπο-
δέχεται τούτων, ὅπου γε καὶ ἐν τούτοις ἄλλα μόρια μᾶλλον ἄλλων, ὅσα ψυχῆς
5 ἐγγυτέρω, δείκνυσιν τὰς ἔνδον ἐν αὐταῖς ταῖς ψυχαῖς διαθέσεις, οἷον ὄμματα * * *
εὐφυέστερα ὀχήματα ταῖς ψυχαῖς καὶ τῶν ὑλικῶν τούτων ὀμμάτων ἀποτυποῦται
τὴν χρωμένην ψυχὴν καὶ δείκνυσιν δι' ἑαυτῶν καὶ ἐκείνην. ἐπεὶ καὶ ἐνταῦθα
τῶν καθ' ἡμᾶς τινα τὰ τε ἄλλα κατανοητικώτατον καὶ περὶ ταῦτα πολὺ σχόντα
τὸ διαφέρον ἐγνωμεν παιδίον ἰδόντα ὑπὸ τιτθῆ τρεφόμενον, καὶ ἤδη γεγονὸς ἐν
10 ἀνδρὸς ἡλικίᾳ πάλιν ἰδόντα καὶ ἐπιγνόντα ἔτι τοῦτον ὃν εἶδεν ὅτε παιδίον ἦν, διὰ
μακροῦ χρόνου μόνον τοῖς ὄμμασιν πιστεύσαντα τὸν ἀναγνωρισμὸν. τί δὴ οὖν
ἔτι παράδοξον καὶ τὰς ἐκεῖ ψυχὰς ἀναγνωρίζειν ἀπὸ τῶν ὀχημάτων ἀλλήλας;
τά τε γὰρ τῶν ἀμεινόνων μᾶλλον διασημαίνει τὴν ἐπιβεβηκυῖαν ψυχὴν ἣτις
ἐστὶν διότι καὶ κατὰ φύσιν συμπέφυκεν αὐταῖς, καὶ τὰ τῶν χειρόνων ἔχει τινὰς
15 τύπους καὶ ἐμφάσεις ἔτι τοῦ τῆς ζωῆς εἴδους. καὶ ἔτι διορθῶσαι καὶ ἐπιγιγνώ-
σκουσαι διὰ τούτων ἀλλήλας πάμπολυ τῶν ἐνταῦθα τὰς ὄψεις ἀκριβεστέρας
ἔχουσι, διὰ ἀυλοτέρων ἐνεργεῖν σωμάτων. κριτικώτερον γὰρ τὸ ἀυλότερον,
καὶ τὸ ἀπαθέστερον αἰσθητήριον ἐνεργητικώτερον. καὶ ταῦτα γράφομεν, ὅπως
καὶ διὰ τῶν ὀχημάτων ἐπιδειξόμεν δυναμένης γινώσκειν τὰς ἐκεῖ ψυχὰς ἀλ-
20 λήλας· ἐκεῖνο προὔπομνήσαντες, ὡς ἄρα καὶ ἀσωμάτως ἀλλήλας γινώσκουσι.
εἰ γὰρ καὶ τὰ ὄντα βλέπουσιν ἀσωμάτως, πῶς οὐχὶ * * * * Εἰ δὲ δὴ γινώ-
σκουσι ἀλλήλας, καὶ ἀναγνωρίζειν ἀλλήλας οὐκέτι δήπου θαυμαστόν, ἐχούσας
ἐν ταῖς φαντασίαις ἀποκείμενον τὸν ἀλλήλων τύπον καὶ ἡσυχάζοντα, καὶ διὰ
τῆς νέας ὄψεως ἀνακινούσας τὴν τῆς ὀρωμένης ψυχῆς μνήμην. τοιοῦτος γὰρ
25 ὁ ἀναγνωρισμὸς, τοῦ μνημονευτοῦ προβολὴ καὶ μνήμης ἀνανέωσις, ἣν εἶχεν
μὲν οὐ πρόχειρον δὲ εἶχεν, ὥστε καὶ διανοηθῆναι πρὸς ἑαυτὴν τὴν ἀναγνωρί-
ζουσαν, ὅτι ἄρα αὕτη ἐκείνη ἡ ψυχὴ ἢ τοιόνδε ἦθος ἔχουσα καὶ ζῶσα χεῖρον
ἢ βέλτιον. οἷον καὶ ὁ Ὀδυσσεὺς ὁ Ὀμήρου τὴν Ἀχιλλέως ψυχὴν ἰδὼν ἐν Ἄϊδου
καὶ τὴν Αἴαντος ἐγνώρισεν ἃς εἶδεν, τὴν δὲ Μίνως ἦν ἤκουσεν, τυχὸν δὲ
30 καὶ ἐδιδάχθη παρὰ τῶν ἐν Ἄϊδου περὶ τε τούτου καὶ τῶν ἄλλων, τῆς Ταντάλου,
τῆς Τιτυοῦ, τῆς Σισύφου, τίνες εἶεν· εἰ μὴ ἄρα καὶ ἐτεθρόλυτο ταῦτα περὶ [[τε]]
αὐτῶν ὑπὸ δὴ τινων χρησμοδηθέντα θεῶν, ὡς ὁ μὲν δικάζει ταῖς ἐν Ἄϊδου
ψυχαῖς αἱ δὲ τοιάσδε κολάζονται κολάσεις, καὶ ἰδὼν ἐπέγνω ραδίως, ὅτι ταῦτα
ἦν ἅπερ αἱ περὶ αὐτῶν φῆμαι παρέδωσαν. — Εἰ δὲ δὴ γνωρίζειν ψυχαὶ δύ-
35 νανται καὶ ἐκεῖ ψυχὰς, εἴτε δι' ἑαυτῶν εἴτε διὰ τῶν ὀχημάτων ἐπὶ γνῶσιν
ἀλλήλων ἰοῦσαι καὶ ἀναγνωρίζουσαι, ἐπόμενόν ἐστι τούτῳ τὸ καὶ ἀσπάζεσθαι
τὰς γνωρίμας ἀλλήλας. — Καὶ μὲν καὶ τὸ διαλέγεσθαι ψυχὰς οὐ γλῶτταν
ἐχούσας οὐκ ἀρτηρίαν οὐ χεῖλη, δι' ὧν ἐν τῷ τῆδε βίῳ διαλέγεσθαι μόνως

5 sq. ὄμματα. — Εὐφυέστερα *Mai.* *Hiatum notavi; suppl. fere* (. . . οὐκοῦν τὰ γε πάμπολυ) εὐφυέστερα || 9 τιθῆ *Mai.* || 10 ἴδεν *Mai.* || 11 μόνον (*vel* μόνους) *Osann* μόνου *Mai.* || 18 *γράφωμεν *Mai.* || 23 *καὶ διὰ] δὲ διὰ *Mai.*; δὲ *delet Usener* || 24 *ἀνακινούσαι *Mai.* || 27 *αὕτη ἐκείνη *Mai.* || 31 τεθρόλυτο *Mai.* || τε *seclusi* || 36 *ἀναγνωρίζουσι *Mai.* || 37 καὶ μὲν] *malim* καὶ μὴν || 37 sqq. *Cf. Hermias in Phaedr.* p. 95, 10 sqq. *Ast*

δυνατόν, ἀπιστεῖν οὐ προσῆκεν· ἔστι γὰρ αὐτῶν τὰ ὀχήματα γλωσσοειδῆ ὅλα
καὶ ὄμματα καθ' ὅλα ἑαυτὰ καὶ ἄτα, καὶ ἀκούειν δυνάμενα καὶ ὄραν καὶ
φθέγγεσθαι. καὶ γὰρ ἄτοπον, εἰ ἢ μὲν γλῶσσα τὸν ἀπὸ τοῦ πνεύμονος ἀέρα
πλήττουσα δύναται διηρθρωμένην ποιεῖν τὴν φωνήν, τὰ δὲ τῶν ψυχῶν ὀχήματα
μὴ δύναται τὸν περὶ ἑαυτὰ κινεῖν ἀέρα καὶ διὰ ποιᾶς κινήσεως σχηματίζειν
εἰς φθόγγους διαφόρους· πρὸς τῆ καὶ τὸν τρόπον τῆς διαλέξεως μὴ ἐξ ἀνάγκης
εἶναι ποικίλον οὕτως καὶ πολυκίνητον ὡς τὸν τῶν ἐνταῦθα ψυχῶν, ἀλλὰ διὰ
τινῶν ἀπλουστέρων κινήσεων δύνασθαι σημαίνειν τὰς ἐννοίας αὐτῶν ἀλλήλαις.
ὡς γὰρ αἱ διανοήσεις ἀπλουστέραὶ καὶ αἱ φαντασίαι, οὕτω καὶ αἱ διαλέξεις
ἐπιτελοῦνται διὰ κινήσεων ὁμοίως ἐλασσόνων καὶ τῆς ἐνταῦθα ποικιλίας καθα- 10
ρευουσῶν ὡς τὸ εἶκος. καὶ ἐπειδήπερ ἐν τοῖς ὀχήμασιν αὐτῶν ἐστὶν ἢ ὡς
ἀληθῶς αἰσθησις (πᾶν γὰρ σῶμα ψυχῆς μετέχον ζῆ, λογικῆς δὲ ὄν ψυχῆς
καὶ κατ' αἰσθησιν ζῆ καὶ ἔτι κατὰ τόπον κινούμενον δεῖται καὶ αἰσθήσεως·
τοιούτου δὲ πᾶν ὄχημα ψυχῆς συμφυῆς ὄν λογικῆς) * * κατὰ τὸ αὐτὸ καὶ ἀκούειν
καὶ ὄραν καὶ ὅλως αἰσθάνεσθαι· μία γὰρ, φησὶν Ἀριστοτέλης, ἡ κυρίως 15
αἰσθησις καὶ τὸ κύριον αἰσθητήριον ἕν ἐστίν, ὡς ἐν τοῖς περὶ αἰσθήσεως
λέγει που καὶ αἰσθητῶν [de somn. 2 p. 455, 20]· εἰ δὲ τοῦτο καὶ τῆ
κοινῇ αἰσθήσει χρῆται, δύναται δῆπου καὶ ἤχων ἀπαθῶς ἀντιλαμβάνεσθαι καὶ
ἀκούειν καὶ ὧν ἢ τῶνδε τῶν σωμάτων ἀκοή μὴ πέφυκεν. οὐ γὰρ πᾶσα ἀκοή
πάντων ἐστὶν ἀκουστῶν, ἀλλ' ἢ μὲν ἄλλων ἢ δὲ ἄλλων· διὸ καὶ δαιμόνων 20
φωνὰς οἱ μὲν ἀκούουσιν, οἱ δὲ οὐ, συνόντες τοῖς ἀκούουσιν· καὶ παρέχει τὴν
δύναμιν ταύτην τοῖς μὲν ἱερατικῇ δυνάμει, τοῖς δὲ κατασκευῇ φύσεως, ὥσπερ
ὄμμασι φάσματα ὄραν διὰ θατέρου τούτων ὑπάρχει τὰ ἄλλοις ὄμμασιν ἀόρατα.
τὸ δὲ δὴ πρῶτον ὄχημα τῶν ψυχῶν τὴν κοινὴν αἰσθησιν ἔχον τὰ πάσαις μὴ
ἀκουστὰ ταῖς ἀκοαῖς τῶν θνητῶν καὶ ἀόρατα ταῖς ὕψειν ὄραν καὶ ἀκούειν 25
πέφυκεν. Τὸ μὲν οὖν διηγεῖσθαι καὶ διηγουμένων ἀκροᾶσθαι τοῦτον ἐπιτελεῖται
τὸν τρόπον· ἢ δὲ χρεια τῶν διηγήσεών ἐστιν, ὅπως αἱ μὲν ἐκ τῶν δικαιοτη-
ρίων γίνωσιν τὸ ἀγαθὸν οἷον ἄρα ἐστὶ τῆς κρείσσονος ζωῆς καὶ τῆς ἐπομένης
ἐκείνη λήξεως, αἱ δὲ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τῶν τιμωριῶν μέγεθος ἤλικον ἐστὶν
τῶν κατὰ δίκην ὀφειλομένων ταῖς ἀποπεσοῦσαις τῆς ἀρίστης ζωῆς. 30

* * * * *

XVIII. δῆμον δὲ ὄνειρων, ὡς φησὶν ἐκεῖνος [Homerus Od. ω 12]
τὸν γαλαξίαν· καὶ γὰρ τὸν Πυθαγόραν δι' ἀπορρήτων Ἄιδην τὸν γαλαξίαν
καὶ τόπον ψυχῶν ἀποκαλεῖν ὡς ἐκεῖ συνωθουμένων· διὸ παρὰ τισιν ἔθνεσιν
γάλα σπένδεσθαι τοῖς θεοῖς τοῖς τῶν ψυχῶν καθαρταῖς καὶ τῶν πεσοῦσῶν εἰς 35
γένεσιν εἶναι γάλα τὴν πρώτην τροφήν.

XVIII. *Mainus ad Cic. de rep. VI, 16 (Class. auct. I p. 354 n. 2)* '... veteres
putabant somnia habitare in galaxia. Praeclaram de hac re doctrinam tradit Proclus:
δῆμον — τροφήν. Cum Proclo conspirat partim Macrobius ad somn. I 12'.

5 *τοιᾶς *Mai.* || 14 λογικῆς — Κατὰ τὸ αὐτὸ *Mai.* *Hiatum notavi: suppl. fore*
δύναται (*ita Heitz*) *vel* ὑπάρχει αὐταῖς || 20 *sqg.* Cf. *Hermias l. c. p. 95, 30 sqg.* ||
31 cf. *Plat. p. 616^bc* || 33 Πυθαγόραν] cf. *Porphyrii aliorumque testimonia ap. Lobbeck.*
Aglaoph. p. 935 || 35 πεσόντων *non recte conii. Rohde mus. Rhén. XXXII p. 331 n. 1* ||
36 γάλα εἶναι *malit Rohde l. c.*

XIX. καίτοι γε οἶδα καὶ αὐτός, ὅτι καὶ τοῖς μέσον τῶν ἑπτὰ τὸν ἥλιον εἰποῦσιν ἀστρονόμοις οὐ πᾶν δι' ἀναγκαίων τοῦτο δέδεικται λημμάτων· ὅπως δὲ ὅλως ἐπεχείρησαν, εἶπομεν ἐν τοῖς εἰς Τιμαίον ἱκανῶς [in Tim. p. 257^f—258°].

5 'Pergit Proclus dicere priori sententiae favere Chaldaeos libros-que theurgicos et divina oracula, cum Platone autem consentire Aristotelem et Callippum astronomum'.

XX. τὸν γε τῆς Ἀφροδίτης τινὲς μείζονά φασιν εἶναι τῆς γῆς, ὡς ἐστόρησεν ὁ Κάρπος.

10 XXI. εἰ δὲ καὶ προσεχῶς εἰς τὴν σεληνιακὴν ἀνήρτηται σφαῖραν, ἐν ἣ τῆς γενέσεως αἰτίαι πάσης.

XXII. Ἡ μὲν πεμπὰς ἐν τε τῇ ἀπλανεῖ τοὺς πέντε κύκλους διεστήσατο, τὸν ἀρκτικὸν καὶ ἀνταρκτικόν, τὸν χειμερινὸν τροπικὸν καὶ θερινόν, τὸν μέσον τούτων ἰσημερινόν· καὶ ἐν τοῖς πλανωμένοις τοὺς πέντε διεῖλεν ἀπὸ (τῶν) δύο φωστήρων, 15 ἐξαιρέτους ἔχοντας τὰς προσθαφαιρέσεις· καὶ ἐν τοῖς σχηματισμοῖς αὐτῶν τὸ ἄριστον ἔλαχε τῶν σχημάτων ἀφορίζειν τὸ τρίγωνον· τὸν δὲ ὅλον κόσμον ἐν πέντε τοῖς στοιχειώδεσι σχήμασι καὶ πέντε κέντροις συνεπλήρωσεν. ἡ δὲ τετρας σχῆμα μὲν τῶν κινουμένων ἀπεργάζεται τὸ τετράγωνον, τὸν δὲ ζωδιακὸν κύκλον ἀπέφηνεν τετραμερῆ, τῶν δὲ πλανητῶν ἐκάστη τὰς κινήσεις ὄρισεν· 20 εἰσὶ γὰρ τέτταρες ἡ περὶ τὸ οἰκεῖον κέντρον ἢ κατὰ μῆκος ἢ κατὰ πλάτος ἢ κατὰ βῆθος.

XXIII. Μουσῶν δὲ τὸν ὅλον οὐρανὸν συνεχουσῶν συμφωνίαν εἶναι τῶν ἐναντιῶν κινήσεων καὶ ὁμολογεῖν τῇ ἑτέρᾳ τὴν ἑτέραν.

25 'Hinc Apollo, sive sol medio caelo situs, merito musagetes appellatus est. Significat autem haec harmonia concordiam politicam, quod et Proclus innuit et noster Cicero lib. II. 42 eodem exemplo utitur'.

XXIV. Νοῦ γὰρ εἰκῶν ἡ περιφορά, καθάπερ ὁ Ἀθηναῖος ξένος ἐδίδαξεν [legg. X p. 898].

XIX. Maius ad Cic. de rep. VI, 17 (Class. auct. I p. 355 n. 2) 'Proclus καὶ τοι γε — ἱκανῶς Pergit Proclus — Callippum (sic) astronomum'.

XX. Maius ad Cic. de rep. VI, 17 (Class. auct. I p. 355 n. 3) 'De Veneris magnitudine errorem memorat Proclus cum historico (sic) Carpo: τὸν γε — Κάρπος'.

XXI. Maius l. c. n. 4 'Lunam fontem naturae omnis dicit Proclus: εἰ δὲ — πάσης'.

XXII. Maius ad Cic. de rep. VI, 20 (Class. auct. I p. 358 n. 1) 'Sic etiam Proclus. Ἡ μὲν πεμπὰς — βῆθος κ. τ. λ.' (inde Osann in Zeitschr. f. Alterthumswiss. IX 1842 p. 609).

XXIII. Maius ad Cic. de rep. VI, 18 (Class. auct. I p. 356 n. 1) 'Proclus toto caelo musas canentes exhibet, μουσῶν — utitur'.

XXIV. XXV. Maius ad Cic. de rep. VI, 25 (Class. auct. I p. 361 n. 3) 'Proclus:

1 cf. Plat. p. 616^o || 3 ἐς Τιμαίον Mai. || 8. 10. 12 cf. Plat. p. 616^o || 10 σεληνιακὴν (σεληνιακὴν in ed. Rom. a. 1822) Mai. || 14 τῶν addidit Usener || 22 cf. Plat. p. 617^b. Similia habet Proclus in Tim. p. 203^o. 204^d. (212^c) || 23 *κινήσεως Mai.

XXV. Ὁ μὲν οὖν κύκλος εἰκὼν ἐστὶ νοῦ· μένει γὰρ κατὰ τὸ ἐντὸς αὐτοῦ καὶ πρόεισιν κατὰ τὰς γονίμους αὐτοῦ δυνάμεις, καὶ ἐπιστρέφει πρὸς ἑαυτὸν κατὰ τὴν πανταχόθεν αὐτὸν περιλαμβάνουσαν ὁμοίως γινῶσιν· καὶ τὸ μὲν κέντρον εἰκὼν τοῦ ἐν αὐτῷ νοητοῦ καὶ ἀμεροῦς καὶ ἀφέτου, αἱ δὲ ἐκ τοῦ κέντρον γραμμαὶ εἰκόσασιν ταῖς ἀπειροὺς αὐτοῦ δυνάμεις, δι' ὧν παράγει πᾶν τὸ ἐν αὐτῷ πλῆθος τῶν νοητῶν, ἡ δὲ περιφέρεια, δι' ἧς συναλίσσεται πάλιν εἰς τὸ κέντρον καὶ περιπτύσσεται πανταχόθεν αὐτό, ταῖς νοήσεσιν ταῖς εἰς τὸ ἐν καὶ τὸ νοητὸν ἐπεστραμμέναις.

XXVI. τὸ ἀεικίνητον θεῖον.

XXVII. Δερκυλλίδης τὴν τοῦ θεοῦ σώματος περίοδον, τὸ αὐτὸ τέλος 10 ποιουμένην καὶ ἀρχήν, τοῦ μηδέποτε συμπεσεῖσθαι τὸ πᾶν αἰτιᾶται. καὶ γὰρ τὴν βράβδον τὴν περὶ τῷ δακτύλῳ κινουμένην μὴ πίπτειν ἕως ἂν περιδινηται καὶ τὸν ἐπὶ τῆς γῆς κυλιούμενον τροχόν, σπάντα δὲ ταῦτα πίπτειν εὐθύς. εἰ οὖν συναποκαταστάντες εἰς ἐν σημεῖον ἔστησαν οἱ ἀστέρες, ταῦτόν ἂν ἔπαθον· νῦν δὲ τὸ πέρασ αὐτῶν ἀρχὴ ἄλλης γίνεται περιόδου, καὶ ἡ συναποκατάστασις 15 οὐκ οὔσα στάσις, ἀλλ' ἀφετηρία τῆς ἐξῆς περιόδου, τηρεῖ τὴν κοσμικὴν τάξιν.

*

*

*

..... γονται δὲ συγκλη
 αὐτὸν τῆς περιόδου χρόν
 καθόδους καὶ ἅμα δεχόμενα καὶ μ[ετ' ἄλ]λων τοὺς κλήρους 20
 ᾱ τοὺς τῶν βίωνκούς. οὐκοῦν ἐν μὲν λέγεται περὶ αὐτῶν, ὅτι μιᾶς ψυχῆς εἰς ἐστὶ κλήρος. οὐ γὰρ ἐστὶ κλήρων αἵρεσις ἀλλὰ διανομή, κατὰ τὴν β̄ ἀξίαν ἐκάστης τὸν αὐτῆ προσήκοντα δεχομένης. [δεύτερον δὲ] ἕτερον τὸ πάντα κλήρων πλειόνων ἐνός εἶναι βίων περιοχὴν· ἢ πῶς εἰς τὸν οἰκείον ἀποβλέ-
 γ̄ πουσα κλήρον αἰρεῖται βίον ὃν (ἂν) ἐθέλη ἐκάστη τῶν ψυχῶν; τρίτον, ὅτι οἱ 25 κλήροι περιέχουσιν οἱ ἕτεροι τοὺς ἐτέρους, οἱ τῶν πρώτων κληρουμένων τοὺς τῶν δευτέρων· ἢ πῶς ἡ ἐσχάτη κληρωθεῖσα ψυχὴ φησι τοῦτον ἂν ἐλέσθαι βίον, ὃν εἴλετο, καὶ πρώτη [ἢ] κληρωθεῖσα, εἰ μὴ περιείχοντο καὶ οἱ ταύτη δ̄ δοθέντες εἰς αἵρεσιν ἐν τῷ πρωτίστῳ τῶν κλήρων; τέταρτον σαφηνίζει τοῦτο ἐξηγούμενος τὸ πρῶτος δὲ ὁ λαχὼν πρῶτος αἰρεῖσθω βίον [p. 617°], 30 ὅτι τὸν πρῶτον καὶ δεύτερον καὶ τρίτον κλήρον, οὗς προτείνει τὸ πᾶν διὰ τῶν περιφορῶν, ὀρίζουσιν αἱ ἀνατέλλουσαι μοῖραι· πῶς γὰρ ψυχὴ τις ἔλαχεν νοῦ γὰρ — εἰδιδάξεν. Item alibi Proclus circuli genesim ait esse animi imaginem. Ὁ μὲν — ἐπεστραμμέναις'. (XXV repetiit Osann l. c.)

XXVI. Maius l. c. n. 2 'Tum Proclus ait: τὸ — θεῖον'.

XXVII. Maius ad Cic. de rep. VI, 25 (Class. auct. I p. 362 n. 1) 'Apud Proclum insignis legitur locus hic: Δερκυλλίδης — τάξιν'. (inde Osann l. c.)

4 ἀφετοῦ Μαι. || 6 *ἐν αὐτῷ] ἐαυτῷ Μαι. || περιφέρεια δι' ἧς συναλίσσεται Μαι. || 10 cf. Plat. p. 617^d || Δερκυλλίδης cf. Theo Smyrn. p. 198, 9 Hiller || 14 ἂν ἔπαθον] ἀνέπαθον Μαι. || 16 *ἀφετηρία Μαι. || 18 'Ex capite quomodo anima ingreditur et egreditur corpus' inser. H f. 76 || suppl. ..d]γονται δὲ σύγκλη[ροι ψυχαὶ (vel συγκλήρων ψυχῶν) ? cf. p. 75, 17, ubi hic locus respicitur || 20 *μ...λων H (cf. p. 75, 18) || 21κούς H; suppl. [οισι]κούς ? || 22 *αἵρεσις H || 23 δεύτερον δὲ (aut δὲ ἕτερον) seclusit Usener || 25 ἂν addidit Usener || 28 ἢ seclusi; cf. Plat. p. 620^d || 29 *τέταρτος H || 32 ἀνατέλλουσαι H

εἰκοστὴ μετὰ τὴν πρώτην καὶ πρὸ ἄλλων ψυχῶν, εἰ μὴ τῆς μὲν ὁ κλῆρος περιεῖχεν τοσῶνδε μοιρῶν ἢ σημείων ἀπλῶς τῆς περιφορᾶς ἀνατολὴν, τῆς δὲ ἐλασσόνων, εἴπερ οἱ δευτεροὶ περιέχονται ἐν τοῖς πρὸ αὐτῶν. πέμπτον ἐπὶ τού- ε
τοις, ὅτι πᾶς βίος περιεῖληφε μετὰ τοῦ εἶδους τῆς ζωῆς καὶ ὅποσα αὐτῷ συν-
5 ἤρτηται, τοῦ παντὸς ἀπονεύμαντος· οὕτω γὰρ ὁ πρῶτον λαβῶν κλῆρον ἐνορᾷ
ἐν τῷ βίῳ ὃν εἴλετο συμφορὰς τινὰς ἐνούσας, καὶ ἀποθρηνεῖ μετὰ τὴν διαί-
ρῃσιν ὡς ἐνιδῶν ἐν αὐτῷ τὰ ἐπόμενα δράματα, δέον ἀπάντων πρὸ τῆς αἰρέ- ζ
σεως γίνεσθαι κριτὴν. ἔκτον, ὅτι πᾶς βίος προστάτην ἔχει δαίμονα καὶ ἀπο-
[πλη]ρωτὴν. τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ ὑμεῖς δαίμονα αἰρήσεσθε [p. 617^d].
10 κλῆρον μὲν τοῦ προφήτου ποιῶντος, βίον δὲ ἓνα τοῦ δαίμονος, τῆς δὲ Λαχέ-
σεως ἀμφοτέρα περιεχούσης, καὶ τοῦ δαίμονος τὴν ἐπιτροπείαν καὶ τοῦ προ-
φήτου τὴν διακλήρωσιν. ἔβδομον, ὅτι πᾶς βίος ἀναγκαῖός ἐστι ταῖς ψυχαῖς ζ
μετὰ τὴν αἴρῃσιν· ὁ δὲ καὶ (ὁ) προφήτης δηλοῖ λέγων ᾧ συνέσται ἐξ
ἀνάγκης [p. 617^e]. δεῖ γὰρ ἐκάστην ψυχὴν ὃν εἴλετο βῖωναι πάντως ἐλθοῦσαν
15 εἰς τὴν γένεσιν καὶ ἀποπληρῶσαι τὰς ἐαυτῆς ὁμολογίας πρὸς τὸ πᾶν. ὄγδοον, ἢ
ὅτι μετὰ τοῦ δαίμονος καὶ τύχην ἕκαστος εἴληχε βίος, τοῦ μὲν δαίμονος τὸ
τῆς ζωῆς εἶδος εἰληχότος, τῆς δὲ τύχης τὰ ἐκ τοῦ παντὸς ἐκάστοις ἀπονεμη-
θέντα ζωῆς εἶδη κατὰ καιρὸν ἀποπληρούσης. διὸ καὶ τὸν ὄλον βίον εἰλήχρατον
ἄμφω, περιέχοντα καὶ τὸ εἶδος τῆς ζωῆς καὶ τὰς τοῦ κόσμου δόσεις. ἔνατον, θ
20 ὅτι παντοδαπὰ τὰ εἶδη τῶν βίων ἐστίν, ἢ ἀπὸ λογικῶν εἰς λογικὰ τῆς μετα-
βάσεως τῶν ψυχῶν ἑμῶν γιγνομένης, ἢ ἀπὸ ἀλόγων εἰς ἄλογα, ἢ ἀπὸ ἀλόγων
εἰς λογικά, ἢ ἀπὸ λογικῶν εἰς ἄλογα. καὶ γὰρ τῶν λογικῶν καὶ τῶν ἀλόγων
ἐστὶ κύκλος τις, καὶ ἀπονέμει τινὰ καὶ τούτοις τάξιν τὸ πᾶν. δέκατον, ὅτι τὸ ι
αὐτεξούσιον οὐκ ἀφηγήμεθα καὶ ἐν τῇ γενέσει καὶ μετὰ τὴν αἴρῃσιν. εὗ γὰρ
25 ἢ κακῶς διαθεῖναι δυνάμεθα ἑαυτοὺς καὶ ἐν παντὶ ζωῆς εἶδει πράττειν ὁσῶς
καὶ προσκατασκευάζειν ἑαυτοῖς ἀμείνω τοῦ βίου τοῦ νῦν παρόντος. Ταῦτα μὲν
οὖν ἠθροίσασμεν ἐκ τῶν ἐν αὐτῷ τῷδε τῷ μύθῳ γεγραμμένων· τούτων δὲ δι-
ηριθμημένων ἐκεῖνο πάντως ὑπό[λοιπον] ἰδεῖν, πῶς ἐν τοῖς γόνασι τῆς Λαχέσεως
εἶναι φησι τοὺς τε κλήρους καὶ τὰ παραδείγματα τῶν βίων. διότι μὲν οὖν
30 οὐκ ἐν τῇ Ἀνάγκῃ ταῦτα ἔθετο, ῥάδιον τὴν αἰτίαν συνιδεῖν. οὐ γὰρ ἐκίνει τὸν
σφόνδυλον Ἀνάγκῃ, εἰ καὶ ἐν τοῖς γόνασιν αὐτῆς ἐκινεῖτο. τῆς οὖν περιφορᾶς
τοὺς κλήρους νεμούσης εἰκότως οὐκ εἰς ἐκείνην αὐτοὺς ἀνήγαγεν, ἀλλὰ τὴν
ὄλην αὐτὴν κινούσαν ταῖν χερσῶν, καὶ οὔτε εἰς τὴν Κλωθῶ· οὐ γὰρ ἀπὸ τῆς
ἀπλανοῦς μόνης ὁ κλῆρος καὶ ὁ βίος· οὔτε εἰς τὴν Ἄτροπον· οὐ γὰρ ἀπὸ
35 τῆς πλανωμένης μόνης· ἀπ' ἀμφοτέρων οὖν ἡμῖν ἀπονεμομένους εἰς τὴν ἀμ-
φοτέρων ἀνήγαγε κινήτικὴν τὴν Λάχῃσιν. καὶ γὰρ τοῦ μὲν αἰεὶ τὴν τάξιν εἶναι
ἢ Ἀνάγκῃ αἰτία, τοῦ δὲ ἄλλην καὶ ἄλλην αἰεὶ αἰ Μοῖραι(, ἀφ' ὧν) οἱ κλῆροι αἰεὶ
ἄλλοι καὶ ἄλλοι· ἀλλὰ μὴν καὶ ἀπὸ παντὸς τοῦ οὐρανοῦ καὶ οὐκ ἐκ τῆς ἐτέ-
ρας ταῖν περιόδου· δεῖ ἄρα τὴν Λάχῃσιν αὐτῶν περιειληφέναι τὰς αἰτίας.

2 περιεῖχοντο σῶν δὲ *H* (cf. *Plat.* p. 620^b) || 7 cf. *Plat.* p. 619^b || 8 *ἀπο..ρω-
τήν *H* (cf. *Plat.* p. 620^d) || 9 ἡμεῖς δαίμονα αἰρήσεσθαι *H* || 13 ὁ *addidi* || 17 *τό-
χης] ψυχῆς *H* || 19 ἔνατον *H* || 28 *ὅπο ... ἰδεῖν *H* || 31 περιφορᾶς *H* || 33 *ὄλον
H (cf. *Plat.* p. 617^e) || 34 *εἰς τὴν Ἄτροπον] ἀπὸ τῆς Ἀτρόπου *H* || 37 ἀφ' ὧν *insertis*

τοῦτο μὲν οὖν δεδειχθαι φῶμεν. εἰ δὲ ἔστιν ἐν τῇ Λαχέσει παραδείγματα τῶν βίων, δῆλον ὅτι πεπερασμένα ταῦτά ἐστι· τῶν γὰρ καθ' ἕκαστα πάντως ἀπέριως ἐξαλλασσομένων ἀνάγκη τὰ παραδείγματα πεπεράνθαι. καὶ εἰ με δεῖ τοῦμὸν εἰπεῖν, ὠρισται ταῦτα ταῖς τοῦ θεοῦ γενητοῦ περιόδοις, καὶ πάντων τῶν βίων ὧν πᾶσαι ψυχαὶ ζῶσιν ἐν μιᾷ τοιαύτῃ περιόδῳ προϋπάρχει τὰ παρα- 5 δείγματα, καὶ τὰ αὐτὰ ἀνελλίσσεται καθ' ἑκάστην περίοδον· καὶ ὡς ὁ ἀριθμὸς τοῦ χρόνου τῶν ὀκτῶ περιόδων ὁ αὐτὸς ἀεί, καὶ ἄλλος καὶ ἄλλος πᾶσαν κοσμικὴν περίοδον ἄλλα τῶν πάλιν καὶ πάλιν . . . [καὶ] γὰρ ἀδύνατόν τι προστεθῆναι τῇ τοῦ θεοῦ γενητοῦ περιόδῳ ζωῆς εἶδος· ἢ οὐκ ἂν ἦν ἡ προσλαβοῦσά τι τέλεα· καθάπερ οὖν αἱ τῶν 10 κύκλων ἀποκαταστάσεις ἐν τῇ περιόδῳ [. . . περ]αίνονται πάντων, κατὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ αἱ περίοδοι τῶν ψυχῶν αἱ κατὰ πάντας βίους καὶ ἐν οὐδεμιᾷ περιόδῳ ζῆ ψυχῇ βίον ὃν μὴ ἔζησε πρότερον. λεκτέον τοίνυν, ἐπειδὴ καὶ δέδεικται, θαρρούντως, ὅτι τὰ παραδείγματα τῶν βίων καὶ πολλῶ πρότερον τῶν κλήρων τοσαῦτά ἐστιν, ὅσα περιέχει μία τοῦ κόσμου περίοδος, συναποκαθισταμένων τῶν 15 ψυχικῶν βίων τοῖς κοσμικοῖς κύκλοις. τῶν οὖν παραδειγμάτων πάσης ὄντων τῆς περιόδου δαιμονίως εἶπεν [p. 617^d], ὅτι ἔλαβε κλήρους, ὡς τινὰς λαβόντος, καὶ παραδείγματα βίων, ἀλλ' οὐχὶ τῶν βίων ἀπλῶς. κατὰ τινὰ γὰρ εἰσάσιν εἰς τὴν γένεσιν αὐταί, περὶ ὧν ὁ λόγος, ἀπεριλήπτων ὄντων ἀνθρωπίνῃ διανοίᾳ πάντων· διὰ τοῦτο δὲ ἄρα καὶ τις προφήτης ἐστὶν ὁ ταῦτα διακληρῶν 20 καὶ προτείνων, ἀλλ' οὐκ ἀπλῶς ὁ προφήτης· ὡς πολλῶν μὲν ὄντων τοιούτων, ἄλλων δὲ κατ' ἄλλα παραδείγματα τὴν διανομὴν ποιουμένων, τῆς δὲ Λαχέσεως ἐνοειδῶς τὰ πλήθη τῶν παραδειγμάτων περιεχούσης καὶ ἐκείνων περὶ αὐτὴν μεριζομένων καὶ μεριζόντων τὰ ἀπ' ἐκείνης ταῖς ψυχαῖς. εἰ δὲ ὡς ἡ Ἀνάγκη τὸν σφόνδυλον ἐν τοῖς γόνασιν εἶχεν, οὕτω καὶ αὕτη τὰ παραδείγματα τῶν 25 βίων καὶ τοὺς κλήρους, φανερόν ὅτι τε τὴν μητρώαν ἄξιαν ἔχει πρὸς τὰς ἄλλας Μοίρας, καὶ ὅτι αὐτῇ τῷ εἶναι καθάπερ ἐκείνη κυβερνᾷ τὰς ψυχικὰς [μετ]ὰ δὴ τινος ἐνεργείας τοῦ ἀτράκτου περιφο[r] τῶν γονάτων εἰκῶν, τὸ ἐδραῖον καὶ συνα[γωγὸν] εἰς ἐν τῶν πολλῶν, καὶ ὅσα ἄλλα περὶ τῆς 30 Ἀ[νάγκης] προείπομεν· τὰ γὰρ ὅμοια καὶ [περ]ὶ τῆς Λαχέσεως κατατείνειν δυνατόν. [Ἀνάγκης] θυγατρὸς κόρης Λαχέσεως ὅδε λόγος· [ψυχαὶ ἐ]φήμεροι, ἀρχὴ ἄλλης περιόδου θνητοῦ γένους θανατηφόρου· μέχρι τοῦ αἰτία ἐλομένου, θεὸς ἀναίτιος [p. 617^d]. Πανταχοῦ μὲν ὁ Πλάτων νοῦν ἡγεμόνα προστησάμενος ὧν φθέγγεται νοερῶν ὄντως ἐπάξια 35 φθέγγεται θεαμάτων· ὅταν δὲ καὶ τοὺς κρείττους ἡμῶν ἀπεικονίζηται, σαφῶς ἐνθειάζονται προσέοικε καὶ τοὺς φοιβολήπτους μιμεῖται, ῥήματα ἀφίεις ὥσπερ

6 *αὐτὰς H. || 9 καὶ *addidi* || 10 τέλεα H || 11 *.....αίνονται H; *suppl.* [πάσης περ]αίνονται ? *cf.* v. 16 || 12 *suppl.* [αἱ αὐταὶ ἀεί] ? || 28 *μετὰ — ἐνεργείας] ...α δὴ τινος ἐνεργ... H || 29 *ἀτράκτου H. *cf.* *Plat.* p. 616^c ἐκ δὲ τῶν ἀκρων τεταμένον Ἀνάγκης ἀτράκτον, δι' οὗ πάσας ἐπιστρέφουσαι τὰς περιφορὰς || 30 *συναγωγὸν] συνα... H || 31 *Ἀνάγκης] ἀ...κης H || *περ]ὶ ... H || 32 Ἀνάγκης *Plat.*] H || ὅδε. (*cf.* p. 73, 8; *Proclus Theol. Plat.* VI, 23 p. 409) ὁ δὲ H, *om.* *Plat.* || ψυχαὶ ἐφήμεροι *Plat.*]φήμεροι H || 37 φοιβολήπτους] *cf.* *Proclus in Tim.* p. 6^d

βέλη νοῦ γέμοντα καὶ ὑψηλῶν ἐπιβολῶν· συνεξορμώσης δὲ αὐτῷ τῆς ἐρμηνείας ταῖς νοήσεσιν ἀκαλλωπίστως, συνστραμμένοι μὲν χρῆται φθέγμασιν, ἀπολειμμένα δὲ ἀπ' ἀλλήλων αὐτὰ διίστησι τὴν ἀπόλυτον μιμούμενος θεῶν τῆς ψυχῆς ἀπ' ἄλλων ἐπ' ἄλλα πηδῶσαν. οἶα καὶ διὰ τούτων ἐργάζεται τῶν τοῦ προ-
 5 φήτου λόγων, ἐν ἐλαχίστοις μὲν ἀπεριήγητα νοήματα συλλαβῶν, ἀσύνδετα δὲ τὰ πλεῖστα φθεγξάμενος, συστρέφας δὲ τὰ κῶλα τοῖς αἰνίγμασι παραπλησίως. σκόπει δὲ ἐς δύναμιν ἕκαστον τῶν κῶλων. Ἀνάγκης, φησί, θυγατρὸς κόρης Λαχέσεως ὄδε λόγος. ἤρξατο μὲν οὖν ἀπὸ τῆς Ἀνάγκης ἐνδεικνύμενος, ὡς ἄρα καὶ ἡ Λάχσεις καὶ πᾶς ὁ μοιραῖος διάκοσμος τῶν θεαινῶν καὶ
 10 αὐτὸς ὁ προφητικὸς εἰς μονάδα μίαν ἐκείνην ἀνατείνονται· πᾶσα γὰρ τάξις ἀπ' ἐκείνης, τῶν οὐρανίων τῶν χθονίων, τῶν ψυχῶν τῶν ὄλων τῶν μερικῶν. τῆς δὲ Λαχέσεως εἰπὼν ἐκφαντικὸς εἶναι διαφερόντως δέδωκεν ἡμῖν ἐννοεῖν, ὡς ἄρα καὶ αὐτὸς ἡγεμονικὴν ἀξίαν ἔχει πρὸς τινὰς ἄλλους προφήτας, ὡς ἡ Λάχσεις πρὸς τὰς λοιπὰς Μοίρας, καὶ μετὰ τῶν προφητῶν πρὸς τοὺς δαίμονας
 15 οὓς ἐφίστησι ταῖς ψυχαῖς. τὴν δὲ δὴ Λάχσεις αὐτὴν κόρην ἀνουμῶν ἄχραντον αὐτὴν δῆπου καὶ ἀμιγῆ πρὸς πάντα τὰ διοικούμενα καὶ ἀκμῆς μεστὴν εἶναι καὶ δυνάμει ἀύλου καὶ καθαρᾶς αἰνίσεται. τὸ γὰρ κόρον τοιοῦτον εἶναι καὶ αὐτὸς ἡμᾶς ἐν τῷ Κρατύλῳ [p. 396^b] παρὰ τοῖς θεοῖς ἐδίδαξεν, οὐχὶ πλησμονὴν, ἀλλὰ καθαρότητα σημαῖνον. οὕτω δὲ καὶ ἐν Νόμοις [VII p. 796^b] τὴν
 20 πολιοῦχον κόρην ἅμα καὶ δέσποιναν ἡμῶν προσείρηκεν, ὡς ἀχράντη δυνάμει διαλάμπουσαν. τὸν δὲ αὖ λόγον εἰπὼν εἶναι τῆς Λαχέσεως, ὃν μέλλοι ταῖς ψυχαῖς ἐκφάνειν, σαφέστατα τάξιν ἀγγελικὴν ἑαυτῷ πρὸς τὴν Λάχσεις ἀποδέδωκεν· ἄλλου γὰρ ἀπαγγέλλων λόγους ἀγγελὸς ἐστὶ δῆπουθεν αὐτὸς ἐκείνου διαφερόντως, οὗ τῶν λόγων ἐστὶ μνηυτής. ὥστε συντόμως καὶ ὅστις ἐστὶν
 25 ἐξέφηεν, ὅτι τῶν μοιραίων ἀγγέλων τις, κλήρων διανομῆς, βίων ἐκφαντορικῶς, τῶν εἰληχότων ἡμᾶς δαιμόνων ἐπιστάτης. ἀλλ' ὅπως μὲν ἔχει πρὸς τὰ πρὸ αὐτοῦ, διὰ τούτων ἐδίδαξεν, ἃ δὲ πρὸς τὰ μετ' αὐτὸν ἀποτείνεται σκοπήσωμεν ἐπομένως. Ψυχὰί, φησὶν, ἐφήμεροι, τὰς μὲν ἀνθρωπίνους ψυχὰς, οὐτὶ γε πάσας, ἀλλὰ τὰς γενέσεως ἐπορευομένας ἤδη καλῶν ἐφημέρους, ὡς θνητῶν καὶ
 30 ἐφημέρων ἀπομένας. καὶ διὰ ταῦτα ἄρα πολλοῦ
 τὴν αἰδίον οὐσίαν τῶν ψυχῶν ἐνεργ τι τὴν ἐφήμερον αὐτῶν ζῶν αὐτὸς ἐπισκοπῶν. Ἀρχὴ δὲ οὖν ἐξῆς φησὶν ἄλλης περιόδου θνητοῦ γένους θανατηφόρου· ταῦτα τοῦ πρὸ αὐτῶν ἀποστήσας κώλου, καθάπερ καὶ ἐκεῖνο τοῦ πρώτου ρηθέντος. ὡς γὰρ νοεῖ μεταβατικῶς, οὕτω καὶ
 35 φθέγγεται, καὶ τῆς μεταβάσεως εἰκὼν ἢ τοιάδε διάστασις. εἰ δὲ θνητοῦ γένους εἰς ἀρχὴν ἄγει τὰς ψυχὰς, πρόδηλον ὡς οὐ πάσης ἐστὶ προστατῆς τῆς περιόδου τῶν ψυχῶν, ἀλλὰ τῆς ἀπὸ γενέσεως ἐπὶ γένεσιν. θνητὸν μὲν οὖν ἐστὶν εἰς ὃ κάτσει ψυχὴ, θανατηφόρος δὲ ἡ περίοδος τῶν ψυχῶν αὐτῶν οὐ μόνον ὅπη φησὶν Ἡράκλειτος, 'θάνατος ψυχαῖσιν ὑγραῖσι γενέσθαι' λέγων,

10 μονάδα] cf. Proclus in Tim. p. 121^a || 11 *τῶν οὐρανίων] τῶν οὐκ αὐτῶν H || τῶν ψυχῶν *delendum videtur* || 14 *πρὸς τοὺς] ἴσως τοὺς H; cf. v. 27 || 17 κόρον H || 19 σημαίνων H pr. || 23 ἀπαγγέλλων H || 24 *οὐ] οὐ H || 39 ὅπη Usener] ἐπέι H || Ἡράκλειτος H pr. cf. Heraclitus fr. 72 p. 29 Bywater

ἀλλὰ καὶ ἡ πολλακίς αὐτὸς εἶπεν ὁ Πλάτων ζῆν ἡμᾶς ἐν τῇ γενέσει κατὰ τὸ πολὺ τῷ θνητῷ τῆς ψυχῆς ἐπομένους· πᾶν οὖν τὸ θνητὸν ἐπιδεῖς ὃν τῆς τοιαύτης ζωῆς (ὑπὸ ταύτης γὰρ διασώζεται προσεχῶς) θάνατον ἐπιφέρει ταῖς ἄνωθεν ἡκούσiais· καὶ διὰ τοῦτο θανατηφόρος ἐστὶν ἡ γενεσιουργὸς τῶν ἀθανάτων ψυχῶν καὶ ἐφ' αὐτῶν ἀθάνατα διανοουμένων. καὶ μὴν καὶ τὰς ψυχὰς αἰρή- 5
 σεσθαι τὸν δαίμονα φησὶν, ἀλλ' οὐχὶ τὸν δαίμονα λήξεσθαι τὰς ψυχὰς· ἐκεῖνο θαυμαστῶς διδάσκων, ὡς ἄρα εἰ καὶ εὐλήχασιν οἱ δαίμονες τὰ εἶδη τῶν βίων καὶ εἰσὶν ἄλλοι δι' ἄλλων ἐπίσκοποι τινές, ἀλλ' οὐκ ἀναγκάζουσι τὰς ψυχὰς εἰς τόνδε τὸν βίον χωρεῖν ἢ ἕτερον· ἀλλ' ἡ ἐκείνων αἵρεσις, ὥσπερ εἰς βίον αὐτάς τινα προάγειν 10
 τοῦ βίου πάντως γὰρ ἀναρχὸν ἐν τῷ κόσμῳ τῶν πάντων
 κἀθοδος· ἀλλὰ πᾶν
 ἐπιστasiais· καὶ ὡς αὐτὸς εἶπεν [ἐν Νόμοις (X p. 903^b)] εἰς τὸν ἔσχατον ἦκει μερισμὸν τῶν ὅλων ὑπο-
 διαιρουῖσα ἑαυτήν, καὶ γεννηῖσαι προνοίας ἐξ ἄλλων ἄλλας, ἐκ τῶν ὀλιγω- 15
 τέρων τὰς μερικωτέρας, ἐκ τῶν θειοτέρων τὰς δαιμονιωτέρας. εἰσὶν οὖν καὶ τῶν γενεσιουργῶν βίων ἔφοροι δαίμονες, οἱ τὰς ψυχὰς ἐπιτροπεύουσι τὰς κατὰ τούτους διαζώσας τοὺς βίους· καὶ εἰώθασι τούτους ἀγγελικοὺς καλεῖν, ἀντιδιαστέλλοντες τοῖς πρὸ τούτων τοῖς θεοῖς δαίμοσιν, οἵτινες αὐτάς τὰς ὑπάρξεις τῶν ψυχῶν συνδέουσι πρὸς τοὺς ἡγεμόνας αὐτῶν θεοῦς. εἰς οὓς μοι 20
 δοκεῖ καὶ ὁ προφήτης ἀποβλέπων εἰπεῖν πρὸς τὰς ψυχὰς· οὐχ ἴμᾶς δαίμων λήξεται, τὴν διαφορὰν τούτων τῶν γενεσιουργῶν καὶ μοιραίων πρὸς τοὺς οὐσιώδεις ἡμῶν ἐφόρους ἐνδεικνύμενος. ἐκεῖνοι γὰρ αὐτοὶ τῷ ὄντι λαγχάνουσι τὰς ψυχὰς, πρὸ αὐτῶν διαιρεθέντες περὶ τοὺς θεοὺς καὶ τὰς ψυχὰς ἑαυτοῖς συνδιανείμαντες ἐπειδὴ κατ' οὐσίαν αὐτῶν εἰσὶν ἡγεμόνες· οἱ δὲ μοιραῖοι 25
 δηλονότι δαίμονες διὰ τινα βίον αὐτῶν ἄρχουσιν, οὗ ἡ αἵρεσις ἐπ' αὐταῖς. ἐπ' ἐκείνων μὲν οὖν ἤρχθημεν, ἵνα ὑποστῶμεν, ἐπὶ τούτων δὲ εἰλόμεθα τοιωσθε ζῆν, ἵνα ἀρχθῶμεν. καὶ γὰρ ἔοικεν ἐκεῖνος μὲν ὁ δαίμων, ἅτε οὐσιώδης ὢν, ἄνωθεν ἡμᾶς οἶον ἐκ πρύμνης διοικεῖν ἀπ' αὐτῆς τῆς οὐσίας ἡμῶν ἀρχόμενος· καὶ δι' ἐκεῖνον ἡ ψυχὴ καὶ πεσοῦσα ἀνιέναι π[ά]λιν 30
 αὐτῆς θεὸν ὁ
 τῆς ἐν σεως ἔφορος ὑπάρχων τῆς
 πρὸς τὴν ὅσῳ δὲ οὖν ὁ δεσμὸς
 . . ὁ πρὸς τὰ ἄνω λέγω τοῦ πρὸς τὰ κάτω[, τοσοῦτῳ καὶ ἡ] οὐσιώδης ἀρχὴ
 τῆς κατὰ σχέσιν [ἀρχῆς] καὶ ἐκεῖνος ὁ δαίμων τούτου διέστηκεν. [διὸ εἰ] καὶ 35
 ἐκεῖνου λήξεις ἐσμέν, οὐκ ἔτι καὶ οὗτος [ἡμᾶς λαγ]χάνει· πρὸ γὰρ τῆς αἰρέ-
 σεως οὐκ ἐσμέν ὑπ' αὐτόν, ἐλόμενοι δὲ τὸν ἀρχόμενον ὑπ' αὐτοῦ βίον καὶ ἡμεῖς γιγνόμεθα τῶν ἀρχομένων, καθ' ὃ τὴν ζωὴν ἐκείνην ζῶμεν. ὅτι δὲ ὁ δαίμων οὗτος ἐν λογικαῖς ὑπάρξεσιν οὐσίωται μειζόνως, εἴπερ καὶ ἡμεῖς ὢν

8 *ἀλλ' οὐκ] ἄλλαι, οὐκ H || 9 ἐς τόνδε H || 11 παντὸς H pr. || 13 *ἐν Νόμοις] H || 17 εἰ] οἱ H || 18 *τούτους] τούτων H || 23 *αὐτοὶ] οὗτοι H || 25 μοι-
 ραῖοι H || 30 *πάλιν] πάλιν H || 34 *τοῦ] τοὺς H || *τοσοῦτῳ καὶ ἡ] H ||
 35 *ἀρχῆς] H || *διὸ εἰ] H || 36 *ἡμᾶς λαγχάνει] χάνει H ||
 38 καθ' ὃ Ussener] καθ' ὃν H

ἔστι προστάτης, καὶ ὅτι πολλῶν εἰς ἄρχει τῶν ὁμοειδῶς ζώντων, οὐδὲν οἶμαι δεῖν ὑπόμνησκειν. γελοῖον γὰρ εἶ, ὅταν ἀπολείπωμεν τὸν αὐτῷ προσήκοντα βίον, εὐθὺς ἄλλη ψυχὴ τὸν αὐτὸν αἰρεῖται βίον, ἢ ἐκεῖνος οὐδενός ἐστιν ἄρχων. τὸ μὲν γὰρ πλασματῶδες, τὸ δὲ τῆς δαιμονίας οὐσίας ἀνάξιον. δεῖ γὰρ αὐτοὺς

5 ἄρχειν αἰεὶ ταύτην οὐσίαν ἔχοντας, δεῖ δὲ καὶ ψυχῶν ἡγουμένους πολλῶν μᾶλλον ἐν λογικῇ ζωῇ τὴν ὑπόστασιν ἔχειν, καὶ ταύτη τελεία καὶ κατὰ νοῦν ἐνεργούσῃ, δι' ἣν καὶ ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ ἀτελοῦς ἐπὶ τὴν ἑαυτῶν ἀνεγειρόμεθα τελείωσιν. καὶ γὰρ ἄρχει τῶν ἔνδον διαφερόντως, ὥσπερ ἡ τύχη τῶν ἔξω μᾶλλον. διὸ καὶ αὐτὸς ἐν τῇ αἰρέσει τῆς ζωῆς ὑποτάττεσθαι φησὶν ἡμᾶς τῷ δαίμονι,

10 τύχης δὲ οὐ πεποίηται μνήμην· ἀλλ' ὅταν τὸν βίον ὅλον ἐπισκοπῶν ὁ πρῶτος κληρωθεὶς, ὃν εἴλετο, τὰ ἐπόμενα τῷ τυραννικῷ βίῳ θεωρῇ, τότε αὐτὸν [αἰτιᾶσθαι δαίμονα] καὶ τύχην. ἐπεὶ [λαχόντα] παρακελεύεται τὸν πρῶτον αἰρεῖσθαι βίον, τὴν ὑποδοχὴν τοῦ κλήρου δηλῶν διὰ τοῦ [πρῶ]τον λαχεῖν· διότι πάντες οἱ κληροὶ παρὰ τῆς Λαχέσεως ἐνδίδονται καὶ τὸ λαχεῖν οὐκ ἄλλο

15 τι σημαίνει ἢ τὸ κληρωθῆναι. καὶ δῆλον ὅτι κατὰ δίκην τῶν κλήρων διανεμομένων τὸ πρῶτον λαχεῖν ἐστὶ τὸ εὐμοιρότερον εἶναι περὶ τὸν κλῆρον, ἐξ ἀφρόνων ποιούμενον τὴν αἴρεσιν. δέδεικται δὲ ἡμῖν, ὅτι τῶν συγκλήρων ψυχῶν αἱ πρῶται κληρωθεῖσαι τοὺς τῶν ἐξῆς περιέχουσι βίους μετὰ ἄλλων, καὶ αἱ δευτέραι τούτων ἐξῆς· ὥστε τὸ πρῶτόν ἐστι κληρωθῆναι τὸ πλείωτων βίων

20 ἐν ἐξουσίᾳ γενέσθαι αἰρέσεως. τοῦτον οὖν κελεύει καὶ αἰρεῖσθαι πρῶτον. ὅτι δὲ τὸ πρῶτον ἐν τούτοις καὶ δευτέρον εἰς τὴν τοῦ οὐρανοῦ φορὰν ἀποβλέποντα δεῖ νομίζειν ἀφορίζειν τὸν παρόντα λόγον, εἵπομεν ἤδη πρότερον. καὶ γὰρ συγκλήρους ταύτας εἶναι φαμεν, ὅσαι κατὰ τὸ συνεχὲς τμήμα τοῦ ζωοφόρου ποιοῦνται τὰς αἰρέσεις· οἷον τοῦ μὲν πρώτου κλήρου δεκαμοιρίαν ἔχοντος εἰς

25 αἴρεσιν τῶν ἐν ταῖς ἀνατολαῖς τῆς δεκαμοιρίας βίων, τοῦ δὲ δευτέρου πᾶσαν οὐκέτι τὴν δεκαμοιρίαν, ἀλλ' ἐν ἐλάττωσι ταύτης τὴν ἐξουσίαν ἔχοντος, τοῦ τρίτου δὲ ἔτι μᾶλλον ἐν ἐλάττωσι, καὶ αἰεὶ τοῦτο, μέχρις ἂν εἰς ἐλάχιστον πλῆθος ἢ αἴρεσις καταλήξῃ τὸν αἰρούμενον ἀποστενώσασα. καὶ οὐ δεῖ θαυμάζειν, πῶς δὴ τοῦτο δυνατόν ἀποροῦντας· οὐ γὰρ δὴ λέγοντός τινος ἀκού-

30 οῦσιν ἀπὸ τῶνδε χρῆναι τὸν βίον ἐλέσθαι, οὐδ' εἰ καὶ λέγοι τις, πᾶσα ψυχὴ δύναται τὸ πᾶν ὄραν, οἷόν ἐστι καὶ ὄσων οἰστικόν. τοῦτο μὲν γὰρ ταῖς ἔξω σωμάτων οὐσαῖς ψυχαῖς οὐκ ἀδύνατον· τοσοῦτον

. δύνασθαι συννοεῖν τὴν οὐρανίαν φορὰν· ὅπου γε καὶ ἐνταυθὰ τινες ἄλλα μὲν εἰσιν οἱ τυχόντες, ἔχουσι δὲ συστοίχως εἰς κατανόησιν τῶν ἐκ τῆς φορᾶς

35 ἀποτελουμένων. οὐ μὲν οὐδὲ ἐκεῖνο θαυμαστόν, ἐκ τῶν ὅλων ἡμᾶς κινεῖσθαι πρὸς τάδε μᾶλλον ἢ τάδε, πρὸς ἃ πεφύκαμεν ἢ ὧν ἐσμεν ἄξιοι, καὶ τὰς φαντασίας ἡμῶν ἐρεθίζεσθαι πρὸς αἰρέσεις τῶνδε μᾶλλον ἢ τῶνδε τῶν ἡμῖν οικειτέρων. καὶ γὰρ ἐν τοῖς σώμασιν ὄντας ἡμᾶς ἀνατολαὶ πολλάκις ἀστέρων καὶ σχηματισμοὶ κινουσί, καὶ προθύμους ποιοῦσιν ἐνεργεῖν ἢ μὴ πρότερον, καὶ ἄλλα

8 ἔξω *H* || 9 *αὐτὸς] αὐτὰς *H* || 11 *τὰ] καὶ *H* || 12 *αἰτιᾶσθαι δαίμονα] *H*; cf. *Plat.* p. 619^c et *infra* p. 90, 22 || *λαχόντα] *H*; cf. *Plat.* p. 617^a || 13 *πρῶτον]τον *H* || 29 δὴ *Usener*] δὲ *H* || 33 *τινες ἄλλα μὲν] τινές, ἀλλὰ μὲν *H* || 34 *συστοίχως] συστοίχας *H* || 37 τῶν δὲ μᾶλλον *H*

παρασκευάζουσιν εἰς ὄκνον τῶνδε τῶν ἐνεργημάτων. εἰ δὲ καὶ κατὰ συνήθειαν
 εἰσιν ὡς τὰ πολλὰ τῶν προτέρων βίων αἰρέσεις, καὶ τοῖς προμελετηθεῖσιν ἐπι-
 τρέχουσαν, αὐτόθεν δῆπου φανερόν, ὅτι καὶ τῶν ὄλων ταῖς ὡς εἰς μέρη ποιήσῃσι
 διεγειρόντων καὶ ἡμῶν ἤδη προκεκινημένων διὰ τὴν συνήθειαν αἱ πρὸς τὰδε
 γίνονται ῥοπαὶ μᾶλλον ἢ τὰδε τὰ οἰκεία καὶ τῷ κινουμένῳ, διότι τούτων οἰστί- 5
 κὸν εἰς ἡμᾶς, καὶ τῷ κινουμένῳ, διότι τούτων ἐν ἔθεσιν ἐγεγόνει πρότερον.
 Τί δὴ οὖν μετὰ τὴν αἴρεσιν τοῦ βίου φησὶν ὁ προφήτης, ᾧ συνέσται ἐξ
 ἀνάγκης; ἀναπόδραστος γὰρ μετὰ τὴν αἴρεσιν λοιπὸν ὁ βίος, καὶ δεῖ δια-
 βιῶναι τὴν ψυχὴν ὃν εἴλετο βίον· καὶ τότε τὸ πᾶν κυροῖ τὴν αἴρεσιν, καὶ ἡ
 ψυχὴ πᾶσα πρὸς ἐν εἶδος βέβησασα ζωῆς συμπλέκει τὸ ἐπ' αὐτῇ τῷ ἐκ τοῦ 10
 παντός, οἷον μερικὴν τινα πρότασιν καθολικῇ, καὶ συνάγει συμπέρασμα ἐξ
 ἀνάγκης ἐπόμενον τὸν τῆδε βίον κατὰ τὴν αἴρεσιν καὶ τὴν φοράν. ὡς εἰ λέγοι
 τοιόνδε ὃν δὲ
 τόνδε ἄρα τὸν βίον τοῦτο καὶ
 ὁ ἀποπληρωτῆς τὸ ὄλον τῆς ψυχῆς ὁμολο- 15
 γίαν ἀπαιτῶν ἐξ ἀνάγκης συνεῖναι τῷ αἰρεθέντι βίῳ, ὁποῖος ἂν τυγχάνῃ ὁ
 βίος ὢν. εἰ δ' ἐξ ἀνάγκης, δῆλον διότι τὸ κύρος ἀνωθεν ἀπὸ τῆς Ἀνάγκης
 ἔχομεν μάλιστα. καὶ γὰρ πᾶν τὸ ἀναγκαῖον παρ' ἐκείνης ὑπάρχει τοῖς ἐγ-
 κοσμίοις θεοῖς τε καὶ τοῖς μετὰ θεοῦς· ἀλλ' ὅπου μὲν τὸ ἀναγκαῖον καθ'
 ὑπαρξίν ἐστὶν ἀναγκαῖον, ὡς ἐπὶ τῶν κριττόνων ἡμῶν ἀεὶ ὡσαύτως καθ' 20
 ἓνα λόγον ζώντων καὶ τάξιν μίαν, ὅπου δὲ κατὰ ἀκολουθίαν, ὡς ἐφ' ἡμῶν·
 τὸ γὰρ ἐφ' ἡμῖν ἄστατον ὃν ἔχει κατὰ τὸ ἀκόλουθον ἀνάγκην, εἰ μὲν τὰδε
 ἐλοίμεθα, ταδὶ πάντως ἀκολουθήσει, εἰ δὲ τὰδε, ταδί. καθάπερ καὶ ἐνταῦθα·
 τόνδε γὰρ ἐλόμενοι τὸν βίον συνεσόμεθα αὐτῷ ἐξ ἀνάγκης· ἀπλῶς δὲ οὐκ ἐξ
 ἀνάγκης· ἐνεδέχεται γὰρ καὶ ἄλλον βίον ζῆν, ἀλλὰ πρὸ τῆς αἰρέσεως, μετὰ 25
 δὲ τὴν αἴρεσιν ἀδύνατον. καὶ οὕτως ἔοικε καὶ πᾶν τὸ ἐνδεχόμενον εἰς ἀναγ-
 καίαν μεταπίπτειν δύναμιν διὰ τῆς ἀκολουθίας, καὶ τῶν ἐνδεχομένων ἀναγ-
 καίως ἐνδεχομένοις ἄλλοις ἐπόμενον. τὸ μὲν οὖν ἀναγκαῖον ἐν τοῖς βίοις ἡμῶν
 τοιόνδε χρὴ νοεῖν. ἐπειδὴ δὲ οἱ βιοὶ πολυειδεῖς ὄντες ἐννοιοῦσαν παρεῖχον, μή-
 ποτε οὐ πᾶς βίος δεκτικὸς ἀρετῆς, ἀλλ' ὄντως ἠναγκασμένοις εἰσκαμεν εἰς 30
 ἄλλους ἄλλοι, καὶ τὸ εὖ ἡμῖν οὐκ ἀφ' ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ τοῦτο τὴν ἀνάγκην
 ἠρτημένην ἀλλαχόθεν ἔχει καὶ μεμοιραμένην, ὅρα τί ποτὲ φησὶν αὐτὸς ὁ τὰς
 προφήτης· ἀρετὴ [δὲ ἀδέσποτον·
 [ταύτην οὖν εἶναι] ἀδέσποτον ἐδίδαξεν· [ἣν τιμῶν καὶ ἀτιμάζων] πλεόν
 καὶ ἔλαττον [αὐτῆς ἕκαστος ἕξει· ἐστὶν] οὖν ἢ πλεόν ἢ ἔλασσον μετ- 35
 ἔχειν [ἀρετῆς κατὰ] τὰ μέτρα τῆς περὶ αὐτὴν τιμῆς. ὡς Ἀμέλιος
 οὐδὲν φησὶ θαυμαστὸν ἀδέσποτον εἶναι τὴν ἀρετὴν· καὶ γὰρ τὴν κακίαν [εἶναι

8 ἀναπόδραστος] cf. *Porphyrius ap. Stobaeum ecl.* II 8, 39 p. 164, 7 *Wachsmuth* ||
 10 *συμπλέκει τῷ ἐπ' αὐτῇ τῶν ἐκ τοῦ παντός *H* || 17 διότι] δὴ ὅτι *Usener* || κύρος *H* ||
 20 ὡς αὐτως *H* || 29 *παρεῖχον] γὰρ εἶχον *H* || 30 ἠναγκασμένοις *H* || 32 *suppl.*
 ὁ τὰς [ψυχὰς παρακαλῶν εἰς αἴρεσιν] προφήτης ? || 33 *sq.* *ἀρετὴ ἀδέσποτον
 ἐδίδαξεν πλεόν καὶ ἔλαττον οὖν ἢ πλεόν ἢ *H* (cf. *Plat.*
p. 617° || 36 *ἀρετῆς κατὰ] *H* || *suppl.* [Καὶ ὁ μὲν θεῖος ? || 37 *sq.* *εἶναι
 ἀδέσποτον] *H*

ἀδέσποτον, εἶπερ καὶ τὴν ἀρετὴν· τῶν γὰρ ἐναντίων ἡ αὐτὴ προαίρεσις. ἡμεῖς δὲ φήσομεν ἀδέσποτον μὲν εἶναι καὶ τὴν κακίαν, ἀλλ' ὡς ἐφ' ἡμῖν οὖσαν μόνον· ἀδέσποτον δὲ τὴν ἀρετὴν, ἀλλ' οὐ διὰ τὸ ἐφ' ἡμῖν μόνον, ἀλλὰ διότι τὴν ψυχὴν ἐλευθέραν ἀποτελεῖ τῶν πικροτάτων δεσποτῶν, οἷς ἡ δουλεύουσα
 5 τῶν ἀγαθῶν στέρεται πάντων. δουλεύει γὰρ θυμοῖς, ἐπιθυμίαις, φαντασίαις, αἰσθήσεσι, δαίμοσιν ὑλαίοις, ἀνθρώποις τοῖς τῶν παθῶν πορισταῖς· ὧν ἀρετὴ πέφυκεν ἐλευθεροῦν. καὶ ἀδέσποτον οὖν μόνην αὐτὴν ὄσιον καλεῖν, ἀλλ' οὐ τὴν κακίαν τὴν δουλοπρεπῆ καὶ δούλην ποιοῦσαν τὴν ψυχὴν. ὡς οὖν οἱ θεοὶ πάντων δεσπόζοντές εἰσιν ἀδέσποτοι, οὕτω καὶ ἡ ἀρετὴ δεσπόζουσα, ὧν δεῖ
 10 δεσπόζειν, ἀδέσποτός ἐστιν ὑπὸ τῶν ἐχόντων τὴν κακίαν. εἰ δὲ δὴ ταύτην ἡ ἀρετὴ κέκτηται τὴν δύναμιν, [καὶ] οὐ μόνον ἐστὶν ἀδέσποτον, ἀλλὰ καὶ μόνον τῶν ἐν ἡμῖν δεσποτικῶν δεῖ νομίζειν, καὶ πάντα βίον αὐτῆς πλεόν ἢ ἔλασσον μετέχειν. μὴ γὰρ οὐδὲ δυνατόν ἢ βίον ἕνα πάσης ἀρετῆς ἄμοιρον γενέσθαι, καὶ τοῦναντίον πάσης ἀρετῆς μέτοχον· ἀλλ' ὁ μὲν τις μᾶλλον ὁ δὲ ἥττον
 15 ἀρετῆς μέτοχός ἐστιν, ἥκιστα δὲ ἡ μάλιστα ἀδύνατον. αὐτὸς γοῦν ἐστὶν ὁ λέγων ἐν Φαίδρῳ φρόνησιν ἡμῖν τελῆαν [ζῶσιν οὐδέποτ' ἄν] παραγενέσθαι διὰ τὰς μυρίας [ἐπιθυμίας καὶ] ἀσχολίας, αἷς τὸ σῶμα παρέχει ταῖς ψυχαιῖς καὶ ἡ ἐξημμένη γένεσις ἡμῶν. εἰ δὲ διὰ τὴν τοῦ ἀλλοτρίου προσθήκην κωλύομεθα τελῆαν ἔχειν τὴν οἰκείαν ἀρετὴν, ἀνάγκη καὶ διὰ τὴν οἰκείαν ἡμῶν
 20 οὐσίαν νοεράν οὖσαν μηδέποτε παντελῆ τὴν κακίαν ἡμᾶς ὑπομένειν ἀλλοτρίαν οὖσαν· φύσει γὰρ ἡ ψυχὴ πρὸς τὰγαθὸν ἠκείσθαι μᾶλλον ἢ τὸ ἐναντίον· καὶ τάχα ἂν εἰ παντελῆ κακίαν ἔσχεν, ἐφθάρη ἂν, εἶπερ τὸ κακὸν ἐκάστου φθαρτικόν· νῦν δὲ διαστρέφονται μὲν αὐτῆς οἱ κύκλοι, φησὶν ὁ Τίμαιος [p. 36^d], οὐ μέντοι παντελῶς· ὥστε οὐδ' ἡ κακία παντελής. εἰ δὲ ταῦτα δέδεικται,
 25 πᾶς βίος ἀρετῆς δύναται μετέχειν καθ' ὅσον ἕκαστος αὐτὴν νομίζει τίμιον, καὶ οὐκ ἀπεστέρημεθα τοῦ μετέχειν ἀρετῆς διὰ τὴν ἐν τοῖς βίοις μετὰ τὰς αἰρέσεις ἀνάγκην. Τέλος τοίνυν ἐφ' ἅπασιν τοῖς εἰρημένοις ἐπήνεγκεν ὁ λόγος· αἰτία ἐλομένου, θεοῦ ἀναίτιος· σαφέστατα διαμαρτυρόμενος, ὡς ἄρα τῶν ἀποβαινόντων κακῶν οὐ θεὸν αἰτιασθαι προσῆκεν, ἀλλ' ἡμᾶς αὐτούς. ὁ μὲν γὰρ
 30 κυρίους ἡμᾶς κατέστησεν ἀμεινόνων καὶ χειρόνων αἰρέσεων, ἡμεῖς δὲ μὴ κρινόντες ἀφ' ὧν δεῖ τὰς αἰρέσεις ἐπιτρέχομεν ταῖς χείροσιν ἀντὶ τῶν ἀμεινόνων. ἐνταῦθα δὴ καὶ μάλιστα διωρίσθαι προσήκει, τίνα τὰ κριτήρια τῶν πραγμάτων τῶν τε ἀγαθῶν καὶ τῶν κακῶν, καὶ τίνα τὰ ὡς ἀληθῶς ἀγαθὰ καὶ τίνα τὰ ὄντως κακά, καὶ τίνα ἀδιάφορα μὲν ἀγαθὰ δὲ φανταζόμενα τοῖς πολλοῖς.
 35 κριτήρια μὲν γὰρ ἄπταιστα λόγος καὶ νοῦς, ἐπταισμένα δὲ φαντασία καὶ αἰσθησις· καὶ ὁ μὲν ἐκείνοις χρώμενος γινώσκει τὸ ὄν, καὶ το[ύτου οὐδέποτε προκρίνει] τὸ μὴ ὄν, ὁ δὲ τούτοις [χρώμενος καταψη]φίζεται μὲν τῶν ὄντων ὡς μὴ ὄντων, ἀποδέχεται δὲ τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα. τὰ γὰρ οἰκεία προστίθῃσιν ἐκάτερα, κυριώτερα δὲ τὰ ἀυλότερα τῶν ἐνυλοτέρων εἰς κρίσιν,

1 *προαίρεσις H || 2 ἀδέσπο | μὲν (sic) H || 11 καὶ *seclusi* || 16 ἐν Φαίδρῳ ἰμμο Φαίδωνι [p. 66^b sq.] || *τελέαν παραγενέσθαι διὰ τὰς μυρίας ἀσχολίας H || 23 *διαστρέφονται H || 25 αὐτὴν *Usener* (cf. p. 78, 8)] αὐτῆ H || 32 *προσῆκει H || 36 sq. *καὶ το..... τὸ μὴ ὄν· ὁ δὲ τούτοις φίζεται μὲν H

καὶ τὰ ἑαυτὰ καὶ τὰ ἕτερα γινώσκοντα τῶν μῆτε ἑαυτὰ μῆτε θάτερα διε-
 γνωκότων. νοῦς μὲν οὖν καὶ λόγος οἶδε καὶ ἑαυτὸν καὶ φαντασίαν καὶ αἰ-
 σθησιν, φαντασία δὲ ἄρα καὶ αἰσθησις οὔτε ἑαυτὰς γινώσκειν οὔτε νοῦν καὶ
 λόγον πέφυκεν. πάλιν ἀληθινὰ μὲν ἀγαθὰ, δι' ὧν ψυχὴ τελειοῦται καὶ ζῆ
 κατὰ φύσιν, κακὰ δὲ ὄντως, δι' ὧν ἑαυτὴν τε εἰς τὸ ἔσχατον ἀγει καὶ τὰ 5
 ἑαυτῆς· ἀδιάφορα δὲ ὅσα μηδέτερα τούτων ὄντα τῶν ἀγαθῶν ἕνεκα ζητεῖν
 εἰώθαμεν. ὅταν τοίνυν ἀντὶ μὲν νοῦ ψυχὴ φαντασίαν ἐφέλκεται πρὸς τὰς αἰ-
 ρέσεις τῶν βίων, ἀντὶ δὲ λόγου τὴν αἰσθησιν, τὰ μὲν ἀναγκαῖα τίμια νομί-
 ζουσα, τὰ δὲ ἀληθινῶς ἀγαθὰ παρορῶσα περιπετῆς γίγνεται τοῖς ὄντως κακοῖς·
 καὶ οὕτω δὴ τὰς ἑαυτῆς ὀφείλει κρίσεις αἰτιᾶσθαι τῶν μοχθηρῶν αἰρέσεων, 10
 μὴ ζητοῦσα τοὺς βίους ἐν οἷς τὸ ἀγαθὸν παρὸν, ἀλλ' ἐν οἷς τὰ ἀδιάφορα,
 πλοῦτοι καὶ δυνάμεις καὶ σώματα ῥωμαλέα, μηδὲ φεύγουσα τοὺς ἔχοντας ἐπο-
 μένην τὴν χειρόνα ζωὴν, ἀλλὰ τοὺς πενίας φέροντας ἢ ἀσθενείας σωματῶν ἢ
 ἀτιμίας. οὐκοῦν ἑαυτὴν αἰτιᾶσθαι προσήκει τὴν ψυχὴν, ὡς μὴ χρησαμένην
 οἷς ἔχει κριτηρίοις ἀψεύστοις, ἀλλὰ τοῖς μοχθηροῖς κανόσι τῶν ἀγαθῶν 15
 καὶ τῶν ἐναντιῶν, καίτοι θεοθεν λαβοῦσα τὰ ὄντως κριτήρια τῶν ὄντων
 καὶ ἐν τούτοις μὲν ἔχουσα τὸ εἶναι, τοῖς δὲ χειροσιν ὡς ὑπηρετοῦσιν ἐν οἷς
 δεῖ χρωμένη

. ἀλλ' ἑαυ καὶ εἶποι
 θεοῦ λέγοντος τῶν κριτηρίων ἐν σοὶ 20

. ἐν σοὶ παντελῶς ἀτιμά[σασα] μετὰ σὲ τὴν πᾶσαν
 ἀπονέμεις μοῖραν, [καὶ ἀ]ποτυφλώσασα δι' ἐκείνων τὰ ἐν σοὶ κατ' οὐσίαν
 ἐνόησα. ταῦτα γὰρ ἐναργέστατα θεὸν μὲν ἐξαιρεῖ πάσης αἰτίας κακῶν, ἐπ'
 αὐτὴν δὲ ἀναφέρει τὴν ψυχὴν ὧν ἀμαρτάνει τὴν αἰτίαν, μὴ χρωμένην τοῖς
 οἰκοθεν κριτηρίοις, ἀλλὰ τοῖς σωματικοῖς ἀντὶ τῶν ψυχικῶν καὶ τοῖς ἐνύλοις 25
 ἀντὶ τῶν αὐλῶν, ὧν αἱ γνώσεις ἐσκιαγραφημέναι καὶ ἄλλων ἀντιλαμβανόμεναι
 τοιούτων καὶ εἰδῶλα γινώσκουσαι τῶν ἀγαθῶν ἀντὶ τῶν ἀληθινῶν. οὐτ' οὖν
 τὴν Λάχσειν οὔτε τὴν μοιραίαν τάξιν οὔτε θεὸν ὅλως αἰτιατέον ὧν αἰρούμεθα
 μοχθηρῶς· ἔξεστι γὰρ καὶ ἐν ταῖς αἰρέσεσι τοὺς ἀμείνους ἀντὶ τῶν χειρόνων,
 ὡς ἐγχωρεῖ, βίους ἐκλέγεσθαι, καὶ εἴ τῃ ὁ κλῆρος ἔσχατος εἴη, καὶ δι' ἣντινὰ 30
 ποτε αἰτίαν τοῖς χειροσιν ἐνισχύομενον μὴ ἀμελεῖν ἀρετῆς· εἴπερ ἀδέσποτος ἢ
 ἀρετῆ, καὶ ἐν οὐδενὶ τῶν βίων ἀποκέκλειται τὸ ὀπωσοῦν τιμᾶν ἀρετὴν καὶ
 πλεόν αὐτὴν τιμῶντας πλείονος αὐτῆς μεταλαγχάνειν.

Τοσαῦτα τὴν πρώτην ἐχρησμάδησε ταῖς ψυχαῖς ὁ προφήτης, οὐκ ἔτι διανείμας
 αὐταῖς τοὺς κλήρους. τὰ δὲ δὴ τοῖς λόγοις ἐπόμενα ἔργα θεωρήσωμεν, ὅσα προσ- 35
 τίθησιν ἅμα λέγων ταῦτα διὰ τῶν ἐφεξῆς· ταῦτ' εἰπόντα ῥῖψαι ἐπὶ πάν-
 τας τοὺς κλήρους ἕως τοῦ πολὺ πλείω τῶν παρόντων [p. 617°]. Ὅμοῦ
 μὲν τοῖς λόγοις ἀποδίδωσι τὴν τῶν κλήρων διανομήν, εἰς ἐναργῆ δὴλωσιν τοῦ καὶ
 τὰς νοήσεις τῶν κρείττωνων ἡμῶν ποιήσεις τινὰς εἶναι, καὶ οὔτε ποιήσιν
 παρ' ἐκείνοις ἄνευ νοήσεως ὑπάρχειν (φύσεως γὰρ τοῦτο ἴδιον), οὔτε νόησιν 40

3 *ἑαυτὰ H || 11 παρὸν Usener] πασῶν H || 14 οἶσκον H || 21 ἀτιμά[σασα] sup-
 plevi || 22 *μοῖρανποτυφλώσασα H || 23 *ἐξαιρεῖ H || 26 καὶ ἄλλων] καλῶν Usener ||
 30 ὡς ἐγχωρεῖ delenda puto; ἐγχωρεῖ variam lectionem eamque veriore[m] pro ἔξεστι (v. 29),
 agnoscit Usener || 33 *τιμῶντες H || 36 ῥίψαι H || 39 *δήλωσιν] δείκνυσιν H

ἄνευ ποιήσεως (ψυχῆς γὰρ εἶναι τοῦτο μερικῆς)· ἅμα οὖν νοῶν καὶ ἄ νοεῖ ποιῶν, εἰκότως λέγων ῥίπτει τοὺς κλήρους. ὑπολείπονται γοῦν ἔτι τινὲς τῶν προφητικῶν λόγων*). ἡ δὲ ῥίψις τῶν κλήρων τὴν ἀπὸ τῶν οὐρανίων περιφορῶν καὶ τῶν κινουσῶν ταύτας αἰτιῶν διὰ μέσου τοῦ προφήτου καθήκουσαν εἰς τὰς
 5 ψυχὰς αὐτῶν διανομὴν παρίστησιν· ἅμα δὲ δηλοῖ καὶ ὅτι περιείχοντο μὲν ἐνιαίως ἐν ἐκείνῳ, δισπεύροντο δὲ ἐν τοῖς ὑποδεχομένοις, ἄλλης ψυχῆς ἄλλον κλήρον λαγχανούσης. καὶ γὰρ τὰ ἅμα ῥιπτούμενα πρόεισιν οὕτως εἰς πλῆθος ἀφ' ἐνός τοῦ ῥίψαντος· ἕκαστος γοῦν λαμβάνει τοῦτο, ὡς φησὶν, ὃ παρ' αὐτὸν ἔπεσεν. καὶ δόξειε μὲν ἂν αἰτιασθαι τὴν τύχην ὃ μῦθος τῆς τοιαύτης πτώσεως·
 10 ἔστι δὲ κατὰ δίκην ἢ παρ' ἕκαστον τοῦ προσήκοντος αὐτῷ κλήρου πᾶσις· πῶς γὰρ οὐ μέλλει κατὰ δίκην εἶναι καὶ οὐκ ἀλόγως γίνεσθαι, κατὰ νοῦν γινόμενῃ τοῦ τε προφήτου καὶ τῆς Λαχέσεως; καὶ ὃ μὲν προφήτης ἐνεργεῖ κινῶν τὰς ψυχὰς εἰς τὴν τῶν κλήρων ὑποδοχὴν καὶ τῶν βίων τὴν ἐκλογὴν, ἐκεῖναι δὲ κινουῦνται ὑπ' αὐτοῦ καὶ κατὰ τὸν λόγον καὶ κατὰ τὴν φαντασίαν εἰς ἅμφω
 15 ταῦτα. οὐδὲ γὰρ ἄλλως ἐνεργουῶσιν εἰς ἡμᾶς οἱ κρείττους ἡμῶν ἢ ἐνδοθεν, ἅτε προηγούμενοι τῆς οὐσίας ἡμῶν· τῇ δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ [Π. Α 55], καὶ φᾶρος μὲν μοι πρῶτον ἐνέπνευσεν μέγα δαίμων [Od. τ 138]· οὐ δι' ἀκοῆς οὖν εἰσδέχονται τοὺς λόγους οὐδὲ κατ' αἴσθησιν τοὺς κλήρους, ἀλλ' ἀνεγειρόμεναι πρὸς τὰ οἰκεία ἕκασται εἶδη, διὰ τῶν προφητικῶν
 20 ἐνεργειῶν τῶν τε γνωστικῶν, ὧν οἱ λόγοι εἰκόνας, καὶ τῶν κινητικῶν, ὧν αἱ ῥίψεις. Ἐκάστου τοίνυν τὸν προσήκοντα λαβόντος κλήρον (τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ τὸν παρ' αὐτὸν πεσόντα ἀνελεσθαι, τῆς τοπικῆς σχέσεως τὴν κατ' ἀξίαν καὶ ὀφειλομένην ἐνδείξαμένης σύνταξιν καὶ τὴν τοῦ δεδομένου πρὸς τὸν δεξάμενον οἰκείωσιν) μόνος οὐ συγχωρεῖται λαβεῖν ὃ τούτων ἄγγελος· οὐ γὰρ ἤλλαττε
 25 τὸν παρόντα βίον οὐδ' εἰς ἄλλην ἔμελλεν εἰσδύεσθαι γένεσιν· ὥστε ἦνυεν ἔτι τὸν αὐτὸν κλήρον. καὶ γὰρ τὸ τούτων αὐτὸν τῶν θεαμάτων τυχεῖν μέρος ἦν ἐκείνου τοῦ κλήρου, καὶ περιείχετο ἐν αὐτῷ (τὸ) τοιόνδε τρόπον χωρισθέντα σώματος αὐτόπτην γενέσθαι τῶν ἐν Ἄιδου πραγμάτων. Εἰ δὲ ὁ ἀνελόμενος πᾶς εὐθύς γινώσκει πόστος ἔλαχεν, τί ἄλλο διὰ τούτου παρίστησιν ἢ ὅτι πᾶσα
 30 ψυχὴ βλέπουσα εἰς τὸ πᾶν, ὅθεν αὐτῇ καὶ ὁ κλήρος ἀποδίδεται, γινώσκει πόσων τε βίων ἐστὶ κυρία καὶ ποῖαν ἔχει πρὸς τὰς συγκλήρους τάξιν, οἷον γράμματα ὀρῶσα ἐν τῇ περιφορᾷ γεγραμμένα ταῦτα, ὅσα ἐκάστη προτείνεται; καὶ ὃ πολλάκις εἴπομεν, οὐ χρὴ θαυμάζειν, εἰ πρὸ τῶν σωμάτων αἱ ψυχαὶ πολλὰ καθορῶσι τῶν ἐν τῷ παντὶ γινομένων, ὅσα μὴ δύνανται καθορᾶν τὸν
 35 παχὺν τοῦτον περιτειχισάμεναι δεσμόν· καὶ γὰρ ἡ ἐκ τῆς γενέσεως λήθη δεινὴ,

*) σχόλ. διὸ μετὰ τὴν ῥίψιν ἐρεῖ ὡς ἂν μείζονα τῶν λόγων τὴν ῥίψιν ποιούμενος.

1 *ἄνευ] εἶναι H || *ἅμα οὖν] [να οὖν (corr. οὐ ?) H || νοῶν] νοῶν κα** ὧν H pr. || *νοεῖν H || 2 ῥίπτει H || 3 ῥίψις H et sic in seqq. constanter || *τὴν] ἡ H || 4 αἰτιῶν H || 6 *δισπεύροντο H || 8 ὅσα παρ' αὐτὸν ἔπεσεν (ἔπεσιν pr.) H || 9 τὴν] ψυχὴν H pr. || 16 τῇ δ' ἄρ] τῇ γὰρ Il. l. c. || 17 φᾶρος μὲν μοι Od. l. c. (cf. p. 90, 32)] φᾶρος μὲν οἱ H || μέγα] φρεσὶ Od. l. c. codd. plerisque || 20 *εἰκότως H || 22 αὐτὸν H || 23 σύνταξιν] τάξιν malit Usener (cf. v. 31) || τὸν Heitz] τὸ H || 24 ἤλλαττε H || 26 αὐτὸν H pr.] αὐτῶν H corr. || 27 *ἐν ἐαυτῷ H || τὸ addidit || 35 παχὺν H || περιτειχισάμεναι H

καὶ τὸ νέφος τὸ ἐπιπροσθεῖν ἐκ τῆς σωματικῆς παχύτητος ἀφόρητον. τοῦτο μὲν τοῖνον ὑπεμνήσθη πλεονάκις.

Μετὰ δὲ τοῦτο, φησὶν, βίων παραδείγματα εἰς τὸ πρόσθεν σφῶν ἔθηκε πολὺ πλείω τῶν παρόντων [p. 618^a]. ὡς τῶν κλήρων ἴσων ὄντων τοῖς παροῦσιν πλείω εἰσὶ τὰ παραδείγματα τῶν βίων, ἵνα ἐκ πλει- 5 ὄνων ἐκάστοις ἢ αἴρεσις ᾗ. καὶ γὰρ ὁ τελευταῖος οὕτως εὐρήσει βίους πλείους ἑνός, ἀφ' ὧν ποιήσεται τὴν ἐκλογὴν. εἰ γὰρ εἶεν αἱ αἰρούμεναι ψυχαὶ ὅκτω αἱ σύγκληροι καὶ οἱ βίοι τοσοῦτοι, τῇ μὲν πρώτη ἀπὸ τῶν ὅκτω ἢ αἴρεσις, τῇ δευτέρᾳ δέ, εἰ τύχοι, ἀπὸ τῶν ἑπτὰ, καὶ τῇ τρίτῃ ἀπὸ τῶν ἕξι, τῇ δὲ τετάρτῃ ἀπὸ τῶν πέντε, καὶ τῇ πέμπτῃ ἀπὸ τῶν τετάρων, καὶ τῇ ἕκτῃ ἀπὸ τῶν 10 τριῶν, καὶ τῇ ἑβδόμῃ ἀπὸ τῶν δύο· λοιπὴ δὲ ἡ ὀγδόη αἴρεσιν οὐχ ἕξει, ἑνός ὑπολειφθέντος μόνου, τῆς δὲ αἰρέσεως ἐκ πλειόνων ἢ ἑνός οὐσης. καὶ γὰρ εἰ λέγει [p. 620^c], ὅτι ἡ τελευταία ψυχὴ τὸν ἡμελημένον ὑπὸ τῶν ἄλλων εἴλετο βίον, οὐχ ὅτι μόνος ἦν, τοῦτο ἔοικε λέγειν, ἀλλ' ὅτι μόνος ὑπὸ πάντων ἡμελη- μένος· διὸ καὶ ἐπήγαγεν, ὅτι καὶ εἰ πρώτη ἔλαχε, τοῦτον ἂν εἴλετο, καὶ ταῦτα 15 πολλῶν αὐτῇ προταθέντων. εἰ δὲ ἐπὶ γῆν προτιθῆσι ταῦτα καὶ ἔμπροσθεν σφῶν, γινώσκοντες τε ἔχουσι τῶν βίων εἰκότως, ἵνα καὶ ἔλωνται ἀφ' ὧν γινώσκουσι, καὶ οἱ βίοι πάντως εἰς γένεσιν ἄγουσιν. ὡς γὰρ ἤδη τῶν ψυχῶν κάτω βλεπου- σῶν οὕτως εἶπε καὶ εἰς γῆν καὶ ἔμπροσθεν αὐτῶν ταῦτα τίθεσθαι. ταῦταις γοῦν πρόσω μὲν ἡ γένεσις, ὅπισθεν δὲ τὰ θεῖα· καὶ γὰρ ταῦτα μὲν ἀπολιμ- 20 πάνουσι, ὁρμῶσι δὲ εἰς τὴν γένεσιν. Δεῖ δὲ καὶ τοῖς ῥήμασιν ἐπισημαίνεσθαι τοῖς μυθικοῖς, ῥίψιν μὲν λέγουσιν ἐπὶ τῶν κλήρων, θεσίην δὲ ἐπὶ τῶν βίων (ἣ μὲν γὰρ δηλοῖ τὴν ἐξ ὀλιγωτέρων αἰτίων καὶ ὑψηλοτέρων διανομήν, ἣ δὲ τὴν ἐκ μερικωτέρων καὶ χαμαιζηλοτέρων), καὶ ταῦτα πρὸς τὰς ψυχὰς ἀνα- φέρειν. ἔστι γὰρ κλήρος ἐκ τῆς περιφορᾶς τοῦρανοῦ, καὶ ἐκ τῆς τῶν 25 ψυχῶν αἰρέσεως οστόν, ὅτι τὸ παράδειγμα ἐκεῖ τῶν βίων εἴωθεν τάττειν, καὶ τοῦτο εἰκότως· τῶν γὰρ ἐμφανῶν οἱ ἀφανεῖς ἀρχέτυποι εἰσὶ· κλήρου δὲ ἐμφανῆς οὐκ ἔστιν ἀποτύ[πωσις]· οὐδὲ γὰρ δυνατόν, εἴπερ πλειόνων ἐστὶ βίων περιληπτικός· μετὰ τοὺς κλήρους γοῦν ἴσους ὄντας τοῖς λαγχάνουσι τὰ παραδείγματα τῶν βίων ὄντα πολὺ πλείω τῶν παρόντων. Ὅτι 30 δὲ ὁ βίος οὐ μόνον τὸ εἶδος ἔχει τῆς ζωῆς, ἀλλὰ καὶ τὰ ἀκόλουθα ἐκάστων παρὰ τοῦ παντὸς ἀπονεμόμενα, πολλάκις ἤδη προείπομεν. καὶ τούτῳ διαφέ- ρουσιν οἱ βίοι τῶν ἐν Φαίδρῳ [p. 248de] βίων, ἐκείνων ζῶν ἰδέας ἐχόντων. ἀλλὰ καὶ περὶ τούτων ἐν τοῖς εἰς τὴν παλινψιδίαν διήλθομεν.

εἶναι δὲ παντοδαπά· ζῶν τε γὰρ πάντων βίους καὶ δὴ καὶ 35 ἀνθρωπίνοους ζωὸς τοῦ τὰ δὲ καὶ μεσοῦν τούτων [p. 618^b]. τὰς πολυ- ειδεῖς τῶν βίων ἐξαλλαγὰς διὰ τούτων, ὁποῖαι τινες, ὁ μῦθος ἐμφανίζων καὶ ἅμα

2 *ὑπεμνήσθη H pr., ὑπέμνησται H corr. || 4 σφῶν Plat.] ἐφ' ὧν H || πλείω Plat.] πλέω H || 5 *πειροῦσιν H || 8 *τοσοῦτο H || 15 *τούτων] τοῦτο H || 16 *προσιθῆσι H || σφῶν (cf. v. 4)] ἐφ' ὧν H || 19 ταῦτα H || 25 κλήρω ἐκ τῆς H pr. || 26 suppl. fere [οἱ βίοι γίνονται. εἰ δὲ τῆς δοκεῖ θάυμα]στόν, ὅτι κτλ. Nisi forte post τοῦρανοῦ v. 25 nonnulla intercidisse statuendum || 28 *ἀποτύ... H || 29 *γοῦν] δ' οὖν H || 34 εἰς τὴν παλινψιδίαν] i. e. ad Phaedr. p. 243 sqq. || 36 ἀνθρωπίνοους] τοὺς ἀνθρωπίνοους ἀπαντας Plat.

δηλῶν, ὅτι τοῖς εἶδεσιν ἐν τούτοις τῶν ζῴων καὶ τὰ ἐκ τοῦ παντὸς ἐπικλωθόμενα
 συμπλέκται, τοὺς μὲν εἶναι φησὶν ἐν τοῖς παραδείγμασιν ἐκεῖνοις τοῖς εἰς γῆν
 τεθεῖσιν ἔμπροσθεν τῶν κληρωσαμένων ζῴων πάντων βίους τῶν ἄλλων, τοὺς δὲ
 ἀνθρωπίνους. καὶ τοῦτο μὲν εἰς δῆλωσιν τῶν κατ' εἶδος διεστώτων· λοιπὸν δὲ
 5 τὰς ἄλλας προστίθῃσι διαφοράς, οἷον τυραννίδων ἢ διὰ βίου σωζομένων ἢ
 μεταξύ διακοπτομένων κατὰ διαφόρους περιπετείας, καὶ εὐδοκίμων ἄλλων βίων,
 ἐν εὐγενε[αῖς]

 ται καὶ τοῖς ἄλλοις ἐκεῖνους εἰς αἴρεσιν βίους
 10 εἰπόντος τοῦ προφήτου τὰ προσηρημένα ῥήματα ὁμοίως ὡς
 ταῖς ἀνθρωπίναις ψυχαῖς οὕτω καὶ ταῖς τῶν ἄλλων ζῴων· ἢ ὅτι μόνως οἱ λόγοι
 πρὸς τὰς ἀνθρωπίνους ψυχάς, καὶ τὰ παραδείγματα τῶν βίων πρόκειται ταύταις,
 ἔνεισι δὲ ἐν τούτοις ἀνθρώπινοί τε βίοι τῶν λογικῶν ψυχῶν καὶ ζῴωδες εἰς
 ἐκεῖνα τὰ ζῴα μεθισταμένων, καὶ ὁμοίως εἰς πάντα καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων. ὅτι
 15 μὲν οὖν καὶ ἐκ τῶν ἀλόγων εἰσι τῶν ψυχῶν μετατάξεις εἰς ἄλογα, τῶν ἀγρίων
 εἰς τὰ ἡμέρα καὶ τῶν ἡμέρων εἰς τὰ ἀγριώτερα, καὶ ἐκ λογικῶν εἰς ἄλογα καὶ
 ἐξ ἀλόγων εἰς λογικά, καθάπερ καὶ ἐκ λογικῶν εἰς λογικά, τετραχῶς πλεκό-
 μενα, μικρὸν ὕστερον αὐτοῦ λέγοντος ἀκουσόμεθα σαφῶς. εἰ δὲ τοῦτο ἀληθές,
 20 κἀνταῦθα τοὺς τε τῶν πάντων βίους ζῴων καὶ τοὺς ἀνθρωπίνους λέγεσθαι
 φήσομεν ἀντιδιεσταλμένους· ὡς τῶν τε ἀλόγων κατ' εἶδη διαφέροντα παρὰ τοῦ
 παντὸς ὑφισταμένον καὶ τῶν ἀνθρώπων καθ' ἕτερα, καὶ τούτων ἀμφοτέρων ἐν
 ταῖς κοσμικαῖς περιφοραῖς περιεχομένων, καὶ τοῦ προφήτου προτιθέντος ἐκά-
 25 τερὰ, διότι καὶ ψυχαῖς ἀνθρωπίναις ἐστὶν ἀπὸ τῶν ἀνθρωπίνων εἰς τοὺς ἐκεῖ-
 νων βίους μετάστασις· καὶ τούτων οὖν παραδείγματα προκεῖσθαι ταῖς ἡμετέ-
 ραις μόναις ψυχαῖς, αἷς καὶ ἔμπροσθεν διελέγετο καὶ ὧν προῦκαλεῖτο τὰς
 αἰρέσεις. ὥστε πρόκεινται μὲν ἀλόγων βίοι καὶ λογικῶν, ἀλλ' ἕνεκα τῆς τῶν
 λογικῶν αἰρέσεως, ἢ ἀπὸ τῶν ἀνθρωπίνων βίων καλουμένων τὰς αἰρέσεις ἢ
 ἀπὸ τῶν ἀλόγων ζῴων. τὸν μὲν γὰρ ἐν τοῖς ἀλόγοις δυνατὸν ἐνεῖναι, αἰρέσεις
 30 δὲ ἀδύνατον· εἴπερ ἢ αἴρεσις ἐπίκρισις ἐστὶ πλειόνων εἰς ἐνὸς ἐκλογῆν. εἰ
 δὲ καὶ τὸν Τίμαιον συμπαραλάβοι τις διὰ μόνης τῆς λογικῆς ψυχῆς καὶ
 τοῖς ἀλόγοις πᾶσι διδόντα τὴν ψύχωσιν, ἔτι μᾶλλον ἂν πεισθεῖη πάντα τὰ
 παραδείγματα καὶ ἀλόγων καὶ λογικῶν ψυχαῖς προκεῖσθαι λογικαῖς, ἢ λογικῶς
 ζησομέναις καὶ σωσοῦσαις τὸν ἄνθρωπον ἢ ἀλογωθησομέναις καὶ ἐκπεσομέναις
 εἰς τι τῶν χειρόνων ζῴων. Ἀλλὰ τοῦτο μὲν διαίτης ἔτυχεν ἀρκούσης πρὸς τὸ
 35 παρόν· εἰ δὲ δὴ καὶ φησι· ψυχῆς δὲ τάξιν μὴ ἐνεῖναι διὰ τὸ ἀναγ-
 κάτως ἔχειν ἄλλον ἐλομένην βίον ἀλλοίαν γίγνεσθαι [p. 618^b],

2 *τοὺς μὲν] τοῦ μὲν *H* || 6 ἄλλων] *leg.* ἀνδρῶν? (*Plat.* p. 618^a δοκίμων ἀνδρῶν βίους) || 7 *suppl. fere* ἐν εὐγενε[αῖς] ἢ ἐν εἶδεσιν ἢ ἐν ἀγωνίαις ἢ ἐν εὐμαθίαις, καὶ ἀδοκίμων κατὰ ταῦτά (*cf. Plat. l. c. et p.* 618^d) || 8 *sq. suppl. fere* [ἀρ' οὖν δηλοῖ (σεῖ λεκτέον), ὅτι τὰ τῶν βίων παραδείγματα πρόκειται καὶ τοῖς ἄλλοις [ζῴοις πᾶσιν, ὥστε καὶ αὐτὰ] ἐκεῖνους εἰς αἴρεσιν βίους [λαμβάνειν, ἄτε δὴ] εἰπόντος κτλ. || 21 *ἕτερα] ἐτέραν *H* || 27 καλουμένων] *leg.* ποιουμένων? || 28 τὸν *corruptum*, ὁρμᾶς *proponit Usener* || *ἐνεῖναι] ἐκεῖναι *H* || 30 Τίμαιον] *cf. Tim. p.* 41^c^d; *Proclus in Tim. p.* 309^e. 312^c *sq.* || 33 σωζούσαις *H, corr. Usener* || 35 μὴ] οὐκ *Plat.* || 36 ἀλλοίαν *Plat.*] ἀλλοίαν τε *H*

φανερὸν οἶμαι καὶ διὰ τούτων ἐστίν, ὡς ἄρα περὶ τῆς ἡμετέρας ἐστὶ ψυχῆς ὁ λόγος ὡς κατὰ τὰς ἑαυτῆς αἰρέσεις μετατακτομένης εἰς βίους ἄλλους καὶ ἄλλους, ἀνθρωπίνους ἢ ἀλόγους, βελτίους ἢ χειρόνας. ποῦ γὰρ αἴψεις ἐν τοῖς ἀπροαιρέτως ζῶσι, ποῦ δὲ προαίψεις ἐν τοῖς ὀρέξεσιν ἀλόγοις χρωμένοις; Σκοπεῖν δὲ χρὴ καὶ ὅπως τάξιν ἐν ταῖς προαιρετικῶς ζώσαις οὐκ εἶπε μὴ εἶναι (καὶ 5 γὰρ ἐστὶ κατ' οὐσίαν αὐτὰς διορίζουσα τάξις, ἣν ἡ δημιουργία πάσαις ἐνέθηκεν), ἀλλ' ἐνεῖναι, τὴν ἀπὸ τῆς προαιρέσεως τάξιν ἐνδεικνύμενος μὴ οὐσαν ὠρισμένην. τὸ γὰρ <μὴ> ἐνεῖναι τὴν ἐξωθεν ἐφήκουσαν δηλοῖ τάξιν καὶ ἐπισυμβαίνουσαν ἐκ τῆς προβολῆς τῶν τοιῶνδε τῆς ζωῆς εἰδῶν, ἃ ὁ παρῶν χαρακτηρίζει βίος. κ[ωλ]ύει γὰρ οὐδὲν τὴν [βελτίονα ψυχὴν] τὸν χειρόνα βίον προχειρίσασθαι, 10 καὶ [κατὰ ταῦτό τὴν] χειρόνα κρεῖττον εἶδος ζωῆς προστήσασθαι. τὸν μὲν οὖν βίον [πάντως ἀναγκαῖον ἔπε]σθαι ταῖς αἰρέσεσι· τὰ δὲ ἄλλα πάντα [[διττά ἐστιν]], ὅσα μετὰ τὰς αἰρέσεις ἐκ τοῦ παντὸς διανέμεται ταῖς ἐλομέναις, μεμιχθαι· τὰ μὲν πλούτοις καὶ πενίαις, ἃ ἐστὶ τῶν ἐκτός· τὰ δὲ νόσοις καὶ ὑγείαις, ἃ ἐστὶ τῶν δευτέρων μετὰ τὰ ψυχῆς ἀγαθὰ καὶ κακὰ· τὰ δὲ 15 φησι καὶ μεσοῦν τούτων [p. 618^b], ἃ δὴ καὶ εἶναι πάντων ἀσφαλέστατα. τῶν γὰρ ἄλλων αἰ μὲν ὑπερβολαὶ χαινοῦσιν, αἰ δὲ ἐνδειαὶ ταπεινοῦσι, τὸ δὲ ἐν ἐκείνοις μέτριον καὶ ταῖς ἀρεταῖς μετριότησιν οὐσαις ἐναρμονίως σύνεστι, καὶ γίνεται ἡμῶν ὁ βίος ἅπας κατὰ πάντα μέτριος τὰ ψυχικά, τὰ σωματικά, τὰ ἐκτός. διὰ μὲν οὖν πλοῦτου καὶ πενίας ἐδήλωσε πάντα ὅποσα σώματος ἐκτός, τιμᾶς 20 ἀτιμίας, δυνάμεις ἀδυναμίας, ἀρχὰς ἰδιωτείας· διὰ δὲ ὑγείας καὶ νόσου πάντα τὰ σώματος, ἰσχύς ἀσθενείας, κάλλι αἰσχύροτητας, εὐαίσθησις δυσαισθησίας· ὧν ἐκάστων τὸ μέσον οἰκείον ἐστὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ προσήγορον. ἐν οὖν ταῖς αἰρέσεσι μακρῶ ἄμεινον τὰς μετριότητας ἐν τούτοις πᾶσι διώκειν, τῶν ἀκροτήτων ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς κακίαν παραβαλλουσῶν τὰς ψυχάς. εἴρηται 25 δὲ τὸ αἴτιον, καὶ ὅτι ταῖς τε ψυχαῖς μέσῃ λαχούσαις οὐσίαν συμφυῆς τὸ τῆς ἀρετῆς εἶδος ἐν μεσότητι θεωρούμενον καὶ τῇ ἀρετῇ τὸ τῶν ὀργάνων αὐτῆς μέτριον ὑπάρχον συγγενές. ταῦτα μὲν οὖν μυριόλεκτα. Τὰ δὲ ἐπόμενα τούτοις [Ἐνθα δὴ ὡς ἔοικεν, ὧ φίλε Γλαύκων, ὁ πᾶς κίνδυνος ἀνθρώπου ἕως τοῦ οὕτω γάρ] εὐδαιμονέστατος γί[γνεται] ἀνθρώπος [p. 618^b 30 —619^a] μυθικοῖς πλάσμασιν ἡθικὰ παραγγέλματα μιγνόμενα σαφιστάτως δείκνουσιν, ὁποῖόν ἐστὶ τὸ εἶδος τῶν Πλατωνικῶν μύθων, καὶ ὅτι πολιτικόν τε καὶ παιδευτικόν. καὶ δὴ καὶ ἐν τοῖς προκειμένοις εἴρηται μὲν, ὅτι τοῖς εἶδεσι τῆς ζωῆς παντοδαποῖς οὐσι μίγνεται τὰ τε σωματικά καὶ ὅσα ἐκτός ἀγαθὰ τε καὶ κακὰ καὶ ὅσα μέσα τούτων καὶ τὴν ἀπέραντον ποικιλίαν παρέχεται τῶν 35 βίων· τούτοις δὲ ἐπομένως ἄρα παρακελεύεται μάλιστα σκοπεῖν, πῶς ἂν ἕκαστος ἡμῶν ἀτιόχρεως γένοιτο κριτής, ἢ μαθῶν παρ' οὗ δυνατόν μαθεῖν ἢ εὐρώων

5 ταῖς] τοῖς H || 8 μὴ *addidit Usener* || 10 sq. *κι υει γὰρ οὐδὲ τὴν τὸν χειρόνα βίον προχειρίσασθαι καὶ χειρόνα H || 12 *βίονσθαι H || 13 διττά ἐστὶν *delenda (nisi forte corrigas διττά τιν') vidit Usener* || διαιρέσεις H, *corr. Usener* || *post* παντὸς *opatum* 3—4 *litterarum reliquerat H pr.* || 15 ὑγείαις *Plat. p. 618^b* || 16 μεσοῦν *Plat.*] μέσον H || 22 ἰσχύς H || 24 *μετριότητας H || 29 sq. *Platonica suppleci in lacuna 1 3/4 versuum* || 30 γίγνεται ἀνθρώπος *Plat.*] γί..... H || 36 ἕκαστον H || 37 γένηται H, *corr. Usener* || *παρ' οὗ] παρὰ τοῦ H

(διτταί γάρ αἱ εἰς ἐπιστήμην ὁδοί, μάθησις καὶ εὐρεσις, ὡς καὶ ὁ ἐν Ἀλκιβιάδῃ Σωκράτης ἐδίδασκε), τῶν ἀμεινόνων καὶ χειρόνων βίων, μὴ εἰς τὰ ἔξω βλέπων καὶ παραγόμενος ὑπ' αὐτῶν καὶ καταπληττόμενος, ἐὰν πλοῦτοι καὶ τιμαὶ διαφέρουσαι προτείνωνται καὶ δυνάμεις καὶ ἀρχαὶ πόλεων καὶ ἐθνῶν, καὶ εὐγένειαι καὶ σωμάτων ῥῶμαι καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα, δι' ὧν αἱ πολλαὶ ψυχαὶ πάντως ἀλισκόμεναι πάντα τὰ ἄλλα παρορῶσι. σκοπεῖν γὰρ δεῖν μὴ τὰς τούτων πλεονεξίας καὶ τὰς τῶν ἐναντίων ἐλαττώσεις, ἅς δὴ διαδιδράσκουσιν ἅπαντες ὡς εἰπεῖν, ἀλλ' ὅ τι καὶ ἀλλήλοις ταῦτα μιν γινόμενα καὶ μετὰ τῶν ἔξω τῶν ψυχικῶν ἀποτελεῖ· λέγω δὲ μετ' ἀλλήλων μὲν, οἷον κάλλος πενίας ἢ πλούτου, 10 ψυχικαῖς δὲ ἔξεσιν, ἀρετῇ ταῦτα καὶ μοχθηρίᾳ. δῆλον γὰρ ὅτι καὶ
. πολλὰκις βίος
. μένου διὰ πενίαν τοσ
διὰ πλοῦτον. καὶ πανταχοῦ ἄλλοιων οὐσῶν ἄλλοια φαίνεται· μετὰ μὲν φιλομαθείας καὶ ἀγχινοίας ἕκαστα τούτων ἐστὶν σφαλερά, 15 μετὰ δὲ δυσμαθείας ἤττον. τοιαῦτα μὲν οὖν ἐστὶ καὶ ὅσα τοιαῦτα φύσει περὶ ψυχῆν (γινόμεθα γὰρ εὐμαθεῖς φύσει καὶ δυσμαθεῖς)· ἐπακολουθεῖ δὲ ἡμῖν ἔξωθεν πάντα ὅσα προεἰπομεν ἢ σωμάτων ἢ τῶν ἐκτὸς πλεονεκτήματα ἢ ἐλαττώματα. δεῖν οὖν ἐπειδὴ τὸ χρωμένον ἐστὶ ψυχῇ, τὰ δὲ ἄλλα ὄργανα ταύτης, εἰς τὴν ταύτης ἀποβλέπειν φύσιν, καὶ εἰδότα αὐτήν, ὧν μὲν ἄρξαι δύναται, 20 ταῦτα αἰρεῖσθαι συμμεμιγμένα τῷ εἶδει τῆς ζωῆς, ὧν δὲ οὐκ ἔχει τὴν χρησομένην ξῆν, ταῦτα μὴ ἐπιδιώκειν, ἀλλὰ χαίρειν ἐὰν, αἰεὶ τὸ πρόσφορον ὄργανον τῇ ἑαυτοῦ δυνάμει ζητοῦντα καὶ ἐκλεγόμενον, μὴ πρὸς τὸ πλεόν βλέποντα τῶν ἄλλων, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἑαυτῷ σύμμετρον. τίς οὖν ἢ ἀρίστη δόξα περὶ τούτων, ἣν ἀξιοὶ μένειν ἐν ἡμῖν ἀσάλευτον καὶ ὡς εἶπεν ἀδαμαντίνην καὶ εἰς 25 Ἄιδου πορευθεῖσιν [p. 619*]; ὅτι τὸ μέσον ἐστὶν ἀσφαλέστερον ἐν ἅπασιν τοῖς ἐκτὸς, ὑγείας νόσου, ῥώμης ἀσθενείας, κάλλους αἰσχους, πλούτου πενίας, δυνάμεως ἀδυναμίας, τιμῆς ἀτιμίας. καὶ πρὸς τοῦτο ποιεῖσθαι τὴν ἐκλογὴν τῶν βίων ἀνεκπληκτον ὑπὸ τῶν τυραννίδων, ἀνάλωτον ὑπὸ τῶν φαινομένων ἀγαθῶν, ἀχειρωτον ὑπὸ τῶν σωματικῶν ὄντα δυνάμεων, τὰς ὑπερβολὰς ἐκτρεπόμενον 30 πανταχοῦ καὶ τὰς ἐνδεείας· καὶ τέλος
. τὴν περὶ μένου τελείωσιν· αἱ γὰρ ξίαι γίνονται μὲν αἶ
. κακά, πολλὰκις δὲ μείζονα τῶν ποιήσεων. πολλοὶ γὰρ τῶν τυράννων ἀνεσταυρώθησαν, οἱ δὲ εἰς πτωχείαν ἤλασαν, οἱ δὲ 35 εἰς φυγὴν διὰ βίου παντὸς κατέστησαν· πολλοὶ δὲ καὶ τῶν πλοῦτοις ἢ κάλλεσι χρησαμένων κακῶς εἰς παντοίας ἐκπεπτώκασι συμφοράς· πολλοὺς δὲ καὶ πενίαι καὶ αἰσχρὰ σωμάτων ἀγεννῆ καὶ ταπεινὰ καὶ δουλοπρεπῆ φρονεῖν ἠνάγκασαν, καὶ ἐμπόδια τῆς ἑαυτῶν ἐπιμελείας τίσι καὶ ταῦτα γηγένηται· καὶ μισταὶ τούτων αἱ ἱστορίαι τῶν τε παλαιῶν καὶ τῶν νέων καὶ καθ' ἡμᾶς. δεῖν οὖν τὰ 40 ἐκατέρωσε ὑπερβάλλοντα φεύγειν, εἰς τε τὰ χεῖρονα δοκοῦντα εἶναι καὶ τὰ

1 ἐν Ἀλκιβιάδῃ] *Alciḃ.* I p. 106 sq. cf. *Proclus in Alciḃ.* I p. 236 Cr. || 6 ἀλισκόμεναι *H* || 8 *8 τι καὶ ἀλλήλοις] ἔτι καὶ ἄλλοις ἦν *H*; cf. *Plat.* p. 618^c || ἔξωθεν *H* || 19 *εἰδότας *H* || 31 μένου] νόμου *H pr.* || 36 *πενίαν *H*

ἀμείνονα φαινόμενα τοῖς πολλοῖς. Καὶ προσέθηκεν· οὕτω γὰρ εὐδαιμονέ-
στατος ἄνθρωπος γίνεται· γινόμενος μὲν γὰρ πᾶσι χρήσεται δεόντως καὶ
ταῖς ὑπερβολαῖς καὶ ταῖς ἐνδελαῖς. πάντα γὰρ ὄργανα τῆς ἀρετῆς, καθ' ἣν ὁ
εὐδαιμῶν ἐστὶν εὐδαιμῶν, καὶ πάντα ἀδιάφορα πρὸς ἐκείνην. ἵνα δὲ εὐδαιμῶν
γένηται, τῶν μέσων, ἀλλ' οὐχὶ τῶν ἄκρων δεήσεται· τὰ γὰρ ἄκρα πρὸς τὴν 5
κτῆσιν τῆς ἀρετῆς ἐμπόδια, τὰ μὲν βαπτίζοντα τὴν ψυχὴν καὶ κατακλύζοντα,
τὰ δὲ ἀγεννῆ ποιῶντα καὶ ἀνελεύθερον.

Καὶ δὴ καὶ τότε ὁ ἐκεῖθεν ἄγγελος ἤγγελλε τὸν μὲν προ-
φήτην οὕτως εἰπεῖν ἕως τοῦ μήτε ὁ τελευταῖων ἀθυμεῖτω [p. 619^b].
Τὴν μὲν αἰτίαν, δι' ἣν τοὺς τοῦ προφήτου λόγους μεταξὺ διέτεμεν, ἔκ τε ὧν 10
πρότερον εἶπομεν δεῖ λαμβάνειν (τοῖς γὰρ λόγοις αὐτὸν τὰ ἔργα σύνδρομα παρ-
εχόμενον ἐπιδειξάι προθυμούμενος, ἅμα λέγοντα καὶ ῥιπτοῦντα τοὺς κλήρους
καὶ τὰ παραδείγματα προτιθέντα τῶν βίων ἀπομιμούμενος, αὐτὸς δὲ παρὰ
μέρος ἐκάτερον διδάσκων εἰκότως τοῖς ἔργοις [ἐγκατα]τάττει [μὲν] μεταξὺ
τοὺς λόγους)· καὶ δὴ καὶ νῦν τρόπον ἕτερον ῥητέον, ὅτι ταῖς μερικαῖς ψυχαῖς 15
οἰκεία πῶς ἐστὶν ἡ τῶν λόγων διαίσεις, οὐ δυναμέναις πᾶσαν ὁμοῦ τὴν τῶν
κρειττόνων νόησιν ὑποδέξασθαι, μεριζούσαις δὲ τὸ ἐκείνης ἠνωμένον καὶ δια-
κοπούσαις τὸ συνεχὲς ταῖς αὐτῆς μέσαις παρεμφαινόμεναις ἐνεργεῖαις. ἂ δὴ
καὶ ὁ Πλάτων ἀποτυπούμενος τοὺς ἠθικοὺς κανόνας παρεμβέβληκεν τοῖς τοῦ
προφήτου λόγοις· οἱ δὲ ἠθικοὶ κανόνες ψυχῆς ἦσαν ἐπιστροφούσης εἰς ἑαυτὴν 20
καὶ ἑαυτὴν ἀσφαλεστέραν περὶ τὰς αἰρέσεις ποιούσης· ταῖς δ' οὖν ἐπι-
στάσεις ταύταις τὴν συνέχειαν τῆς ἀπὸ τῶν κρειττόνων ἐνεργείας εἰς ἑαυτὴν
διατέμνειν εἴωθεν· καὶ τοῦτο μιμεῖται τῶν προφητικῶν ῥημάτων ἢ διαίσεις.
εἰ δὲ συνάψαις τῷ τέλει τῶν ἔμπροσθεν εἰρημένων ταυτὶ τὰ νυνὶ λεγόμενα,
μάλιστα θεάσῃ τὸ συνεχὲς τῶν λόγων· αἰτία ἐλομένου, θεὸς ἀνάιτιος· 25
καὶ τελευταίῳ ἐπιόντι σὺν νῷ ἐλομένῳ συντόνως ζῶντι κεῖται
βίος ἀγαπητός, οὐ κακός [p. 617°. 619^b]. εἰ γὰρ αἰτίαι τῶν ἀμεινῶν
καὶ χειρόνων αἱ αἰρέσεις βίων, δυνατὸν καὶ τὸν ἔσχατον ἐπιόντα πρὸς τὴν
αἴρεσιν, σὺν νῷ ποιησάμενον τὴν αἴρεσιν ἐκ τῶν παρόντων τὸν ἀμείνω προ-
ελέσθαι βίον· τῷ δὲ ἐλομένῳ σὺν νῷ ζωῇ προστεθεῖσα σύντονος ποιεῖ τὸν βίον 30
ἀγαπητόν, οὐ κακόν· οὐδὲ γὰρ πάντως ἀγαθόν, εἰ μὴ εἶχεν ὁ κληρὸς τοιοῦτον·
.....
καὶ αἶρε μᾶλλον συντελοῦν
..... [προστε]θέντος βίου συντόνου· τὸ
ἀντιλαβέσθαι τοῦ ἀμεινῶνος ἐν αὐτῷ ἀγαθόν· προστίθῃσι δὲ 35
..... καὶ τῷ μὴ ἄκρῳ πάμπολυ πρὸς τὴν ρετὴν ὁδόν. καὶ
ἔοικε καὶ τούτων τὸ μὲν εἰς τὴν κρίσιν ἀναφέρεσθαι τῆς ψυχῆς, ἢ ἐκλογὴ τοῦ τῶν
προτεινομένων ἀμεινῶνος βίου, τὸ δὲ εἰς τὴν τῆς ζωῆς ῥώμην, ἢ σύντονος ἀντί-
ληψις τοῦ ἐκλεγέντος. ἐξ ἀμφοτέρων δὲ ἐπιτήδειοι γινόμεθα πρὸς τὸ τυχεῖν
μείζονος ἐκ τοῦ παντὸς εὐμοιρίας. ὁ γὰρ τοῖς δοθεῖσι χρῆσάμενος ὀρθῶς προ- 40

8 δὴ] δὴ οὖν *Plat.* || ἤγγελε *H* || 11 *cf. p.* 78, 35 *sqq.* || 14 *ἔργοιςτάττει
H || μὲν *seclusi* || 16 πῶς *H* || 18 *ἑαυτῆς *H* || 34 προστεθέντος *Usener* (*cf. v.* 30)
.....θέντος *H* || 36 *suppl.* τὴν [εἰς ἀ]ρετὴν ὁδόν? || 37 τούτῳ *H pr.* || 38 *ἢ] ἢ *H*

καλεῖται μειζόνων ἀγαθῶν εἰς ἑαυτὸν παρουσίαν· ὥσπερ τὴν ἀμαρτητικὴν χρῆσιν τῶν ἐκ τοῦ παντὸς ἀγαθῶν φαμεν ἐν πολλαῖς δὴ τισιν ἐξῆς περιόδοις στερῖσκειν ἡμᾶς τῆς ἐκεῖθεν εὐμοιρίας, ἀναξίους ὀφθέντας ὧν ἐτύχομεν ἔμπροσθεν. Τί δὴ οὖν ἐπὶ τούτοις φησὶν ὁ προφήτης, τέλος ἐπάγων ἅπασιν τοῖς 5 ἑαυτοῦ λόγοις οὓς ἐξέφηγε ταῖς ψυχαῖς; μήτε ὁ ἄρχων αἰρέσεώς τινος, φησὶν, ἀμελείτω, μήτε ὁ τελευτῶν ἀθυμείτω [p. 619^b]. θεῖως, ὡς ἔμοι δοκεῖ, διὰ τούτων τῶν παραγγελμάτων ἐνδειξάμενος, ὡς ἄρα τὸ πᾶν ἐπὶ ταῖς ψυχαῖς ἐστί, καὶ τὴν εὐμοιρίαν ἢ αἵρεσις ἀφανίζει καὶ τὴν δυσμοιρίαν ἐπανορθοῖ. τὸν μὲν γὰρ ἄρχοντα τῆς αἵρεσεως ἐκείνον λέγει τὸν πρῶτον αἰ- 10 ρούμενον καὶ κληρωθέντα πρῶτον, ὃς διὰ μοχθηρὰν αἵρεσιν θρηγήσει μικρὸν ὕστερον ἑαυτὸν, τὸν δὲ τελευτῶντα τοῦτον ἐκείνον εἶναι φησιν, ὃς τῷ φρο- νήσεως περὶ τὴν αἵρεσιν ταῦτα ἔσχατος ἐπὶ τὴν αἵρεσιν μίξει κάλλιον· ἐκ τῶν ἰόντων· ἔλομενος βίον, οὔτε κεν ὡς ἔσχατον ἐὰν 15 ἔχη καὶ τοῖς δοθεῖσι μετὰ νοῦ χρώμενον τον διὰ τὴν εὐμοιρίαν βραθυμεῖν· ἢ γὰρ βραθυμία πολλοῖς ἀφανῆ ποιεῖ τὰ ἐκ τῆς εὐμοιρίας ἀγαθὰ διὰ μοχθηρὰν τῶν ἐκ τοῦ παντὸς ὑπαρξάντων χρῆ- σιν. ταῦτ' οὖν σφραγίδια ἐπέθηκεν ἱκανὰ μὲν ὄντα τοὺς ἀξίους ἐπιστρέψαι πρὸς τὴν μετὰ κρίσεως ὀρθῆς αἵρεσιν, τοῖς δὲ ἀναξίοις ἱκανώτερα μείζονα ποιῆσαι 20 τὴν συμφορὰν· οἷ γε καὶ τοῦ προφήτου λέγοντος ἀπερισκέπτως πεποιήνται τὴν αἵρεσιν. μάλιστα μὲν οὖν καὶ ὁ ἐν τῷ παντὶ προφήτης ἐστὶ τῶν τοιῶνδε λόγων δημηγόρος· ἐστὶ δὲ καὶ ἐν ἐκάστη ψυχῇ προφήτης τις ταῦτα βοῶν καὶ δια- μαρτυρόμενος κατ' οὐσίαν, ὥσπερ καὶ δίκη καὶ νόμος. ἀλλ' ἢ μὲν καὶ πεί- θεται τῷ ἐν αὐτῇ προφήτῃ καὶ γίνεται ἐπιστατικώτερα περὶ τὴν ἐκλογὴν, ἢ 25 δὲ ἀπειθήσασα μικρὸν ὕστερον μεταμελείας ἀναπύματα καὶ κακῶν, ἐπιδρα- μούσα διὰ πάθος τούτοις ὧν ὁ ἐν αὐτῇ προφήτης ἀνέστελλεν.

Εἰπόντος δὲ ταῦτα τὸν πρῶτον λαχόντα ἔφη εὐθύς ἐπιόντα τὴν μεγίστην τυραννίδα ἐλέσθαι μέχρι τοῦ ἔθει ἄνευ φιλοσο- φίας ἀρετῆς μετεληφότα [p. 619^b c]. Τοὺς μὲν λόγους τοῦ προφήτου 30 δι' αὐτῶν ἐπιδείκνυσι τῶν ἔργων ἐναργεστάτους ὄντας ἐκ τε τῶν ἀπερισκέπτως ἐπιτερχόντων ταῖς αἵρεσεσι διὰ τὰς προφαινομένας δυνάμεις καὶ κρίσιν καὶ λογισμόν, ἀκριβῆ μὲν ἐφ' οἷς εἴλοντο βίοις· πολλάκις τοῦ μύθου σκηνὴ τοῖς εἰπόντος τὸν ἐκ τοῦ πρώτου ἐλθόντα 35 τῇ αἵρεσει τοιούτοις σφάλμασι καὶ ἐπεισαγαγόντος τραγικὰ πάθη τῇ ἐπιστάσει καὶ θρήγους καὶ κοπετοὺς οἰμωζούσης τὰ αἰρεθέντα τῆς ψυχῆς καὶ πρὸ τῶν ἐκβάσεων ἀνακλαομένης καὶ οὐκ ἐχούσης ἀναδῦναι τὰ αἰρεθέντα· προεῖρηται γὰρ τὴν ἐλομένην ἐξ ἀνάγκης τῷ βίῳ συνέσεσθαι, καὶ τοῦ παντὸς ἀπαιτοῦντος καὶ τοῦ δαίμονος ἀποπληροῦντος τὴν αἵρεσιν. τὰ μὲν

5 τινος *om. Plat.* || 7 *ἐνδειξάμενος *H* || 8 εὐμοιρίαν *Usener* εὐσέβειαν *H* (*cf. v. 16^{sq.}*) || 11 φρονήσεως] φεργήσεως? *H pr.* || 11 *suppl. fere* ὃς τῷ φρονήσεως περὶ τὴν αἵρεσιν [τυχεῖν κατορθοῖ, καὶ] ταῦτα ἔσχατος ἐπὶ τὴν αἵρεσιν [ἐλθόν], *cf. Plat. p. 620^c* || 12 ἐπὶ] περὶ *in mg. corr. Holstenius* || 28 ἔθει ἄνευ φιλοσοφίας *Plat.*] θεῖαν εὐθὺ φιλοσοφίαν *H* || 33 τοὺς μύθους *H pr.*

οὖν αἷτια τῆς τοιαύτης τραγωδίας εἶναι φησιν ἀφροσύνην καὶ λαιμαργίαν, ὧν ἡ μὲν ἐστὶ τῆς γνωστικῆς δυνάμεως τύφλωσις, ἡ δὲ τῆς ὀρέξεως ἀπέραντος ἔκτασις· τῆς μὲν ἐπιτρεχούσης τῇ φαινομένη δυνάμει, τῆς δὲ οὐκ ἐώσης ἰδεῖν τὰ ἐπόμενα τῷ αἰρεθέντι βίῳ δράματα. τὰ μὲν οὖν αἷτια ταῦτα· μετὰ δὲ τὴν ἐπίσχεψιν τοῦ βίου τὰ ἐπόμενα τίνα ἐστί; μεταμέλεια δεινὴ καὶ αἷτιασις οὐχ ἑαυτοῦ (δέον γὰρ ἦν ἑαυτὸν καταμέμφεσθαι τῆς τε ἀφροσύνης καὶ τῆς λαιμαργίας), ἀλλὰ τῆς τύχης καὶ τοῦ δαίμονος καὶ πάντων μᾶλλον. ἐπεὶ γὰρ ὁ μὲν δαίμων ἐπιστατεῖ τοῖς ἔνδον ἡμῶν κινήμασιν, ἡ δὲ τύχη τὰ ἐπόμενα τούτοις ἀποπληροῖ κατὰ καιρὸν, τούτους αἰτιᾶται τῆς κατὰ τὸν βίον ὄλον ἀτοπίας, οὐχ ἑαυτὸν, καίτοι τῆς μὲν αἰρέσεως ἐπ' αὐτῷ κειμένης, τούτοις δὲ τοῦ μὲν ἀποπληροῦντος τὴν τῆς ψυχῆς ὁμολογίαν πρὸς τὸ πᾶν, τῆς δὲ ἀνάπαλιν ἀποπληρούσης τὴν τοῦ παντὸς πρὸς τὴν ψυχὴν. ἡ μὲν γὰρ ζή
. πρὸς τὸ πᾶν
. τοιάδε πάντως
. . ἐφέστηκεν ἀπαιτῶν ἀποδώσουσα τούτοις . . . 15
. τὸν σύνδεσμον ἡμῶν πρὸς τὸ πᾶν *συνέχ* καὶ τοῦ παντὸς πρὸς ἡμᾶς· εἴπερ ἡμεῖς τῷ παντὶ προσηγάγομεν ἡμᾶς αὐτούς, οἱ δὲ φύλακές εἰσι τῆς ἀμφοτέρων κοινωνίας. μεταξὺ δὲ τῶν αἰτίων τῆς ἀτόπου ταύτης αἰρέσεως καὶ τῶν ἐπομένων τῇ ἐπιστάσει τῶν ἀκολουθῶν τῷ βίῳ τούτῳ κακῶν αὐτὸ τὸ εἶδος τῆς ζωῆς καὶ τὸ ἐκ τοῦ παντὸς αὐτῷ 20 συνηρητὴν ἀτύχημα παραδέδωκεν ὁ μῦθος, τὸ μὲν τυραννίδα μεγίστην λέγων οἶον ἔθλους ὄλου τινός, τὸ δὲ βρῶσιν παιδῶν. ἀλλὰ τυραννίδα μὲν τὸ πᾶν φέρειν καὶ τυραννικὸν βίον οὐδὲν θαυμαστόν· ἔστι γὰρ καὶ τυραννίδι χρῆσασθαι καλῶς· παιδῶν δὲ βρῶσιν ἄρα σημαίνει αὐτῷ μόνον οἰητέον τὴν τοῦ παντὸς φορᾶν, εἰς ἣν ἀποβλέψας εἶδε τοῦτο τὸ πάθος ἐνὸν τῷ βίῳ μετὰ τὴν 25 ἐπίστασιν, ἣ καὶ ποιεῖν τοῦτο καὶ εἶναι αἷτιαν ἢ συναιτίαν κάκεινῃν; καὶ οὐ τοῦτο μόνον ἄξιον ἀπορίας, ἀλλὰ κάκεινο, πῶς κατὰ δίκην οὗτος ὁ βίος, εἰ τῶν ἐξ οὐρανοῦ τίς ἐστὶν ἀφιγμένος, λήξεως δὲ ἔτυχεν οὐρανίας ἐν πολιτείᾳ χρηστῇ βεβιωκάς; πόθεν γὰρ ὄλωσ' αὐτῷ τοιοῦτος προετάρθη βίος, τίνα ζωὴν ἄξιαν ἔχοντι τῆς εἰμαρμένης ταύτης; οὐ γὰρ ἔχομεν ἐνταῦθα προβιοτὴν αἰτιᾶσθαι 30 τίνα τῆς τοιαύτης ποινῆς.

9 *τούτοις H || 10 *τοῦ] τούτου H || 12 *τὴν τοῦ] τῆς τοῦ H || 20 αὐτῷ *Usener*] αὐτῷ H || 22 *in marg.* ἀπ' (i. e. ἀπορία) ᾧ H || 24 ἄρα H || 26 *in marg.* ἀπ' β H || 28 ἀφηγμένος H || 30 εἰμαρμένης H

Πῶς ἡ τῶν παιδῶν βρωῶσις γίνεται ἐκ τοῦ παντός, καὶ πῶς τοῦτο φιλεῖται ψυχῇ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατιούσῃ.

Πρὸς μὲν οὖν τὸ πρότερον ἀποκρινόμεθα λέγοντες μὴ μόνον τοιαῦτα τε καὶ τοσαύτας κινήσεις [σημ]αίνειν τὸ πᾶν, ὡς τοὺς ὄρνιθας, ἀλλὰ καὶ ποιεῖν. πᾶσα
 5 γὰρ κίνησις καὶ πᾶν ὄχημα καὶ πᾶσα μεταστροφή τοῦ κόσμου δραστήριός ἐστιν καὶ ἄλλη ἄλλοις οἰστικῇ φθορῶν καὶ γενέσεων· φθείρεται δὲ τὰ μὲν ὑφ' ἑαυτῶν, τὰ δὲ δι' ἄλλων, καὶ ἤτοι τῶν συστοίχων ἢ τῶν αἰτίων ἢ τῶν αἰτιατῶν. δεῖ γὰρ τὰ σώματα ἐξ ἄλλων γίνεσθαι, καὶ τὰ γενόμενα ἐκ τινῶν ἀναλύεσθαι εἰς ἐκεῖνα, καὶ πάντα πορεύεσθαι τινα κύκλον οὕτως. ἐν μὲν οὖν τοῖς ἀπλοῖς
 10 φανερὸν πᾶσι τοῦτο γιγνόμενον συνεχῶς· τὸ γὰρ ἐκ του γεγονὸς εἰς ἐκεῖνο φθείρεται πάλιν ἐξ οὗ γέγονεν, οἶον ὁ ἐκ πυρὸς ἀπὸ εἰς πῦρ. οὕτω δὲ ἔχει καὶ τὰ σύνθετα πρὸς τὰ ἀπλᾶ· γενόμενα γὰρ ἐξ ἐκεῖνων ἀναλύεται αὐτῆς εἰς ἐκεῖνα· δανεισάμενοι γάρ, φησὶν [Tim. p. 42°], οἱ ἐν τῷ κόσμῳ δημιουργοὶ μόρια ἐκ τοῦ παντός τὰ σύνθετα πλάττουσιν, ὡς ἀποδοθησόμενα πάλιν.
 15 εἰ οὖν καὶ τὰ ἀπλᾶ ἐκ τῶν ἀπλῶν καὶ τὰ σύνθετα ἐκ τῶν ἀπλῶν οὕτως ἔχει γένεσιν, ὡς καὶ τὴν εἰς ταῦτα ἀνάλυσιν ὑπομένειν ἐξ ὧν γέγονεν κατὰ φύσιν, ἔχει δὴπου λόγον καὶ τὸ λειπόμενον, τὰ σύνθετα ὅσα ἐκ συνθέτων ἄλλων γέγονεν ἀναλύεσθαι εἰς τὰ ἐξ ὧν γέγονεν, πάντων κατὰ κύκλον μεταβαλλόντων. ὥστε καὶ ζῴων βρώσεις ὑπὸ τῶν γεννησαμένων αὐτὰ γιγνόμεναι κατὰ τινα
 20 τάξιν ἀποτελοῦνται φυσικὴν καὶ σωματικὴν εἰς ἐκεῖνα μεταβολὴν ἐξ ὧν γέγονεν. καὶ ὅταν μέντοι τὰ γεννηθέντα τρέφῃται ἐκ τῶν γεννησάντων, κατὰ τὴν πρὸς τὰ ὅλα γίνεται καὶ τοῦτο μίμησιν. πόθεν γὰρ ἄλλοθεν τὰ σύνθετα τρέφεται ἢ ἐκ τῶν ἀπλῶν ἐξ ὧν γέγονεν; Τούτων δὲ τριῶν ζῴων φυσικῶν νόμων περὶ τὰς τῶν σωμάτων μεταβολάς, τὰ γεννηθέντα ἀμοιβεῖσθαι εἰς τὰ γεννήσαντα, τὰ
 25 οὐστοιχα συντελεῖν ἀλλήλοις εἰς τὰς γενέσεις, τοῖς γεννηθεῖσιν ἐκ τῶν γεννησάντων εἶναι τὴν τροφήν, ἔσται μὲν καὶ ἐν τοῖς ὅλοις ταῦτα καὶ ἐν τοῖς μέρεσιν κατὰ τὰς εἰρημένας τρεῖς μεταβολάς. καὶ τὸ πᾶν οὕτω δρᾷ τούτων ἔκα- 665
 στον, ὡς κινοῦν εἰς ἄλληλα πάντα καὶ μεταβάλλον σώματα ἄλλα εἰς ἄλλα. τὴν δ' ἀξίαν ἀφορίζει τὴν ἐν τούτοις κατὰ τὴν ζωὴν ἢ ἐν αὐτῷ δίκῃ — δεῖ γὰρ
 30 ἤδη καὶ πρὸς τὴν δευτέραν ἐπίστασιν ἀποκρίνασθαι — καὶ οὐ πάσαις, ἀλλὰ τισὶν ταῦτα ἀφορίζει ψυχῶν βίαις τὸ τὴν τοιαύτην ἀνάλυσιν ὑπομεῖναι, τῶν κατὰ

1 Hoc caput edidit A. Maius (= M) in Spicilegii Romani tomo VIII p. 664—712, sed omissis multis, quae in codicis marginibus detritis tum temporis prorsus evanuisse videntur. Paginarum editionis numeros in margine notavi || 3 Πρὸς μὲν — 7 ἡ τῶν αἰτιατῶν om. M. 'Perierunt in lacuna sex versiculi. Sic fere et in aliis paginis' Maius || 3 πρότερον H || λέγοντες H corr.] ὡς ἀλόγου ***τιν (τ' ἐστιν?) ἢ H pr. || 4 τοσαύτας κινήσεις H corr.] τόπον ἐκ τόπου H pr. || *σημαίνειν (cf. p. 86, 24)] ...ἀνεῖν H || ὡς τοὺς εἰς ὄρνιθας H pr. || ἀλλὰ om. H pr. || 5 κινήσεις H pr. || ὄχημα] σχῆμα Usener || 6 ἄλλη H corr.] ἅπαν H pr. || ἄλλαις H, corr. Usener || *φθείρει H || 8 γενόμενα M] γινόμενα H || 12 σύνθετα H || ἀπλᾶ M || ἐξ M] ἐκ H || 16 ταῦτα Usener] αὐτὰ HM || 18 ἀναλύεται H || 21 δε' ἂν M || 22 γὰρ ἄλλοθεν — 26 ἐν τοῖς ὅλοις om. M || 23 ἀπλῶν πληρὴν ἐξ ὅσων γέγονεν H pr. || 25 ἀλλήλας H pr. || 27 τὰς εἰρημένας; v. 15—18 || 29 δ' M] δὲ H || ἢ ἐν αὐτῷ δίκῃ] cf. p. 90, 16 || Λῦ (i. e. Λύσις) τοῦ β H in mg. || 30 πᾶσιν Usener || 31 τισὶν H] φησὶν M

φύσιν μὲν ἐν τῷ παντὶ γιγνομένων, αὐτῶν δὲ παρὰ φύσιν ἐνεργουσῶν· τῆς [δὲ] Δίκης κατὰ τὸ προσῆκον ταύτην περὶ τινων τὴν ψῆφον ἐκφερούσης, κατὰ δὲ τινας ἀνάγκας τιμωρητικὰς τῶν ἀξίων τούτου ψυχῶν. καὶ γὰρ τὰ ἄλλα πάντα ποιεῖ μὲν ἢ τάξις τοῦ παντός ἢ ἕκαστα πέφυκεν, συναρμόζει δὲ τὰ γιγνόμενα τοῖς βίοις ἢ δίκη τοῖς ἡμετέροις καὶ διανέμει τὰ μὲν ἄλλοις τὰ δὲ ἄλλοις, 5 καὶ γενέσεων τρόπους καὶ θανάτων καὶ πάντα ἀπλῶς ὅσα ὡς εἰς τὸ πᾶν τελοῦντες χρώμεθα τοῖς ἐκ τοῦ παντός. καὶ δὴ καὶ τούτῳ τῷ πρώτῳ κληρωθέντι, καὶ εἰ τῶν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τις ἠκόντων ἦν, οὐ διὰ φιλοσοφίαν ἐκεῖ γεγονότων, ἀλλὰ διὰ δὴ τινὰ ἀρετὴν παισὶν οὐκ ἀνδράσιν οἰκείαν τὴν ἐξ ἐθῶν βελτίστων γενομένην, πάντως ἢ τῶν παίδων βρῶσις ποινή τις οὔσα 10

ωπον, ὑπὸ ἀφροσύνης καὶ γὰρ οὐδ' ἂν ἔπα
 ἢ τοιούτοις ἔνοχος ὢν κακοῖς. [κολ]άζει τοίνυν ἡ Δίκη τὸν λαιμαργον 15
 βρῶσει παίδων, διὰ τῆς ἀθέσμου τροφῆς καὶ ἀνοσίας τὴν τῆς ζωῆς ἀπληστίαν
 τιμωρομένη· μόνον οὐκ ἐκείνο βωῶσα τοῖς κατακοῦειν τῶν τῆς Δίκης φθει-
 μάτων δυναμένοις, ὡς ἄρα ἡ ζωτικὴ λαιμαργία καὶ ἡ ἀπέραντος ὄρεξις ὧν μὴ
 δεῖ καὶ ἀπληστος ἐπομένην ἔχει καὶ τὴν παρὰ φύσιν τροφήν, ὡς μὲν σωματικῶν
 σωματικὴν κατὰ φύσιν οὔσαν, ὡς δὲ ζῴων ζῴοις παρὰ φύσιν. Αἰτία δὲ ἡ 20
 ἀφροσύνη καὶ ταύτης τῆς λαιμαργίας· ἡ γὰρ τοῦ λόγου τυφλότης ἀκόρεστον
 ἐποίησεν ἐπιθυμίαν πλοῦτου καὶ δυνάμεως, καὶ ζῆν ὡς ἄλογον καὶ θηρίον
 παρεσκεύασεν. ἀλογώσαντι οὖν ἑαυτὸν ὡς ἀλόγῳ χρῆται τὸ πᾶν. ὁ τοίνυν
 ἐκτείνας τὸ λαιμαργον τῆς ἑαυτοῦ ζωῆς εἰς τυραννίδος αἴρεσιν μεγάλης ὡς
 ἐκπλήσων τὴν οἰκείαν ἀπέραντον ὄρεξιν, ἐν ἐκείνῃ δίδωσι δίκην περὶ ἑαυτῷ 25
 τὴν λαιμαργίαν τρέψας καὶ ταῖς τῶν ἑαυτοῦ παίδων ἀπολαύσει· μόνον οὐχὶ
 666 βωῶσης τῆς Δίκης, ὅτι ἡ ἀπέραντος τῆς τυραννίδος ὄρεξις ταύτην ἔχει ποινήν
 θηρίον γενέσθαι, τῶν τέκνων ἐμπιπλάμενον ὧν ἐγενήσατο. Τοῦτο μὲν οὖν εἰ
 ζητοῖται τις, πῶς τηλικούτων ἔπεται κακὸν τὸ μὴ ἐκ προβεβιωμένων ὀφειλόμενον,
 εἰ μὴ ἄρα καὶ πρὸ τῆς τεταγμένης ζωῆς, δι' ἣν ἔτυχε τῆς οὐρανίας λήξεως, 30
 ἦν τις αὐτῷ βίος γεγεν[ημένος]

ὡς Ἀπόλλων
 ρικῶν ἐπὶ ζωάρ τες ἐν ἄλλοις ὕστερον
 [ἡμαρ]τημένων ἡμῖν ποινή νοις κα- 35
 θαρθέντες. καὶ ταῦτα καὶ προβιοτὰς αἰεὶ αἰτιᾶσθαι· ὡς ἡμεῖς γε ἀπο-
 χρῆναι νομίζομεν τὴν ἐπὶ τῇ ἔξει τῆς ψυχῆς, ἀφ' ἧς ἡ αἴρεσις, ποινήν, κολά-
 ζοντος ἐκείνην τοῦ παντός διὰ τῶν ἐπομένων. δηλοῖ δὲ καὶ αὐτὸς [p. 619^b c]
 εἰπὼν τῇ ἀφροσύνῃ καὶ λαιμαργίᾳ τὴν τῶν παίδων βρῶσιν ἀκολουθῆσαι, ἣν

1 *γιγνομένην *HM* || δὲ *seclusi* (*nisi maius* γε) || 2 κατὰ πρὸς κατὰ *H pr.* ||
 περὶ τινῶν *H* || 6 ὅσα] οἷς *Usener* || 10 ποινή τις οὔσα — 15 κακοῖς . . . ἀζει τοίνυν *H*]
 ποινή τις οὔσα . . . εἰ τοίνυν *M* || 15 κολάζει *supplevi* || 19 ἀπληστος *M*] ἀπληστία
H || 20 οὔσαν *H* || 25 ἐκπλήσων *H*] ἐκπλήσων *M* || 26 θρέψας *Usener* || ἀπολαύ-
 σεσιν *M* || 28 οὖν *H* || 31 βίος — 35 καὶ προβιοτὰς] βίος...βιοτὰς *M* || 31 *γεγεν-
 μένος (*σελ* γεγονώς)] γεγενο... *H corr., om. H pr.* || 33 *suppl.* ζωάρ[ρειαν] ? || *ἡμαρ-
 τημένων]τημένων *H* || 35 αἰεὶ *om. H pr.*

ιδόντα θρηνεῖν τὸν ἀνεπισκέπτως ἐλόμενον τοῦτον τὸν βίον, παρὰ πόδας τυγ-
χάνοντα τῆς Δίκης.

Δεῖ δὲ μηδὲ ἐκεῖνο λανθάνειν, ὅτι καὶ δαιμόνων ἐπεισχωμάζουσαι ταῖς
τοιαύταις ψυχαῖς, ὧν ἡ ἐπιθυμία τοσαύτη, ποινῶν κινήσεις τὰς τοιαύτας ἐμ-
5 βάλλουσιν ὁρμάς· οἷς ὑπάρχει τὰ πρῶτα μιμεῖσθαι τῆς ἑαυτῶν σειρᾶς ἀνο-
μοίως καὶ ὡς ἔσχατα εἰκός. ὅσα γὰρ ἐκεῖνα δρᾷ θείως, ταῦθ' οὗτοι πράτ-
τουσιν ποινῶς. οἷον τῆς Ἀρείκῃς σειρᾶς ταῖς ἀχράντοις ἑαυτῆς δυνάμεσιν
καὶ διαιρετικαῖς τεμνούσης μὲν τὴν ὕλην, τὰς δὲ ψυχὰς ἀναγούσης διὰ μέσων
τῶν ἀποκοπτικῶν ἀγγέλων τῆς ὕλικῆς ζωῆς, καὶ τοῦ ἡγεμόνος αὐτῶν τῆς τμη-
10 σεως ἐξάρχοντος, ὡς τὸ λόγιον εἶρηκεν (εἶναι γάρ τινα τμησεως ἀγὸν τῶν
ἐκτεμνόντων τὴν ὕλην ἀπὸ τῶν ψυχῶν ἀγγέλων), οἱ ἔσχατοι τῶν Ἀρείκῶν δαι-
μόνων μιμοῦνται χειρόνως τὴν οἰκείαν σειράν, φόνους ἀκορέστοις χαίροντες καὶ
ταῖς τομαῖς ταῖς τῶν σωμάτων καὶ τοιούτοις

15 ποιεῖν ἀνεκφοίτη
. ἐξεχόμενοι, χαί εἰσι ὑπὸ πατέρων·
καὶ τοῦτο τὸ κακὸν ἀγαθοῦ με[γάλου] γενομένου ὑπὸ τῶν
ἐσχάτων ἀλόγως[ι], οὗ τὸ ἀρχ[έ]τυπον ὑπὸ τῶν πρωτίστων ἐγένετο νο[ερῶς]. καὶ ἡ
ψυχὴ παρ' ἐκείνοις μένουσα καὶ ἐκεῖνα μιμουμένη ζῆ νοερῶς καὶ τὰ γεννή-
20 ματα ἑαυτῆς ἐν ἑαυτῇ κατακλείει (νοερᾶς δὲ ζωῆς γεννήματα δῆπουθεν ἐστίν,
ὅσα προχειρίζεται νοήματα συνοῦσα ἐκείνοις), ἐν δὲ τοῖς ἐσχάτοις γενομένη
καὶ δι' ἀφροσύνην τοῖς ἐσχάτοις τῆς σειρᾶς ἐκείνης ὁμιλήσασα κινεῖται πρὸς
τὰς ἀποπτώσεις ἐκείνων, καὶ τὰ γεννηθέντα ζωδῶς ἀλλ' οὐ νοερῶς καὶ ὄντα
μεριστὰ ἀλλ' οὐκ ἀμερῆ εἰς τὸ γεννηθῆσαν ἀναλύει, καὶ ἀναλύουσα ποινήν ἐσχάτην
25 τίνει τῆς τῶν τοιούτων συνοουσίας. ἐπειδὴ καὶ τὸ τῇ μεγίστῃ τῶν τυραννίδων
ἐπιτρέχειν ἀπόπτωσίς ἐστιν τοιαύτης τινὸς ζωῆς τῆς πάντα τὸν-κόσμον διοι- 667
κούσης, ἧς ἔχουσα φαντασίαν ὑποφέρεται πρὸς τὴν τοιάνδε πολλῶν ἄρχουσας
μετὰ ἀνάγκης δύναμιν. καὶ ὅπως πάντων τῶν μεγάλων κακῶν αἱ πράξεις ψυχῶν
εἰσι μεγάλη μὲν φύσει χρωμένων καὶ εὐφυῶν, δι' ἐνοίας δὲ ἀδιάρθρωτους
30 ἐξεργαζομένων τὰ μέγιστα τῶν κακῶν (καὶ εἶρηται ἡμῖν ὁ λόγος καὶ ἐν ἄλλοις
πολλάκις)· τάχα καὶ τῆς τῶν παιδῶν βρώσεως, εἰ χρὴ τολμήσαντα εἰπεῖν, ομοῦ
τῇ μεγίστῃ τυραννίδι πρῶτον ἐκφανείσης. τοῦ γὰρ αὐτοῦ

1 βίον *H*] θεὸν *M* || 3 μὴ δὲ *M* || 4 ποινῶν *H*] πονηρῶν *M* || 9 τῆς *H*] τοῦ
τῆς *M* || 10 cf. *Damascius in Parmen. fol. 252^r codicis (sec. Heitzium)* ἐροῦμεν τὴν νοη-
τὴν τομὴν πάσης τμήσεως ἄρχειν κατὰ τὸ λόγιον || 12 ἀκορέστως *Usener* || 13 καὶ τοιούτοις
— 19 ψυχῇ *H*] καὶ τοιούτοις ... καὶ ἡ ψυχὴ *M* || 15 ἀνεκφοίτη[τοι] ? cf. *Proclus in Tim.*
p. 2° || 16 *suppl. fere* χαί[ρουσι παίδων βρώσ]εσιν ὑπὸ πατέρων· καὶ [ἔστι μίμημα] τοῦτο τὸ
κακὸν (cf. *Damascius in Parmen. fol. 369^r codicis sec. Heitzium (locum excerpit Gale*
Opusc. mythol. p. 148) καὶ ὅτι πρῶτος ἐκεῖνος (scil. ὁ μέγας Κρόνος) τὰ οἰκεία γεννήματα
βούλεται περιέχειν· διὸ καὶ τοῖς ἱερατικοῖς τετήρηται δαίμονες παιδοβρωσῆσαι χαίροντες καὶ
τὴν τοιαύτην τιμωρὸν προβεβλημένοι δύναμιν) || 17 *ἀγαθοῦ με.... γενομένου ὑπὸ τῶν ἐσχά-
των ἀλόγωςέτυπον ὑπὸ τῶν πρωτίστων ἐγένετο (ἐγένετο *H pr.*) νο.... *H* || 18 καὶ *M*
om. H || 25 *τίνει] τίνει *HM* || ἐπειδὴ *H*] ἐπέει *M* || 29 εἰσι *M* || 32 τοῦ γὰρ αὐτοῦ —
p. 90, 3 ἐμυθολόγησαν H] τοῦ γὰρ αὐτοῦ . . . καὶ τοὺς ἑαυτοῦ παῖδας . . ἐμυθολόγησαντο *M*

ἐν τοῖς συνοχικοῖς γοι
 γινώσκοντες τὸν βίᾳ βασιλείαν καὶ τοὺς ἑαυτοῦ παῖδας
 δ ἐμυθολόγησαν, ὡς δέον ὄν τὸν βιασάμενον τὸν πατέρα καὶ
 περὶ τοὺς παῖδας εἶναι τοιοῦτον· τούτο δὲ ἐστὶν τὸν δι' ὑπεροχὴν δυνάμεως
 5 ἐτέρας ἡγησάμενον βασιλείας καὶ ὅσα γεννᾷ παρ' ἑαυτῷ κατέχειν. Τόδε δὲ
 συλλογισώμεθα ἐκ πάντων, ὅτι ἡ τῶν παίδων βρωῖσι γίνεται μὲν καθ' εἰμαρ-
 μένην ὡς πάσης ἀναλύσεως σωματῶν εἰς σώματα προστάτιν, ἀπλῶν εἰς ἀπλᾶ,
 συνθέτων εἰς ἄλλα σύνθετα, καὶ τούτων ἢ εἰς τὰ ἐξ ὧν γέγονεν ἢ εἰς τὰ ἐξ
 αὐτῶν γενομένα ἢ εἰς τὰ μηδέτερα μὲν ἐκ δὲ τῶν αὐτῶν γεγονότα στοιχείων
 (καὶ γὰρ ἡ τῶν ζῳῶν βρωῖσι τοιαύτη καὶ ἡ τῶν ἐκ γῆς καρπῶν), γίνεται δὲ 10
 καὶ ὑπὸ δαιμόνων ἐσχάτων, ἐκείνων τῶν θεῶν ἐξημμένων, οἱ τῶν αἰτιατῶν τῆς
 εἰς τὰ αἷτια ἐπιστροφῆς εἰσὶν αἷτιοι, μιμουμένων ἀνομοίως τοὺς ἑαυτῶν ἀγγελ-
 ἄρχας, γίγνεται δὲ καὶ ὑπὸ τῶν ἀνθρωπίνων ψυχῶν δι' ἐσχάτην ἐμπάθειαν
 ἢ θυμικὴν ἢ ἐπιθυμητικὴν (πολλοὶ γοῦν καὶ διὰ λιμὸν ἤψαντο τῶν τέκνων,
 ὥσπερ ἐν Θετταλίᾳ μετὰ τὴν τῶν βαρβάρων ἔφοδον ἔναγχος), γίνεται δὲ πρὸ 15
 τούτων ὑπὸ τῆς ἐν τῷ παντὶ δίκης διὰ δὴ τινὰς ἀμαρτάδας ἀνιάτους ἐπαγόμε-
 νον τοῖς ποιούσιν ἅμα καὶ πάσχουσιν, τούτοις μὲν περὶ πατέρων

κείσθησαν εἰς τὴν ἀλλὰ 20
 ταῦτα μὲν εὖστο ἐστὶν ἐν τοῖς προκειμένοις
 θαι βήμασιν, τίς ὁ δαίμων οὗτος καὶ τίς ἡ τύχη· τίνων μὲν γὰρ προ-
 εστήκασιν λέγεται τοίνυν ὁ μὲν δαίμων ἐκάστου τις ἴδιος, ἡ δὲ
 τύχη κυβερνώσα τὸν ἐκάστου βίον. ἀλλ' ὅτι μὲν ὁ δαίμων εἰς ἐστὶ τῶν παρὰ
 τοῖς θεολόγοις ἀγγελικῶν δαιμόνων ὀνομαζομένων, εἴρηται μοι καὶ πρότερον· 25
 668 διὸ καὶ ὁ προφήτης αὐτὸν ἐφίστησιν, ὃν ἄγγελον ὄντα ἀπεδεικνυμεν. τὴν δὲ
 τύχην ταύτην θεὸν μὲν εἰπεῖν οὐκ ἀληθές, τῷ δαίμονι σύστοιχον οὔσαν, δαι-
 μονίαν δὲ πάντως, ἀντιδιαριεῖσθαι δὲ πρὸς τὸν δαίμονα, καθόσον ὁ μὲν τὰς
 ἔνδον ἡμῶν ἐπιτροπεύει κινήσεις, ἡ δὲ τὰς εἰς τὸ ἔξω προιούσας·
 μὴ δέ σε δαίμων 30
 ἐν ταῦθα τρέψετε, φίλος [II. I 600].
 φᾶρος μὲν μοι πρῶτον ἐνέπνευσεν μέγα δαίμων [Od. τ 138],

1 *suppl. fere* τοῦτο δ' ὀρθῶς οἱ θεολόγοι γινώσκοντες τὸν βίᾳ [κτεσάμενον τὴν τοῦ πα-
 τρός] βασιλείαν καὶ τοὺς ἑαυτοῦ παῖδας δ[αίσασθαι] ἐμυθολόγησαν (sc. Κρόνον, cf. *supra ad*
p. 89, 16 *et p.* 30, 30) || 3 *τὸν πατέρα] πατέρα *M*, τὴν μητέρα *H* || 5 *κατέχει *HM* ||
 6 συλλογισώμεθα *H*] συλλογίσωμεν *M* || 8 εἰς τὰ *ante* ἐξ ὧν *om.* *H* || 10 ζῳῶν *M*] παίδων
H || 13 *γίγνεται *HM* || 14 γ' οὖν *M* || 15 βαρβάρων] i. e. *Gothorum, quorum incur-*
sionem in Thessaliam a. 482 (*trivus ante Procli obitum annis*) *factam referre Marcellinum*
Com. chron. p. 300 *Ronci monet Heitz* || 16 *leg.* ἐπαγόμενου τοῖς ποιούσιν ἅμα καὶ πάσχου-
 σιν τοῦ τοῖς μὲν ? || . 17 περὶ πατέρων — 23 λέγεται *H*] περὶ πατέρος . . . Λέγεται *M* ||
 20 μετ]κείσθησαν *suppl. Usener* || 21 εὖστο *H pr.* || *suppl. fere* ἀλλὰ ταῦτα μὲν εὖστοχεῖν
 βουλομένους] ἐστὶν ἐν τοῖς προκειμένοις [σκέψασθαι βήμασιν || 22 τύχην τε καὶ δαίμονας
Plat. p. 619^c; δαίμονα καὶ τύχην *etiam Proclus in Alcib. I p.* 292 *sq. Cr.* || 23 *post* προ-
 εστήκασιν *supplendum videtur* βήτερον *vel* σκοπεῖν δεῖ || τίς *M*, *om.* *in lacuna 4 litt. H* ||
 24 τύχη (*ex* *ταχη corr.*) *H*] ψυχῇ *M* || 25 πρότερον] *p.* 74, 18 || 26 ἀπεδεικνυμεν]
p. 73, 21 *sq.* || 32 *cf. p.* 79, 17

φθσιν ὁ πάνσοφος ποιητής·

ἄλλα δὲ καὶ δαίμων ὑποθήσεται [Od. γ 27]·

καὶ ὄλωσ' ἄφθονα παρ' αὐτῷ τὰ τὴν δαιμονίαν ἐπίπνοιαν εἰς τὰς ἔνδον ἡμῶν
 τρέποντα παντοίας ὀρμάς. ὅτι δὲ ἡ τύχη τῶν ἐκτὸς προέστηκεν, καὶ αὐτὸς
 5 ἡμᾶς ὁ Πλάτων πολλαχοῦ διδάσκει καὶ ἡ κοινὴ φήμη, τὰ τυχαῖα τῶν τοιούτων
 τιθεμένη πάντα τῶν ἐν ταῖς ἐνεργείαις ἡμῶν καὶ ταῖς ζωαῖς ταῖς ἐμφανέσιν
 ὀρωμένων. καὶ διὰ ταῦτα ἄρα καὶ τῷ μὲν τὸ ἀρρενωπὸν προσήκει τῇ δὲ τὸ
 θηλυπρεπές, εἴπερ ὁ μὲν ἀφανῶν ἢ δὲ ἐμφανῶν προεστήκατον, καὶ ὁ μὲν
 10 ἀσωματωτέρων ἢ δὲ σωματοειδεστέρων· τὸ γὰρ δυνατότερον καὶ δέ-
 ἐμπειρίαν οἶονται τὸν ἴδιον ἡμῶν [δαίμονα] καὶ τὴν
 τούτῳ σύστοιχον τύχην [τοῦ ἀγαθοῦ] δαίμονος καὶ τῆς ἀγαθῆς τύχης δια-
 φέρειν οὐδέν, ἄξιον ἐπιστημηναμένους εἰπεῖν, ὡς ἄρα οὗτοι μὲν ἀκράτως
 15 εἰσὶν οὐκ ἀφωρισμένοι τοῖσδε τοῖς βίοις, ἀλλὰ κοινοὶ τῶν ἀξίων ἀπολαύειν τῆς
 ἐκείνων χορηγίας, καὶ ἡγοῦνται σειρᾶς ἐκάτερος ὄλης· ὁ δὲ δαίμων [ὁ] οὗτος,
 ὃν ἴδιον καλοῦμεν, καὶ ἡ τύχη προεστήκατον ἀνθρωπίνων βίων εὐμοίρων ἢ καὶ
 ἐναντιῶν, καὶ εἰδῶν ζωῆς ἀμεινόνων ἢ χειρόνων, καὶ κυβερνωσὶ τούτων ὅσα
 αὐτοῖς προσήκει κατὰ τὴν αἴρεσιν τῆς ζωῆς· ἀλλ' ὁ μὲν δαίμων ὡς ἐπίτροπος
 20 ζωῆς ἧς ἐστὶν ἔφορος ἡγεῖται τοῦ ἐλομένου τὴν ζωὴν ἐκείνην, οἷον τυραννικὴν
 ἢ βασιλικὴν, ἢ δὲ τύχη τῶν ἀπονεμομένων ἐκ τοῦ παντὸς οὕσα προστάτις, ὡς
 προσήκουσα τῇ τάξει τῇ ταῦτα ἀφορίζουσα ταῖς ζωαῖς ἄλλη καὶ ἄλλη καθ'
 ἕκαστόν ἐστιν· καὶ τὸ πλῆθος αὐτῶν καὶ ἡ διαίρεσις οὐ τοῖς εἶδεσιν τῆς ζωῆς,
 25 ὁ Ἥλιος τὴν δὲ ἡ Σελήνη· διὸ καὶ οἱ κληροὶ τούτων ἀπὸ τούτων εὐρίσκονται
 τῶν θεῶν ἐν ταῖς γενέσεσιν ἡμῶν, ὡς ἐστὶ δῆλον τοῖς περὶ ἀστρολογίαν γεγυ-
 μνασμένοις. Ἄλλ' ἐπὶ

φιλοσοφίας τοῦ ἀρεινῷ

30 τετυχηκένοι πολιτεία χρηστῆ τρο
 ἡμῖν ἐνοεῖν, ὡς ἄρα οὗτος καὶ ῶ μετὰ σώματος ἔζη, καὶ ὡσεὶ τοῦ[τον]
 καὶ τὸ ὄχημα τῆς τούτου ψυχῆς ἀνάγειν ἔοικεν εἰς οὐρανόν. ψυχὴ γὰρ ζωσα 669
 μετὰ σώματος ἐκεῖ λέγεται εἶναι καὶ ἔστιν ὅπου καὶ τὸ σῶμα διὰ τὴν σχέσιν·
 ὡστ' εἰ ὑπὸ σελήνην αὐτῆς εἴη τὸ σῶμα, μεθ' οὗ ζῆ, καὶ αὐτὴ ὑπὸ σελήνην
 35 ἔστιν· ἀνάγκη ἄρα καὶ τὸ ὄχημα αὐτῆς συναιέναι. καὶ γὰρ τὸ ἐν Φαίδρῳ

2 ἀλλὰ *H* || 3 τὰ τὴν *M*] ταύτην *H* || 4 προέστηκεν *M*] προέστησεν *H* || 9 ἀσωμα-
 τώτερον, ἢ δὲ σωματοειδέστερον *M* || τὸ γὰρ δυνατότερον (*sic*) καὶ δέστερον *H*, *om.* *M* ||
leg. καὶ [σῶσαι]δέστερον ? || 10 τοῖς ἀρρεσιν οἰκείον *H*] τοῦτ' ἄρα ἐστὶν οἰκείον *M* || τὸ δὲ —
 12 τοῦ δαίμονος *H*] . . . δαίμονος *M* || 10 *suppl.* τὸ δὲ ἀσθενέστερον (καὶ ὀλικώτερον *add.*
Usener) τοῖς θήλεσιν ? || 11 *δαίμονα] *H* || 12 *τούτων σύστοιχον (σύστοιχον τούτων *pr.*)
H || *τοῦ ἀγαθοῦ] τοῦ *H* || 13 διαφέρειν *H*] . . . ρειν *M* || 14 χορηγοὶ *H* || 15 τοῖς
 δὲ *H* || 16 ὁ *seclusi* || 18 κυβερνώ:ιν *M* || 22 τάξει τῇ *om.* *M* || 24 ἐν] πρῶτον *Usener* ||
 ἐν αἰτίον *H*] ἐναίτιον *M* || 26 φς ἐστὶ *M* || γεγυμνασμένοις *M* || 27 Ἄλλ' ἐπὶ — 32 ψυχῆς
 ἀνάγειν *H*] ἀλλ' ἐπὶ . . ἀνάγειν *M* || 31 ὡσεὶ] φς εἰ (εἰ *pr.*) *H* || *τοῦ... *H* || 32 ἔοικεν *M*
 ἔτοιμον *H* || 34 ὡστ' *M*] ὡς *H* || *αὐτῆ] αὐτῆ *HM*

ρηθέν [p. 249^a], τὸ εἰς τοῦ οὐρανοῦ τινα τόπον ὑπὸ τῆς δίκης κου-
φίζεσθαι τὰς μὴ διὰ φιλοσοφίας κεκαθαρμένας, τοιόνδε τι δηλοῦν εἰσιν·
καὶ γὰρ τὸ κουφίζεσθαι καὶ τὸ εἰς τινα τόπον σωματοειδοῦς συνεισάγει λή-
ξεως ὑπόνοιαν. πλὴν ἐκεῖνο δῆλον, ὅτι τῶν μὲν τελέως κεκαθαρμένων ψυχῶν
τὸ δεύτερον ὄχημα μεῖναν ὑπὸ σελήνην, διὰ τὴν ἐκείνων περιστροφὴν ἀμυ- 5
δρούμενον κατὰ τὴν ζωὴν ἀναλύεται εἰς τὰ στοιχεῖα ἐξ ὧν ἐστίν, τῶν δὲ ἐν
ἔθσει μόνον χρηστοῖς βεβιωκυῶν διαμένει καὶ τοῦτο ἐλλαμπόμενον ὑπ' αὐτῶν*)·
οὐ γὰρ τελέως ἐχωρίσθησαν, ἅτε μήπω διὰ φιλοσοφίας κεκαθαρμένοι· καὶ πως
καὶ τοῦτο συμπεριάγεται τοῖς συμφυέσιν τῶν ὀχημάτων, ὡς οἱ κομητὰί τισιν
ἄστροις, ὡς πολλὰ τῶν ἐνταῦθα φυτῶν τοῖς οὐράνοις φωστῆρσιν. εἰ δὲ ἔθθ 10
χρηστὰ διὰ βίου γενόμενα τοιαύτην προξενεῖ ταῖς ψυχαῖς μετὰ τῶν ὀχημάτων

κάκεινο πάντως ὅτι

. τυχοῦσας, ταῖς ἐμφανέσιν μόνως τῶν οὐρανίων ἀναγκαῖον 15
καὶ τὴν τάξιν αὐτῶν ἄγασθαι καὶ ζηλοῦν διὰ τὴν ἐκ μόνων τῶν ἐθῶν ἐγγε-
γονοῦσαν τάξιν τοῖς ἡθεσιν· ὥσπερ λόγος μὲν αὐτὰς συνδεδεῖ ταῖς λογικαῖς αὐτῶν
ψυχαῖς, νοῦς δὲ ταῖς νοεραῖς αὐτῶν οὐσίαις, ἐνθεασμὸς δὲ ταῖς θεότησιν αὐταῖς,
καὶ πανταχοῦ τῷ ὁμοίῳ τὸ ὅμοιον.

Ὡς δὲ καὶ εἰπεῖν, οὐκ ἐλάττους εἶναι ἐν τοῖς τοιοῦτοις ἀλι- 20
σκομένους τοὺς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἦκοντας ἕως τοῦ οὐκ ἐξ ἐπιδρομῆς
τὰς αἰρέσεις ποιεῖσθαι [p. 619^d].

Θαυμαστὸς μὲν ὄντως ὁ λόγος, εἰ οἱ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἦκοντες μάλιστα ταῖς
αἰρέσεσιν ἐπεπῆδων τῶν τυραννικῶν βίων· ὅμως δὲ κατεσκεύασεν καὶ αὐτὸς
τὸν λόγον, χαυνότητα αἰτιασάμενος ἐκείνων διὰ πόνων ἀγυμνασίαν, τὰς δὲ ἐκ 25
τῶν ὑπογείων τόπων ἀσφαλεστέρας εἶναι λέγων καὶ μὴ ἐξ ἐπιδρομῆς ποιεῖσθαι
τὰς αἰρέσεις διὰ τὴν πείραν τῶν ἐκεῖ πόνων καὶ τῶν κολάσεων. εἰκόσιν δὲ
καὶ τὴν φαντασίαν ταύτην ἔχειν τὴν τυραννικὴν αἰ ἐξ οὐρανοῦ, θεασάμεναι τὰς
670 τῶν οὐρανίων ἀρχὰς καὶ δυνάμεις κυβερνώσας πᾶσαν τὴν γένεσιν καὶ ἄλλας
ἄλλων μεζέους καὶ δυνατωτέρας, ὅθεν καὶ αὐταὶ δυνάμειος ἐφίενται· δέοντος 30
γιγνώσκειν, ὅτι παρ' ἐκείνοις μὲν τὰ τρία σύνεστιν, ἀγαθότης δύναμις νοῦς,
παρ' ἡμῖν δὲ ἡ

τὴν δοκοῦσαν δύναμιν τὸ ἔχον αὐτὴν

. καὶ ἡ δοκοῦσα τιμὴ, ἀξία 35
.. ἐκείνης ὄργανον· ἄνευ δὲ εἰς ὄλεθρον ἄγει τοὺς χρωμένους. ἀπὸ

*) σχόλ. ἐν τῷ ὑπὸ σελήνην· οὐ γὰρ οἶόν τε αὐτὸ φθαρτὸν ἐν ἐν οὐρανῷ γενέσθαι.

3 σωματοειδοῦς *Usener*] σωματοειδῆ *HM* || 7 βεβιωκυῶν *HM* || ἐλλαμπόμενον *M* ||
8 *καὶ πῶς *HM* || 10 φυτῶν] *cf. Plinius N. H. XIV 39. XVIII 133. XXII 57. XXVI 69.* — II 221. XVIII 119 *al. (Usener)* || 11 μετὰ τῶν ὀχημάτων — 16 ἐκ μό-
νων *H*] μετὰ τῶν . . . μόνων *M* || 11 *post* ὀχημάτων *suppl.* συμπεριπαγῆν *Usener* ||
20 καὶ *H*] ἦν *M* || 24 ὅμως δὲ *H*] ὅμως· εἰ δὲ *M* || 25 ἐκείνων *om. H* || 26 ἀφανε-
στέρας *H* || 27 πείραν *H* || 28 *cf. Proclus in Alcib. I p. 99. 135 Cr.* || 30 *αὐταὶ
HM || *malim* δέον || 32 δὲ ἡ — *p. 93, 1* λάβοις *ἀν, δτι* καὶ *H*] δὲ ἡ . . . Ὅτι καὶ *M* ||
36 ὄλεθρον *H* || *ἀπὸ *H* || 37 *scholion om. M*

[δὲ τούτῳ]ων κάκεινο λάβρις ἄν, ὅτι καὶ τὰ δοκοῦντα αἰσιώτερα εἶναι τῶν ἀπονεμομένων βλάβει πολλάκις διὰ τὸ μετέχον οὐκ ὀρθῶς αὐτοῖς χρώμενον, καὶ τάναντία τούτων ὀνίνησιν, ἐπιστρέφοντα τὰς ψυχὰς εἰς τὴν προσοχὴν καὶ τὴν ἀμείνω ζωὴν· καὶ ὅτι πολλοῖς ἡ ἱστορία τῶν κακῶν εἰς ἀγαθὸν τελευτῶν οἶδεν, 5 οἷς ἄνευ ταύτης οὐκ ἦν ὠφεληθῆναι δυνατόν. οὕτω γὰρ καὶ αἱ ὑπὸ γῆν ἐν πόνοις γενόμεναι καὶ ἄλλους ἰδοῦσαι τληπαθοῦντας ὠφέληνται πρὸς τὰς τῶν ἐξῆς βίων αἱρέσεις.

Διὸ δὴ καὶ μεταβολὴν τῶν κακῶν καὶ τῶν ἀγαθῶν ταῖς πολλαῖς τῶν ψυχῶν γίνεσθαι καὶ διὰ τὴν τοῦ κλήρου τύχην ἕως τοῦ 10 ἀλλὰ λείαν τε καὶ οὐρανίαν [p. 619^d].

Ἀπὸ πάντων τῶν περὶ τοὺς κλήρους καὶ τὰς αἱρέσεις τῶν βίων ἱστορημένων οἶον συμπέρασμα ἐν ἐπιστημονικὸν συνάγει διὰ τούτων· ὅτι τούτοις χρεῖα δεῦν, ἐνὸς μὲν τῆς ὀρθῆς κρίσεως περὶ τὸ ἄμεινον καὶ χειρὸν τῶν προτεινομένων βίων, 15 ἐτέρου δὲ τοῦ τὸν κλήρον μὴ ἐν τοῖς ἐσχάτοις πίπτειν· τί γὰρ εἰ καὶ ὁ αἰρούμενος εἴη περὶ κρίσιν ἀσφαλῆς, ἀλλ' οἱ προτεινόμενοι βίοι διὰ δὴ τινος αἰτίας οἱ τυχόντες εἶεν; τί δὲ εἰ εὐμοιρία μὲν τις εἴη περὶ τοὺς βίους, ὁ δὲ αἰρούμενος εἰς ἐκλογὴν τῶν ἀμεινόνων ἄτοπος; δεῖ οὖν τῶν ἀμφοτέρων, καὶ τῆς τοῦ κλήρου μοίρας ἀγαθῆς καὶ τῆς ἡμετέρας κρίσεως τῶν φησιν, καὶ ὅτι [ἡ] ἐνθένδε ἐκεῖσε πορεῖα καὶ ἐκεῖθεν δεῦρο 20 [πάλιν] εἰς ἕτερον βίον οὐ τραχεῖα καὶ χθονία [γίγνεται] ἄν, ἀλλὰ λεία τε καὶ οὐρανία, τί δὴ [περὶ τούτου] λέγωμεν; τὸ μὲν δὴ τραχὺ καὶ χθόνιον σημαίνει τὴν ἐπίπονον καὶ κολάσειν ἐνοχον οὖσαν ζωὴν, τὸ δὲ λείον καὶ οὐράνιον τὴν εὐπαθείας μέτοχον καὶ εὐμοιρίας. πᾶσα γὰρ τραχύτης ἐμποδῶν ἐστι ταῖς κινήσεσιν, οὐκ ἔωσα βραστήνης μετέχειν, πᾶσα δὲ λειότης ἀπαραπόδιστον παρέχει τοῖς 25 πορευομένοις τὴν διεξοδὸν· ζωῆς οὖν ἡ μὲν εὐκολίαν ἢ δὲ τληπάθειαν ταῖν ὁδοῖν περιποιεῖ. καὶ ἕοικεν ταῦτα μὲν παραγίνεσθαι τὰ ἀγαθὰ ταῖς ψυχαῖς ἀπὸ τε ἑαυτῶν καὶ τοῦ παντός, τὴν ἀξίαν μὲν τοῦ παντός ἀποδιδόντος, τῶν δὲ ψυχῶν ἑαυτὰς ποιουσῶν ἀξίας διὰ τῆς ἔμφορος ζωῆς· ἐκεῖνα δὲ τάναντία 671 τούτων ἀπ' ἀμφοτέρων πάλιν, τῶν μὲν διὰ τὴν ἀφροσύνην ἑαυταῖς ἐπικλωσασῶν 30 μοχθηροτέραν ζωὴν, τοῦ δὲ παντός τὴν ὀφειλομένην αὐταῖς μοῖραν ἐπαρτήσαντος.

Ἐκ δὴ τῶνδε τῶν ῥήσεων κάκεινο συλλογιστέον, ὡς ἄρα κατὰ Πλάτωνα, καὶ εἰ μὴ συντελεῖ πρὸς εὐδαιμονίαν τὰ ἐκ τοῦ παντός ἀπονεμόμενα ταῖς ψυχαῖς, ἀλλὰ συντελεῖ πρὸς γε τὸ εὐδαιμόνας γενέσθαι, καὶ διὰ τὰ ἐκεῖθεν 35 ἐμποδισθεῖεν ἂν πρὸς τὴν εἰς εὐδαιμονίαν ὁδόν. καὶ γὰρ σώματος τοιοῦδε πρὸς τὴν κατ' ἀρετὴν ἀσκήσιν δεῖ, καὶ περιουσίας τινὸς εἰς τὸ μὴ τῶν ἀναγκαίων ἐνδεεῖς ὄντας ἀφέλκεσθαι τῆς προηγουμένης ἑαυτῶν ἐπιμελείας, καὶ τῆς ἔξωθεν

2 διὰ τὸ μετέχον] δὴ τὸν μετέχοντα *Usener* || 4 τῶν *om. H pr.* || 8 τῶν *ante κακῶν om. H pr.* || 16 εἶσεν *H* || 17 τῶν ἀμφοτέρων *H*] ἀμφοτέρων *M* || 18 τοῦ κλήρου μοίρας *M*] *om. in lacuna 14 litt. H* || κρίσεως — 20 εἰς ἕτερον βίον *H*] κρίσεως εἰς ἕτερον βίον *M* || 19 ἡ *supplevi* || 20 πάλιν *supplevi* (*cf. Plat. p. 619^c*) *H* || *οὐ τραχεῖα καὶ χθονία . . ἀλλὰ *M*, οὐ τραχεῖως ἄν, ἀλλὰ *H* || λείαν τε *H pr.* || 21 *τί δὴ . . λέγωμεν; *M* τί δε λέγωμεν· *H* || 26 περιποιεῖν *M* || παραγίνεσθαι *M* || 35 *ἐμποδίσσειεν *HM*

ἀταραξίας ἀπερισπάστους

κοσμοῦσιν· καὶ καὶ χα-
 λεπὰ πράως ἐστὶν τὸ ὑγιῶς φιλοσοφεῖν . . .
 πίπτειν δηλοῖ. τοῦτο μὲν τοῖνον 5
 πρὸς τὴν ῥίψιν συμφώνως. εἰ γὰρ σης ῥίπτει τοὺς κλήρους ταῖς ψυ-
 χαῖς τοὺς ῥιφέντας κλήρους πίπτειν εἰς τὰς [δ]εχομένας
 αὐτοὺς ψυχὰς. ἄμφω δὲ δηλοῖ δῆπουθεν, ὡς ἄρα κατὰ τὴν ἀπὸ τῶν οὐρανίων
 περιόδων ποίησιν εἰς ἡμᾶς οἱ κλήροι κατιοῦσιν, ἀπὸ ὑψηλοτέρων εἰς χαμαιζη-
 λότερα φερόμενοι καὶ ἀπὸ ὀλιχωτέρων εἰς μερικώτερα. καὶ τί δεῖ περὶ κλήρων 10
 λέγειν, ὅπου γε καὶ αὐτὸς ὁ Πλάτων ἐν Φιλήβῳ [p. 16^c] ῥίψιν ἐκάλεσεν
 τὴν εἰς ἡμᾶς μετάδοσιν ἀπὸ τῶν θεῶν τῆς διαλεκτικῆς ἅμα φανοτάτῳ πυρὶ διὰ
 Προμηθέως ῥιφείσης; οὕτως οἰκαῖον αὐτῷ τὸ ὄνομα τῆς εἰς τὸ κάτω ποιήσεως
 τῶν ἀνωτέρων σύμβολον, καὶ τῶν θεολόγων ῥίψεις καὶ πτώσεις θεῶν τὰς κατὰ
 βούλησιν τῶν κινούντων αὐτοὺς ἄνωθεν ἕως τῶν ἐσχάτων ἀποκαλούντων. Τὸ 15
 δὲ ὑγιῶς ἄρα φιλοσοφεῖν*) ἐστὶν τὸ μῆτε δι' ἄγνοιαν τῶν ἀμεινόνων καὶ χει-
 ρόνων βίων αἰρεῖσθαι τοὺς χειρόνας ἀντὶ τῶν ἀμεινόνων, μῆτε δι' ὄρεξιν ἄμε-
 τρον ἐφιστάντας τοῖς ἀμεινοσιν εἴτα ἐπιπηδᾶν τοῖς χειροσιν. τὸ γὰρ ὑγιῶς δηλοῖ
 τὸ μηδενὶ ἐλλείπον εἰς τὴν ὀρθότητα τὴν προσήκουσαν τοῖς εἰς τὰς αἰρέσεις
 ἀπαντῶσιν· ἐλλείπει δὲ πᾶν τὸ κατὰ θάτερα τούτων ἀτελές, ὡς τό γε κατ' ἀμ- 20
 φότερα χωλεῦον, κρίσιν καὶ ὄρεξιν, τελέως

[αἰ]ρεῖσθαι τίνα ποτὲ λεγόμενα· ἐξ ὧν συνήγαγεν . .
 εὐδαίμοσιν ἐσομένοις, τοῦτο ὑγιῶς φιλοσοφεῖν ἐν ταῖς αἰρέ- 25
 σεσι τῶν βίων, καὶ τοῦτον τὸν κλήρον μὴ πίπτειν ἐν τοῖς ἐσχάτοις.

Ἔτι δὲ ἀναδιδάξας φησὶν [p. 619^a] ταύτην τὴν θέαν τῶν αἰρέσεων ἀξίαν ἰδεῖν
 εἶναι παρὰ τοῦ ἀγγέλου λελέχθαι· καὶ πῶς ἀξίαν ἰδεῖν, προσέθηκεν τριχῇ μὲν
 διελὼν αὐτὴν, εἰς τὸ γελοῖον, εἰς τὸ ἐλσεινόν, εἰς τὸ θαυμαστόν, κοινὸν δὲ
 ἐπαγαγῶν πάσαις ταύταις ταῖς αἰρέσεσιν τὸ κατὰ συνήθειαν ὡς τὰ πολλὰ τῶν 30

*) σχόλ. ἀντὶ (τοῦ) ζητεῖν μετ' ἀκριβείας καὶ ἀθεκδῶτως. οὕτω δὲ καὶ Ἀριστοτέ-
 λης [p^{hys. amsc.} I 2 p. 185^a 20]· ἔχει γὰρ φιλοσοφίαν ἢ σκέψις, ἀντὶ (τοῦ) δξιό-
 λογον θεωρίαν.

1 ἀπερισπάστους — 7 εἰς τὰς . . . μετεχομένας H, ἀπερισπάστους . . . εἰ γὰρ . . ῥίπτει
 τοὺς κλήρους ταῖς ψυχαῖς . . τοὺς κλήρους πίπτειν εἰς τὰς (μὴ δε)χομένας (sic) M || 4 *suppl.*
fore ὅθεν σαφές, καὶ τί ἐστὶν τὸ ὑγιῶς φιλοσοφεῖν[· καὶ τί τὸ τὸν κλήρον αὐτῷ] πίπτειν δηλοῖ.
 τοῦτο μὲν τοῖνον [εἰκόσ ἐχειν] πρὸς τὴν ῥίψιν συμφώνως. εἰ γὰρ [ὁ προφήτης] ῥίπτει τοὺς κλήρους
 ταῖς ψυχαῖς[· ἀνάγκη] τοὺς ῥιφέντας κλήρους πίπτειν εἰς τὰς [ὁμοῦ δε]χομένας αὐτοὺς ψυχὰς ||
 8 ἄμφω δὲ δηλοῖ δῆπουθεν H] ἄμφω δη. .ήπουθεν M || οὐρανῶν M || 9 κατιοῦσιν H,
 κα.οῦσιν M || χαμαιζηλότερα M || 11 sq. *Phaed.* l. c. θεῶν μὲν εἰς ἀνθρώπους ὁσας —
 ποθὲν ἐκ θεῶν ἐρρίφη διὰ τίνος Προμηθέως ἅμα φανοτάτῳ τινὶ πυρὶ || 14 θεολόγων] *Hom.*
Il. A 590 sq., cf. *Proclus in Remp.* p. 371, 40 sq. 49 (*Plat. reip.* II p. 378^d) || τὰς M]
 τε H || 18 ἐφιστάντα H || 21 τελέως — 28 λελέχθαι. καὶ πῶς H] τελέως . . καὶ πῶς
 M || 24 sq. *suppl. fore* [εἰ τι μένει ἐν τοῖς] εὐδαίμοσιν || 27 *ἀναδιδάξαι H || εἶναι ἰδεῖν
 H *pr.* (ut *Plat.*) || 29 κοινὸν H || 30 τὸ H] τὸν M || 31 sq. *scholion om.* M || ἀντὶ
 τοῦ] ἀντὶ H (*id.* 32) || ἀθεκδῶτως H || 32 φιλοσοφίαν *Aristot.*] φιλόσοφον H

προβεβιωμένων γίνεσθαι τῶν βίων τὰς αἰρέσεις, καὶ τοῦτο εἰπὼν αἴτιον εἶναι 672
 τῆς παντοίας αὐτῶν ἐξαλλαγῆς. Τοῦτο μὲν οὖν ἀνάλογόν ἐστιν τῷ ἐν Φαίδρῳ
 [p. 248 sq.] ρηθέντι περὶ τῶν νεοτελῶν ψυχῶν· ὡς γὰρ ἐκεῖνας ἔφη κατὰ τὰ
 θεάματα πλειονα. ἢ ἐλάσσονα ὄντα βίους ἄλλους καὶ ἄλλους προστήσασθαι,
 5 τοὺς μὲν ἀμείνους τοὺς δὲ χείρους, οὕτω καὶ ταύτας κατὰ συνήθειαν τῶν προ-
 βεβιωμένων ἐπιτρέχειν ἄλλοις καὶ ἄλλοις βίοις· πλὴν ὅτι προσέθηκεν ἐν τού-
 τοις, ἐνδεχομένην τὴν πρότασιν ποιῶν, τὸ ὡς τὰ πολλὰ. διότι θαυμαστὸν
 οὐδὲν καὶ ἀποστέρεται τινὰ ψυχὴν τὸ σύνηθες διὰ τινὰς πόνους, μεμνημένην ὧν
 ἔπαθεν ἐν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις· οἷαν παραδώσει τὴν Ὀδυσσεῶς ψυχὴν πό-
 10 νων καὶ φιλοτιμίας λελωφηκυῖαν [p. 620^c]. καὶ αἱ

ἀπορήσαν τοσοῦτον ἔχειν κράτος
 καὶ εἰς οὐρανὸν ἀνά φιλοσοφίας βε-
 βιωκυίας εἰς ἄλογα ζῶα κατάγειν διὰ τὴν πρὸς ουσαν
 15 ἐκ συνηθείας ζωῆν, ἔλεγον ὅτι παντάπασιν οὕτως ἔχει· [ἔπει]
 πάμμεγα δύναται τὰ ἔθνη παρὰ πᾶσιν ὡς εἰπεῖν, ὥστε καὶ ὑποτάττειν ἡμᾶς
 ἄλλοις καὶ ἄλλοις γένεσιν ἐν τῷ κόσμῳ καὶ πρὸς ἀλλήλους συνάπτειν ἢ δι-
 ιοστάνειν, καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ζῷοις. παρὰ τούτοις μὲν οὖν οὐδὲν θαυμαστὸν,
 ἄτε λόγον οὐκ ἔχουσιν, μόνοις δουλεύειν τοῖς ἔθεσιν· ἀλλὰ καὶ ἐπ' αὐτῶν τῶν
 20 θείων ἀκούω τῶν λογίων λεγόντων ὅτι ἐθίσαντα τὰ στοιχεῖα τοιῶσδε ζῆν
 οὐ παραλλάττει τὸ ἔθος, καὶ περὶ αὐτοῦ τοῦ ἡλίου, ὅτι περὶ τὸ κέντρον
 ἐθάς ἔρχεται τὸν ἑαυτοῦ δρόμον ἐξανύων. καὶ ἡμᾶς δὲ τοὺς ἀνθρώπους οὐκ
 ἄλλο τι ποιεῖ τοῖσδε τοῖς πατρίοις ἐπομένους μὴ δύνασθαι βραδίως αὐτῶν
 ἀφίστασθαι, δίκην δὲ ὑπέχειν μεθισταμένους, ἢ τὰ ἔθνη διὰ τὸν χρόνον κυρω-
 25 θέντα· διὸ καὶ οὐκ ἀσφαλές αὐτὰ κινεῖν. τούτων δὲ ἀπορηθέντων ἐλέγομεν
 τὴν πρώτην τάξιν τινὰ δαιμονίαν ἐπίσκοπον εἶναι τῶν ἐθῶν τούτων, ὑπὸ τὸν
 αἰῶνα τεταγμένην· καὶ γὰρ τὸ ἔθος οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ τὸ ποτὲ οὐκ ἄλλως
 ἀλλ' ὡσαύτως ἐπιτηδευθέν· οὕσης οὖν σειρᾶς ἀπὸ τοῦ αἰῶνος τῆς πάσης μὲν
 ζωῆς αἰεὶ ἐστώσης, πάσης δὲ αἰεὶ κινουμένης μετρητικῆς, εἶναι τινὰ τελευταίαν
 30 ἀπ' ἐκείνης τάξιν τῶν ποτὲ μὲν κρατούντων, ἀμεταβόλων δὲ ἐν τισιν χρόνων

6 προσέθηκεν ἐν *H*] προσέθηκεν ἄλλ' ἐν *M* || 7 ὡς τὰ πολλὰ (cf. *Proclus in Remp.*
p. 382 *extr.*) τὰ πολλὰ *Plat.* || 9 sq. μνήμη δὲ τῶν προτέρων πόνων φιλοτιμίας λελωφηκυῖαν
Plat. l. c. (cf. *p.* 104, 33) || 10 φιλοτιμίας *H* || καὶ αἱ — 17 γένεσιν ἐν τῷ κόσμῳ *H*
 καὶ αἱ . . . ἐν τῷ κόσμῳ *M* || 12 sq. *suppl. fere* ἀπορήσαν[τες, πῶς ὁ Πλάτων τὰ ἔθνη ἀξιοῖ]
 τοσοῦτον ἔχειν κράτος[, ὥστε τῶν ψυχῶν τὰς μὲν] καὶ εἰς οὐρανὸν ἀνά[γειν πρότερον ἔθει ἀνευ]
 φιλοσοφίας βεβιωκυίας (cf. *p.* 619^c) [, τὰς δὲ] εἰς ἄλογα ζῶα κατάγειν διὰ τὴν πρόσ[φορον καὶ
 ἀρέσχιουσαν ἐκ συνηθείας ζωῆν. ἔλεγον [δ' ἤδη καὶ ἄλλοι,] ὅτι κτλ. *vel cum Usenero* πρὸς μὲν
 οὖν τοὺς ἀπορήσαν[τας] — ἔλεγον [ἤδη καὶ ἄλλοι] ὅτι || 15 *ἔπει] *H* || 20 ἀκούω *H*
 ἀκούων *M* || λογίων *H corr.*] λογικῶν *H pr. M* || 21 cf. *Damascius in Parmen. fol.* 320^r
codicis (*quæst locum suppredicitavit Heitz*) τὰ δὲ λόγια ἀπλῶς φύσιν λέγει τὴν διὰ πάντων
 χωροῦσαν ἀπρωρηθῆσαι τῆς μεγάλης Ἐκάτης· ἢ (ἢ *cod.*) καὶ τῆς σωματικῆς ἀπάσης κινήσεως
 προκατάρχειν εἰρηται τῆς Ἐκάτης (ἐκάστη *cod.*) πρεπούσης·

ἄρχει γὰρ φύσις ἀκαμάτη κόσμων τε καὶ ἔργων,

οὐρανὸς σφρα θέη δρόμον αἰθῆρον κατασύρων,

καὶ ταχὺς ἡλῖος περὶ κέντρον ὅπως ἐθάς ἔλθη (cf. *Proclus in Tim. p.* 4^d) ||

23 ποιεῖ *H*] ποιεῖν *M* || πατρίοις *H*] πατρίοις *M* || 28 ὡσαύτως *H*] ὡς οὕτως *M*

περίοδοις μείζουσιν ἢ [ἐλάττοσιν]
 τὴν αἰτίαν καὶ δύναμιν θεῶν εἶ-
 ναι κρατι μὲν νοσρωτέρων, τὸ δὲ
 καὶ μονάδα μίαν πρὸ τούτων ὅλη αἰῶνι πᾶσιν
 τοῖς τε ἀμείνοσιν καὶ τοῖς χείροσιν τὸ κράτος αὐτὴν ἐνδιδοῦσαν καθ' ὅσον κοινού 5
 τινος καὶ ταῦτα μεταλαχόντα τὴν πρὸς τὰ ἄλλα πάντα τὰ περίοδοις μετρού-
 μενά τισιν ἔλαχεν ἐξαλλαγῆν. ὡς οὖν αἱ ὥραι τῆς σειρᾶς οὖσαι ταύτης ἀνα-
 673 κυκλοῦσι τὰ ἔργα τῆς φύσεως, οὕτως εἶναι τινα καὶ τῶν ἐθῶν μετρητικὴν αἰ-
 τίαν τὴν ὀρίζουσιν πάντα κατὰ περιόδους οἰκείας.

Τούτων δὲ εὖ εἰρημένων, τοῦ μὲν ἄλλα τῶν ἐθῶν ἐν ἄλλοις χρόνοις λύ- 10
 εσθαι καὶ γένεσιν ἔχειν αὐτὴς ἐδόκει τὴν ἀρχὴν ὁ λόγος ἀνηυρηκέναι, πόθεν
 δὲ ὅλος τοῖς ἔθεσιν ἡ ἰσχύς, δι' ἣν τσαύτην ἔχει πανταχοῦ τὴν ἐπικράτειαν,
 οὕτω διορίζειν. Ἴν' οὖν καὶ τοῦτο πείσωμεν, ἐδόκει χρῆναι πρότερον ἰδεῖν,
 τίνα δύναμιν ἔχει τὰ ἔθνη παρ' ἡμῖν, εἴτ' ἐντεῦθεν ἐξαναστάντας τὴν ἐν τοῖς
 ὄλοις αὐτῶν αἰτίαν καταδήσασθαι. δῆλον τοίνυν ὅτι τὰ ἔθνη νόμιμα ἅττα 15
 βούλεται εἶναι, εἰ καὶ ἄγραφα, φασίν, νόμιμα δὲ ὅμως· ἐπεὶ καὶ οἱ ἀληθεῖς
 νόμοι δέονται γραμμάτων οὐδέν, ἀλλ' ἐν αὐταῖς κείνται ταῖς τῶν κατ' αὐτοὺς
 ζώντων ψυχᾶς ἀκίνητοι μένοντες. καὶ τὰ ἔθνη οὖν τὰ παρ' ἐκάστοις ἰδιά τε
 καὶ κοινὰ νόμοι δὴ τινές εἰσιν ἔμφυχοι, καὶ ἔπεται νόμοις ἄλλα ἄλλοις, ἢ
 φυσικοῖς ὡς ἐπὶ τῶν ἀλόγων, ἢ πολιτικοῖς ὡς ἐπ' ἀνθρώπων. εἰ οὖν ταῦτα 20
 ἀληθῆ, δῆλον δὴ ποῦθεν ἐστὶν τὸ ἐκ τούτων συμβαῖνον, ὡς ἄρα

ἂν τ' ἐπὶ τῶν

θεωρῆται στοιχείων ἁ

καὶ ὡσαύτως καθ' ἓνα [ἂν τε] ἐν ἀνθρώποις, ἐν τισὶ τακτοῖς 25
 δυναστεύοντα χρόνοις, ἂν τε ἐν τοῖς ἄλλοις ζῴοις, συμπληροῦντα τὴν κατὰ φύσιν
 ἐκάστων διεξαγωγῆν. τὸν δὲ δὴ Νόμον τοῦτον ἄτε θεὸν ἠγείσθαι συνοχέα τῶν τε
 εἰμαρμένων νόμων, οὓς ὁ ἐν Τιμαίῳ [p. 46°] δημιουργὸς ἐγγράφει ταῖς ψυχᾶς,
 καὶ τῶν εἰς πᾶσαν τὴν τοῦ κόσμου πολιτείαν διατεινόντων, ἴχουσαμεν πολλαῖς
 τῶν τε θεολόγων αὐτὸν ἐξυμνούντων καὶ τοῦ Πλάτωνος ἐν τε Γοργίᾳ 30
 καὶ ἐν Νόμοις. διὰ τοῦτον δὴ οὖν τὸν θεὸν ἤδη θαρροῦντες λέγωμεν καὶ
 τὴν τῶν ἐθῶν τῶν πανταχοῦ δύναμιν ὑποστῆναι μεγάλην μοῖραν ἐν τῷ κόσμῳ
 λαχοῦσαν, καὶ πολλὰ γίνεσθαι κατὰ ταύτην καὶ ἐν ταῖς ἡμετέραις ψυχᾶς.
 καὶ ὡσπερ οἱ μὲν ἀληθεῖς νόμοι τῶν κοσμικῶν εἰσι νόμων εἰκόνες, οἱ δὲ ἡμαρτη-
 μένοι, νόμοι μὲν ἀλλ' ἐσκιαγραφημένοι τινές ὄντες ἀποπτῶσεις ἐκείνων ὑπάρ- 35
 χουσιν, οὕτω καὶ ἔθνη τὰ μὲν ἐστὶν ἐν ταῖς ἡμετέραις ζωαῖς εὐοκία τοῖς τῶν

1 μείζουσιν ἢ — 4 αἰῶνι πᾶσιν *H*] μείζουσιν . . . πᾶσιν *M* || 1 ἐλάττοσιν *supplevi* ||
 3 μὲν] τῶν μὲν *H pr.* || 5 τοῖς τε ἀμείνοσιν *H*] τοῖς ἀμείνοσι *M* || καθ' ὅσον *om.* *H* *in*
lacuna 7 fere litt. || 6 τὴν πρὸς *om.* *H* *in lacuna 6 fere litt.* || 13 ἵνα οὖν *H* || πεισώ-
 μεν *M* || 15 *et 16* νόμιμα *M*] νόμιμα *H* || 21 συμβαῖνον (*om.* ὡς ἄρα) — 25 ἐν ἀνθρώποις
 ἐν τισὶ *H*] συμβαῖνον ὡς ἄρα . . . ἐν τισὶ *M* || 25 ἂν τε *supplevi* || 26 δυναστεύοντα *M*] *du.*
 H || 27 ἄτε *Usener*] ὅτι *HM* || 28 *cf. Proclus in Tim. p. 323^{b-e}; Hermias*
in Phaedr. p. 148 Ast || ἐγγράφεται *H* || θεολόγων] *cf. Orphica ap. Lobbeck. Aglaoph.*
p. 533. 514 || Γοργίᾳ] *cf. p. 523^a; Proclus Theol. Plat. V 9 p. 263 (IV 16 p. 206)* ||
 31 Νόμοις] *cf. IV p. 713^a—714^a (716^a)* || λέγομεν *Usener*

δλων, τὰ δὲ εἰδῶλα ἐκεῖνων ὄντα τυγχάνει· κράτος δὲ ὅμως ἔχει καὶ ταῦτα μεταλλάττειν τὰς τε λήξεις ἡμῶν καὶ τὰς ἐν τῷ παντὶ τιμὰς καὶ ἀτιμίας.

Ἄλλὰ τούτων μὲν ἄδην· ἐπανεληθόντες δὲ εἰς τὰ προκειμένα λέγωμεν, ὅτι 674
 τριῶν διαφόρων εἰδῶν πρὸς ἄλληλα ῥηθέντων, τὸ μὲν ἐλεεινὸν ἐστὶν ἐν οἷς εἰς
 5 ἄλογα μὲν ζῶα ψυχὰς εἰσδυομένας παραδίδωσιν ἄλλα ἀστειότερα τῶν ἄλλων, καὶ
 ταῦτα δοκούσας ἥρωικὰς εἶναι· διὰ τοῦτο γὰρ ἐλεεινὸν αὐτῶν τὸ πάθος ἔδοξεν·
 εἶναι, τοιαύτην ἀπόπτωσιν ἔχειν διὰ πάθος τηλικαύτας ψυχὰς. τὸ δὲ γελοῖον
 ἐν οἷς αἰσχροὺς εἰς ὅμοια ζῶα πιπτούσας ἱστορεῖ· τί γὰρ ἄλλο τὸ γελοῖον ἐστὶν
 ἢ τὸ αἰσχρὸν μετὰ ἀσθενείας; δι' ἀδυναμίαν οὖν ζωῆς καὶ εὐτέλειαν εἰς ἄλλα
 10 ζῶα τοιαῦτα φερομένας εἰκότως ἀποκαλεῖ γελοίας. τὸ δὲ θαυμάσιον ἐν οἷς
 ἐρεῖ τινὰς ψυχὰς ἐπιστατικῶς αἰρεῖσθαι τοὺς βίους, οὐκ ἐπιτηδῶσας ἀλόγως
 τοῖς ὑπ' ὀφθαλμοῖς· διὸ καὶ μεταβάλλειν τὰς τοιαύτας ἀπὸ χειρόνων τινῶν
 βίων εἰς ἀμείνων, ἢ ἐξ ἀνθρωπίνων εἰς ἀνθρωπίνους, ἢ καὶ ἐξ ἀλόγων εἰς
 λογικὰ ζῶα μεθισταμένας. Εἰ δὲ βούλει καὶ ἄλλον τρόπον· τὸ μὲν θαυμάσιον
 15 τῆς ἀρίστης ἐστὶ ζωῆς καὶ εἰς εὐδαιμονίαν ἀγομένης, τὸ δὲ ἐλεεινὸν τῆς ἐναν-
 τίας πρὸς ταύτην καὶ τοῦ οἰκείου τέλους ἐκπεσεῖν κινδυνευούσης, τὸ δὲ γελοῖον
 τῆς μῆτε ἀγαθὸν μέγα μῆτε κακὸν ἐχούσης, αἰσχροὺς μὲν οὖσης καὶ διὰ τοῦτο
 οὐδαιμῶς εὐδαιμονικῆς, ἀσθενεία δὲ συνούσης καὶ διὰ τοῦτο οὐ παντελῶς κακο-
 δαιμονίαν ἀπειλούσης. καὶ γὰρ τῷ ὄντι πᾶς μὲν θαύματος ἄξιός βίος εἰς
 20 εὐδαιμονίαν φέρων, πᾶς δὲ ἐλεεινὸς εἰς κακοδαιμονίαν ὠθῶν, ὁ δὲ ἐν μέσῳ
 τούτων εὐτελής τε ὢν καὶ αἰσχροὺς γελοῖος ἂν εἰκότως ἐπονομάζοιτο διὰ τὴν
 ἀμφοτέρων τούτων συμπλοκὴν.

Ἄλλ' ἐπειδὴ καὶ εἰς ἄλογα ζῶα μεθίστησι τὰς ψυχὰς ὁ μῦθος, τῶν δὲ
 παλαιῶν οἱ μὲν κατὰ τὴν ὁμοιότητα τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς πρὸς τὴν ἄλογον
 25 ἀπεδέξαντο τὴν μεταβολήν, οὐ σωμάτων λέγοντες ἐνδύσιν ἀλόγοις ζῴοις προσ-
 ηχόντων, ἀλλὰ ζωῆς προχείρισιν ἐκεῖνοις οἰκείας — εἶναι γὰρ καὶ ἐν ἡμῖν πάντα
 ὅσα καὶ ἐν ἐκεῖνοις, καὶ ζῆν ἡμᾶς ποτὲ μὲν καθ' ὃ κοινωνοῦμεν τοῖς ἀλόγοις
 ἀλογωθέντας (οἷδε γὰρ οὐκ ἀπέχουσι κυνῶν ἀλόγων πολὺ μέτρον,
 οἱ ζῶντες πονηρὰν ζωὴν, φησὶ τὸ λόγιον), ποτὲ δὲ καθ' ὃ διεστῆκαμεν ἐκε-
 30 νων· ὃ γὰρ ἂν ζῶμεν, τοῦτο ἐσμέν, εἰ μὲν κατὰ λόγον, ἄνθρωπος, εἰ δὲ κατ'
 ἀλογίαν, θηρίον —, οἱ δὲ καὶ σφόδρα ταῖς εἰς τὰ ἄλλα πάντα ζῶα τῶν 675
 ἡμετέρων ψυχῶν μεταστάσεις ἐπέδραμον, οἱ πνεύματι τὴν ψυχὴν εἰκέναι
 φάσκοντες συναλλοιούμεν τοῖς περιέχουσι καὶ συσχηματιζόμεν (καὶ γὰρ ἐν
 ἡμῖν οὖσαν, τοῦτ' ἐστὶ τοῖς ἡμετέροις σώμασιν, εἶναι λογικὴν καὶ ἐν τοῖς τῶν
 35 ἀλόγων ἄλογον)· ἐπεὶ δ' οὖν ταῦτα πολλοῖς δὴ τισιν ἤρρεσε, τὰς μὲν ἀκριβε-
 στάτας τούτων ἐξετάσεις ἐν τοῖς εἰς τὴν παλινφθίαν ἡμῖν τοῦ Φαίδρου

1 ὅμως *M*] ὅπως *H* || 5 ἴνδε α παραδίδωσιν *inc. librarīi alterius manus in H* ||
 *ἄλλα] ἀλλὰ *HM* || 6 διὰ τοῦτο — ἔδοξεν εἶναι *H*] *om. M* || 7 δὲ *om. M* || 15 ἐλε-
 νὸν *M* || 17 τῆς *om. H* || 18 καὶ διὰ τοῦτο οὐ *M*] καὶ οὐ διὰ τοῦτο οὐ *H* || 23 *sq. Cf.*
Proclus in Tim. p. 329^d || 23 μεθίστησιν *M* || 25 ἀπεδέξαντο τὴν *om. H pr.* || ἐνδύ-
 σειν *H* || προσηρόντων ἄλλα [ζωῆς] ντων ἄλλα ζωῆς *om. H pr.* || 26 οἰκείας, εἶναι *Usener*
 οἰκείαν, εἶναι (αν εἶναι *om. H pr.*) *HM* || 27 καθὼ *H* || 28 οἷδε *H*] οἱ δὲ *M* || 29 καθὼ
H || 33 περιέχουσι *M* || 35 ἤρρεσεν *M* || 36 ἐξετάσεις *M*

γεγραμμένοις*) πεποιημένοι περιττὸν ἡγούμεθα καὶ ἐν τούτοις αὐτὶς ἀριζήλως εἰρημένα ἐν ἐκείνοις μυθολογεύειν· συντόμως δὲ τὰ συμπεράσματα τῶν ἐκεῖ πεπιεσμένων ἐνταῦθα παραθώμεθα, διὰ τὸ μηδὲ τὸν τόπον τοῦτον ἀνενόχλητον ὑπὸ τῶν ἐξηγητῶν ἀπολειφθῆναι τῶν διὰ τὸ δόγμα τοῦτο πρὸς ἀλλήλους ἀντιρρήσεων.

Λέγωμεν δ' οὖν ὅτι πάντως μὲν κατὰ τὴν Πλάτωνος ψῆφον μετιέναι τὴν ψυχὴν εἰς ἄλογα ζῶα διὰ τὴν ὁμοιότητα τῆς ζωῆς καὶ ἡμεῖς φαμεν, ἀλλ' οὐκ ἐνοικίεσθαι τοῖς σώμασιν αὐτῶν (αἱ γὰρ φυσικαὶ διοργανώσεις μάχονται πρὸς τὴν τοιαύτην κατάταξιν), ἐν σχέσει δὲ μόνῃ τῆς ζωῆς συνδεῖσθαι πρὸς τὴν ἐκείνων ψυχὴν τὸ οἰκτεῖον σῶμα ψυχώσασαν, οὐδὲν τῆς ἀνθρωπίνης προσδε- 10 μένην· τοῦτο γὰρ καὶ ὁ Ἀσιναῖος Θεόδωρος αὐτὸς πρῶτος ἐπιβάλλων καὶ ἡμᾶς ἀνέπεισε φρονεῖν τε καὶ γράφειν· συνάπτειν δὲ ἐκάστην τὸ πρόχειρον πάθος συνεφελευσάμενον τὸ τῆς ψυχῆς κύτος εἰς τὴν ἑαυτοῦ ζωὴν καὶ ὁρμὴν· τοῦτο γὰρ καὶ ὁ μέγας ἱκανῶς κατεδήσατο Πλωτῖνος. ὥστ' ἔχειν ἡμᾶς παρ' ἀμφοτέρων, καὶ τί τὸ συνδετικὸν ἡμῶν πρὸς τὰ ἄλογα, καὶ ὅτι πάθος μὲν, 15 συγγενές δὲ ἐκείνοις οἷς ἂν συνδεώμεθα (κρατεῖ γὰρ καὶ ἐκείνων ἄλλο ἐν ἄλλοις, καὶ ἐν ἡμῖν ἄλλο ἐν ἄλλοις· τὸ οὖν κρατῆσαν ἐν ἡμῖν συνδεῖ πρὸς τὸ ἐν ἐκείνοις κρατοῦν), καὶ μέντοι καὶ ὅπως ἡ συναφὴ τούτων γίνεται, καὶ ὅτι κατὰ τὴν ἐν σχέσει ζωὴν· ἐν ἡμῖν μὲν γὰρ πάρεστιν ἡ ἡμετέρα ψυχὴ, δῆλον ὡς ἐν κατατάξει, καὶ ἐν τοῖς ἀλόγοις ἢ ἐν αὐτοῖς· ἢ δὲ ἐν ἡμῖν πρὸς τὴν ἐν 20 ἐκείνοις ἐν σχέσει γενομένη ψυχοῖ τὸ ἄλογον ἔξωθεν ἐφεστῶσα σχετικῶς· ἐπεὶ καὶ ἐν δαίμοσι γίνεται καὶ ἐν θεοῖς καὶ δαίμων κατὰ σχέσιν καὶ θεός, ἀλλ' οὐκ αὐτὸ δαίμων καὶ αὐτὸ θεός, ὧν ἡ ὑπαρξίς ἐστὶ δαίμοσι κρέπουσα καὶ θεοῖς. ἔοικε γὰρ καὶ ἐπὶ τὸ ἄνω διαβάλλουσα καὶ ἐπὶ τὸ κάτω γίνεσθαι πάντα ἐν σχέσει καὶ τὰ πρὸ αὐτῆς καὶ τὰ μετ' αὐτὴν, καὶ συμφέρεσθαι πᾶσι. ψυ- 25 χῆς γὰρ ὄντως ἀληθὲς ἐν τοῖς βίοις τάξιν οὐκ ἐνεῖναι [p. 618^b], φέρεσθαι δὲ αὐτὴν ἐφ' ἐκάτερα, καὶ μέχρι τάγαθου καὶ μέχρι τοῦ Ταρτάρου, καὶ γίνεσθαι διὰ μὲν νοῦν καὶ τὸ ὑπὲρ νοῦν δαιμονίαν καὶ θείαν, διὰ δὲ ὄρεξιν ἄλογον καὶ γνῶσιν ἄλλο καὶ ἄλλο τι τῶν ἀλόγων.

Ὅτι δὲ καὶ ὁ Πλάτων οὐ τοῖς σώμασιν ἐνοικίζει τοῖς τῶν ἀλόγων τὴν ἡμετέ- 30 ραν ψυχὴν, ἀλλὰ τοῖς ἦδη [ὁμοίοις] οὖσιν ζῶων [βίοις, δηλοῖ μὲν λέγων] τὴν μὲν εἰς κύκνον, τὴν δὲ εἰς τέττιγα, τὴν δὲ εἰς ἀετόν, τὴν δὲ εἰς [λέοντα μεταβαλ]νειν,

*) ζητητέον σοι τὰ εἰς τὸν Φαῖδρον τοῦ Πλάτωνος Πρόκλου σχολία

1 αὐτὶς H] αὐτὶς M. Versus est Od. μ 453 || 2 εἰρημένα H || 3 μὴ δὲ M || 6 λέγωμεν M] λέγομεν H || 9 συνδεῖσθαι — ψυ et 10 σῶμα — τῆς in lacuna omiserat H pr. || 10 προδεομένην H || 11 τοῦτο γὰρ καὶ ὁ Ἀ omiserat in lacuna H pr. || Θεόδωρος] similem eiusdem interpretationem notat Proclus in Tim. p. 287^a || ἐπιβάλλων M] ἐτοιμάζων H corr., om. H pr. || 14 Plotinus enn. III 4, 2 p. 284^a || 16 συνδεώμεθα Usener || 17 οὖν M] οὐ H || κρατῆσαν — ἐν ἐκείνοις om. M || 21 ψυχοῖ Usener (cf. p. 111, 11)] ψυχῆ HM || 22 δαίμοσιν M || 23 αὐτοδαίμων καὶ αὐτοθεός M || ἐστὶν M || *κρέπουσαν HM || 24 ἔοικεν M || 30 τοῖς τῶν — 32 νειν om. H pr. in spat. vac. || τὴν (sic) H || 31 ψυχὴν — p. 99, 1 ἐνδύεσθαι H] ψυχὴν . . . τὴν δὲ εἰς κύκνον . . . τὴν δὲ εἰς ἀετόν, τὴν δὲ . . . τὴν δὲ ἐνδύεσθαι M || 31 *τοῖς ἦδη . . . οὖσιν ζῶων . . . τὴν μὲν H; cf. Proclus in Tim. p. 329^d e || 32 *εἰςλέοντα μεταβαίνειν] εἰς εὐ . . . νειν H || 33 scholion om. H pr.

τὴν δὲ ἐνδύεσθαι πύθηκον μάλα γελωτοποιόν, ἀλλ' οὐχὶ σώματα τούτων ἀμπί-
 σκεσθαι τῶν ζῶων (οὐ γὰρ που τὸν κύκνον καὶ τὸν τέττιγα καὶ τὸν πύθηκον
 σῶμά τι δηλοῦν, ἀλλ' οὐδέ τι ἐκ ψυχῶν καὶ σωμάτων ῥητέον). δηλοῖ δὲ ἐπὶ
 τοῦ ἐξ ἀνδρὸς εἰς γυναικὸς μεθισταμένου βίον οὐκέτ' εἰπὼν εἰς γυναῖκα ἵεναι,
 5 ἵνα ἂν ἐποίησεν κατὰ σχέσιν καὶ ταύτην ὡσπερ ἐκείνας τὴν ψύχῳσιν, ἀλλ' εἰς
 γυναικὸς φύσιν τεχνικῆς [p. 620^c]. ἡ δὲ φύσις ὅτι σώματός ἐστιν ἐσχάτη
 ζωὴ δῆλον· εἰς ταύτην οὖν ἔρχεται γενομένην ἐκ τοῦ παντός καὶ ἐνδύεται οὐ
 ζῶον (αὐτὴ γὰρ ποιεῖ τοῦτο ζῶον), ἀλλὰ σῶμα φυσικόν.

Συλλήβδην οὖν εἵπωμεν δυνατὸν εἶναι τὴν ψυχὴν εἰς ἄλογα ζῶα χωρεῖν
 10 καὶ ἐξ ἀλόγων εἰς ἄνθρωπον, οὐ πάσης τῆς ἐν τῷ ἀλόγῳ ζωῆς μετιούσης,
 ἀλλὰ τῆς ἀνθρωπίνης (οὕτω γὰρ καὶ ὁ ἐν Φαίδρῳ [p. 249^b] Σωκράτης
 σαφέστατα διαώρισεν ὄντα, ὅτι δὴ καὶ ἐκ θηρίου μέτεισιν ὅς ποτε ἦν ἄν-
 θρωπος εἰς ἄνθρωπον). διττῆς οὖν οὔσης τοῦ ἀλόγου ψυχώσεως, τῆς
 μὲν ἐν κατατάξει τῆς δὲ ἐν σχέσει, τὴν ἐν σχέσει μόνον εἶναι τὴν αὐτὴς εἰς
 15 ἄνθρωπον μετιούσαν καὶ γινομένην πάλιν ἄνθρωπον. καὶ ὡς αὐταὶ αἱ παρα- 677
 φοραὶ τῶν ψυχῶν οὐκ εἰσὶ τῶν νεοτελῶν· οὐ γὰρ νόμος φοτεῦσαι τὴν ψυχὴν
 εἰς θήριον φύσιν ἐν τῇ πρώτῃ γενέσει· σφαλεῖσαν γὰρ αὐτὴν ὁ τοιοῦδος δια-
 δέχεται τρόπος τῆς ψυχώσεως. καὶ γὰρ οὐκ ἦν θεμιτὸν ἀμέσως τῇ θηριώδει
 ζωῇ συνάψαι τὴν νοεράν, ἀλλὰ διὰ μέσης τῆς λόγῳ χρωμένης ἢ κρείττονι ἢ
 20 χείρονι γενομένη[ν] εἰ, ἀλογίαν καὶ πάθος. Τοσαῦτα
 προεἶληφα περὶ τούτων, ὅπερ εἵπομεν, ἐξητασμένου μοι τοῦ πράγματος ἱκανῶς
 ἐν τοῖς τῆς παλινοφθίας ὑπομνήμασιν, ἐνταῦθα δὲ προκαιμένων ἄλλων
 εἰς ἐξέτασιν οὐδὲν τούτου λειπομένων εἰς τὸ δυστόπιστον λό[γων].

Ἰδεῖν μὲν γὰρ ἔφη ψυχὴν τὴν ποτὲ τοῦ Ὀρφῆως γενοῦσαν
 25 κύκνου βίον αἵρουμένην μίσει τοῦ γυναικείου γένους ἕως τοῦ
 καὶ πάσας μίξεις μίγνυσθαι [p. 620^{a-d}]*).

Ὅτι μὲν παντελῶς ταῦτα ἀτοπίας μετὰ τοῖς ἀπερισκέπτως αὐτὰ μετιούσιν

*) Πόθεν διαγιγνώσκομεν τοὺς βίους οὓς ἐτύχανον αἱ ψυχαὶ πρότερον ἐζηρυῖαι, λέγεται
 ἐν τῇ ἐξηγήσει τῆς ἐξῆς ῥήσεως.

1 *μάλα γελοποιον (λα γελοποιον *om. pr.*) *H*, μάλα γελοῖως *M*; *cf. Plat. p. 620^c ||*
 ἀμπίσκεσθαι τῶν) σθαι τῶν *om. H pr.* || 2 τέττιγα (*om. pr. in lacuna H*) λέοντα *M* ||
 3 σῶμα τι *H*] σῶματι *M* || οὐδέ τι (δέ τι *om. H pr.*) *H*] οὐχὶ τὰ *M* || ἐκ ψυχῶν
om. H pr. || 4 τοῦ *M*] τὸν *H* || εἰς γυναικὸς *M*] ἢ γυναικὸς *H* || 7 *οὖν ἔρχεται]
 συνέρχεται *HM* || 8 *αὐτῇ *HM* || 12 ὄντα *H*] *om. M* || 19 διὰ μέσης τῆς — 20 καὶ
 πάθος *H* (σης — καὶ πᾶ *om. H pr. in lacuna*)] διὰ μέ . . . καὶ πάθος *M* || 20 τὸς αὐτὰ
H pr. || 21 προεἶληφα περὶ τούτων ὅπερ εἵπομεν (ὁ τούτων ὅπερ εἶ *om. pr. in lacuna H*)
 προεἶλημ . . . ὅπερ εἵπομεν *M* || ἐξηρασμένου *H pr.* || μοι τοῦ πράγματος ἱκανῶς *H corr.*
(om. in lacuna praeter ὡς *H pr.)*] μοι τούτου τοῦ . . . ἱκανῶς *M* || 22 τοῖς τῆς παλινο-
 φθίας ὑπομνήμασιν (τῆς εἰ ὑπομνήμασιν *om. H pr. in spat. vac.*) *H*] τοῖς τῆς παλινοφθίας'
 ὅκ . . . *M* || 23 ἐξέτασιν οὐδὲν (*om. in spat. vac. pr.*) *H*] ἐξέ . . . δὲν *M* || *δυστόπιστον
 λόγων. Ἰδεῖν] δυστόπιστον (sic) λο . . . *H corr. (om. in spat. vac. H pr.)*, δυστόπιστον . . .
M || 24 ποτὲ τοῦ *H*] τοῦ ποτε *M* (τοῦ *om. Plat.*) || Ὀρφῆως γενοῦσαν (*om. pr. in spat.*
vac.) *H*] Ὀρφῆως γεγεννημένην *M*, Ὀρφῆως γενομένην *Plat.* || 25 κύκν.. *H pr.* || τοῦ
 γυναικείου γέ *om. in spat. vac. H pr.* || 27 μετὰ *H corr.*] μετὰ *H pr. M* || 28 sq. 'In
 margine Πόθεν — ῥήσεως' *M*; *scholion om. H* || *διεγιγνώσκομεν *M*

ἐστίν, οὐδ' αὐτὸς ἄλλως ἂν εἴποιμι. τὸ γὰρ τὰς τῶν θεῶν ἀνδρῶν ψυχὰς εἰσοικίζειν εἰς ἄλογα ζῶα καὶ τὰς ἥρωικὰς ὑπερβολὴν οὐ καταλιμπάνει τῆς περὶ ἐκείνας πλημμυσίας. καίτοι γε μαρτυρομένων ἀκούω παμπόλλων, ὡς Πλάτων φρονεῖ περὶ ἐκείνων οὐχί τοιαῦτα οἶα (ὁ) μῦθος οὗτος κατηγορεῖ. δηλοῖ δὲ τὰ ἐν Ἀπολογία [p. 41^a] ῥηθέντα παρὰ τοῦ Σωκράτους, ὡς ἄρα 5 πολλοῦ ἂν τιμῆσαι τὸ ἐν Ἄιδου συγγενέσθαι τοῖς Ὀρφεῦσι, τοῖς Μουσαίοις, τοῖς Αἴαισι. ἤκουε γὰρ που καὶ τῶν ἐν Ἐλευσίνοι μυστηρίων ἐξυμνούντων τὸν τὰς ἀγιοτάτας ἐκφάναντα τελετάς. πῶς οὖν εἰκὸς τοιαύτας ἔχοντα περὶ ἐκείνων ἐννοίας τοσαύτην αὐτῶν κατασκεδαννύναί τραγῳδίαν, ἢ τῷ Ἡρὶ πιστεύοντα τοιαῦτα περὶ τῆς λήξεως αὐτῶν παρὰ τὴν τελευτήν φρονεῖν; πῶς δ' ἂν τις 10 διανήξαιτο τοσοῦτον πέλαγος πλασμάτων; οὐ ῥάδιον ἔμοιγε καταφαίνεται * * κύκνοι καὶ ἀηδόνες ἀπὸ τῶν ταῖς Μούσαις γεγόνασι κατόχων, ἀετοὶ καὶ λέοντες ἀπὸ τῶν ἥρωικῶν· καὶ ταῦτα ἐν αὐτῇ ταύτῃ τῇ πραγματείᾳ [III p. 391^d] καταβοήσαντος αὐτοῦ τῶν ποιητῶν, οἱ ἐποίησαν τοὺς ἥρωας ἀνθρώπων οὐδὲν κρείττους, ἀλλὰ τοῖς ὁμοίοις ἐνόχους πάθεισιν. εἶθ' ὁ τὰ πάθη τῶν ἥρωικῶν ψυχῶν 15 ἐν σώμασι στρεφομένων ἐξελὼν μετὰ τὸ σῶμα διὰ πάθη τοῖς ἀλόγοις αὐτὰς ἐνοικίζει ζῶοις;

Μήποτε οὖν, ἵνα καὶ τῷ μύθῳ χαρισώμεθα καὶ συγχωρήσωμεν ἃ βούλεται πλάττειν καὶ τὸν Πλάτωνα τῆς εἰς τοὺς ἥρωας δυσσημίας ἐξέλωμεν, ἐκείνο ῥητέον, ὡς ἄρα διὰ τῶν τοιούτων πλασμάτων οὐκ αὐτὰς λέγει τὰς ψυχὰς ἐκείνας ὧν διαμνημονεύει νῦν ἡρώων εἰς τὰ ἄλογα κατασπᾶν, ἀλλὰ ζῶων εἶδη αἰνίσσεται διὰ τῶνδε τῶν ὀνομάτων, οἶα προσήκοντα μὲν ἦν τοῖς ὀνομαζομένοις, διὰ δὲ τινὰς παθῶν προσθήκας ἀνομοίως ἐκείνους μιμούμενα κατέπεσαν εἰς ἀλογίαν ἀφομοιουμένην ἀλόγως τοῖς εἶδεσιν ἐκείνων· οἷον ἀπὸ τῆς Ὀρφέως ζωῆς καὶ τῆς Θαμύρου ζωῆν ἐνδεικνύμενον μουσικὴν μὲν τινα πάντως, διὰ δὲ πάθος ἄλογον, οἷον μῖσος ἢ ζῆλον ἢ τι ἄλλο τοιοῦτον, εἰς μουσικὸν πίπτουσάν τι ζῶον, ὃ δὴ τῷ μὲν εἶναι μουσικὸν ἔχει συγγενῶς πρὸς τὴν ἀνθρωπίνην μουσικὴν, τῷ δὲ αὐτῷ ἄλογον εἶναι τὴν ἀλογωθεῖσαν ὑποδέχεται ψυχῇν διὰ τι πάθος· ἢ γὰρ τούτου πρόσθεσις ἀλογίας αὐτὴν ἀπέφηνεν οἰκίαν.

Τεχμαίρομαι δὲ ταῦτα εἶναι ἀληθῆ, διότι καὶ ἐν Γοργία [p. 523^f sq.] λέγοντος ἤκουσα τοῦ Σωκράτους τοὺς Μίνωας καὶ τοὺς Αἰακοὺς καὶ τοὺς Ῥαδαμάνθυας δικαστὰς ἐν Ἄιδου τῶν ψυχῶν καθῆσθαι, καὶ διὰ τούτων εἶδη ζωῆς δικαστικὰ σημαίνοντος. ἢ πῶς ἐκείνων διαζώντων τὸν τῆδε βίον αἰ ἐν Ἄιδου ψυχαῖ

1 τὰς τῶν] τὰς τε Usener || 2 *καταλιμπάνειν HM || 3 ἐκείνας H] ἐκείνης M || 4 *φρονεῖν HM || ὁ addidí || 5 τιμῆσαι HM || Ὀρφεῦσιν M, ὄρφευσι H || 7 ἤκουεν M || τὸν M] τῶν H || 9 Ἡρὶ H corr.] ἠρὶ H pr. M || 11 διανήξαι τὸ H pr. || cf. Plat. Parmen. p. 137^a; Ruhnken ad Tim. p. 79 || hiatus ποίησι: suppl. fere (δὲ ἂν γε) κύκνοι || 12 ἀηδόντες M || γεγόνασιν M || 13 ταύτη om. M || πραγματεία καταβοήσαντος αὐτοῦ M] πραγματεία κείται τοῦ H corr. (om. praeter pra in spat. vac. H pr.) || 14 οἱ M] H, leg. ὅστινες? || ἐποίησαν τοὺς ἥρωας om. in spat. vac. H pr. || κρείττονες, ἀλλὰ H corr. (om. pr. in spat. vac.), περιττοὺς, ἀλλὰ M || 15 εἶτα τὰ πάθη (om. pr. in spat. vac.) H || τῶν om. H || 17 ἐνοικίζει (cf. p. 98, 8. 30) Usener] ἐνεοικονίζει HM || 18 *ἵνα τινα (om. pr. in lacuna) H, ἄρα M || συγχωρήσοιμεν H || 21 κατασπᾶν et 22 αἰνίσσεται et 25 ἐνδεικνύμενος malit Usener || ζῶων HM, corr. Usener || 24 ἀλοῖως H pr. || 27 τῷ M] τὸ H || 32 δικαστικὰ] δικαστικῆς malit Usener || 33 διαζώντων] διὰ ζωῆν τῶν H pr.

δίκης ἐτύγχανον; ἐκ γὰρ τούτων οἶμαι καὶ τῶν τοιούτων ἐναργές εἶναι πᾶσιν ὅτι
 τοῖς ὀνόμασι τῶν ἡρώων εἰς ἐνδεικνὴν ἐν τοῖς μύθοις χρῆται τῶν εἰδῶν ὅλων τῆς
 ζωῆς, ἐν οἷς ἐκεῖνοι διαφερόντως τὸν βίον διεξήγαγον, καὶ διὰ τοῦτο ἐκεῖ μὲν
 τὰς δικαστικὰς ψυχὰς ἀντὶ τῶν παντοίων παρείληψε δικαστικῶν τάξεων θείων
 5 τε καὶ δαιμονίων (ἀφ' ὧν ὡς ἔοικεν ἐγίνωσκον οἱ κοινωνοὶ τῶν λόγων καὶ
 ὑπὲρ ὧν οὐκ ἤδεσαν), διδάσκων ἀπὸ τῶν μερικῶν καὶ κατὰ σχέσιν ἀντὶ τῶν
 ὀλικῶν καὶ καθ' ὑπαρξίν δικαστῶν· ἐνταῦθα δὲ τὰς μουσικὰς ἀντὶ τῶν ὁμοίων
 ἐν τῷ παντὶ μουσικῶν ψυχῶν, τὰς ἐγνωσμένας ἀντὶ τῶν ἀγνωστων, τὰς ἀπα-
 θεῖς ἀντὶ τῶν ἐμπαθῶν. ὡς εἰ σαφῶς ἔλεγεν ὅσα αἰνίσσεται διὰ τούτων, ἰδεῖν
 10 ἂν εἶπεν οἷαν τὴν Ὀρφέως, οἷαν τὴν Θαμύρου ψυχὴν διὰ δὴ τι πάθος εἰς 679
 κύκλους καὶ ἀηδόνας εἰσπηδῶσαν. καὶ τί τὸ πάθος, ἀπὸ τῆς ἐτέρας τούτων
 ἐνδεικνύμενος μῖσει φησὶ τοῦ γυναικείου γένους, ἵνα μὴ ἐκ γυναικὸς γένηται
 βίον ἀνθρώπινον ἐλομένη, διὰ δὴ τι μῖσος εἰς κύκνον ᾤχετο, καὶ μουσικῆς ἔχουσα
 δυσσπαλλάκτως καὶ τὸ ἀνθρώπειον ἐκκλίνουσα γένος. καὶ ὁ Θαμύρας δὲ μουσικός,
 15 ἀλλὰ διὰ τὴν πρὸς τὰς Μούσας φιλοτιμίαν πρὸς γενόμενος· ἄλλως οὖν ἢ διὰ
 τούτου δηλουμένη ψυχῇ, μουσικῇ μὲν, πέρα δὲ τοῦ μέτρου φιλότιμος, ἐπέδραμε
 ταῖς ἀηδόσιν, αἷ τε θαμὰ τραπῶσιν ἐὴν πολυηχέα φωνὴν καὶ ᾄδουσαι
 νύχαι διατελοῦσι καλλωπιζόμεναι ταῖς ἑαυτῶν ποικίλαις καὶ ἐναρμονίοις φων-
 ναῖς. Ἀποχρῆσθαι μὲν τοίνυν ἔοικε τῷ κατὰ τὸν Ὀρφέα μῦθῳ δηλοῦντι τὴν
 20 ἐξηρημένην αὐτοῦ μουσικὴν ἀπὸ θηλυπρεποῦς καὶ ὄντως κεχάλασμένης — ὄντως
 γὰρ ἦν, εἰ καὶ μετὰ τὴν ἐκείνου τελευτὴν μεμερισμένως αὐτῆς μετέσχον (ὅ διὰ
 τῶν σπαραγμῶν οἱ μῦθοι δηλοῦσιν) καὶ τὸ κεφάλαιον αὐτῆς ἢ Λέσβος ὑπεδέξατο
 (τοῦτο (ὅ) δὴ κεφαλὴν Ὀρφέως προσειρήκασιν), ὅθεν καὶ ὄνομα ἔσχεν ἡ Λεσβία
 Μοῦσα καὶ τὸ Μετὰ Λέσβιον φῶδόν εἰς παροιμίαν ἐξενίκησεν — ἀποχρώ-
 25 μενος δὲ ἀντὶ τῆς ὑπεροφίας τῶν ἐκτεθλυσομένων μελῶν ἀπέχθειαν πρὸς τὸ θῆλυ
 πᾶν λαβὼν, ἐμπαθῆ ποιήσας μουσικὴν ψυχὴν πρὸς ἀνθρωπίνην φύσιν καὶ ζωὴν,
 μεθιστάνειν πᾶσαν τοιάνδε, κἂν ἢ μουσικῆ, ζωὴν εἰς ἀλογίαν, οὔτε ἔξω μου-
 σικῆς ἦν ἐπετῆδευσεν, οὔτε ἀνθρωπίνην ἦν ἐξέκλινεν. οὐκ ἄρα οὐδὲ ὁ μουσικός
 βλος σφίσει τὴν ψυχὴν ἄνευ ἀπαθείας, ἀλλὰ καθάπερ ὁ ἐρωτικός, καὶ οὗτος
 30 ἀνάγει μετὰ φιλοσοφίας· πάθος δὲ ὑποσυμμιγές αὐτῷ γενόμενον ἀλόγοις συν-
 ἀπτει ζῶσις μουσικοῖς. Ταῦτα μὲν οὖν περὶ ψυχῶν ἀνθρωπίνων, μουσικῶν
 μὲν, οὐκ ἄνευ δὲ πάθους, πρὸς τὴν ἀνθρωπίνην ἀπεχθανομένων φύσιν· δεῖ

1 ἐναργές *H corr.*] ἐναγές *H pr.*, ἐθαργές *M* || ὅτι — ἡρώων *et 2* χρῆται *om. in spat. H pr.* || 2 τῶν εἰδῶν] τὰ τῶν εἰδῶν *H pr.* || 3 *ἐκεῖναι *HM* || διαφερόν... *H pr.* || ἐκεῖ μὲν *M*] ἐκεῖ... *H pr.*, ἐκεῖνας *H corr.* || 4 παρείληφεν *M* || 5 τε *om. H* || ἐγίνωσκον *om. in spat. vac. H pr.* || 6 ἤδεσαν *HM* || 9 ἔλεγε *H* || 12 φησιν *M* || 14 δυσσπαν-
 λάκτως *H* || 15 πρὸς γενόμενος *M*] προσγενόμενος *H* || 16 ἐπέδραμεν *M* || 17 ἢ τε
 θαμὰ τραπῶσα χεῖρι πολυηχέα φωνήν *Hom. Od. τ 521* || ἐὴν *om. in spat. vac. H pr.* ||
 19 ἔοικεν *M* || μῦθῳ *om. M* || μῦθῳ δηλοῦντι τὴν ἐξηρημένην — 21 τελευτὴν μεμερισ-
 μένως *H* (μῦθῳ — 20 κεχάλασμένης ὄντως *om. H pr. in spat. vac.*)] δηλοῦντι τὴν... με-
 μερισμένως *M* || 20 *μουσικὴν] μετοικὴν *H* || ἀπὸ θηλυπρεποῦς] ἀπὸμένου *H pr.*
Hiant haec; corr. fere ἀμοίρον οὖσαν ποικίλας θηλυπρεποῦς v. t. q. || ὄντως γὰρ *ex* ἔστιν
 οὐ γὰρ *corr. H* || 21 ἐκεῖνου] ἐκεῖν *H pr.* || μετέσχον *Usener*] μετέσχεν *HM* || 8 διὰ
om. H pr., 8 *om. M* || 22 τὸ ..φάλαιον *H pr.* || ἐδέξατο *M* || 23 *8 δὴ] δὴ *M* καὶ
(om. H pr. in lacuna) H || 24 Λέσβιον *om. in spat. vac. H pr.* || *cf. Rose Aristot.*
pseudop. p. 495; Schneidewin ad Heracl. Polit. p. 51 || 25 ἀπεχθεία *H* || 29 σφίσει *H*

γὰρ ὡς ἔοικεν ἀσχέτου ζωῆς ταῖς μὴ πεσουμέναις εἰς ἀλογίαν. Εἰ δὲ καὶ
 κύκνος εἰς ἀνθρώπινον βίον μεθίστατο ἢ καὶ ζῶα ἄλλα μουσικά, πολλὰ δὲ τὰ
 τοιαῦτα, παντὶ δῆλον δὴλον ὅτι ψυχὰι μὲν ἦσαν ἐν τούτοις ἀνθρώπιναι, πάλιν
 δὲ ἐπανήσαν εἰς τὴν ἑαυτῶν τάξιν ἀπὸ τῶν χειρόνων οἰκήσεων. οὐ γὰρ
 ἦ γε μὴ ποτε ἰδοῦσα τὴν ἀλήθειαν εἰς τόδε ἤξει τὸ σχῆμα, φη- 5
 680 σιν ὁ ἐν τῷ Φαίδρῳ Σωκράτης [p. 249^b], οὐ πᾶσαν τὴν ἐν τοῖς ἀλόγοις
 ζωῶν μετοικίζων εἰς ἀνθρώπους, ἀλλὰ τὴν ἐξ ἀνθρώπων εἰς ἀλογίαν ἐκπεσοῦ-
 σαν. οὐκοῦν ἐν μουσικῶν εἰσι ψυχῶν μεταβάσεις ἐκ λογικῶν εἰς ἄλογα,
 καὶ ἐξ ἀλόγων εἰς λογικὰ ζῶα. καὶ φανερόν ὡς, εἰ λόγος κρατήσας εἰς ἄν-
 θρωπον ἤγαγε, πάθος γε πλεονάζον εἰς ἀλογίαν ἀπέωσεν. καὶ λεγέσθω πᾶσα 10
 μὲν ψυχὴ μουσικὴ Ὀρφέως ἢ Θαμύρου τινός, ἀπὸ τῶν μάλιστα μουσικῶν λα-
 βούσα τὴν ἐπωνυμίαν· πάθος δὲ αἴτιον ἄμουσον καὶ ἀφιλόσοφον τῆς εἰς ἄλογα
 ζῶα πορείας. Διττῆς δὲ οὔσης μουσικῆς, τῆς μὲν ἐνθέου τῆς δὲ ἀνθρωπικῆς, καὶ
 τῆς μὲν ἐν Ὀρφεῖ τεθεωρημένης τῆς δὲ ἐν Θαμύρᾳ (Καλλιόπης μὲν γὰρ ἐκεῖνος
 υἱὸς διὰ τὴν ἐνθεον Μοῦσαν, πηρὸν δὲ τούτον ἔθεσαν αἱ Μοῦσαι διὰ τὴν ἀμιλλαν 15
 τῆς ἀνθρωπίνης μουσικῆς παρὰ τὴν θεῖαν), (εἰκόσ) ἐκατέραν πάθει χραινο-
 μένην εἰς ἀλογίαν ἄγειν καὶ τὰς ἐνθέου μουσικῆ καὶ τὰς ἀνθρωπίνην χραινο-
 μένας· ὡς ἄνευ φιλοσοφίας μὴδὲ τὰ δοκοῦντα εἶναι δαιμόνια σώζει τὰς ψυχὰς
 (μόνη γὰρ αὕτη προξενεῖ τὴν ἀπαθῆ ζωήν), καὶ μουσικὴ δὲ καὶ ἐρωτικὴ καὶ
 πᾶς ἄλλος βίος πάθους μέτοχος ὧν ἀλογία συνάπτειν πέφυκε. φιλοσοφεῖν μὲν 20
 γὰρ οὐδὲν δύναται τῶν ἀλόγων, μουσικὴν δὲ φυσικὴν ἴδοις ἂν καὶ ἐν ἐκείνοις
 καὶ ἐναβρύνεται γε ταῖς ὑδαῖς ἐκείνων πολλὰ μᾶλλον ἢ ἄνθρωποι. μέτεστι
 γὰρ αἰσθήσεως καὶ ἐκείνοις, μουσικὴ δὲ καὶ ἐρωτικὴ προσχρῶνται ταῖς ἀκρο-
 τάταις τῶν αἰσθήσεων· φιλοσοφία δὲ πάλαι καταψηφίζεται πάσης αἰσθήσεως,
 ὡς οὔτε ἀκούομεν ἀκριβὲς οὐδὲν οὔτε ὁρῶμεν ἀπελέγχουσα καὶ διαμαρτυρομένη, 25
 λόγον δὲ πείθουσα μόνον ἡγεμόνα προϊστασθαι καὶ νοῦν. ὥστ' εἰκότως αὕτη
 γέγο[γεν]εῖται τῶν εἰς τὴν ἀλογίαν φερουσῶν ὁδῶν.

Τίνα μὲν οὖν τρόπον ἀκούειν χρῆ καὶ τῶν ὀνομάτων τούτων καὶ τῶν πλα-
 σμάτων, ἱκανῶς ὑπεμνήσαμεν, λέγω δὲ τοῦ Ὀρφέως, τοῦ Θαμύρου, τοῦ Αἴαντος,
 τοῦ Ἀγαμέμνονος, ὅλων τῶν ἥρωικῶν ψυχῶν. τοσοῦτον δὲ τοῖς ἐμπροσθεν προσ- 30
 θετέον, οἷς περὶ τε Ὀρφέως εἶπομεν καὶ Θαμύρου, περὶ τῶν λοιπῶν, ὡς ἡ μὲν
 Αἴαντος ψυχὴ πᾶσαν δηλοῖ ζωὴν ἀνδρικὴν μὲν, πλεονάζουσαν δὲ κατὰ τὸν
 θυμὸν διὰ δὴ τινα φιλόνεικον ψυχῆς ἔξιν, καὶ διὰ ταύτην ἐνδουομένην εἰς ἀν-

4 ἐπανήσαν *M* || 5 μήποτ' ἰδοῦσα *HM* || 7 ἀλλὰ τὴν — 10 καὶ λεγέσθω (ἀλλὰ τὴν
 — 8 μεταβάσεις *et* 9 καὶ ἐξ ἀλόγων εἰς *et* ὅσει λόγος κρατῆ *om.* *H pr.* *in spraf. vac.*) *H*
 ἀλλὰ τὴν . . . καὶ λεγέσθω *M* || τὴν ἐξ ἀνθρώπων *ex corr.* *H* (ὁμοίωτουςαν *pr.* ?) || 8 *εἰσι|
 εἰς *H* || 9 *ὅς εἰ| ὅσει *H* || *γε πλεονάζον| γε λεοναῖον (*ex* δὲ λέοντος *corr.*) *H* || 11 μὲν
om. *H pr.* || ἀπὸ *H* (*om. pr.*) ἂν *M* || 12 φιλόσοφον *M* || 13 ἐνθέου — 14 τῆς μὲν
om. *M* || 15 ἀμιλλαν *H* || 16 εἰκόσ *inserui* || 18 μὴ δὲ *M* || *σφίζειν *HM* || 20 πέ-
 φυκεν *M* || 22 ἢ ἀνθρωποι *M* | κ' ἀνθρωποι *H* || 23 καὶ ἐκείνοις *H* | ἐκείνοις *M* || 25 ἀκρι-
 βὲς *om.* *H pr.* || 27 *γέγονεν ἔξω| γεγο ζαι (*et ex corr.*) *H corr., om.* *H pr., . . .* ται *M* ||
 27 *sq.* τῶν εἰς — χρῆ, 28 μάτων τούτων *et* 29 μνήσαμεν *om.* *H pr. in spraf. vac.* || 28 τρό-
 πον *M* | τούτων *H* || ἀκούειν *H* | ἄλλον, εἰ μὴ *M* || 29 λέγω δὲ *om.* *M* || 33 *post* θυμὸν
in HM oratio interrumpitur interposito loco ἴσως δὲ ἂν — προτεθείσης ἀπορίας 110, 7—33.
Verum ordinem in archetypo folio male inserto turbatum restitui || φιλόνεικον *M*

δρικόν μὲν ζῶον, ἄλογον δὲ (τὸ γὰρ φιλόνηκον προσκείμενον τῷ ἀνδρικῷ συνάπτει πρὸς ἄλογον)· ἡ δὲ τοῦ Ἀγαμέμνονος βασιλικόν μὲν ἐπιδιώκουσαν αἰνίσσεται βίον ἐξηρημένον τῶν πολλῶν (τοιοῦτος γὰρ ὁ βασιλεὺς), διὰ δὲ πάθος ἕτερον, μῖσος πρὸς ἀνθρώπους, εἰς ἀετὸν μετοικιζομένην· δῖος γὰρ
 5 καὶ ὁ ἀετὸς καὶ ἐν ὕψει πετόμενος καὶ βασιλεύων τῶν πτηνῶν, λόγου δὲ 682
 ἄμιρος· διὸ πρὸς τὸ ὅμοιον ἢ τοιαύδε ψυχὴ χωροῦσα τὸν ἀετοῦ βίον ἀλλάττε-
 ται, καὶ

[ἡ μὲν] ἀπὸ γυναικὸς εἰς ἀθλητικόν [μέτεισι
 βίον] ἀνδρός· καὶ γὰρ ἐν γυναιξίν οὕσα τὴν ἀνδρικὴν ἐπέδωκε ζωὴν· ὁ δὲ
 10 ἀπὸ ἀνδρὸς εἰς γυναικεῖον τεχνικόν· καὶ γὰρ εἰς ἀνδρας τελῶν τεχνικὸς μὲν ἦν,
 ὅς γε καὶ τὸν ἵππον ἐτεχνήσατο, τὸν Ἐπειὸς ἐποίησεν σὺν Ἀθήνῃ [Od.
 θ 493], ζωῆς δὲ ἀνδρικῆς ἄμιρος, ὅς γε καὶ φησὶν· ἡ οὐχ ἄλις ὄττι
 μάχης ἐπιδεύομαι [II. Ψ 670]; μέτεισι τοίνυν εἰς τὸ προσῆκον ἡ μὲν εἰς
 τὴν ἀνδρωνίτιν, ὁ δὲ εἰς τὴν γυναικωνίτιν. καὶ ἔστι ταῦτα ζωῆς εἶδη κατὰ
 15 τὴν ἀνθρωπίνην ζωὴν ἄνω τε καὶ κάτω διαβάλλοντα· διὸ καὶ φησιν ἐν μέσοις
 λαχεῖν αὐτὰ τὴν τάξιν, ὡς τῆς μεσότητος οὐκ ἐξιστάμενα τῆς ἀνθρωπίνης. εἰ
 δὲ δὴ τὴν Αἴαντος εἰκοστὴν εἶπε λαχεῖν, δηλοῦτω μὲν εἰ βούλει διὰ τῆς εἰ-
 κοσάδος τὴν κατὰ θυμὸν ζωὴν προσεχῶς ἐκβάσαν ἀπὸ τῆς κατὰ λόγον, τῷ
 μὲν λόγῳ τῆς δεκάδος πρεπούσης, ὡς περ τῷ νῷ τῆς μονάδος, τῷ δὲ θυμῷ
 20 τῆς εἰκοσάδος ὡς μετὰ λόγον τεταγμένῳ (τοιαῦτα γὰρ ὁ ἡμέτερος φιλοσοφεῖ
 περὶ τούτων πατήρ)· δηλοῦτω δὲ καὶ ὅσα φησὶν ὁ Πορφύριος παρ' Αἰ-
 γυπτίων μαθόντα τὸν Πλάτωνα περὶ τῶν ἀναφορικῶν χρόνων ἐνδείκνυσθαι διὰ
 τούτων, ὡς ἄρα κατὰ τὰς ἀναφοράς τῶν τοὺς βίους ὀριζόντων χρόνων εἰκοστὴν
 εἶχε τάξιν ἢ τοῦ Αἴαντος αὕτη ψυχὴ, καὶ τοῦτο ἀποβλέπων εἰς τὸ πᾶν ὁ τῶνδε
 25 τῶν λόγων ἄγγελος ἠρίθμει τὴν τάξιν, λέγων τῶν ψυχῶν τῶν πρώτων ἢ δευ-
 τέρων ἢ εἰκοστῶν ἢ ἄλλως ὅπως οὖν αἰρουμένων. Καὶ γὰρ ἡμεῖς ἐνετύχομεν
 σφαίραις βαρβαρικαῖς Αἰγυπτίων καὶ Χαλδαίων κατὰ τὰς μοίρας τοῦ ζωδιακοῦ
 τὰς τῶν βίων διαφορὰς μετρούσαις, καὶ τὴν μὲν ποιούσαις εἰ τύχοι βασιλικὴν,
 τὴν δὲ ἐξῆς, ὁ καὶ παράδοξον ἀκούσαι, ἐμπορικὴν τινὰ καὶ ταύτης χεῖρονα
 30 τῆς ζωῆς, καὶ ἄλλην ἱερέως, καὶ τὴν μετ' αὐτὴν δούλου, καὶ τὸ τοῦδε χεῖρον
 ἀπρηυθριακότος πρὸς τὴν ἄρρενα φύσιν. ὡς οὐδὲν θαυμαστὸν καὶ τὰς συγ-
 κλήρους ψυχὰς τὸ πρωτεῖον ἔχειν καὶ μέσον καὶ ἔσχατον κατὰ τὰς ἀναφοράς

2 *συνάπτειν *HM* || 7 sq. καὶ . . . ἀπὸ γυναικὸς *M* || 8 ἡ μὲν *supplevisi, scil. Atalantia* (cf. *Plat. p. 620b*) || *μέτεισι βίον] *H . . M* || 9 τὴν *et* 10 εἰς γυναικεῖον *om. H pr. in lacuna* || 9 ἐπέδωκεν *M* || 10 γυναικεῖον] γυναικὸς βίον *Usener* || *ἀνδρας (id. *Usener*) ἀνδρα *HM* || τεχνικὸς] γυναικὸς *om. H pr. in lacuna* || 11 τὸν Ἐπειὸς *M*] τὰς ἱεπέας (*om. pr. in lacuna*) *H* || ἐποίησε *H* || 12 ζωὴν *H pr.* || ἡ] ἢ *Iliadis libri meliores* || 13 μά.ης (ἡς *om. pr.*) *H* || 14 ἔστιν *M* || 17 εἶπεν *M* || μαχεῖν *H pr.* || 21 πατήρ] *i. e. Syrianius* (cf. *Proclus in Parmen. 7 p. 127 Cous.* || Πορφύριος] cf. *Stob. ecl. II 8, 42 p. 169, 24 sq. 172, 4 Wachsm.* || 23 εἶχεν *M* || 24 τοῦτο] τότε *Usener* || 26 ὅπως οὖν *H pr. M* || 26 sq. Cf. p. 27, 38 || 27 κατὰ τὰς — 29 καὶ ταύτης χεῖρονα (κατὰ τὰς — 28 ποιού *et* 29 τὴν δὲ ἐξῆς δ καὶ *et* κτῆν τινὰ καὶ ταῦ *om. H pr. in spat. vac.*) *H*] καὶ τὰς μοίρας τοῦ ζωδιακοῦ . . βίων . . εἰ τύχοι βασιλικὴν . . παράδοξον ἀκούσαις, ἐμπορικὴν . . χεῖρονα *M* || 29 *ἀκούσαις *HM* || 30 τὴν ἱερέως καὶ *om. H pr. in spat. vac.* || 31 ἠρυθριακότος *H pr. M* || ὡς οὐ *et* 32 ἡρους ψυχὰς *om. H pr. in lacuna* || 32 *κατὰ] τὰ *HM*

τῶν μοιρῶν, εἴπερ καὶ αἱ διαφοραὶ τῶν βίων κατ' αὐτάς, ὡς αἱ εἰρημέναι σφαῖραι διασημαίνουσιν· ὧν μίαν τινὰ Κύρατος ἐπιγραφομένην εὐρομεν, καὶ
683 ἄλλην εἰς ἄλλον ἀναφερομένην πατέρα τῶν λόγων, πάσας δέ, ὅπερ ἔφην, τὸν βίον ταῖς τῶν μοιρῶν ἀφοριζούσας ἰδιότησιν, ὡς τοῦ ποιοῦ τοῦ κατὰ τοὺς βίους ἀποτελουμένου διὰ τοὺς τῶν ἀστέρων πρὸς τὴν μοῖραν συσχηματισμούς. 5

Τούτοις τοίνυν ἐπομένως ἢ τοῦ γελωτοποιοῦ Θεοσίτου ψυχῇ πῖθηκον ἐνε-
δύετο, φησὶν [p. 620°]. γελωτοποιὸς μὲν οὖν ἦν Θεοσίτης, ὃ τι οἱ εἴσαιτο γελοῖον Ἀργείοισιν [Π. Β 215], λέγων· τὸν δὲ πῖθηκον ἐνδύεται διὰ τὴν τοῦδε τοῦ ζφύου φύσιν καταγέλαστον ὄντως οὖσαν τῇ μιμῆσθαι τὴν ἀνθρώπου ζωὴν, ἀλλ' ἐπὶ τὸ αἰσχίον. ἅπας οὖν μετὰ τοῦ αἰσχροῦ καὶ ἀσθενοῦς γελοῖος 10 ὧν πιθηκόμορφός ἐστιν, ὥσπερ λεοντόμορφος ὁ ἀνδρικός μετὰ φιλονείκου καὶ θυμικοῦ πάθους, καὶ ἀετόμορφος (ὁ) βασιλικὸς μετὰ τῆς πρὸς τὸ ἀνθρώπινον γένος ἐμπαθείας· καὶ ἐφ' ἐκάστων τρόπος ὁ αὐτός, τὰ μὲν εἶδη τῆς ζωῆς λαμβάνων ἀπὸ τῶν ἥρωικῶν ψυχῶν, τὰ δὲ ἀπὸ τῆς ἱστορίας ἔθη προστιθ[ε]ις].
. . . ἐκεῖνοι μὲν μετὰ τὰς ἐκ τῶν σωμάτων ἐξόδους ἀπαλλαγέντες χωριστὴν 15 ἔσχον ζωὴν γενέσεως, οἱ δὲ ὅμοιον μὲν ἐκείνοις ἔχοντες τὸ τῆς ζωῆς εἶδος, τοῖς δὲ πάθεσιν ἐνισχόμενοι, τοιούτοις ζφύοις ἀλόγοις ἐνφκίσθησαν, μόνον οὐχὶ βοᾶν οἰητέον τὸν παρόντα μῦθον· 'μὴ τὰ δοκοῦντα εἶναι ἀγαθὰ μετὰ παθῶν, ὦ ψυχαί, μετέρχεσθε· τοῦτο γὰρ ὑμᾶς εἰς ἀλογίαν καταξέει, παρ' ἧ φυσικῶς ἐστὶ ταῦτα καὶ ἐμπαθῶς, οἷον τὸν μουσικὸν εἰς ἄλογον μουσικὴν, τὸν ἀνδρικὸν 20 εἰς ἄλογον ἀνδρῖαν, τὸν βασιλικὸν εἰς ἄλογον βασιλείαν, καὶ ποιήσει κύκνους, λέοντας, ἀετούς· ἐστὶ γὰρ ταῦτα καὶ ἀλόγως ἔχειν καὶ λογικῶς, ποιεῖ δὲ ἀλογίαν ἐμπαθῆς ζωῆ, καὶ ἀνθρωπίνην ἀπαθῆς'.

Ὅτι δὲ οἱ εἰρημένοι βίοι πάντες συνάδουσι τοῖς ἐν Φαίδρῳ [p. 248^d°] βίοις, εὐδῆλον. καὶ γὰρ ὁ μουσικὸς ἦν ἐν ἐκείνοις καὶ ὁ βασιλικὸς καὶ ὁ πο- 25 λεμικὸς καὶ ὁ τεχνικὸς καὶ ὁ γυμναστικὸς καὶ ὁ μιμητικὸς, οἷον ἐπεδίωκεν ὁ τὸν πῖθηκον ἐνδουόμενος ἐπὶ τὸ αἰσχίον, ὡς Ἐπειὸς τὸν τεχνικόν, ὡς ἡ Ἀταλάντη τὸν γυμναστικόν καὶ οἱ λοιποὶ τῶν εἰρημένων τοὺς λοιπούς.

Ἐπ' ἐσχάτων τοίνυν ἢ Ὀδυσσεὺς ψυχῇ (ληπτέον δὲ καὶ ταύτην εἶδος εἶναι 30 τι ζωῆς, ἐνδεικνυμένην ὥσπερ τὰς ἄλλας ἐκείνας τὸ ἔμφρον ἐν ταῖς τῶν βίων αἰρέ- σεσιν), αὕτη τοίνυν ἰδοῦσα βίον ὑπὸ τῶν ἄλλων ἡμελημένον, ἐσχάτη δὲ λαχοῦσα, φησὶν αὐτός, διὰ τύχην, ἧς ἔργον τὸ συντάττειν ἡμᾶς πρὸς τὸ πᾶν, ταύτην οὖν
684 ἔχουσα τοῦ κλήρου τὴν τάξιν ὅμως διὰ φρόνησιν εἴλετο βίον ἄριστον, πόνων λε- λωφηκυῖα, φησί, καὶ φιλοτιμίας· ἀποδ

2 κύρατος H | κράτος M. *Nomen hominis barbari corruptum videtur (temptabam Κυράνου, cf. Fabricius Bibl. Gr. I p. 69 sqq. Harl.)* || 5 τῶν om. M || συχηματισμοῦς M || 7 φησὶ H || εἶσαι τὸ H || 12 ὁ addidi || 14 ἱστορίας ἔθη — 16 ἐκείνοις ἔχοντες (ας ἔθη — 15 ἐξόδους et ριστὴν ἔσχον om. H pr. in lacuna) H] ἴστο . . . οἱ δὲ ὅμοιον μὲν . . . ὡς ἔχοντες M || 14 *προστιθ[ε]τον, ἐκεῖνοι H; suppl. e. g. [οὐκοῦν, εἴπερ] ἐκεῖνοι ? || 17 μονονουχὶ HM || 20 ἐστιν M || μουσικὴν — 21 ἀλογον om. M || 23 ἀνθρωπίνην] addendum φύσιν || 29 ἐπ' ἐσχάτων H] ἐπεσχάτως M || ὀδυσσεὺς H || 33 πόνων φιλοτιμίας λελωφηκυῖαν Plat. p. 620° || 34 φησὶν M || φιλοτιμίας, ἀποδ — 105, 3 κατὰ γένεσιν λελειμμένης (ας, ἀποδ — p. 105, 1 αὐτὸς et p. 105, 2 τῆς φιλοτιμουμένης et p. 105, 3 τῆς κατὰ γένεσιν om. H pr. in spat. vac.) || φιλοτιμίας . . . ὁ Πλάτων, ὡς ἀπὸ τῆς . . ἐπὶ τὸ ἄνω πορευομένοις . . λελειμμένης M || suppl. ἀποδ[ετικὸς] ?

..... ψυχῆς· οὕτω γοῦν αὐτὸς
 [φιλοτι]μίας ὁ Πλάτων, ὡς ἀπὸ τῆς φιλοτιμουμένης ἐπὶ τὸ ἄνω πορευομένοις,
 τῆς κατὰ γένεσιν λελειμμένης· ἐλέσθαι δ' οὖν τὴν τοιαύτην ψυχὴν τὸν ἄριστον
 ἐκ τῶν ἐνότων, οὐκ ἀπερισκέπτως ἐλομένην, ἀλλὰ ζητοῦσαν ἐκ τῶν λοιπῶν
 5 (τοῦτο δὲ ὡς ἂν πλειόνων ἔτι ὄντων τὸν ἀμείνω) καὶ περιουῶσαν· ὁ δὲ σημαίνει
 τὴν μεταβατικὴν τοῦ λογισμοῦ τῆς διανοίας ἐνέργειαν· κρίνασαν δ' οὖν τὸν
 ἰδιώτου καὶ ἀπράγμονος βίον ἄριστον ἐλέσθαι τότε τὸν τοιοῦτον (ἀντιδιήρηται
 δ' ὁ μὲν ἰδιώτης πρὸς τὸν τυραννικὸν καὶ ὄλως ἀρχικὸν καὶ φιλότιμον, ὁ δὲ
 ἀπράγμων πρὸς τὸν ἐπίπονον· εἴρηται γὰρ ὅτι πόνων ἐλεωφῆκει καὶ φιλοτι-
 10 μίας)· ἐλομένην δὲ τὸν τούτων ἀπηλλαγμένον εἰπεῖν ὅτι τοῦτον ἂν εἴλετο βίον
 καὶ πρώτη τῶν ἄλλων τυχοῦσα κλήρου.

Καὶ πάλιν ὑπομνηστέον ὅτι τοῦτο δείκνυσιν, ὡς ἄρα οἱ κληροὶ περιέχουσιν
 οἱ πρότεροι τοὺς δευτέρους, καὶ ὅσοι μὲν τοῖς δευτέροις βίοι προτιθενται, καὶ
 τοῖς προτέροις, οὐ μέντοι καὶ ἀνάπαλιν· ὡς ἐξ ἀφθονωτέρων καὶ πλειόνων τοῖς
 15 αἰεὶ προτέροις κληρουμένοις τῆς αἰρέσεως ὑπαρχούσης. οὐ γὰρ ἂν ἡ Ὀδυσσεὺς
 ψυχὴ τοῦτον εἶπεν ἐλέσθαι ἂν βίον (ὄν) εἴλετο ἐσχάτη κληρωθεῖσα τῶν ἄλλων,
 εἰ μὴ καὶ οὗτος ὁ βίος ἐν τοῖς τῶν προτέρων περιείχετο κλήρους. ἀπὸ ταύτης
 δ' οὖν τῆς αἰρέσεως οὕτω γενομένης πιστὸν ἐποίησεν τὸν τοῦ προφήτου λόγον
 εἰπόντος· καὶ τελευταίῳ ἐπιόντι, σὺν νῶ ἐλομένῳ, κεῖται βίος
 20 ἀγαπητὸς οὐ κακός [p. 619^b]· καὶ δῆλον ὅτι γίνεται μὲν ἐν τῷ παντὶ

οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ὡς σωφρονιστικὰ ταῦτα διεσκευάσθαι τοῖσδε τῶν ψυχῶν
 φρόνησιν δεικνύντα τῆς φαινομένης εὐπορίας αἰρετωτέραν, ὅταν ταῦτα μερι-
 25 ζηται. ἀπ' ἀλλήλων μὲν γὰρ εἰς εὐδαιμονίαν οἶδεν ἐλθεῖν· ἡ δὲ οὐκ ἐξ
 ἀνάγκης, εἰ μὴ καὶ φρόνησις εἴη περὶ τὰς αἰρέσεις.

Τούτοις τοίνυν ἐπήγαγεν, ὁ δὲ λοιπὸν ἐστὶ τῆς διαιρέσεως, ὅτι καὶ εἰς ἄλ-
 ληλα τὰ ἄλλα ζῶα μεταβάλλει, τὰ μὲν ἄδικα εἰς τὰ ἄγρια, τὰ δὲ δίκαια
 εἰς τὰ ἡμέρα [p. 620^a]. Λείπεται τοῦτο μετὰ τὰς μεταβολὰς τὰς ἐξ ἀνθρώπων
 30 εἰς τὰ ἄλογα καὶ ἐκ τῶν ἄλογων εἰς ἀνθρώπους, οἷος ὁ κύκνος ἔμπροσθεν,
 οἷα τὰ πρὸ τούτων, ἐν οἷς ἔλεγεν ὅτι καὶ ἐκ τῶν ἄλλων θηρίων εἰς ἀνθρώπους 685
 γίνονται μετατάξεις [p. 620^a], καὶ δὴ καὶ τὰς ἐξ ἀνθρώπων εἰς ἀνθρώπους, ὡς τοῦ
 Ἐπειοῦ καὶ τῆς Ἀταλάντης· ἄς διὰ τοῦτο εἶπεν ἐν μέσοις λαχεῖν ὡς ἐν τῇ μεσό-
 τητι τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς στρεφομένης καὶ τῷ ἐξ ἄρρενος εἰς θῆλυ ἢ τῷ ἐκ
 35 θήλειος εἰς ἄρρεν ἵνα διενεγκούσας. Τούτων γὰρ ῥηθέντων ἐλείπετο καὶ τὴν
 ἐσχάτην εἰπεῖν μεταβολὴν τὴν ἐκ θηρίων εἰς θηρία γενομένην, ἣν τελευταίαν

2 *.....μίας *H* || 3 ψυχὴν (..χην *pr.*) *H* | τυχὴν *M* || τὸν *H* | τὸ *M* || 4 ἀπερισκέπτως
 (*sic*) *M*, ρισκέ *om.* *H pr.* *in lacuna* || λοιπῶν] λόγων *H pr.* || 5 *τὸν] τῶν *H*, *om.* *M* ||
 ἀμείνω] ἀμεί *om.* *H pr.* *in lacuna* || 10 *τοῦτον] τοῦτο *HM* || εἴλετο *H* | εἴλε τὸν *M* ||
 11 *πρώτη (*cf.* v. 16)] πρὸ τοῦ *HM* || 15 ὀδυσσεὺς *H* || 16 *dn addidi* || 19 ἐπιόντι *HM* ||
 νῶ] νοί *H* || 20 παντὶ — 24 φρόνησιν δεικνύντα (οὐ μὴν ἐφ' ἰσοφρονιστικὰ ταῦτα ἐφ' ἰσοφρονιστικὰ *om.* *H pr.*
in lacuna) *H* | παντὶ . . . διεσκευάσθαι τοῖσδε τῶν . . φρόνησιν δεικνύντα (*sic*) *M* || 23 τοῖσδε
 δὲ *H* || 24 τῆς *om.* *M* || εὐπορίας] πορίας *om.* *H pr.* *in lacuna* || 25 ἀπ' ἀπὸ (*om.* *pr.*
in lacuna) *H* || ἐλθεῖν *M* | ἔχειν (*om.* *in lacuna pr.*) *H* || 28 μὲν *H* | ἡμέρα *M* || 35 θήλειος
M || 34 τῷ — τῷ *Usener*] τῶν — τῶν *HM* || 35 γὰρ] ἄρα *Usener* || 36 τὴν ἐκ *M* | τῇ ἐκ *H*

καὶ αὐτὸς προσέθηκεν, διορίζων καὶ ἐπὶ τούτων, ὅτι τὰ μὲν ἄδικα τῆς ζωῆς εἶδη μετέβαλλον εἰς τὰ ἀγριώτερα, τὰ δὲ δίκαια εἰς τὰ ἡμερώτερα· καὶ ἐπὶ πᾶσιν ἐπήνεγκε τοῖς εἶδεσι τῶν μεταβολῶν, καὶ πάσας μίξεις μίγνυσθαι τὰς ζωάς, πέρας ἐπιτιθεῖς τῇ ὅλῃ διαιρέσει τῶν βίων κοινόν. πᾶσα δὲ μίξις ἢ ἐκ τῶν ὁμοίων εἰς τὰ ὅμοια, καὶ τοῦτο διχῶς, ἐκ λογικῶν εἰς λογικά καὶ ἐξ ἀλόγων εἰς ἄλογα· ἢ ἐξ ἀνομοίων εἰς ἀνόμοια, καὶ τοῦτο πάλιν διχῶς, ἢ ἐξ ἀλόγων εἰς λογικά δια[βαιν]ουσῶν ψυχῶν ἢ ἐκ λογικῶν εἰς ἄλογα. καὶ ταῦτα μὲν δῆλα διὰ τῶν ἔμπροσθεν ἡμῖν γέγονεν. Ἄ δὲ τελευταῖα προσέθηκεν, σκοπτεόν, ὅταν λέγῃ τὰ ἄδικα εἰς τὰ ἄγρια καὶ τὰ δίκαια μεταβάλλειν εἰς τὰ ἡμερα, πότερον ἀλόγων εἶναι τῶν ὄντι μετοικήσεις ψυχῶν εἰς ἄλλα ζῶα ἄλογα, 10 οἷον κυνείας ψυχῆς εἰς ἵππειον ζῶον μετιούσης, ἢ καὶ ταύτας ψυχῶν μὲν ἀνθρωπίνων, μετενδουμένων δὲ ἀπὸ ἀλόγων εἰς ἄλογα, καὶ ἀπὸ μὲν τῶν ἀδικωτέρων ζῶων, οἷον ἰκτινῶν καὶ λύκων καὶ ὅσα ἀρπακτικά, εἰς τὰ ἄγρια μεθισταμένων, οἷον ὅσα ἰοβόλα, ἃ δὴ παντελῶς ἐστὶν ἀνήμερα· ἀπὸ δὲ τῶν δικαιοτέρων, οἷον πελαργῶν καὶ τοιούτων ἄλλων, εἰς τὰ ἡμερα, οἷον μελίσσας καὶ 15 μύρμηκας, ἃ δὴ πολιτικὰ γένη καὶ ἡμερα προσεῖπεν αὐτὸς ἐν τῷ Φαίδωνι [p. 82^b], τὰ μὲν βασιλικῆς τὰ δὲ οἰκονομικῆς ἔχοντα ζωῆς ἔχνος.

Τούτων δὲ προκειμένων εἰς ζήτησιν, λέγωμεν ὅτι καὶ ταύτας τὰς μεταβολὰς οὐκ ἀλόγων ψυχῶν ἀλλ' ἀνθρωπίνων οἶεσθαι δεῖ λέγεσθαι παρὰ τοῦ Πλάτωνος, καὶ περὶ τούτων εἶναι μόνων ἀπλῶς σύμπαντα τὸν περὶ τῶν μετε- 20 σωματώσεων αὐτῷ λόγον. τοῦτο δὲ ἡμεῖς ἐκ πολλῶν ἀποδείξομεν. πρῶτον μὲν γὰρ ὁ τοῦ προφήτου λόγος οὐ πρὸς ἀλόγους, ἀλλὰ πρὸς λογικὰς ἦν ψυχὰς· γελοῖον γὰρ ἀλόγοις λέγειν Ἀνάγκης θυγατρὸς κόρης Λαχέσεως ὅδε 686 λόγος, καὶ οὐχ ὑμᾶς λήξεται δαίμων, ἀλλ' ὑμεῖς δαίμονας αἰρήσεσθε, καὶ αἰτία ἐλομένου, θεὸς ἀναίτιος [p. 617^a], καὶ τε- 25 λευταῖφ [ἐπιόντι, σὺν νῶ ἐλομένῳ, κ]εῖται βίος ἀγαπητός, οὐ κακός [p. 619^b]. τήνον . . [κ]ατέτεινεν πρὸς τὰς φρονήσεως μετεχούσας * * * ἐπαίειν οὐχ ὅτι τῶν ἀπὸ νοῦ προϊόντων λόγων, ἀλλ' οὐδὲ ὅλων λόγων φοχὰς οὐδὲ σὺν νῶ τι δυναμένας αἰρεῖσθαι καὶ πράττειν. ἔπειτα ὅτε διώριζεν αὐτὸς πῶς δεῖ ποιεῖσθαι τὰς αἰρέσεις καὶ ἔλεγεν ψυχῆς τάξιν μὴ ἐνεῖναι [p. 618^b], 30 σαφῶς ὡς περὶ λογικῶν διελέγετο ψυχῶν· ταύτας γὰρ ἤξιον μὴ ἐκπλῆττεσθαι ὑπὸ δυνάμεων καὶ ὑπὸ πλούτων καὶ εὐγενειῶν, ἀλλὰ κρίσιν ἐφιστάνειν τοῖς βίοις καὶ σκοπεῖν τὸν εἰς εὐδαιμονίαν ἄγειν μᾶλλον δυνάμενον ἐκ τῶν προτει-

3 ἐπήνεγκε τοῖς εἶδεσιν *M* || 4 ὅλη *H* || 5 ἐκ λογικῶν εἰς λογικά — 8 δῆλα (*om. pr. in grae. vac.*) *H*, *in quo quae sequuntur omnia usque ad 110, 1 τὸν δὲ προσήκοντα Holstenii manu scripta sunt* | ἐκ λογικῶν . . . ψυχῶν ἢ ἐκ λογικῶν εἰς ἄλογα . . . δῆλα *M* || 7 *διαβαινουσῶν ψυχῶν] δια μουςῶν (*μ ex corr.*) ψυχῶν *H*, διὰ μέσων τῶν ψυχῶν *coll. p. 89, 18 sq. Usener* || 8 ἡμῖν λεγομένων γέγονεν *H pr.* || 9 λέγει *H* || εἰς ἡμερα *H pr.* || 10 μετοικήσεις *HM, corr. Usener* || 14 ἐστὶν ἄγρια ἀνήμερα *H pr.* || 18 λέγωμεν *M* | λέγομεν *H* || 19 ἀλλὰ *M* || 24 δαίμων λήξεται εἰ δαίμονα *Plat.* || 25 *τελευταῖφ — ἐπαίειν οὐχ ὅτι] τελευταῖω (τελευτῶν *pr.*) εῖται βίος ἀγαπ. τήνον. κατέτεινεν (ἀνέτεινεν *pr.*) πρὸς τὰς φρονήσεως μετεχούσας ἐπαίειν οὐχ ὅτι *H*, τελευταῖφ . . . οὐχ ὅτι *M* || 27 *post* κακός *ad sententiam eurplicas fere* [οἷα δηλονότι κ]ατέτεινεν || 28 *hiatum notavit Usener expleendum fere verbis* ἀλλ' οὐ τὰς ἀδυνατούσας || *λόγων] λό ον *H*, λογικὰς *M* || 29 διώριζεν *H* || 31 ὡςπερὶ τῶν λογικῶν *H pr.* || 32 *ἐφίστανεν *HM* || 33 μᾶλλον ἄγειν *H*

νομένων· ἐν τούτοις δὴ πᾶσιν καὶ τοῖς τοιούτοις δῆλος ὢν οὐ περὶ ἀλόγων ἀλλὰ περὶ λογικῶν μόνον διαταττόμενος ψυχῶν· ποῖα γὰρ ἐκπληξίς ἢ κρίσις πλούτου καὶ πενίας καὶ δυνάμεως καὶ ἀδυναμίας καὶ τῆς ἐν τούτοις μεσότητος ἐν ἀλόγοις; τρίτον τοῖνον μετὰ τὸ συμπληρῶσαι τοὺς περὶ τῶν μεταβολῶν
 5 λόγους πάντας κατάγων λοιπὸν εἰς τὴν γένεσιν πάσας ἀκούσωμεν ὅσα φησὶν [p. 620^d]. ἐπειδὴ δ' οὖν πάσας τὰς ψυχὰς τοὺς βίους ἤρῃσθαι, πάσας ἰέναι πρὸς τὴν Λάχθειν, καὶ τὸν δαίμονα δέχεσθαι παρ' αὐτῆς φύ-
 λακα καὶ ἀποπληρωτὴν, φησὶν. εἰ οὖν πᾶσαι μὲν ἤρῃνται, ψυχαῖς δὲ ἀλόγοις αἴρεσις οὐκ ἔστιν (οὐδὲ γὰρ προαίρεσις), δῆλον ὡς οὐκ ἦσαν ἐν ταῖς
 10 εἰρημέναις μεταβολαῖς ἀλόγων μετοικήσεις, ἀλλ' ἀνθρωπίνων εἰσι πᾶσαι ψυχῶν τὰς μετενδύσεις ἐκεῖνας ποιουμένων, καὶ ἀπ' ἀρχῆς εἰς τέλος περὶ ἐκεῖνων ἔστιν ὁ λόγος. Μὴ οὖν ζητῶμεν καὶ ἄλογα ζῶα πῶς εἰς ἄλογα ἄλλα μέτεισιν, ἀλλὰ μένωμεν ἐπὶ τῶν λογικῶν ψυχῶν. τὸ γὰρ αὐτεξούσιον ἐν μόναις ταῖς
 λογικαῖς ἔστι ζωαῖς· ὡς καὶ ὁ Ἀθηναῖος ξένος [legg. X p. 904^b] ταῖς ἡμετέραις
 15 ψυχαῖς τὸν θεὸν τοῦ πο[ι]ᾶν τινα γίγνεσθαι φησι] δοῦναι τὴν ἐξουσίαν, ταύτας δὲ κυρίας οὕσας τοῦ μεταβάλλειν ἑαυτὰς κατὰ τὸ χεῖρον ἢ βέλτιον ὑπὸ τῆς εἰμαρμένης εἰς ἄλλην καὶ ἄλλην τάττεσθαι χώραν, ἐν ἣ ταχθεῖσαι πᾶσαι νικῶ-
 σαν μὲν ἀρετὴν ἐν τῷ κόσμῳ παρέχονται, κακίαν δὲ ἡττημένην.

Ὅτι δὲ καὶ ἀνθρώπιναι ψυχαὶ μετίσιν ἀπ' ἄλλων ἀλόγων ζῶων εἰς ἄλλα,
 20 δεδήλωκεν καὶ ἡ καθ' ἡμᾶς ἱστορία καὶ (ἢ) μικρὸν πρὸ ἡμῶν. Νεστορίος γοῦν [[Ὶν]] ὁ μέγας ἀνὴρ ἱερατικὸς εἰς τὴν Πρώμην ἀφικόμενος γυναικὸς μιᾶς 687
 τῶν εὐπαρύφων*) μόλις ἐξεῖπειν ἐθελήσασθαι, θρηγούσης δὲ ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν ἔμπροσθεν βίων αὐτὸς ἀκούσαι λέγεται περὶ ἑαυτῆς ἱστορούσης, ὡς ἄρα ἐν
 25 περιόδοις προτέραις ἐν Ἀδασμάστῃ τῆς Ἀττικῆς ἐγεγόνει παιδισκάριον καπῆλοις τῶν ὑπηρετοῦν, λήθη δὲ ὑπερβαλλούσῃ κατείχετο τῶν αἰεὶ προσταττομένων ὑπὸ
 τῶν χρωμένων, καὶ ἀπεκλάετο τὴν λήθην, ὥσπερ ὅτε ταῦτα ἔλεγεν τὴν μνήμην·
 συμμῖξει οὖν αὐτὴν τινι φάσματι καὶ αἰτῆσαι μνήμην καὶ αἰτήσασαν λαβεῖν,
 καὶ λαβοῦσαν πάντων ἐξῆς τῶν ἐκεῖθεν διαμνημονεύειν. γενέσθαι οὖν αὐτὴν
 ὡς ἐμέμνητο μετ' ἐκεῖνον τὸν βίον κυνὸς ψυχῆν**), καὶ ἀχθεσθεῖσαν μετὰ τὴν
 30 σὺνερεῖν ὡσαι τὸν κύνα ἐκ τέγουσ τινός, ἀπαλλαγῆναι βουλομένην τοῦ δεσμοῦ·
 καὶ τῆς ἀδίκου πράξεως εἰς τὸν κύνα δίκην τίνουσαν εἰς ὄφιν ἔλθειν, καὶ
 ἐκεῖνον κτεῖναι δυσχεράνας τὴν φύχωσιν, ἐκτείνασαν αὐτὸν ἀμάτης κινουμένης

*) εὐπάρφος· ἀγαθοῦ πατρὸς θυγάτηρ.

**) διήγημα ψευδέστατον.

1 *δῆλος οὖν M, δῆλοσσαν H || 2 ποῖα H || 5 *ἀκούσωμεν HM || 6 ἤρῃσθαι (sic) H || 7 δέχεσθαι] λάχθειναι H || 10 μετοικήσεις HM, corr. Usener || ἀλλὰ M || εἰσὶν M || 11 τὰς μὲν ἐνδύσεις H || 13 αὐτεξούσιον ἐν μόναις — 14 ταῖς ἡμετέραις H] αὐτεξούσιον... ἡμετέραις M || 14 Ἀθηναῖος ξένος om. H pr. in lacuna || 15 *τοῦ πο... δοῦναι M, τοῦ π δοῦναι H || 17 χώραν H] μοῖραν M || 20 ἢ addidit Usener || πρὸ ἡμῶν. Νεστορίος γοῦν ἦν H, πρὸ ἡμῶν Νεστορίος. ἦν οὖν M; ἦν seclusi || 22 θελεσάσης H || 24 ἐν Ἀδασμάστῃ] *nomen aut corruptum aut inepte fictum* (ἐν Ἀλαῖς μὲν ἔσται Rohde *mus. Rhén.* XXXII p. 331) || 27 λαβεῖν] γαμεῖν H pr. || 31 *τείνουσαν HM || 33 ἀγροθῶ πατρὸς θυγάτηρ εὐπάρφος H pr. *Eandem glossam habet Hesychius* || 34 *scholion om. H*

ἔμπροσθεν τῆς ἀμάξης· κάκεινον μὲν κατατηθέντα ἀπολείσθαι, μετὰ δὲ ἐκεῖνον ἄρκτον γενομένην καὶ τὸν εἰμαρμένον χρόνον τῷ ζῷῳ συμβιῶσαν εἰς ἄνθρωπον ἐλθεῖν. ἐκείνην μὲν οὖν καὶ τῆς μνήμης καὶ τῶν ἐπὶ τῇ μνήμῃ θρήνων ὁ Νεστόριος ἰάσατο θεοῖς χρώμενος συνεργοῖς καὶ περὶ τοῦ μέλλοντος ἔχειν ἀμεινούς ἐλπίδας ἐποίησεν· ἐκ δὲ τούτων χρῆ λαβεῖν ὅτι καὶ ἀπ' ἄλλων ζῶων εἰς ἄλλα κατὰ δίκην γίνονται μεταστάσεις καὶ δι' ἀδικίαν εἰς ἀγριώτερα, καὶ ὡς ἔστιν καὶ ἐν ἀλόγοις ἀδικία καὶ δικαιοσύνη, καὶ πάντων δίκη καὶ νόμος ἔφορος.

Ὅτι μὲν οὖν πάσας τὰς ἐν ταῖς αἰρέσεσι ταύταις μεταβολὰς ψυχῶν εἶναι δεῖ νομίζειν λογικῶν ἢ εἰς τὰ ὅμοια μεθισταμένων ἢ εἰς τὰ ἀνόμοια, καὶ ἢ ἐπὶ τὸ κρεῖττον ἢ ἐπὶ τὸ χεῖρον τὴν μεταβολὴν ποιουμένων, εἴρηται πρότερον, 10 καὶ εἰληπταί πάντα ἐκ διαιρέσεως ἡμῖν τὰ εἶδη τῆς ζωῆς. συλλογισώμεθα δὲ ὅσα ἔπεται τοῖς δεδειγμένοις. ὧν ἔστι πρῶτον τὸ τὰς εἰς τὰ ἄλογα ζῶα καθόδους μὴ εἶναι τῶν ἐξ οὐρανοῦ ψυχῶν εἰς γένεσιν ἰουσῶν. οὐδὲ γὰρ ἄνοδος ἢ εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον ἐκ τῶν ἀλόγων γένοιτο ἄν, ἀλλ', ὡς εἴρηκεν αὐτός 688 [p. 619°], (τῶν) καὶ ἄνευ φιλοσοφίας ἢ καὶ νοῦ τό γε ἐν τεταγμένη πολιτείᾳ βεβιωκέναι πάντως ἐχουσῶν. οὕτως γὰρ καὶ ἔσται ἄλλιν εἰς τὸ ὅμοιον ἢ μετοίκησις, ἀπὸ τεταγμένης παρ' ἀνθρώποις πολιτείας εἰς τὴν ἐν τῷ κόσμῳ τεταγμένην πολιτείαν· τοιαύτη δὲ ἢ τῶν κατ' οὐρανὸν περιόντων, ὅπου (μῆτε ἀδικεῖ μὴδὲν) μῆτε ἀδικεῖται, πάντα δὲ ἐν κόσμῳ φέρεται καὶ τάξει καὶ ζῆ μετ' ἀλλήλων τὴν κοινήν ζωὴν, καὶ ἕκαστον τὴν ἑαυτοῦ παρέχεται συμπλήρωσιν εἰς τὸ ὅλον, τὰ ἑαυτοῦ πρᾶττον, καὶ ἐν ἐπιτήδευμα ἔχει πρό [μί]α γὰρ ἰδέα τεταγμένης ἐστὶ πολιτείας· ὡς καὶ τῆς πολιτείας ταύτης ἐν οὐρανῷ τὸ παράδειγμα ὁ Σωκράτης ἔλεγεν τετάχθαι, τῆς ἀρίστης [IX p. 592^b]. χωροῦσιν οὖν εἰς οὐρανὸν οὐκ ἀπὸ τῶν ἀλόγων αἱ ψυχαὶ ζῶων· πορρωτάτω γὰρ ταῦτα τῶν οὐρανίων ζῶων τῶν νοῦν μιμουμένων τὰ ἄμοιρα, τῶν κύκλω 25 κινουμένων τὰ εἰς γῆν κύπτοντα, τῶν ἀεὶ τεταγμένων τὰ ἀεὶ τῇ αὐτῶν φύσει ἄτακτα, τῆς μεταβολῆς πανταχοῦ δι' ὁμοιότητος γινομένης. εἰ δὲ ἢ εἰς οὐρανὸν ἄφεις οὐκ ἀπὸ ἀλόγου γίνεται οἰκήσεως, ἀλλ' ἀπὸ τεταγμένης πολιτείας, ὡς αὐτός φησιν, οὐδὲ τὸ ἀνάκαλιν τῶν ἐξ οὐρανοῦ κατιουσῶν εἰς ἄλογα ζῶα γένοιτο ἄν μετὰστασις ἐκεῖθεν. καὶ γὰρ τοῦτο διώρισεν αὐτός, ὅτι κατὰ 30 συνηθειαν τῶν ἔμπροσθεν βίων γίνονται ταῖς ψυχαῖς αἱ αἰρέσεις [p. 620^a]. ποία δὲ συνηθεῖα συγγενῆς πρὸς ἀλογίαν ἐστὶν πολιτείας ἀνθρωπίνης τεταγμένης; ἐπεὶ καὶ τὸ τυραννίσιν ἐπιτρέχειν διὰ τὰ κράτη τῶν οὐρανίων ἐγγέγονεν ταῖς ἐξ οὐρανοῦ κατιούσαις· καὶ τοῦτο ἐκ συνηθείας τῆς περὶ τὰ οὐράνια, τὸ

1 κατατηθέντα (κατατηθένται pr.) — 3 ἐλθεῖν. ἐκείνην H] κατατηθέντα . . . ἐκείνην M || 1 *ἀπολείσθαι (ex ὑπολείσθαι corr.) H || δὲ ἐκεῖνον] δὲ εἶπον H pr. || 2 γενομένην H pr. || τὸν om. H pr. || 3 τῇ μνήμῃ] τῆς μνήμης ἕνεκα H pr. || 4 χρώμενος H] χρῆσάμενος M || 7 ἐστὶν H || 11 ἡμῖν om. H || 12 τοῖς Usener] τούτοις HM || πρῶτον M] τὸ πρῶτον H || 13 ἀναδος H || 14 ἢ H] ἢ M || 15 τῶν addidit Usener || *ἢ] ἢ HM || 16 παντῶς H || μετοίκησις M || 17 τὴν om. M || 18 κατ' οὐρανίων H || μῆτε ἀδικεῖ μὴδὲν suppl. || 20 κοινήν Usener] κοινήν HM || 21 ἔχει — 23 τὸ παράδειγμα ὁ Σωκράτης H] ἔχει . . . ταύτης ἐν οὐρανῷ . . . ὁ Σωκράτης M || 22 α γὰρ ἰδέα om. H pr.; μία suppl. Heitz || 23 ἀρίστης H] ἀρετῆς M || 25 ταῦτα om. M || τὰ ἄμοιρα — 26 κινουμένων om. M || 26 τὰ δεῖ τῇ] τὰ δεῖ τεταγμένα H pr. || αὐτῶν HM || 27 ὁμοιότητα M || 30 διώρισεν H || 34 τῆς om. H

δὲ ὅλως εἰς ἄνθρωπον χωρεῖν (ἐκ) τῆς ἀπ' ἀνθρώπων εἰς τὸν οὐρανὸν ἀφίξεως·
 μίξασαι οὖν ἀνθρωπίνην πολιτείαν καὶ δύναμιν κρατητικὴν εἰς ὄρεσιν τῆς τυραν-
 νικῆς κατέστησαν ζωῆς, ἀφελούσαι μὲν τῆς ἀνθρωπίνης πολιτείας τὸ τεταγμένον,
 ὅπερ ἐποίησεν αὐτὰς τῆς ἐν οὐρανῷ λήξεως τυχεῖν, τῆς δὲ ἐν οὐρανῷ δυνάμει
 5 ἀγνοήσασαι τὰ κατὰ νοῦν, διότι καὶ ἄνευ νοῦ ἐπεποίητο τὴν ἄνοδον· τῷ γὰρ
 ὁμοίῳ τὸ ὅμοιον γνωστόν. Ὅτι μὲν οὖν τὰς οὐρανόθεν κατιούσας εἰς γένεσιν εἰς
 ἄλογα ζῷα χωρεῖν ἀδύνατον, δῆλον· ἐπόμενον δὴ τὰς ἐκ τῶν ὑπογείων τόπων
 τοῦτο τὸ πάθος ὑπομένειν, διὰ μὲν τὰ ἐν Ἄιδου δράματα καὶ μάλιστα τὰ περὶ
 τὸν Ἄρδιαῖον ἐκτρεπομένας τοὺς τυραννικοὺς βίους, φερομένας δὲ ὅμως ὡς αὐχμοῦ
 10 καὶ κόνεως μεστὰς εἰς τὰς χθονίας ζωὰς καὶ τὴν ἀλογίαν δηλονότι).

Πῶς δὲ ἄρα διεγίνωσκεν ὁ θαυμαστός τούτων ἄγγελος, ὅτι βεβιωκυῖαι
 πρότερον ἦσαν αἶθε αἱ ψυχαι λογικῶν ζῴων βίον ἢ ἀλόγων· τὰς μὲν γὰρ 689
 παρούσας αὐτῶν αἱρέσεις ἐώρα, καὶ εἰς αὐτὰς βλέπων καὶ εἰς τὸ πᾶν τοιῶνδὲ
 τινων βίων οἰστικὸν ὑπάρχον· τὰς δὲ πρὸ τῆς χιλιέτους περιόδου ζωὰς αὐτῶν,
 15 ἀφ' ὧν εἰς τὰς τότε παρούσας ἦσαν, πῶς ἐώρα; καὶ πόθεν εἶχεν φράζειν ὡς
 αἱ μὲν ἐξ ἀνθρώπων εἰς κύκλους ἦσαν καὶ ἀηδόνας, αἱ δὲ ἐξ ἀλόγων εἰς ἀν-
 θρώπους, ὡς αἱ ἀπὸ κύκλων εἰς ἀνθρώπους, αἱ δὲ καὶ ἐξ ἀλόγων εἰς ἄλογα,
 καθάπερ αἱ ἐκ θηρίων εἰς θηρία μετενδύμεναι; Μήποτε οὖν ἀληθὲς μὲν καὶ τὸ
 σὸν δὴ τοῦτο, ὃ φιλε ἑταῖρε, καὶ διηγουμένων ἀκούσαι ταῦτα τὸν Ἥρα τῶν
 20 ψυχῶν (καὶ γὰρ εἴρηται τοῦτο πρότερον [p. 614°], ὅτι καὶ ἠσπάζοντο ἀλλήλας
 ὄσαι γινώριμαι καὶ διηγούντο τὰ σφῶν αὐτῶν, αἱ μὲν ὅσα ἴδοιεν ὑπὸ γῆς, αἱ
 δὲ τὰς ἐν οὐρανῷ πάσας εὐπαθείας· οὐδὲν οὖν θαυμαστὸν τὰς ἐκ τῶν ὑπὸ γῆς
 δικαιοτηρίων καὶ τοὺς (βίους) διηγείσθαι τοὺς ἔμπροσθεν ἀφ' ὧν ὀρμηθεῖσαι
 τὴν περίοδον ἐκείνην ἀνέτηλσαν)· ἀληθὲς δὲ καὶ τὸ τοῖς πνευματικοῖς αὐτῶν
 25 περιβλήμασιν ἐκφαίνεσθαι τοὺς τύπους καὶ τὰς μορφὰς ἔτι τῶν προτέρων βίων,
 εἰ μὲν (ἐν) ἀνθρώπου εἶδει ἐβεβιώκεισαν, ἀνθρωποειδεῖς, εἰ δὲ ἐν ἀλόγων,
 ἐκείνοις παραπλησίους· οὐχ ὡς ἐνδουμένων τῶν ψυχῶν τὰ σώματα καὶ τυπου-
 μένων ὑπ' αὐτῶν εἰς τὴν ἐκάστου μορφήν, ἀλλ' ὡς διὰ τὴν τοῦ λόγου προ-
 βολτὴν καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἑαυτῶν τυπουσῶν εἰς τὴν ὁμοίαν τοῖς ζῴοις σκια-
 30 γραφίαν. καὶ γὰρ αἱ φαντασίαι ποικίλας περὶ τὸ πνεῦμα παρέχονται τοῦτο
 μορφὰς συνεξαλλαττόμενον αὐταῖς καὶ συνδιατιθέμενον· ἢ πῶς οἰόμεθα καὶ
 ἐν τοῖς φάσμασιν πολλάκις ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ διαστήματι τὸ αὐτὸ φαίνεσθαι
 πολύμορφον καὶ φωνὰς ἐκπέμπειν οἰκείας τοῖς σχήμασιν τοῖς φανταζομένοις,
 ἢ ὑπὸ τῆς φαντασίας μετασχηματιζόμενον ἕκαστον καὶ τοῖς μορφάμασιν οἰ-
 35 κείως συμφθεγγόμενον; οὐδὲν οὖν ἀπεικὸς δῆπουθέν ἐστιν, καὶ τῶν ψυχῶν τὰ
 ὑλικά περιβλήματα σφάζειν τὸν τύπον τοῦ ἔμπροσθεν βίου, καὶ κατὰ τοῦτον
 οἶον ἐσκιαγραφημένον ἐν αὐτοῖς τῷ θεωμένῳ δηλοῦν ἀφ' οἷων ἤκουσι ζῴων· 690

1 ἐκ *addidi* || 2 *κατητικὴν H* || 5 ἀγνοήσασαι *Usener*] αἱ νοήσασαι *HM* || πεποίητο
HM || 6 ὁμοίῳ τὸ *bis scr. H* || 7 ζῷα χωρεῖν — τῶν ὑπογείων *H*] ζῷα . . . ὑπογείων *M* ||
 *ἐπόμενον (*id. Usener*)] ἐπόμενον *HM* || *δῆ] δὲ *HM* || 8 μένειν *M* || 9 Ἀριβαῖον *M* ||
 10 *δῆλον *HM* || 11 ἄρα *H pr.*] ἄρα *H corr. M* || 19 ἑταῖρε *HM. Marinum dicit* ||
 20 ἀλλήλας *HM* || 22 *τῶν] τῆς *HM* || 24 δικαιοτηρίων *M*] δικαστηρίων *H. Cf. Phaedr.*
 249^a κριθεῖσα δὲ αἱ μὲν εἰς τὰ ὑπὸ γῆς δικαιοτήρια ἐλθοῦσαι δικτὴν ἐκτίνουσιν || βίους *addidi* ||
 26 ἐν *addidi* || 27 παραπλησίους οὐχ ὡς ἐνδουμένων τῶν *H*] παρα . . . τῶν *M* || 36 σφάζειν
H] σφάζειν *M* || κατὰ *delet Usener*

μέχρις ἂν ἄλλου προβολῆ λόγου τοῦτον μὲν ἀφανίσῃ, τὸν δὲ προσήκοντα τῇ τοῦ παρόντος δυνάμει καὶ προχειρισμένου συμμεταμορφώσῃ, μετὰ τοῦ καὶ τὸ πᾶν εἰς τὴν ἐκείνου διάθεσιν συνεργεῖν καὶ φυλάττειν τὸν πρότερον καὶ τοῦτον τὸν δεύτερον, κατὰ τὴν οἰκίαν ἐκάτερον περίοδον. Τοῦτο μὲν τοίνυν οὕτως ἴψῃ φήσομεν καὶ τῷ ἀγγέλῳ τοῦδε τοῦ μύθου γενέσθαι γνωρίζον, ἐξ ὧν ἤκουσι ζῶναι αἱ ψυχαί, λογικῶν ἀλόγων, εἰς τὴν ἐπομένην γένεσιν.

Ἴσως δὲ ἂν τις ἀπορήσειε, πῶς τῆς ἀπὸ γενέσεως ἐπὶ γένεσιν προποκαταστάσεως τῶν ψυχῶν τελείας χιλιοστῆς οὔσης πορείας, ὁ τῶν θεαμάτων τούτων ἄγγελος ἰδεῖν φησὶ τὴν Ὀρφείως ψυχὴν καὶ τὴν Αἴαντος καὶ τὰς ἄλλας
681 εἰς γένεσιν ἐρχομένας, αἷς οὐκ ἴσος ἦν χρόνος τοῦ τε παρόντος βίου καὶ τοῦ 10
πρωτέρου, καὶ ὅπως οὐδεμιᾶς χιλιοστῆς· ταῦτα γὰρ οὐκ ἔστι συγκλώθειν, τὸν τε τῶν χιλίων ἐτῶν ἀριθμὸν καὶ (τὸ) ψυχᾶς τὰς μὴ ἅμα βεβιωκυίας εἰς δευτέραν γένεσιν ἄγειν ὁμόχρονον καὶ συγκλήρους ποιεῖν. Ἡμεῖς μὲν οὖν καὶ τὸν τῆς χιλιάδος ἀριθμὸν ὅπως ἀκούειν δεῖ συμβολικῶς καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ἠρωικῶν ψυχῶν προείπομεν, καὶ κατὰ ταύτας τὰς ἐπιβολὰς οὐδὲν ἔστιν ἐναντίον· εἴπερ 15
ὁ μὲν εἰδός τι ζωῆς δηλοῖ περιοδικῆς, τὰ δὲ βίων διαφορὰς ὁμοίων ἐκείνας ταῖς ψυχαῖς, ἀλλ' οὐκ αὐτὰς ἐκείνας οὐδὲ μαθηματικὸν ἀριθμὸν τὸν χίλια. Δεῖ δὲ μηδὲ τὴν τῶν πρὸ ἡμῶν τινος ἐπιβολὴν ἀποκρυφασθαι, Ναυμάχιον λέγω τὸν Ἡπειρωτῆν, οὗ καὶ πρότερον ἐμνήσθην τὰς ἱστορίας παρατιθέμενος τῶν ἀναβίωσιν ἐχόντων ἅς ἐκεῖνος ἤθροισεν. περὶ γὰρ δεῦν προβλη- 20
μάτοις εἰς τόνδε τὸν μῦθον μονόβιβλον συγγραφάμενος, περὶ τε τῆς ἀναβιώσεως καὶ περὶ τοῦ πρ. . . λατος εἰρημένην ἀπορίαν, ἀξιοῖ πρὸς (τὸ) δεύτερον ἀπαντῶν, τὸν ἄγγελον τῶν θεαμάτων τούτων θειοτέραν ἀλλαζάμενον ζωὴν τῆς μετὰ τοῦ σώματος οὕτως ὄραν τὰς ψυχὰς τὰς αἰρουμένας τοὺς βίους ὡς οἱ κρείττους ἡμῶν, τὸν δαιμόνιον τρόπον. ὥσπερ οὖν οἱ θεοὶ καὶ τὰ μήπω παρόντα [[καὶ] ὄρω- 25
σιν ὡς ἦδη παρόντα καὶ τὰ μὴ ἅμα ὄντα ὡς ἅμα (ὄντα) (πάντα γὰρ ἐκείνοις ἅμα), τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὸν Ἡρα κατὰ τὸ ἐν ἑαυτῷ θεῖον καὶ τὰς οὐχ ἅμα κατιούσας ψυχὰς ὡς ἅμα κατιούσας θεᾶσθαι (τοιαύτην γὰρ εἶναι πᾶσαν τὴν θεῖαν νόησιν, καὶ τὴν ἐν ἡμῖν)· ταύτας δὲ θεᾶσθαι καὶ οὐκ ἄλλας ὡς ἔχοντά τινες περὶ αὐτῶν ἐνόησας· καὶ τοῦτο μὲν ὡς ψυχὴν πάσχειν τὸ ἀφ' ὧν ἔχει τὴν 30
περὶ ψυχῶν ἀπλῶς θεωρίαν ποιεῖσθαι, τὸ δὲ ὡς παρόντα ὄραν τὰ μὴ παρόντα καὶ ἅμα τὰ μὴ ἅμα ὡς θεῖως ἐνεργούσαν. Τοσαῦτα μὲν ὁ Ναυμάχιος ἐξηπόρησεν εἰς λύσιν τῆς προτεθείσης ἀπορίας.

1 τῇ τοῦ] *hinc incipit librarii alterius manus in H* || 6 ἤκουσι *H* || 7 Ἴσως δὲ — 33 προτεθείσης ἀπορίας *hinc transposui; in HM leguntur post p. 102, 32 κατὰ τὸν θυμὸν, ubi vid.* || 7 ἀπορήσειεν *M* || 8 τελείας *M* | τελείας *H* || 9 φησιν *M* || 10 ἴσος *H* || 11 χιλιοστῆς — τὸν τε τῶν *om. M* || *οὐκέτι συγκλώθειν *H*, οὐκέτι συνακολουθεῖν *Usener* || 12 τὸ *addidi* || 15 προείπομεν] *cf. p. 62, 26. 100, 18 sqq.* || 18 *μήτε *HM* || 19 λέγων *H pr.* || πρότερον] *p. 63 ad II. III* || 20 περὶ γὰρ δεῦν — 23 ἄγγελον (περὶ γὰρ — 21 τε τῆς ἐτ 22 τοῦ πρ. . . λατος ἐῦτερον ἀπαν *om. H pr. in spat. vac.*) *H*] περὶ γὰρ . . ἀναβιώσεως . . εἰρημένην ἀπορίαν ἀξιοῖ . . τὸν ἄγγελον *M* || 21 *μόνον (μόνων *pr.*) βιβλίον *H* || 22 *suppl. fere* τοῦ πρ[ωτέρου βίου, καὶ λύσας ἐκείνην τὴν καὶ ἡμῖν κατὰ π[ηλ]ατος εἰρημένην ἀπορίαν? || τὸ *addidi* || 23 θειοτέραν (θειοτέ *om. H pr. in spat. vac.*) *H*] θ. . . ραν *M* || 24 οἱ *om. M* || 25 *τὸν δαιμόνιον τόπον (δαιμόνιον τό *om. pr. in spat. vac.*) *H* τὸ δαιμόνιον . . *M* || *καὶ ὄρωσιν *HM*, καθορώσιν *Usener* || 26 ὄντα *addidi*

Τριῶν δὲ ἡμῖν δεδειγμένων ἐν τούτοις, ἑνὸς μὲν ὅτι ψυχῶν εἰσι λογικῶν αἱ μεταβολαὶ πάσαι μόνων ἢ ἀπ' ἀνθρώπων εἰς ἄλογα μετιουσῶν ἢ ἀνάπαλιν ἢ ἀπ' ἀρρένων εἰς θήλεα ἢ ἀνάπαλιν ἢ ἀπ' ἀλόγων εἰς ἄλογα, δευτέρου δὲ ὅτι αἱ εἰς ἄλογα μετοικήσεις τῶν ἀπὸ γῆς εἰσὶν ψυχῶν ἄλλ' οὐ τῶν
 5 ἐκ τοῦ οὐρανοῦ προελθουσῶν, τρίτου δὲ ὅπως ἐγνώριζεν ὁ τούτων ἄγγελος τῶν θεαμάτων τὰς ἐξ ἀνθρωπίνων βίων ἢ ἐξ ἀλόγων ὠρμημένας, καὶ δεδειγμένων πάντων οὐκ ἀπιθάνως, ἔπεται τρία μετὰ ταῦτα συγγενῆ τούτοις διασκέψασθαι προβλήματα καὶ τὰ δοκοῦντα περὶ αὐτῶν εἰπεῖν· ὧν ἐν μὲν ἐστίν, εἰ πᾶσαν ᾧ
 10 ψυχὴν εἰς γένεσιν κατιούσαν εἰς ἄλογα ζῶα κατιέναι δυνατόν, ἢ ἐστὶ γένος ψυχῶν τῆς τοιαύτης ἄδεκτον ἀποπτώσεως· ἕτερον δὲ εἰ πᾶν ἄλογον ζῶον ἔχει β
 ψυχὴν ἐφροσῶσαν λογικὴν ἐξωθεν, καὶ οὐκ ἄλλως ψυχοῦσθαι καὶ ταῦτα δυνατόν ἢ διὰ ψυχῆς λογικῆς δυναμούσης τὴν ἐν αὐτοῖς ψυχὴν ἐνούσαν· τρίτον δὲ εἰ γ
 διὰ πάντων ἀλόγων ζῶων ἡ καθοδὸς ἐστὶ τῶν λογικῶν ψυχῶν κατὰ τὴν Πλάτωνος ψῆφον, καὶ εἰ μέχρι τούτων μόνων.

15 Τούτων δὲ τῶν τριῶν τὸ μὲν πρῶτον ζητοῦντες οὐδαμοῦ τὸν Πλάτωνα ᾧ σαφῶς διορίζοντα τὰς πιπτούσας εἰς ἀλογίαν ψυχὰς καὶ ἀπτῶτους γύρομεν ἀπ' ἀλλήλων, πᾶν δὲ τούναντίον ἐνδεικνύμενον, ὡς ἄρα πάσας οἶεται τοῦτο πάσχειν τὸ πάθος. καὶ γὰρ ἐν Τιμαίῳ [p. 42^c] πρὸς πάσας ὁ δημιουργὸς τὰς ψυχὰς λέγων τοὺς εἰμαρμένους νόμους τὴν ἁμαρτοῦσαν εἶπεν ἦξειν καὶ
 20 εἰς θήρειον φύσιν, μὴ διελόμενος ὅτι τισὶν ἐστὶ τοῦτο προσῆκον ψυχαῖς καὶ οὐ πάσαις· καὶ ἐν Φαίδρῳ [p. 248^c sq.] τὴν μὲν φιλοσοφῆσασαν εἰς τὸ 691
 αὐτὸ φησὶν ἀφικνεῖσθαι, τρις ἐλομένην τὸν βίον τοῦτον, τὰς δὲ ἄλλας μετὰ τὸν πρῶτον βίον χωρεῖν καὶ εἰς ἄλογα ζῶα πιπτούσας, οὐχὶ γένει ψυχῶν ἄλλ' εἶδει ζωῆς ἀποδοῦς τὴν τοιαύτην πτώσιν, ὡς καὶ τῆς φιλόσοφον
 25 βίον ἐλομένης, εἰ μὴ ἀδόλως φιλοσοφῆσαι, ταῦτά ταῖς ἄλλαις πάσχειν οὐκ ἀπεγνωσμένης παρ' αὐτῇ· καὶ ἐν αὐτῇ μέντοι τῷδε τῷ μύθῳ [p. 618^b]
 ψυχῆς τάξιν οὐκ ἐνεῖναι προείρηκεν διὰ τὸ ἄλλον αἰρεῖσθαι βίον, καὶ οὐδ' ἐνταῦθα τινὸς ψυχῆς ἔφη μὴ ἐνεῖναι τάξιν, ἀλλὰ ψυχῆς ἀπλῶς. ὥστ' ἐξ
 30 ἀπάντων τούτων εἶναι ἂν λαβεῖν πᾶσαν αὐτὸν ψυχὴν ὑπομένειν τὴν μεταβολὴν ταύτην μὴ ἀπογιγνώσκειν. Εἰ δὲ δὴ τὰς ἥρωικὰς ψυχὰς ἐξηλλάχθαι τῶν καλουμένων ἀνθρωπίνων κατ' οὐσίαν ὑπέληφεν, εἰκάσειν ἔξεστι, ὅτι ταύ-
 τας [τάς] μέχρις ἀνθρώπων κατάγει, καθάπερ τὰς ἀνθρωπίνας μέχρι θηρίων. Ὅτι δὲ ἐκεῖνο Πλατωνικόν ἐστι, λάβοις ἂν ἐκ τε τῶν ἐν τῇ πραγματείᾳ ταύτῃ
 [III p. 391^d] ῥηθέντων πρὸς τοὺς μυθοκλάστας καὶ ἐπιτιμηθέντων, ὡς ἀν-
 35 θρώπων τοὺς ἥρωας οὐδὲν βελτίους ποιούντας καὶ ἐπ' ἐκείνους πάθη προσή-
 κοντα ἀνθρώποις ἀναπέμποντας, καὶ ἐξ ὧν ἐν Κρατύλῳ [p. 397^d sq.] τῶν

3 θήλεα ἢ ἀνάπαλιν — 5 οὐ τῶν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ H] θήλεα . . . αὐτῶν ἀπὸ γῆς . . . ἐκ τοῦ οὐρανοῦ M || 5 ὅπως M] ὅτι ὡς H || ἀγ.....μάτων ἐφ 6 βί. ἢ H pr. || 8 sq. νεμερος ἢ marg. notat H, om. M || 9 ἢ ἐστὶν M, ἢ ἐστὶ H || 14 μόνον Usener || 16 εὐρομεν HM || 20 θήριον HM || 23 *πιπτούσαν HM || 24 εἶδει ζωῆς — 27 οὐδ' ἐνταῦθα H] εἶδει . . . τῷδε τῷ μύθῳ ψυχῆς τάξιν οὐκ . . . προείρηκεν, διὰ τὸ ἄλλον αἰρεῖσθαι βίον . . . δ' ἐνταῦθα M || 25 ἄλλαις ψυχαῖς πάσχειν H pr. || 29 ἂν λαβεῖν (ἂν om. H pr. ἢ spat. vac.) H] συλλαβεῖν M || 30 εἰ δὲ δὴ H] εἰ δὴ δήλον M || 31 ταύτας τὰς M, τὰς τὰς τὰς (sic) H; τὰς seclusi: nisi maius καὶ || 33 ἐστὶν M

δαιμόνων καὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν μέσῳ τὸ τῶν ἡρώων ἔταξε φύλον, [καὶ] ὡς οἱ δαίμονες τῶν ἡρώων ὑπέρτεροι κατὰ τὴν οὐσίαν, οὕτω τοὺς ἥρωας τῶν ἀνθρώπων ὑψηλοτέρους θέμενος· καὶ ἐπὶ τούτοις ἀπὸ τῶν ἐν Νόμοις διωρισμένων [IV p. 717^b], ἐν οἷς ὡς θεῶν ἱερὰ καὶ θυσίας καὶ δαιμόνων, οὕτω καὶ τῶν θεῶν παίδων ἐδοκίμασε σέβειν τοὺς ἑαυτοῦ τροφίμους, ἐφεξῆς τάττων θεοὺς 5 δαίμονας ἥρωας ἀνθρώπους, ὁσίας ἐξηλλαγμένας, καὶ ψυχῶν γένη τέτταρα ποιῶν, θεῖον δαιμόνιον ἡρωικὸν ἀνθρώπινον, καθάπερ καὶ ἐν Κρατύλῳ [p. 397^c—399^e] τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐπισκοπῶν διώρισεν. εἰς γὰρ ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα συχνὰ ὄντα ἀποβλέψας τις εἰκάσειεν ἄν, ὅτι τὰς ἡρωϊκὰς ψυχὰς, αἷ ἀποκαλεῖ παίδας θεῶν, οὐ καταγεί καὶ εἰς θήρειον φύσιν ὡς τὰς ἀνθρώπων (οὐδὲ γὰρ 10 ἄν ἔτι τῇ οὐσίᾳ διαφέροιεν, ὁμοπαθεῖς οὖσαι τῶν ἀνθρωπίνων ὀνομαζομένων ψυχῶν), ἀλλ' εἰς ἀνθρώπων βίους, ὥσπερ τὰς δαιμονίας οὐδ' εἰς ἀνθρώπων βίους ἀπτώτους οὖσας εἰς γένεσιν.

Ἔοικε δὲ καὶ τὰ πράγματα τοῖς λόγοις τούτοις συμβαίνειν. δεῖ γ' οὖν πανταχοῦ ταῖς μεσοῖσι συμπληροῦσθαι πᾶσαν τῶν ὄντων σειράν· ὡς οὖν ἐπὶ 15 τῶν σωματῶν οὐκ ἀπὸ τῶν αἰδίων εὐθύς τὰ πάμφθορα τὴν γένεσιν ἔσχεν, ἀλλὰ 692 τὰ μεταξὺ τούτων ἀδιά τε ὄντα καὶ οὐκ ἀδιά, καθάπερ τὰ στοιχεῖα τὰ ὑπὸ σελήνην, οὕτως ἄρα καὶ τῶν ψυχῶν οὐκ ἀπὸ τῶν αἰῶν μενουσῶν αἰ πᾶσαν ὑπομένουσαι πῶσιν ὑπέστησαν, ἀλλὰ μέσαι τούτων, πίπτουσαι μὲν, ἐπιστρέφουσαι δὲ εἰς τὰς ἀρχάς, πρὶν εἰς βᾶθος πεσεῖν. εἰ δὲ ταῦτα κρατοῖη, καὶ 20 ὅσα ἐν Τιμαίῳ λέγει ὁ δημιουργός, καὶ ὅσα ἐν Φαίδρῳ γέγραπται περὶ τῶν πρώτας καθόδους ποιησαμένων ψυχῶν, καὶ τὸ ψυχῆς μὴ ἐνεῖναι τάξιν ἀνοίσμεν εἰς τὸν κοινὸν περὶ ἀπασῶν λόγον κατιουσῶν εἰς γένεσιν· ἐν γὰρ ταύταις εἶναι καὶ τὰς πιπτούσας ἐπ' ἔσχατον, καὶ διὰ ταύτας συνείρειν αὐτὸν τὰ ἐπόμενα ταῖς ποικίλαις αἰρέσεσι, καὶ τοὺς περὶ τῶν δευτέρων καὶ τρίτων βίων 25 τύπους εἰς ταύτας ὄραν, ἀλλ' οὐκ εἰς πάσας τὰς κατιούσας ὅπως οὖν ἐκείθεν δεῦρο ψυχὰς. καὶ γὰρ ἐξ ὑποθέσεως λέγει τὰ ἐπακολουθοῦντα ταῖς ἀμαρτούσαις· εἰ δὲ τινες εἶεν διὰ τὴν ἄχραντον ζωὴν ἀναμάρτητοι, ταύτας τῶν ἄλλων ἐξηρῆσθαι ψυχῶν, (καὶ) εἰ τινες ποικίλων αἰρέσεων καθαρεύουσαι, τούτων εἶναι καὶ τοὺς βίους μονοειδεῖς. Τούτου μὲν δὴ τοῦ προβλήματος πέρι τοσαῦτα γράφομεν ἐπιστάντες. 30

β Ὅτι δὲ εἰς πᾶν ζῶον καταγεί τὴν λογικὴν καὶ ἀνθρωπίνην ψυχὴν, δῆλον μὲν ἔστι καὶ ἐξ ὧν ἐν τῷ μύθῳ τούτῳ προεῖρηκεν [p. 618^a], ὅτι βίῳ πάντων ἦσαν ζῶων*) προκειμένοι ταῖς ψυχαῖς· εἰ γὰρ πάντων, ἔοικεν ἢ ψυχῇ πᾶσιν

*) κατ' εἶδος πάντων, οὐ κατ' ἀριθμόν. ἐλάττους γὰρ εἶναι γρη τὰς λογικὰς ψυχὰς τῶν ἀλόγων ζῶων, ὥσπερ τῇ οὐσίᾳ κρείττους.

1 ἔταξεν *M* || καὶ ὡς] καὶ *seclusi*; *an corr.* καθὼς? || 4 ἐν οἷς ὡς] ἐνοίσαν *H* || οὐ-
 τως εἰ 5 ἐδοκίμασεν *M* || 5 *τοῖς ἑαυτοῦ τροφίμοις *HM* (*cf. legg. VII p. 804^a*) || 9 συχνὰ
M || τίς *HM* || 10 παίδας θεῶν] *legg. IX p. 853^c. X p. 910^a* || θήριον *HM* || 11 οὐσαι
H] θῦσαι *M* || 14 ἔοικεν *M* || 21 *cf. supra p. 111, 18 sq.* || 24 *ταύτας] ταῦτα *HM* ||
 25 αἰρέσεων *M* || 26 ὅπως οὖν *H pr. M* || 27 ἐπακολουθοῦντα *M* || 28 ἀναμάρτητοι ταύτας
H (*om. pr. in spat. vac.*)] ἀνα... ἦτοι ταύτας *M* || 29 καὶ *addidi* || τούτων εἶναι καὶ τοὺς
 βίους *M*] τούτους εἶναι τελειοὺς (*sic*) βίους *H* (*om. pr. in spat. vac.*) || 30 τοῦ *H*] καὶ *M* ||
 31 β *in marg. om. M* || 34 *scholion 'in margine' scriptum esse testatur M, in ipsa verba*
Procli recepit post vv. εἰ γὰρ πάντων insertum H pr., ante προκειμένοι transposuit H corr. ||
 κατ' εἶδος *M*] κρείττων κατ' εἶδος *H* (*vv. κρείττων — ἐλάττους γὰρ om. H pr. in lacuna*)

ἐγκαταδεῖσθαι ζῶσις, πτηνοῖς ἐνύδροις χερσαίοις· δῆλον δὲ καὶ ἀπὸ τῶν ἐν
 Τιμαίῳ [p. 91^a sq.] ῥηθέντων, ἐν οἷς διὰ πάντων ἄγει τῶν ἀλόγων γενῶν
 τὰς ἐν ἀνθρώποις ἀπροσὺνη συμβεβιωκυίας ψυχὰς, ἡμέρων τε καὶ ἀγρίων. καὶ
 εἶκοι τῆς εἰς φυτὰ μόνῃ πτώσεως αὐτὰς ἐξαιρεῖν, καὶ ταύτη τοῦ Ἐμπεδο-
 5 κλέους διαφέρειν, ὅς φησιν καὶ θάμνος γενέσθαι ποτέ, καθάπερ οἰωνὸς
 καὶ ἐξ ἄλλος ἔμπορος ἰχθύς· προσήκειν ἡγούμενος αὐτὸς τὴν ἀνθρωπίνην
 ψυχὴν μὴ εἰς τὰ πορρωτάτω τῆς ἀνθρωπίνης ἐξολισθάνειν ζωῆς, ἀλλ' εἰς τὰ
 καὶ αἰσθησὶν ἔχοντα τρανεστέραν διὰ τὴν λογικὴν ζωὴν (ἧς εἰκῶν ἢ αἰσθησις),
 καὶ τὴν κατὰ τόπον κίνησιν διὰ τὴν αὐτοκίνησιν (ἧς εἰκῶν ἢ τῶν ζῶων κατὰ 693
 10 τόπον μάλιστα κίνησις). καὶ ὁρᾷς πάλιν τὴν συμφωνίαν τῶν δογμάτων· ὡς
 γὰρ τὰς ἡρωικὰς ψυχὰς ἄγει μέχρις ἀνθρώπων ἀλλ' οὐ μέχρις ἀλόγων, οὕτω
 τὰς ἀνθρωπίνους μέχρις ἀλόγων ἀλλ' οὐ μέχρι φυτῶν. ὅτι γὰρ οὐ κατὰ τὸν
 Ἐμπεδοκλέα καὶ αὐτὸς ἐνδεῖ καὶ φυτοῖς τὴν ψυχὴν τὴν ἀνθρωπίνην, δηλοῖ
 μὲν καὶ ὁ Τιμαίος, τὰς τῶν ζῶων γενέσεις ἀπὸ ταύτης πάσας διατιθεῖς, τὰ δὲ
 15 φυτὰ λέγων [p. 77^a] ἄλλαις αἰσθήσεσι κεραυνόντας τροφῆς ἕνεκα τῶν ζῶων
 δημιουργοὺς [φουτεῦσαι] *τὴν ψυχὴν τῆς ἐπι-
 θυμίας δῆπου λέγων*. δηλοῖ δὲ καὶ ὁ ἐν Φαίδωνι [p. 81^c sq.] Σωκράτης,
 εἰς τὰ τῶν ζῶων γένη μεθιστὰς τὴν ἡμετέραν ψυχὴν ἄλλην εἰς ἄλλα κατ'
 ἄλλο ζωῆς εἶδος, ἀλλ' οὐκ εἰς φυτὰ καθάπερ ἐκεῖνος.
 20 Τούτων δὲ οὖν διηρθρωμένων ἡμῖν ἐπὶ τὸ τρίτον ἐλθόντες τῶν προκει-
 μένων εἰς ζήτησιν εἴπωμεν, ὅτι τὸν μὲν Τιμαίον οὐκ ἂν τις ἀμφιβάλλοι λέγειν,
 ὅτι πᾶσι τοῖς ἀλόγοις ἀπὸ ψυχῶν ἐστὶν εἰς αὐτὰ μετοικησασῶν ἐξ ἀνθρώπων
 ἢ φύχωσης· δόξειεν δ' ἂν ὁ ἐν Φαίδρῳ [p. 249^b] Σωκράτης καὶ ἕτερον αὐτῶν
 εἰδέναι τρόπον ψυχώσεως καὶ οὐκ ἀπὸ λογικῶν ψυχῶν μόνων, ὅποταν λέγῃ
 25 καὶ ἐκ θηρίου ψυχὴν ἀφικνεῖσθαι πάλιν εἰς ἀνθρώπον, ὅς ποτε ἀν-
 θρωπος ἦν· οὐ γὰρ ἦ γε μήποτε ἰδοῦσα τὴν ἀλγίθειαν, φησὶν, εἰς
 τόδε ἤξει τὸ σῆμα· σαφῶς καὶ αὐτός, ὥσπερ καὶ Ἀριστοτέλης ἀξιοῖ,
 διορίζων μὴ τὴν τυχοῦσαν ψυχὴν εἰς τὰ τυχόντα σώματα εἰσδύεσθαι καὶ κατα-
 τάττεσθαι ἐν αὐτοῖς καὶ συμπληροῦν ζῶον ἐν. τὴν μὲν γὰρ ἀνθρωπίνην ψυχὴν
 30 ἐν ἀλόγῳ γενέσθαι δυνατόν, ἔξωθεν σχετικῶς συνοῦσαν (ὅπου γε καὶ ἐν ἡμῖν
 δαίμονος σχέσιν πρὸς τὸ ζῶον ὁ Τιμαίος τῇ λογικῇ ψυχῇ δέδωκε, πολλῶν δὲ
 οὖν τῶν ἀλόγων μᾶλλον ὡς δαίμων ἐφέστηκε διὰ τῆς ἀλογίας δηλον(ότι) αὐτῶ
 συναφθεῖς), τὴν δὲ ἄλογον ἐν κατατάξει μὲν γενέσθαι ἐν ἀνθρώπου σώματι
 πάντως ἀδύνατον διὰ τὴν εἰρημένην αἰτίαν, τῇ ἀλόγῳ ζωῇ τοῦ ἀνθρωπέου

4 εἶκοιεν *M* || *ἐξαιρεῖν *HM* || *Empedocles* v. 384 sq. *Stein* ἦτοι γὰρ ποτ' ἐγὼ γε-
 νόμην κοῦρός τε κόρη τε θάμνος τ' οἰωνός τε καὶ εἷν ἄλλ' ἔλλοπος (v. l. ἐξ ἄλλος ἔμπορος)
 ἰχθύς. Cf. *Maius ad Cic. de rep.* III 11, *Class. auct.* I p. 257 n. 2. '*Empedocles met-*
empsychoseos opinioni adhaerebat, ut ait Proclus a me saepe laudatus' || 11 ψυχὰς *om.*
M || 15 αἰσθήσεσιν κεραυνόντας *M* || 16 δημιουργοὺς — 17 καὶ ὁ ἐν *H* | δημιουργ...
 ἐπιθυμίας δῆπου λέγων δὴ . . ἐν *M* | φουτεῦσαι *supplevi* | Φαίδωνι *M* | Φαίδρῳ *H* ||
 18 τὰ τῶν ζῶων γένη *et* τὴν εἰς ἄλλα *om.* *H pr. in lacuna* || εἰς *H* | εἰγ' *M* || 20 γ̄ *in*
mg. om. M || 21 *εἴπομεν *HM* || τῶν μὲν Τιμαίον *M. cf. v. 2* || ἀμφιβάλλοι *M* ||
 23 δ' *om. H* || 24 ὅποτ' ἂν *HM* || 26 ἤξει *H* || 27 *Aristoteles de anima* I 3 p. 407b 22 ||
 30 ἔξωθεν *H* || 31 Τιμαίος *cf. ad p. 81, 30* || δέδωκεν *et* 32 ἐφέστηκεν *M* || 32 *δη-
 λον *HM*

σχήματος μὴ συμβαινόντος (τοῦτο μὲν γάρ, φησὶν ὁ Τίμαιος [p. 90^a], εἰς οὐρανὸν ἀνακρεμάννυσιν τὴν κεφαλὴν δεικνύον ὡς ἔστι φυτὸν οὐκ ἔγγειον ἀλλ' οὐράνιον, ἐκείνη δὲ κάτω βλέπει καὶ οὐδὲν ἔχει πρὸς οὐ-
 694 ρανὸν ἀνανεῶν), ἔξωθεν δὲ ἐφροσάται τῇ ἀνθρωπίνῃ ψυχῇ κατὰ σχέσιν, ὡς ταύ-
 την τῷ ἀλόγῳ, φαιμέν ἀδυνατώτερον· ποῦ γὰρ λόγῳ τὸ ἄλογον ἔχει φύσιν ἐφε- 5
 στάται; Τοῦτο τοίνυν τοῦ Σωκράτους λέγοντος, ὅς ποτε ἄνθρωπος ἦν εἰς ἄν-
 θρωπον μετιέναι, δόξειεν ἂν τις καὶ ἄλλος εἶναι ψυχώσεως τρόπος τῶν ἀλόγων ἀπὸ
 τῆς ἰδίας ἐκείνων ψυχῆς, ἀλλ' οὐκ ἀπὸ τῆς ἀνθρωπίνης μόνης, ὥσπερ δοκεῖ
 λέγειν ὁ Τίμαιος. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὴν τοῦ Σωκράτους δόξαν ἐπαναγαγεῖν
 δυνατὸν εἰς τὴν τοῦ Τιμαίου παράδοσιν — ἔστιν γὰρ ἐν ἅπασιν τοῖς ἀλόγοις 10
 ἀνθρωπίνῃ ψυχῇ, μετὰ δὲ ταύτης ἡ ἰδία τοῦ ἀλόγου ζῶου καὶ πρὸ ταύτης·
 αὕτη οὖν ἐπάνεισιν εἰς ἄνθρωπον ἢ ἐν σχέσει ψυχούσα τὸ ἄλογον, ἀλλ' οὐχ
 ἢ ἐν κατατάξει (καὶ τοῦτο ἂν λέγοι καὶ ὁ Σωκράτης λέγων οὐ γὰρ ἦ γε
 μήποτε ἰδοῦσα τὴν ἀλήθειαν εἰς τόδε ἦξει τὸ σχῆμα, τὴν μηδέ-
 ποτε ἰδοῦσαν τὴν ἀλήθειαν ἐκείνην λέγων τὴν πρὸ τῆς ἀνθρωπίνης ψυχώσασαν 15
 τὸ ἄλογον καὶ ποιήσασαν ἐξ ἑαυτῆς καὶ ἐκείνης ζῶον ἐν ὄλον) —, καὶ τὴν τοῦ
 Τιμαίου μέντοι κρίσιν εἰς τὴν πᾶσι πρόχειρον τοῦ Σωκράτους δόξαν περὶ τῆς
 διττῆς ψυχώσεως· καὶ γὰρ εἰ εἰς πάντα ἄλογα ζῶα δυνατὸν χωρεῖν ψυχὴν
 ἀνθρώπου καὶ πάντα δι' ἑαυτῆς ψυχούν, ἀλλ' οὐπω λέγεται ὅτι καὶ μόνῃ
 ψυχώσας αὕτη τῶν ἀλόγων ἐστὶν ὑπὸ τοῦ Τιμαίου· κωλύει τοίνυν οὐδὲν δύο 20
 τρόπων ὄντων τῆς ψυχώσεως τὸν ἕτερον μὲν μόνον ἐκλέξασθαι τὸν Τίμαιον,
 δι' αἰτίας εὐλογίστους ἃς εἶπομεν ἐν τοῖς εἰς τὸν Τίμαιον ἐκδεδομένοις,
 μηκέτι δὲ προσθέντα καὶ ὅτι μόνον οἶεται τοῦτον εἶναι ψυχώσεως τῶν ἀλόγων
 τρόπον, χάραν διδόναι καὶ ταῖς τοῦ Σωκράτους περὶ ἀμφοτέρων ἐνδείξειςιν.

Ταύτη δὲ συμφωνεῖν δυναμένων αὐτῶν ἀλλήλοις αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ τὸ δόγμα 25
 λοιπὸν θεωρίας ἐστὶν ἄξιον, εἴτε καὶ πᾶν ζῶον ἄλογον μόνως ψυχούται ἀπὸ
 τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς, εἴτε καὶ ἔστιν ἄνευ ταύτης ἰδία τις τῶν ἀλόγων ψύ-
 χωσις. τὸ μὲν οὖν ἐκάστῳ τῶν ἀλόγων ζῶων παρεῖναι δόξειεν (ἂν), ἢν' ἔχη
 τὴν προσεχῶς ἐμπνεύσασαν αὐτὸ ζῶήν, τῆς ἐν κατατάξει διὰ τὴν ἐν τῷ σώματι
 τῷ 'σκιδναμένῳ' κατάταξιν αὐτῆς ἑαυτὴν συνέχειν ἀσθενούσης καὶ δεομένης ἄλ- 30
 695 λης ἔξωθεν τῆς ζυγογονεῖν αὐτὴν δυναμένης ἀποσβεννυμένην, ὥσπερ καὶ τὸ σῶμα
 ἐν ᾧ ἔστι. τὸ δὲ αὖ εἶναι τινα ζῶα ἄλογα καὶ μὴ ὑπὸ ψυχῆς ἀνθρωπίνης
 ζυγογονούμενα πιστὸν διὰ τὸν τῆς μεσότητος λόγον· εἰ γὰρ τὰ μὲν φυτὰ τοῦ
 τρίτου μετέχει τῆς ψυχῆς εἶδους, ἄδεκτα ὄντα ψυχῆς ἀνθρωπίνης, τινὰ δὲ τῶν

2 τὴν κεφαλὴν δεικνύον — οὐκ ἐγ om. H pr. in spat. vac. || δεικνύον ὡς ἔστι φυτὸν H, ... M || 3 λ' οὐράνιον — βλέπει om. H pr. in spat. vac. || ἐκείνη — βλέπει καὶ H] τὸν ἐκείνον . . . καὶ M || 4 ἐφροσάται τὴν ἀνθρωπίνῃ ψυχῇ H pr. || *ὡς ταύτη τῶν ἀλόγων (ὄγων om. H pr. in lacuna) HM || 5 ἔχειν M || 6 *Τοῦτο] Τὸ HM || *λέγοντες HM || 10 *ἔστω HM || 11 ἀνθρωπίνῃ ψυχῇ H pr. || 12 *ἢ ἐν σχέσει] ἢ ἐν σχέσει HM || 16 ἐξ αὐτῆς H || 17 πᾶσιν M || 21 ἐκλέξασθαι] ἀσθαι om. H pr. in lacuna || 22 ἐν τοῖς — ἐκδεδομένοις] in parte commentarii posteriore nunc deperdita (cf. etiam in Tim. p. 312^d. 313^a) || 23 μηκέτι] κέτι om. H pr. in lacuna || 24 ἐνδείξει H || 25 ἀλλήλοις M] ἄλλοις H || 27 ἰδία M || 28 ἂν addidi || ἔχη H] ἔχοι M || 29 τῷ σώματι H] αὐτῷ σώματι M || 30 σκιδναμένῳ aliunde arreptum esse fortasse ex oraculo monuit Usener || 31 ἔξωθεν II || δυναμένοις H || 32 ἐστὶν M || τινα om. H || 33 sq. Cf. Plat. Tim. p. 77b

ἀλόγων ζώων ὑπ' ἀνθρωπίνης ψυχοῦται ψυχῆς, εἶναι δῆπου καὶ τὰ μέσα τούτων, μετέχοντα μὲν πάσης τῆς ἀλόγου ζωῆς καὶ ταύτῃ κρείττονα τῶν φυτῶν ὄντα, χωρὶς δὲ ἀνθρωπίνης εἰς αὐτὰ παρουσίας ψυχῆς ζῶντα καὶ ταύτῃ τῶν καὶ ἐκείνης μετεχόντων χεῖρονα· καὶ ταῦτα ἄλλοτε ἄλλα γίνεσθαι, καθάπερ
 5 καὶ τῶν ἀνθρώπων ἄλλοτε ἄλλοι δαιμονίας ἐπιπνοίας μετέχουσιν. τοῦτο μὲν οὖν ἐπιστάσεως ἄξιον, καὶ παραβλητέον τῷ τῆς μεσότητος λόγῳ τὸν ἀπὸ τοῦ δεῖσθαι τὰς τῶν ἀλόγων ψυχὰς τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς εἰς τὸ συνέχεσθαι παρ' αὐτῆς. μήποτε γὰρ τοῦτο μὲν καὶ ἀπὸ τῶν ἐφεστώτων αὐταῖς δυνατὸν ὑπάρχειν, ἄνευ δὲ μεσότητος ἢ οὐσίας ἢ ζωᾶς ἢ γνώσεως ἀδύνατον παραγενέσθαι.
 10 καὶ δεῖ τινὰ καὶ ἀλόγων εἶναι ζώων φύσιν ἰδίαν ἔχουσαν ψύχωσιν, ὥσπερ καὶ τῶν φυτῶν, καὶ τὴν ἀνθρωπίνην ψυχὴν ἀμαρτοῦσαν ἐνδύεσθαι τὴν ἐκείνων ζωὴν καὶ παρὰ φύσιν· οὐκ ἂν παρὰ φύσιν οὕσης τῆς μεταστάσεως, εἰ μὴ δυνατὸν ἦν ἄλλως ψυχοῦσθαι τὰ ἄλογα, καθ' ἓνα δὲ μόνον τρόπον διὰ ψυχῆς ἀνθρωπίνης. οὐδὲν γὰρ ἐκ τοῦ παρὰ φύσιν γινομένου ἀεὶ γίνεται κατὰ φύσιν· τὸ
 15 οὖν πάντα γενῆσθαι παρὰ φύσιν πλὴν ἀνθρώπου παντελῶς ἄτοπον. ὅτι δὲ παρὰ φύσιν ταῖς ἀνθρωπίναις ψυχαῖς ἢ εἰς τὰ ἄλογα μετάβασις, οὐ τὰ λόγια μόνον διδάσκει λέγοντα θεοσμὸν ἀπαὶ μακάρων εἶναι τοῦτον ἄλυτον, τὴν ἀνθρώπου ψυχὴν

αὐτοῖς ἐπ' ἀνθρώπων περᾶν βίον, οὐκ ἐπὶ θηρῶν,
 20 ὡς τῆς εἰς τὰ θηρία μετοικήσεως ἀθέσμου ζωῆς ἐκγόνου οὕσης· ἀλλὰ καὶ Πλάτων, ἀμαρτοῦσων ψυχῶν εἶναι τὴν τοιαύτην ψύχωσιν τιθέμενος. ἄτοπον δὴ τὸ μόνην καὶ πᾶσαν τὴν τῶν ἀλόγων οὐστάσιν κατὰ φύσιν μὴ εἶναι, καὶ φυτῶν καὶ ἀνθρώπων κατὰ φύσιν γινομένων. τίτι γὰρ ἔσται κατὰ φύσιν; ταῖς ψυχαῖς; ἀλλὰ πᾶσαι παρὰ φύσιν ζῶσιν ἐν τοιούτοις οὐσαι σώμασιν· ἀλλὰ τοῖς
 25 σώμασιν; ἀλλ' οὐδὲ τούτοις κατὰ φύσιν, ψυχῶν οὖσιν ὄργανοις παρὰ φύσιν 696 αὐτοῖς χρωμένον· πᾶν γὰρ ὄργανον κατὰ φύσιν ἐστὶ τοῦ χρωμένου κατὰ φύσιν. εἰ δὲ δὴ καὶ δαιμόνων ἐστὶ φύλον ἄλογον καὶ οὐ πᾶν τὸ δαιμόνιον λογικόν — ἐπεὶ πῶς ἢ Διοτίμα οὐ τὴν ἱερατικὴν μόνην γίνεσθαι διὰ τοῦ δαιμονίου γένους, εἰ μὴ πρὸς τῷ λογικῷ τι δαιμόνιον καὶ ἄλογον ἦν;
 30 (ὅ δὴ καὶ τὰ λόγια κυσίαν ἀπεικάζειν εἴωθεν καὶ πηρὸν ἀποκαλεῖν ὡς νοῦ καὶ διανοίας ἄμοιρον) — πῶς οὐχὶ καὶ θνητὸν ἐστὶ τι μόνως ἄλογον γένος ψυχῆς ἀνθρωπίνης ἀμέτοχον; οὐ γὰρ που κάκεινο φήσομεν ἀπὸ τοιαύτης γεγονέναι ψυχῆς αἰδίου ὄν, οὐδὲ αἰδίου γένους ἀλόγου καὶ ἄνευ ἀνθρωπίνης ὄντος ψυχῆς θνητὸν ἀδύνατον εἶναι τοιοῦτον φήσομεν. ἔτι δὲ ἐκάστην τῶν ἰδεῶν μὴ κατὰ τὴν
 35 ἑαυτῆς ἰδιότητα τῶν ζώων εἶδη γενῆαν, ἀλλὰ πάσας δεῖσθαι μιᾶς, πρὸς ἣν

1 leg. εἶναι (δεῖ) δῆπου? || 5 μετέχουσι H || 7 εἰς τὸ H || εἰς δ M || 14 γινομένου Usener] μόνον HM || 23 γινομένων HM, corr. Usener || 26 ἐστιν M || 27 ἐστὶ HM || 28 sq. πῶς ἢ — διὰ (om. pr. in spat. vac.) H] πῶς . . . ἱερατικὴν . . . διὰ M || suppl. fere πῶς ἢ Διοτίμα [λέγει καὶ τὴν γοητεῖαν ἀλλ'] οὐ τὴν (cf. Symp. p. 202°) || 29 γένους — τῷ om. H pr. in spat. vac. || καὶ ἄλογον ἦν δι' δ (om. pr. in spat. vac.) H, καὶ ἄλογον . . M || 30 *δ δὴ] δι' δ H || κυσίαν H] τισὶν M. Cf. Olympiodorus in Phaed. p. 195 Finckh ἀπὸ δὲ τῶν ἀερίων ἀρχονται συνυφίστασθαι οἱ ἄλογοι δαίμονες· διὸ καὶ τὸ λόγιόν φησιν· 'ἡερίων ἐλάττερα κυσῶν χθονίων τε καὶ ὑγρῶν' || εἴωθεν, καὶ πηρὸν (om. pr. in lacuna) H] εἴωθεν καὶ κληρὸν M || 31 ἐστὶ H ἐστὶν M || 32 ἀπὸ Usener] ὑπὸ HM || 34 ἐτι M] ἐστὶ H || ἐκάστη H

ἀντιδιήρηνται, παντελῶς ἄτοπον. δεήσονται γὰρ αἱ τῶν ἀλόγων ζῶων ἰδέαι μιᾶς πᾶσαι τῆς ἀνθρώπου διὰ τὴν ἀνθρωπίνην ψυχὴν, ἄνευ ταύτης ἵππον ἢ κύναν ἢ λέοντα γεννήσασθαι μὴ δυνάμεναι μηδ' ἄλλο τι ζῶον, εἰ δι' ἐκείνης πᾶσαι ψυχοῦσι τὰ τῆδε ζῶα, τρόπον δὲ ἄλλον ἀδυνατοῦσι ποιεῖν κύναν καὶ ἵππους καὶ λέοντας καὶ ἕκαστα τῶν ἄλλων ζῶων. τί οὖν ἐστὶν ὃ δὴ γεννώσι; 5 τὸ μὲν γὰρ εἶδος ἐξ ἄλλης παραγίνεται τοῖς ζῴοις ἰδέας τῆς ἀνθρωπίνης· εἰ δὲ τὴν ὕλην ὕφιστᾶσι μόνην οἷον τὸ σῶμα τῶν ζῶων, οὐκέτι ζῶων ἄρ' ἔσονται ἰδέαι, ἀλλὰ ὕλης τῶν ζῶων, καὶ ταύτης ἀλλοτρίας τῶν εἰδῶν. οὐκ ἄρα μόνος οὗτός ἐστι τῆς τῶν ἀλόγων ψυχώσεως ὁ τρόπος, ἀλλὰ πρὸ τούτου πάντως τῶν ἰδίων ψυχῶν ἐκάστοις ἐστὶ γένεσις, πρὸ τοῦ παρὰ φύσιν τῆς κατὰ φύσιν ψυχώ- 10 σεως οὔσης καὶ πρὸ τῆς μερικῆς τῆς κοινῆς πάντων τῶν ὁμοειδῶν. Ταῦτα καὶ τῆς Ὀρφικῆς ἡμᾶς ἐκδιδασκούσης *θεολογίας* — ἢ οὐχὶ καὶ Ὀρφεὺς τὰ τοιαῦτα σαφῶς παραδίδωσιν, ὅταν μετὰ τὴν τῶν Τιτάνων μυθικὴν δίκην καὶ τὴν ἐξ ἐκείνων γένεσιν τῶν θνητῶν τούτων ζῶων λέγει πρῶτον μὲν, ὅτι τοὺς βίους ἀμειβοῦσιν αἱ ψυχαὶ κατὰ δὴ τινὰς περιόδους καὶ εἰσδύονται 15 ἄλλαι εἰς ἄλλα σώματα πολλάκις ἀνθρώπων·

οἱ δ' αὐτοὶ πατέρες τε καὶ υἱέες ἐν μεγάροισιν
εὐχοσμοὶ τ' ἄλοχοι καὶ μητέρες ἡδὲ θύγατρεις
γίγνοντ' ἀλλήλων μεταμειβομένησι γενέθλαις.

697 ἐν γὰρ τούτοις τὴν ἀπ' ἀνθρωπίνων σωμάτων εἰς ἀνθρώπινα μετοίκησιν αὐτῶν 20 παραδίδωσιν. τοῦτο δὲ οὐδ' ἂν Ἀριστοτέλης ἀπαγορεύσειεν, εἴπερ ἀθάνατους τε εἶναι δίδωσιν τὰς ψυχάς, καὶ τῆ πλῆθει πεπερασμένας, καὶ τὸν κόσμον αἰδίων· ὣν τὸ μὲν καὶ λέγει καὶ δείκνυσιν, αἰδίων εἶναι τὸν κόσμον· τὸ δὲ ὁμολογεῖ σαφῶς, ὅταν λέγῃ περὶ τοῦ δυνάμει νοῦ [*de anima* III 5 p. 430^a 23] καὶ τοῦτο μόνον τῶν ἐν ἡμῖν ἀθάνατον· τὸ δὲ ἀναγκάζεται συγχωρεῖν, τὸ 25 πᾶν αἰδίων πλῆθος εἶναι πεπερασμένον.

Ἐπειθ' ὅτι καὶ εἰς τὰ ἄλλα ζῶα μετάβασίς ἐστὶ τῶν ψυχῶν τῶν ἀνθρώπων, καὶ τοῦτο διαρρηθὴν Ὀρφεὺς ἀναδιδάσκει, ὁπηγίκα ἂν διορίζεται·

οὔνεκ' ἀμειβομένη ψυχὴ κατὰ κύκλα χρόνοις
ἀνθρώπου ζῴοισι μετέρχεται ἄλλοθεν ἄλλοις· 30
ἄλλοτε μὲν θ' ἵππος, τότε γίνεται
ἄλλοτε δὲ πρόβατον, τότε δ' ὄρνισον αἰνὸν ἰδέσθαι,
ἄλλοτε δ' αὐτὸ κύνεόν τε δέμας φωνὴν τε βαρεῖα,
καὶ ψυχρῶν ὀφίων ἔρπει γένος ἐν χθονὶ δίῃ.

1 *ἀντιδιήρηνται *HM* || 3 εἰ *Usener* ἢ *HM* || 4 ψυχοῦσιν εἰ 5 γεννώσιν *M* || 7 ἐφιστᾶσι *H* || οὐκέτι ζῶων *om. H* || ἄρ' ἔσονται *dedi auctore Usenero* ὡ οἰσονται *H*, ὡς οἰσονται *M* || 12 ἐκδιδασκούσης *θεολογίας* — 14 μὲν ἔτι (*θεολογίας* — μὲν *om. pr. in spaf. vac.*) *H*] ἐκδιδασκούσης . . . θνητῶν τούτων ζῶων λέγει . . . ἔτι *M* || 15 δὴ τινὰς *H*] μὲν τινὰς *M* || 17 οἱ δ' αὐτοὶ πατέρες τε *om. M. Cf. Olympiodorus ad-Phaed. p. 46 Finckh. Lobeck Aglaoph. p. 797* || 18 ἡδ' ἄλοχοι σεμναὶ κεδναὶ τε θύγατρεις *reliquis omisiss Olympiodorus l. c.* || ἡδὲ *H*] ἢ δὲ *M* || 19 γίγνοντ' *H*] γίνονται *M* || 20 μετοίκησιν *M* || 23 *cf. Aristoteles de caelo I. Π* || 25 *sq. Cf. id. ib. I 5—7* || 27 ἀνθρωπίνων *Usener* || 28 ἀναδιδάσκων *HM, corr. Preller Ausgew. Aufs. p. 362* || 29 χρόνοις *van Herwerden Herm. V p. 143*] χρόνοις *M*, χρόνοιςιν *H* || 30 ἀνθρώπου *Usener*] ἀνθρώπων *HM* || 31 ἵππος, τότε *Usener*] ἵππος ὕδα *HM*, ἵπποις, ὃ δὲ *Preller* || *lacunam non indicat H*, ἀμφίτερος βοῦς *supplet Usener*

τούτοις μέντοι τὸν Ἀριστοτέλη συγχωρῆσαι παντελῶς ἀμήχανον· δεῖν γάρ φησιν τὴν μὲν ψυχὴν τῷ σώματι χρῆσθαι, τὴν δὲ τέχνην τοῖς ὄργανοις· τὰ δὲ ὄργανα τὰ ἀλλότρια ταῖς τέχναις εἶναι ἄχρηστα πάσαις. ταῦτα μὲν οὖν μυριόλεκτα· καὶ εἴρηται καὶ ἡμῖν περὶ αὐτῶν ἐν τοῖς τῆς παλινφθίας
 5 ὑπομνήμασιν, ὅπως ἐστὶν ἐλεγκτέα, διὰ πλειόνων.

Ὅτι δὲ καὶ ἰδία τῶν ἀλόγων τίς ἐστὶν ψυχῶσις, ἀλλ' οὐκ ἀπὸ μόνων τῶν ἀνθρωπίνων ψυχῶν, δηλοῖ λέγων ὁ Ὀρφεύς·

αἱ μὲν δὲ θηρῶν τε καὶ οἰωνῶν πτεροέντων
 ψυχαὶ ὄτ' αἰξῶσι, λίπη δέ μιν ἱερὸς αἰὼν,
 10 τῶν οὐ τις ψυχὴν παράγει δόμον εἰς Ἄϊδαο,
 ἀλλ' αὐτοῦ πεπότηται ἐτώσιον, εἰς ὃ κεν αὐτὴν
 ἄλλος ἀφαρπάξῃ μίγδην ἀνέμοιο πνοῆσιν·
 ὀππότε δ' ἀνθρώπος προλίπη φάος ἡελίοιο,
 ψυχὰς ἀθανάτας κατάγει Κυλλήνιος Ἑρμῆς
 15 γαίης ἐς κευθμῶνα πελώριον·

δι' ὧν τὰς μὲν ἀνθρωπίνας ψυχὰς βούλεται χωρεῖν εἰς τὸν ὑποχθόνιον τόπον 698 καθάρσεως ἕνεκα καὶ κολάσεως καὶ εἰς τὰ δεσμοτήρια τῆς τίσεως, τὰς δὲ τῶν ἀλόγων αὐτοῦ περὶ τὸν ἀέρα πωτᾶσθαι, μέχρις ἂν εἰς ἄλλα σώματα πάλιν ἐνδεθῶσιν. εἰ δ' ἦσαν καὶ αἱ τῶν ἀλόγων ψυχῶσις ἀπὸ ψυχῶν ἀνθρωπίνων
 20 μόνων, πάσας ἔδει φάναι τὸν Ἑρμῆν εἰς Αἴδου κατάγειν ἢ καθαρθησομένας ἢ κολασθησομένας· ὥσπερ καὶ Πλάτων ποιεῖ καὶ τὰς ἐκ τῶν ἀλόγων, ἀνθρωπίνας δὲ οὐσας ψυχὰς εἰς τὸν ὑπὸ γῆς τόπον ἀπάγων καὶ πάλιν ἐκεῖθεν στέλλων εἰς ἄλλας βίων αἰρέσεις, ἃ δὴ πρότερον ἐπεδείξαμεν. ἐπεὶ καὶ τὰ ἄλλα παρ' Ὀρφέως ἐμυθολόγησεν λαβῶν, οἷον ὅτι ἐν τῷ Ἀχέροντι καθαίρονται καὶ
 25 τυγχάνουσι εὐμοιρίας τινός·

οἱ μὲν κ' εὐαγέωσιν ὑπ' αὐγὰς ἡελίοιο,
 αὐτίς ἀποφθίμενοι μαλακώτερον οἶτον ἔχουσι
 ἐν καλῷ λειμῶνι βαθύρροον ἀμφ' Ἀχέροντα,
 καὶ ὅτι κολάζονται ἐν τῷ Ταρτάρῳ·
 30 οἱ δ' ἄδικα βέξαντες ὑπ' αὐγὰς ἡελίοιο
 ὑβρισταὶ κατάγονται ὑπὸ πλάκα Κωκυτοῖο
 Τάρταρον ἐς κρυόντα.

διὰ γὰρ τούτων σαφῶς τὰς Πλατωνικὰς διατάξεις περὶ τῶν ὑπὸ γῆς λήξεων φαίνεται προλαβῶν, ὥσπερ καὶ τὰς περὶ τῶν μετεμψυχώσεων. Εἰ δὲ ταῦτα ἐπό-
 35 μενος Ὀρφεὶ διατάττει Πλάτων, ἄρ' οὐ γελοῖόν ἐστιν (ἀφήμι γὰρ θεμιτὸν λέγειν) τὸν τῶν τοιούτων ἡγεμόνα δογμάτων, οἷς ἡ Πλάτωνος φιλοσοφία διαφέρει τῶν ἄλλων ἀπασῶν, εἰς ἄλογα ζῶα κατάγειν καὶ κύκνου ψυχὴν ποιεῖν [p. 620*];

1 Ἀριστοτέλην *H* || cf. *Aristoteles de anima* I 3 p. 407^b 24 sq. || *δεῖ *HM* || 3 ἄχρηστα] κέρηται *H pr.* || 4 cf. *ad pr.* 80, 34 || 6 τίς *om. H pr.* || 9 *αἰξῶσι *HM*, αἰξῶσι *Preller* || δέ μιν] τέ μιν *Preller* || 10 παράγει ψυχὴν *H pr.*, ψυχὴν παράγει *H corr.* || 11 *πεπότηται *HM* || 12 *ἄλλο *HM* || ἐφαρπάξῃ (ἐφαρπάξει *pr.*) *H* || 18 πωτᾶσθαι *Preller* (cf. *Lobeck Phryn.* p. 581) || 30 *οἱ δ' ἄδικα] ὡδ' ἄδικα *H*, τὰ δ' ἄδικα *M* (τῶδικα δὲ *Preller*) || 31 ὑβρισταὶ *H*] ὑβριν θ' αἰ *M* || ὑπὸ πλάκα Κωκυτοῖο *Preller* (*qui praefert* ὑπὸ πτόγα Κωκυτοῖο) ὑποπτωκᾶτω κυτοῖο (κυτοῖο *M*) *HM* || 33 τὰς] τὰ *M*

οὐ καὶ τὴν περὶ τῶν θεῶν ὑφήγησιν αὐτὸς ἐν Τιμαίῳ [p. 40^ο] πιστὴν εἶναι φησιν καίπερ ἄνευ τε εἰκότων λόγων καὶ ἀποδείξεων λεγομένην, ὡς δι' ἐν-
 θεασμὸν εἰδότες μάλιστα τὰ τῶν θεῶν πατέρων ὄντων, εἴ τις ἔστιν τῆς θεο-
 γονίας τοῖς Ἑλλήσιν πατὴρ, ἣν αὐτὸς παραδοῦναι προθέμενος ἐπὶ τοὺς παρα-
 δόντας πρώτους ἀνάγει τὴν περὶ αὐτῆς ἀλήθειαν. 5

Ἀλλὰ τοῦτο μὲν καὶ ἐν ἀρχῇ τῶν ἐξηγήσεων τῆς ῥήσεως ταύτης διὰ
 πλείονων ἐξητάσαμεν· τέλος δὲ ἀρχῇ συνάψαντες τῶν ἐπομένων λοιπὸν ἀντι-
 λαβώμεθα τοῦ μύθου ῥημάτων·

699 Ἐπειδὴ δ' οὖν πάσας τὰς ψυχὰς τοὺς βίους ἤρῃσθαι, ὥσπερ
 ἔλαχον, ἐν τάξει προσιέναι πρὸς τὴν Λάχεσιν ἕως τοῦ ἀμεταστρεπτι 10
 ὑπὸ τὸν τῆς Ἀνάγκης θρόνον [p. 620^ο].

Μετὰ τὰς αἰρέσεις τῶν βίων αἱ πρὸς τὰ ὅλα τῶν ψυχῶν εἰσι συντάξεις καὶ
 αἱ ἀπὸ τῶν ὄλων εἰς τὰς ψυχὰς μεταδόσεις. δεῖ γὰρ ἐνεῖναι τὸ μὴ ἀπηρτη-
 σθαι τὰ μέρη ποτὲ τῶν ὄλων μηδὲ τὸ αὐτεξούσιον ἀφανίζειν τὴν τάξιν, ὥσπερ
 μηδὲ τὴν τάξιν ἀνατρέπειν τὸ αὐτεξούσιον, ὃ δὴ κατ' οὐσίαν ἡμῶν ὑπάρχει 15
 ταῖς ψυχαῖς. *συντάττονται δ' οὖν οἱ βιοὶ τῶν ἐλομένων πασῶν ψυχῶν*
 πρὸς τὴν Λάχεσιν τὴν τὸν κληρὸν αὐταῖς τὸν περιληπτικὸν τῶν βίων ἀφορί-
 σασαν, εἰκότως· ὄλον γὰρ αὕτη κινεῖ τὸν οὐρανὸν ἐν τοῖς γόνασι κείμενον τῆς
 μητρός. ἡ δὲ Λάχεσις, φησὶν, ὥσπερ ἔλαχον, οὕτω καὶ κατὰ τὴν τάξιν προσ-
 ελθούσαις τῶν μὲν πρώτων τῶν δὲ δευτέρων τῶν δὲ ταύταις ἐπομένων ἀπονέμει 20
 τὸν δαίμονα φύλακα τοῦ βίου, ὃν ἐκάστη προείλετο, καὶ τῶν αἰρεθέντων ἀπο-
 πληρωτὴν. καὶ ὁ δαίμων οὖν ἡμῖν ἀπὸ τῆς αὐτῆς δίδεται Μοίρας ἀφ' ἧς ὁ
 κληρὸς καὶ τὰ παραδείγματα τῶν βίων. καὶ γὰρ οὗτος ἐπίτροπος ἡμῶν ἐστιν
 τοῦ βίου, τρίτος ὢν ἀπὸ τῆς Λαχέσεως· ἡ μὲν αὐτόθεν ὡς θεὸς ἡμῖν ἐφ-
 ἴστησιν τὸν δαίμονα τοῦτον, ὁ δὲ προφήτης ὡς ἄγγελος τῆς Λαχέσεως· διὸ καὶ 25
 ὁ μὲν λέγων αὐτὸν ἐπέστησεν, ἡ δὲ δρωῖσα τοῦτο χωρὶς λόγων τὸν προσήκοντα
 θεοῖς τρόπον. τὸ μὲν οὖν προσελθεῖν ἐστὶν τῇ Λαχέσει τὸ συνταχθῆναι πρὸς
 τὰς ποιήσεις αὐτῆς εἰς τὸ πᾶν προιούσας καὶ ὑποδέξασθαι τὴν δόσιν τὴν εἰς
 ἡμᾶς καθήκουσαν, ὡς μέρη τοῦ παντὸς γενομένων.

Ὁ δὲ δὴ δαίμων παρὰ τῆς Λαχέσεως ἡμῖν ἐπιστάτης δοθεὶς ἄγει πρὸς τὰς 30
 ἐξῆς Μοίρας ἤδη τῶν ἀπὸ τῆς Λαχέσεως μετασχόντας ἡμᾶς· καὶ πρῶτον ὑπὸ
 τὴν Κλωθῶ καὶ ὑπὸ τὴν ἐκείνης χειρᾶ (τῇ γὰρ δεξιᾷ μόνῃ τὸν ἄτρακτον
 κινεῖ) καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιστροφῆν ταύτην τῆς τοῦ ἀτράκτου δίνης. Καὶ
 προσεκτέον ὅπως εἶπεν ὑπὸ τὴν Κλωθῶ τὸν δαίμονα ἄγειν, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τὴν
 Κλωθῶ. καίτοι γε εἰ ἄνωθεν ἀγόμεθα, τοῦτον ἦν τρόπον ὀρθότερον εἰπεῖν· 35
 ἀπὸ τῆς Λαχέσεως ἐπὶ τὴν Κλωθῶ. νῦν δὲ οὐχ οὕτως εἶπεν, ἀλλ' ὡς ὑπὸ

2 λόγων *notat Usener, cf. p. 126, 16* || 3 *εἴ τις] ἡ τις *HM* || 7 ἐξητάσαμεν] *cf. p. 99 sqq.* || ἀντιλαβόμεθα *HM* || 9 ἐπειδὴ οὖν *H* || 11 τῆς Ἀνάγκης ἰέναι θρόνον *Plat.* || 12 εἰσιν *H* || 13 ἐνεῖναι *H*] εἶναι *M* || 14 μηδὲ *H*] μὴ δὲ *M* || 15 μὴ δὲ *M* || ὑπάρχει — 18 τὸν οὐρανὸν *H*] ὑπάρχει . . . ἀφορίσασαν εἰκότως· ὄλον γὰρ αἴτη . . . τὸν οὐρανὸν *M* || 16 εἰλομένων *H* || πασῶν] τῶν *H pr.* || 19 προσελθούσαις *HM, corr. Usener (cf. v. 27)* || 21 ἀποπληρωτικὴν *H* || 30 *δοθεὶς] δόσεις *HM* || 31 μετασχόντα *M* || 33 κινεῖν *M* || δύνης *M* || 35 *καίτοι γε] καὶ τό γε *HM* || ἀγόμεθα *H corr.*] ἡγόμεθα *H pr. M* || 36 *sq.* ἀπὸ τῆς Λαχέσεως — ὑπὸ τοῦ δαίμονος *H*] ἀπὸ . . . δαίμονος *M*

σελήνην οὖσαν τὴν ψυχὴν, ὑποταττομένην δὲ ταῖς Μοιρῶν ποιήσεσιν διὰ τὴν εἰς γένεσιν ῥοπήν ὑπὸ τὴν Κλωθῶ φησιν ἄγεσθαι καὶ αὐθις ἐπὶ τὴν Ἄτροπον ὑπὸ τοῦ δαίμονος, ὡς ὑποκατακλινομένην ταῖς περιόδοις αὐτῶν καὶ ὑποδεχομένην τὰς εἰς ἡμᾶς κινήσεις διαβαινούσας ἐκεῖθεν. Τί οὖν ἀπὸ τῆς Κλωθῶς παραγίνεται; κυρωθῆναι φησιν ἢ εἰλόμεθα μοῖραν· οὐχὶ τὸ τῆς ζωῆς εἶδος μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ ἀπονεμόμενα ἡμῖν ἀπὸ τοῦ παντός. ἐκ γὰρ τῆς 700 Λαχέσεως, παρ' ἧς καὶ βίος, τὰ συναμφοτέρα ἔχομεν· ἢ δὲ Κλωθῶ κυροῖ ταῦτα τοῖς ἑαυτῆς νήμασι καὶ κλώσμασιν, ἐπιρρέουσα ἡμῖν τὰς ἐκ τῆς ἀπλανοῦς δόσεις. αὕτη γὰρ ἢ κύρωσις· ἐπειδὴ δὲ ἀπὸ τοῦ ὑψηλοτάτου κύκλου πρό-
 10 εἰσιν εἰς ἡμᾶς ὄντας ὑπὸ σελήνην, κλώσει τινὶ ἀπεικασταί, καὶ τὸ ὄνομα ἔσχεν ἐντεῦθεν ἢ Κλωθῶ. δηλοῖ δὲ καὶ τὴν συμπλοκὴν ἅμα τῶν ἐκεῖθεν διδομένων· καὶ γὰρ τὰ κλωθόμενα περιστρέφεται πῶς ἑαυτοῖς (ἢ λάκατα στρωφῶσα, φησὶν ἢ ποιήσεις). οὐκ οὖν μόνον ἀπὸ τῶν ζφδίων, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῶν παρανατελλόντων ἔρχεται εἰς ἡμᾶς παμπόλλη τις δόσις· ἀφ' ὧν καὶ εἰθῆσαι Χαλ-
 15 δαῖοί τε καὶ Αἰγύπτιοι πολλὰ περὶ τῶν βίων ἡμῶν προγιγνώσκουσιν, ὡς μεγάλην μοῖραν καὶ τούτων ἐχόντων καὶ δραστήριον περὶ τὰς γενέσεις. τὴν οὖν ἀπὸ πάντων τούτων εἰρομένην ποιήσιν καὶ συμπλεκομένην στρέψει καὶ περιστροφῇ μετὰ τῆς ἄνωθεν εἰς τὸ κάτω τοῦ νήματος τάσεως ἀπεικασαν οἱ παλαιοί, καὶ ἀπεικασάντες Κλωθῶ διὰ ταῦτα τὴν Μοῖραν ἐκάλεσαν.

20 Μετὰ ταύτην τοῖνον ἐπὶ τὴν νῆσιν ἄγει τῆς Ἄτρόπου, πέρας ἐπιτιθεῖσαν τῇ κλώσει καὶ δι' ὧν αὕτη νημάτων δίδωσιν ἀμετάστροφα τὰ κλωσθέντα ποιούσαν. παραδεξαμένη γὰρ αὕτη παρὰ τῆς Κλωθῶς τὴν νῆσιν διὰ τῶν πλανωμένων κύκλων ἄλλα ἐπ' ἄλλοις ἡμῖν ἐκεῖθεν ἐκ τῶν κινήσεων αὐτῶν προξενεῖ. καὶ ὅσφ δὴ πλέον τὰ δεύτερα ἐπὶ τοῖς πρὸ αὐτῶν εἰς ἡμᾶς δρᾷ, τόσφ μᾶλλον
 25 ἄφυκτα πάντα γίνεται τὰ μοιραῖα. βαθύνουσα γὰρ ἢ ψυχῇ πλείοσιν ὑποκατακλίνεται περιόδοις, ἀφ' ὧν οὐκέτι δυνατόν ἀναφυγεῖν μὴ τέλος ἐπιθεῖσαν τοῖς αἰρεθεῖσιν.

Οὐκ ἄρα δεῖ μόνον οἶεσθαι τὰς γενέσεις συμπληροῦσθαι τῶν ἀνθρώπων ἢ τῶν ἄλλων ζῶων ἀπὸ τῶν ἀπλανῶν ἢ ἀπὸ τῶν πλανωμένων μόνων, ἀλλ'
 30 ἀπὸ πάντων εἰρομὸν ἓνα γίνεσθαι καὶ τάξιν ἡμῖν ἐφήκουσαν, καὶ διὰ τῶν πλανωμένων ἡμῖν τὰ ἀπὸ τῶν ἀπλανῶν δίδεσθαι τῶν τε κύκλων τῶν ἐκεῖ καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς μοιρῶν καὶ τῶν ἀστέρων καὶ τῶν ὅλων ζφδίων καὶ τῶν ἄλλων συστάσεων οἶαί ποτ' ἂν ὦσιν, ἃς ἄνθρωποι κατιδόντες ἐπεφήμισαν ἄλλας ἄλλοις ὀνόμασιν. τὰ μὲν γὰρ ἀπὸ τούτων ἔργα εἶναι πάντα τῆς μεγίστης Κλωθῶς, τὰ δὲ 701
 35 ἀπὸ τῶν πλανωμένων τῆς Ἄτρόπου δευτέραν τάξιν λαχούσης καὶ διαπορθμεουούσης εἰς τὰ τῆδε τὰς ἐκείνης δόσεις ἀπὸ τῶν ὑψηλοτέρων ὠρμημένας. ἃ δὲ πάντα κατιδὼν ὁ Πλάτων ἄγει τὴν ψυχὴν ὑπὸ τὴν Κλωθῶν προτέραν, εἰθ' ὑπὸ τὴν Ἄτροπον, εἰθ' οὕτως ὑπὸ τὸν τῆς Ἀνάγκης θρόνον· ὑφ' ὃν καὶ θεῶν εἰσι καὶ δαι-

2 ῥησιν *H pr.* || 3 ὑποκατοκλινομένην (*sic*) *H* || 5 φησὶ *M* || 7 κυρεῖ *HM* || 8 ῥήμασι καὶ κλώμασιν *H* || 13 ἢ ποιήσεις] *Od.* c 53. p 97 || παρανατελλομένων *H* || 17 *εἰρημένην *HM* || *στρέψει *HM* || 18 τὸ κάτω *M*] τὰ κάτω *H* || 20 νῆσιν] γῆν *H pr.* || Ἄτρόπους *H pr.* || 21 κλωσθέντα *H* || 26 οὐκ ἐτι *M* || 28 *γενέσεις] γένει *HM* || 29 ἢ τῶν πλανωμένων *H* || 35 Ἄτρόπους *H*

μόνων ἄρα τάξεις συντελοῦσαι πρὸς τὰς γενέσεις τῶν τῆδε κατὰ τῆς Ἀνάγκης δὴ τὴν βούλησιν. Καὶ τοῦτο μὲν εἰσαυθίς· εἰ δὲ ἐφάπτεσθαι λέγει τὸν δαίμονα τῆς χειρὸς τῆς Κλωθοῦς καὶ οὕτως ἐπὶ τὴν Ἄτροπον ἄγειν τὴν ψυχὴν, δῆλον δὴ-
 πουθεν ὅτι τὴν ἑαυτοῦ πρόνοιαν ἐξάψας τῆς Κλωθοῦς, καὶ ἀμέσως αὐτῇ συνῶν
 καὶ τῇ Ἀτρόπῃ παραπλησίως, οὕτως ποδηγεῖ τὴν ἐλομένην αὐτὸν ψυχὴν. καὶ 5
 εἰ μὴ μόνον ἡ Ἄτροπος, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἀμετάστροφα ποιοῦσι τὰ κλωσθέντα,
 τῶν Μοιρῶν ἐστὶν ὄντως ὑπουργός, συντελῶν ταῖς εἰς ἡμᾶς αὐτῶν δραστηρίους
 δόσεσιν κατὰ τὸν περὶ αὐτοῦ ρηθέντα λόγον ἱερόν· ὅψ βασιλίειον Ἡμε-
 τέρης γενέθλης Μοῖραι δόσαν'.

Ἐντεῦθεν δὲ ἤδη φησὶν ἀμεταστρεπτὶ τὴν ψυχὴν αὐτὸν ἄγειν ὑπὸ τὸν θρό- 10
 νον τῆς Ἀνάγκης. ὑπὸ μὲν γὰρ τὴν Ἀνάγκην καὶ πρότερον ἦν, ὑπὸ δὲ τὸν θρόνον
 αὐτῆς τελείως ὑποταχθεῖσα λέγεται γίνεσθαι τοῖς κοσμικοῖς κλώσασιν καὶ ταῖς
 περιόδους πάσαις· ὥστε καὶ εἴ τις ἐστὶν ὑπὸ σελήνην δαιμόνων ἢ θεῶν γενε-
 σιουργῶν τάξις ἀφορίζουσα ταῖς κατιούσαις ὅσα αὐτῇ προσῆκεν, καὶ ὑπὸ ταύ-
 την ἤδη τελεῖν· διὸ τῷ θρόνῳ τῆς Ἀνάγκης παντελῶς ὑπέστρωται. Τὴν μὲν 15
 οὖν Ἀνάγκην τίνα δεῖ νομίζειν, καὶ πρότερον εἶπομεν καὶ μαρτυροῦσαν ἔχομεν
 τὴν ἱερατικὴν παραδοῦσαν καὶ αὐτοπτικὴν κλησὶν τῆς μεγίστης θεοῦ ταύτης
 καὶ διδάξασαν πῶς ὀφθεῖσθαι προσιέναι (δεῖ)· δεῖ γὰρ ἄλλον τρόπον καὶ παρα-
 δοξότερον ἢ τοῖς ἄλλοις θεοῖς, εἰ ὁ ταῦτα γράφων Πετρόσειρίς ἐστὶν ἀξιό-
 χρεως ἀνὴρ, παντοίαις τάξεσι θεῶν τε καὶ ἀγγέλων συναλισθεῖς. ἀλλὰ καὶ 20
 ὅτι τῇ Θέμιδι τὴν αὐτὴν εἶναι τὴν Ἀνάγκην ταύτην οἰητέον, οὐ μόνον ἐκ τῶν
 Ἑλληνικῶν θεογονιῶν πιστόν, ἔτι δὲ καὶ ἐκ τῶν

αἰ τῆς Θέμιδος ἐπικλησίαις πρῶται, μέσαι,
 702 τελευταῖαι συνάπτουσιν, καὶ τὴν Ἀνάγκην λέγουσαι σαφῶς Θέμι καὶ Ἀνάγκη,
 καὶ τοῦτο ἐπὶ πασῶν. Τὸν δὲ δὴ θρόνον αὐτῆς εἶτε τὴν ζωὴν τὴν ὑποδεξα- 25
 μένην αὐτῆς τὴν μόνιμον καὶ ἀκλιτον ἔνωσιν εἶτε καὶ ὄλον ἐκεῖνο τὸ θεῖον φῶς
 τὸ περιέχον τὴν τοῦ οὐρανοῦ περιφορὰν συμβολικῶς οἰητέον δηλοῦν * * * * ἐν
 τῷ παρόντι πᾶσαν τὴν ἐστῶσαν ἀεὶ καὶ ἀκίνητον βασιλείαν τῆς Ἀνάγκης, ὑφ'
 ἣν εἰς τὸ ἔσχατον προελθούσα τῶν περιόδων γίνεται ψυχὴ, πρόεισιν δὲ εἰς τὸ
 ἔσχατον ταῖς ἀπὸ τῶν οὐρανίων περιληφθεῖσα ποιήσεσιν. ὥστε μὴ μόνον εἶναι 30
 τοῦ κόσμου μέρος, ἀλλὰ καὶ ἐν τι τῶν ἐσχάτων μερῶν καὶ τῶν διοικουμένων
 ἀντὶ τῶν διοικούντων τὸ πᾶν· οἷον εἴ τις φιλόσοφος εἰς ναῦν ἐμβαίῃ καὶ γέ-
 νοιτο πλωτῆρ· ἀνάγκη γὰρ τοῦτον καὶ ὑπὸ τῶν ναυτῶν τὰ καὶ τὰ ἀκούειν καὶ
 ἔπεσθαι τῷ κυβερνήτῃ καὶ ἀνέμων ὑποκεῖσθαι ζάλαις καὶ εἶναι τρόπον τινὰ

1 ἀρα] *leg.* ἀμα ? || τῶν τῆδε *H*] τῷ τῆδε *M* || *δὴ τὴν] διὰ τὴν *M*, διατῆς
H || *malim* κατὰ (τὴν) τῆς Ἀνάγκης δῆτα βούλησιν || 2 εἰς αὐθίς *H* || ἐφάπτεσθαι *M*]
 εἰ τεσθαι *H* || 5 αὐτὸν] αὐτὴν *H pr.* || 6 κλωσθέντα *H* || 7 ἐστὶν *M* || 8 *ἑαυτοῦ
HM || λόγων *M* || 10 *ἀμεταστρεπτὶ τὴν] μεταστρεπτὴν *H*, μεταστρέφοντα τὴν *M* ||
 12 *ὑποταχθεῖσαν *HM* || 13 ἐστὶν *M*, ἐστὶν *H* || 16 εἶπομεν] *p.* 50, 36. 73, 9 ||
 17 μεριστής *H* || 18 *ὀφθεῖσθαι *HM* || δεῖ *addidi* || *καὶ τὸ *HM* || 19 εἰ ὁ *M*]
 εἰ τῷ *H*; *leg.* εἰ γ' ὁ ? || 20 τάξεσιν *M* || 22 *cf. Hesiod. theog.* 901 || πιστόν —
 23 Θέμιδος *H*] πιστόν, ἀλλὰ . . . τῆς Θέμιδος *M* || 23 πρῶται μέσαι *om. H pr. in spai.*
vac. || 24 Θέμις *M* || 25 τοῦτο *M*] τοὺς *H* || 27 *hiatum notavi*; δηλοῖται ἂν *sur-*
plendum proponit Usener || 33 καὶ ἔπεσθαι] καὶ *om. M*

διαφέροντα τῶν ἑτεροκινήτων οὐδέν· οὕτω γὰρ καὶ ψυχὴ πεσοῦσα πάντως εἰς γένεσιν ἔκκειται δαίμοσιν ὕλικοις, ὑπέστρωται τῷ ἄγοντι δαίμονι, τῶν κοσμικῶν περιόδων τῆς ποιήσεως ἐξήρηται ποιουσῶν ἄλλων ἄλλα εἰς αὐτήν.

καὶ δι' ἐκείνου διεξεληθόντα, ἐπειδὴ καὶ οἱ ἄλλοι διήλθον, πορεύεσθαι [καὶ] ἅπαντας εἰς τὸ τῆς Λήθης πεδίον ἕως τοῦ καὶ ὅσα γῆ φύει [p. 621*].

Δίεισι μὲν ὁ δαίμων διὰ τοῦ θρόνου τῆς Ἀνάγκης οὐχ ὡς τόπον ἐκ τόπου μεθιστάμενος οὐδ' ὡς ἀμείβων τὴν τάξιν, ἀλλ' ὡς τὴν ἐνέργειαν, δι' ἧς ἄγει τὴν ψυχὴν, εἰς τὸ τέλος τοῦ παντός ἐκτείνων, τὴν ἄνωθεν κατιοῦσαν ἀπὸ τῶν ἄκρων τοῦ ὑπὸ σελήην. ἄγει τοίνυν ταύτην μένων αὐτὸς κατὰ τὴν αὐτοῦ τάξιν διὰ πάσης τῆς ὑποδεξαμένης ζωῆς τὴν τῆς Ἀνάγκης ἔδραν ἄνωθεν ἕως τῶν τελευταίων. οὕτω μὲν οὖν εἰ τὸ διεξελεθεῖν ἐπὶ τοῦ δαίμονος ἀκούσις· τοῖς δ' ἐπομένοις ἀκολουθότερον ἐπὶ τῆς ψυχῆς τοῦ Ἡρὸς τοῦτό τε καὶ τὰ ἀκόλουθα τούτω νοεῖν. ἐπάγει γὰρ ὅτι ἀφικνεῖται εἰς τὸ πεδίον τῆς Λήθης, ὃ δὴ ἐπὶ τοῦ δαίμονος ἀκούειν ἄτοπον, ἀλλ' εἰκεν ὁ τούτων ἄγγελος περὶ ἑαυτοῦ λέγειν καὶ πρὸς τὸ ἐξ ἀρχῆς ἀποδιδόναι καὶ τοῦτο· προεῖρηται γάρ, ὅτι ἔφη ἰδεῖν τοίας καὶ τοίας αἰρέσεις. ἔφη οὖν διεξεληθόντα ἑαυτὸν διὰ τοῦ θρόνου τῆς Ἀνάγκης, ἐπειδὴ καὶ οἱ ἄλλοι διήλθον, οὕτως ἀφικνεῖσθαι πάντα εἰς τὸ τῆς Λήθης πεδίον διὰ καύματος καὶ πνίγους· καὶ γὰρ εἶναί 703

20 φησιν αὐτὸ δένδρων κενὸν καὶ ὅσα γῆ φύει πάντων. Ὅτι μὲν οὖν ἀντίθετόν ἐστι πρὸς τὸ τῆς Ἀληθείας πεδίον τῷ τῆς Λήθης πεδίῳ, δῆλον· εἶπερ τοῦτο μὲν ἄκαρπον καὶ ἄγονον καὶ αὐχμηρόν, ἐκείνο δὲ ζωῆς πλήρες, τροφὸν τῶν ψυχῶν, τῶν νοερῶν καρπῶν ἀποπληρωτικόν, ὡς ἐν Φα(ίδρῳ [p. 248^b] μαμαθήκαμεν. εἰ οὖν ἐκείνο τὸ πεδίον ἐν τοῖς ἀκροτάτοις, τοῦτο ἂν εἴη πάντως ἐν τοῖς ἐσχάτοις.

25 δηλοῦτόν τοίνυν ὡς ὁ λειμὼν ὁ τῆδε τὸν αἰθέριον, οὕτω τὸ πεδίον τὸν ἀέριον τόπον τὸν παχύν, ἐν ᾧ καὶ ἐρημία δένδρων ἐστὶν σκιὰν ποιεῖν δυναμένων καὶ αὐχμὸς διὰ τὰς διπλώσεις τῶν ἀκτίνων, καὶ ἄλλως τοῦ αὐχμοῦ τὴν ἄγονον ὕλην σημαίνοντος, ἣν καὶ τὰ λόγια προσαγορεύειν εἴωθεν αὐχμηράν. καὶ μὴν καὶ τὸ πνίγος παρίσθησιν ἐναργῶς, ὡς ἄρα ὅσῳ βαθύνουσιν εἰς τὸ κάτω

30 αἱ ψυχαὶ τοσοῦτω μᾶλλον ἀποστενοῦται πᾶσα αὐτῶν ἡ ζωὴ καὶ εἰς στενὸν κομιδῆ συνάγεται, καθάπερ εἰς τὸ ἄναντες χωρούσαις ὑπάρχει πλατεῖα τῶν ἄνωθεν ἀγαθῶν ὑποδοχῆ. διὸ καὶ τὰ λόγια παρακελεύεται πλατύνειν ἡμῖν διὰ τῆς ἀπολύτου ζωῆς ἑαυτοῦς, ἀλλὰ μὴ ἀποστενοῦν πνιγμὸν ἔρωτος ἀληθοῦς ἐφελχομένους ἀντὶ τῆς εἰς τὰ ὅλα ἀνατάσεως· ἐπεὶ καὶ οἱ πνιγόμενοι τὰς εἰς-

35 ὁδοὺς ἀποστενοῦσιν, δι' ὧν μετέχομεν τοῦ κοσμικοῦ πνεύματος. ὅσῳ δ' οὖν εἰς τὸν παχύτερον ἀέρα κάτιμεν ἐκ τοῦ αἰθέρος εἰς τὴν ὑλικὴν ἀζωίαν κατιόντες, τὰς ἀσχέτους ἡμῶν καὶ εἰς τὸ ὅλον ἀνηπλωμένας ζωὰς κατακλείομεν, ἵνα γενώμεθα διὰ στενότητα τῆς ζωῆς τῷ ἐσχάτῳ τούτῳ δεσμῷ σύζυγοι καὶ πρέποντες· οὐ γὰρ ἦν τὸ ὀλιγωρῶς ζῶν θέμις τῷ μερικωτάτῳ συζῆν.

5 καὶ *om.* *Plat.* (cf. v. 18) || 8 οὐδὲ ὡς *M* || 9 τοῦ παντός — 11 τῆς ἀνάγκης *H*] τοῦ παντός . . . τῆς ὑποδεξαμένης ζωῆς . . . τῆς ἀνάγκης *M* || 12 οὕτω *H*] οὕτε *M* || 13 δὲ *H* || 15 ὁ *om.* *H* || 17 τοιάς καὶ τοιάς *HM* || 20 φύεται *H* || 21 ἐστὶν *M* || 24 τοῖς *om.* *H pr.* || 28 καὶ μὴν *H*] ἢ τὴν *M* || 29 πνίγος *M* || 31 κομιδῆ *M* || 32 πλατῆναι *H* || 33 ἀληθοῦς *om.* *H* || 39 ζῶν *ex corr.* *H*

Σκηνασθαι οὖν σφᾶς ἤδη ἐσπέρας γενομένης παρὰ τὸν Ἀμέ-
λητα ποταμὸν ἕως τοῦ πάντων ἐπιλανθάνεσθαι [p. 621^a].

Τὴν μὲν ἐσπέραν συγγενῇ τῇ τελέῃ πτώσει τῆς ψυχῆς ὁ μῦθος παρείληφεν,
ὡς ἐμοὶ δοκεῖ. σκότος γὰρ ὄντως συμπίπτει περὶ αὐτὴν ἐκ τῆς πρὸς τὴν ὕλην
ροπῆς καὶ στέρησις τοῦ θεοῦ φωτός. ὡς οὖν ἡ ποίησις λέγει [A 592] ῥι- 5
φέντα τὸν Ἥφαιστον ἐκ τοῦ Ὀλύμπου πανημέριον φέρεσθαι καὶ ἅμα ἠέλιφ
καταδύντι πεσεῖν εἰς τὴν Λῆμνον, τὸν ἔσχατον οὖσαν βυθὸν τῆς ὕλης καὶ
704 ὄντως λημῶντα τοῖς ὑλικοῖς πάθεσιν, οὕτω δὲ καὶ ὁ μῦθος οὗτος ἀνωθεν ἀπὸ
τῆς Λαχέσεως τὴν εἰς τὸν πυθμένα τοῦ κόσμου τῶν ψυχῶν ῥύσιν ἐκφαίνων ὡς
ἀπὸ τῶν φωτεινοτάτων εἰς τάναντία καταπτώσαν, ἐσπέρας ἤδη γενομένης αὐτὴν 10
κατασκηνασθαι φησιν, ὡς εἰς τὸ σῆνος ὄντως τὸ σῶμα τοῦτο σπεύδουσαν ἐν
σκότῳ τῆς ζωῆς. Τίς οὖν ὁ Ἀμέλης ποταμός, οὗ τὸ ὕδωρ οὐδὲν ἀγγεῖον στέ-
γειν φησίν; λεγέσθω μὲν οὖν καὶ ὁ ἔνικμος ἀήρ οὗτος ὁ περιρρέων τὴν γῆν,
ὃν ὁ Τίμαιος [p. 58^a] ὀμίχλην ἐκάλεσεν (καὶ γὰρ τοῦτον ἀέρα ὄντα στέγειν
οὐδὲν ἀγγεῖον δύναται, καὶ ποταμῷ ἔοικεν αἰε φερόμενος διὰ τὴν ἄστατον ροήν) · 15
λεγέσθω δὲ καὶ πᾶσα ἡ περὶ τὴν γῆν ἐπίρρυτος καὶ ἀπόρρυτος γένεσις, ὅρον
ἔχουσα οὐδένα· καὶ τοῦτο δηλούτω τὸ μηδὲν αὐτὴν ἀγγεῖον στέγειν, ὡς εἶδους
οὐδενὸς ὄντος ἱκανοῦ στέγειν τὴν δεινὴν ἐκροτὴν τῆς τοιαύτης γενέσεως. καὶ
γὰρ ὡς ἀγγεῖον πᾶν τοῦ ἐνότου ὑγροῦ μορφωτικόν ἐστι καὶ σχηματιστικόν,
οὕτω καὶ τὸ εἶδος τῶν ἐν γενέσει φερομένων. δοκεῖ δέ μοι καὶ ὁ Τίμαιος 20
[p. 43^a] τούτοις σύμφωνα λέγειν ἐν οἷς φησιν ἐπιούσας τὰς ψυχὰς εἰς ποτα-
μὸν ἐνδεῖσθαι πολύν, τὴν ἀστάθμητον φορὰν τῶν τῆδε γιγνομένων ποταμῷ καὶ
αὐτὸς εἰκάζων.

Τί δὲ οὖν αἰνίσσεται τοῦτο, ὅτι μέτρον ἀπὸ τοῦ Ἀμέλητος ἕκαστον πιεῖν
αναγκαῖον, τὸν δὲ φρονήσει μὴ σωζόμενον πλέονος ἐμφορεῖσθαι, πάντα δὲ τὸν 25
πιόντα πλέον ἢ ἔλασσον πάντων ἐπιλανθάνεσθαι τῶν προβεβιωμένων; ἢ τοῦτο
δὲ ἐκεῖνο παρίστησιν τὸ τὴν ψυχὴν γενέσει κοινωνοῦσαν καὶ ἀνεγείρουσαν ἐπὶ
μᾶλλον τὰς ἐμπαθεῖς ζωὰς καὶ φιλογενέσεις ἀποτυφλοῦν ἑαυτὴν καὶ περισπω-
μένην ὑπὸ τῶν πληθόντων ἐν τῷ τότε παθῶν ἐξίστασθαι τῆς μνήμης τῶν ἐμ-
προσθεν; πᾶσα γὰρ ἐνέργεια τῆς ψυχῆς 30
φαναστικῆς εἰ . . . ἄξι . . . ἢ τῶν ἐφετῶν, εἰ τῆς ὀρεκτικῆς παντελῶς
ἀφίσταται, καὶ ἀποστᾶσα καὶ τοὺς ἐν τῇ ψυχῇ τύπους ἀφανίζειν ὀφείλει τῆς
οἰκείας κινήσεως. ὅθεν δὲ καὶ ἄλλοτε ἄλλων ἡμῖν γίνεται λήθη, προχείρων
μὲν ὄντων ἐκείνων πρὸς οἷς ἂν ὄντες τυγχάνωμεν μᾶλλον, εἰς δὲ λήθην ἐκ-
πιπτόντων ὅσα ἂν μὴ πρόχειρα ποιώμεθα δι' ἀμελετησίαν καὶ ἀργίαν· δεῖ γὰρ 35
705 τῆς μελέτης ἀνανεούσης ἡμῖν αἰετὴν τὴν μνήμην ὧν ἐγνωμεν. εἰ δὲ δὴ καὶ τὸ
πνευματικὸν ὄχημα τῶν ψυχῶν ὑγρότερον γιγνόμενον διὰ τὸν ἔνικμον ἀέρα λή-
θην ποιοίη τῶν τύπων, οὐδὲν θαυμαστὸν καὶ τοῦτο αἰνίσσεσθαι τὴν πόσιν

1 Σκηνασθε *HM* || 3 συγγενῇ] ὡς συγγενῇ *malit Usener* || 6 ἠέλιφ *M* || 7 κατα-
δύντι *HM* || 9 ῥύσιν *H pr.* || 10 *τάναντίαν *HM* || καταπτώσαι *H* || 11 κατασκηνα-
σθαι φησιν *HM* || δε *H* || 16 cf. ἐπίρρυτον σῶμα καὶ ἀπόρρυτον *Plat. Tim. p. 43^a* ||
19 ἐστιν *H* || 29 *πληθόντων *HM* || 30 ψυχῆς — 31 ἢ τῶν *H*] ψυχῆς . . . τῶν *M* ||
31 φαναστικῆς — παντελῶς *et* 32 καὶ τοὺς ἐν τῇ *om. H pr.* || 33 γίνεται *M* || 34 τυ-
γχάνωμεν *H* || 36 ἀνανεούσης *H pr.*] ἀνανεούσης *H corr. M*

ἀναγκαίαν, τὴν εἰς τὸ πνεῦμα παραδοχὴν ἐξ ἀνάγκης γιγνομένην καὶ οἷον ὀλι-
σθον ποιούσαν τῶν ἐν αὐτῷ τύπων, ἣν ἐπιτείνειν εἰκότως τοὺς φρονήσει μὴ
σωζομένους διὰ τὴν ἑαυτῶν συμπάθειαν περὶ τὰ ἔνυλα βαρύτερον τὸ πνεῦμα
ποιούντας καὶ ἐπισπωμένους καὶ ἄλλα πολλὰ τῆς λήθης αἰτία καταγωγὰ τῶν
5 ψυχῶν. λέγεται μὲν δὴ καὶ ταῦτα φυσικῶς.

Λέγει δὲ καὶ ὁ δαιμόνιος Ἀριστοτέλης αἰτίαν δι' ἣν ἐκεῖθεν μὲν ἰούσα
ἡ ψυχὴ δεῦρο ἐπιλανθάνεται τῶν ἐκεῖ θεαμάτων, ἐντεῦθεν δὲ ἐξιούσα μέμ-
νηται ἐκεῖ τῶν ἐνταῦθα παθημάτων· καὶ ἀποδεκτέον τοῦ λόγου. φησὶ γάρ
οὐν καὶ αὐτὸς ἐκ μὲν ὑγείας εἰς νόσον ὀδεύοντας λήθην ἴσχειν τινὰς καὶ
10 αὐτῶν τῶν γραμμάτων ὧν ἐμεμαθήκεσαν, ἐκ νόσου δὲ εἰς ὑγείαν ἰόντα
μηδένα πώποτε τοῦτο πάσχειν. εἰκέναι δὲ τὴν μὲν ἄνευ σώματος ζωὴν ταῖς
ψυχαῖς κατὰ φύσιν οὔσαν ὑγεία, τὴν δὲ ἐν σώμασι, ὡς παρὰ φύσιν,
νόσῳ. ζῆν γὰρ ἐκεῖ μὲν κατὰ φύσιν αὐτήν, ἐνταῦθα δὲ παρὰ φύσιν· ὥστ'
εἰκότως συμβαίνειν τὰς μὲν ἐκεῖθεν ἰούσας ἐπιλανθάνεσθαι τῶν ἐκεῖ, τὰς δὲ
15 ἐντεῦθεν ἐκέισε τῶν ἐνταῦθα διαμνημονεύειν. Δοκεῖ δέ μοι καὶ τοῦτο κατὰ
τὴν τῶν θεῶν συμπύπτειν πρόνοιαν· τίς γὰρ τῶν ἐκεῖ μεμνημένη ψυχὴ σώματος
ἐπιμελεῖσθαι καὶ γενέσεως ἠθέλησεν (ἄν), περὶωμένη τοιαύτης τῆς ἐν σώματι
ζωῆς, πόνων ἀνηγύτων οὔσης μεστῆς; ἀλλ' ἡ λήθη τοῦ ἐκεῖ βίου καὶ τῆς ἐκεῖ
ῤαστώνης ἐξανίστησιν ἡμᾶς εἰς τὴν ἐπιμέλειαν τῶν ὑπ' ὀφθαλμοῖς κειμένων·
20 ἔνθεν καὶ τέχναι πρὸς τὸν βίον ὤφθησαν ἀναγκαῖαι, καὶ ἐπιστῆμαι πάντα τὸν
τῆδε τόπον νοῦ καὶ θεῶν ἐπλήρωσαν, ὡς καὶ τὴν γένεσιν ἄλογον λογῶσαι καὶ
τὸν τῶν κακῶν τόπον κατακοσμήσαι τῇ ποικιλίᾳ τῶν ἀγαθῶν. Τάχα δ' ἂν
καὶ Ἀμέλγητα κεκληκῶς εἶη τοῦτον τὸν ποταμὸν ὡς δι' ἀμέλειαν ταῖς ψυχαῖς
ἐμποιοῦντα τὴν πολλὴν ταύτην λήθην, (δι') ἣν ἡμέλησαν ἑαυτῶν καὶ ἐνέδυσαν
25 τὸ τῆς γενέσεως σκότος. ὡς αἱ γε θεοπρεπέστεραι τῶν ἀφικνουμένων ἐπιπόλαιον
ἔχουσαι τὴν λήθην (τὴν) διὰ τὴν ἐποχὴν τῶν ἐνεργειῶν ἀναμιμνήσκονται τῶν ἐκεῖ
ῤαδίως· ἐπέχει δὲ τὰς ἐνεργείας ἡ τε φυσικὴ διὰ τῆς τροφῆς κίνησις καὶ ἡ 706
τῆς αἰσθησεως ἀήθεια τῶν προσπιπτόντων, ὡς ἐν Τιμαίῳ λέγεται [p. 43^b].
καὶ τὸ γε θαυμαστόν, ὅτι μᾶλλον ἀνάμνησις ἐστὶ τῶν καθ' ὄλου ἢ τῶν μερι-
30 κῶν· οἷον ὅτι πρὸ τῆς γενέσεως τοιονδε βίον ἐζῶμεν ἐν τοῖσδε τοῖς τόποις.
αἴτιον δὲ ὅτι ἡ μὲν τῶν καθ' ὄλου ἀνάμνησις τῆς λογικῆς μόνης δεῖται ψυχῆς
εὐφωῆς ἐχούσης προβολὴν ὧν ἔχει λόγων, ἡ δὲ τῶν μερικῶν τῆς φανταστικῆς
(ἐν ταύτῃ γὰρ οἱ τύποι τῶν αἰσθητῶν)· αὕτη δὲ ἅτε τῷ σώματι προσεχῆς ὑπὸ
τῆς ἐν αὐτῷ ὑγρότητος κατακλυζομένη πρὸς λήθην εὐφορος γίνεται.

35 Ἐπειδὴ δὲ κοιμηθῆναι καὶ μέσας νύκτας γενέσθαι μέχρι τοῦ
εἰς τὴν γένεσιν ἄττοντας ὥσπερ ἀστέρας [p. 621^b].

Μετὰ τὴν ἐσπέραν καὶ τὴν τοῦ ληθαίου πόσις ὕδατος ὕπνος μὲν παρα-

1 ἐς *HM* || *malim* εἰκότως || 2 *φρόνησιν *HM* || 3 περὶ] πρὸς *Usener* || 6 *Aristotelis locum Eudemii dialogi fr. 35 p. 1480^b posuit V. Rose* || 9 ὀδεύοντας *HM*, corr. *Rose* || 10 ἐμεμαθήκεισαν *M*, ἐμεμαθήκασαν *H pr.* || 12 οὔσαν (οὔσαις *H pr.*) ὑγείαν — 14 συμβαίνειν τὰς μὲν *H*] οὔσαν . . . σημαίνει τὰς μὲν *M* || 12 *ὕγελαν *H* || 13 *νόσον *H* || ἐνθα *H pr.* || 17 ἂν *addidit* || 18 μεστῆς] πληστηρ. *H pr.* || 24 *δι' ἣν] ἣν *HM* || 26 τὴν *addidit Usener* || 27 διὰ τροφῆς *H* || 28 *ἀήθεια (cf. *Proclus in Tim. p. 340de*) ἀλήθεια *HM* || 29 καθόλου (*id.* 31) *H* || 30 *ἐζῶμεν] ἐξῶμεν *H*, ἐξῶμεν *M* || 32 ἐχούσαις *H pr.* || 36 ἄττοντας *HM* (et sic *infra constant*)

λαμβάνεται τῷ μύθῳ, σύνθημα τῆς τῶν ἐνεργειῶν τῶν γνωστικῶν ἀργίας καὶ παρέσεως (καὶ γὰρ ὁ ζφώδης ὕπνος ἐκλύει τὰς αἰσθησεις, αἱ δὲ τῶν γνώσεων εἶναι τῶν νοερῶν ἀποτελεωτήσεις), μέσαι δὲ νύκτες αὐτὸ τὸ τῆς ζωῆς ἀφεγγέστατον ἐνδεικνύμεναι· κατὰ γὰρ ταύτας ἐστὶν ἡμῶν πορρωτάτω ὁ ἥλιος, ὃν τάγαθῷ φαμεν ἀνάλογον ἐν τοῖς ὁρατοῖς ὑπάρχειν. πλεῖστον οὖν ἡμᾶς ἤδη 5 τοῦ ἀγαθοῦ διεστάναι φησὶν ἡ μυθολογία, καθάπερ καὶ τῷ κοιμηθῆναι νοῦ καὶ τῆς ἀληθοῦς γνώσεως ἀποστήναι πλεῖστον. καὶ ἔοικεν καὶ ἡ ἔνθεος ποιησις [ω 2 sq.] τὸν Ἑρμῆν ἡγεμόνα καθόδων ψυχικῶν ὑπολαβοῦσα καὶ ἀνόδων τινῶν, οὕτω δὲ φάναι τῇ βάρβδῳ, χρυσοῦν εἰποῦσα τὴν βάρβδον καὶ τὸν θεὸν χρυσοόρραπιν, τῶν μὲν τὰ ὄμματα θέλγειν ὡσαυτεῖ κοιμίζοντα, τοὺς δὲ τῶν 10 ἀνδρῶν καὶ ὑπνώοντα ἐγείρειν· ὕπνον μὲν καλοῦσα καὶ αὐτὴ τῶν ψυχῶν τὴν εἰς γένεσιν ὁδόν, ἐξέγειρον δὲ ἀπὸ τοῦ κάρου τούτου πάρεσιν ἡμῖν ἐμποιήσαντος τῶν νοερῶν ζωῶν, ὡς τῶν αἰσθητικῶν ὁ ζφώδης ὕπνος, τὴν ἀπὸ γενέσεως αὐθις ἄνοδον ἐπὶ τὴν νόησιν κατὰ τὴν τῶν ὄντων ἀνάμνησιν. καὶ ἐστὶ καὶ ταῦτα τῷ τῆς ἀγγελικῆς τάξεως ἡγεμόνι πρόποντα, συνάπτειν καὶ 15 τὰ ἄνω τοῖς κάτω διὰ τῶν ψυχικῶν καθόδων, καὶ τὰ κάτω τοῖς ἄνω διὰ τῶν ἀνόδων. Ταῦτα μὲν, ἵνα καὶ τὸν ὕπνον ἴδωμεν ἐπομένως τοῖς θεολόγοις ὑπὸ τοῦ Πλάτωνος εἰς τὸν προκειμένον μῦθον εἰσηγμένον, ἀναγκαίως εἴρηται.

707 Μετὰ δὲ τὸν ὕπνον καὶ τὰς μέσας νύκτας βροντὴν τινα γενέσθαι φησὶν καὶ (σεισμόν)· συνθήματα καὶ ταῦτα δήπουθεν, ἀλλὰ Διῶν τινῶν καὶ Ποσειδῶνιων ἐνεργειῶν. ἐπεὶ γὰρ καθόδός ἐστιν ἄνωθεν ἀπὸ τῶν μετεώρων εἰς τὴν γῆν, ἀπὸ τοῦ Διὸς εἰς τὸν τοῦ Ποσειδῶνος τόπον, ἡ μὲν βροντὴ σύμβολον παρείληπται, ὡς ἄνωθεν γιγνομένη, τῆς Διῶν ποιήσεως, ὁ δὲ σεισμός τῆς τοῦ Ποσειδῶνος δημιουργίας· ὡς ἂν ταῖς εἰς τὴν γένεσιν ἡμῶν καθόδοις συνεπι- 25 σχυουσῶν ἀμφοτέρων δημιουργιῶν. εἰ δὲ καὶ πνεύματος κινήσις ἐν νέφεσιν μὲν τὴν βροντὴν, ὑπὸ γῆς δὲ κινουμένου τὸν σεισμόν ἀποτελεῖ, δῆλον δήπουθεν ὅτι σύμβολον καὶ τοῦτο τῆς τοῦ ψυχικοῦ πνεύματος ἐστὶ κινήσεως ἄνω τε καὶ κάτω φερομένου διὰ τὴν παντοίαν τροφήν. ἡ καὶ τοῦ διττὰ γένη ψυχῶν εἶναι τὰ εἰς γένεσιν χωρήσοντα, τὰ μὲν οὐρανόθεν τὰ δὲ ἀπὸ τῶν ὑπογείων τόπων, καὶ ἡ μὲν βροντὴ τῶν ἄνωθεν ἴκουσῶν, ὁ δὲ σεισμός τῶν κάτωθεν ἐστὶ σύμ- 30 βολον.

Τέλος γοῦν ἐστὶ τῆς τοιαύτης κινήσεως τὸ εἰς τὴν γένεσιν ἄττειν ἐξακίνης πάντας. καὶ προσέθηκεν ὡς περ ἀστέρων· ἔοικεν γὰρ τῇ κινήσει τῶν διαττόντων ἀστέρων περὶ γῆν ὄντως ἢ τοῦ ὀχήματος αὐτῶν κινήσις εἰς τὴν γένεσιν, ἄλλης δὲ ψυχῆς εἰς ἄλλο σῶμα καταταττομένης εἰκότως καὶ τὰς τῶν ὀχημάτων 35 φορὰς τὰς μετὰ τῶν ψυχῶν ἀστέρων διαττόντων ἀπέεικασεν διαδρομαῖς. τὸ δὲ ἄνω πᾶσαν ἄττειν αἰτίαν ἔχει τὸ μετὰ τὴν πτώσιν εἰς ζφωγονίαν αὐτὰς χωρεῖν, ὅπερ ἐστὶ κρεῖττον τοῦ πεπτωκέσθαι μόνον· συντελεῖν γὰρ ἐστὶ πρὸς τὴν δημι-

2 ἐκλύειν *M* || αἱ *H* || 6 ἡ μυθολογία] ὁ μῦθος *H pr.* || καὶ τῷ] κἀν τῷ *Usener* || 8 ἐρμῆ *H* || 9 φαίνοι *M* || χρυσοῦν *H* || 10 ὡς ἂν εἰ *H pr.* || κοιμίζοντα *H* || 11 *καὶ αὐτῆ *HM* || 12 *cf. Olympiodorus ad Phaed. p. 127, 3 Finckh* || 15 συνάπτει *HM, corr. Usener* || 19 βροτὴν *H* || 20 σεισμόν *inserui* || 23 τοῦ Ποσειδῶνος *om. initio paginae H* || 26 τὴν *om. H* || 29 *χωρήσαντα *HM* || 30 ἐστὶν *M* || 34 αὐτῶν *H* | ἡμῶν *M* || 35 δὲ *M*] γε *H* || καταττομένης *M* || 38 συντελεῖ *M* || ἐστὶν *H pr.*

ουργίαν, ἀλλ' οὐ πεπτωκέναι μόνον. ἴσως δὲ συντάττειν αὐτὸ δεῖ καὶ τῷ ὡσπερ ἀστέρας, ἢ ἢ τὸ ὄλον ἄττοντας εἰς τὴν γένεσιν οὕτως ὡς ἄνω τῆς γενέσεως ἀστέρας ἄττοντας ὀρώμεν ἐν τοῖς ἄκροις τοῦ ἀέρος'. εἰ δὲ ἄλλην ἄλλη καὶ ἐξαπίνης ὀρμῶν φησιν, δῆλον δῆπουθεν ὡς διασπείρονται μὲν εἰς τὴν
 5 πεπληθυσμένην καὶ διηρημένην ἐν τῇ γενέσει ζωὴν καὶ εἰς οἰκήσεις διαφερούσας καὶ μερίδας τῆς γῆς, ἀθρόως δὲ εἰσκρίνονται πᾶσαι καὶ ἀχρόνως τὰ σώματα ἐμφυχοῦσιν καὶ ἀνοικίζονται ἐν αὐτοῖς· ὡς τῆς ἔξω τῶν σωμάτων ζωῆς καὶ τῆς ἐν σώμασιν τὸν διορισμὸν ἀνεπαίσθητον ὑπάρχειν. τοιαύτην γὰρ ἐν Παρ- 708
 10 μενίδῃ [p. 156^d] τοῦ ἐξαίφνης αὐτὸς ἡμῖν ἠρμήνευσεν φύσιν, ἄτοπον δὲ τινα οὖσαν ὡς ἐκεῖ λέγει, καθ' ἣν αἱ ἀπὸ τῶν ἀντικειμένων εἰς τὰ ἀντικείμενα γίνονται μεταστάσεις. καὶ εἰσκρίσεις οὖν αἱ εἰς τὰ σώματα τῶν ψυχῶν ἐν τούτῳ· δὴ τῷ ἐξαίφνης ἐπιτελοῦνται, καὶ πᾶσα μεταβολὴ εἰς τε στάσιν ἐκ κινήσεως καὶ εἰς κίνησιν ἀπὸ τῆς στάσεως.

Αὐτὸς δὲ τοῦ μὲν ὕδατος κωλυθῆναι πιεῖν ἕως τοῦ καὶ τὴν ψυ-
 15 χὴν οὐ μίανθησόμεθα [p. 621^b].

Τρεῖς μὲν οὗτοι καιροὶ μάλιστα τὴν διαφορὰν ἐπέδειξαν ἡμῖν τοῦ τῶν λό-
 γων τούτων γενομένου πατρὸς πρὸς τὰς ἄλλας ψυχάς. εἰς μὲν ὁ παρὰ τοῖς
 δικασταῖς· τῶν γὰρ ἄλλων ψυχῶν σημεῖα λαβουσῶν τῆς κρίσεως αὐτὸν μὴ
 λαβεῖν [p. 614^d], ὡς οὕτω συμπεπληρωκότα τὸν τῆδε βίον. ἕταρος δὲ ὁ τῆς
 20 διακληρώσεως· αὐτὸν γὰρ τῶν ἄλλων κληρουμένων κλήρου μὴ τυχεῖν [p. 617^c].
 τούτῳ γὰρ οὕτω ἦν ἀρχὴ ἄλλης περιόδου. τρίτος δὲ ὁ τῆς πόσεως τῆς ἐκ τοῦ
 Ἀμέλητος· μὴ γὰρ συγχωρηθῆναι μόνον πιεῖν, ἵνα μὴ λήθῃ τῶν ὀφθέντων
 σχεθεῖη, δεόντος αὐτὸν ἄγγελον γίνεσθαι τοῖς τῆδε ἀνθρώποις τῶν πρὸ τῆς
 γενέσεως θεαμάτων. δῆλον οὖν ὅτι πάντες οἱ τοιοῦδε λόγοι ψυχῶν εἰσιν μνη-
 25 μνη ἔχουσῶν ἰκανὴν τῆς χωριστῆς ζωῆς. ὥστ' ἐν μύθῳ σχήματι δῆλός ἐστιν
 ὁ Πλάτων ἀναδιδάσκων, τίνας ἔργον ψυχῆς τὰ τοιαῦτα φράζειν, καὶ ὡς ταύ-
 της ἦν μὴ κατέκλυσεν τὸ πόμα τοῦ ποταμοῦ τῆς Αἰθήης.

Τὸ δ' οὖν ἐφετῆς πάντων τούτων, ὅτι πῶς μὲν ἐν τῷ σώματι γέγονεν, οὐκ
 οἶδεν — ἡ γὰρ ἐξαίφνης ὁδὸς οὐκ ἔδωκεν ἐπιστάσει χώραν· οὐδὲ γὰρ ἐπὶ τῶν
 30 ἄλλων ἐξαίφνης γινομένων ἐφίσταμεν, χρόνου παράτασιν τῆς ἐπιστάσεως ἀπαι-
 τούσης, ἵνα παρακολουθήσῃ τῇ ἀρχῇ καὶ τῷ μέσῳ καὶ τῷ τέλει τοῦ συμβαί-
 νοντος —, ἀναβλέψας δὲ ἔωθεν ἑαυτὸν εἶδεν ἐπὶ τῇ πυρᾷ κείμενον δωδεκα-
 ταῖον, ὡς εἴρηται ἐν προοιμίῳ [p. 614^b]. Καὶ ὅπως οὐκ ἀπίθανος ἡ ἱστορία,
 35 δωδεκάς περιόδου θείας ἐστὶν ἀριθμὸς εἰς τὸ πέρασ τῶν ὄντων ἀπὸ τῆς ἀρχῆς
 καταντήσας, πέρατα καὶ μέσα τῶν ὄλων περιλαβῶν, ἅτε ἀπὸ τῶν ἀρχῶν μάλιστα
 709 προελθῶν τῶν ἐν τοῖς ἀριθμοῖς πρωτουργῶν.

Τούτοις δὲ ἐπομένως ὁ Σωκράτης [p. 621^b] τὸν μῦθον συμπερανάμενος

1 *αὐτὸν *HM* || 2 ἵνα ἢ *H* || 4 ἐξαίφνης *H* || 7 ἠρμήνευσεν *HM* || 9 εἰς κρίσεις *M* || 12 μεταβολὴν *M* || 13 τῆς *abesse malit Usener* || 17 γενομένου *H* | στενου- μένου *M* || 18 τῆς κρίσεως *M* | τὴν .ρισ... *H* || 21 οὕτως *H* || 22 λήθῃ *M* | μέθῃ *H* || 23 γένεσθαι *H pr.* || 24 τοιοῦδε *H corr.* || 25 ὥστε *H* || 27 δὲ *M* || 30 παρακολου- θήσης *H* || 32 πυρᾷ *Plat.* 621^b | πλευρᾷ *HM* || 34 διὰ τῶν *H* | δι' ἐκείνων τῶν *M* || ὀπεμνήσαμεν cf. p. 61, 33 sqq. || 35 δωδεκάς *HM*

σεσωσθαι φησιν ἀλλ' οὐκ ἀπολωλέναι, καὶ ἡμᾶς σώσειν ἐὰν πειθώμεθα αὐτῷ — πεισθέντες γὰρ οὐ μιανθησόμεθα τὴν ψυχὴν [[καί] ἀνοσιουργίαις ἐπιτρέψαντες ἡμᾶς αὐτούς, διαβησόμεθα δὲ εὖ τοῦτον τὸν τῆς Λήθης ποταμόν· τὴν γένεσιν πᾶσαν αὐθις αἰνισσόμενος, ἀφ' ἧς ἡ δεινὴ λήθη ταῖς ψυχαῖς τῶν τε θεῶν καὶ ἑαυτῶν. νῦν γὰρ ἐν τῷ τοιῷδε ποταμῷ ζῶμεν τῆς Λήθης, ὃν δεῖ διαβῆναι 5 τὴν σύμφυτον αὐτῷ λήθην ἀποσκευαζομένους καὶ διὰ τῆς καθάρσεως τῆς ἐκ τῶν παθῶν ἀνανεουμένους τὴν μνήμην τῶν ὄντων. μiasμός γὰρ ψυχῶν ἡ ἐμπαθῆς ζωὴ καὶ ἔνυλος, ἀφ' ἧς ἐπιγινόμενον τὸ τῆς λήθης πάθος· κάθαραι δὲ ἡ ἀποβολὴ τῶν ληθαίων τούτων καὶ τῇ γενέσει συμφύλων παθῶν.

Τοὺς μὲν οὖν πολλοὺς προστιθέναι τοῖς μύθοις ἔθος ἔην*) ὅτι μῦθος ἀπώ- 10 λητο, δεικνύοναι βουλομένους ὡς ἄρα οἱ μῦθοι λέγουσιν μὴ ὄντα, πλασματώδεις ὄντες, καὶ ἅμα τε ἐρρήθησαν καὶ οὐκ εἰσίν. αὐτὸς δὲ πᾶν τοῦναντίον καὶ ἐνταῦθα καὶ ἀλλαχοῦ σώζεσθαι τε καὶ σώζειν φησιν τοὺς μύθους τοὺς παρ' αὐτῷ. μάλα γε εἰκότως· τῶν γὰρ ὄντων εἰσὶν ἐξηγηταί, καὶ ὠφέλημα τῶν ἀκούοντων 15 ὑπάρχουσιν τοιοῦδε ὄντες, καὶ τοὺς πειδομένους αὐτοῖς ἐπανάγουσιν αὐτοφωῶς ἐπὶ τὴν τῶν ὄντων ἀλήθειαν, καίπερ ἄνευ εἰκότων καὶ ἀποδείξεων διδάσκοντες, ὡς ἂν ταῖς ἀδιαστροφοῖς ἡμῶν προλήψαι περὶ τῶν πραγμάτων συνάδοντες.

Τὰ μὲν δὴ τοῦ μύθου τέλος ἐχέτω. σμικρὰ δὲ προσθεῖς τούτοις σπέρματα πρὸς τὴν δόξαν τὴν Πλάτωνος τείνοντα περὶ τοῦ ἐφ' ἡμῖν καὶ εἰμαρμένης καὶ 20 προνοίας περιγράψω καὶ αὐτὸν τὸν λόγον. Ὅτι μὲν οὖν ἐστὶ τοῦτο δὴ τὸ ἐφ' ἡμῖν, δεικνύοναι κατὰ Πλάτωνα περιττόν, πανταχοῦ τὰς αἰρέσεις τῶν ψυχῶν αἰτίας λέγοντος αὐταῖς εἶναι τῶν τε ἀγαθῶν πάντων καὶ τῶν κακῶν, καὶ τὴν ἀρετὴν ἀδέσποτον καλοῦντος. πλὴν ὅτι κατ' αὐτὸν οὐκ ἐστὶ τὸ ἐκούσιον καὶ 710 τὸ ἐφ' ἡμῖν ταυτόν. ἀλλὰ τὸ μὲν ἐκούσιον ἐν μόνοις ἐστὶν τοῖς ἀγαθοῖς, εἴπερ ἀκούσιος καὶ ἀβούλητος ὁ τῶν κακῶν βίος· ἐφ' ἡμῖν δὲ καὶ ἀπὸ τῶν ἡμετέ- 25 ρων αἰρέσεων καὶ τὰ ἁμαρτήματα. καὶ γὰρ ταῦτα αἰρούμεθα καὶ ἐλόμενοι πράττομεν, ἀλλὰ δι' ἄγνοιαν. εἰ οὖν τὰ ἁμαρτήματα ἀκούσια μὲν, ἐν ταῖς αἰρέσεσιν δὲ ἡμῶν ἐστὶ καὶ ταῦτα, πάντα μὲν τὰ ἐκούσια καὶ αἰρετὰ δῆπουδὲν ἐστὶν, οὐ πάντα δὲ τὰ αἰρετὰ ἐκούσια. τούτων δὲ τὸ μὲν ἀκούσια εἶναι ὅσα ἁμαρτάνομεν ἐν τῷ ἐνάτῳ δέδεικται τῶν Νόμων [p. 860 sq.]· τὸ δὲ καὶ τὰ 30 ἁμαρτήματα ἀπὸ τῶν αἰρέσεων εἶναι τῶν ἡμετέρων καὶ ἐν τοῖς τοῦδε τοῦ μύθου ῥήμασιν ἐκηρύττετο σαφῶς· αἰτία ἐλομένου, θεὸς ἀνάιτιος [p. 617^ο]. τῶν γὰρ κακῶν δῆπου θεὸς ἀνάιτιος, οὐχὶ τῶν ἀγαθῶν. πάντων γὰρ αἰτιασθαι χρῆναι τῶν ἀγαθῶν τὸν θεὸν ἐν τῷ δευτέρῳ τῆς Πολιτείας [p. 379^ο] ἡκούσαμεν. ταῦτα μὲν οὖν, ὅπερ ἔφην, ὑπομιμνήσκω διὰ πλείονων περιεργον. 35

Ὅτι δὲ τὴν εἰμαρμένην αἰτίαν εἶναι φησιν αὐτὸς τῶν τοῦ κόσμου περι-

*) σημειωτέον τὸ παντὶ μύθῳ ἐπιλεγόμενον.

1 πειθώμεθα Plat.] πεισόμεθα HM || 2 καὶ seclusi || 3 εὖ M cum Plat.] ἐς H || 4 ἡ δεινὴ λήθη Usener] ἡ δεινὴ πλῆθει HM (cf. 122, 18. 123, 24) || 9 ληθείων M || leg. συμφύτων ? || 10 cf. Plat. Theaet. p. 164^d, Philob. p. 14^a || 11 δεικνύοναι M || 13 cf. Legg. I p. 645^b || σφίζεσθαι τε M || 14 *ὠφέλιμοι HM || 15 τοιοῦδε H || 16 ἄνευ τε εἰκότων καὶ ἀναγκαίων ἀποδείξεων Plat. Tim. p. 40^e (cf. supra p. 118, 2) || ἀποδείξεως HM || 17 ἀν H || 19 sq. Cf. Porphyrius περὶ τοῦ ἐφ' ἡμῖν ap. Stobaeum ecl. II, 8, 39—42 p. 163 sq. Wachsm. || 20 καὶ αὐτὸς Usener || 22 τῶν τε Usener] τῶν τότε HM || 28 τὰ om. H pr.

ὁδῶν, καὶ οὔτε τὴν περίοδον οὔτε τὴν τάξιν τὴν ἐν αὐταῖς καὶ τὸν εἰρμόν, ὡς
 τισιν ἔδοξεν, δηλοῖ τὰ ἐν τῷ Πολιτικῷ [p. 272°] ῥηθέντα περὶ αὐτῆς· τὸν
 δὲ δὴ κόσμον ἀνέστρεφεν εἰμαρμένη καὶ σύμφυτος ἐπιθυμία, τὴν
 ἐναντίαν τῇ προτέρᾳ περιάγουσα κυκλήσει. δῆλον γὰρ ὅτι κινεῖν μὲν ἐν τού-
 5 τοῖς οἴεται τὴν εἰμαρμένην, κινεῖσθαι δὲ ὑπ' αὐτῆς τὸν κόσμον σύμπαντα κατὰ
 πάσας τὰς ἐν αὐτῷ κινήσεις. διὸ ἀρχόμενον μὲν ἀκριβέστερον ἀποτελεῖν, τε-
 λευτῶντα δὲ ἀμβλύτερον [ib. p. 273^b]. ἤττων γὰρ ἢ τάξις ἐν τοῖς ἐσχάτοις
 τοῦ κόσμου, πλείων δὲ ἐν τοῖς πρωτίστοις. τοιαύτην δὲ τὴν εἰμαρμένην οὔσαν,
 κινητικὴν λέγω τῶν κοσμικῶν περιόδων αἰτίαν, ὅτι θεὸν οὐκ οἴεται εἶναι, λά-
 10 βοις ἂν ἐναργῶς ἐκ τοῦ αὐτοῦ διαλόγου. φησὶ γὰρ [p. 269°] δύο κινήσεις
 ἐναντίας δύο θεοὺς ἐναντία φρονούντας μὴ κινεῖν· τὴν δὲ ἀνακύκλησιν ἐναν-
 τίαν εἶναι τῇ προτέρᾳ κυκλήσει τῇ θεοῦ· δῆλον ἄρα ὅτι τὴν τοιαύτην (αἰτίαν)
 κινητικὴν οὐκ ἂν φαίη θεὸν εἶναι, θεὸν ἄρχιν ἐκείνης τῆς κυκλήσεως προεπιπῶν
 [p. 271^d]. ἐπεὶ καὶ πάντων θεῶν ἀφέντων τὰ μέρη τοῦ κόσμου τῆς ἑαυτῶν
 15 ἐπιμελείας οὕτως ἐπήγαγεν, ὅτι τὸν κόσμον ἐκείνων ἀφέντων, αὐτὸν ἀνέστρεφεν
 εἰμαρμένη λοιπόν [p. 272°]· οὐκ ἄρα θεὸς ἐστίν, εἴπερ τὴν ἐναντίαν κινεῖ κί- 711
 νησιν τῇ προτέρᾳ κυκλήσει τοῦ παντός, ἣν ἐκίνει θεός (θεὸν δὲ ἐναντίαν θεῷ
 κίνησιν ἀμήχανον κινεῖν), καὶ εἰ μετὰ τὴν ἀπόλειψιν πάντων θεῶν, οὕτω κινεῖ
 τὸν κόσμον ὡς ἂν αὐτὴ μὴ οὔσα θεός. Ὅτι δὲ οὐδὲ ἡ θεία ψυχὴ τοῦ παντός
 20 ἐστίν, μάθοιμεν ἂν ἐνόησαντες, ὅπως ταύτην καὶ ἐν Τιμαίῳ θεὸν οἶδεν (εἴπερ
 ἕκαστον κόσμον εὐδαίμονα δι' αὐτὴν θεὸν [p. 34^b]) καὶ θεῖαν ἀρχὴν ἄρξασθαι
 φησιν ἀπαύστου βίου καὶ ἔμφρονος [p. 36°], καὶ ἐν Νόμοις [X p. 897^b] νοῦν
 θεῖον προσλαβοῦσαν εἶναι βούλεται θεόν, ὅπου καὶ πάσας τὰς ψυχὰς ἀστρων
 ὠρῶν στοιχείων. εἰ οὖν ἡ μὲν εἰμαρμένη κατ' αὐτὸν οὐ θεός, ἡ δὲ ψυχὴ τοῦ
 25 κόσμου θεός, οὐκ ἂν εἴη εἰμαρμένη ἢ τοῦ κόσμου ψυχὴ, οὐθ' ἢ ἐν Τιμαίῳ οὐθ'
 ἢ ἐν Νόμοις. Ὅτι δὲ ὅπερ ὑπόλοιπον ἀληθές, καὶ ὡς ἡ φύσις ἐστίν τοῦ παντός,
 ἐκ τούτων συνάγειν δυνατόν. εἰ γὰρ μήτε ἡ ψυχὴ ἐστίν ἢ προσλαβοῦσα νοῦν
 μήτε τὸ σωματιοειδές (τούτο μὲν γὰρ κινεῖ, θεός δὲ οὐκ ἐστίν ὡςπερ ἐκείνη),
 λείπεται μέσην αὐτὴν οὔσαν ἀμφοτέρων, τῆς μὲν ὡς θεοῦ μὴ θεὸν χεῖρονα,
 30 τοῦ δὲ ὡς κινουμένου κινουσαν κρείσσονα, τὴν φύσιν εἶναι τοῦ παντός. καὶ
 γὰρ ἐν Τιμαίῳ [p. 41°] ταῖς ψυχαῖς τοὺς εἰμαρμένους νόμους εἰπεῖν ἐθέλων
 πρότερον τὴν φύσιν δεῖκνυσιν τοῦ παντός (οὕτω γοῦν φησὶν· καὶ ἐμβιβάσας
 ὡς εἰς ὄχημα τὴν τοῦ παντός φύσιν ἔδειξεν νόμους τε τοὺς εἰμαρ-
 μένους εἶπεν αὐταῖς), καὶ ἐν Νόμοις [X p. 892^b] πρὸς τοὺς σωματικαῖς
 35 ἀρχαῖς χρωμένους ἀγωνίζεσθαι μέλλων (οὐ) καλῶς φησιν αὐτοὺς τὰ φύσει φύσιν
 ἀποκαλεῖν, ὡς ἄλλης δηλαδὴ παρὰ τὰ φύσει τῆς φύσεως οὔσης. εἰ οὖν τὰ
 σώματα πάντα φύσει, δῆλον ὡς φύσις ἄλλη τις παρὰ τὰ σώματα καὶ αἰτία
 τῶν φύσει καὶ κατ' αὐτόν. δέδεικται τοίνυν ὅτι φύσις ἐστίν τοῦ παντός ἢ
 εἰμαρμένη καὶ κατὰ τὰς Πλάτωνος ἀρχάς.

1 τὴν περίοδον *suspectat Usener* || 2 τισιν] *sc. Stoicis; cf. Diels Doxogr. p. 324^a 1* ||
 3 κόσμον πάλιν ἀνέστρεφεν εἰμαρμένη τε καὶ σύμφυτος ἐπιθυμία *Plat.* || 12 *θεοῦ] *θεῶ H,*
θεῷ M || 12 αἰτίαν *addidit Usener (cf. v. 9)* || 13 *προσειπῶν *HM* || 17 *θεῶ] *θεῶν*
HM || 21 *cf. Proclus in Tim. p. 174^b* || 23 *cf. Legg. X p. 899^b; ib. p. 889 sq.* ||
 *ὄρῶν *HM* || εἰ μὲν οὖν *H pr.* || 32 ἐμβιβάσας *Plat.*] *ἐμβιβάσαι HM* || 33 χρωμένους
H || 35 οὐ *inserui* (οὐκ ὀρθῶς *Plat.*) || 38 παρὰ φύσει *M* || ἢ *om. M*

Ἵτι δὲ ταῦτα συντέτακται ἀλλήλοις, τό τε ἐφ' ἡμῖν λέγω καὶ εἰμαρμένη, καὶ συνεμφαίνεται παρὰ τῆς προνοίας, λάβοις ἂν ἐκ τῶν ἐν τῷ δεκάτῳ τῶν Νόμων ρηθέντων [p. 904]. λέγει γάρ, ὅτι μὲν οὐ βιάζεται τὸ ἐφ' ἡμῖν ἢ εἰμαρμένη ἢ πρόνοια, ταυτί (γράφω δὲ συντεμῶν τὰς ῥήσεις)· ἐπειδὴ 712 κατεῖδεν ἡμῶν τὰς πράξεις ὁ βασιλεὺς ἐμφύχους οὐσας, καὶ πολ- 5 λὴν μὲν ἀρετὴν ἐν αὐταῖς οὐσαν, πολλὴν δὲ κακίαν — ὅπερ ἦν τοῦ ἐφ' ἡμῖν ἴδιον — ἐμηχανήσατο ποῦ κείμενον ἕκαστον τῶν μερῶν ἀρετὴν μὲν νικῶσαν ἡττωμένην δὲ κακίαν ἐν τῷ παντὶ παρέχοι — τοῦτο δὲ ἦν προνοίας ἴδιον, πᾶσιν χρῆσθαι κατὰ τὸ δυνατόν εἰς τὸ ἀγα- 10 θόν — μεμηχάνηται δὴ πρὸς τοῦτο, ποῖον γιγνόμενον αἰεὶ ποῖαν ἔδραν δεῖ μεταλαμβάνειν· τῆς δὲ γενέσεως τοῦ ποιοῦ τινος ἀφῆκεν [[ἐν]] ταῖς βουλήσεσιν ἐκάστων ἡμῶν τὰς αἰτίας. ὅπη γὰρ ἂν ἐπι- 15 θυμῷ καὶ ὁποῖός τις ὦν τὴν ψυχὴν, ταύτῃ σχεδὸν ἐκάστοτε καὶ τοιοῦτος γίνεται ἅπας ἡμῶν. δι' ὧν τὸ αὐτεξούσιον μάλιστα σώζει τῆς ψυχῆς καὶ τὸ ἐφ' ἡμῖν· τὸ γὰρ ποῖον τῆς ζωῆς τῆς ἡμετέρας ἡρτῆσθαι βου- 15 λήσεως· τὴν προαιρετικὴν δύναμιν ἀποκαλέσας ἐν τούτοις βούλησιν. τοιοῦτο δὲ ὄν πᾶς συντάττεται πρὸς τὴν εἰμαρμένην, ἐπάκουσον· μεταβάλλει μὲν τοίνυν πάνθ' ὅσα μέτοχα ψυχῆς, ἐν ἑαυτοῖς κεκτημένα τὴν τῆς μεταβολῆς αἰτίαν — καὶ τοῦτο κάλιν διὰ τὸ ἐφ' ἡμῖν εἰπῶν —· μεταβάλλον 20 δέ, φησὶν, φέρεται κατὰ τὴν τῆς εἰμαρμένης τάξιν καὶ νόμον· καὶ πῶς φέρεται, καὶ ὅτι ταπτόμενον εἰς τὴν ὀφειλομένην αὐτῷ χώραν· σμικρό- 25 τερα μὲν τῶν ἡθῶν μεταβάλλοντα ἐλάττονα κατὰ τὸ τῆς χώρας ἐπί- πεδον, πλείω δὲ μεταπεσόντα εἰς βάθος τά τε κάτω λεγόμενα, ὅσα Ἄϊδην καὶ τὰ τούτων ἐχόμενα ἐκονομάζοντες σφόδρα φοβοῦν- 30 ται. τοῦτον μὲν οὖν τὸν τρόπον οὐκ ἐκβαίνομεν τῆς εἰμαρμένης, ἀλλὰ κατὰ τοὺς ἐν αὐτῇ νόμους φερόμεθα, μεταβάλλοντες κατὰ τὰς ζωάς, κύριοι τῆς μεταβολῆς ὄντες, εἰς ἄλλον καὶ ἄλλον τόπον ἀγίαιτερον ἢ τιμωρητικώτερον ἢ καὶ μέσον ἀμφοτέρων. εἴρηται δὲ καὶ τὸ πάντα συντάττον, καὶ ὅτι πρόνοια καὶ ὁ τοῦδε τοῦ παντός βασιλεὺς· εἰς ὃν καὶ ἡμεῖς ἀναδραμόντες ἐνταῦθα περιγράφομεν τὸν περὶ τοῦ μύθου σύμπαντα λόγον. 30

ΠΡΟΚΛΟΥ ΛΥΚΙΟΥ ΠΛΑΤΩΝΙΚΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ ΤΟΥ ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΜΥΘΟΝ ΥΠΟΜΝΗΜΑ.

4 ἢ εἰμαρμένη ἢ πρόνοια *H* || 5 κατεῖδεν *HM* || 10 ποῖαν *H* || 11 τοῦ ποίου τινός (τινος *H*) *HM*, τὸ ποίου τινός *Plat.* || 12 ἐν *om. Plat.* || ὅπη *M* || 13 ἐκάστοτε *Plat.*] ἕκαστος *HM* || 15 *sq. Cf. Porphyrius l. c. p. 166, 6 Wachsm.* || 18 πάνθ' ὅσα *Plat.*] βάθος *HM* || 19 μεταβάλλοντα *Plat.* || 21 αὐτῶν *M* || σμικρότερα μὲν] σμικρό- 25 τανεν *H* || 27 τιμωρητικώτερον *H pr.*

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΥΠ' ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ
ΕΝ ΔΕΥΤΕΡΩΙ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΝ ΑΝΤΕΙΡΗΜΕΝΩΝ.

Τῆς Πλάτωνος πολιτείας ὁ δαιμόνιος Ἀριστοτέλης ἐν τῇ δευτέρῃ τῶν
5 Πολιτικῶν ἐξέτασιν ποιούμενος, ὥσπερ εἶπεν πρὸ τῶν αὐτὸν ἀρεσκόντων βασι-
νίζειν τὰ τῶν παλαιωτέρων, πρῶτον ἐκεῖνο παρείληφεν ἀξίωμα κάλλιστον περὶ
πάσης πολιτείας ἐκ διαιρέσεως, ὡς ἄρα ἀναγκαῖον ἢ πάντων εἶναι κοινωνίαν
τοῖς μιᾶς πολιτείας μετελιτῆσιν, ἢ μηδενός, ἢ τῶν μὲν τῶν δ' οὐ κοινωνεῖν
ἀλλήλοις· καὶ τὸ μὲν μηδενός εἶναι κοινωνίαν τοῖς τὴν αὐτὴν οἰκοῦσιν ἀδύ-
10 νατον εἶναι· πᾶσα γὰρ πόλις κοινωνούντων ἐστὶν ἀλλήλοις ἀνθρώπων καὶ συμ-
βαλλόντων· τὸ δὲ πάντων ὁμοίως ἀμήχανον· τοῖς γοῦν σώμασιν ἰδιοῖς ἀνάγκη
χρῆσθαι καὶ ταῖς αἰσθήσεσιν διαφερούσαις καὶ τοῖς φυσικοῖς ἔργοις ἅπασιν·
ὧν ὑφαιρεθέντων λείπεται τῶν μὲν εἶναι κοινωνίαν ἐν ταῖς πόλεσι τῶν δὲ μὴ
εἶναι τοῖς ἀνθρώποις. τοῦτο μὲν οὖν τὸ ἀξίωμα προῦλαβεν αὐτός· εἴρηται δὲ
15 καὶ ὑπὸ Πλάτωνος, ὅτι πάντων μὲν εἶναι κοινωνίαν οὐκ ἐνδέχεται, τὸ δὲ ὡς
πλείστων εἶναι τὴν κοινωνίαν αἰρετὸν ἐν ταῖς εὐνομουμέναις πόλεσιν. καὶ δεδή-
λωκεν τὸ μὲν πρότερον ἐν οἷς διορίζεται καὶ προστάττει χρῆναι ἕκαστον ἐν τι
ἐπιτηδεύειν πρὸς ὃ πέφυκεν καὶ μὴ ὑφαρπάζειν τινὰ τὸ μηδὲν αὐτῷ προσῆκον
ἐπιτηδεῦμα καὶ ἔργον· εἰ γὰρ τοῦτο ἀληθές, οὐ πάντες πάντων κοινωνήσουσιν
20 ἐπιτηδεύματων, ἀλλ' οἱ ὁμοφυεῖς τὰ αὐτὰ ἐπιτηδεύσουσιν μόνον· τὸ δὲ δεύ-
τερον ἐν οἷς φησὶν χρῆναι συντετάχθαι πρὸς ἑαυτὴν οὕτω τὴν πόλιν ὡς ἐνός
μέρη σώματος· καὶ γὰρ ταῦτα διαφέρει μὲν ἀλλήλων καὶ ἄλλο ἄλλου ἔργον,
ὡς τοῦ μὲν ὄραν τοῦ δὲ ἀκούειν τοῦ δὲ κινεῖν τοῦ δὲ τρέφειν, πάντα δὲ ἀλλή-
λοις συμπαθεῖ καὶ μίαν ζωὴν ζῆ καὶ εἰς μίαν ἀνήρτηται ψυχὴν, καὶ διδόντα
25 ἕκαστον εἰς πάντα τὸ οἰκεῖον ἔργον λαμβάνει παρὰ τῶν ἄλλων τὸ πρὸς τὴν
αὐτοῦ χρεῖαν, καὶ διὰ τοῦτο ἐνός ἀλγοῦντος ἢ ὑγιαζομένου λέγεται ἀλγεῖν ὁ
ἄνθρωπος ἢ ὑγιαζεσθαι, διότι καὶ τὸ τοῦ μέρους ἀγαθὸν ἢ κακὸν τοῦ ὅλου
ἐστὶν ἀγαθὸν ἢ κακόν.

1 *Huius capitis maiorem partem* (— p. 132, 19 βούλεται λέγειν ὁ Σωκράτης) *edidit A. Maius in Scriptorum veterum novae collectionis vol. II p. 672—675* || 5 αὐτὸν *H* | αὐτῷ *M* || 6 *sq. Arist. Pol. II 1 p. 1260^b 38 sq.* || 8 τοῖς *M* | τῆς *H* || 12 ταῖς | τοῖς *HM* || 13 *ὑπερεθέντων (*litt. re lineola subducta notat H*) *HM* || πόλεσιν *M* || 16 πλείστην *HM*, *corr. Usener* || 17 *sq. cf. Reip. II p. 369 sqq. IV p. 423^d* || 21 *cf. Reip. V p. 462^cd. 464^b* || 23 *τὸ μὲν — τὸ δὲ — τὸ δὲ — τὸ δὲ *HM* || 24 συμπαθεῖν *H pr.* || ἐς *HM* || 26 αὐτοῦ *HM*

Δεύτερον δὲ μετὰ τοῦτο τὸ ἀξίωμα λοιπὸν εἰς τὴν ἐξέτασιν καθεὶς ἀπορεῖ, πῶς τοῦτο δυνατόν τὸ μίαν εἶναι τὴν πόλιν, ὡς τοῦτο ἄριστον ὄν. λαμβάνειν μὲν γὰρ ταύτην τὸν Σωκράτη τὴν ὑπόθεσιν· εἶναι δὲ τοῦτο παντελῶς ἄτοπον. μίαν γὰρ γιγνομένην τὴν πόλιν ἐπὶ μᾶλλον ἀπολλύουσι καὶ τοῦτ' αὐτὸ τὸ εἶναι πόλιν· μᾶλλον γὰρ μίαν οἰκίαν πόλεως φαμεν εἶναι, καὶ ἓνα μᾶλλον τῆς οἰ- 5
 673 κίας ἕκαστον· εἰ οὖν καὶ δυνατόν ἦν ἐπιτείνειν τὴν ἔνωσιν τῆς πόλεως, ὡς ἔοικεν, οὐκ ἦν ὀρθόν· ἀνηρεῖτο γὰρ ἡ πόλις, καὶ τὸ λεχθὲν ὡς μέγιστον ἀγαθὸν ἐν ταῖς πολιτείαις, τὸ ἐν ὅτι μάλιστα γίνεσθαι τὴν πόλιν, φθαρτικὸν αὐτῆς ὑπῆρχεν ὅλως τῆς πόλεως. εἰ οὖν τὸ ἐνίξειν τὴν πόλιν ἀναιρετικὸν ἐστὶ τῆς πόλεως, τὸ δὲ ἕκαστου ἀγαθὸν οὐ ἐστὶν ἀγαθὸν σωστικὸν ἐστὶν καὶ οὐκ ἀναι- 10
 ρητικόν, λείπεται ἄλλο τι ἢ τὸ ἐνίξειν τὴν πόλιν μὴ εἶναι τῆς πόλεως ἀγαθόν, ὡς ἓνα ἄνθρωπον αὐτὴν ἀντὶ πόλεως ποιοῦν; Πρὸς δὲ ταύτην τὴν ἐπιβολὴν τοῦ λόγου δεῖ λέγειν, ὅτι τὸ ἐν οὐκ ἐστὶ τοιοῦτον οἶον αὐτὸς ὑπέλαβεν τὸ ἄτομον καὶ τὸ τῷ ἀριθμῷ, εἰς ὃ κατήγαγεν τὴν πόλιν, ὃ δὲ λόγον ὕλης ἐπέχει πρὸς τὴν σύμπασαν πόλιν (ἐκ γὰρ τῶν πολλῶν ἀνθρώπων ἡ πόλις), ἀλλὰ τὸ 15
 κρεῖττον τῶν μερῶν καὶ ὃ συναγωγόν ἐστὶν οὕτως τῶν πολλῶν, ὡς υπερέχειν αὐτῶν καὶ εἶναι τελικὸν αἴτιον, ἀλλ' οὐ συναϊτίον τι καὶ ὑλικόν. ἐπεὶ καὶ τοῦ σώματος ἡμῶν ἐκ πολλῶν ὄντος ἕκαστον τῶν ἐν αὐτῷ μερῶν ἐν τί ἐστὶν, ἀλλ' ὡς ὕλη τοῦ ὅλου τοῦτο τὸ ἐν· τὸ δὲ μάλιστα ἐν τοῦτό ἐστὶν τὸ συνέχον τὸ σῶμα, εἴτε λόγος εἰς φυσικὸς εἴτε καὶ ψυχὴ τις, δι' ἣν ἐν τὸ σῶμά ἐστὶν, 20
 καὶ ταῦτα ἐκ πολλῶν ὄν. διττὸν οὖν τὸ ἐν, ἢ τὸ ὑλικόν ἢ τὸ τελικόν. καὶ ἐπεὶ ἐνίξειν θέλει τὴν πόλιν, οὐκ ὡς εἰς ὑλικόν αὐτὴν ἐν κατάγων μηχανᾶται τὴν ἔνωσιν, ἀλλ' εἰς τὸ τελικόν καὶ αὐτὸ τὸ ἀγαθόν, δι' ὃ καὶ ἀφ' οὗ πᾶσιν ἡ ἔνωσις. ὅθεν καὶ ὁ Σωκράτης τοῦτο ζητῶν τὸ ἐν, οὐ τὸ ἄτομον, ὡς εἵπομεν, ἀλλὰ τὸ συνέχον τὴν πόλιν, μηχανᾶται τὴν κοινωνίαν τὴν ἐν τοῖς πλείστοις 25
 ὡς ὁμονοίας αἰτίαν καὶ ἀστασίαστον αὐτὴν φυλάττουσαν. ὅταν οὖν λέγῃ τὸ ἐν ἀναιρεῖν τὴν πόλιν, τὸ δὲ ἕκαστου ἀγαθὸν σώζειν ἕκαστον, αἰτιασόμεθα τὴν ἑτέραν πρότασιν τὸ ἐν ἐκεῖνο λαμβάνουσαν οὐχὶ τὸ συναγωγόν τοῦ πλήθους καὶ συνεκτικόν, ἀλλὰ τὸ ὑλικόν· τοῦτο γὰρ ἀναιρετικὸν ὄντως τοῦ πλήθους καὶ τῆς ὁλότητος, μέρος ὄν ἀλλ' οὐκ ὅλον, ἐκεῖνο δὲ σώζει μειζόνως τὸ ὅλον, συμ- 30
 παθείας ὄν αἴτιον καὶ ὁμονοίας.

Τρίτον τοίνυν τὴν αὐτάρκειαν, φησὶν, ἀφανίζει τῆς πόλεως τὸ λίαν αὐτὴν ἐνίξειν· αὐταρκέστερον γὰρ ἐνὸς ἀνδρὸς οἰκία, καὶ πόλις οἰκίας· εἰ οὖν τὸ ἦττον ἐν αὐταρκέστερον, ὡς πόλις οἰκίας καὶ οἶκος ἐνὸς ἀνδρὸς, τὸ μᾶλλον ἐν ἦττόν ἐστὶν αὐταρκές. Πάλιν δὲ καὶ οὗτος ὁ λόγος λανθάνει παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν 35
 τοῦ ἐνὸς τὸν ἔλεγχον ποιῶν, ὥσπερ καὶ ὁ πρότερος. πόλις γὰρ οἰκίας καὶ ἐνὸς ἀνδρὸς οἰκία καὶ αὐταρκέστερον καὶ μᾶλλον ἐν, καὶ ἦττον αὐταρκές καὶ

1 τὸ *om.* *H pr.* || 2 *cf. Aristot. pol.* II 2 p. 1261^a 12 *sq.* || 3 Σωκράτη] *Reip.* IV p. 422^e. 423^d. V p. 462^b *sq.* || 4 ἀπολλύουσι *HM* || τὸ *om.* *M* || 11 ἀγαθόν — 12 πόλεως *om.* *M* || 13 ἄτομον καὶ ἐν ἀριθμῷ *Aristot. categ.* 5 p. 3^b 12; *cf.* 2 p. 1^b 6 || 14 τὸ *om.* *M* || 16 δ *H*] τὸ *M* || *ὑπερέχον *HM* || 19 *ὕλην *HM* || 22 ὑλικόν *H corr.*] τελικόν *H pr.* *M* || αὐτὴν *H*] αὐτῇ *M* || 23 διὸ *HM* || 24 τὸ ἐν — 25 ἀλλὰ *om.* *M* || 26 ἕτ' ἂν *HM* || λέγῃ] *Aristot. pol.* II 2 p. 1261^b 8 || 27 ἀναιρεῖ *H* || 32 φησὶν] *Aristot. pol.* II 2 p. 1261^b 10 *sq.* || 35 *λαμβάνει *HM*

ἦττον ἐν. εἰ μὲν γὰρ τὸ ἄτομον λαμβάνοις καὶ ὃ εἵπομεν ὕλης ἔχειν τάξιν, καὶ ἦττόν ἐστιν ἐν ἡ πόλις (πολλῶν γὰρ δεῖται τοιούτων οἷόν ἐστιν τὸ ἄτομον) καὶ ἦττον αὐταρκες· πλειόνων γὰρ δεῖ τῇ πόλει προσεῖναι καὶ σώζεσθαι ἢ ὧν δεῖται ὁ εἷς, ὥσπερ καὶ πᾶν ὅπερ ἂν ἦ ὅλον τοῦ οἰκείου μέρους· εἰ δὲ τὸ
 5 ὡς ἀληθῶς ἐν, ὃ δὴ τῷ τελείῳ ταυτόν, καὶ μᾶλλον ἐν ἡ πόλις τοῦ ἐνὸς καὶ μᾶλλον αὐταρκες, ὥσπερ καὶ τὸ ὅλον μᾶλλον ἐκάτερον ἢ τὸ μέρος· τοῦτο γὰρ 674 συνέχει, συνέχεται δὲ τὸ μέρος, τὸ δὲ συνέχον μᾶλλον ἐν ἡ τὸ ὑπ' αὐτοῦ συνεχόμενον καὶ μᾶλλον αὐταρκες ἢ τὸ ἐν αὐτῷ περιεχόμενον (δεῖται γὰρ τῶν ἄλλων μερῶν). πάλιν οὖν καὶ οὗτος ὁ λόγος διελών τοῦ ὅλου καὶ τελείου τὸ
 10 ἐν καὶ εἷς τὸ ὡς μέρος καὶ ἀτελές φερόμενος οὕτως ἡμάρτηται. καὶ δοκεῖ τὸ ἐν καὶ τὸ αὐταρκες ἀπ' ἀλλήλων διοικίζειν, ὥσπερ καὶ οἱ πρὸ αὐτοῦ· καί-
 τοι γ' ἐχρῆν καὶ τοῦ ἐν Φαίδωνι [p. 99^e] Σωκράτους ἀκούειν βοῶντος ὡς ἄρα οὐδὲν οὕτως οἶδεν συνδεῖν τὰ ὄντα καὶ συνέχειν ὡς τὸ ἀγαθόν, παντὸς Ἄτλαντος ἰσχυρότερον ὄν ἐἰς ταύτην τὴν δύναμιν καὶ αὐτὸ τὸ δέον ὄντως
 15 ὑπάρχον· ἐπέισθη' γὰρ ἂν τούτοις ἐπόμενος, ὅτι τὸ αὐταρχέστερον πᾶν ὄτουσιν ἦνεται μᾶλλον καὶ ἐν μειζόνως ἐστίν, ὥσπερ καὶ αὐταρκες μειζόνως. τὸ γὰρ μᾶλλον τοῦ συνδέοντος μετέχον μᾶλλον ἐστίν ἐν· τὸ δὲ τοῦ ἀγαθοῦ μᾶλλον μετελιγῆος τοῦ συνδεῖν δυναμένου διὰ τὸν ἐν Φαίδωνι λόγον μετέχει μᾶλλον· τὸ δὲ αὐταρχέστερον μᾶλλον τοῦ ἀγαθοῦ μετέχει (στοιχεῖον γὰρ τοῦ ἀγαθοῦ τὸ
 20 αὐταρκες)· ὥσθ' ἡ πόλις αὐταρχέστερον ἐνὸς μᾶλλον ἂν εἴη μετέχουσα τοῦ ὡς ἀληθῶς ἐνός. ἐπεὶ καὶ τόνδε τὸν κόσμον ἐκ πάντων ὄντα τῶν αἰσθητῶν, εἰ καὶ παράδοξον εἰπεῖν, κατὰ ταύτην τὴν ἔνωσιν μᾶλλον ἠνωσθαι φαμεν ἐκάστου τῶν μερῶν ἐξ ὧν ἐστίν· εἰ γὰρ τὸν μέγιστον ἔχει τῶν δεσμῶν καὶ κάλλιστον, τὴν ἀναλογίαν λέγω, δι' ἣν φιλίαν ἄλυτον ἔχει τὰ ἐν αὐτῷ πάντα καὶ δέδεταί
 25 τρόπον ἄλυτον παντὶ πλὴν τοῦ συνδήσαντος, ὡς ὁ τοῦ Τιμαίου λόγος [p. 32^e], παντὶ δὴ φανερόν ὅτι παντὸς ἦνεται τῶν ἐν αὐτῷ μᾶλλον. διὸ καὶ συμπάθεια πάντων ἐστὶ τῶν ἐν αὐτῷ, μιᾶς ζωῆς πάντα συνεχούσης καὶ εἶδους ἐνός. καί-
 τοι γε εἶπεν ἂν τις ἐν τὸ πῦρ μᾶλλον ἢ τὸ πᾶν, καὶ τὸ ὕδωρ μᾶλλον ἢ τὸ πᾶν ἐκ πυρός καὶ ὕδατος ἐκεῖνο γεγονός ἐν. ἀλλὰ τὸ μὲν ἐκατέρου τούτων ἐν ὕλη
 30 τοῦ ἐν τῷ παντὶ ἐστίν ἐνός, τὸ δὲ τοῦ παντὸς ἐν εἶδος ἐστὶ τούτων καὶ συνέχον ἄμφω, καὶ τέλος μᾶλλον καὶ ἀγαθὸν μᾶλλον, καὶ αὐταρχέστερον τὸ πᾶν ἐκάστου τῶν ἐν αὐτῷ, τῶν μὲν δεομένων ἄλλων, τοῦ δὲ οὐδενός. καὶ γὰρ ὅλον καὶ οὐχ ὅλον ἕκαστον, ὡς φησὶν αὐτὸς Ἀριστοτέλης, μόνον δὲ ὅλον καὶ τέλειον πᾶν· εἰ οὖν ἡ ὁλότης ἐνότης ἐστίν καὶ ἡ τελειότης, μόνως ἐν
 35 κυρίως τὸ πᾶν, αὐταρχέστατον μὲν ὄν ὡς μάλιστα τέλειον, ἠνωμένον δὲ μάλιστα ὡς ὅλον μάλιστα. συντρέχει ἄρα τό τε ἐν καὶ τὸ αὐταρκες· καὶ γὰρ τὰ ἀγαθὸν ἐν καὶ τὸ ἐν τὰ ἀγαθόν. οὐκ ἄρα δεῖ φάναι τὴν πόλιν αὐταρχέστερον μὲν ἐκάστου τῶν πολλῶν, ἥσσαν δὲ ἐν, ἀλλ' ὡς ἐκάτερον, καὶ τὸ λοιπόν· οὐδὲ

1 *ἄτομον] μόνον *HM* (cf. p. 130, 13) || 6 ὅλων *H* || 10 *ἡμάρτηται] ἠρώτηται *HM* || 11 *ἀπ' ἀλλήλων] ἐπ' ἀλλήλων (ἐπ' *lineola subducta notat H*) *HM* || οἱ *M* | ὁ *H* || 12 Σωκράτους *HM* || 14 ὄν *M* || 15 ὄτου οὖν *HM* || 18 μετέχει *H corr.* | μετέχειν *H pr. M* || 20 ὥστε *H* || 28 τὸ πῦρ] τὸ *om. M* || 29 ἐκείνου *H pr.* || 30 ἐν εἶδος] ἐν *om. M* || ἐστίν *M* || 33 sq. Cf. *Aristot. metaphys. IV 26 p. 1023^b sq.* || 34 καὶ ἡ] ἡ *om. M* || 35 μὲν οὖν ὄν *H pr.* || 36 τό,τε *H*] τότε *M*

τὸ ἐνίξειν ἀφανίζειν εἶναι τὸ αὐτάρκες· οὐ γὰρ ἐστὶ τὸ ἐνίξειν ἓνα ἄνδρα ποιεῖν αὐτήν, ἀλλὰ μένουσαν πόλιν εἰς μίαν ἄγειν κοινωνίαν πᾶσαν διὰ τὴν εἰς ἓν ἀγαθὸν πάσης καὶ τῶν ἐν αὐτῇ πάντων ἐπιστροφῆν. τοῦτο γὰρ μὴ διηρημένον ἐν τοῖς μέρεσιν, ἀλλ' ἐν καὶ κοινὸν πάντων ἀποφανθὲν ἐνίξει τὴν πόλιν ἐκ πολλῶν οὖσαν. δηλοῖ δὲ ταῦτα καὶ ὁ Σωκράτης αὐτὸς [V p. 462] ὑφηγούμενος 5
 675 τί ποτέ ἐστιν ὃ μάλιστα ποιήσει τὴν πόλιν κοινωνεῖν αὐτὴν πρὸς ἑαυτὴν ὀρθῶς, οἰκισθεῖσαν διαφερόντως τῶν ἄλλων πόλεων· τὸ γὰρ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς φησὶν ἦδεσθαι καὶ λυπεῖσθαι· τοῦτο δὲ οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ τὸ τὰ αὐτὰ νομίζειν ἀγαθὰ καὶ κακὰ πάντας τοὺς ἐν αὐτῇ· τοῦτο δὲ ἐκεῖνό ἐστιν τὸ μηδὲν πρὸς ἕτερον, ἀλλὰ πρὸς ἓν πάντας ἀγαθὸν τὸ τῆς ὅλης πόλεως ἀποβλέποντας ζῆν. 10

Τέταρτον δὴ οὖν ἐπὶ τούτοις παραλογίζεσθαι φησὶ τὸν Σωκράτην λέγοντα ποιεῖν τὴν ἐν τῇ πόλει κοινωνίαν μάλιστα τὸ πάντας ταῦτόν λέγειν τὸ ἐμὸν καὶ τὸ οὐκ ἐμὸν καὶ μὴ τὸ μὲν ἄλλον τὸ δὲ ἄλλον τῶν πολιτῶν. τὸ γὰρ πάντας εἶναι διττόν, ἢ τὸ ἕκαστον ἢ τὸ κοινῆ μὲν οὐχ ἕκαστον δέ· καθάπερ καὶ τὸ λέγειν ἄμφω ἄρτια ἢ ἄμφω περισσὰ διττόν· ἢ γὰρ τὸ ἐκ τῶν δύο λέγει περισσὸν 15 ἢ ἄρτιον ἢ ἰδίᾳ ἐκάτερον ὃ τοῦτο λέγων, καὶ ποιεῖ παραλογισμόν τοῦ ἄμφω τὸ διττόν. οὕτω δὲ καὶ τὸ πάντας διττόν· καὶ εἰ μὲν ἕκαστον σημαίνει τῷ Σωκράτει τὸ πάντας λέγειν ταῦτόν τὸ ἐμὸν καὶ οὐκ ἐμὸν, εἴη μὲν ἂν οὕτως ὃ βούλεται λέγειν ὁ Σωκράτης· ἕκαστος γὰρ ἐρεῖ τὸν αὐτὸν υἱόν, καὶ γυναῖκα τὴν αὐτήν. ἀλλ' οὐκ ἐροῦσιν οὕτως, ὡς ἕκαστον υἱὸν αὐτοῦ τοῦτον λέγειν καὶ 20 ἕκαστον ἑαυτοῦ γυναῖκα ἐκάστην. εἰ δ' ὡς ἐκ πάντων ἓνα ἕκαστον, τοῦτο παντελῶς ἀδύνατον. πῶς οὖν ἐροῦσι πάντες ταῦτόν τὸ ἐμὸν καὶ οὐκ ἐμὸν ταῦτόν, ὃ ποιεῖ μόνον ὁ Σωκράτης, ὅτε λέγει μίαν τὴν πόλιν; Πρὸς δὴ τοῦτο φήσομεν ἡμεῖς, πάντας μὲν οὕτως ἐρεῖν πως ἕκαστον, ταύτην δὲ τὴν ὑπόληψιν ἕκαστον ἔξειν πάντων εἶναι πατέρα, καὶ κοινούς εἶναι τοὺς παῖδας, καὶ πάντων εἶναι 25 γυναῖκας τὰς αὐτὰς ὁμοίως, διὰ τὸ μηδένα τῶν ἄλλων ἀποσπάζαντα χωρὶς ἔχειν τὴν συνοικοῦσαν καὶ αὐτῷ παιδοποιουσαν κατὰ τὴν αὐτοῦ βούλησιν, ἀλλὰ κατὰ τὴν τῶν ἀρχόντων κρίσιν καὶ ὃν ἂν ἀφορίζωσιν καιρὸν γίνεσθαι τὴν σύμφεριν. ὥσπερ οὖν καὶ τὰ χρήματα διὰ τοῦτο κοινὰ πάνσιν, ὅτι τῆς πόλεως ὄντων πάντων ἕκαστος τυγχάνει τῶν ἀναγκαίων, ἐφ' ὅσον αὐτῷ δεῖ, καὶ κύριος 30 τῶν πάντων οὐχ οὕτος, ἀλλ' ὁ νόμος· οὕτως καὶ γυναῖκες κοινὰ πάντων, ὅτι κύριος αὐτῶν τῆς συναπογεννήσεως οὐκ αὐτός, ἀλλ' ὁ ἄρχων. οὕτως οὖν καὶ τοὺς παῖδας ὑπολήφονται κοινούς, ἀγνοοῦντες οὐς ἐγεννήσαντο· τραφήσονται γὰρ ἀγνοούμενοι τοῖς πατράσιν, καὶ οὐκ ἐροῦσι τὸ ἐμὸν ἐπὶ τούτων καὶ οὐκ ἐμὸν. οὐ γὰρ οἶδεν ἕκαστος, ὅτου δὴ καὶ τυγχάνει πατῆρ ὢν, εἰ καὶ τίτι συγκεκοί- 35 μηται γινώσκει· μόνως δὲ τῷ χρόνῳ διορίζει τὸν υἱὸν καὶ μὴ υἱόν. πάντα γὰρ τὸν διαφέροντα τοῖς ἐξ καὶ εἴκοσι ἔτεσιν υἱὸν (ἢ) ἔχγονον προσερεῖ, διότι κατὰ τοῦτον γενεᾶν αὐτῷ δέδοται τῇ πόλει τὸν χρόνον, λέγω δὴ τὸν τῶν πέντε

1 ἐνίξειν ἓνα *M* || 2 *ἀγει *HM* || 3 διηρημένων *M* || 6 κοινωνίαν *M* || 11 φησὶ] *Aristot. pol.* II 3 p. 1261^b 18 sq. (cf. *Plat. reip.* V p. 462^c) || 12 πάντα *M* || 13 τὸ οὐκ] τὸ *om.* *H* || ἄλλο τὸ δὲ ἄλλο *HM*, corr. *Usener* || 15 ἄμφω ἄρτια ἢ *om.* *M* || 16 ὃ *om.* *M* || 17 τὸ διττόν] τὸ *om.* *M* || 19 ἐν *sv.* λέγειν ὁ Σωκράτης *desiniū* *M* || 24 πῶς *H* || 25 *κοινωνούς *H* || 27 αὐτῷ *H* || 33 *κοινωνούς *H* || 35 καὶ τίτι *H* || 36 sq. Cf. *Reip.* V p. 460^c || 37 *ἢ ἐχγονον] ἔγγονον *H* || *προσερεῖ *H* || 38 *τοῦτο *H*

καὶ εἴκοσι ἐτῶν ἐλάχιστον, καὶ μετὰ τοῦτον τὸν τῆς πρώτης γεννήσεως, ὅς ἐστιν ὁ πλεῖστος δεκάμημος. ἄλλως οὖν ἐρεῖ τὸ ἐμὸν ταῦτ' ἕκαστος καὶ οὐκ ἐμὸν ἐπὶ τῶν γυναικῶν, καὶ ἄλλως ἐπὶ τῶν παιδῶν. ἐπὶ τούτων μὲν γὰρ καὶ ἡ ἄγνοια [ποιεῖ] πάντας τοὺς ὁμοχρόνους ἀλλήλοις παιδῆς ἢ ἐγγόνους νομίζειν, 5 ἐπὶ δὲ τῶν γυναικῶν ἢ τῆς ἐξουσίας ἀφαιρέσεις, ἧς ἀφηρημένοι κοινὰς αὐτὰς οὕτως ἐροῦσιν ὡς τῆς πόλεως οὔσας ἀλλ' οὐχ ἑαυτῶν. ὥστε ἕκαστος μὲν ἐρεῖ ταῦτόν τ' ἐμὸν εἰς τὴν πόλιν ἀναφέρων· καὶ γὰρ ἑαυτὸν ἐν ἀγαθὸν ἔχειν ἡγεῖται τοῦτο ὃ καὶ τῆς πόλεως ἐστίν. συμβαίνει δὲ τοῦτο τὸ πάντα ταῦτ' λέγειν τῷ τὸ ἐκ πάντων ταῦτόν λέγειν τὸ ἐμὸν· ὃ γὰρ τῆς πόλεως ἐκ πάντων οὔσης 10 ἐστὶν κτῆμα, τοῦτο καὶ ἕκαστος ἑαυτοῦ κτῆμα νομίζων φθέγγεται τὸ ἐμὸν. Διττοῦ δὲ ὄντος τοῦ πάντας λέγειν ἄμφω ἀληθῆ καὶ διὰ θάτερον καὶ θάτερον· τὸ γὰρ κοινῆ πάσης ὡς ἐνὸς τῆς πόλεως ὄν καὶ ἕκαστος ἑαυτοῦ καὶ ἡγεῖται καὶ ὀνομάζει κτῆμα. καὶ τοῦτό φησιν ἕκαστος ἐμὸν, ὃ ἂν ἡ πόλις λέγῃ ἐμὸν· ἵν' ὡς δυνατὸν ἅπαντες μίαν ἔχωσι ζωὴν καὶ ἓνα τὸν τῆς πόλεως βίον. καὶ 15 εἴρηται, ὅπως ἐπὶ τε γυναικῶν αὐτοῖς τοῦτο πρόχειρον ἔσται καὶ παιδῶν, καὶ ἐπὶ τῶν χρημάτων.

Πέμπτον δὲ οὖν ἐκεῖνο προστίθῃσιν, ὅτι βλάβην ἔχει τοῦτο ἐτέραν τὸ μηδὲν ἴδιον ἡγεῖσθαι, πάντα δὲ κοινὰ, τὰς γυναῖκας, τοὺς παῖδας, τὴν κτῆσιν. ἀμελεῖν γὰρ τῶν κοινῶν τοὺς ἀνθρώπους, πλέον δὲ τῶν ἰδίων φροντίζειν. συμ- 20 βαίνειν οὖν πάντας πάντων ὡς κοινῶν ὄντων ὀλιγωρεῖν. Ταῦτα δὲ ἀπορεῖν περὶ τῶν οὕτω τραφέντων ὁ Σωκράτης εἴρηκεν ἄτοπον. πῶς γὰρ ἀξιοῖ διὰ μουσικῆς αὐτοὺς τρέφων * * * * *

2 δεκάμημος *H* || 4 *ποιεῖ] *H* || *ἐγγόνους *H* || 11 θάτερον καὶ θάτερον *H* || 13 δ ἂν *Usener*] δτ' ἂν *H* || 17 προστίθῃσιν] *Aristot. pol.* II 3 p. 1261^b 32 sq. || 20 cf. *Reip.* IV p. 423° sq. || 21 ἄτοπον *H pr.* || 22 τρέφων] *def. H initio f.* 141^v. *Reliqua desiderantur.*

Incertae sedis fragmenta.

1.

⟨κατ'⟩ οὐδὲν δὲ τούτων θεμιτὸν ἐν ταῖς εὐνομουμέναις πολιτείαις ἴσης ἐξουσίας μετεῖναι πᾶσι· συγχυθήσονται γὰρ οἱ τῆς ἀξίας ὅροι.

2.

τὴν ἀθανασίαν ἣν ἔχομεν κατ' οὐσίαν καὶ τὴν ἀπλότητα τῆς ὑποστάσεως ἡμῶν.

1. Maius ad Cic. de rep. I 34 (Class. auct. I p. 94) 'Tum Proclus ineditus: οὐδὲν — ὅροι'.

2. Morus Ad quaedam loca N. F. not. p. 261 ad Hebr. XI, 1 'Proclus in iis quae non sunt edita, Τὴν ἀθανασίαν — ἡμῶν'.

1 ⟨κατ'⟩ οὐδὲν *dedi* (*sim. Usener*).

SCHOLIORVM CODICIS LAVRENTIANI

AD PROCLI ENARRATIONEM

REIPVBLICAE PLATONICAE MANTISSA.*)

I. Proclus in Rempubl. (ed. Basil.) p. 353 extr. (cod. f. 13^v) δικαιουσύνης οὐκ ἐνούσης. λέγω μὲν οὖν πρὸς τὴν ἀπορίαν ταύτην κτλ.] Μήποτε δεῖ λέγειν ὅτι ἐπὶ τῆς τοιαύτης ἔξεως ἀνόμοιός τις ἐστὶν ὁμοιότης πρὸς δικαιουσύνην, ὅπερ εἶωθεν ἐπὶ τῆς ὕλης λέγεσθαι καὶ τοῦ πρώτου·
5 καθόσον οὐ βιαζόμενα τὰ κρείττονα μέρια τῆς ψυχῆς ἔπεται τοῖς χειροσιν (ὅπερ ἐστὶν ἡ τοῦ ἀδικεῖσθαι ὑπὸ τινος ἔννοια, τὸ βίβ τῶν προσηκόντων ἀποστερεῖσθαι ὑπ' ἐκείνου), ἀλλ' ἐκουσίως ὑποκατακλίνεται τοῖς χειροσιν, ἑαυτὰ ἀδικοῦντα καὶ διὰ τοῦτο μὴδὲν τῶν προσηκόντων ἑαυτοῖς πράττοντα. οὕτω δὲ καὶ τὴν ἀδικον πόλιν καὶ διὰ τοῦτο ἀδρανεστέραν ἐλαμβάνομεν, ἐν ἧ τῶν
10 πολιτῶν οἱ ἕτεροι τοὺς ἐτέρους βίβ ἀπεστέρουν τῶν προσηκόντων αὐτοῖς καὶ διὰ τοῦτο ἐχθροὺς εἶχον καὶ οὐχ ὅλη τῇ ψυχῇ συμπράττοντας· δικαιουσύνης δὲ μετέχειν ἐλέγομεν, ἐν ἧ οἱ πολῖται καὶ μοχθηροὶ ὄντες συνεφώνουν. ἐν ἧ οὖν ψυχῇ τοιαύτη ἐστὶν ἀδικία, ὑπὸ ταύτης πράξις οὐκ ἂν γένοιτο ἢ δυσκολώτατα, οὐκ ἐν αὐτῇ τῷ στασιάζειν τὰ μέρια τῆς ψυχῆς πρὸς ἄλληλα,
15 ἀλλὰ μετὰ τὸ βιασθῆναι τὰ ἕτερα ὑπὸ τῶν ἐτέρων, καὶ τότε οὐ προθύμως πραττούσης τῆς ψυχῆς. τί οὖν; ἐπὶ ταύτης τῆς ἔξεως τὴν στάσιν ἐχούσης οὐδὲν ἐστὶ δικαιουσύνης ἔχουσα; καὶ πάνυ φαίην ἂν· καθόσον ὁ λόγος τυγχάνει τοῦ κατ' ἀξίαν καὶ ὁρῶν τὸ ἀγαθὸν καὶ αἰτούμενος, εἰ καὶ μὴ ἐχόμενον ἔχει τὸ πάθος, διὰ τὸ μήπω ἐπιστήμην εἶναι, καὶ ἡ κρατούμενον ἢ κρατοῦν. ἀλλ'
20 εἰ μὲν μόνος ἦν ὁ λόγος ἡ ψυχῆ, τότε μᾶλλον ἔδει γίνεσθαι τὰς πράξεις· ἐπεὶ δὲ τριμερῆς μὲν ἐπινοεῖται ἡ ψυχῆ, δεῖ δὲ εἴπερ μέλλοι τι πράττεσθαι ὑπ' αὐτῆς, συμφωνεῖν ἀλλήλοις πάντα τὰ μέρια, διὰ τοῦτο ἐπὶ τῆς τελείας κακίας τὸ εἶδωλον τῆς συμφωνίας αἷτιον γίνεται διαστροφῆς πράξεων διάστροφον ὄν· πρὸς τῷ μὴδὲ αἰεὶ δύνασθαι συμφωνεῖν ἑαυτῇ τὴν τοιαύτην ζωὴν. αἱ γὰρ
25 κατ' οὐσίαν ὑπάρχουσαι τῇ ψυχῇ κοιναὶ ἔννοιαι, καθ' ἃς καὶ ἔχει πρόφασιν σωτηρίας, οὐ δύναται παντελῶς ἀκίνητοι μένειν. ἐστὶ δὲ ἡ τοιαύτη συμφωνία τῆς διαφωνίας χειρῶν (διὰ γὰρ ἀσθένειαν γίνεται τοῦ λόγου), καθάπερ καὶ τὸ ἐπὶ τῆς ὕλης ἀσώματων τῶν σωματῶν χειρῶν καὶ τὸ ἀγέννητον τοῦ γενητοῦ.

*) cf. praef. p. 4.

ὥστε ἔοικεν ἢ ἐν πλήθει δικαιοσύνη, καθὸ συμφωνία τίς ἐστίν, αἰτία εἶναι τῶν πράξεων, καὶ διὰ τοῦτο τὰ τῆς συμφωνίας ἔχθος τι παρασπασάμενα δύνασθαι πράττειν συμφώνως τῇ συμφωνίᾳ. εἰ μὲν γὰρ ἡ συμφωνία κατὰ φύσιν καὶ ἀληθής, καὶ δικαιοσύνη ἀληθής, καὶ δόγμα τὸ περὶ τοῦ ὀρεκτοῦ ἀγαθοῦ ἀληθές, καὶ αἱ πράξεις ὀρθαί· εἰ δὲ παρὰ φύσιν ἡ συμφωνία, τῶν κρειττόνων 5 τοῖς χείροσιν ἐπομένων, καὶ τὰ λοιπὰ πάντα εἰδωλικά καὶ ψευδῆ καὶ φαινόμενα μόνον· πρὸς τῷ μηδὲ ἀεὶ δύνασθαι συμφωνεῖν ἑαυτῇ τὴν τοιαύτην ζωὴν· αἱ γὰρ κοιναὶ ἔννοιαι (οὐ) δύνανται ἀκίνητοι μένειν.

II. p. 356 v. 13 (f. 17^v) πᾶς θεὸς ἀγαθὸς τῷ ὄντι, οὐδὲν τῷ ὄντι ἀγαθὸν βλαβερόν — οὐ γὰρ ἂν καὶ ὁ ὑποκείμενος εἶχεν προσδιο- 10 ρισμὸν τὸ πᾶς] κυρίως κατηγορούμενος ὅρος ἐστὶ τὸ αἷτιον, ᾧ οὐ πρόσκειται ὁ προσδιορισμός· δηλαδὲ ταῦτα ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ μελζονι προτάσει λέγειν ἡμᾶς πᾶν τὸ μηδενὸς κακοῦ αἷτιον, καὶ λαμβάνειν ἡμᾶς τὸ πᾶν προσδιορισμὸν ὄν ὡς πρὸς τὸ αἷτιον, ὃ νῦν ὑποκείμενον ὄν δηλον ὡς ἐν τῇ ἐλάττονι προτάσει κατηγορούμενον ἦν. 15

III. p. 358 v. 9 ab im. (f. 22^v) εἴρηται μὲν οὖν διὰ πλειόνων ἐν ἄλλοις περὶ τούτων]

ᾱ τὸ μὲν ἐν τῷ περὶ τῆς τῶν κακῶν ὑποστάσεως μονοβίβλῳ·

β̄ τὸ δὲ ἐν τῷ εἰς τὸν λόγον τῆς Διοτίμας, περὶ τῆς τῶν κακῶν ὑποστάσεως· 20

γ̄ εἴρηται ἐν τοῖς εἰς Θεαίτητον, 'Ἄλλ' οὔτε ἀπολέσθαι τὰ κακὰ δυνατόν' [Theaet. p. 176^a].

δ̄ καὶ ἐν τοῖς εἰς τὴν τρίτην ἐννεάδα, πρόθεν τὰ κακὰ.

IV. p. 364 v. 21 (f. 33^v) διὰ δὲ τῆς εὐαρμοστίας καὶ εὐρυθμίας τὸ ἄλογον κοσμεῖται κτλ.] μήποτε τὰς μὲν ἀρμονίας ἀποδοτέον τῇ συμφω- 25 νία τοῦ ἀλόγου τῆς ζωῆς εἶδους πρὸς τὸν λόγον, τοὺς δὲ ῥυθμούς τῇ συντάξει τῆς κινήσεως τοῦ ζῆφου πρὸς τε τὸ ἄλογον καὶ τὸν λόγον· ἐπεὶ τὰς δυνάμεις χωρὶς τῶν ἐνεργειῶν προπαιδεύεσθαι δυνατόν.

V. p. 365 v. 32 (f. 36^r) καὶ οἷς μόνοις δώσειν χορόν φησιν] χο- 30 ροὺς γὰρ ἐπέτρεπον διδόναι Ἀθήνησιν τοῖς εὐδοκίμοις κριθεῖσι ποιηταῖς.

VI. p. 388 v. 2 ab im. (f. 82^r) τῷ μὲν γὰρ δημιουργῷ κτλ.] ταῦτα μόνον ἱκανὴν ἔχει τὴν εὐθιχτον ἐπιβολὴν πρὸς τὸν μῦθον.

VII. p. 389 v. 7 (f. 82^v) ἐφορᾷ μὲν ἄνωθεν ὁ Ἥλιος μηνύει δὲ τῷ Ἡφαιστῷ] ὁ δὲ βασιλεὺς Ἥλιος λέγεται μηνύειν τὴν τοῦ Ἄρεως πρὸς τὴν Ἀφροδίτην κοινωνίαν, ἐπειδὴ περὶ τὸν ἐμφανῆ κόσμον, οὗ προέστηκεν ὁ 35 βασιλεὺς Ἥλιος, ἡ συμπάθεια αὐτῶν θεωρεῖται.

VIII. ib. v. 9 ὁ δὲ Ἡφαιστος δεσμοῖς ἐπιβάλλειν αὐτοῖς (scf. ἐμβάλλειν αὐτοὺς) λέγεται παντοίοις, ἀφανέσι τοῖς ἄλλοις] λεπτοὶ δὲ οἱ δεσμοὶ καὶ μὴ φαινόμενοι διὰ τὴν τῆς ἐνώσεως ἀμυδρότητα τῶν τῆδε.

7 πρὸς om. pr. || 8 οὐ add. Usener (cf. p. 135, 26) || 14 ὄν ὡς (ὡς om. pr.) cod. || 18 de his Procli scriptis cf. Zeller Phil. d. Gr. III² 2 p. 780 not. || 19 memorat hoc scholion Holstenius ap. Fabricium Bibl. gr. IX p. 426 Harl. || 23 cf. Plotin. enn. III 2 c. 4 sq. || schol. IV et VI adscripti manus secunda (saec. XII vel XIII) || 29 sq. Cf. schol. Plat. reip. p. 399 Bk. || 39 τῆς om. pr.

IX. ib. Μήποτε κάλλιον τῇ πάντων ἐναντιότητι ἀνεπαίσθητον τοῖς διηρημένοις καὶ τῇ συντάξει αὐτῶν ὡς ὑπερφυστέρᾳ τὸν τῆς ολότητος δεσμὸν νοεῖν ἐνδιδόντα τὸν Ἡφαιστον· καὶ ὡς ὑποκρυπτόμενα μὲν ἐν τῷ μυχῷ τῆς ολότητος τὰ ἐναντία θεωρεῖν ἀλλήλοις ὄντα προσήγορα διὰ τινος κρυπτομένης Ἀφροδίτης, φανὸν δὲ τὸ ὅλον ὑπὸ τῷ Ἡλίῳ ἀτεχνῶς ὑπερηπλωμένον· οὐ γὰρ διέλαθεν αὐτὸν εἶσω τῆς ολότητος εἰς ὁμόνοιαν τὰναντία συνάγοντα. λύεται τοιγαροῦν καὶ ἀναλύεται οὐκ ἀφανιζόμενα εἰς τὴν ὀλοτελῆ μίαν ἔνωσιν τὰ πλῆθη τῶν ἐναντιῶν διὰ Ποσειδῶνα τὸν τοῦ γενητοῦ παντός ἢ γενητὸν ὑποστάτην.

X. p. 407 v. 23 (f. 115^v) καὶ ἔοικεν οὐδὲν ἄλλο κατασκευάζειν ἐν τούτοις ὁ Πλάτων ἢ τοῦτο ὃ καὶ Σωκράτης αὐτῷ πρῶτον ἐντυχὼν περὶ τραγῳδίας κτλ.] ὅτε, φασί, καὶ τὰ τραγικά αὐτοῦ συγγράμματα κατακαίων ὁ Πλάτων ἔλεγεν·

Ἡφαιστε πρόμολ' ὦδε· Πλάτων νύ τι σεῖο χατίζει·
τοσοῦτον ἐάλω ὑπὸ τῶν Σωκράτους κατὰ τῆς ποιήσεως λόγων.

XI. p. 408 v. 17 (f. 117^r) οὐδ' ἐν ἐκεῖνοις συμβαλλόμενον ἐν τῷ πρὸς ἑαυτὸ ἐνεργεῖν] καὶ πῶς οὐ συμβάλλεται συνεπιστρέφων αὐτὸς ἑαυτῷ καὶ τὴν κάτω πᾶσαν ζωὴν, καὶ χωρίζων τῆς γενέσεως;

XII. p. 408 v. 6 ab im. (f. 118^v) τοῦτο δεῖ κατιδεῖν ὅπως ἔχουσιν αἱ τῶν ἐτέρων ἀρεταὶ καὶ κακίαι πρὸς τὰς τῶν ἐτέρων] ὁ δὲ Σωκράτης τὰς ἐν τῇ πόλει πρώτας παραδίδωσιν ἀπὸ τῶν φύσει μὲν ὑστέρων, πρὸς ἡμᾶς δὲ πρώτων καὶ γνωριμωτέρων ἀρχόμενος.

XIII. p. 411 v. 17 (f. 123^r) τὴν σμινύην] σκαφίον· τινὲς ἀξίνην ἐκ τοῦ ἐτέρου μέρους δικελλοειδῆ.

XIV. p. 414 v. 22 (f. 128^v) ὅτι τρία μόνα τὰ δεκτικά τούτων ἐστὶ μόρια τῆς ψυχῆς] ἐστὶ μὲν καὶ ἄλλα μόρια τῆς ψυχῆς πλείονα τούτων, ἔχοντα πρὸς ἄλληλα διαφορὰν, ὅπερ φησί καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς περὶ ψυχῆς [III 9 p. 432^a 22 sq.], ἀλλ' ὀρεκτικὰ καὶ παραλαμβανόμενα εἰς τὸν τῶν ἀρετῶν λόγον οὐδὲν παρὰ ταῦτα· ἢ γὰρ ὄρεξις ἢ τῶν πρὸς σῶμα καὶ τὸ ἀγαθὸν τοῦ σώματος τεινόντων ἐστὶν ἢ ὄντως ἢ φαινομένως ὄν τοιοῦτον, ἢ τῶν ἐξω σώματος· καὶ εἰ τῶν πρὸς τὸ σῶμα τεινόντων, ἢ τῶν τὰ συμβαλλόμενα ἐν αὐτῷ πρὸς τὸ εἶναι ποριζομένων, ἢ τῶν τὰ λυποῦντα καὶ φθειρόντα ἀμυνομένων.

XV. p. 416 v. 14 (f. 131^v) ἢ μὲν φανταστικῆ τῆς νοητῆς, ἢ δὲ αἰσθητικῆ τῆς δοξαστικῆς, καὶ ἢ μὲν θυμοειδῆς τῆς ἀναγωγῆς ὀρέξεως, ἢ δὲ ἐπιθυμητικῆ τῆς γενεσιουργοῦ] ἢ διὰ τὸ μάχεσθαι ἀλλήλοις οὐκ ἐστὶ μιᾶς οὐσίας τὸ λογικὸν καὶ θυμοειδὲς καὶ ἐπιθυμητικόν, οὐδὲ τῆς ἐπιθυμίας μία ἢ φύσις διὰ τὸ φιλήδονον καὶ φιλοχρήματον μαχόμενα ἀλλήλοις (ὡς εἶ τις λίγνος ἅμα εἶη καὶ φιλάργυρος), ἢ τὸ φιλοχρήματον οὐκ ἐστὶν μόνης τῆς ἀλόγου ψυχῆς (οὐδὲ γὰρ ἄλογον ζῶον φιλοχρήματόν ἐστιν), ἀλλὰ τῆς συμπλοκῆς ἐστὶ τοῦ λόγου καὶ τοῦ πάθους.

schol. IX et XI adscr. m. 2 || 22 σμίνυν *m. 1*, σμινύην *m. 2*. *Idem scholion habet scholiasta Plat. reip. p. 399 Bk.* (cf. *Timaeus Photius Hezychius s. v.*) || 28 σῶμα] σῶματι (sic) *cod.* || 31 ἐν δελερί malit *Usener* || ποριζομένων *cod.* || 3b *εἶτ] ἢ *cod.*

XVI. p. 417 v. 45 (f. 134^r) καὶ γὰρ τὰς κύνας οὐ μείον τὰς θη-
 λεις ἢ τοὺς ἄρρενας εἶναι τῶν ἀγγελῶν φυλακικούς] ὅτι καὶ ἐπὶ ἵππων
 τῶν τε ἀρρένων καὶ τῶν θηλειῶν δείκνυσι τὴν ὁμοιότητα τῆς ἀρετῆς ὁ ποιη-
 τῆς εἰπών, ὅτι ὁ Μενέλαος πρὸς τὸν δρόμον ἐξεύγνυ τοὺς ἵππους Αἰθῆν τὴν
 Ἄγαμεμνονέην τὸν ἐόν τε Πόδαργον [Ψ 295]. 5

XVII. p. 422 v. 18 ab im. (f. 143^v) εἰ γὰρ δύο τὰ ἐναντία κα-
 λὸν αἰσχροῦν, ἔν ἐστιν ἐκάτερον] τὸ αὐτὸ καλὸν καὶ τὸ αὐτὸ αἰσχροῦν
 ἐναντία· τὰ ἐναντία δύο, τῶν δύο ἐκάτερον ἔν· τοῦ αὐτοῦ ἄρα καλοῦ καὶ τοῦ
 αὐτοῦ αἰσχροῦ ἐκάτερον ἔν.

XVIII. ib. v. 13 ab. im. κοινωνήσαντα γὰρ ταῦτα σώμασιν ὡς 10
 φησι καὶ πράξεσιν] καὶ οὐ μόνον σώμασι καὶ πράξεσιν κοινωνεῖν αὐτά φη-
 σιν ὁ Σωκράτης, ἀλλὰ καὶ ἀλλήλοις. ᾗ καὶ δῆλον ὅτι περὶ τῶν μετεχο-
 μένων ὁ λόγος· διότι οὐδὲν τῶν εἰδῶν εἰλικρινές ἐστιν, ἀλλὰ συμμιγές πρὸς τὸ
 ἐναντίον διὰ τὴν ὑποκειμένην ὕλην, καὶ τὸ δοκοῦν ἐνταῦθα καλὸν μετέχει πως
 τοῦ αἰσχροῦ καὶ τὸ αἰσχροῦν τοῦ καλοῦ· διότι ἡ ὁποιοῦν τοῦ εἶδους μέθεξις 15
 κάλλους ἐστὶ μετουσία.

XIX. p. 423 v. 32 (f. 145^r) τὰ πολλὰ καλὰ γενητά· τὰ γενητά
 μεταξὺ ὄντος καὶ μὴ ὄντος· τὰ μεταξὺ δοξαστά — τὰ μόνως ὄντα
 μόνως γνωστά] μήποτε σαφέστερον ποιήσομεν τὸν λόγον ἀποδεικνύντες, ὅτι
 τὰ εἶδη μόνως γνωστά καὶ ὄντως γνωστά· τὸ δὲ μὴ ὄν οὐδαμῶς γνωστόν. 20
 εἶθ' ὅτι τὰ γενητά μεταξὺ ὄντα δοξαστά ἐστίν.

Καὶ ἄλλως. ἡ γνῶσις τῶν πρὸς τι, γνωστοῦ γάρ. ὁμοίως δὲ καὶ ἡ δόξα
 τοῦ δοξαστοῦ. τῶν δὲ πρὸς τι ὄντος τοῦ ἐτέρου ἔστι καὶ τὸ λοιπὸν· οὕσης οὖν
 τῆς γνώσεως, ὁμοίως δὲ καὶ τῆς δόξης, ἔσται καὶ τὸ γνωστόν καὶ τὸ δοξαστόν.
 καὶ γὰρ εἰ μὴ ὡς περὶ ὄντος, ἀλλ' ὡς περὶ μὴ ὄντος δοξάζομεν, ἀλλ' ἔστι 25
 πάντως τοῦ μὴ ὄντος ἔννοια ἐν τῷ δοξάζοντι περὶ αὐτοῦ, καὶ ἔξει τινα ἐν τῇ
 δόξῃ ὑπόστασιν. τὸ οὖν μηδαμῶς ὄν οὐκ ἂν οὔτε δοξαστόν εἶη οὔτε γνωστόν·
 ὡς δὲ ἐν Σοφιστῇ λέγεται, οὐδὲ ρητὸν διὰ τὰς αὐ * * *

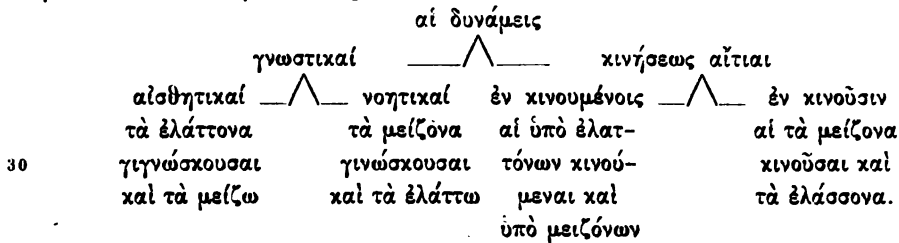
XX. p. 424 v. 13 ab im. (f. 147^r) λαβῶν δ' οὖν ὅτι πᾶς ὁ γι-
 γνώσκων ὄν γινώσκει· τὸ γὰρ μὴ ὄν ὡς τὸ μηδαμῶς ὄν οὐκ εἶναι 30
 γινώσκειν, ἐκ τῆς ἀποκρίσεως τοῦ Γλαύκωνος μὴ δυνηθέντος τὸ
 μὴ ὄν διελεῖν ποσαχῶς λέγεται] τετραχῶς τὸ μὴ ὄν. ἢ τὸ ὑπερούσιον,
 ὡς τὸ πρῶτον· ἢ τὸ κατὰ τὴν ἐτερότητα, ὃ τί μὴ ὄν καλεῖ Ἀριστοτέλης,
 Πλάτων δὲ οὐ παρ' ἔλαττον τοῦ ὄντος· ἢ τὸ αἰσθητόν, πρὸς τὸ νοητόν, ὅπερ
 ὄντως ὄν λέγεται, παραβαλλόμενον [ἢ ὕλη, ὡς οὐδὲν οὕσα, ἐνεργεία]· ἢ τὸ 35
 μηδαμῶς ὄν καὶ ἀπλῶς μὴ ὄν κατὰ τὸν τοῦ Ἀριστοτέλους λόγον. τούτων
 οὖν τὰ ἄκρα μόνως ἐκβέβηκε τὰ ὄντα, τὸ μὲν ἐπὶ τὸ κρεῖττον τὸ δὲ ἐπὶ τὸ

4 αἶθρον τὸν ἀγαμεμνονέον *cod.* || 7 αὐτοκαλὸν *et* αὐτοαἰσχροῦν *cod.* || 8 αὐτο *cod.* ||
 9 αὐτοαἰσχροῦ *cod.* || 14 πῶς *cod.* || 15 ὅποια οὖν *cod.* || 18 ὄντος καὶ — τὰ μεταξὺ
om. m. 1, add. m. 2 (τὰ μεταξὺ *om. editor*) || 19 ἀποδεικνύντες *pr.* || 23 οὕσης]
 οὕσης *pr.* || 28 ὡδὲ *pr.* || Σοφιστῇ] *cf. Soph. p. 237^b e. 238^c* || αὐ... *Versus ultimus*
scholii marginis absque haustus est || *scholii XX partem priorem* (— *p. 139, 7 sq.* ἀγνω-
 στον ἀπέφηνε) *Bandini edidit catal. codd. mss. III p. 193* || 33 *Aristot. phys. ausc. I 3*
p. 186^b 9; soph. el. 25 p. 180^a 33 || 34 Πλάτων] *cf. Soph. p. 258^b, 259^a* || 35 ἢ ὕλη —
ἐνεργεία seclusi || 36 *Aristot. phys. ausc. I 3 p. 187^a 5; soph. el. 25 p. 180^a 37*

χειρόν· τῶν δὲ μέσων τὸ μὲν ἐστὶ πῆ μὲν ὄν πῆ δὲ μὴ ὄν, τὸ δὲ πρὸς τι μὲν ὄν πρὸς τι δὲ μὴ ὄν. τῶν μὲν οὖν ἄκρων τὸ μὲν κρεῖττον ἂν εἴη πάσης γνώσεως ἐπιβλητικῆς, διότι πᾶσα γνώσις εἶδους τινός ἐστὶν ἀντίληψις, ἐκεῖνο δὲ ὑπὲρ πᾶν εἶδος, γνωστὸν δὲ μόνως κατὰ τὴν πρὸς τὰ ὄντα ὑπεροχὴν καὶ ὅπερ εἰθᾶσι λέγειν ‘μύσασιν ὄμμασι’· τὸ δὲ ἔσχατον ὡσπερ οὐδαμῶς ὄν οὕτω καὶ οὐδαμῶς γνωστὸν· τῶν δὲ μέσων ἐκάτερον πῆ γνωστὸν, διότι καὶ πῆ ὄν. διὰ τοῦτο οὖν ἀσφαλῶς ὁ Σωκράτης [V p. 477^a] τὸ μηδαμῶς ὄν ἄγνωστον ἀπέφηνεν. εἰ δὲ τὸ ὄν εἶπε μόνον γνωστὸν, οὐ θαυμαστόν· ὡς γὰρ περὶ τῆς ἐπιβλητικῆς γνώσεως ἧς ὁ Γλαύκων ἔννοιαν εἶχε ταῦτα εἴρηται. ἐστὶ τι καὶ 10 πέμπτον, ὃ πρὸς τοῦ ἀπλῶς μὴ ὄντος δεῖ τάττειν, ἢ ὕλη, ἀνομοίως ὠμοιωμένη τῷ πρώτῳ, διότι ὡσπερ τὸ πρῶτον κρεῖττον παντὸς εἶδους ἐστίν, οὕτως αὕτη χειρόν. τῇ τε οὖν ὑποστάσει ἔοικεν τῷ πρώτῳ ἀνομοίως, ὡς εἴρηται, καὶ τῇ περὶ αὐτῆς γνώσει· οὐκ ἄρα οὐδὲ ταύτην καθ’ αὐτὴν γιγνώσκομεν, ἀλλ’ ἐκ τοῦ πᾶσιν ὑποκείσθαι, ὡσπερ ἐκεῖνο ἐκ τοῦ πάντων ἐξηρηθῆσθαι. μόνον οὖν 15 κυρίως ἄγνωστον τὸ ἀπλῶς μὴ ὄν, ἅτε μηδὲ ὑπόστασιν τινα ἔχον· πρὸς τοῦτο τὸ τί, ταῦτόν δὲ εἰπεῖν τὸ ἐν ὄν ἢ μετέχον τοῦ ἐνός, γνωστὸν εἶπεν ὁ Σωκράτης. εἶτα ἐπειδὴ ἄλλως [μὲν] τὸ ἐν τοῖς οὖσιν ἐν γνωστὸν καταφατικῶς, ἄλλως δὲ τὸ ὑπὲρ τὰ ὄντα (ἀποφατικῶς γάρ), μόνην * * *

XXI. p. 425 v. 6 (f. 148^r) ἀπὸ γὰρ τῶν ἐνεργημάτων διαφόρων 20 φαινομένων καὶ ἀπὸ τῶν ὑποκειμένων κτλ.] τῶν τεχνῶν αἱ μὲν κατὰ τὰ ὑποκείμενα διαφέρουσι, ὡς χαλκευτικὴ καὶ ἀργυροχοϊκὴ, αἱ δὲ κατὰ τὸν τρόπον τῆς ἐνεργείας, ὡς τεκτονικὴ καὶ ναυπηγικὴ· εἰκότως οὖν ἀπ’ ἀμφοτέρων αὐτῶν ἔλαβεν τὴν διαφορὰν ὁ Σωκράτης [V p. 477^d], καὶ ἀπλῶς τῶν δυνάμεων.

XXII. ib. v. 21 (f. 148^v) καὶ ὅπερ ἐν Νόμοις φησὶν ὅτι αἱ μὲν 25 γνωστικαὶ δυνάμεις κτλ.]

XXIII. p. 433 v. 18 (f. 164^r) τελευταῖον ὄρᾶν τὴν τάγαθου ἰδέαν ἐν τῷ γνωστῷ, διότι τὸ γνωστὸν, ὃ δὴ τὸ νοητόν ἐστίν, ὑποβάθρα 35 τῆς ἐκείνου θεάς ἐστίν] οὐχ ὅτι τὸ εἰδητικὸν ἀγαθόν, ἀλλ’ αὐτὸ τὸ πρῶτον· οὕτω καὶ πρότερον ἐκάλει (ἔστι γὰρ αὐτὸ ἰδέα ἰδεῶν) καὶ ἔσχατον εἶναι μάθημα ἔλεγεν· τοῦτο οὖν ἐν τῷ νοητῷ φαίνεται, οὐχ ὡς μετέχον ἐκείνου οὐδ’ ὅλως ὡς ἐν αὐτῷ ὄν, ἀλλ’ ὡς πρῶτως ὑπ’ ἐκείνου μετεχόμενον καὶ δι’ ἐκείνου φαινόμενον.

1 *μὲν ἐστὶ] μὲν εἶναι *cod.* || 13 καθ’ αὐτὴν *cod.* || 15 πρὸς τοῦτο] προσοῦτε *cum spat. vac.* 2 *lit. cod.* || 16 *ἐν ὄν (*cf. Proclus p. 424, 35*) μὲν ὄν *cod.* || 17 *μὲν *surprenit in lacuna s fere lit.* || 18 μόνην] *religiosa deficiunt* (— *in mg.*) || 30 *κινουῖσαι] κινουῖσαι *cod.* || 31 ἐλάτω *cod.* || 35 πρῶτον] *cf. Proclus p. 427, 35 sq.* || 36 αὐτὸ *om. pr.* || ἔσχατον εἶναι μάθημα ἔλεγεν] *Proclus p. 424, 37. 425, 31. 33. 428, 12 et 2 ad im. (cf. Plat. VI p. 505^a)* || 37 ὡς *post* ὅλως *om. pr.*

EXCVRSVS.

FRIDERICI HVLTSCHII DE NVMERO PLATONIS A PROCLO ENARRATO DISPVTTATIO.

Triangulorum aenigmata p. 42, item eorum quae Proclus effatur p. 30, 32, 31 sq. turbas ac tenebras cum et emendatoris et interpretis operam efflagitare intellexerem, cui ipse haudquaquam par essem, auxilium petii a viro praeclarissimo et qui in hoc genere litterarum antiquarum principatum sententiae merito tenet F. Hultschio. Atque ille desiderium meum abunde explevit cum singulari voluntate tum felici qua rem obscuram illustravit sagacitate. Id quoque facile a viro humanissimo impetravi, ut disputationem ab eo perscriptam ipsis verbis editioni meae adicerem gratissimum opinor et utilissimum lecturis corollarium futurum.

Wenn man sich vergegenwärtigt, zu wie zahlreichen und von einander weit abweichenden Deutungen die von Platon im VIII. Buche der Republik (p. 546^b^c) erwähnte geometrische Zahl geführt hat¹⁾, so wird man an den nun aufgefundenen Kommentar des Proklos zu eben dieser Stelle mit grossen Erwartungen herantreten. Freilich findet sich bei Proklos keine direkte Erläuterung der dunkeln und vieldeutigen Worte Platons; allein immerhin ist es als ein Gewinn zu betrachten, dass die meisten der von Platon gebrauchten schwierigen Ausdrücke von dem Neuplatoniker wiederholt und in den Bereich seiner eigenen Spekulation aufgenommen worden sind. Eine wichtige Rolle spielt der mehrfach erwähnte $\epsilon\pi\lambda\epsilon\pi\tau\iota\sigma\varsigma\ \pi\omega\theta\mu\acute{\eta}\nu$ (p. 34, 30, p. 35, 27. 30), d. h. das Zahlenverhältnis 3 : 4, oder auch eine aus den Faktoren 3 und 4 gebildete

¹⁾ Da hier nicht der Ort ist, eine vollständige Uebersicht der über diese Frage vorliegenden Litteratur zu geben, so begnüge ich mich, ausser auf meine Abhandlung über »die geometrische Zahl in Platons VIII. Buche vom Staate« in der Zeitschrift für Mathematik u. Physik, historisch-literarische Abtheilung, 1882, S. 41 ff., zu verweisen auf J. Dupuis, *Le nombre géométrique de Platon, interprétation nouvelle*, Paris 1881, *Le nombre etc., seconde interprétation*, Paris 1882, *Le nombre ect., troisième mémoire, Extrait de l'Annuaire de l'Association pour l'encouragement des études grecques en France, augmenté de notes*, Paris 1885, P. Tannery in der *Revue philosophique de la France et de l'étranger dirigée par Th. Ribot*, 8e année, 1883, p. 567—573, S. Günther, *Die Platonische Zahl*, Leopoldina, XVIII. Heft, 1882, S. 149—155, J. L. Heiberg in der *Revue critique d'histoire et de littérature*, 1881, Nr. 28, S. 27 f., ferner im *Philologus* Bd. 43 S. 471 ff., M. Curtze im Jahresbericht über die Fortschritte der class. Alterthumswissenschaft, 1884, III S. 12 ff.

Zahl. Erwähnt wird ferner die Fünffzahl, πεμπάς (p. 35, 2), und ihr Quadrat (35, 12), auch η ῥητὴ καὶ η ἄρρητος πλευρὰ τῆς διαμέτρου τῆς πεμπάδος (35, 10). Endlich erscheinen auch bei Proklos der von Platon gesetzte κύβος τῆς τριάδος (35, 5 vergl. mit 34, 7), d. i. die Zahl 27, sowie die Zahl 36, welche Platon zwar nicht ausdrücklich nennt, aber zu Anfang seiner Bestimmung der geometrischen Zahl wohl zweifellos bezeichnet²⁾.

Andererseits findet sich manches Abweichende. Zur Zahl 100 tritt 75 hinzu, und indem beide Zahlen wieder in je zwei Glieder zerlegt werden, kommt zur 36 die 64, und zur 27 die 48. Aber auch sonst verfährt Proklos in der Gruppierung und Deutung der Zahlen selbständig. Auch scheint die Ueberlieferung nicht allenthalben fehlerlos zu sein. Denn um nur das eine zu berühren, so wird p. 35, 4—14 bei Besprechung der Zahl 75 zunächst das Glied 27 erklärt als aus gleichen Faktoren bestehend. Dagegen zeigt die Zahl 48 τὴν δι' ἀνομοιότητος πρόοδον (35, 20 f.), d. h. sie besteht aus ungleichen Faktoren, wie es p. 34, 28 von der Zahl 36 heisst, insofern sie als Produkt von $3 \cdot 3 \cdot 4$ betrachtet wird. Es erscheint also die Zahl 48, wenn wir sie mit 27 vergleichen, als herausgetreten aus den gleichen Faktoren, und so ist wohl zu lesen διὰ δὲ τὸν ἐκ τῶν ὁμοίων ἀριθμῶν ἐκπεσόντα, nicht ἀνομοίων, wie p. 35, 9 überliefert ist³⁾. Denn dass ἐκπίπτειν das Heraustrreten aus einer gewissen Regel bedeutet, zeigt kurz darauf das in demselben Sinne angewendete Substantivum ἀπόπτωσις, und weiter ist als Analogie anzuführen der p. 35, 5 f. gebrauchte Ausdruck: διὰ μὲν τὸν ἀπὸ τριάδος κύβον οὐδ' αὐτὸς πάντῃ τὸ ταῦτὸν καὶ ὅμοιον ἀποδρᾶναι δεδύνηται, d. h. die Zahl 75 hat, insofern das eine ihrer Glieder $27 = 3^3$ ist, nicht ganz sich trennen können von der Identität und Gleichheit, insofern aber — heisst es weiter — ihr anderes Glied 48 ist, welches aus der Regel der gleichen Faktoren herausgetreten ist, zeigt sie das Abweichen von dem νοῦς u. s. w.

Weiter heisst es an derselben Stelle (35, 10) von der Zahl 48, sie sei herausgetreten aus der Regel τῆς ῥητῆς καὶ τῆς ἀρρήτου πλευρᾶς τῆς διαμέτρου τῆς πεμπάδος, d. i. wörtlich übersetzt »der rationalen und der irrationalen Seite der Diagonale der Fünffzahl«.

Die Erklärung muss beginnen mit dem Schluss dieser rätselhaften Worte. Denkt man sich ein Quadrat, dessen Seite = 5 ist, so hält ein zweites über der Diagonale dieses Quadrates errichtetes Quadrat $5^2 + 5^2 = 50$ Flächeneinheiten, und die eben erwähnte Diagonale (διάμετρος) ist $= \sqrt{50}$. Dieser Wert ist also nach griechischer Ausdrucksweise eine πλευρά, aber nicht τῆς διαμέτρου, wie es im überlieferten Texte des Proklos heisst, sondern τοῦ ἀπὸ τῆς διαμέτρου, »des Quadrates über der Diagonale« (vergl. 35,

²⁾ Vergl. S. 44 f. meiner vorher erwähnten Abhandlung.

³⁾ Umgekehrt ist p. 35, 25 das überlieferte ὁμοιότητα zu ändern gewesen in ἀνομοιότητα.

11 f.: ἡ πεμπὰς οὕσα ῥητὴ πλευρὰ τοῦ ἀφ' ἑαυτῆς). Der Zusatz τοῦ ἀπὸ würde also vor τῆς διαμέτρου einzuftügen sein, wenn man nicht annehmen will, dass Proklos an dieser Stelle ungenau πλευρὰ τῆς διαμέτρου anstatt »Seite des Quadrates der Diagonale« gesagt habe.

Dieses Quadrat der Diagonale von 5, d. i. die Zahl 50, hat nun nach Proklos, übereinstimmend mit Platon⁴⁾, eine irrationale Wurzel ($\sqrt{50} = 7,0710678 \dots$) und eine genäherte rationale Wurzel, nämlich $7 = \sqrt{50} - 1$. Die vorher angeführten Worte des Proklos bedeuten also, dass die Zahl 48 herausgetreten sei aus der Regel sowohl des Quadrates über 7, welches = 49 ist, als des Quadrates der Diagonale der Fünffzahl, welches = 50 ist.

Noch der Erklärung bedarf das, was p. 35, 2 von der Zahl 64 gesagt wird: ἄρρηγ ὦν διὰ πεμπάδος κυκλίσει ἑαυτόν, μένων, προϊών, ἐπιστρέφων καὶ οὐδαμοῦ τῆς πεμπάδος ἐξιστάμενος.

Eine Schwierigkeit liegt auch in dem Zusammenhang der Worte p. 35, 10—12, denn die soeben erwähnten rationalen und irrationalen Seiten des Quadrates der Diagonale der Fünffzahl werden als entsprechend dem νοῦς, die Fünffzahl selbst aber, insofern sie die rationale Seite ihres eigenen Quadrates ist, als entsprechend dem νοερόν πέρας gesetzt.

Es ist hier nicht der Ort, dies und anderes weiter zu verfolgen; vielmehr wenden wir uns zur Betrachtung der in der Handschrift des Proklos vorgefundenen geometrischen Figuren p. 42. Ein Hinweis auf dieselben findet sich im Texte nicht. Doch bleibt die Möglichkeit nicht ausgeschlossen, dass der Schriftsteller selbst seinen Worten auch eine graphische Erläuterung beigefügt habe. Will man aber die Figuren nur als Beitrag eines späteren Erklärers gelten lassen, so behalten sie immerhin ihre Wichtigkeit, weil sie einen Gedankengang darstellen, der augenscheinlich mit der Tendenz des Proklos sehr nahe zusammenhängt.

Proklos geht zunächst von dem Platonischen Satze aus, dass dem göttlich Erzeugten eine rein dekadische Zahl zukomme. Dagegen beruhe das menschlich Erzeugte auf einem Verhältnis, in welches die Zahl 100 zu einer anderen nicht rein dekadischen trete. Diese andere Zahl wird von Proklos gebildet nach dem bereits oben erwähnten ἐπίτριτος ποθμῆν, d. i. nach dem Verhältnis 4 : 3, und ist demnach 75. Diese Zahl, bemerkt Proklos weiter, sei von Platon selbst in die Glieder 27 und 48 zerlegt worden (p. 34, 8). Die Zahl 100 habe Platon zwar ungeteilt gelassen (34, 9); dennoch könne man auch diese in zwei nach bestimmter Analogie gebildete Zahlen zerlegen (34, 24: ὁ ἑκατὸν ἐκ δυοῖν γέγονεν ὁμοιότητι κερρατημένων u. s. w.), nämlich in 64 und 36. Die erstere bilde sich nach einfachster Analogie (34, 25), denn sie beruhe lediglich auf

⁴⁾ H. Martin, *Le nombre nuptial* in der *Revue archéologique*, XIIIe année, première partie, 1856, p. 275. 281 f., M. Cantor, Vorlesungen über Geschichte der Mathematik I S. 191, J. Dupuis, *Le nombre géométrique, seconde interprétation*, p. 18 f., J. L. Heiberg, *Philologus* XLIII S. 472 f.

der Zweizahl und könne aufgefasst werden sowohl als der Kubus des Quadrates, wie auch als das Quadrat des Kubus von 2. Dagegen stelle die Zahl 36 zwar auch ein Quadrat, nämlich das von 6 dar (34, 29), aber entstanden sei die Zahl aus den ungleichen Grundzahlen des ἐπί-τριτος ποθμῆν, indem das Quadrat von drei vervierfacht worden sei.

Soweit äussert sich Proklos über die Glieder der Zahl 100. Von den Gliedern der Zahl 75 sei 27 als Würfel von 3 ganz nach dem Princip der Gleichheit aufgebaut (35, 5), während 48, wie wir bereits sahen, sowohl aus der Regel der Gleichheit als aus der Regel der rationalen und irrationalen Diagonale von 5 herausgetreten sei.

Wenn wir nun diese ganze Darlegung überblicken und danach fragen, ob etwa alle hier erwähnten Zahlen unter eine gemeinsame Regel sich unterordnen, so sind zunächst diejenigen Elemente bei Seite zu lassen, welche nur vereinzelt auftreten. Das Quadrat von 10 bildet den Ausgangspunkt für alle von Proklos gesetzten Zahlen, aber die Zehnzahl selbst kommt in seiner Auseinandersetzung nicht weiter vor. Die Zahl 5 wird erwähnt in einer zunächst noch rätselhaften Beziehung zur Zahl 64, aber letztere selbst wird gemäss den Elementen der Arithmetik als 4^3 oder 8^2 erklärt. Beiläufig werden angeführt das Quadrat von 5, sowie die rationale und die irrationale Seite des Quadrates über der Diagonale von 5; allein zum Aufbau der vorgenannten Zahlen dienen auch diese Werte nicht. Selbst die Zweizahl, welche wir soeben als Basis von 64 anführten, wird von Proklos nicht namentlich, sondern nur in den abgeleiteten Benennungen τετράς und ὀγδοάς berücksichtigt. Dagegen entwickelt sich von selbst aus den Zahlen 3 und 4, als den Elementen des ἐπίτριτος ποθμῆν, die durchgehende Regel, aus welcher alle von Proklos erwähnten Zahlen sich leicht erklären. Nach dem Verhältnis von 4 : 3 wird aus 100 abgeleitet 75. Jede von diesen beiden Zahlen wird zerlegt in einen Würfel (64 und 27) und in ein Produkt aus ungleichen Faktoren (36 und 48). Die Grundzahlen der Würfel wie der Produkte sind 4 und 3 in allen möglichen Kombinationen von je drei Faktoren, nämlich

$$4 \cdot 4 \cdot 4 = 64$$

$$4 \cdot 4 \cdot 3 = 48$$

$$4 \cdot 3 \cdot 3 = 36$$

$$3 \cdot 3 \cdot 3 = 27.$$

Unter sich stehen diese Zahlen, ebenso wie 100 : 75, in dem fortlaufenden Verhältnis 4 : 3.

Diese einfachen Zahlengruppierungen sind nun auch in der ersten, zweiten, vierten und fünften von den handschriftlich überlieferten Figuren (p. 42), und wahrscheinlich auch in der dritten Figur dargestellt.

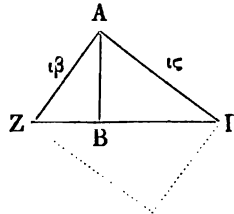
Die Zahlen 3, 4, 5 bilden bekanntlich die Grundform des sogenannten Pythagoreischen Dreiecks, dessen Bedeutung einerseits darin besteht, die kleinsten ganzen Zahlen darzustellen, welche nach der Formel

$3^2 + 4^2 = 5^2$ als Seiten eines rechtwinkligen Dreiecks gezeichnet werden können, andererseits darin, einen rechten Winkel durch gewisse, für Hypotenuse und Katheten gegebene Beträge herzustellen⁵⁾).

Dieses Pythagoreische Dreieck nun ist in den handschriftlich überlieferten Figuren durch mehrfache Multiplikation der Seiten mit 3 und durch gewisse Einschaltungen zu einem Dreieck gestaltet worden, dessen Katheten die Zahlen 100 und 75, und jede Kathete die vorher bemerkten Teilzahlen, nämlich $64 + 36$, bez. $48 + 27$ aufweisen.

Die Sache entwickelt sich einfach folgendermassen. Fig. 1 stellt das ursprüngliche Pythagoreische Dreieck $AB\Gamma$ dar, an dessen Seiten die Zahlenwerte $\bar{\gamma}$ δ ε beigeschrieben sind. Dieses Dreieck erhält in Fig. 2 ein Nebendreieck ABZ , dessen kleinere Kathete AB identisch mit der grösseren Kathete des Stammdreiecks $AB\Gamma$ ist; es wird sich also vermutlich $AB : BZ = 3 : 4$ verhalten, d. h. da AB den Wert 4 hat, so wird $BZ = 5\frac{1}{3}$ sein. In der That ist zur Seite BZ in der Handschrift $\varepsilon \bar{\gamma}$ beigeschrieben.

Die in der Handschrift folgende Figur ist verstümmelt; sie lässt aber mit grosser Wahrscheinlichkeit sich so herstellen, wie die ausgezogenen Linien der hier folgenden Figur mit den beigeschriebenen geometrischen und Zahlbuchstaben es darstellen, wozu die weitere Vermutung kommt, dass zugleich ein Rechteck dargestellt war, dessen Seiten ZA , $A\Gamma$ und die beiden punktierten Linien waren:

Die Seitenwerte β und ε stellen je das Dreifache der Seiten AB und BZ in Fig. 2 dar. Ob auch die Zahlenwerte für die übrigen Seiten beigeschrieben waren, muss unentschieden bleiben. Es ist nämlich $Z\Gamma = 20$, $ZB = 7\frac{1}{3}$, $B\Gamma = 12\frac{1}{3}$, $AB = 9\frac{1}{3}$.

Die nun folgende Figur 4 ist von rechts unten an zu betrachten. Hier sehen wir das Dreieck $AB\Gamma$ mit den verdreifachten Seitenbeträgen von Fig. 1, nämlich δ , β , ε . Nun ist das Dreieck $AZ\Gamma$ der eben von uns wiederhergestellten Figur 3 so angelegt, wie Figur 2 es vorschreibt. Dieses angelegte Dreieck, welches in Fig. 4 mit den Buchstaben ABZ (wie in Fig. 2) bezeichnet ist, wird nun verdoppelt zu dem Rechteck $ABZA$, und weiter werden die Seiten ΓA und $Z A$ bis zu dem Schnittpunkt K verlängert. Da das ganze Dreieck $KZ\Gamma$, dessen Seite $Z\Gamma$ den Wert $16 + 9 = 25$ darstellt, dem Dreieck $AB\Gamma$ ähnlich ist, so berechnet sich

⁵⁾ M. Cantor, Vorlesungen über Geschichte der Mathematik I S. 56. 92. 134. 144. 153—159.

die Seite $KZ = 33\frac{1}{2}$, und da der eine Abschnitt dieser Seite bereits bestimmt ist, nämlich $ZA = 12$, so bleibt für den anderen Abschnitt der Wert $\bar{\alpha}\gamma$, welcher an der betreffenden Stelle richtig sich findet.

Fig. 5 ist in der Lage und den Verhältnissen der Linien, sowie in den geometrischen Buchstaben identisch mit Fig. 4; doch stellen die beige-schriebenen Zahlenwerte allenthalben das Dreifache der Zahlen von Fig. 4 dar. So ist es nun gelungen, an den zwei Katheten eines Pythagoreischen Dreiecks in einfachster Entwicklung aus dem Stammdreieck die von Proklos gesetzten Zahlen 100, 75, 64, 36, 48, 27 darzustellen.

Die letzte der überlieferten Figuren ist allem Anschein nach zum Teil verderbt. Nur zwei geometrische Buchstaben sind erhalten, und die beige-schriebenen Zahlen sind nur zum Teil verständlich. Wir beginnen mit der Beischrift rechts $\alpha \sigma' \delta' \eta'$. Die Gruppierung $\delta' \eta'$ zeigt deutlich, dass wir es hier mit Bruchzeichen zu thun haben. Nun könnte man das Ueberlieferte lesen als $\bar{\alpha}\sigma' \delta' \eta'$, d. i. $1200 + \frac{1}{4} + \frac{1}{8}$; doch da wir an drei anderen Stellen α als Zeichen der Einheit, nicht der Tausend, finden, so wird wohl zu lesen sein $\bar{\alpha} \sigma' \delta' \eta' = 1 + \frac{1}{4} + \frac{1}{4} + \frac{1}{8} = 1\frac{7}{8}$. Demnächst sind sicher zu lesen die Beischriften $\alpha \gamma \iota\epsilon = 1 + \frac{1}{4} + \frac{1}{16} = 1\frac{5}{8}$, und $\beta \gamma \iota\epsilon = 2 + \frac{1}{4} + \frac{1}{16} = 2\frac{5}{8}$. Ausserdem finden wir rechts $\tau\epsilon' = 305$, links $\alpha \iota' \epsilon' = 1 + \frac{1}{16} + \frac{1}{16} = 1\frac{1}{8}$, und $\kappa\alpha \varsigma \gamma \iota\epsilon = 21 + \frac{1}{4} + \frac{1}{4} + \frac{1}{16} = 21\frac{3}{8} = 21\frac{3}{8}$. Der mittlere Wert ist schwerlich richtig, denn $1\frac{1}{8}$ würde $\bar{\alpha} \zeta'$ zu schreiben sein; es liegt also nahe $\bar{\alpha} \iota\epsilon' = 1\frac{1}{8}$ zu vermuten. Auch in $\tau\epsilon'$ mag wohl das Bruchzeichen $\iota\epsilon'$ versteckt sein. Die dritte Reihe von Stammbrüchen $\sigma' \gamma' \iota\epsilon'$ für $\frac{9}{8}$ ist richtig gebildet und bietet also an sich keinen Anlass zu Zweifeln. Eher wird man die Zahl $\kappa\alpha$ zu gross finden, also K wohl als geometrischen Buchstaben oben an die Spitze hin setzen, wonach der Zahlenbetrag $\bar{\alpha} \zeta' \gamma' \iota\epsilon' = 1\frac{9}{8}$ verbleiben würde.

Von allen diesen Werten lassen sich zunächst folgende drei

$$\begin{aligned} (a) \quad \bar{\alpha} \gamma' \iota\epsilon' &= 1\frac{5}{8} \\ (b) \quad \bar{\alpha} \zeta' \delta' \eta' &= 1\frac{7}{8} \\ (c) \quad \bar{\beta} \gamma' \iota\epsilon' &= 2\frac{5}{8} \end{aligned}$$

mit einiger Wahrscheinlichkeit einordnen.

Wir erwähnten oben (S. 142) den rationalen Näherungswert $7 = \sqrt{50}$. Da nun $\sqrt{50} = 5\sqrt{2}$ ist, so entwickelt sich daraus der Näherungswert $\frac{7}{5}$ für $\sqrt{2}$ ⁹⁾. Zu diesem soeben als a verzeichneten Werte verhält sich nun b nahezu wie 4 : 3, und c wie 5 : 3; es lässt sich also vermuten, dass ein Teil von Fig. 6 ein Pythagoreisches Dreieck zeigte, dessen kleinere Kathete die Seite eines Quadrates von 2 Flächeneinheiten darstellen sollte. Das Quadrat über der grösseren Kathete war dann gleich $\frac{2 \cdot 16}{9}$, und das Quadrat über der Hypotenuse gleich $\frac{2 \cdot 25}{9}$ Flächeneinheiten. Die obigen drei Werte a , b , c würden also der Reihe nach Näherungen der Wurzel von 2, sowie von $\frac{4}{3}\sqrt{2}$ und $\frac{5}{3}\sqrt{2}$ darstellen. Wenn sich nun

⁹⁾ Cantor a. a. O. S. 154. 191 f. 333 f. 337. 369 f.

$a : b : c$ genau wie $3 : 4 : 5$ verhielten, so würden wir nur die eine Näherung $\frac{7}{5}$ für $\sqrt{2}$ daraus entnehmen können, da aber b und c zu a nur annähernd sich wie $4 : 3$, bez. $5 : 3$ verhalten, so wird sowohl b als c einen von $\frac{7}{5}$ abweichenden Näherungswert derselben Wurzel darstellen. Die Ausrechnung ergibt:

$$\begin{aligned} \sqrt{2} \text{ nach } a &= 1,4 \\ - \quad b &= 1,40625 \\ - \quad c &= 1,44. \end{aligned}$$

Da der genauere Wert von $\sqrt{2}$ (auf drei Decimalen berechnet) 1,414 beträgt, so ist a um 0,014 zu klein, b um 0,008 zu klein, endlich c um 0,026 zu gross. Im Durchschnitt geben a, b, c für $\sqrt{2}$ den Wert 1,415, also eine Näherung, welche nur um circa 0,001 über den wirklichen Betrag hinausgeht.

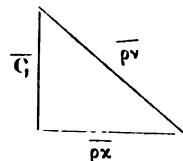
Wir stellten vorher versuchsweise den Wert $\bar{a} \bar{c} \bar{\gamma} \bar{\epsilon}' = 1\frac{9}{10}$ her. Auch dieser lässt sich ansehen als ein Näherungswert von $\frac{4}{3}\sqrt{2}$; er entspricht also dem obigen Werte b und ergibt $\sqrt{2} = 1,425$. Das arithmetische Mittel aus diesem Werte und dem oben bei b berechneten ist 1,4156, also eine Näherung, welche nur um circa 0,0012 den wirklichen Betrag von $\sqrt{2}$ übersteigt.

Das ist es etwa, was zu der handschriftlichen Ueberlieferung von Fig. 6 zu sagen wäre. Eine sichere Deutung der Figur und ihrer Beischriften wird wohl erst dann möglich sein, wenn die Originalhandschrift selbst aufgefunden und verglichen worden ist.

Als ich die vorstehenden Bemerkungen niederschrieb, lagen mir nur die Seiten 33—48 des damals noch im Druck befindlichen Werkes vor. Später wurden mir durch die Güte des Herrn Herausgebers auch die beiden ersten Bogen des Werkes vorgelegt, welche an drei Stellen, nämlich p. 30, 5 ff., p. 30, 17—20 und p. 32, 12 ff. ebenfalls Notizen über das Pythagoreische Dreieck enthalten. Die beiden erstgenannten Stellen sind meines Erachtens leicht zu emendieren. Die letzte Stelle kann durch einige allerdings ziemlich einschneidende Aenderungen lesbar gemacht werden. Freilich wird es in den folgenden Zeilen nicht möglich sein, die vollständige Erklärung des von Nestorios mitgetheilten ἀπόρρητος λόγος τοῦ ὀρθογωνίου τριγώνου zu geben, da dazu eine längere, speciell astrologische Untersuchung erforderlich sein würde; doch meine ich, dass es wohl möglich sein werde den ganzen Abschnitt, wenn er nur mit anderen astrologischen Quellen verglichen und durch Figuren erläutert wird, verständlich zu machen.

An der ersten Stelle (p. 30, 6 f.) steht die Emendation $\overline{PN} = 150$, statt \overline{PH} , wohl ausser Zweifel. Die Zahlzeichen ν und η werden in den Handschriften häufig verwechselt oder sind, wenn richtig überliefert, oft nur mit grösster Mühe zu unterscheiden. Zudem ist in der vom Herausgeber benutzten Handschrift die vorliegende Textesstelle aus dem hier

wie anderwärts unleserlich gewordenen Original erst von Holstenius nachgetragen worden (s. die Vorr. p. 10): es kann also die leise Aenderung \overline{PN} um so weniger bedenklich erscheinen. Die im Text erwähnten Zahlen 90, 120 und 150 stellen nun offenbar das früher von uns besprochene Pythagoreische Dreieck dar, und zwar heisst hier dessen kleinste Seite $\acute{\epsilon}\pi\tau\omega\sigma\alpha$, weil sie, wie die einst vorhandene (p. 30, 5 mit Anm.) und anbei wiederhergestellte Figur zeigt, aufrecht stand. Im Fortgange der Untersuchung wird sie dann $\acute{\omicron}\rho\theta\acute{\eta}$, scil. $\pi\lambda\epsilon\upsilon\rho\acute{\alpha}$, genannt (p. 30, 11. 15. 16. 18, p. 32, 14. 16 ff.), wohl zu unterscheiden von $\acute{\omicron}\rho\theta\acute{\eta}$, scil. $\gamma\omega\nu\lambda\alpha$ (p. 30, 6, p. 32, 16), wofür p. 32, 13 auch der volle Ausdruck $\acute{\omicron}\rho\theta\acute{\eta}$ $\gamma\omega\nu\lambda\alpha$ überliefert ist. Die andere Kathete desselben rechtwinkligen Dreiecks wird nach ihrer Lage $\acute{\omicron}\pi\tau\acute{\iota}\alpha$ genannt (p. 30, 10. 14. 15. 18, p. 32, 14. 17 ff.), die dritte Seite endlich erscheint unter der regelmässigen Benennung $\acute{\omicron}\pi\omicron\tau\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\upsilon\sigma\sigma\alpha$ (p. 30, 10. 13 u. s. w.). Nun heisst es an unserer Stelle (p. 30, 5 ff.), man solle den rechten Winkel des Dreiecks, dessen Seiten 90, 120 und 150 Teile enthalten, an einer gewissen Stelle einsetzen und so richten ⁷⁾, dass die Seite von 90 Teilen aufrecht stehe, dagegen die Seite von 120 Teilen quer liege: $\tau\acute{\eta}\nu$ $\delta\acute{\epsilon}$ $\tau\omega\tilde{\nu}$ \overline{PK} $\mu\omicron\iota\rho\omega\tilde{\nu}$ $\acute{\omicron}\pi\tau\acute{\iota}\alpha\nu$, endlich die Seite von 150 Teilen die Hypotenuse bilde: $\tau\acute{\eta}\nu$ $\delta\acute{\epsilon}$ $\tau\omega\tilde{\nu}$ \overline{PN} $\mu\omicron\iota\rho\omega\tilde{\nu}$ $\acute{\omicron}\pi\omicron\tau\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\upsilon\sigma\sigma\alpha\nu$. Die hier gesetzten griechischen Worte $\mu\omicron\iota\rho\omega\tilde{\nu}$ $\acute{\omicron}\pi\tau\acute{\iota}\alpha\nu$ bis $\acute{\omicron}\pi\omicron\tau\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\upsilon\sigma\sigma\alpha\nu$ beruhen allerdings auf Konjekturen, allein der Zusammenhang zeigt, dass die Stelle, welche im Original nicht mehr deutlich zu lesen war, kaum anders gelautes haben kann. In $\mu\epsilon\tau'$ sehe ich ein Missverständniss des Kompendiums $M^{\circ} = \mu\omicron\iota\rho\omega\tilde{\nu}$, das dann von mir statt $\alpha\delta\tau\acute{\eta}\nu$ vermutete $\acute{\omicron}\pi\tau\acute{\iota}\alpha\nu$ wird gestützt durch die nachfolgende Auseinandersetzung des Schriftstellers, und was ich dann weiter hinzugefügt habe, ist die dem Zusammenhang nach wahrscheinliche Wiederherstellung eines im Original undeutlich gewordenen Passus, welchen Holstenius durch die Worte $\kappa\alpha\iota$ $\acute{\omicron}\rho\theta\acute{\eta}\nu$ $\tau\omega\tilde{\nu}$ \overline{PH} ergänzt hatte.

Nach dieser Erörterung können wir uns über die zweite von den oben erwähnten Stellen kürzer fassen. Es werden nämlich p. 30, 17—20 die eben besprochenen Benennungen der drei Seiten des Pythagoreischen Dreiecks $\acute{\omicron}\rho\theta\acute{\eta}$, $\acute{\omicron}\pi\tau\acute{\iota}\alpha$ und $\acute{\omicron}\pi\omicron\tau\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\upsilon\sigma\sigma\alpha$ beibehalten, ihre symbolische Bedeutung aber auf die Grundform des Dreiecks mit den Seiten 3, 4, 5 zurückgeführt (vergl. p. 42 Fig. 1). Der $\acute{\omicron}\pi\omicron\tau\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\upsilon\sigma\sigma\alpha$ und der $\acute{\omicron}\pi\tau\acute{\iota}\alpha$ entsprechen also die Zahlen 5 und 4, der $\acute{\omicron}\pi\tau\acute{\iota}\alpha$ und der $\acute{\omicron}\rho\theta\acute{\eta}$ die Zahlen

⁷⁾ In $\acute{\epsilon}\varphi'$ $\acute{\epsilon}\lambda\delta\tau\epsilon\rho\alpha$ p. 30, 6 schien mir anfänglich ein Participium, wie $\acute{\epsilon}\varphi\delta\pi\iota\omicron\nu\tau\epsilon\varsigma$, verborgen zu sein, welches, parallel mit dem vorhergehenden $\tau\acute{\iota}\theta\acute{\epsilon}\nu\tau\epsilon\varsigma$ stehend, die Erläuterung zu $\acute{\epsilon}\nu\alpha\rho\mu\acute{\omicron}\zeta\omicron\upsilon\sigma\iota$ $\tau\acute{\omicron}\upsilon\tau\omicron$ $\tau\acute{\omicron}$ $\acute{\omicron}\rho\theta\omicron\gamma\omega\gamma\omega\nu\iota\omicron\nu$ $\tau\rho\acute{\iota}\gamma\omega\nu\iota\omicron\nu$ bildete. Da jedoch diese Aenderung der vollen Evidenz ermangelt, so wird weiter zu untersuchen sein, ob doch vielleicht $\acute{\epsilon}\varphi'$ $\acute{\epsilon}\lambda\delta\tau\epsilon\rho\alpha$ sachlich sich erklären lässt, oder ob es anderweit (etwa aus $\acute{\epsilon}\varphi\epsilon\zeta\eta\zeta$?) verderbt ist.

4 und 3, der ὀρθή und der ὑποτείνουσα die Zahlen 3 und 5. Die handschriftliche Ueberlieferung zeigt p. 30, 18 zwei Fehler, nämlich Θ statt ε̄ und ζ statt Γ̄. Die letztere Verwechslung erklärt sich ohne weiteres aus der Aehnlichkeit beider Zahlbuchstaben, welche Aehnlichkeit in den Handschriften noch grösser ist als bei den gedruckten Zeichen; aber auch die der Minuskelschrift sich nähernden Formen von θ und ε sind in mathematischen Texten, wie ich aus Erfahrung bezeugen kann, nicht selten vertauscht worden.

Endlich noch einige Worte über die dritte Stelle (p. 32, 15 ff.). Statt ὑπὸ τῆς ὑπτιας καὶ τῆς ὑποτείνουσας vermutet der Herausgeber ὑπὸ τὴν ὑπτίαν καὶ τὴν ὑποτείνουσαν und tilgt dann den nächstfolgenden Zusatz τὴν ὀρθήν. Ich kann dem nur beistimmen. Der Akkusativ wird gestützt durch die folgenden Worte καὶ τοῖς ὑπὸ τὴν ὀρθήν καὶ τὴν ὑπτίαν und ist auch deshalb wahrscheinlich, weil offenbar von Zahlbuchstaben die Rede ist, welche unter gewisse Linien fallen. Die Worte τὴν ὀρθήν könnte man versuchen zu halten, indem man (wie oben erwähnt) γωνίαν supplierte; allein der Schriftsteller konnte den weitschweifigen Ausdruck ὑποτείνουσα τὴν ὀρθήν (scil. γωνίαν) an dieser Stelle unmöglich gebrauchen, da er eben vorher dieselbe Seite bloss ὑποτείνουσα genannt hatte und gleich darauf die ὀρθή, scil. πλευρά, folgen liess. Das vorhergehende Particip ὑποτετινομένοις lässt sich zur Not erklären; doch spricht die überwiegende Wahrscheinlichkeit für ὑποταττομένοις. Die ganze Stelle hat also wohl ursprünglich folgendermassen gelautet: ὄραν τὰ τε τοῖς ὑποταττομένοις ζωδίοις ὑπὸ τὴν ὑπτίαν καὶ τὴν ὑποτείνουσαν ἀποδεδομένα στοιχεῖα καὶ τὰ τοῖς ὑπὸ τὴν ὀρθήν καὶ τὴν ὑπτίαν. Sicherlich war auch hier, wie die Worte τοῦτο τὸ τρίγωνον (p. 32, 12) andeuten, ursprünglich eine Figur beigelegt. Diese enthielt eine Darstellung des Tierkreises, über welchen die 24 Buchstaben des Alphabets gleichmässig verteilt waren, sodass auf jedes der 12 Zeichen 2 Buchstaben kamen, welche je eine Hälfte dieses Zeichens bedeuteten⁸⁾. Das Dreieck mit den Seiten 90, 120, 150, welches an seinem rechten Winkel um einen Stift drehbar war, wurde innerhalb des Tierkreises κατὰ τῆς ὠροσκοπούσης μοίρας (p. 32, 13) eingesetzt, und dann sah man weiter nach, welche Buchstaben und Zeichen je unter zwei Seiten dieses Dreiecks fielen. Die nähere Erklärung muss, wie schon bemerkt, einer künftigen Untersuchung vorbehalten bleiben.

⁸⁾ Die Hälfte eines Zeichens des Zodiakus erstreckt sich über 15 Grade. Ueber die Bedeutung dieses Abschnittes kann vielleicht Autolykos περί ἐπιτολῶν καὶ δόσεων, dessen bisher unbekanntes Text ich nächstens veröffentlichen werde, herbeigezogen werden. Derselbe sagt I propos. 6 (p. 74, 15): τετήρηται γὰρ ἕκαστον τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων διὰ δεκαπέντε περιφορῶν ἐκφεύγον τοῦ ἡλίου τὰς αὐγάς, womit Buch II propos. 6 zu vergleichen ist.

I. INDEX AVCTORVM.

- AEGYPTII** de planetarum et lunae vi in generatione 29, 3 14 (v. Petosiris); ab his Plato doctrinam de διαφορικοῖς χρόνοις petiit secundum Porphyrium 103, 21; Chaldaei et Aegyptii [28, 1] de siderum iuxta orientium (παρανατελλόντων) vi 119, 14; Aegyptiae et Chaldaicae sphaerae (σφαῖραι βαρβαρικαὶ Αἰγυπτίων καὶ Χαλδαίων κατὰ τὰς μοίρας τοῦ ζῳδιακοῦ τὰς τῶν βίων διαφορὰς μετροῦσαι) 103, 27 104, 2 27, 38 (cf. Κόρατος)
- ALBINUS** Platonici mythi Platonici interpretis 52, 9
- AMELIUS** (Platonici) mythi locum ἀρετῆ δὲ ἀλέσποτον interpretatur 76, 36
- ARISTOTELES** ὁ δαμόνοιος 64, 28 123, 6 129, 4; propriis placitis praemittere solet examen antiquiorum philosophorum 129, 5; de origine et aeternitate mundi Platoni adversatur 18, 27 37; de sole et planetis consentit cum Platone 69, 7; plantas sensu carere eoque differre ab animalibus (Περὶπατητικῶς) 20, 4 [cf. de gener. anim. II 5 p. 741^a, 9, de plantis I 2 p. 817^b, 23]; eius discipulus Clearchus (cf. 63 II adnot.) animam e corpore egredi posse ipsi magistro probavit 64, 28 65, 7
- De anima I 3 p. 407^b, 22 113, 27
p. 407^b, 24 117, 1
III 5 p. 430^a, 23 116, 25
9 p. 432^a, 22 sq. 137, 26
- De caelo 116, 23
(I 5—7) 116, 25
I 10 p. 280^a, 30 18, 28
12 p. 282^a, 31 sq. 18, 8
II 1 p. 283^b, 29 22, 34
(Categor. 5 p. 3^b, 12; cf. 2 p. 1^b, 6) 130, 13
De gener. anim. IV 9 p. 778^a, 1 20, 23
Metaph. IV 26 p. 1023^b sq. 131, 33
- Phys. ausc. I 2 p. 185^a, 20 94, 31
p. 186^b, 9 138, 33
3 p. 187^a, 5 138, 36
- Polit. II 1 p. 1260^b, 38 sq. 129, 6
p. 1261^a, 12 sq. 130, 2
p. 1261^b, 8 130, 26
p. 1261^b, 10 sq. 130, 32
p. 1261^b, 18 sq. 132, 11
p. 1261^b, 32 sq. 133, 17
- De somn. (ἐν τοῖς περὶ αἰσθητῶν) 2 p. 455^a, 20 68, 15
(Soph. el. 25 p. 180^a, 33 138, 33)
(Eudemi dial.) fr. 35 R. 123, 6
- ARRHIDAEI** Amphipoli praepositi quae fertur epistula ad Philippum regem de Philinnio rediviva 64, 19
- ASTROLOGI** 28, 36
- ATTICUS** et Harpocratio (Platonici) de mundi incorruptibilitate sec. Plat. 18, 26
- CALLIPPUS** astronomus de sole et planetis cum Platone consentit 69, 7
- CARPUS** Veneris stellam Terra maiorem esse 69, 9
- CHALDAEI** de sole et planetis 69, 5; Chaldaei et Aegyptii [28, 1] de siderum iuxta orientium (παρανατελλόντων) vi in generatione 119, 14; Chaldaicae et Aegyptiae sphaerae 27, 38 103, 27 104, 2; cf. Aegyptii, Κόρατος, theurgi
- CLEARCHUS** Aristotelis discipulus ἐν τοῖς Περὶ ὕπνου agit de anima corpus egrediente et ingrediente 64, 26 28; ex eodem petita narratio de Cleonymo Atheniensi rediviva 63, 4 cf. adnot.
- κλήσεις cf. ἐπικλήσεις, Petosiris
- COLOTES** [Κωλότης, non Κολάτης forma ex titulis librorum eius Voll. Hercul. VI f. 96. 112 multisque schedarum Philodemearum testimoniis constanter restituenda, quam nominis formam ne inscriptiones

quidem ignorant; cf. C. I. G. 3140 3064
Epicureus, ab Epicuro Κωλωτάριον appellatus 61, 1; Platonis mythologiae adversarius 57, 28 59, 33 60, 32 62, 1 9

CRONIUS (Platonius) numeri Platonici contra Stoicos vindex 25, 33 26, 8; de Ere et Zoroastre 60, 12

Κύρατος? sphaerae auctor (barbarum nomen corruptum) 104, 2

DEMETRIUS Porphyrii magister, geometres, numeri Platonici interpres 26, 14

DEMOCRITUS ὁ φυσικός, Epicureorum dux 62, 2; ἐν τοῖς Περὶ τοῦ Ἄιδου de hominibus post mortem redivivis disputavit 61, 34

DERCYLLIDES (ἐν τῷ Περὶ τοῦ ἀτράκτου καὶ τῶν σφονδύλων τῶν ἐν τῇ Πολιτείᾳ παρὰ Πλάτωνι λεγομένων Theo Smyrn. p. 198, 11 Hiller] periodis continuatis universum servari 70, 16

EMPEDOCLES v. 385 Stein 113 4 13
v. 386 388 Stein 65, 23

οἱ ἔμπροσθεν cf. παλαιοὶ
ἐπικλήσεις τῆς Θέμιδος Ἰέμι καὶ Ἀνάγκη 120, 24; ἱερατικὴ παραδοῦσα αὐτοπτικὴν κλήσιν τῆς Ἀνάγκης 120, 17 (vid. Proclus in Tim. p. 248^d κλήσεις ἐκτεδομέναι παρ' αὐτῶν τῶν θεῶν); cf. Petosiris

EPICURUS Colotem discipulum nomine Colotarii compellavit 61, 1

EPICUREI cf. Colotes, Democritus

EUCLIDES Platonius mythi Platonici interpres 52, 10

GAIUS Platonius mythi Platonici interpres 52, 9

HARPOCRATIO Platonius mythi Platonici interpres 52, 10; H. et Atticus de mundi incorruptibilitate secundum Platonem 18, 26

HERACLIDES Ponticus (cf. Mai Scr. vet. nov. coll. III 3 p. 216) quendam vivum venantemque regna inferna vidisse refert [in libro Περὶ ψυχῆς? cf. Rohde mus. Rhen. XXXII p. 331 n. 1] 64, 22

HERACLITUS fr. 10 Byw. 58, 22
(fr. 55 B.) 24, 34
fr. 72 B. 73, 39

HESIODUS mythologus cf. Homerus; de generibus hominum (O. et D. 109 sqq.) 38, 17—39, 31 40, 2 6

O. et D. 151 39, 6

ἱερατικὴ, ἱερατικοὶ λόγοι, λόγος ἱερός cf. λόγος, ἐπικλήσεις, Petosiris

HIERONIS Ephesii aliorumque historicorum ad Antigonum regem aliosque epistulae q. f. de Polycrito aetolarcha redivivo 63, 20

HIPPARCHI epistula q. f. ad Philippum regem (immo ad Arrhidaeum Amphipolitani praefectum cf. Rohde mus. Rhen. XXXII p. 333) de Philinnio rediviva 64, 19

HOMERUS (ὁ ποιητής 138, 3, ὁ πάνσοφος ποιητής 91, 1; ἡ ποιήσις 119, 13 122 5, ἡ ἐνθεος ποιήσις 124, 7; οἱ θεολόγοι 94, 14 124, 17) Homeri et Hesiodi mythologia a Platone explosa 58, 16; Ulixis Νέκυια 61, 6 67, 28; reges et tyranni apud inferos suppliciiis affecti 56, 19 (ex Plat. Gorg. p. 525^d); Homericā ἐπικλήσις et ἐπίρρησις (Π 113 Υ 241) a Platone usurpata 41, 6 7

Iliadis

A	55	79, 16
	592	122, 5 cf. 94, 14
B	215	104, 7
I	600	90, 30
Ψ	295	138, 4
	670	103, 12

Odysseae

γ	27	91, 2
ς	53	119, 13
θ	493	103, 11
μ	453	98, 1
ρ	97	119, 13
τ	138	79, 17 90, 32
	(521)	101, 17
ω	2 sq.	124, 8
	12	68, 31

Λόγια i. e. Oracula Chaldaica

de sole et planetis oracula divina 69, 6; de sole δε περί τὸ κέντρον ἐθαῶς ἔρχεται τὸν ἐαυτοῦ δρόμον ἐξανύων 95, 21 (cf. adnot.); δεῖ ἐθίσαντα τὰ στοιχεῖα τοῖσδε ζῆν οὐ παραλλάττει τὸ ἔθος 95, 20; ἀλογόν τι δαμόνιον κυσίον ἀπεικάζειν εἰσθεὶν καὶ πηρὸν ἀποκαλεῖν 115, 30 (cf. adnot.); εἶναι... τινὰ τμήσεως ἀγὸν τῶν ἐκτεμονόντων τὴν ἕλην ἀπὸ τῶν ψυχῶν ἀγγέλων 69, 10 (cf. de daemone v. λόγος ἱερός); τὴν ἕλην προσ-αγορεύειν εἰσθεὶν ἀύχημραν 121, 28; παρα-κελεύεται πλατύνειν ἡμῖν διὰ τῆς ἀπολύτου ζωῆς ἐαυτούς 121, 32

Oraculorum versus:

Ἄρχει γὰρ φύσις ἀκαμάτη κόσμων τε καὶ ἔργων, Οὐρανὸς ὄφρα θέη δρόμον αἰθιόν κτασῶρων, Καὶ ταχὺς ἥλιος περί κέντρον

- ὅπως ἐθάς ἔλθη adnot. ad 95, 21 (ex Damascio)
 δι' ἧς ἀλλῆς 61, 27 (cf. adnot.)
 θεσμὸς ἀπαι μακάρων ἄλυτος — Αὐτίς ἐπ' ἀνθρώπων περὰν βίον, οὐκ ἐπὶ θηρῶν 115, 17
 Οἶδε γὰρ οὐκ ἀπέχουσι κυῶν ἀλόγων πολὸ μέτρον (οἱ ζῶντες πονηρὰν ζωὴν) 97, 28
 Πάσας μὲν γὰρ ἔχει γλυκερὸς πόθος, ὡς κεν Ολυμπον Ἀθανάτοισι θεοῖσι συνέμποροι αἰὲν ἔχουσιν· Οὐ πάσαις δὲ θέμισ ἐπιβήμεναι τῶνδε μελλῶρων 65, 15
 (Ex oraculis petiti videntur flosculi δόσκαμπος καὶ ὀπισθοβαρῆς καὶ φωτὸς ἄμοιρος 39, 23; ῥόθιον κῶτος ἡμῶν 51, 16; σάματι σκιδναμένῃ 114, 30)
 Λόγος ἱερός de daemone ᾧ βασιλείου Ἡμετέρης γενέθλης Μοῖραι δόσαν 120, 8
 λόγοι ἱερατικοὶ χωρίζοντες ἀπὸ τῶν σωματῶν τὰς ψυχὰς 62, 28
MARINUS Procli familiaris cui inscribitur dissertatio de mytho Platónico 52, 2; Eris de priore animarum vita narrationem explicat 109, 19
MAXIMUS Nicaeensis Platonicus mythi Platonicus interpres 52, 9
NAUMACHIUS Epirota qui floruit saec. IV med. ('ἐπὶ τῶν ἡμετέρων πάππων' 63 III, cf. *Rohde mus. Rhen. XXXII p. 336*) de duobus problematis in Platonis mythum μονόβιβλον scripsit περὶ τῆς ἀναβίωσης καὶ περὶ τοῦ πρ[οτέρου βίου] 110, 18 32; eorum qui revixerunt exempla ab eo composita 63 sq. II. III—VI
NESTORIUS ὁ θεός, avus Plutarchi Platonici, auctor doctrinae arcanae de trigono orthogonio et mysticorum nominum in generando viribus 32, 5 33, 7 Diversus ab eo videtur
NESTORIUS ὁ μέγας ἀνὴρ ἱερατικός qui vixit paulo ante Proclum [an Plutarchi pater?], Romam profectus quae ex muliere quadam de animae eius fati in plura deinceps animalium corpora ductae audierit 107, 20 108, 4
NUMENIUS Platonicus mythi Platonicus interpres 52, 9
ORACULA cf. Λόγια
ORPHICUS (ὁ θεολόγος Ὁ. 38, 5, οἱ θεολόγοι 50, 38 96, 30 [90, 1]) initiorum sanctissimorum auctor in mysteriis Eleusiniis celebratus 100, 7; ἡ Ὀρφικὴ θεολογία 116, 12, Platoni probata 118, 1; Ὁ. τῆς θεογονίας τοῖς Ἑλλησιν πατήρ 118, 3 cf. 120, 22; deum Νόμον celebrat [cf. hymn. Orph. 64] 96, 30; hymnus Orphicus εἰς τὸν Ἀριθμόν vid. infra p. 154 in Add.; Orphicae fabulae de Saturno prolem devorante 90, 1 30, 30 (cf. Damascii locum in adnot. ad 89, 16), de Iove Saturni prolem in lucem restituente 30, 35, de Themide a qua non diversam esse Ἀνάγκην 50, 38 120, 22 (ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν θεογονιῶν πιστόν), de raptu Proserpinae 31, 2, de Titanum supplicio et mortalium ex eis generatione 116, 13, de tribus generibus hominum aureo argenteo titanico 38, 5 sqq.; de migratione animarum cum hominum tum animalium 116, 12 sqq. 28 sqq. 117, 6 sqq.; de animarum apud inferos purgatione et poenis 117, 24 sqq.; Platonis auctor 117, 24 35 118, 1 (Alieni sunt οἱ παρὰ τοῖς θεολόγοις ἀγγελικοὶ δαίμονες ὀνομαζόμενοι 90, 25 vid. θεολόγοι)
 Versus Orphici
 fr. IX v. 4 Herm. 29, 1
 fr. XIII H. 54, 36 (ex Plat. Phil. p. 66c)
 Οἱ δ' αὐτοὶ πατέρες τε καὶ υἱεὶς ἐν μεγάροισιν κτλ. (3 versus) 116, 17
 Οὐνεκ' ἀμειβομένη ψυχή κατὰ κύκλα χρόνοιο κτλ. (6 vv.) 116, 29
 Αἱ μὲν δὲ θηρῶν τε καὶ οἰωνῶν περοέντων κτλ. (8 vv.) 117, 8
 Οἱ μὲν κ' εὐαγγέσωσιν — οἱ δ' ἀδικα ῥέξαντες κτλ. (6 vv.) 117, 26
 οἱ παλαιοὶ cf. Platonicus. De mortuis redivivis aliorum τῶν παλαιῶν praeter Democritum opera 61, 34 cf. ἄλλαι — παρὰ τοῖς ἐμπροσθεν ἀναγεγραμμένα ἱστορία 62, 31; 63, 1 sqq. [*Rohde mus. Rhen. XXXII p. 338*]
 Παραοίματα
 Ἀλκίνοιο ἀπόλογος 61, 9
 μετὰ Λέσβιον ᾠδὸν 101, 24
 μύσασιν ὄμμασι 139, 5
 τὸ ζμοιον τῷ ὁμοίῳ φίλον 40, 14
PERIPATETICI cf. Aristoteles
PETOSIRIS Aegyptius ἱερατικῆς interpres (ἀξιόχρεως ἀνὴρ πάντοτε τὰς τάξεις θεῶν τε καὶ ἀγγέλων συναλιθεῖς) de Ἀνάγκης carminibus eliciendae religione 120, 19; de lunae vi in generatione (οἱ περὶ Πετόσιριν Αἰγύπτιοι) 29, 14
PLATO ὁ θεῖος 18, 28 34; ὁ φιλόσοφος 58, 10; eius sublimis dictio 72, 35, 16, 38;

Socratis contra artem poeticam orationibus motus tragoedias suas igni tradidit 137, 11; poetarum fabulas, praesertim de Orco, explodit 58, 14 sqq. 59, 13 (cf. 57, 32 100, 14); mythorum Platoniorum genus et indoles 82, 32 (cf. 56, 6); eorundem defensio contra adversarios (τινές ὀχλεῖν εἰσθότες τὴν Πλάτωνος φιλοσοφίαν, cf. Colotes) 57, 26 sqq.; heroum nomini- bus quomodo in mythis utatur 101, 2; ab Aegyptiis didicit doctrinam de temporibus ἀναφορικοῖς sec. Porphyrium 103, 22; Eris mythum quo iure a Zoroastre petiisse dicatur 59, 31 sqq. 60, 10; de metempsychosi et animarum apud inferos sorte Orpheum sequitur 117, 24 34; Empedoclem animam humanam etiam ad plantas transire statuentem non sequitur 113, 4 sqq.; Timaeum Platicum non dissentire a Socrate Phaedri dialogi de animatione brutorum animalium 113, 20 sqq.; quomodo mundum ortum et eundem aeternum dicat 18, 12 sqq. (contra Aristotelem et Platonicos Harpocrationem atque Atticum); fortunam (τύχην) regnare in rebus externis 91, 4; quomodo τὸ ἐφ' ἡμῶν et εἰμαρμένην intellegat 126, 19 sqq.

Epinomis νοθείας suspecta cf. Add. p. 154

Alcib. I p. 106 sq. 83, 1

Apol. p. 41^a 100, 5

Cratyl. p. 396^b 73, 18
p. 397^c—399^e 112, 7
p. 397^d sq. 111, 36

Critias p. 108^c 60, 31

Gorgias p. 523^a 96, 30
p. 523^f sq. 100, 30
p. 525^d 56, 15

Leg. (I p. 645^b) 126, 13

IV p. 713^e—714^a 96, 31

IV p. 717^b 112, 3

VII p. 796^b 73, 19

IX p. 860 sq. 126, 30

X p. 892^b 127, 34
p. 897^b 127, 22 26
p. 898^a 69, 27
p. 903^b 74, 13
p. 904^a—^d 128, 3 sqq.
p. 904^b 107, 14

XI p. 934^a 18, 18

Parmen. p. 156^d 125, 9

Phaedo (err. scribitur ἐν Φαίδρω) p. 66^b sq. 77, 16

Phaedo p. 81^c sq. 113, 17
p. 82^b 106, 16
p. 99^c 131, 12 18

Phaedr. p. 245^d 18, 10
p. 247de 24, 3
p. 247^e 39, 2
p. 248^b 121, 23
p. 248^d 36, 22
p. 248de 95, 2 80 33 104 24
p. 249^e 25, 11 33, 27
p. 248^e sq. 111, 21 112, 21
p. 249^a 92, 1
p. 249^b 113, 23 114, 6 13
99, 11 102, 3

(p. 250^b) 16, 16

Phileb. p. 16^c 94, 11

(p. 21^c) 66, 17

(p. 66^c) 54, 36

Polit. p. 269^e 127, 10 60, 5

p. 271^d 127, 13

p. 272^e 127, 2 16 20, 15

p. 273^b 127, 7

Respubl. ὁ Τίμαιος παρὼν τῇ προτεραίᾳ τοῖς περὶ Πολιτείας λόγοις 18, 35

II p. 359 sq. 60, 31

p. 369 sq. 129, 17

p. 379^c 126, 34

III p. 391^d 100, 13 111, 34

p. 415^b 27, 26

(p. 415^c) 53, 35

IV p. 422^e 130, 2

p. 423^d 129, 17 130, 3

p. 423^e sq. 133, 20

V p. 459^e 461^a 33, 13

p. 462^b 132, 5

p. 462^c 132, 11

p. 462^{cd} 129, 21

p. 464^b 129, 21

p. 477^a 139, 7

p. 477^d 139, 28

VI p. 503^b 37, 15

p. 503^c 38, 1

VII p. 529^d 23, 9

VIII p. 545^d 41, 6

p. 545^e 17, 2

p. 546^a 17, 23 18, 9 19, 20

20, 6 10

p. 546^b 21, 6 12 18 22, 8

26, 1

p. 546^c 26, 8 34, 8 38, 28

23, 33 (21, 16) 35, 31

cf. p. 140 sqq.

p. 546^d 54, 27

- Respubl. VIII p. 547^a 39, 31 40, 2 12
41, 7
- IX p. 577—588^a 43 sqq.
p. 592^b 53, 17 108, 23
- X p. 595—621 45 sq.
p. 605^d 57, 33
p. 611^e 49, 25
p. 614^b 59, 28 61, 29 65, 9
125, 33
p. 614^d 125, 18 65, 18
p. 614^e sq. 66, 1 3 9 109, 20
p. 615^a 66, 7
p. 616^a 57, 5
p. 617^c 125, 20
p. 617^d 72, 17 32 106, 23
53, 30 73, 28 32 74, 21
71, 9
p. 617^e 70, 30 71, 13 76, 7 33
77, 27 72, 34 84, 26
106, 25 126, 32 78, 36
p. 618^a 80, 3 35 112, 32
p. 618^b 81, 35 98, 25 106, 30
111, 26 80, 35 82, 16 29
83, 24
p. 619^a 83, 40 84, 1 81, 30
p. 619^b 84, 8 26 105, 19 106, 25
85, 5 27 88, 37 71, 5
p. 619^c 88, 37 75, 12 (90, 22)
85, 28 108, 15
p. 619^d 92, 20 93, 8
p. 619^e 93, 10 94, 27
p. 620^a 108, 31 95, 7 99, 24
101, 12 117, 37 105, 32
p. 620^c 99, 5 104 6 33 95, 9
80, 13
p. 620^d 70, 27 105, 27 106, 3
99, 26 107, 6 118, 9
p. 620^e 118, 32 10
p. 621^a 121, 4 18 122, 1
p. 621^b 123, 35 124 33 37
125, 2 14 38
p. 621^c 125, 14
- Sophista p. 237^b 238^c 138, 28
(p. 258^b 259^a) 138, 34
- Sympos. (ἡ Διοτῖμα) p. 202^e 115, 28
p. 206^d sq. 60, 30
- Theaet. (p. 164^d) 126, 10
p. 176^a 136, 22
- Timaeus (cf. Respubl.)
p. 24^a 60, 31
p. 28^a 39, 1
p. 28^c 18, 27
p. 32^c 131, 25 17, 25

- Timaeus p. 34^b 127, 21 25
p. 36^d 77, 23
p. 36^e 127, 21
p. 37^d 23, 1
p. 38^a 23, 4
p. 38^c 19, 21
p. 40^e 118, 1
p. 41^b 17, 20
p. 41^{cd} 81, 30 113, 31 17, 25
p. 41^e 127, 31
p. 42^c 111, 18 112, 21
p. 42^e 87, 13
p. 43^a 122, 21
p. 43^{bc} 123, 28
p. 46^e 96, 28
p. 48^e 46, 30
p. 58^d 122, 14
p. 69^c 48, 29
p. 77^a 113, 14
p. 77^{ab} 20, 12 114, 33
p. 90^a 114, 1
p. 91^d sq. 113, 2 21 114, 9 sqq.

PLATONICI, Platonis interpretes. τῶν Πλατωνικῶν οἱ κορυφαῖοι mythi Platonici interpretes 52, 9; priorum (τῶν πρὸ ἡμῶν) de Ere Armenii Pamphylo controversiae (nominantur Cronius et Theodorus Asinaeus) 59, 30—60, 23; τῶν παλαιῶν (sc. ἐξηγητῶν Platonis 98, 5) diversae de migratione animarum in bruta animalia sententiae 94, 24 sqq.; nonnulli numerum Platonis ex septem planetarum periodis repetunt 22, 28; de vi ventorum in generatione (τοῖς πρὸ ἡμῶν ἰσορροπημένα τυγχάνει) 31, 12; τῶν παλαιῶν τινες idem dicunt esse φαντασίαν et νοῦν, alii diversa, sed νόησιν ἀφανταστον nullam 58, 31 [cf. Porphyrius apud Stobaeum I 48, 5 49, 19 p. 314, 8 et 344, 3 Wachsm.].

PLOTINUS

- Enn. III 4, 2 p. 284^a 98, 14
cf. Proclus

PLUTARCHUS Nestorii nepos, Procli et eius magistrorum (i. e. Syriani) magister 32, 6

PORPHYRIUS ὁ φιλοσοφάτατος 58, 8; Platonius Demetrii geometrae discipulus 26, 14; mythi Platonici interpretes 52, 10 65, 10 13 103, 22; contra Colotem disputat 58, 8 60, 34; Platonem doctrinam de χρόνοις ἀναφορικῶς ab Aegyptiis petiisse 103, 21

PROCLUS 'ὁ φιλόσοφος' schol. 18, 31; disci-

pulus Plutarchi 32, 6 et Syriani 103, 20 (32, 7), Marini magister 52, 2 109, 19; de mundi origine et aeternitate sec. Platonem (contra Aristotelem et Platonicos Harpocratonem et Atticum) 18, 12 cum schol.

ἐν τῷ Περὶ τῆς τῶν κακῶν ὑποστάσεως μονοβιβλίῳ (vol. I ed. Cous.) 136, 18 ἐν τοῖς Περὶ μυθικῶν συμβόλων 59, 25 in Platonem comm.

ἐν τοῖς Εἰς Θεαίτητον 136, 21

ἐν τῷ Εἰς τὸν λόγον τῆς Διοτίμας 136, 19

ἐν τοῖς Εἰς τὴν παλινοῦσαν τοῦ Φαίδρου (ἐν τοῖς τῆς παλινοῦσας ὑπομνήμασιν) 97, 36 c. schol. 80, 37 99, 22 117, 4

ἐν τοῖς Εἰς Τίμαιον (p. 257^r—258^c) 69, 3 ἐν τοῖς εἰς τὸν Τίμαιον ἐκδεδομένοις 114, 22

in Plotinum

ἐν τοῖς Εἰς τὴν τρίτην ἐννεάδα 136, 23

ἐν ἄλλοις (cf. 136, 16): de vocalium et consonarum cum planetis et zodiaci signis ratione 32, 34; mala exempla ex bonis proficiendi anima a bona indole deficiente 89, 30; alia citantur de mythi Platonici introductione 61, 16, de genere deis proximo (περὶ Νυμφῶν schol. respiciens comm. in Remp. p. 384, 20 Bas. ?) 22, 5

PROVERBIA cf. Παροιμίαι

PTOLEMAEUS Centiloqui § 51 29, 14; in libris Ὑποθέσεων cf. Addenda

PYTHAGORAS lacteum circumulum Ἄδην et τόπον ψυχῶν vocat 68, 33

PYTHAGOREI pentada iustitiae sacram dicunt 25, 25; tetrada παγὰν δένδρου φύσεως (ὁ Πυθαγόρειος λόγος) 34, 34 (cf. 50, 15)

Σωκράτης passim pro Platone cf. Plato

(STOICI) οἱ διαφθείροντες τὸν κόσμον a Cronio refutati 25, 33; εἰμαρμένην definiunt ordinem et εἰρμὸν in periodis (ὅς τιςιν ἔδοξεν) 127, 2

(SYRIANUS Platonius Procli magister) ὁ ἡμέτερος πατήρ (cf. Proclus in Parm. VII p. 127 Cous., in Tim. p. 218^c 249^d), εἰκοσὰς quid significet in mytho Platonico 103, 20

THEODORUS ASINAEUS Platonius de Ere Armenio 60, 22; quomodo animae in bruta animalia transire putandae sint 98, 11

θεογονίαι, θεολόγος cf. Orpheus

οἱ θεολόγοι quos appellant ἀγγελικούς δαίμονας 90, 25 cf. 74, 18; vid. Homerus, Orpheus

THEURGICI LIBRI 69, 5; 'Theurgi sub Marco imperatore. Idem Chaldaei' Mai in indice auctorum Procli Script. vet. nova coll. III 3 p. 216 (cf. Proclus in Cratyl. p. 77, Lobeck Aglaoph. I 98 sq.)

ZOROASTER de hora generandi 29, 14; Zoroastris q. f. (Armonii filii 60, 19) Περὶ φύσεως libri IV ad Cyrum regem, quorum argumentum astrologicum, prooemium a Platonis Ere petitum 59, 32 sq. 60, 6 13; ibi Ἀνάγκη dicitur ὁ ἀήρ 60, 3, Platonis ἀνακόκλητος impugnari videtur 60, 5

ADDENDA EX A. MAI INDICE AVCTORVM A PROCLO CITATORVM.

(Script. vet. nova coll. III 3 p. 216)

Aegyptiacarum rerum scriptores

Anatomici

Euclides libro VI

liber secundus elementorum

Herophilus medicus

Iatrologi

Ibycus

Magnus geometra Nicolai paraphrastes

Nicolaus geometra

Onetor de analogia arithmetica

Hymnus Orphicus Εἰς τὸν Ἀριθμὸν

Paterius

Philostratus

Platonis Epinomis νοθείας suspecta

Ptolemaeus in libris Ὑποθέσεως [leg. Ὑποθέσεων]

Strattis de fluminibus [ἴμμο ἐν Ποταμοῖς; cf. Rohde mus. Rhen. XXXII p. 332 n. 1]

οἱ θεῶν ἀνάγνωστα γράφοντες [corr. ἀγνωστα? cf. Lobeck Phryn. p. 728.

Pathol. I p. 195]

Theurgi vid. supra

Timaeus auctor

Xenocrates

II. INDEX VERBORVM.

- ἀβλαβής 65, 3
 ἀβούλητος, *coni.* ἀκούσιος 126, 25
 ἀγαθοποιός (ἀστέρες, *opp.* κακωτικοί) 28, 9
 16 21 26 32, 29 33, 6
 ἀγαθός δαίμων *et* ἀγαθὴ τύχη 91, 12 *sqq.*
 (ἀστέρες) 32, 27 αἱ τῶν παρανατελλόντων
 δυνάμεις ... ἀγαθαί, *opp.* κακοποιοί 28, 6 —
 τἀγαθὸν ἐν καὶ τὸ ἐν τἀγαθὸν 131, 37 τὸ
 τελικὸν (ἐν) καὶ αὐτὸ τὸ ἀγαθὸν 130, 23 (τὸ
 ἀγαθὸν) ἐν(ζει τὴν πόλιν ἐκ πολλῶν οὐσαν
 132, 4 131, 13 (τὸν ἥλιον) τἀγαθῶ φαρμεν ἀνά-
 λογον ἐν τοῖς ὄρατοῖς ὑπάρχειν 124, 5 *sq.*
 φέρεσθαι (τὴν ψυχὴν) ἐφ' ἐκάτερα, καὶ μέχρι
 τἀγαθοῦ καὶ μέχρι τοῦ Ταρτάρου 98, 27
 τὸ ὄρεκτὸν ἀγαθὸν 136, 4 τοῦ ἀγαθοῦ τυγ-
 χάνειν καὶ τῆς οἰκείας τελειότητος 41, 3 —
 τίνα τὰ φῶς ἀληθῶς ἀγαθὰ καὶ τίνα τὰ ὄντως
 κακὰ, καὶ τίνα ἀδιάφορα μὲν ἀγαθὰ δὲ
 φανταζόμενα τοῖς πολλοῖς 77, 33 τὰ φυγῆς
 ἀγαθὰ καὶ κακὰ 82, 15 τὰ σωματικά καὶ
 ὄσα ἐκτὸς ἀγαθὰ καὶ κακὰ 82, 34 τὰ φαι-
 νόμενα ἀγαθὰ 83, 28; τῶν κακῶν θεὸς
 ἀνάτιος οὐχὶ τῶν ἀγαθῶν 126, 33 22
 ἀγαθότης 92, 31
 ἀγαθουργός 31, 27
 ἀγάματα (*νοερά*) 59, 13
 Ἀγαμέμνων 102, 30 103, 2 — Αἴθην τὴν
 Ἄγαμεμνονέην (*ex Hom.*) 138, 5
 ἀγασθαι καὶ ζηλοῦν 92, 16
 ἀγγεῖον (*ex Plat.*) 122, 12 15 19
 ἀγγελικός. δαίμονες *d.*, *dist.* θεῖοι 74, 18
 εἰς τῶν παρὰ τοῖς θεολόγοις ἀγγελικῶν δαι-
 μόνων ὀνομαζομένων 90, 25 τάξιν ἀγγελι-
 κήν ... μέσην τῆς τε μοιραίας θεότητος καὶ
 τῆς δαιμονίας προνοίας 51, 2 73, 22 τῆς
 ἀγγελικῆς τάξεως ἡγεμόνι (*sc.* Ἐρμῆ) 124, 15
 ὄχημα ἀγγελικόν, *dist.* θεῖον *et* δαιμόνιον
 20, 29
 ἀγγελος (τοῦ μύθου, τῶν ἐν Ἄϊδου, τῶν
 θεαμάτων τούτων *i. e.* *Er*) 52, 20 60, 24
 79, 24 94, 23 103, 25 109, 11 *sqq.* 110, 5 *sqq.*
 111, 5 121, 15 125, 23 — (ὁ προφήτης)
 ἄλλου ἀπαγγέλλον λόγους ἀγγελός ἐστι
 ... τῶν μοιραίων ἀγγέλων τις 73, 23 *sq.*
 90, 26 118, 25 τοὺς ἐπὶ ταῖς ψυχαῖς τε-
 ταγμένους ἀρχοντας εἶτε ἀγγέλους εἶτε δαι-
 μονας τῶν βίων ἡγεμόνας 54, 31 Πετόσειρις
 ... παντοίας τάξεσι θεῶν τε καὶ ἀγγέλων
 συναλισθεῖς 120, 20 τῶν ἀποκοπιτικῶν ἀγγέ-
 λων τῆς ὕλικῆς ζωῆς 89, 9 11
 ἀγεῖν. τελέως εἰς ἀρετὴν ἡγμένους 36, 14 —
educare διὰ μουσικῆς ἤχθησαν 15, 10
 διὰ πάσης ἀχθέντες παιδείας 37, 16
 ἀγελάρχαι (δαίμονων) 90, 12 [*cf. in Tim.*
p. 320^d]
 ἀγένητος (ὁ κόσμος) 17, 31 18, 17 33 ἀγέ-
 νητον, *opp.* γενητόν 18, 16 19, 13 τὸ γεγονός
 ἀγένητον ποιῆσαι καὶ θεῶ ἀδύνατον 18, 19
coni. ἀίδιον 21, 34 18, 22 *sq.* πᾶν ἀγένητον
 ἀφθαρτον *ante Aristotelem statuisset Platonem*
 18, 9 *sqq.* 19, 12 *sq.* τὸ ἀφθαρτον
 ἀγένητον 18, 15 19, 14 *sq.* τὸ ἐπὶ τῆς ὕλης ...
 ἀγένητον τοῦ γενητοῦ χειρὸν 135, 28
 ἀγεννής, *coni.* ἀνελεύθερος 84, 7 ἀγεννῆ καὶ
 ταπεινὰ καὶ δουλοπρεπῆ φρονεῖν 83, 37
 ἀγευστος λογογραφικῆς καὶ σοφιστικῆς χάρι-
 τος καὶ μόσης Ἀττικῆς 60, 35
 ἀγιος. τὰς ἀγιωτάτας τελετάς 100, 8 εἰς ἄλλον
 καὶ ἄλλον τόπον ἀγιώτερον ἢ τιμωρητικώ-
 τερον ἢ καὶ μέσον ἀμφοτέρων 128, 27
 ἀγκιστρον (*ex Plat.*) 50, 33
 ἀγκυλομήτης (Κρόνος) 38, 15
 ἀγνωστος (ψυχαί, *opp.* ἐγνωσμένα) 101, 8
 τρόπον ἀγνωστον ἡμῖν καὶ θεῖον 59, 17 (τὰ
 δρώμενα) δρᾶν ἐν τῷ κρυφῶ καὶ ἀγνώστῳ
 παρὰ τοῖς τελομένους 58, 27 τὸ μηδαμῶς
 ὄν ἀγνωστον *sec. Plat.* 139, 7 15
 ἀγονος. ἀγονα σπέρματα, *opp.* γόνιμα 31, 14
 ἀκαρπον καὶ ἀγονον καὶ αὐχμηρόν 121, 22
 ἀγονος ὕλη 121, 27

ἀγός τμήσεως ex oraculo 89, 10
 ἄγραφα νόμιμα 96, 16
 ἄγριος. ἄγριοι τοῦ τυράννου δῆμιοι (ex Plat.) 58, 1 54, 37 (ἄγρια ζῆα, ἄλογα, opp. ἡμερα) 81, 15 106, 9 108, 6 113, 3
 ἄγρυπνος (ζωή) 21, 10 (τοῦ νοῦ θεωρία) 51, 23
 ἀγυμνασία πόνων 92, 25
 ἀγχειν. ἡ ποιητικὴ τὸ μὲν λογιστικὸν τῆς ψυχῆς ἄγχουσα 47, 27
 ἀγχινοια 83, 14
 ἀγωγὴ *institutio* 36, 22 ὁ ἱερατικὸς τρόπος τῆς ἀγωγῆς (τῶν κατὰ Πλάτωνα γάμων) 33, 16 ἀγωγὴν παραδέδωκεν ἐνιαυτοκράτορος λήψεως ὀνόματος 33, 7
 ἀγών. τῶν ὑπὲρ δικαιοσύνης καὶ συμπάσης ἀρετῆς ἀγώνων 56, 16 μέγας ἐμοὶ φαίνεται καὶ οὐχ ὁ τυχὼν ἀγών 52, 13
 ἀγωνίζεσθαι 127, 35
 Ἀδασμάστη ἢ τῆς Ἀττικῆς 107, 24
 ἄδειν. ὁ τὸν μῦθον τοῦτον ἄδων 60, 8
 ἄδεκτος. χρυσὸς ἄδεκτος ἂν ἰοῦ καὶ σήψεως 38, 21 γένος ψυχῶν τῆς τοιαύτης ἄδεκτον ἀποπτώσεως 111, 10 τὰ φυτὰ . . . ἄδεκτα ὄντα ψυχῆς ἀνθρωπίνης 114, 34
 ἀδέσποτος. ἀρετὴ ἀδέσποτος (Plat.) 76, 37 sqq. 78, 31 126, 23 ἀδέσποτός ἐστιν ὑπὸ τῶν ἐχόντων τὴν κακίαν 77, 10 θεοὶ . . . ἀδέσποτοι 77, 9
 ἄδην 97, 3
 ἀδιαίρετος 34 9 ἀτρεπτα καὶ ἀδιαίρετα 50, 34
 ἀδιάκριτος (ἀγχυσις) 16, 10
 ἀδιάρθρωτος (ἐννοιαί) 89, 29
 ἀδιάστροφος 126, 17
 ἀδιάφορα 77, 34 78, 8 11 84, 4
 ἀδικία. ὁ τῆς δικαιοσύνης πρὸς τὴν ἀδικίαν λόγος 53, 24 54, 7 14 56, 12 34 ὡς ἐστὶν καὶ ἐν ἀλόγοις ἀδικία καὶ δικαιοσύνη 108, 7
 ἄδικος (πόλις) 135, 9 (ζῆα, ex Plat.) 106, 9 sqq.
 ἀδρανής 54, 3 135, 9
 ἀδρός rhetor. (τύπος) 17, 3 (χαρακτήρ) 17, 8
 ἀδυναμία 37, 40 (ζωῆς) 97, 9 opp. δύναμις 83, 27 107, 3 δυνάμεις ἀδυναμίας 82, 21
 ἀδυνατεῖν c. inf. 116, 4 *18, 25
 ἀδύνατος. ἀδυνάτου ὄντος (gen. absol.) 22, 21
 Ἀθωνιακὴ δημιουργία, dist. ἔλη et Διουσιακὴ 17, 15
 δεικνύητος. τὸ δεικνύητον θεῖον 70, 9 21, 7 9 25
 ἀέναος. παγὰν ἀενάου φύσεως (vers. Pyth.) 34, 35

ἀέριος (τύπος) 121, 26 (τάξεις) 23, 26 (ψόφοι) 66, 21 οὐρανίως αἰθερίως ἀερίως χθονίως 34, 36
 ἀερώδης. ἀκοὴν ἀερώδη τὴν οὐσίαν ἔχουσαν 66, 20
 ἀετόμορφος 104, 12
 ἀετός 103, 4 sqq. 98, 32 100, 12 104, 22
 ἀζωία (ὀλική) 121, 36
 ἀηδόνες 100, 12 101, 11 17 109, 16
 *ἀήθεια. ἡ τῆς αἰσθήσεως ἀήθεια τῶν προσπιπτόντων 123, 28
 ἀήρ. ὁ ἔνιμος ἀήρ οὗτος ὁ περιρρέων τὴν γῆν 122, 13 sq. 37 εἰς τὸν παχύτερον ἀέρα κάτμεν ἐκ τοῦ αἰθέρος 121, 36 περὶ τὸν ἀέρα πατᾶσθαι 117, 18 ἐν τοῖς ἄκροις τοῦ ἀέρος 125, 3 παυσάμενης τῆς τοῦ ἀέρος ψύξεως 62, 20 ὁ ἐκ πυρὸς ἀήρ εἰς πῦρ (φθίρεται) 87, 11 ἡ γλῶσσα τὸν ἀπὸ τοῦ πνεύμονος ἀέρα πλήττουσα 68, 3 sqq. τὰς δυσκρασίας (καὶ εὐκρασίας) τῶν ἀέρων ἀγωνα παρέχεσθαι τὰ σπέρματα ἢ γόνιμα πεπιστευταί 31, 13 (Ζωροάστρης τὴν Ἀνάγκην) εἶναι τὸν ἀέρα φησί 60, 3
 ἀθανασία 46, 2 (= 134 fr. 2) 49, 25 ταῖς περὶ τῆς ἀθανασίας τῶν ψυχῶν ἀποδείξεσιν 58, 9
 ἀθάνατος ἡ ψυχὴ sec. Plat. 47, 37 sqq. 58, 13, sec. Aristot. 116, 21 25 τὴν ποίαν ψυχὴν ἀθάνατον δεῖ νομίζειν 47, 38 49, 22 sqq. τὴν θεῖαν ψυχὴν . . . ἐν τῷ ἀθανάτῳ τίθησιν 49, 27 τῶν ἀθανάτων ψυχῶν καὶ ἐφ' ἑαυτῶν ἀθάνατα διανοουμένων 74, 4 ψυχὰς ἀθανάτας fr. Orph. 117, 14
 ἄθεσμος (ζωή) 115, 20 (τροφῆ, conii. ἀνοσία) 88, 16 (πλάσματα, conii. αἰσγρά) 58, 15
 Ἀθηναῖος 63, 4 69, 27
 Ἀθηήνησιν 136, 30
 ἀθλεῖν (ἀθλος) 56, 28
 ἀθλητικός (βίος) 103, 8
 *ἀθλιος *stolidus* 26, 1
 ἀθλος. τοὺς ἀθλους οὖς ἀθλοῦσιν αἱ ψυχαὶ τὸν ἐν τῇ γενέσει πόλεμον μεταχειριζόμεναι 56, 27
 ἀθυμεῖν 63, 5
 Αἰακοί 100, 31
 Αἶας 67, 29 102, 29 sqq. 103, 17 24 110, 9 Αἶαντες 56, 9 100, 7
 αἰγόκερως. τὸ ἀπὸ αἰγόκερω (ἡμικύκλιον) αὐξήτικόν ἐστὶ τῆς γενέσεως 28, 32
 Ἄιδης 61, 25 (Plat.) 128, 24 Δημόκριτος . . . περὶ τοῦ Ἄιδου 62, 1 τὸν Πυθαγόραν . . . Ἄιδην τὸν γαλαξίαν ἀποκαλεῖν 68, 33 ἐν Ἄιδου 46, 9 49, 36 52, 20 53, 4 57 32 34 58, 16

61, 7 10 18 67, 28 sqq. 79, 28 100, 32 sq. 109, 8 εἰς Ἄιδου 83, 25 117, 20
 δίδιος, conī. ἀγέννητος 18, 22 21, 33 δίδιον εἶναι τὸν κόσμον (sec. Aristot.) 116, 23 τὴν δίδιον οὐσίαν τῶν ψυχῶν 73, 31 πᾶν δίδιον πλήθος εἶναι πεπερασμένον 116, 26 τὸ δίδιον, dist. τὸ μακροβιβάτατον ἐπὶ τὸ βραχυβιβάτατον 20, 2 τὰ δίδια, conī. λογικά 22, 3 dist. τὰ πάμφθορα ἐπὶ τὰ μεταξὺ τούτων δίδια τε ὄντα καὶ οὐκ δίδια 112, 16 opp. τὰ θνητά 20, 24 25 δίδιον γένος ἄλογον, opp. θνητόν 115, 33 αἰδώς 24, 14
 αἰδοῖος. ἡμῖν ἄνδρες αἰδοῖοι 60, 22
 αἰθέριος (λειμών) 121, 25 οὐρανίως αἰθερίως ἀερίως χθονίως 34, 36
 Αἰθή (Hom.) 138, 4
 αἰθήρ. εἰς τὸν καλύτερον ἀέρα κάτιμεν ἐκ τοῦ αἰθέρος 121, 36
 αἶμα ψυχουλκόν 61, 8
 αἶνιγμα 73, 6
 αἶνιγματώδης. τὸ ἀπόκρυφον καὶ αἶνιγματώδες τῆς σεμνότητος ἴδιον 17, 6 ἐνίσσεσθαι 100, 22 101, 9 103, 3 122, 24 38 126, 4 c. inf. ἐπ. acc. 73, 17
 αἰνός. ὄνειον αἰνὸν ἰδέσθαι fr. Orph. 116, 32
 αἶρειν. (τὴν αὐτοῦ ψυχῆν) μετέωρον ἀρθῆναι, καὶ ἀρθεῖσαν ὑπὲρ γῆς ἰδεῖν. . 63, 13
 αἶρεῖν. αἰρετός 58, 19 20 129, 16 πάντα τὰ ἐκούσια καὶ αἰρετά δῆπουθέν ἐστίν, οὐ πάντα δὲ αἰρετά καὶ ἐκούσια 126, 28 φρόνησιν... τῆς φαινομένης εὐπορίας αἰρετωτέραν 105, 24
 αἶρσεις βίων (ex Plat.) 36, 27 sqq. 51, 9 74, 9 75, 24 sqq. 80, 6 sqq. 126, 21 al. ἐν τοῖς ἀλόγοις ἐνεῖναι... αἶρσεις ἀδύνατον· εἴπερ ἡ αἶρσεις ἐπικριτοὶς ἐστὶ πλειόνων εἰς ἐνός ἐκλογὴν 81, 27 sq.
 αἰσθάνεσθαι 68, 15 τὸ αἰσθητόν, opp. τὸ νοητόν 138, 35 τὸν κόσμον ἐκ πάντων ὄντα τῶν αἰσθητῶν 131, 21 (ἐν τῇ φανταστικῇ ψυχῇ) οἱ τύποι τῶν αἰσθητῶν 123, 33
 αἰσθημα (cf. αἰσθησις) 66, 19
 αἰσθησις. οἶδεν καὶ φυτῶν αἰσθησιν (Plato) 20, 5 τὰς μὲν αἰσθήσεις γνώσεις οὐσας μετὰ παχέων ὀργάνων ἀντικαμβάνεσθαι τῶν συγγενῶν αἰσθημάτων 66, 18 αἰσθήσεις... τῶν γνώσεών εἰσιν τῶν νοερῶν ἀποτελεωτήσις 124, 2 cf. 77, 6 129, 12 ἢ τῆς αἰσθήσεως ἀήθεια τῶν προσπιπτόντων 123, 28 opp. λογισμός (ex Plat.) 16, 18 27, 31 35, 35 40, 37 conī. φαντασία, opp. νοῦς καὶ λόγος 77, 35 78, 2 sqq. (λογικῆς ζωῆς) εἰκῶν ἢ αἰσθησις 113, 8 ἢ ὡς ἀληθῶς, ἢ κυρίως αἰσθησις 68, 12 15 ἢ κοινῇ αἰσθησις 68, 18 24 μουσικῇ καὶ

ἔρωτικῇ προσχρῶνται ταῖς ἀκροτάταις τῶν αἰσθήσεων, φιλοσοφία δὲ πάλαι καταψηφίζεται πάσης αἰσθήσεως 102, 23 ἐπιστημόνων... τῶν αἰσθήσει προσχρωμένων 18, 5 ἀμαρτία αἰσθήσεως 17, 32 16, 14 18, 4 κατ' αἰσθησιν 68, 13 79, 18
 αἰσθητήριον 67, 18 τὸ κύριον αἰσθητήριον (ex Aristot.) 68, 16
 αἰσθητικός (ζωαί) 124, 13 (δυνάμεις, opp. νοητικαί) 139, 28 τὸ αἰσθητικόν 20, 4 τοῦ νοητοῦ τὸ αἰσθητικὸν μίμημα 46, 30
 αἴσιος. αἰσιώτερα 93, 1
 αἴσσειν. ψυχὰι δε' αἴξωσι fr. Orph. 117, 9
 αἴσχος, opp. κάλλος 83, 26 αἴσχη σωματῶν 83, 37
 αἴσχρος. τί γὰρ ἄλλο τὸ γελοῖόν ἐστίν ἢ τὸ αἴσχρον μετὰ ἀσθενείας 97, 8 17 20 104, 10 μιμείσθαι, μιμητικὸς ἐπὶ τὸ αἴσχιον 104, 10 27 τὸ αἴσχρον, opp. καλόν 138, 14 τὸ αὐτὸ αἴσχρον ἐπὶ τὸ αὐτὸ καλόν cf. αὐτός
 αἴσχροτήτες, opp. κάλλη 82, 22
 αἰτία κακῶν 78, 23 24 αἰτίαι τῶν μύθων 59, 25 οἱ ἔμφρονες... τὸν τῆς αἰτίας προβλημένον δεσμόν, τῆς ἐμπειρίας μόνον τὸ εἶναι λεγούσης 43, 28 τὰς πάντων αἰτίας 33, 35 cf. 39 τῆς γενέσεως αἰτία πάσης 69, 11 τῶν κινουσῶν (τὰς οὐρανίας περιφορὰς) αἰτιῶν 79, 4 τὰς ὑπερκοσμίου τῆς τάξεως αἰτίας πάσης τὴν τε μονάδα καὶ τὴν τριάδα 54, 23 τὴν αἰτίαν τοῦ ἀριθμοῦ νοερὰν 22, 10 cf. 35, 18 41, 18 32, 1 (γενητόν τὸν κόσμον) κατ' αἰτίαν, opp. κατὰ χρόνον 18, 34 38
 αἰτιασθαι. αἰτιασόμεθα τὴν ἑτέραν πρότασιν 130, 27 αἰτιασθαι τῶν ἀγαθῶν τὸν θεόν 126, 33 cf. 70, 11
 τοῦ αἰτίου μὴ ὄντος εἶναι τὸ αἰτιατόν ἀδύνατον 19, 2 τὰ αἰτιατά, dist. αἰτία ἐπὶ σύστοιχα 87, 7 οἱ (θεοὶ) τῶν αἰτιατῶν τῆς εἰς τὰ αἰτία ἐπιστροφῆς εἰσιν αἰτιοὶ 90, 11
 αἰτίαισις 86, 5
 αἰτιος. τὸν ἕνα τῆς πάσης αἰτιον παλιγγενεσίας θεόν 24, 18 (ἀριθμὸς) αἰτιος τῷ κόσμῳ τῆς κατὰ κύκλον ἀποκαταστάσεως 23, 8 6 αἰτιον περιτροπῆς 20, 28 26 τί τίσις αἰτιον 20, 31 τὸ αἰτιον 18, 21 19, 4 20, 30 82, 26 86, 1 4 18 123, 4 dist. αἰτιατόν 19, 2 90, 12 αἰτία dist. αἰτιατά ἐπὶ σύστοιχα 87, 7 ὡς ἐν [πρῶτον conī. Usener] αἰτιον 91, 24 τελικὸν αἰτιον 47, 18 19, opp. συναϊτίον τι καὶ ὕλικόν 130, 17 μερικὸν αἰτιον 17, 33 ὀλιχώτερα αἰτία καὶ ὕψηλότερα, opp. μερικώτερα καὶ χαμαιζηλότερα 80, 23 οἱ θεοὶ τὰ μὲν ἀνωθεν ἀπὸ τῶν αἰτίων κομιζονται 37, 33

αἰτωλαρχία 63, 17

Αἰτωλοί 63, 17 19

αἰών. λίπη δέ μιν ἱερὸς αἰών fr. Orph. 117, 9
ὁ πᾶς αἰών, *dist.* ὁ πᾶς χρόνος 19, 21 sqq.
(αἰών) τοῦ χρόνου πατήρ 22, 32 *dist.* ἀριθμὸς
22, 35 23, 2 τὴν ἐν τῷ αἰῶνι δύναμιν ἀπειρον
19, 27 20, 3 τάξιν τιὰ δαιμονίαν ... ὑπὸ τὸν
αἰῶνα τεταγμένην ... ὁσες οὖν σειρᾶς ἀπὸ
τοῦ αἰῶνος 95, 27 cf. 96, 4

ἀκαθαρσία 38, 38

ἀκαρπον (πεδίον) 121, 22

ἀκαλλωπίστως 73, 2

ἀκήρατος (χρυσός) 39, 33 40, 7 (φύσεις) 40, 18

ἀκίνητος 62, 22 65, 3 135, 28 136, 8 *opp.*
δεικνύμενος 21, 25 τὸ ὑπ' ἀκινήτου γενόμενον
ἀγέννητόν ἐστιν 18, 22 23 τὸ ἀπὸ ἀκινήτου
πᾶν ὑποστὰν ἀμετάβλητον εἶναι κατ' οὐσίαν
19, 17 (τῆς κυκλήσεως αἰτία) 24, 14 (βασιλεία
τῆς Ἀνάγκης) 120, 28 (οἱ ἀληθεῖς νόμοι)
ἀκίνητοι μένοντες 96, 18

ἀκλινής (δρος τῆς προνοίας) 14, 18

ἀκλιτος, *coni.* μόνιμος (ἔνωσης) 120, 28

ἀκμή τῶν φωτισμῶν 28, 30 τὴν Λάχσειν ...
ἀκμῆς μεστήν 73, 18

ἀκοή 66, 20 68, 19 οὐ γὰρ πᾶσα ἀκοή πάντων
ἐστὶν ἀκουστῶν 68, 19 τὰ πάσαις μὴ ἀκουστὰ
ταῖς ἀκοαῖς τῶν θνητῶν 68, 25 δι' ἀκοῆς 79, 18

ἀκολουθία διὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ἀκολουθίας
18, 18 (ἀναγκαῖον) κατὰ ἀκολουθίαν, *opp.*
καθ' ὑπαρξιν 76, 21 27

ἀκόλουθος. (τὰ ἀκόλουθα τῷ βίῳ κακὰ) 86, 19
τὰ ἀκόλουθα ἐκάστων 30, 31 κατὰ τὸ ἀκό-
λουθον 76, 22 ἀκόλουθον (*om.* ἐστὶ *vbi* ὄν)
58, 14 τοῖς δ' ἐπομένοις ἀκολουθότερον ἐπὶ
τῆς ψυχῆς τοῦ Ἥρως τοῦτο τε καὶ τὰ ἀκό-
λουθα τούτῳ νοεῖν 121, 13

ἀκόρεστος 88, 21 89, 12

ἀκούειν. ἦν ἤκουσεν *quam auditu novit*
67, 29 — (Κωλύτης) οὐκ ὀρθῶς ἤκουεν 61, 2
— *intelligere* s. *interpretari* (*syn.* νοεῖν) εἰ
τὸ διεξελεθεῖν ἐπὶ τοῦ δαίμονος ἀκούεις 121, 13
15 τοὺς γενητὸν ἀκούοντας ὡς τοῖς φθαρτοῖς
οἰκεῖον 26, 1 8 18, 27 110, 14 c. *gen.* τίνα
τρόπον ἀκούειν χρῆ καὶ τῶν ὀνομάτων
τούτων καὶ τῶν πλάσματων 102, 28
ἀκουστὰ 68, 20 24 (cf. ἀκοή)

ἀκούσιος καὶ ἀβουλήτος ὁ τῶν κακῶν βίος
126, 25 (ζωή) 43, 17 τὰ ἀμαρτήματα
ἀκούσια 126, 27 29

ἀκρατος 40, 5 ἀκράτως εἰσὶν ἀγαθῶν χορηγοί
91, 13

ἀκρος 84, 36 (φύσεις, αἰσθησεις ἀκρόταται)
37, 41 112, 24 τὰ ἄκρα, *opp.* τὰ μέσα

84, 5 138, 37 139, 2 καθ' ἑκάτερα τῶν ἄκρων
56, 39 τὰ ἄκρα τοῦ παντός 34, 39 (τοῦ ὑπὸ
σελήνην) 121, 10 (τοῦ ἀέρος) 125, 3 τοῖς
ἀκρότατοις τῶν ὄντων 38, 10 ἐν τοῖς ἀκρο-
τάτοις, *opp.* ἐν τοῖς ἐσχάτοις 121, 24

ἀκρότης τῆς γενέσεως 50, 25 ἀκρότητες, *opp.*
μετριότητες 82, 25

ἀκρίς. αὐχμὸς διὰ τὰς διπλώσεις τῶν ἀκτίων
121, 27

ἀλεξίκακος 38, 23

ἀλήθεια (ἐπιστημονική) 57, 28 (τῶν ὄντων)
126, 16 (ἡ περὶ θεῶν, θεογονίας ἀλήθεια)
59, 18 118, 5 τὸ νοερὸν τῆς ἀληθείας
φάγγος 58, 35 Ἀληθείας πεδίον (*Plat.*)
121, 21

ἀληθινὸς ἀριθμὸς (*ex Plat.*) 23, 10 (30)
24, 1 ἀληθινὰ ἀγαθὰ 78, 4 27 τὰ ἀληθινῶς
ἀγαθὰ 78, 9

ἀλή. δι' ἧς ἀλήξ *ex orac.* 61, 27

Ἀλκίμου ἀπόλογος (*Plat.*) 61, 6 sqq.

ἀλλάττεσθαι (βίον, ζωὴν) 103, 6 110, 23

ἄλλοις 83, 13

ἄλλόκοτος 30, 16

ἄλλος. ἄλλα ἀσπεύτερά τῶν ἄλλων 97, 5
ἄλλοθεν ἄλλοις fr. Orph. 116, 30 ἄλλως
αἰδίῃ 121, 27

ἄλλοτε μὲν δ' — τότε — ἄλλοτε δὲ — τότε
δ' — ἄλλοτε δ' αὖ fr. Orph. 116, 32 sqq.

ἄλλοτριόπραγεῖν 25, 28

ἄλλότριος (*opp.* οἰκεῖος) *et* τὸ ἀλλότριον
77, 18 20

ἄλλοτριού. τὸ ἀνόμοιον ἀλλοτριούται παντός
ἤπερ ἐστὶν ἀνόμοιον 40, 15

ἄλογια 46, 4 *opp.* λόγος 40, 20 97, 31
coni. πάθος 99, 20 100, 29 *de anima hu-*
mana in bruta animalia migrante εἰς
ἀλογίαν πίπτειν, καταπίπτειν, ἐκπίπτειν,
φέρεσθαι 111, 16 102, 1 100, 24 102, 7
109, 10 εἰς ἀλογίαν εἶγειν, κατάγειν, ἀπωθεῖν
102, 17 104, 19 102, 10 μεθιστάνειν ...

ζωὴν εἰς ἀλογίαν 101, 27 ἀλογία, πρὸς ἀλο-
γίαν συνάπτειν 102, 20 103, 2 τῶν εἰς τὴν
ἀλογίαν φερουσῶν ὁδῶν 102, 27 διὰ τῆς ἀλο-
γίας ... αὐτῷ συναφθεῖς 113, 32 συγγενῆς
πρὸς ἀλογίαν 108, 32

ἄλογος, *opp.* λογικός 38, 12 (δυναμίς) 51, 12
(ὀρέξεις) 82, 5 (πάθος) 100, 26 (εἶδος ζωῆς) 34, 5
35, 13 53, 20 136, 26 (ζωή) 35, 21 51, 14,
coni. θηρώδης 39, 27 (γένεσις) 123, 21
(ψυχῆ) 34, 7 49, 7 22 137, 39 τὰ ἄλογα μόρια
48, 36 καὶ δαιμόνων ἐστὶ φῶλον ἀλογον
115, 27 ζῆδια ἀλογώτερα, *dist.* νοερώτερα
33, 24 (μερίδος) ἀλογώτερας 57, 2

τὸ ἀλογον *irrationalē*, opp. τὸ λογικόν 26, 22 28 35, 22 τὴν κατὰ τὸ ἀλογον ἀνομοιότητα, opp. τῇ κατὰ λόγον ὁμοιότητι 35, 25 opp. λόγος 48, 36 114, 5 136, 27 κίνησιν τῶν ἀλόγων 39, 13 τὸ ἀλογον πῶς οὐχὶ ἀθάνατον 48, 29 sqq. 49, 8
 ἀλογον (ζῶον) 137, 39 conī. τερατώδες, ἀλλόκοτον 30, 11 16 conī. θηρίον 88, 22 τίνες αἱ μετατρέξεις αἱ ἀπὸ ἀλόγων εἰς λογικά ζῶα, αἱ ἀπὸ λογικῶν εἰς ἀλογα, αἱ ἀπὸ λογικῶν εἰς λογικά, αἱ ἀπὸ ἀλόγων εἰς ἀλογα 50, 5 71, 20 sqq. 81, 15 sqq. 106, 5 sqq. 57, 12 102, 8 109, 12 sqq. 110, 6 ἀλογα, opp. ἀνθρώποι 81, 20 96, 20 99, 10 sqq. 105, 29 109, 16 26 111, 2 113, 11 ἀλογοί βίοι, opp. ἀνθρώπινοι 111, 6 ἀλογος ψυχῆ, opp. ἀνθρωπίνη, λογικῆ 97, 24 106, 19 22 ἀλογα γένη 113, 2 ἀλογος μουσικῆ, ἀνδρία, βασιλεία 104, 20 — *humanarum animarum in bruta migratio quomodo intellegenda sit ap. Plat. 97, 5 sqq. 23 sqq. heroes quomodo dicantur in bruta transire 100, 1 sqq. (τῶν θηρίων εἰς θηρία) τὰς μεταβολὰς οὐκ ἀλόγων ψυχῶν ἀλλ' ἀνθρωπίνων . . . λέγεσθαι παρὰ τοῦ Πλάτωνος 106, 10 sqq. 18 sqq. 111, 1 ἔτι δὲ καὶ ἀνθρώπιναι ψυχαὶ μετασιιν ἀπ' ἄλλων ἀλόγων ζῶων εἰς ἄλλα 107, 19 εἰ πᾶσαν ψυχὴν . . . εἰς ἀλογα ζῶα κατιέναι δυνατόν 111, 9 15 sqq. εἰ διὰ πάντων ἀλόγων ζῶων ἡ καθοδὸς ἐστὶ τῶν λογικῶν ψυχῶν . . . καὶ εἰ μέχρι τούτων μόνων 111, 13 112, 31 sqq. εἰ πᾶν ἀλογον ζῶον ἔχει ψυχὴν ἐφεστῶσαν λογικῆν ἔκθεθεν, καὶ οὐκ ἄλλως ψυχοῦσθαι καὶ ταῦτα δυνατόν ἢ διὰ ψυχῆς λογικῆς 111, 12 113, 20 sqq. 114, 26 sqq. 117, 6
 ἀλόγως 97, 11 100, 24 οὐκ ἀλόγως 79, 11 opp. λογικῶς 104, 22 opp. νοερώς 89, 18 opp. κατὰ λόγον 55, 35 ἀλόγως ἐνεργεῖν 48, 36
 ἀλογοῦν. ἀλογόσαντι ἑαυτὸν 88, 23 ἀλογουμένην τὴν ζωὴν 33, 32 τὴν ἀλογωθείσαν . . . ψυχὴν 100, 28 81, 33 97, 28
 ἀλοχοί fr. Orph. 116, 18
 ἄλς. ἐξ ἀλὸς ἰχθύς ex Empedocle 113, 6
 ἀλυτος (θεσμός) ex orac. 115, 17 (φιλία) 131, 24 (κόσμος) ex Plat. 17, 20 sq. 30 δέδεται τρόπον ἀλυτον παντὶ πλὴν τοῦ συνδήσαντος (ex Plat.) 131, 25
 ἄμα. τὰ ἄμα ῥιπτούμενα 79,⁶ 7 προστίθησιν ἄμα λέγων 78, 36 οἱ μῦθοι . . . ἄμα τε ἐρρήθησαν καὶ οὐκ εἰσὶν 126, 12*

ἄμαξα 107, 32 sq.
 ἀμαρτάνειν ἀκούσια εἶναι ὅσα ἀμαρτάνομεν see. Plat. 126, 30 ἀμαρτίαν ἀμαρτεῖν 27, 30 (ψυχὴ ἀμαρτούσα) 111, 19 112, 27, 115, 11 21 *ὁ λόγος . . . ἡμάρτηται 131, 10 ἡμαρτημένοι νόμοι, opp. ἀληθεῖς 96, 34
 ἀμαρτάς 16, 14 διὰ δὴ τινὰς ἀμαρτάδας 90, 16
 ἀμαρτήματα 16, 19 35 ἐφ' ἡμῖν . . . τὰ ἀμαρτήματα 126, 26 sqq.
 ἀμαρτητικός 85, 1
 ἀμαρτία αἰσθήσεως 17, 32 ἀμαρτίαν ἀμαρτεῖν 27, 30
 ἀμβλίσκεσθαι 31, 15
 ἀμβεῖν (τοὺς βίους) 116, 15 (τὴν τάξιν) 121, 8 ἀμβεβομένη ψυχὴ fr. Orph. 116, 29
 ἀμέλεια 123, 23
 ἀμελετήσια 122, 35
 ἀμελετήτως ἔχειν (μαθημάτων) 37, 37
 Ἀμέλης ποταμός (ex Plat.) 122, 12 sqq. 24 123 23 sqq.
 ἀμερές, conī. νοητόν ἐτ ἀφετον 70, 4 ἀμερῆ, opp. μεριστά 89, 24
 ἀμέσως τῇ θηριώδει ζωῇ συνάψαι τὴν νοεράν, opp. διὰ μέσης τῆς λόγῳ χρωμένης 99, 18 cf. 22, 4 120, 4
 ἀμετάβλητος 19, 17
 ἀμετάβολος 95, 30
 ἀμετάστροφος (ex Plat.) 119, 21 120, 6
 ἀμέτοχος c. gen. 115, 32
 ἀμετρος (δρεξίς) 94, 17 πανταχοῦ γὰρ ἀσφαλέστερον τὸ μέτριον πρὸ τοῦ ἀμέτρου φασὶν 31, 26
 ἀμιγῆ πρὸς πάντα τὰ διοικούμενα 73, 16
 ἀμικτος, opp. μεμιγμένος 43, 7 53, 9
 ἀμιλλα τῆς ἀνθρωπίνης μουσικῆς παρὰ τὴν θεῖαν 102, 15
 ἀμοιβεῖν. τὰ γεννηθέντα ἀμοιβεῖσθαι εἰς τὰ γενήσαντα 87, 24
 ἀμοιρος c. gen. 35, 23 37, 9 39, 23 43, 17 59, 24 77, 13 103, 6 12 108 25 115, 31
 ἀμόρφωτος, opp. μεμορφωμένος, μορφωτικός 58, 25 34
 ἀμουσία 16, 9 11 40, 31
 ἀμουσος 15, 22 26, 13 πάθος ἀμουσον καὶ ἀφιλόσοφον 102, 12
 ἀμπίσχεσθαι (σάματα ζῶων) 99, 1
 ἀμυδρός (τὸ τοῦ λόγου φέγγος) 39, 27 28 δι' ἀμυδρῶν ὀργάνων (ex Plat.) 16, 16
 ἀμυδρότης (ἐνώσεως) 136, 39
 ἀμυδροῦν. (δχημα) ἀμυδρούμενον 92, 5
 ἀμφιβάλλειν *ambulare* 113, 21
 ἀμφίβιος (φύσις) 46, 7

Ἀμφίπολις, Ἀμφιπολίται 64, 20 11
 ἀμφοτέρως. τὰ ἀμφοτέρω 93, 17
 ἀν c. ind. fut. 25, 2 c. opt. fut. 48, 33
 . c. ind. aor. post ἴνα 99, 5
 ἀναβιοῦν. περί τῶν ἀποθανεῖν δοξάντων
 ἔπειτα ἀναβιούτων 61, 33 sqq. 63, 1 sqq.
 πῶς τὸν ἀποθανόντα πάλιν ἀναβιῶναι δυνα-
 τόν 62, 4 sqq.
 ἀναβίωσις 64, 3 110, 20 21
 ἀναβίωσκεσθαι 62, 22
 ἀνάγειν (τὰς ψυχὰς) 89, 8 101, 30 (εἰς οὐρανόν)
 91, 32 95, 13 — (τὰς τοῦ οὐρανοῦ περιόδους)
 εἰς νοεράς καὶ θείας ἀνάγειν αἰτίας 55, 37 τὴν
 αἰτίαν τῆς λύσεως αὐτὴν εἰς ἀμαρτίαν αἰσθή-
 σεως ἀνάγων 17, 32 εἰς τὴν ἀνομιότητα τὴν
 στάσει ἀνήγαγον 41, 24 cf. 71, 32 36 ἐπὶ τὸ
 ἐν ἀναγαῶσι τὴν θεωρίαν 41, 29 ἐπὶ τοὺς
 παραδόντας πρώτους ἀνάγει τὴν ... ἀλήθειαν
 118, 5 — ἀνάγεσθαι πάλιν ἐκείθεν 53, 33 ἄς
 (sc. Σειρήνας) ὁ μὲν ἀναγόμενος παραπλεύ-
 σεταί 34, 18 πρὸς τὴν χωριστὴν ἀνηγμένους
 ... ζωὴν 56, 29
 ἀναγκάζειν c. acc. c. inf. *probare* 23, 18 —
 ἠναγκασμένοις εἰκόμαμεν εἰς ἄλλους (βίους)
 ἄλλοι 76, 30
 ἀναγκαῖον ἀξίωμα 18, 12 15 τὸ ἀναγκαῖον
 καθ' ὑπαρξίν εἶς κατὰ ἀκολουθίαν 76, 18 sqq.
 ἀνάγκη τῆς ἀκολουθίας 18, 17 (ψυχῆν) ἐξ
 ἀνάγκης συνεῖναι τῷ αἰρεθέντι βίῳ (ex
 Plat.) 76, 16 sqq. διὰ τὴν ἐν τοῖς βίοις
 μετὰ τὰς αἰρέσεις ἀνάγκην 77, 27 τὸ γὰρ
 ἐφ' ἡμῖν ἄστατον ὄν ἔχει κατὰ τὸ ἀκόλουθον
 ἀνάγκην ... ταῦτ' πάντως ἀκολουθήσειν 76, 22
 τὴν ἀπὸ τῶν ἑλῶν ἀνάγκην 17, 34 κατὰ δὴ
 τινὰς ἀνάγκας τιμωρητικὰς τῶν ... ψυχῶν
 88, 3 (δντες) ἐν ἀνάγκαις καὶ ἐν ὄδυρμοῖς
 43, 16
 Ἀνάγκη (ex Plat.) 50, 36 53, 7 26 54, 24
 71, 30 sqq. 72, 24 31 73, 8 76, 17 119, 38
 sq. 120, 11 sqq. (ἡ μεγίστη θεός) 120, 17
 αὐτὴν δηλοῦσα τὴν παρὰ τοῖς θεολόγοις
 θέμιν 50, 37 120, 21 ἐπικλήσεις ... τὴν
 Ἀνάγκην λέγουσαι σαφῶς θέμι καὶ Ἀνάγκη
 120, 24 (Ζωροάστρης τὴν Ἀνάγκην) εἶναι
 τὸν ἄερα φησὶν 60, 5
 ἀναγνωρίζειν. τὰς ἐκεῖ ψυχὰς ἀναγνωρίζειν
 ἀπὸ τῶν ὀχημάτων ἀλλήλας 67, 12 22 26 36
 ἀναγνωρισμὸς τοῦ μνημονευτοῦ προβολῆ
 καὶ μνήμης ἀνανέωσις 67, 25 ἀναγνωρισμὸν
 εἶναι ταῖς ψυχαῖς ἀλλήλων 66 16 67, 11
 ἀναγράφειν. τὸσαῦτα ... ἀναγεγράφθω 51, 24
 ἐξ ἄλλων ... παρὰ τοῖς ἐμπροσθεν ἀναγε-
 γραμμένων ἱστοριῶν 62, 31

ἀναγωγός, opp. καταγωγός 50, 17 18
 ἀναδιδάσκειν 53, 16 54, 7 55, 6 23 94, 27
 116, 28 125, 26
 ἀναδῦναι τὰ αἰρεθέντα *retractare* 85, 37
 ἀναζωοποιεῖν (τὰ ἀποψυχθέντα) 62, 24
 ἀναιρετικόν ἐστὶ τῆς πόλεως, opp. σωστι-
 κόν 130, 9 sq. ἀναιρετικόν τοῦ πλήθους καὶ
 τῆς δλότητος 130, 29
 ἀναισθητεῖν 65, 4
 ἀναίτιος. τῶν κακῶν θεὸς ἀναίτιος οὐχὶ τῶν
 ἀγαθῶν sec. Plat. 126, 33
 ἀνακεῖσθαι 26, 5
 ἀνακινεῖν (μνήμην) 67, 24
 ἀνακλάσθαι 85, 37
 ἀνακυκλεῖν. αἱ φραῖ... ἀνακυκλοῦσι τὰ ἔργα
 τῆς φύσεως 96, 7 (ἀριθμὸς) ἀνακυκλούμενος
 20, 2 ταῖς κατ' αὐτὸν ἀνακυκλούμεναις ψυχαῖς
 24, 23
 ἀνακύκλῃσις (ex Plat.) 60, 5 127, 11
 ἀναλαμβάνειν se *recipere* 66, 16
 *ἀναλογεῖν 32, 30
 ἀναλογία (πρὸς τὸν χρυσόν) 39, 37 (τῶν βίων
 πρὸς τὰς πολιτείας) 43, 5 11 (ὁ κόσμος)
 τὸν μέγιστον ἔχει τῶν δεσμῶν καὶ κάλλιστον,
 τὴν ἀναλογίαν λέγω 131, 24 17, 27
 ἀνάλογον 39, 36 95, 2 (ἥλιον) τάγαθῶ φαιμεν
 ἀνάλογον ἐν τοῖς ὄρατοῖς ὑπάρχειν 124, 5
 (ψυχαί) ἀνάλογον τοῖς θησὶν ὑπηρετοῦσαι
 53, 31 τὸ ἀνάλογον 29, 2
 ἀναλύειν. εἰς τὴν προὔποκειμένην φύσιν ἀνα-
 λύει τὰ ἔμβρυα 29, 7 τὰ γεννηθέντα ... εἰς
 τὸ γεννησάν ἀναλύει 89, 24 τὰ γενόμενα ἐκ
 τινῶν ἀναλύεσθαι εἰς ἐκεῖνα 87, 8 12 18 ἀνα-
 λύεται εἰς τὰ στοιχεῖα ἐξ ὧν ἐστὶ 92, 6 137, 7
 ἀνάλυσις σωμάτων εἰς σώματα 90, 7 τὴν
 εἰς ταῦτα ἀνάλυσιν ὑπομένειν ἐξ ὧν γέγονεν
 87, 16, 31
 ἀνάλωτος 83, 28
 ἀναμάρτητος 112, 28 τὸ ἀναμάρτητον 16, 5
 ἀνάμνησις 124, 14 οἷ μᾶλλον ἀνάμνησις ἐστὶ
 τῶν καθ' ἑαυτοῦ ἢ τῶν μερικῶν 123, 29 sqq.
 ἀνανεοῦν τὴν μνήμην 122, 36 med. ἀνανεου-
 μένους τὴν μνήμην 126, 7
 ἀνανεύειν. (ἀλογος ζωῆ) οὐδὲν ἔχει πρὸς
 οὐρανὸν ἀνανεῶν 114, 4
 ἀνανέωσις μνήμης 67, 25
 ἀνάπτυξ. εἰς τὸ ἀναντες 61, 28 121, 31
 ἀνάπαλιν e *conitatio* 86, 11 105, 14
 111, 2 3 τὸ ἀνάπαλιν 108, 29 ἀνάπαλιν δὲ
 ἐχόντων 28, 17
 ἀναπέμπειν. (ἐπὶ τοὺς ἥρωας) πᾶθη προ-
 ἤκοντα ἀνθρώποις ἀναπέμποντας 111, 36 τὸν
 μῦθον ... εἰς μερικὴν ἀνέπεμφεν ἱστορίαν

52, 19 26 τῶν ἐκ τοῦ θητικῆς γένους εἰς τοὺς ἐπικούρους ἀναπιμπλομένον 53, 35
 ἀναπιμπλάναι (τὰς ψυχὰς λήθης, ὀπνοϊῶν φορτικῶν) 51, 16 59, 14 ἀναπιμπλάται μεταμελείας καὶ κακῶν 85, 25 ὅλης ποτὲ καὶ ὀλικῆς ἀκαθαρσίας ἀναπιμπλάται 38, 36 σήψεως ἀναπιμπλάμενον 40, 8 ἀναπεπλησμένα τῆς παχυτέρας οὐσίας 65, 20
 ἀναπλοῦν. τὰς ἀσκέτους ἡμῶν καὶ εἰς τὸ ὄλον ἀνηπλωμένας ζωάς 121, 37
 ἀναπνοή 63, 8
 ἀναπόδραστος 56, 31 76, 8
 ἀναρτᾶν. πάντων ἐκ θεῶν ἀνηρτημένων τῶν οὐρανίων 56, 2 εἰς τὴν σεληνιακὴν ἀνήρτηται σφαῖραν 69, 10 cf. 50, 30 15, 6 πάντα... εἰς μίαν ἀνήρτηται ψυχὴν 129, 24
 ἀναρχος 74, 12
 ἀνασταυροῦν 83, 34
 ἀναστέλλειν c. gen. *arcere* 85, 26
 ἀναστρέφειν ἐπ' αὐτὰ 66, 15 ἀναστρέψασαν εἰς ἑαυτὴν 34, 38
 ἀνάτασις εἰς τὰ ὅλα 121, 34
 ἀνατείνειν. εἰς τὸ πᾶν ἡμῶν ἀνατεινομένων 54, 13 εἰς μονάδα... ἀνατείνονται 73, 10
 ἀνατέλλειν. αἱ ἀνατέλλουσαι μοῖραι 70, 32
 ἀνατληῖναι (τὴν περίοδον) 109, 24
 ἀνατολή (μοιρῶν ἢ σημείων τῆς περιφορᾶς) 71, 2 ἀνατολαὶ τῆς δεκαμοιρίας 75, 26 (ἀστέρων) 75, 38 ἐν ἀνατολῇ, opp. ἐν δύσει 20, 33
 ἀνατρέπειν (τὸ πᾶν) 16, 35 (τὸ αὐτεξούσιον) 118, 15
 ἀνατρέχειν. εἰς ὃν καὶ ἡμεῖς ἀναδραμόντες 128, 29
 ἀναφαίνειν 16, 19 45, 5 ἴνα... τὰ αὐτὰ μειζόνως ἀναφαίνηται 54, 13 τὰ δειώματα... Πλατωνικὰ ἀναφαίνεται 18, 8
 ἀναφέρειν. ἀναφέρεται ἢ ὅπτις 33, 5 εἰς τὴν Ὀμήρου ποιήσιν ἀναφέρειν τῶν ἀτόμων τὴν μνήμην 56, 19 (σφαῖραν) ἄλλην εἰς ἄλλον ἀναφερομένην πατέρα τῶν λόγων 104, 3 τῶν περὶ τῆς πολιτείας σχηματῶν εἰς τὴν δικαιοσύνην ἀναφερομένων 17, 14 cf. 56, 24 112, 23 133, 7 ἐπὶ τὸν πολιτικόν, τὴν ψυχὴν ἀναφέρει τὴν αἰτίαν 17, 24 78, 24 ταῦτα πρὸς τὰς ψυχὰς ἀναφέρειν 80, 24 — *se reciperet* ἀναφέροντα κατὰ μικρὸν ἐγερθῆναι 63, 10
 ἀναφεύγειν. ἀφ' ὧν οὐκέτι δυνατὸν ἀναφυγεῖν 119, 26
 ἀναφορά. ταῖς ἀναφοραῖς ἔδρισται τοῦ παντός 91, 24 κατὰ τὰς ἀναφορὰς τῶν τοὺς βίους ὀριζόντων χρόνων, τῶν μοιρῶν 103, 23 32

ΛΗΞΟΔΟΤΑ VARIA. II.

ἀναφορικῶς. περὶ τῶν ἀναφορικῶν χρόνων 103, 22
 ἀνδρία 104, 21
 ἀνδρίζεσθαι 61, 23
 ἀνδρικῶς 104, 11 20 (ἀνήρ) 61, 20 (ζῆλον) 102, 33 (ζωή) 102, 32 103, 9 12 τὸ ἀνδρικόν 103, 1
 ἀνδρωνίτις, opp. γυναικωνίτις 103, 14
 ἀνεγείρειν. ἀνεγειρούσης αὐτὴν ἐν ἐαυτῇ ψυχῆς 43, 32 τὴν ψυχὴν... ἀνεγείρουσαν ἐπὶ μᾶλλον τὰς ἐμπαθεῖς ζωάς 122, 27 τῶν κριττόνων ἡμῶν γενῶν ἀνεγειρόντων ἡμᾶς εἰς τὴν πρὸς τοὺς θεοὺς συμπάθειαν 59, 22 ἀπὸ τοῦ ἀτελοῦς ἐπὶ τὴν ἑαυτῶν ἀνεγειρόμεθα τελείωσιν 75, 7 (ψυχαί) ἀνεγειρόμενα πρὸς τὰ οικεῖα ἕκασται εἶδη 79, 19
 ἀνεκπληκτος (ex Plat.) 83, 28
 ἀνεκφοίτητος 89, 15 [in Tim. p. 2°; in Cratyl. p. 118; in Romp. p. 374, 14 Bas.]
 ἀνέλεγκτος (τῆς ἐπιστήμης λόγου) 52, 12 (ἀποδείξεις) 55, 21 ἀνελέγκτως πιεζοῦντα 56, 26
 ἀνελεύθερος, syn. ἀγεννής 84, 7
 ἀνελλίττειν 51, 25 τῶν τὰς χθονίας (περιφορᾶς) ἀνελλίττουσῶν (ψυχῶν) 57, 23 τὰ αὐτὰ (παραδείγματα) ἀνελλίσσεται καθ' ἑκάστην περίοδον 72, 6 (συναποκαταστάσεως μέτρον) πολλὰκις ἀνελλισσόμενον 19, 26 μᾶ τάζει... ἀνωθεν ἄχρι τῶν ἐσχάτων ἀνελλισσόμενη 56, 14
 ἀνεμος. ἀνέμοιο πνοῆσιν fr. Orph. 117, 12
 ἀνέμων ὑποκεῖσθαι ζαλαῖς 120, 34 *ventorum vires in generatione* 31, 9 sqq.
 ἀνεμπόδιστος 31, 18
 ἀνενόχλητος. διὰ τὸ μηδὲ τὸν τόπον τοῦτον ἀνενόχλητον... καταλιφθῆναι τῶν... ἀντιρρήσεων 98, 4
 ἀνεπαίσθητος 125, 8 137, 1
 ἀνεπισκέπτως 89, 1
 ἀνεπίστροφος (ζωή, conp. ἄλογος) 35, 20 τὸ ἀνεπίστροφον (τῆς προόδου) 35, 8 ἀνεπίστροφως 35, 14
 ἀνήδονος 43, 14
 ἀνήμερος (ζῆρα) 106, 14
 ἀνήυτος (πόνος) 123, 18
 ἀνήρ. γεγονὸς ἐν ἀνδρὸς ἡλικίᾳ 67, 10 εἰς ἀνδρας τῶν 103, 10
 ἀνθρώπειος. ἀνθρώπειον γενητόν, opp. θεῖον γενητόν (ex Plat.) 21, 15 22, 2 23, 30 35 24, 12 15 22 sq. 35, 32 34 ἀνθρωπεία περίοδος 24, 7 25, 6 29 33, 23 ἀνθρώπειαι ψυχαί, dist. θεοὶ οἱ δαίμονες 33, 38 (*oetere qui ἀνθρώπειναι ψυχαί*) ἀνθρώπειον γένος

- 24, 33 101, 14 ἀνθρώπειον σχῆμα 113, 34
 ἀνθρώπεια ἔργα 37, 29 τὸ ἀνθρώπειον, opp.
 τὰ θεῖα 21, 26
- ἀνθρωπικός, opp. ἕνθεος (μουσική) 102, 13
 ἀνθρώπινος (γένος) 104, 12 (φύσις) 101, 32
 (ζωή) 23, 31 38, 9 13 43, 25 46, 38 99, 11
 103, 15 105, 34 πρὸς ἀνθρωπίνην φύσιν καὶ
 ζωὴν 101, 26 ἀνθρώπινοι βίοι (opp. ἄλογοι,
 ἀλόγων ζώων βίοι) 81, 13 19 23 27 82, 3
 91, 17 97, 13 101, 13 102, 2 111, 6 ἀνθρω-
 πίνη ψυχὴ, ἀνθρώπιναι ψυχαί (syn. λογική,
 cf. ἄλογος) 33, 39 40 73, 28 81, 12 23
 97, 24 98, 10 101, 31 102, 3 106, 11 19
 107, 10 111, 32 112, 31 117, 7 16 sqq.
 δεῖ καὶ ἀνθρώπιναι ψυχαὶ μετασιν ἀπ' ἄλλων
 ἀλόγων ζώων εἰς ἄλλα 107, 19 τὰς ἡρωϊκὰς
 ψυχὰς ἐξηλλάχθαι τῶν καλουμένων ἀνθρω-
 πίνων 111, 31 112, 11 ψυχῶν γένος ἀνθρώ-
 πινον, dist. θεῖον, δαιμόνιον, ἡρωϊκόν (ex
 Plat.) 112, 7 τὴν ἀπ' ἀνθρωπίνων σωμάτων
 εἰς ἀνθρώπινα μετοικῆσαι 116, 20 (πράγματα)
 37, 24 (πολιτεία) 109, 2 3 (παιδεία) 37, 39
 (μουσική, opp. θεῖα) 102, 16 (μεσότης) 103, 16
 πρὸ τῶν ἀνθρωπίνων ἐστὶ περιόδων 23, 34
 ἀνθρωποειδής 109, 26
- ἀνθρωπος. γελοῖον ἀντιβαλεῖν τῷ κόσμῳ τὸν
 ἄνθρωπον 21, 22 opp. θηρίον, ἄλογον ζῷον
 96, 20 25 97, 10 15 30 105, 29 sqq.
 109, 16 28 111, 2 113, 11 fr. Orph. 117, 13
 opp. ἤρως 111, 34 sqq. εἰς ἄνθρωπον
 ἐλθεῖν, χωρεῖν 108, 2 109, 1 (μετατάξεις)
 ἐξ ἀνθρώπων εἰς ἀνθρώπους 105, 32 ψυχῶν
 λογικῶς ζησομένηαι καὶ σωσούσαι τὸν
 ἄνθρωπον 81, 33
- ἀνίατος 90, 16
 ἀνιέναι. τὰ εἶδη τῶν ἁρμονικῶν... τίσιν ἀνεῖ-
 ται γένεσιν ἐν τῷ παντί 34, 22
- ἀνίερος 27, 25
 ἀνισότης, opp. ἰσότης 34, 30
- ἀνοδος 108, 13 109, 5 τὴν ἀπὸ γενέσεως
 αὔθις ἀνοδὸν ἐπὶ τὴν γένεσιν 124, 14 ἀνοδοὶ
 ψυχικαί, opp. κἀθοδοὶ 124, 8 17
- ἀνοικίζεῖν. (ψυχαὶ) ἀνοικίζονται ἐν (σώμασιν)
 125, 7
- ἀνόμοιός τις ὁμοίτης πρὸς δικαιοσύνην
 135, 3 τὸ ἐξ ἀνομοίων πλευρῶν 26, 22 25
 μίξις τῶν ἀνομοίων 26, 16 40, 20 τὸ ἀνόμοιον
 ἀλλοτριῶται παντὸς ὅπῃ ἐστὶν ἀνόμοιον
 40, 15 fem. ἀνομοίας 27, 19
 ἀνομοίως (μιμῆσθαι) 89, 5 90, 12 100, 23
 ἢ ἄλλ' ἀνομοίως φημιωμένη τῷ πρώτῳ
 139, 10 12 (cf. 135, 4)
- ἀνομοιότης 27, 20 23 (τοῦ ἔλου πρὸς ἑαυτὸ)
- 26, 30 οἰκεία τοῖς σωμάτων ἀχαριστοῖς ἢ
 ἀνομοιότης 26, 31 (ψυχῆς) μιξάσης τῇ κατὰ
 λόγον ὁμοιότητι τὴν κατὰ τὸ ἄλογον (ἀ)νομοι-
 ότητα 35, 25 τὴν δι' ἀνομοιότητος (πρόδον)
 35, 31 εἰς τὸν ἀνομοιότητος πόντον ἐκπεσεῖν
 35, 7 ἀνομοιότης στάσεως αἰτία 40, 12 sqq.
 41, 9 23
- ἀνομοιοῦν. ἀνομοιοῦντες σχηματισμοί, ἀνο-
 μοιοῦντα σχήματα (ἄστρον), opp. ὁμοιοῦντες,
 ὁμοιοῦντα 28, 18 20
- ἀνορέκτως ἔχειν c. gen. 36, 10
 ἀνορόττειν 64, 17
- ἀνόσιος (ψυχαί, opp. δεῖαι) 61, 21 (τροφή)
 88, 16
- ἀνοσιουργαί 126, 2
 ἀνταποδιδόναι 49, 18
 ἀνταρктиκὸς κύκλος 69, 13
 ἀντέχεσθαι (τοῦ πρωτεύειν) 15, 26
 ἀντιβαλεῖν τῷ κόσμῳ τὸν ἄνθρωπον 21, 22
 Ἄντιγονος βασιλεύς 63 20
 ἀντίγραφα 60, 7
 ἀντιδιαίρειν. τὸ ἀνθρώπειον ἀντιδιείλεν (τοῖς
 θεοῖς) 21, 26 τὴν τύχην... ἀντιδιαίρεσθαι
 πρὸς τὸν δαίμονα sim. 90, 28 21, 14, 105, 7
 116, 1
- ἀντιδιαστέλλειν 74, 19
 ἀντιδιασταλέμενος 81, 20
 ἀντιθετόν ἐστι πρὸς τὸ τῆς Ἀληθείας πεδίον
 τῷ τῆς Λήθης πεδίῳ 121, 20
 ἀντικεῖσθαι. αἱ ἀπὸ τῶν ἀντικειμένων εἰς
 τὰ ἀντικείμενα μεταστάσεις 125, 10
 ἀντιλαμβάνεσθαι c. gen. 78, 26 84, 35
 (τῶν συγγενῶν αἰσθημάτων) 66, 19 (ἤχων)
 68, 18 (τῶν τοῦ μύθου ῥημάτων) 118, 7
 ἀντίληψις 84, 38 139, 3
 ἀντιπάθεια, opp. συμπάθεια 39, 19
 ἀντιπαραινῶν (τὸν μῦθον) τῷ Ἀλκίνοῦ
 ἀπολόγῳ 61, 11
 ἀντιρρήσεις 98, 5
 ἀντιστρέφειν (voc. logicæ proprium)
 18, 15
 ἀντίστροφος τὰ παντοίας πολιτείας τῶν ἐν
 γενέσει ψυχῶν ἀντίστροφα 53, 14 ἀντιστρό-
 φως (λόγοις) 49, 31
- ἀντίτυπος 39, 21
 ἀνύειν. ἤρως ἐπὶ τὸν αὐτὸν κληρὸν 79, 25
 ἀνυμεῖν 73, 15
 ἀνυπόστατος 53, 18
 ἀνυφαίνειν (τὰ γινόμενα καὶ φθειρόμενα)
 17, 18
- ἀνώτερος. τὸ ὄνομα (ῥῆσις) τῆς εἰς τὸ κάτω
 ποιήσεως τῶν ἀνωτέρων σύμβολον 94, 14
 ἀξία 92, 35 (τῶν ὄντων) 43, 24 οἱ τῆς ἀξίας

δροι 134 fr. 1 (Λάχσις) τὴν μητρῶν δέξαν
 ἔχει πρὸς τὰς ἄλλας Μοίρας 72, 26 ἡγε-
 μονικὴν δέξαν ἔχει πρὸς τινὰς ἄλλους
 προφήτας 73, 13 τὴν δέξαν ὀρίζειν, ἀφορίζειν,
 ἀποδιδόναι 55, 17 87, 29 93, 27 κατὰ
 τὴν δέξαν 51, 6 70, 23 κατὰ τὴν οἰκειαν
 δέξαν 31, 17 κατ' δέξαν 15, 19 τὴν κατ'
 δέξαν [[καλ]] ὀφειλομένην ... σύνταξιν 79, 22
 τὸ κατ' δέξαν 135, 18 διανομὴ τοῦ κατ'
 δέξαν 55, 30
 δέξινη 137, 23
 δειλόλογος (θεωρία) 94, 32
 δειόμαχος 26, 2
 δειόχρεως ἀνήρ 120, 19 (κρητῆς) 82, 37
 δειώμα 18, 8 12 20 19, 16 129, 6 14 130, 1
 δέων 50, 34
 δόρατος 68, 23 25
 δόριστος 21, 13
 ἀπάγειν 117, 22
 ἀπαγορεύειν *detractare* 116, 21
 ἀπάθεια 101, 29
 ἀπαθής, opp. παθητικός, ἐμπαθής (ψυχαί)
 58, 33 101, 8 (ζωή) 102, 19 104, 23 ἡ κρίσις
 ἀπαθῆς 66, 24 τὸ ἀπαθέστερον αἰσθητήριον
 ἐνεργητικώτερον 67, 18 ἀπαθῶς 68, 18
 ἀπαί μακάρων ex oculo 115, 17
 ἀπαιδευσία 40, 20
 ἀπαιδεύτως ἔχειν πρὸς τὸ διακρίνειν τὰ
 διαφέροντα εἶδη τῆς ζωῆς 15, 23
 ἀπαιτεῖν 76, 16 86, 15 125, 30
 ἀπαντᾶν 58, 8 (πρὸς τὸν Ἀριστοτέλη) 18, 37
 πρὸς τὸ δεύτερον (πρόβλημα) ἀπαντᾶν 110,
 23 τοῖς εἰς τὰς αἰρέσεις ἀπαντᾶσιν 94, 20
 ἀπαραίτητος 54, 37
 ἀπαράλλακτος (περίοδος) 21, 27
 ἀπαραλόγιστος. τὸ ἀπαραλόγιστον 40, 37
 ἀπαραπόδιστον παρέχει τοῖς πορευομένοις
 τὴν διέξοδον 93, 24
 ἀπαρτᾶν. τὸ μὴ ἀπηρητῆσθαι τὰ μέρη κατὰ
 τῶν ὅλων 118, 13
 ἀπεικάζειν 115, 30 119, 10 18 19 124, 36
 ἀπεικασία 39, 8 28
 ἀπεικονίζεσθαι 17, 15 72, 36
 ἀπεικός. οὐδὲν οὐδ' ἀπεικός ἐστίν c. acc. c.
 inf. 109, 35
 ἀπειρία *ἀγνησία* 19, 27 49, 21
 ἀπειρος (χρόνος) 19, 26 (ἀριθμός) 20, 2 τὴν
 ἐν τῷ αἰῶνι δύναμιν ἀπειρον 19, 27 28
 20, 3 (ἀπειροὶ νοῦ δυνάμεις) 70, 5 εἰς ἀπειρον
 23, 6 ἀπείρως ἐξαλλακτομένους 72, 3
 ἀπεκλογή 37, 13
 ἀπελέγχειν 102, 25
 ἀπεναντίως 51, 23

ἀπέραντος ποικιλία τῶν βίων 82, 35 ἀπέ-
 ραντος ὄρεσις 86, 2 88, 18 25 27
 ἀπεργάζεσθαι (τὸ τετραγώνον) 69, 18 πρὸς
 τὴν ἀδικίαν ἀπεργάζεται τοὺς ἀκούοντας
 εὐλαβεῖς 58, 18
 ἀπεριήγητος (πλήθος) 25, 5 (νοήματα)
 73, 5 (μορφαί) 63, 16 [cf. in Tim. p. 222e]
 ἀπερίληπτος ἀνθρωπίνῃ διανοίᾳ 72, 19
 ἀπερισκέπτως 85, 20 30 99, 27 105, 4
 ἀπερῖπαστος 94, 1
 ἀπερυθριαῖν. δοῦλου... ἀπηρυθριακός πρὸς
 τὴν ἀρρενα φύσιν (i. e. εὐνοῦχου) 103, 31
 ἀπεχθάνεσθαι πρὸς τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν
 101, 32
 ἀπέχθειαν πρὸς τὸ θῆλυ πᾶν λαβῶν 101, 25
 ἀπηγής. ἀπηγεστέρας εἶναι πρὸς τὴν γένεσιν
 31, 29
 ἀπίθανος 125, 33 οὐκ ἀπιθάνως 111, 7
 ἀπιστία τῶν γεγονότων 64, 18 ἐν ἀπιστίας
 (δύτων) 43, 16
 ἀπλανῆς σφαῖρα 50, 33 39 ἡ ἀπλανῆς (sc.
 σφαῖρα) 69, 12 71, 34 119, 8 τὰ ἀπλανῆ
 (sc. ἀστρα) 27, 35 22, 21 ἀπλανεῖς, opp.
 πλανώμενοι 28, 13 32, 2 διὰ τῶν πλανωμέ-
 νων ἡμῖν τὰ ἀπὸ τῶν ἀπλανῶν διδοσθαι
 119, 29 sqq.
 ἀπληστία 88, 16
 ἀπληστος 88, 19
 ἀπλότης τῆς ὑποστάσεως ἡμῶν 46, 2 (= 134
 fr. 2)
 ἀπλοῦς. καὶ τὰ ἀπλὰ ἐκ τῶν ἀπλῶν καὶ τὰ
 σύνθετα ἐκ τῶν ἀπλῶν οὕτως ἔχει γένεσιν
 ὡς καὶ τὴν εἰς ταῦτα ἀνάλυσιν ὑπομένειν
 ἐξ ὧν γέγονεν 87, 9 sqq. 15 90, 7 τὰ σύν-
 θετα τρέφεται ἐκ τῶν ἀπλῶν ἐξ ὧν γέγονεν
 87, 23 — τὸ ἀπλῶς μὴ ὄν (ex Aristot.)
 138, 36 139, 15
 ἀπνοος 59, 24
 ἀπό. ἀφ' ἡμῶν μὲν — ἀπὸ δὲ τοῦ παντός
 36, 30 τέταρτοι ἀπὸ τῶν πρώτων 15, 25
 16, 3 24 τρίτον ἀπὸ τοῦ εἶδους 46, 24 27
 34 τρίτην ἀπὸ θεῶν ἔχουσα πρόδοον 33, 40
 118, 24 πολλοστὸν ἀπ' ἐκείνου 24, 8 16, 6
 ὁ ἀπὸ τῆς πεντάδος (= κε') 25, 24 34
 κύβος ἡ χιλιάς ἀπὸ δεκάδος sim. 50, 27
 26, 25 τὸ ἀπὸ αἰγόκειρω, καρκίνου (ἡμικύ-
 κλιον) 28, 32 τῶν ἀπὸ τοῦ ἐπιτρίτου πυθμέ-
 νος πλασθέντων 34, 30 — τὴν ἀπὸ τῶν ὅλων
 ἀνάγκην 17, 33 τὴν ἀπὸ τῶν εἰμαρμένων
 κινήσεων ποίησιν al. 31, 32 120, 30 119, 34
 τοῖς ἀπὸ τῆς τύχης 36, 28 τὰ μέτρα τῶν
 βίων ἀπὸ τῶν περιόδων πᾶσιν 20, 22 κληρὸν
 λαγχάνουσιν ἀπὸ τῶν ὅλων 36, 4 ὁ δαίμων

- ἀπὸ τῆς αὐτῆς δίδεται Μοίρας ἀφ' ἧς ὁ κληρὸς 118, 23 τὰ ἀπονεμόμενα ... ἀπὸ τοῦ παντός 119, 6 (τὰ ἀπὸ τῆς εἰμαρμένης κινούμενα) 32, 2 ἀπὸ χρόνου γεγονότα 22, 1 ἀπὸ χρόνου ἀγένητον ὡς ἀπ' ἄλλης αἰτίας μόνον γεννώμενον 21, 33 ὕφισθηαι ζωὴν ἀφ' ἑαυτῆς 34, 1 τὸ ἀπὸ ἀκινήτου πᾶν ὑποστάν sim. 19, 17 41, 12 ἔχουσι τελειότητα διττὴν ἀφ' ἑαυτῶν τε καὶ ἐκείνων 37, 34 τῆς στάσεως ἀφ' ἧς ἡ λύσις sim. 16, 14 24 15, 2 ἀπ' ἀριθμῶν, εἰκόνων al. ἐνδείκνυσθαι, διδάσκειν, γινώσκειν 17, 11 101, 5 6 ἀπὸ πάντων τῶν ... ἱστορημένων ... συνάγει sim. 93, 11 92, 36 56, 26 [52, 12 scrib. vid. ἐφ' ἐκείσῳ]
- ἀποβαίνειν. τὰ ἀποβαίνοντα κακὰ 77, 28 ἀποβλέπειν. εἰς τὴν τοῦ οὐρανοῦ φορὰν ἀποβλέποντα sim. 75, 21 74, 21 ἀποβολή (παθῶν) 126, 9 ἀπογιγνώσκειν *ignorare* 111, 30 τῆς φιλόσοφον βίον ἐλομένης ... ταῦτα ταῖς ἄλλαις πάσχειν οὐκ ἀπεγνωσμένης παρ' αὐτῶν 111, 26 ἀποδεικνύς ὡς ἐπιστήμων, opp. μυθολογῶν ὡς ποιητῆς 57, 30 ἀποδείξεις. ταῖς περὶ τῆς ἀθανασίας τῶν ψυχῶν ἀποδείξεισιν 58, 9 ἀποδέχεσθαι *accipere, probare* 22, 30 61, 17 97, 25 c. acc. c. inf. 18, 36 ἀποδέκτεον τοῦ λόγου 123, 8 ἀποδιδόναι c. dat. *tribuere* 39, 33 61, 21 73, 22 79, 30 93, 27 111, 24 (τὰ τοῖς ζωδίοις) ἀποδοδομένα στοιχεῖα 32, 16 ἀποδίδωσι τὴν τῶν κληρῶν διανομήν 78, 38 ἔοικεν ... πρὸς τὸ ἐξ ἀρχῆς ἀποδιδόναι καὶ τοῦτο 121, 16 ἀποδιδράσκειν. ἀποδρᾶναι 54, 20 τὸ ταῦτον καὶ ὅμοιον ἀποδρᾶναι 35, 6 ἀπόδοσις (τῶν ὀφειλομένων) 54, 15 ἀποθνήσκειν. περὶ τῶν ἀποθανεῖν δοξάντων ἔπειτα ἀναβιούντων 61, 33 sqq. 63 sq. πῶς τὸν ἀποθανόντα πάλιν ἀναβιῶναι δυνατόν 62, 3 sq.
- ἀποθρηνεῖν 71, 6 ἀποκαθιστάναί. ἀριθμὸς ... ἀποκαθιστὰς πάντα κατὰ τὰ ἑαυτῶν σύμφωτα μέτρα 23, 21 ἡ εἰμαρμένη ... ἀποκαθίστηται τὸν κόσμον κατὰ τοὺς οἰκείους ὅρους 24, 30 ἀποκαλεῖν 68, 34 94, 15 97, 10 112, 9 115, 30 127, 36 128, 16 ἀποκατάστασις (τελεία) 66, 8 (σωματική) 22, 16 (τῆς ψυχῆς) 33, 29 (τοῦ παντός) 19, 29 τῆς κατὰ κύκλον ἀποκαταστάσεως 23, 8 αἱ τῶν κύκλων ἀποκαταστάσεις 72, 11 μετροῦσα τὴν πάλιν καὶ πάλιν ἀποκατάστασιν ἐκείστων καθ' ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν τόπον 24, 20 πάσης ἀποκαταστάσεως αἴτιον (sc. Διόνυσον) 25, 14 ἀποκαταστατικὸς ἀριθμὸς 21, 29 33, 27 (τοῦ παντός, τῆς περιόδου πάσης sim.) 22, 27 23, 4 29 (coni. μετρητικός [cf. in Tim. p. 247^e, 248^f]) 23, 31 ἡ μυριάς ἀποκαταστατικῆ ψυχῆς 25, 21, (coni. τελειουργός) 10 [cf. in Tim. p. 223^e] ἀποκαταστατικὴ ζωὴ 21, 5 25, 20 ἀποκαταστατικὰ ζώδια, dist. γενεσιουργὰ 33, 25 ἀποκαταστατικῶς διαζῶν 38, 27 ἀποκεῖσθαι. ἐν ταῖς φαντασίαις ἀποκειμένον ... τύπον καὶ ἡσυχάζοντα 67, 23 ἀποκλέσθαι (τὴν λήθην) 107, 26 ἀποκλείειν. ἀποκλείεται 78, 32 ἀποκληροῦν. τῶν ἐκ τοῦ παντός ἡμῖν ἀποκληρουμένων 36, 27 29 ἀποκληρώσεις 36, 12 32 ἀποκοπτικοὶ ἄγγελοι τῆς ὀλιγῆς ζωῆς 89, 9 ἀποκρύπτεσθαι *med.* 110, 18 ἀπόκρυφος. τὸ ἀπόκρυφον τῆς σεμνότητος ἴδιον 17, 6 ἀποκύησις 29, 16 (ἐπταμήνων, ἐνεαμήνων) 29, 18 sqq. 32, 11 (ἀποκύησις μεγίστη, μέση, ἔλαχιστη) 29, 23 sqq.
- ἀποκυητικός. ἀποκυητικαὶ ὥραι, dist. σπόρμιοι 28, 12 ἀπολαμβάνειν 57, 14 ἀπολαύσεις (τῶν ἑαυτοῦ παίδων) 88, 26 ἀπόλειψις 127, 18 Ἀπόλλων 88, 32 τὸν Ἀπόλλω φεύγειν τὴν Δάφνην 26, 7 Apollo sive sol 69, 24 ἀπόλογος Ἀλκίμου (ex Plat.) 61, 6 sqq. ἀπολύειν. ἀπολελυμένα ἀπ' ἀλλήλων διύστησι (τὰ φθέγματα) 73, 3 ἀπόλυτος (τῶν σωμάτων ἐνέργεια) 62, 28 (ζωῆ) 121, 33 (θεῖα τῆς ψυχῆς) 73, 3 ἀπομερίζειν 57, 17 ἀπομιμεῖσθαι 84, 13 ἀπονέμειν 36, 15 32 118, 20 τὰ ἀπονεμόμενα, ζωαὶ ἀπονεμόμεναι ἐκ (παρὰ, ἀπὸ) τοῦ παντός *15, 18 71, 17 91, 21 93, 1 33 80, 32 119, 6 51, 8 ἀποπίπτειν. ταῖς ἀποπεσοῦσαις τῆς ἀρίστης ζωῆς (ψυχᾶς) 68, 30 ἀποπληροῦν (ὁμολογίας) 71, 15 86, 11 12 (αἴρεσιν sim.) 85, 39 86, 9 71, 18 ἀποπλήρωσις 36, 28 ἀποπληρωτῆς (δαίμων, ex Plat.) 107, 8 36, 34 37 71, 8 76, 15 118, 21 ἀποπληρωτικός. ἡ τύχη τῶν ἐκ τοῦ παντός ἡμῖν ἀπονεμομένων ἀποπληρωτικῆ 15, 18

36, 35 sq. (τὸ Ἀληθείας πεδίον) τῶν νοερῶν καρπῶν ἀποπληρωτικόν 121, 23
 ἀπόπτωσις (νοῦ) 35, 11 cf. 89, 26 97, 7 111, 10
 ἀποπτώσεις 89, 23 96, 35
 ἀπορεῖν 95, 12 25 110, 7 al. λελυται τὸ ἀπορηθέν 16, 4
 ἀπορία 86, 27 110, 22 εἰς λύσιν τῆς προ-
 τεθείσης ἀπορίας 110, 33
 ἀπόρητος λόγος 32, 5 δι' ἀπορητῶν 68, 33
 ἀπόρροια (ἀστρα) 28, 10 (opp. εὐροια) 7
 ἀπόρρυτος γένεσις, dist. ἐπίρρυτος (ex
 Plat.) 122, 16
 ἀποσάλευσις τῆς συμπόσης ζωῆς 62, 4
 ἀποσβεννύναι (ζωήν) 49, 8 114, 31 τὴν
 ἀποσβηκυῖαν ζωήν 62, 8
 ἀποσκευάζεσθαι *adiciere* 59, 13 126, 6
 ἀποσπᾶν 132, 26
 ἀποστενοῦν 75, 28 opp. πλατόνειν 121, 30
 33 35
 ἀποστέργειν 95, 8
 ἀποτείνεσθαι *contendere* 73, 27
 ἀποτελεῖν 33, 30 83, 9 124, 26 127, 6 87, 20
 75, 35 104, 5 *reddere* γενεσιουργὸν ἀποτελεῖ
 τὴν ἄλλην ἡμῶν περίοδον *sim.* 25, 27 37, 14
 16 28 40, 8 58, 17 77, 4
 ἀποτέλεσμα 19, 3
 ἀποτελευτήσεις (γνώσεων) 124, 3
 ἀποτυγχάνειν, opp. κατορθοῦν 18, 6
 ἀποτυποῦσθαι (τὴν ψυχὴν) 67, 6 (τοῦς
 ἠθικοὺς κανόνας) 84, 19
 ἀποτύψεις 80, 28
 ἀποτυφλοῦν 78, 22 122, 38
 ἀποτυχία 18, 5
 ἀποφαίνειν c. acc. *praedicatī* μάταιον
 ἀποφαινοῦσιν τὴν... σπουδὴν *sim.* 58, 6 31, 33
 54, 9 69, 19 100, 29 τοῦτο... ἐν καὶ κοινὸν
 πάντων ἀποφανθέν 132, 4
 ἀποφαντικός (τρόπος τῆς διδασκαλίας) 17, 9
 ἀποφατικός. ἀποφατικὴ πρότασις 48, 7
 ἀποφατικός 139, 18
 ἀποφοιτᾶν 54, 34
 ἀποχρῆναι 88, 35
 ἀποχρηθῆναι *usq.* 18, 3 101, 19 24
 ἀποψύχειν. τὰ ἀποψυχθέντα 62, 23
 ἀπράγμων (ex Plat.), opp. ἐπίπνοος 105, 9
 ἀπροαιρέτως (ζῆν), opp. προαιρετικῶς 82, 3
 * ἀπρόσοπτα ἀνθρώποις (βεῦματα ποταμῶν)
 63, 14
 ἀπταιστος 37, 13 (κριτήρια) 77, 35
 ἀπτωτος. τὰς πιπτούσας εἰς ἀλογίαν ψυχὰς
 καὶ ἀπτώτους 111, 16 τὰς δαιμονίας...
 ἀπτώτους οὐσας εἰς γένεσιν 112, 13
 ἀπωθεῖν. πάθος... εἰς ἀλογίαν ἀπέωσεν 102, 10

ἀραρίσκειν. ἀραρεν ἢ ἀπόδειξις 48, 15
 ἀργία, *coni.* ἀμελετήσια 122, 35 ἀργία τῆς
 νοεράς τῶν ψυχῶν ζωῆς 51, 22 τῶν ἐνεργ-
 γειῶν τῶν γνωστικῶν ἀργία 124, 1
 ἀργυρος 38, 32 sqq. 39, 28 34 40, 1 9
 ἀργυροῦν γένος Ὀρφέϊ 38, 6 Hesiodi 38, 19
 20 Platonis 39, 32
 ἀργυροχοϊκὴ 139, 21
 Ἀρδιαῖος (Plat.) 53, 5 56, 8 57, 5 60, 25
 109, 9
 Ἀρεϊκός. Ἀρεϊκὴ σειρά 89, 7 Ἀρεϊκοὶ δαι-
 μονες 89, 11 (ἄρα θερινὴ Ἀρεϊκὴ) 30, 32
 ἀρέσκειν c. dat. 97, 35 c. acc. πρὸ τῶν
 αὐτῶν ἀρεσκόντων 129, 5 *med.* Πτολεμαῖος
 ἀρέσκειται c. acc. c. inf. 29, 15
 ἀρετὴ ἀδέσποτον (Plat.) 76, 33 sqq. 78, 31
 126, 23 opp. μοχθηρία 83, 10 τὸ τῆς ἀρετῆς
 εἶδος ἐν μεσότητι θεωρούμενον 82, 27 ταῖς
 ἀρεταῖς μετριότησιν οὐσας 82, 18 διὰ δὴ
 τινὰ ἀρετὴν παισὶν οὐκ ἀνδράσιν οικείαν, opp.
 διὰ φιλοσοφίαν 88, 9 ὄργανα τῆς ἀρετῆς
 82, 27 84, 3
 Ἄρης. ἡ τοῦ Ἄρεως πρὸς Ἀφροδίτην κοινωνία
 136, 34 137, 4 Ἄρης planeta 29, 5
 ἄρθρον *voc. gramm.* 21, 12 60, 15
 ἀριζήτως (ex Hom.) 98, 1
 ἀριθμεῖν. ἀριθμῶν πάσας περιόδους τῶν ἐν
 τῷ κόσμῳ ζώντων 23, 20 τὸν ἀριθμούμενον
 μήνα, dist. ὁ Μῆν θεὸς ἄν 22, 12 ἀριθμη-
 τόν, dist. ἀριθμός 22, 9
 ἀριθμός, dist. ἀριθμητόν 22, 9 (μαθηματικός)
 110, 17 (γεωμετρικός) 33, 11 35, 30 (κυκλικός)
 26, 22 (τέλειος, ex Plat.) 21, 11 20 sqq. 22, 8
 sqq. 25, 6 (εἰς καὶ τέλειος) 22, 29, 23, 22
 (τελειότατος ὁ τοῦ παντός) 21, 30 (ἀληθινός,
 ex Plat.) 23, 10 17 sqq. 24, 1 ὁ αὐτὸς ἀριθμός
 23, 19 (νοερός) 23, 7 24, 1 6 (θεῖος, opp. προ-
 μήκης καὶ γενεσιουργός) 34, 3 sqq. (ἀποκα-
 ταστατικός) 21, 29 22, 27 23, 29 33, 27
 (πασῶν μεταβολῶν ἀφοριστικός) 20, 1 (ζωτικός
 κινούμενος περιοδικῶς) 24, 35 (περιοδικός)
 21, 22 22, 26 (θείας, ἀπθρωπιείας περιόδου)
 25, 4 29 125, 35 (ἀρμονίας) 25, 3 (ζωῆς)
 26, 21 κατ' ἀριθμὸν ὁ χρόνος... κυκλεῖται
 (ex Plat.) 23, 3 5 sq. 18 ἀριθμοὶ αὐξητικοί,
 αὐξοντες καὶ φθίνοντες 28, 23 25 τῶν ἀριθ-
 μῶν δυνάμεις 32, 1 3 τῶν ἀρχῶν τῶν ἐν τοῖς
 ἀριθμοῖς πρωτοῦργῶν 125, 36 ἀριθμὸν ἐνεργὸν
 ποιεῖν, ἀποδεικνύναι 31, 33 33, 11 ἀπὸ
 ἀριθμῶν ἐνδείκνυσθαι τὴν ἀλήθειαν 17, 12
 ὁ ἑκατόν 33, 30 34, 6 9 24 sqq.
 (ὁ ἐννεά) ὁ τῶν Μουσῶν ἱερός ἀριθμός
 41, 25 sq.

ὁ ἔξ καὶ τριάκοντα 34, 28 sqq. 35, 1 sqq.
 ὁ ἑπτὰ καὶ εἴκοσι 34, 8
 ὁ ΖΦ 26, 10
 ὁ μύρια 26, 9 (ἀποκαταστατικὸς ἀριθμὸς)
 33, 28
 ὁ ὀκτὼ καὶ τεσσαράκοντα 34, 8
 ὁ ἀπὸ τῆς πεντάδος i. e. ὁ εἰκοσιπέντε
 25, 24 34
 ὁ πέντε καὶ ἑβδομήκοντα 25, 22 33, 31
 34, 7 35, 5 sqq.
 ὁ τέτταρα καὶ ἐξήκοντα 34, 25 32
 ὁ χίλια 110, 17
 Ἀριστέας ὁ Προκοννήσιος 63, 1
 Ἀριστοτέλης 64, 28 65, 7 cf. Index
 auctorum
 ἀρκεῖν. ἀτροφον εἰς πλείους ἡμέρας ἀρκεῖν
 τὸ σῶμα 62, 12 οὐκ ἀρκοῦμενος τοῖς κοινοῖς
 περὶ τῶν ψυχῶν λόγοις 56, 7
 ἀρκετικὸς κύκλος 69, 13
 ἀρκτος 108, 2
 Ἀρμένιος Eris Platonici (vel Zoroastri)
 pater 52, 3 59, 35 60, 24 οἱ δὲ... διὰ θατέρου
 τῶν βραχέων Ἀρμόνιον 60, 18 20 Ἀρμένιος
 ethnicum 60, 20 21
 ἀρμονία, conl. ρυθμὸς 41, 18 20 ἀρμονίαι,
 dist. ρυθμοὶ 136, 25 (τοῦ παντός) 54, 25
 (τῆς μυθολογίας) 53, 9 δύο ἀρμονίαι (κρεῖτ-
 των καὶ χειρῶν) ex Plat. 26, 8 sqq. 24, 37
 sqq. 25, 9 31, 35 33, 26 sqq. τὰς δύο
 ψυχικὰς ἀρμονίας 35, 31
 ἀρμονικοὶ λόγοι 25, 2
 ἀρμόττειν. ἤρμωσεν τῷ λόγῳ 17, 8
 ἀρπαγῆ. διότι... ὑπομείνει τὴν ἀρπαγὴν
 (Κόρη) 31, 5
 ἀρπάζειν. τὴν Κόρην ἀρπασθῆναι 31, 2
 ἀρπακτικὰ (ζῆα) 106, 13
 ἀρρενωπός. τὸ ἀρρενωπόν, opp. τὸ θηλυ-
 πρεπές 91, 7
 ἄρρηγν, opp. θῆλυς (ἴπποι) 138, 3 τὸ ἄρρεν
 26, 9 91, 10 (ψυχῆς πρὸς σῶμα) λόγος
 ἄρρενος πρὸς θῆλυ 26, 11 ἐξ ἄρρενος εἰς
 θῆλυ, ἐκ θήλειος εἰς ἄρρεν ἵνα (ψυχᾶς)
 105, 34 111, 3 ἀνέμων οἱ μὲν... ἀρρένων
 εἰσι γόνιμοι... οἱ δὲ θηλέων 31, 10
 ἄρρητος. ἄρρητα φυλάττειν 64, 2 ἵνα τὴν περὶ
 θεῶν ἀλήθειαν ἄρρητον κατακλείωσιν 59, 16
 — *irrationalis* καὶ τῆς βῆτης καὶ τῆς
 ἀρρήτου πλευρᾶς τῆς διαμέτρου τῆς πεμ-
 πτάδος 35, 10
 ἀρρυθμία. ἡ περὶ τὴν παιδείαν ἀρρυθμία
 36, 8
 ἀρτᾶν. τῆς ἡμετέρας ἠρτησθαι βουλήσεως
 128, 15 ἠρτημένην ἀλλάχθῃ 76, 32 τὰ

τέσσαρα δέξιματα... ἠρτημένα δυεῖν δέξι-
 μάτοι 19, 16
 ἀρτηρία 67, 38
 ἀρτιοὶ (ἀριθμοί), opp. περιττοὶ 30, 19
 ἀρχειν (ψυχῶν, βίων de daemoniibus) 74, 26
 sqq. ἐλόμενοι δὲ τὸν ἀρχόμενον ὑπ' αὐτοῦ
 (τοῦ δαίμονος) βίον καὶ ἡμεῖς γιγνώμεθα
 τῶν ἀρχομένων 37 ἠρχθῆμεν 27 ἵνα
 ἀρχθῶμεν 28 — ἀρχοντες προτεταγμένοι
 τῶν ἄλων 55, 7 54, 22 τοὺς ἐπὶ ταῖς ψυχαῖς
 τεταγμένους ἀρχοντας εἶτε ἀγγέλους εἶτε
 δαίμονας τῶν βίων ἡγεμόνας 54, 31, 75, 3
 ἀρχέτυπος. τῶν ἐμφανῶν (βίων) οἱ ἀφανεῖς
 ἀρχέτυποὶ εἰσι 80, 27 [ἀρχέτυπον 89, 18
 ἀρχή *ininitium*, opp. τέλος, πέρας (περιόδου)
 70, 11 15 (τῶν ὄντων) 125, 35 ἀπὸ τῶν
 ἀρχῶν προελθῶν τῶν ἐν τοῖς ἀριθμοῖς
 πρωτουργῶν 125, 36 τὰ ἐπιστρέφοντα πρὸς
 τὰς ἀρχὰς 41, 16 112, 20 πρὸς τοὺς σωμα-
 τικαῖς ἀρχαῖς χρωμένους ἀγωνίζεσθαι μέλλων
 (sc. Plato) 127, 35 κατὰ τὰς Πλάτωνος ἀρχὰς
 127, 39 — i. q. *causa* 96, 11 (ζωτικῆ) 62,
 23 — i. q. *dominatio* ἀρχαί, opp. ἰδιωτεῖαι
 (ex Plat.) 82, 21 83, 4 (ἐφέστῳσαι τῷ οὐρανῷ)
 54, 20 [τοσοῦτῃ καὶ ἡ] οὐσιώδης ἀρχὴ τῆς
 κατὰ σχέσιν [ἀρχῆς] διετέθηκεν 74, 34
 ἀρχιερωσύνη μεγίστη 64, 5
 ἀρχικός, conl. φιλότιμος, opp. ἰδιώτης 105, 8
 (γένη ἀρχικά καὶ μὴ ἀρχικά 40, 31
 ἀσάλευτος 83, 24
 ἀσθένεια, opp. ῥώμη 83, 26 ἀσθενείας (σω-
 μάτων), opp. σώματα ῥωμαλέα, ἰσχύς 78, 13
 82, 22 ἀσθένεια τοῦ λόγου 135, 27 (γελοῖον)
 τὸ αἰσχρὸν μετὰ ἀσθενείας 97, 9, 18
 ἀσθενεῖν c. inf. 39, 30 τῆς ἐν κατατάξει
 (ζωῆς)... ἐαυτὴν συνέχειν ἀσθενούσης 114, 30
 ἀσθενής. τὸ ἀσθενὲς τοῦτο ζῶον καὶ βραχύ-
 βιον (sc. ἄνθρωπος) 22, 3 μετὰ τοῦ αἰσχροῦ
 καὶ ἀσθενοῦς γελοῖος ἐν 104, 10
 ἀσκεδάστου τοῦ σώματος 62, 30
 ἀσκησις. τὴν κατ' ἀρετὴν ἀσκησιν 93, 36
 ἀσπάζεσθαι τὰς γνωρίμας ἀλλήλας 67, 36
 τὸ ὅμοιον ὡς συγγενὲς ἀσπάζεται πρὸς τὸ
 ἐν 41, 18 πανύστατον ἀσπαζομένη 63, 7 —
 c. inf. ἀσπάζεται... ἐγκαταμένειν τῇ φύσει
 34, 20
 ἀσπάλαθοι (ex Plat.) 57, 5
 ἀστάθμητος (κίνησις ψυχῶν) 54, 32 τὴν ἀστά-
 θμητον φορὰν 122, 22 (πράγματα ἀνθρώπινα)
 37, 24
 ἀστασιαστος 130, 26
 ἀστατος βόθῃ 122, 15 τὸ ἐφ' ἡμῖν ἀστατον ὄν
 76, 22

ἀστεῖος ἄλογα ζῶα . . . ἄλλα ἀστεύτερα τῶν ἄλλων 97, 5
 ἀστεροσκοποί 28, 7
 ἀστέρες cf. ἄστρον 119, 32 διάφττοντες 124, 33 36 ἄφττοντες (om. ἀστέρες 50, 8 51, 19 20) 125, 3 cf. ἄφτειν (ἀγαθοποιοί, κακωτικοί) 28, 9 (παρανατέλλοντες) 27, 35 28, 4 ἀστέρες πρὸς τὴν φροσκοποῦσαν μοῖραν (τῆ δ' ἄρα τῆ σπορίμῃ) συσηματιζόμενοι 28, 3 32, 26 ἀστέρων ἀνατολαὶ καὶ σχηματισμοί 75, 38 ἀστέρων συσηματισμοί 104, 5 εἰ συναποκαταστάντες εἰς ἓν σημεῖον ἔστρασαν οἱ ἀστέρες 70, 14
 ἀστρολογικός 60, 4
 ἀστρολόγοι 28, 35
 ἀστρολογία. τοῖς περὶ ἀστρολογίαν γεγυμνασμένοι 91, 26
 ἄστρον. τίνα μὲν τῶν ἄστρον ἀστέρας ἔχει πάντας ἀγαθοποιούς, τίνα δὲ κακωτικούς, τίνα δὲ συναμφοτέρους 28, 9 ὥς οἱ κομῆται τισὶν ἄστροις (συμπεριφέρονται) 92, 10 ψυχὰς ἄστρον φῶν στοιχείων 127, 23
 ἀστρονομικός (ex Plat.) 23, 12
 ἀστρονόμοι 69, 2
 ἀσύγχυτος 40, 4
 ἀσύμμετρος (οἱ μῆθοι) τοῖς πολλοῖς . . . εἰσὶν ἀσύμμετροι 58, 4
 ἀσύμφωνος. τὰ τετράγωνα ἀσύμφωνα 28, 19 20
 ἀσύνδετα δὲ τὰ πλεῖστα φθεγξάμενος 73, 5
 ἀσφαλῆς περὶ κρίσιν 93, 15 ψυχῆς . . . ἐαυτὴν ἀσφαλεστέραν περὶ τὰς αἰρέσεις ποιούσης 84, 21 92, 26 — οὐκ ἀσφαλὲς κινεῖν (τὰ ἔθῃ) 95, 25 τὸ μέσον ἐστὶν ἀσφαλέστερον 83, 25 82, 16
 ἀσχετος ζωῆ 102, 1 τὰς ἀσχετοῦς ἡμῶν καὶ εἰς τὸ ἔλον ἀνηπλωμένας ζωάς 121, 37 [cf. in Alcib. I p. 55. 63 Cr.]
 ἀσχολαί (ex Plat.) 77, 16
 ἀσώματος, opp. σωματικός (ζωαί) 57, 20 (κινήσεις) 19, 25 (γένῃ) 16, 33 τὰ ἀσώματα 26, 28 38 οἰκεία τοῖς καθαρῶς ἀσωμάτοις ἢ ὁμοιότης 26, 31 τὸ ἐπὶ τῆς ἄλλης ἀσώματων τῶν σωμάτων χεῖρον 135, 28 λόγων πλήρῃσιν ἀσωμάτων καὶ νοερῶν 58, 29 ἀσωματώτερα, opp. σωματωδέστερα 91, 9 ἀσωμάτως (ὄρᾶν, βλέπειν, γιγνώσκειν), opp. σωματικῶς 66, 26 67, 20 21
 ἀτακτα, opp. τεταγμένα 108, 27
 Ἄταλάντη (ex Plat.) 104, 27 105, 33 (103, 8)
 ἀταραξία 94, 1
 ἀτε omissionis participio ἀτε τῷ σώματι προσεχῆς 123, 33 *ἀτε θεόν 96, 27

ἀτέλεστος (ψυχαί) 59, 14
 ἀτελής, opp. τέλειος (ἀριθμός) 25, 8 τὸ ἀτελές 75, 7 94, 20 131, 10
 Ἄτης λειμών (ex Empedocle) 65, 24
 ἀτιμάζειν 78, 21
 ἀτιμία, opp. τιμή 83, 27 ἀτιμαί 78, 14 82, 21
 Ἄτλαντινοί (ex Plat.) τῷ κατὰ τοὺς Ἄτλαντινοὺς λόγῳ 60, 31
 Ἄτλας. παντὸς Ἄτλαντος ἰσχυρότερον (ex Plat.) 131, 14
 ἄτομος. τὸ ἄτομον (ἔν) ex Aristotele 130, 13 24 131, 1 2 οἱ ἄτομοι *indivisidua* (syn. οἱ καθ' ἕκαστα) εἰς τὴν Ὀμήρου ποιήσιν ἀναφέρων τῶν ἀτόμων τὴν μνήμην 56, 19 μέχρι τῶν ἀτομωτάτων 56, 11 32
 ἀτοπία. ταῦτα ἀτοπίας μεσά 99, 27 τῆς κατὰ τὸν βίον ἔλον ἀτοπίας 86, 9
 ἄτοπος εἰς ἐκλογὴν τῶν ἀμεινόνων 93, 17 ἄτοπος ἀρεσις 86, 19
 ἀτρακτος (ex Plat.) 72, 29
 ἀτρεπτα καὶ ἀδιάρετα 50, 34
 Ἄτροπος (ex Plat.) 50, 39 71, 34 119, 2 29 sqq. 35 39 120, 3 sqq. 125, 22
 ἀτροφον εἰς πλείους ἡμέρας ἀρκεῖν (τὸ σῶμα) 62, 12
 ἄφτειν, ἄφττοντες (ex Plat.) 124, 32 sqq. cf. ἀστέρες
 Ἄφτικῆ 107, 24 Ἄφτικῆ μοῦσα 60, 35
 ἀτύχημα 86, 21
 αὐγή. ὑπ' αὐγὰς ἡλιόιο fr. Orph. 117, 26 30
 αὐ. καὶ αὐ πάλιν 57, 8 [καὶ αὐ in Romp. p. 351, 44 ed. Bas.]
 αὐθεκάστως 94, 31
 αὐθυπόστατος. οὐδὲν γὰρ σῶμα αὐθυπόστατον 21, 8
 αὐλος, conl. ἀκήρατος 39, 33 ζωνὴν αὐλον καὶ ἀχραντον 38, 21 δυνάμειος αὐλου καὶ καθαρῶς 73, 17 λόγος αὐλος 39, 7 κριτήρια αὐλα, opp. ἐνυλα 78, 26 διὰ αὐλοτέρων ἐνεργούσαι σωμάτων κριτικώτερον γὰρ τὸ αὐλότερον 67, 17 κυριώτερα τὰ αὐλότερα τῶν ἐνυλοτέρων εἰς κρίσιν 77, 39
 αὐξεῖν ταῖς τὴν γένεσιν αὐξούσαις ἀρμονίαις 34, 17 — *intrans.* αὐξήσαν 19, 31 κατὰ τοὺς αὐξόντας καὶ φθίνοντας ἀριθμούς· ἐπὶ μὲν σελήνης ὡς αὐξούσης 28, 23
 αὐξήσεις, opp. μείωσις (voc. astron.) 28, 34 22
 αὐξητικός (ἡμέραι, ἀριθμοί, de luna 28, 24
 αὐξητικόν ἐστὶ τῆς γενέσεως, opp. μειωτικόν 28, 32
 αὐτάρχεια. τὴν αὐτάρχειαν ἀφανίζει τῆς πόλεως τὸ λίαν αὐτὴν ἐνίξιν (sec. Aristot.) 130, 32 sqq.

αὐτάρκης. τὸ αὐταρκες et τὸ ἐν non distinguenda secundum Aristotelem 131, 11 sqq. cf. 130, 32 sqq. στοιχείον τοῦ ἀγαθοῦ τὸ αὐταρκες 131, 20 ἢ πόλις αὐταρξέστερον ἐνὸς μᾶλλον (contra Arist.) 131, 20 130, 36 sqq.

αὐτενέργητος (τῶν ψυχῶν δύναμις) 50, 9 αὐτενεργήτως 25, 20 33, 38

αὐτεξούσιος (φορὰ) 54, 31 τὸ αὐτεξούσιον 71, 24 107, 13 (τῆς ψυχῆς) 128, 14 μηδὲ τὸ αὐτ. ἀφανίζει τὴν τᾶξιν ὥσπερ μηδὲ τὴν τᾶξιν ἀνατρέπει τὸ αὐτ. 118, 14

αὐτίς fr. Orph. 117, 27

αὐτοαριθμός, αὐτοβραδυτής cf. αὐτός αὐτόθεν ἰσίο 43, 21 118, 24

αὐτοκινησία 113, 9 conī. λόγος 33, 33 νοερά αὐτοκινησία, opp. ἡ εἰς τὸ ἑτεροκίνητον φορὰ 35, 23 25 [cf. in Alcib. I p. 15 Cr. Hermias in Phaedr. p. 126]

αὐτοκίνητος (λόγος) 34, 1 (ζωή) 20, 11 35, 16 τὸ αὐτοκίνητον 20, 12 18 αὐτοκινήτως 24, 33

αὐτόματος. τὸ αὐτόματον, conī. τόχη 55, 32 34 αὐτοπραγία 25, 26

αὐτόπτης 79, 28

αὐτοπτικός (κλήσις τῆς Ἀνάγκης) 120, 17 αὐτός. ταυτό, opp. τὸ ἕτερον (ἐπὶ τοῦ λογικοῦ et ἐν τῇ ἀλόγῳ) 26, 27 sqq. κύκλος ταυτοῦ καὶ θατέρου (ex Plat. Tim.) 24, 37 sq. τὸ ταῦτον καὶ ὁμοιον 35, 6 τῆς ταυτοῦ καὶ ὁμοίου φύσεως 41, 25 τὴν ταυτοῦ καὶ ὁμοίου καὶ νοεροῦ τῆς ζωῆς εἶδους περίουον 38, 29 τὸ ἀγαθὸν . . . αὐτὸ τὸ δέον ὄντως ὑπάρχον 131, 14 αὐτὸ δαίμων καὶ αὐτὸ θεός, opp. δαίμων κατὰ σχέσιν καὶ θεός 98, 23 αὐτὸ inter articulum et substantivum: τὸ αὐτὸ καλὸν καὶ τὸ αὐτὸ αἰσχρὸν ἐναντία . . . τοῦ αὐτοῦ ἀρα καλοῦ καὶ τοῦ αὐτοῦ αἰσχροῦ ἐκάτερον ἐν 138, 7 8 rectius igitur scribendum τὸν αὐτὸ ἀριθμὸν 23, 18 et τὸ αὐτὸ τάχος καὶ τὴν αὐτὸ βραδυτήτα 23, 11 αὐτοῦ πεπότηται fr. Orph. 127, 11 18

αὐτόταχος cf. αὐτός

αὐτοφανής. τὸ αὐτοφανές τῆς νοεράς (γνώσεως) 59, 2

αὐτοφυῶς 126, 15

αὐχὴν. δαμασφῆ τῆ ἀυχένη . . . ἀνάγεσθαι 53, 33

αὐχμεῖν ποιοῦσι τὴν γένεσιν (ἀνεμοί) 31, 10 αὐχμηρόν, conī. ἀκαρον καὶ ἄγονον 121, 22 αὐχμηρά (ὄλη) ex oraculo 121, 28

αὐχμός 121, 27 sq. αὐχμοῦ καὶ κόνεως μεστάς (ex Plat.) 109, 9

ἀφαιρεῖσθαι pass. c. gen. ἡ τῆς ἐξουσίας ἀφαιρέσεις ἧς ἀφηρημένοι κοινὰς αὐτὰς ἐροῦσιν 133, 5

ἀφαιρέσεις, opp. προσθήκη 21, 29 ἀφαιρέσεις, opp. προσθέσεις (πλανωμένων) 28, 25 26 ἐξουσίας ἀφαιρέσεις 133, 5

ἀφανής, opp. ἐμφανής (περίουος) 20, 27 (βλοῖ) 80, 27 23, 24 91, 8 ἀφανῆ ποιεῖ τὰ ἐκ τῆς εὐμοιρίας ἀγαθὰ 85, 16

ἀφανίζει τὸν τύπον τοῦ ἐμπροσθεν βλοῦ sim. 110, 1 122, 32 (τὴν τᾶξιν) 118, 14 (τὴν αὐτάρκειαν) 130, 32 132, 1 (τὴν εὐμοιρίαν) 85, 8 (τὰ προκειμένα ἀξιώματα) 18, 20

ἀφάνταστον νόησιν μηδεμίαν ἀπολείπειν (τῶν παλαιῶν τινας) 58, 32

ἀφαρπάζῃ fr. Orph. 117, 12

ἀφεγγής. τὸ ἀφεγγές, conī. σκοτιῶδες 51, 19 αὐτὸ τὸ τῆς ζωῆς ἀφεγγέστατον 124, 4 ἀφέλκεσθαι τῆς . . . ἐπιμελείας 93, 37

ἀφεις τῶν φυσικῶν δεσμῶν 62, 29

ἀφεταιρία τῆς ἐξῆς περιόδου 70, 16

ἀφετος. τοῦ (ἐν τῇ νῆ) νοητοῦ καὶ ἀμεροῦς καὶ ἀφέτου 70, 4

ἀφηγεῖσθαι 56, 27

ἀφήγησις 56, 7

ἀφθαρτος, opp. φθαρτός 19, 30 sqq. (ὁ κόσμος) 18, 14 29 sqq. conī. ἀγέννητος 18, 17 (ἡ ψυχῆ) 49, 13 τὸ ἀφθαρτον 18, 19 19, 15 opp. γεγονός 19, 9 τὸ ἀφθαρτον ἀγέννητον 18, 15 19, 14 πᾶν ἀγέννητον ἀφθαρτον (ex Aristotele) 18, 10 19, 12

ἀφθονος 91, 3 ἐξ ἀφθόνων ποιοῦμενοι τὴν αἴρεσιν 75, 17 ἐξ ἀφθονωτέρων καὶ πλειόνων 105, 14

ἀφιέναι. ῥήματα ἀφίεις ὥσπερ βέλη 72, 37 πάντων θεῶν ἀφέντων τὰ μέρη τοῦ κόσμου τῆς ἐαυτῶν ἐπιμελείας 127, 14 15 τὴν ψυχὴν . . . οἶον ἐκ δεσμῶν τινα ἀφεμένην 63, 12 — ἀφήμι γὰρ θεμιτὸν λέγειν 117, 35

ἀφιλόσοφος 27, 25 πάθος . . . ἀμουσον καὶ ἀφιλόσοφον 102, 12

ἀφιξίς (εἰς οὐρανόν) 108, 28 109, 1

ἀφιστάναί ἀφίστησι (vocab. gramm.) ταῦτα τοῦ πρὸ αὐτῶν ἀποστήσας κάλου 73, 33 — ἀφίστασθαι c. gen. 95, 24 122, 32 ἀποστῆναι λόγου καὶ αὐτοκινησίας sim. 33, 32 124, 7

ἀφομοιοῦν τὰς νοεράς ἡμῶν δυνάμεις . . . πρὸς τὴν οὐρανίαν τᾶξιν 34, 16 d . . . ἀφομοιωταὶ διάττουσιν 51, 21 εἰς ἀλογίαν ἀφομοιουμένην ἀλόγως τοῖς εἶδεσιν ἐκείνων 100, 24

ἀφομοίωμα. μεμορφωμένα τῶν ἀμορφῶτων ἀφομοιώματα 58, 25

ἀφόρητος 80, 1
 ἀφορία 26, 12 φορὰς καὶ ἀφορίας (φυτῶν, ζῶων, σωματῶν, ψυχῶν) 16, 28
 ἀφορίζειν τὸ τρίγωνον 69, 16 ὁ τῶν Μουσῶν ἱερός ἀριθμὸς . . . ἐν τρισὶ τριάσιν ἀφωρισμένος 41, 26 (περιόδου) 57, 24 (καιρὸν, ζωὴν *sism.*) 40, 39 132, 28 39, 9 75, 22 — ἀφορίζειν ταῖς ψυχαῖς τοὺς βίους, τὴν ἀξίαν *sism.* 51, 5 53, 29 87, 29 31 91, 15 22 24 118, 17 120, 14 (σφαίρας) τὸν βίον ταῖς τῶν μοιρῶν ἀφορίζουσας ἰδιότησιν 104, 4
 ἀφοριστικὸς. (ἀριθμὸν) πασῶν μεταβολῶν ἀφοριστικόν 20, 1
 ἀφορμή. εἰ ἀπὸ τούτων ἔσχε τὴν ἀφορμὴν 60, 6
 Ἄφροδίτη. ἡ Ἄρεως πρὸς Ἄφροδίτην κοινωτία 136, 35 137, 4 (ἄρην) μετοπωρινὴν Ἄφροδίτης 30, 36 *sq.* — Ἄφροδίτη planeta 29, 5 69, 8
 ἀφροσύνη (*def.* τῆς γνωστικῆς δυνάμεως τύφλωσις) 86, 1 *sqq.* 88, 14 21 38 89, 22 93, 29 113, 3
 ἀφρων. ζωὸς φρονιμωτέρας ἢ ἀφρονεστέρας ὑποδέχασθαι 31, 15
 ἀφυής, *opp.* εὐφυής 36, 11
 ἀφυία 15, 13 16, 11 13 *opp.* εὐφυία 40, 21
 ἀφυκτος. ἀφυκτα . . . πάντα τὰ μοιραῖα 119, 25
 ἀχειρωτος 83, 29
 Ἄχέρων (*fr.* Orph.) 117, 28 24
 Ἀχιλλεύς 67, 28
 ἀχραντος, *coni.* ἀμιγῆς 73, 15 (δύναμις) 73, 20 89, 7 (ζωή, *coni.* ἀυλος) 38, 21 112, 28
 ἀχρηστος 117, 3
 ἀχρόνως τὰ σώματα ἐμψυχοῦσιν (αἱ ψυχαί) 125, 6
 ἀχώριστος τοῖς σώματων ἀχωρίστοις, *opp.* τοῖς ἀσωμάτοις 26, 31
 ἀψευστος (κρετήρια) 78, 15
 ἀψυχος 65, 4 ἀψυχα, *dist.* ζῶα *et* φυτὰ 48, 6
 βάθος. κατὰ βάθος (κίνησις, *dist.* κατὰ μήκος, κατὰ πλάτος) 69, 21 (προελεθεῖν) ἄχρι τοῦ βάθους, ἀπὸ τετραδὸς εἰς βάθος 34, 27 33 εἰς βάθος πεσεῖν 112, 20 ἡ καρδία τὸ ἐμπύρευμα τῆς ζωῆς εἶχεν ἐγκείμενον τῷ βάθει 62, 7
 βάθρον. ἡ κλίνη βάθρον (τοῦ εἴδους) 46, 33
 βαθύνειν τὴν πρόοδον 34, 37 πρόοδον . . . βαθυνομένην 35, 14 — *intrans.* βαθύνοσα ἡ ψυχὴ 119, 25 121, 29
 βαθύρροον ἀμφ' Ἄχέροντα *fr.* Orph. 117, 28

βαπτίζειν τὴν ψυχὴν 84, 6
 βαρβαρικὸς. σφαίρας βαρβαρικαῖς Αἰγυπτίων καὶ Χαλδαίων 103, 27
 βαρβάρων ἔφοδος (*i. e.* Gothorum) 90, 15
 βαρύς. φωνὴ τε βαρεῖα *fr.* Orph. 116, 33 βαρύτερον τὸ πνεῦμα ποιοῦντας 123, 3
 βασανίζειν τὰ τῶν παλαιότερων 129, 5
 βασιλεία τῆς Ἀνάγκης 53, 7 120, 28 βασιλεία *διλογος* 104, 21
 βασίλειον ἡμετέρης γενέθλης *ex oraculo* 120, 8
 βασιλεύειν. ὁ ἀετὸς . . . βασιλεύων τῶν πτηνῶν 103, 5
 βασιλεύς 103, 3 ὁ τοῦδε τοῦ παντὸς βασιλεύς 128, 29
 βασιλικὸς 104, 12 21 25 (βίος) 103, 2 (ζωή) 91, 21 106, 17 103, 28
 βέλος. ῥήματα ἀφιεῖς ὅσπερ βέλη 73, 1
 βία. τῆς ἐξωθεν βίας 62, 23
 βιάζεσθαι. ὅτι οὐ βιάζεται τὸ ἐφ' ἡμῖν εἰμαρμένη ἢ πρόνοια 128, 3
 βίος, *coni.* ζωὴ 35, 28 ἴν' . . . ἄπαντες μίαν ἔχουσι ζωὴν καὶ ἓνα τὸν τῆς πόλεως βίον 133, 14 τὰ μέτρα τῶν βίων ἀπὸ τῶν περιόδων πᾶσιν 20, 22 30 τὸν πάντα βίον . . . τῆς τοῦ παντὸς ἀποκαταστάσεως 19, 29 βίοι *in Platonis mytho* 46, 8 51, 6 *sqq.* 53, 8 70, 21 *sqq.* παραδείγματα τῶν βίων 80, 5 *sqq.* (οἱ ἐν Φαίδρῳ βίοι) 80, 33 βίοι γενεσιουργοὶ 51, 4 53, 29 74, 17 βίοι ψυχικοὶ 51, 3 72, 16 ὁ πρότερος, ὁ ἐμπροσθεν βίος 109, 12 *sqq.* τῶν ψυχῶν τὰ ὄλκα περιβλήματα σφίζειν τὸν τύπον τοῦ ἐμπροσθεν βίου 109, 36 τοὺς περὶ τῶν δευτέρων καὶ τρίτων βίων τύπους 112, 25
 βιοτεύειν 21, 4
 βιότητες τῶν τιχομένων 27, 18
 βιοῦν. βιώσεσθαι 36, 31 ὅτι βεβιωκυῖαι πρότερον ἤσαν . . . λογικῶν ζῶων βίον ἢ ἀλόγων 109, 11
 βλέπειν εἰς εἰρήνην καὶ τρυφήν 61, 13
 βοᾶν. προφήτης τις ταῦτα βοᾶν 85, 22 Σωκράτους . . . βοᾶντος 131, 12 μόνον οὐχὶ βοᾶν 88, 17 27 104, 18
 βορρᾶς (ἀρρήτων γόνιμος) 31, 11
 βοτάναι θυμώμεναι τινες παρέχονται διαμένον . . . τὸ σῶμα τῶν μὴ τρεφομένων [μελισσῶν?] 62, 13
 βούλεσθαι. ἃ βούλεται πλάττειν (ὁ μῦθος) 100, 18 τὰ ἔθνη νόμιμα ἅπτα βούλεται εἶναι 96, 15 τί δὲ ἡμῖν αἱ περιφοραὶ τῷ μύθῳ βούλονται τῶν οὐρανίων 53, 6
 βούλησις 128, 15 *sq.* (δημιουργοῦ, δημιουργ-

γική, θεοῦ ex Plat.) 17, 20 28 18, 15 31 34 κατά βούλησιν τῶν ἐπιχθονίων δαιμόνων, τῆς Ἀνάγκης, sim. 64, 15 94, 15 120, 2 132, 27

βραδύ, opp. ταχύ 23, 14

βραδυτής. τὴν αὐτὴν βραδυτήτα, opp. τὸ αὐτὸ τάχος 23, 11 cf. αὐτός

βραχύβιον ζῶον, coni. ἀσθενές (i. e. ἀνθρωπος) 22, 4 τί τὸ βραχυβιάτατον 21, 4

βραχύπορος (ex Plat.), opp. μακρόπορος 24, 31 [in Romp. p. 367, 44 Bas.; in Tim. p. 271b; in Parm. IV p. 5; Hypotyp. astron. p. 4, 22]

βραχύς. διὰ θατέρου τῶν βραχέων (sc. φωνηέντων) 60, 18 τὴν ἐν βραχυτάτοις κεφαλαίοις τομήν 52, 5 βραχύτατα . . . ἀν ἐξήρκεσαν 53, 3

βροντή καὶ σεισμός (ex Plat.) 51, 17 124, 19 sqq.

βρῶσις παίδων (ex Plat.) 86, 22 sqq. πῶς ἡ τῶν παίδων βρῶσις γίνεται ἐκ τοῦ παντός 87 sqq.

βυθός τῆς ὄλης 122, 7

γάλα (ἡ πρώτη τροφή) 68, 36 γάλα σπένδουσθαι τοῖς θεοῖς 68, 35

γαλαξίας 68, 32 sq.

γάμοι ἱεροί 37, 5 21 cf. σύμφεξις, καιρός

γαστριμαργεῖν 48, 37

γελοῖος. μετὰ τοῦ αἰσχροῦ καὶ ἀσθενοῦς γελοῖος ἄν 104, 10 97, 10 21 τὸ γελοῖον (def. τὸ αἰσχρὸν μετ' ἀσθενείας 97, 8) 94, 29 97, 7 sq. 16 sq.

γελοτοποιός (θεοσίτης, ex Plat.) 104, 6 sq. 99, 1

γέμειν. ῥήματα . . . νοῦ γέμοντα 73, 1 ἀστρολογικῶν δὲ ἐστὶ θεαμάτων τὰ βιβλία γέμοντα 60, 4

γενεά. τὸ δὲ (ζῆ) ἐννεά γενεὰς ἀνδρῶν γηρῶντων 20, 33

γενέθλη. ἡμετέρας γενέθλης ex orac. 120, 9 μεταμειβομένησι γενέθλαις fr. Oph. 116, 19

*γενέσιος (ἄρα), opp. σκορῖμη 30, 4 [cf. γενέσιος ἡμέρα tit. Ephes. ap. Wood Discoveries appendix 6, 2]

γενεσιουργός 56, 30 (δαίμονες ἢ θεοί) 120, 13 (δαίμονες) 51, 15 74, 22 (ζώδια, dist. ἀποκαταστατικά) 33, 25 (περίοδος) 25, 27 50, 29 74, 4 (βίοι) 51, 4 53, 29 74, 17 (ζωή) 50, 22 51, 8 25, 9 (σκοραί) 51, 20 (ἀριθμός) 34, 4 (ἀρμονία) 34, 14

γένεσις. πᾶσα γένεσις ἢ κίνησις ἐστὶ ἢ μετὰ τινος κινήσεως 18, 24 γένεσιν ἔχειν ἐκ τῶν ἀπλῶν, ἀπὸ τῶν ἀδύλων 87, 16 112, 16 opp.

λύεσθαι 96, 11 διὰ τὴν γένεσιν (λυτὴ ἡ πολιτεία) 17, 31 γένεσις τῶν πραγμάτων sim. 41, 1 34, 29 (τῶν ψυχῶν, τοῦ θνητοῦ) 49, 18 19 116, 10 γένεσις ζῶων (ἐκ τῶν Τιτάνων) 116, 14 113, 14 πᾶσαι πάντων γένεσις 19, 33 γένεσις, opp. φθοραί, θάνατοι 87, 6 88, 6 γένεσις χεῖρες καὶ ἀμείνονες (ex Plat.) 35, 31 sqq. — i. q. partus p. 28—33 passim γένεσις, dist. σκορῖ 30, 13 15, 4 ἡ γένεσις ἡμέρα 30, 8 μοῖραι φροσκοποῦσαι τὴν ἄλην ἔχουσι τῆς γένεσις δύναμιν 27, 36 τῶν παραναταλλόντων δυνάμεις . . . ἐν ταῖς γένεσισι sim. 28, 6 119, 16 28 120, 1 91, 26 αἴρεσις τῶν γένεσιων 50, 26

γένεσις i. q. haec in terris vitā, opp. τὰ θεῖα 80, 20 21 ἀναγωγὸς εἰς οὐρανὸν ἄνω ἀπὸ γένεσις . . . καὶ εἰς γένεσιν περιαιρούσας 50, 19 sq. 108, 13 109, 6 (ἐν τῇ σεληνιακῇ σφαίρᾳ) τῆς γένεσις αἰτίαι πάσης 69, 11 πᾶσα ἡ περὶ τὴν γῆν ἐπίφρυτος καὶ ἀπόφρυτος γένεσις sim. 122, 16 18 51, 14 92, 29 126, 3 coni. σῶμα 123, 17 τὸ σῶμα καὶ ἡ ἐξημμένη γένεσις ἡμῶν 77, 18 (ἀκρότης τῆς γένεσις) 50, 25 τὸ τῆς γένεσις σκοτός 123, 26 μετὰ τὴν τῆς γένεσις περιόδον 38, 23 τὴν ἐστὶν τῆς γένεσις 66, 2 ἐν τῷδε τῷ τόπῳ τῆς γένεσις 58, 31 ταῖς τὴν γένεσιν αὐξοῦσαι ἀρμονίας 34, 17 (ζωὴ χωριστῆ γένεσις) 104, 16 τὴν γένεσιν ἄλογον λογῶσαι 123, 21 τῇ γένεσι σύμφυλος (ζωή, πάθη) 26, 21 126, 9 ψυχὴ γένεσις κοινοῦσα 122, 27 (ψυχὰς) γένεσις ἐπορευομένης 73, 29 τὴν γένεσιν ἐπιστροφομένης 53, 32 34 κατιούσας τε εἰς γένεσιν καὶ χωριζομένης ἀπὸ τῆς γένεσις 45, 7 111, 9 112, 23 (ψυχὰς) εἰς γένεσιν ἀγειν, καταγεῖν 80, 18 (εἰς δευτέραν γένεσιν) 110, 12 107, 5 εἰς γένεσιν παριναί, εἰσιναί, χωρεῖν sim. 28, 2 72, 19 36, 21 124, 29 71, 15 110, 10 6 25, 26 εἰς ἄλλην . . . εισδύεσθαι γένεσιν 79, 25 εἰς γένεσιν βέπειν, ὀρμᾶν, πίπτειν, ἄττειν 34, 5 80, 21 68, 36 121, 1 124, 32 125, 2 ἀπτῶτους οὖσας εἰς γένεσιν 112, 13 τῶν ψυχῶν τὴν εἰς γένεσιν ὁδὸν . . . τὴν ἀπὸ γένεσις αὐθις ἀνοδὸν ἐπὶ τὴν νόησιν 124, 12 14 κάθοδοι, κίνησις, ῥοπή εἰς γένεσιν 50, 12 56, 36 124, 24 34 119, 2 ἐν (τῇ) γένεσι (εἶναι, ζῆν sim.) 23, 5 38, 24 51, 5 53, 14 56, 28 71, 24 74, 1 122, 20 125, 5 ἐν τῇ πρώτῃ γένεσι 99, 17 τῆς κατὰ γένεσιν λελειμμένης 105, 3 τὰς . . . περὶ τὴν γένεσιν δημιουργίας 51, 18 ἡ ἐκ τῆς γένεσις λήθηθειν 79, 35 πρὸ τῆς γένεσις 53, 29 123, 10

125, 24 μετά την γένεσιν 36, 22 46, 10 τὴν ἔξω γενέσεως ζωὴν 56, 29 ἄνω τῆς γενέσεως 125, 3 ἡ ἀπὸ γενέσεως ἐπὶ γένεσιν περίοδος, προαποκατάστασις sim. 26, 19 73, 37 66, 7 110, 7

γενητός cf. γίνεσθαι

γενικὴ πτώσις 60, 17

γεννάδας 61, 25

γενναῖν absol. 132, 38 (παῖδας al.) 35, 36 90, 5 (φυλακτικούς ἀνδρας) 40, 36 (ζῶων εἶδη) 115, 35 116, 5 (τὰς ἀνθρωπίνους ψυχὰς) 33, 39 cf. 25, 15 αἱ Ὁραὶ τὰ μέτρα... γενῶσι τῶν φῶων 22, 13 τὸν θεῖον ἀριθμὸν ἐν ἑαυτῇ γενῶσα 34, 3 sq. γενῆσαι προνοίας ἐξ ἄλλων ἄλλας 74, 15 ἡ ἑκατοντάς γενῶσα τε δι' ὁμοιότητος καὶ γεννωμένη 35, 17 τὰ γεννηθέντα ἀμοιβεῖσθαι εἰς τὰ γεννήσαντα 87, 24 89, 23 τοῖς γεννηθεῖσιν ἐκ τῶν γεννησάντων εἶναι τὴν τροφήν 87, 25 21 γενναῖσθαι 115, 15 γεννώμενον, opp. ἀποθνήσκον 20, 32 ἀπ' ἄλλης αἰτίας γεννώμενον (σῶμα) 21, 34 τὸ εὖ βῶναι γεννηθέντας 31, 37

γεννήσασθαι act. (ἴππον ἢ κύνα ἢ λέοντα) 116, 3 88, 28 132, 33 γεννησάμενοι 87, 19 opp. τιττόμενοι 27, 19 ἀμουσία γεννησάμενη παῖδας οὐκέτι φυλακτικούς 16, 9

γεννήματα 30, 30 89, 19 20

γέννησις 33, 9 133, 1 γεννήσεις 27, 38 28, 24

γεννητικὸς. (ἄραν) γεννητικὴν καὶ ἐκφαντικὴν... λόγων 30, 34

γένος (ἀνθρώπειον) 101, 14 (ἀνθρώπων) 104, 13 (ἀνθρώπων) 38, 24 γένη ἀνθρώπων (Orphica) 38, 5 sqq. (Hesiodica) 38, 17 sqq. 40, 2 sqq. (Platonica) 39, 31 sqq. τὰ τῶν ζῴων γένη 113, 18 ἄλογα γένη 113, 2 ὀφίων γένος fr. Orph. 116, 34 τὰ ἐν τῷ παντὶ γένη πρῶτα μέσα τελευταῖα, τὰ σώματα γένη ἄνω (i. e. θεοὶ δαίμονες ψυχαί) 54, 9 16, 33 34, 22 γένη ἐν τῷ κόσμῳ 95, 17 δαιμόνιον γένος 33, 38, opp. θνητόν 115, 29 (τὰ ἐπόμενα θεοῖς κρείττονα ἡμῶν γένη) 59, 21 γένη μακράων... ἐγγύς θεῶν ὄντα, dist. τὸ γένος ἡμῶν 22, 4 sq. γένος ψυχῶν 36, 2 111, 9 23 126, 28 (Plato) ψυχῶν γένη τέταρτα ποιῶν θεῖον δαιμόνιον ἡρωϊκὸν ἀνθρώπων 112, 7 τὰ ἐν τῇ πόλει γένη ἀρχικά καὶ μὴ ἀρχικά 40, 31 γένος θητικόν 53, 31 34 γένος φιλόσοφον, θεοσεβές 27, 25 — ἐξ ἀδάμαντος... ἐξ ἄλλων γενῶν 50, 35 τὸ τῆς ἀνομοιότητος τῶν ἡθῶν γένος 41, 12 γένος ποιητικόν (de oratione) 41, 5

γεωμέτρης 26, 14

γεωμετρικὸς ἀριθμὸς (ex Plat.) 33, 11 35, 30

γῆ. τὸν γε τῆς Ἀφροδίτης τινὲς μείζονά φασιν εἶναι τῆς γῆς 69, 8 γῆ, opp. οὐρανός, τὰ ἄκρα τοῦ παντός 34, 39 ὑπὸ γῆς, opp. ἐν οὐρανῷ, κατ' οὐρανόν 109, 21 66, 5 opp. ἐν νέφεσιν 124, 26 ὁ ὑπὸ γῆς τόπος, οἱ ὑπὸ γῆς τόποι 117, 22 66, 5 αἱ ὑπὸ γῆς λήξεις 117, 33 τὰ ὑπὸ γῆς δικαιοτήρια 109, 22 (ζῶα) ἐπὶ γῆς φερόμενα, κινούμενα 20, 6 8 μέρη τῆς γῆς 16, 29 — γαίης ἐν κευθμῶνι fr. Orph. 117, 15

γῆινος 39, 22

γηρᾶν. ἀνδρῶν γηρώντων 20, 33

γίνεσθαι. τὰ γινόμενα καὶ φθειρόμενα 17, 18 πᾶν τὸ γενόμενον φθαρτόν 18, 20 πᾶν τὸ γινόμενον ὑπ' αἰτίου γίνεται τινος καὶ τούτου κινουμένου 18, 21 πᾶν τὸ γινόμενον ἐν χρόνῳ γίγνεται, κατὰ καιρὸν δὲ οὐ 33 41, 2 (κόσμος) ἐν χρόνῳ γινόμενος 18, 33

γενητός ἀριθμός, dist. ἀληθινός 23, 17 19 (πρᾶγμα) 18, 3 (σῶμα) 21, 32 γενητὰ κυρίως τὰ ἀπὸ χρόνου γεγονότα 22, 1 (Platonī) γενητός ὁ κόσμος κατ' αἰτίαν... καὶ οὐ κατὰ χρόνον 18, 12 sqq. 33 sqq. θεῖον γενητόν, opp. ἀνθρώπειον γενητόν (ex Plat.) 21, 6 sqq. 22, 34 23, 23 sq. 24, 6 sqq. 35, 32 sq. 72, 4 9 γενητόν, opp. ἀγένητον 18, 16 19, 13 sq. 135, 28 πᾶν γενητόν φθαρτόν (ex Aristot.) 18, 9 19, 10 15 τὸ φθαρτόν γενητόν 19, 6 sq. dist. φθαρτὰ 26, 1 τὰ γενητὰ δοξαστὰ 138, 21 Ποσειδῶνα τὸν τοῦ γενητοῦ παντός ἢ γενητόν ὑποσάτην 137, 8

γινώσκειν, γνωστός. τῷ ὁμοίῳ τὸ ὅμοιον γνωστόν 109, 6 γνωστόν, dist. δοξαστόν 138, 22 sqq. τὰ εἶδη μόνως γνωστά καὶ ὄντως γνωστά, τὸ δὲ μὴ ὄν οὐδαμῶς γνωστόν 138, 20 27 139, 4 sqq. 16 ἡ γνώσις... κρίσις οὐσα τῶν γνωστών 66, 24

γλυκερὸς πόθος ex oraculo 65, 15

γλυκυθυμίαι τῆς φύσεως 34, 21

γλωσσοειδής 68, 1

γλώσσα τὸν ἀπὸ τοῦ πνεύμονος ἀέρα πλήτουςα 68, 3 διαλέγεσθαι ψυχὰς οὐ γλῶττα ἐχούσας 67, 38

γνώριμαι (ψυχαί) ex Plat. 109, 21 67, 37

γνώσις. τὴν ἀλλήλων γνώσιν γίνεσθαι ταῖς ψυχαῖς 67, 1 sqq. 66, 17 23 sqq. (ψυχαί) ἐπὶ γνώσιν ἀλλήλων ἰοῦσαι 67, 36 γνώσιν ἔχουσι τῶν βίων 80, 17 τὰς αἰσθήσεις γνώσεις οὐσας 66, 18 dist. δόξα 138, 22 24 πᾶσα γνώσις εἶδους τινὸς ἐστὶν ἀντιληψίς 139, 3 γνώσις ἐπιβλητικὴ 139, 3 9 13 ἀληθῆς γνώσις, conī. νοῦς 124, 7 τὴν πανταχόθεν (νοῦν) περιλαμβάνουσαν... γνώσιν 70, 3 γνώσεις νοεραὶ

124, 2 (ἐσκιαγραφημένοι) 78, 26 (μερικώτεροι εἴτε τεχνικαί εἴτε ἐμπειρικαί) 37, 20 διὰ δρεξίν ἄλογον καὶ γῶσιν, opp. διὰ νοῦν 98, 29 τῆς γνώσεως δρεξίς 37, 27 ἀνευ μεσότητος . . . γνώσεως ἀδύνατον παραγενέσθαι 115, 9

γνωστικός. γνωστικὴ δύναμις 86, 2 139, 26 γνωστικαὶ ἐνέργειαι 79, 20 124, 1 τὰς ψυχὰς γνωστικὰς οὐσας 66, 21

γνωστόν cf. γιγνώσκειν

γοητευόμενος (ὑπὸ τῶν Σειρήνων) 34, 21

γονή 30, 24 36, 23

γόνιμος (σπέρματα, opp. ἄγονα) 31, 14 (ἀγαθά) 32, 11 (ἀνεμοὶ) γόνιμοὶ ἀρρένων, θηλέων 31, 11 γονιωτέραν ἔχοντες δύναμιν 31, 9 κατὰ τὰς γονίμους (νοῦ) δυνάμεις 70, 2 τὸ γόνιμον (τῆς οἰκείας φύσεως) 30, 26 31, 5 τὰ γόνιμα μιγνύσιναι 31, 1

* γόνιοι τῆς φύσεως 30, 27

γράμματα. λήθην ἴσχειν τινὰς καὶ αὐτῶν τῶν γραμμάτων 123, 10 οἷον γράμματα ἄρῳσα . . . γεγραμμένα ταῦτα 79, 22 ὥσπερ ἐν γράμμασι γραφομένης ὁρᾷ τὰς τῶν ἀριθμῶν δυνάμεις 32, 3 οἱ ἀληθεῖς νόμοι δέονται γραμμάτων οὐδὲν 96, 17 ἐν τοῖς περὶ τοῦ Ἄιδου γράμμασιν 62, 1

γραμμῆ. αἱ ἐκ τοῦ κέντρου γραμμαὶ 70, 5

γραφή. τὴν γραφὴν ἐκδεδώκασιν 59, 33

* γραφικὰς διαστροφὰς *scripturas diversitates* 59, 30

Γύγης. τὸ κατὰ τὸν Γύγου πρόγονον διήγημα (Platonis) 60, 31

γυμνάζειν. τοῖς περὶ ἀστρολογίαν γεγυμνασμένοις 91, 26

γυμναστικὴ 15, 12 21 37, 6 40, 34

γυμναστικός 104, 26 28

γυμνός. οὐδὲ τὰ δειμάτα ταῦτα . . . γυμνὰ τέθεικεν 58, 16

γυναικεῖος βίος 103, 10 γυναικεῖα δαιμόνια 63, 16

γυναικωνίτις, opp. ἀνδρωνίτις 103, 14

γωνία ὀρθή 32, 13 (suppl. γωνία 30, 6 32, 16)

δαιμόνιος. δαιμονία τάξις 38, 22 50, 28 95, 26 δικαστικαὶ τάξεις θεῖαι καὶ δαιμόνιαι 101, 5 δαιμόνιον γένος 33, 38, 115, 29 (Plato) ψυχῶν γένη τέτταρα ποιῶν θεῖον δαιμόνιον ἥρωϊκὸν ἀνθρώπινον 112, 7 (ψυχαί) 112, 12 (ψυχῆν) γίνεσθαι . . . δαιμονίαν καὶ θείαν 98, 28 δαιμόνιον ὄχημα, dist. θεῖον, ἀγγελικόν 20, 29 δαιμόνια σάματα, conp. θεῖα 22, 20 δαιμόνια κινήματα 22, 25 δαιμονία

οὐσία 75, 4 πρόνοια δαιμονία 51, 3 conp. θεῖα 45, 6 γεννησάι προνοίας . . . ἐκ τῶν θειοτέρων τὰς δαιμονιωτέρας 74, 16 δαιμονία ἐπίπνοια 91, 3 115, 5 δαιμονία τύχη 90, 27 τὸν δαιμόνιον τρόπον 110, 25 τρόπον δαιμονιώτερον, dist. θειώτερον 57, 21 — οὐ πᾶν τὸ δαιμόνιον λογικόν 115, 27 sq. τὰ δοκοῦντα εἶναι δαιμόνια 102, 18 δαιμόνιων γυναικείων δυνάμεις 63, 16 — ὁ δαιμόνιος Ἀριστοτέλης 64, 27 123, 6 129, 4 δαιμονίως εἶπεν 72, 17

δαίμων φύλαξ καὶ ἀποπληρωτῆς (ex Plat.) 107, 7 71, 8 sqq. 85, 39 118, 21 sqq. 120, 2 121, 7 sqq. δαίμων ἐκάστου τις ἴδιος 90, 23 91, 17 (ἐπίτροπος, προστάτης) 118, 23 71, 8 τῶν γενεσιουργῶν βίων ἐφοροὶ δαίμονες 74, 17 (ἐπίσκοποι τινες) 74, 8 τὰς ψυχὰς ἀιρήσασθαι τὸν δαίμονα 74, 6 sqq. ὁ εἰληχῶς δαίμων 51, 3 57, 7 73, 26 δαίμονας ἐφίστησι ταῖς ψυχαῖς (ὁ προφήτης, ἡ Λάχσις) 73, 14 90, 28 118, 24 ψυχῆ . . . ὑπέστρωται τῷ ἄγοντι δαίμονι 121, 2 τοὺς ἐπὶ ταῖς ψυχαῖς τεταγμένους ἄρχοντας εἶτε ἀγγέλους εἶτε δαίμονας τῶν βίων ἡγεμόνας 54, 31 — δαίμων καὶ τύχη (ex Plat.) 36, 34 37 86, 7 sqq. 90, 22 sqq. ἀγαθὸς δαίμων καὶ ἀγαθὴ τύχη 91, 12 sqq. τῷ ἀλόγῳ ὡς δαίμων ἐφέστηκε (ἡ λογικὴ ψυχῆ) 113, 31 32

δαίμονες, opp. ἀνθρώποι 22, 24 (Plato) ἐφεξῆς τάττων θεοὺς δαίμονας ἤρωας ἀνθρώπους 112, 6 *sollemnis ordo* θεοὶ, δαίμονες, ἀνθρώπειαι ψυχαὶ 33, 34 sq. (ταῦτα παριστήσιν) τὸ παράδειγμα τῆς Σωκρατικῆς πολιτείας ἐν τῇ κόσμῳ δεικνύντα τοὺς φύλακας, τοὺς ἐπικούρους, τοὺς θῆτας τοὺς θεοὺς, τοὺς δαίμονας, τὰς ψυχὰς 54, 6 53, 25 sqq. 16, 32 36 (ἡ ἡμέτερα ψυχῆ γίνεται) καὶ δαίμων κατὰ σχέσιν καὶ θεός, ἀλλ' οὐκ αὐτὸ δαίμων καὶ αὐτὸ θεός 98, 22 sq. δαίμονες ὑπουργοῦντες τοῖς θεοῖς 56, 13 δαίμονες ἀγγελικοὶ, dist. θεοὶ 74, 18 90, 24 δαιμόνων ἢ θεῶν γενεσιουργῶν τάξις 120, 13 cf. 119, 38 δαίμονες γενεσιουργοὶ 51, 14, γενεσιουργοὶ καὶ μοιραῖοι, dist. οὐσιώδεις 74, 22 sqq. (ἐπιχθόνιοι) 64, 15 (Ἀρεῖοι) 89, 11 (ἔσχατοι) 90, 11 cf. 89, 11 sqq. (ποιναῖοι) 89, 3 (ὄλκοι) 121, 2 (ὄλαιοι) 77, 7 καὶ δαιμόνων ἔστι φύλον ἄλογον 115, 27 — οἱ ὑπηρετοῦντες (τοῖς δικασταῖς) δαίμονες 57, 4 οἱ ἐν Ἄιδου καθαίροντες ἡμᾶς ἢ κολάζοντες δαίμονες 46, 10 οἱ δαίμονες οἱ προστάται τῆς φύσεως . . . ἡμῖν ἐκφαίνουσιν τὴν ἑαυτῶν δόξαν ὅναρ τε καὶ ὕπαρ 58, 23 δαιμόνων φωναὶ 68, 21

δακτυλος. βάβδον περί τῷ δακτύλῳ κινουμένην 70,12 ἐπὶ δακτύλου τιθέντας (ἀριθμόν) 22, 8

δαμαστῆ τῷ ἀσθένει 53, 33

δαπανᾶν. δαπανηθήσεται πᾶν τὸ θνητὸν (εἰς ψυχῶν γένεσιν) 49, 17

δασυντέον ἐν τῷ ἐκφωνεῖν, opp. φιλωτέον 33, 6

δάφνη. οὐδ' ἐπὶ δάφνην φέρεται κεραυνός 26, 6 Δάφνη 26, 7

δεῖτεσθαι 58, 17

δείματα 58, 5 16 (θεῖα) 59, 18

δεῖν c. gen. et inf. πλειόνων γὰρ δεῖ τῇ πόλει προσεῖναι καὶ σάζεσθαι ἢ ἂν δεῖται ὁ εἰς (nisi legendum πρὸς τὸ εἶναι) 131, 3 τοῦ καιροῦ τοῦ δέοντος εἰς τοὺς γάμους 40, 35 ἔσται δέον c. inf. 28, 14 ὥς δέον ὄν c. acc. c. inf. 90, 3 δέον c. inf. 71, 7 — δέοντος (pro δέον): δέοντος γιγνώσκειν 92,30 (ubi del. adn.) δέοντος αὐτὸν ἀγγελοῦ γίνεσθαι 125, 23 (cf. δειχθέντος in Tim. p. 312c) — δέοντως 84, 2

δεῖν ἰσγὰρ αὐτὸ τὸ δέον (ex Plat.) 131, 14

δεινός. δεινὴ μεταμέλεια 86, 5 δεινὴ λήθη 79, 35 126, 4 δεινὴ ἐκροτὴ τῆς τοιαύτης γένεσως 122, 18

δεκάμηνος (τῆς πρώτης γενήσεως χρόνος) 133, 2

δεκαμοιρία 75, 24 sqq.

δεκανοί, conii. ἀστέρες 27, 36

δεκάς 25, 15 18 33, 37 35, 16 50, 27 ἡ δεκάς Διονυσιακῆ 25, 13 ἡ δεκάς οὐσα δευτερωδομένη μονὰς τοῖς δαίμοσιν (προσθήκει) 33, 35 (τῆς νοεραῆς οὐσίας αἰτία) 25, 17 (τῷ λόγῳ πρέπουσα) 103, 19

δεκτικός ἀρετῆς (βίος) 76, 30 φρονήσεως δεκτικός λόγος 43, 20

δέμας (κύνεον) fr. Orph. 116, 33

δένδρα 62, 19 121, 16

δέρμα φάκης 26, 5

δεσμεύειν. ὑπὸ τῶν Σειρήνων δεσμευθεῖς 34, 20

δεσμός 74, 33 136, 39 δεσμοὶ φυσικοὶ 62, 29 τῆς ψυχῆς οἱ περὶ τὸν μυελὸν δεσμοὶ 62, 2 63, 12 ὥς ὁ κόσμος ἐκ πολλῶν ἐστὶ δεσμῶν . . . οὕτω καὶ ἡδε ἡ πολιτεία παντοῦτος ἔσχειν δεσμούς 17, 26 28 (ψυχαὶ) τὸν παχὺν τοῦτον περὶ τειχισάμεναι δεσμόν (sc. τὸ σῶμα) 79, 35 ἵνα γενώμεθα . . . τῷ ἐσχάτῳ τοῦτ' δεσμῷ σύζυγοι 121, 38 τὸν τῆς αἰτίας προβεβλημένους δεσμόν 43, 28 τὸν τῆς ἰδέουτος δεσμόν 137, 2 τὸν μέγιστον τῶν δεσμῶν καὶ ἀλλοτρίον, τὴν ἀναλογίαν 131, 23

δεσποτήρια τῆς τίσεως 54, 38 117, 17

δεσπόζειν 77, 9 sq.

δέσποινα. κόρη καὶ δέσποινα (ex Plat.) 73, 20

δεσπότης (γενέσεως Ἥλιος) 26, 4 τῶν πικροτάτων δεσποτῶν 77, 4

δεσποτικός 77, 12

δευτερωδομένη μονὰς (ἡ δεκάς) 33, 35 cf. τριωδομένη

δέχεσθαι *interpretari* 60, 21

δή. ὅτι μὲν οὖν ἐστὶ τοῦτο δὴ τὸ ἐφ' ἡμῖν 126, 20 — saepe relativo iungitur δ δὴ, δ δὴ, αἶ δὴ 100, 27 116, 5 118, 16 121, 15 130, 14 131, 5 117, 23 119, 36 124, 2 83, 7 al. ὅτου δὴ 132, 35 ὅθεν δὴ 122, 33 ὅσῳ δὴ 119, 24 — pronomini τις praemittitur ὑπὸ δὴ τινων θεῶν, διὰ δὴ τινος ἀμαρτάνας, κατὰ δὴ τινος περιόδου sim. 67, 32, 90, 16 97, 35 101, 10 13 102, 33 116, 15 νόμοι δὴ τινές εἰσιν ἔμψυχοι al. 96, 19 125, 9 — *κατὰ τῆς Ἀνάγκης δὴ τὴν βούλησιν (cf. adu.) 120, 1 — δὴ οὖν (Platonium) initio enuntiatu transitum parat = *iam* 73, 22 113, 20 132, 11 133, 17 76, 7 85, 4 al. in apodosis ὅπου γε . . . πολλῶ δὴ οὖν μᾶλλον 113, 31

*δηλονότι (traditur ἔηλον) postpositum 17, 31 109, 10 113, 32 [id. corr. ap. Porphyrium Stobaei II 8, 39 p. 168, 29 Wachsm.]

δηλοῦν. ἡ διὰ (Θαμύρου) δηλουμένη ψυχὴ 101, 16 ἦν (ζῶην) ὁ χαλκὸς δηλοῖ τῷ ποιητῇ sim. 39, 4 38, 29

δήλωσις 81, 4 * 78, 38

δημηγόρος τῶν τοιῶνδε λόγων 85, 22

δήμιοι τοῦ τυράννου (ex Plat.) 58, 1 (κοσμικοὶ) 54, 36

δημιουργεῖν (χαλινόν) 47, 24 τοῦ δημιουργηθέντος 47, 22

δημιουργία *fabricatio mundi* 17, 25 22, 4 38, 17 82, 6 124, 38 αἱ τρεῖς δημιουργίαι (ἔλη, Διονυσιακῆ, Ἀδωνιακῆ) 17, 14 Διὸς ἄμα καὶ Ποσειδῶνος . . . δημιουργίας 51, 18 124, 24 25

δημιουργικὴ βούλησις 17, 28

δημιουργός Platonis 17, 24 18, 33 111, 18 112, 21 113, 16 οἱ ἐν τῷ κόσμῳ δημιουργοὶ 87, 13 ὁ ἔλος δημιουργός 17, 19 tres demurgii 17, 16 cf. δημιουργία

Δημόστρατος Ἀμφιπολίτης 64, 10 13

δήπουθεν 73, 23 89, 20 94, 8 109, 35 124, 20 126, 28 ἔηλον δήπουθεν 43, 23 96, 21 120, 3 124, 26 125, 4

διαβαίνειν (Ἀθήνης ποταμόν) 126, 3 5 τὰς εἰς ἡμᾶς κινήσεις διαβαίνουσας (ἀπὸ τῶν

Μοιρῶν) 119, 4 ἐξ ἀλόγων εἰς λογικά δια-
[βαιν]ουσῶν ψυχῶν 106, 7
διαβάλλειν intrans. *traiisere* (ψυχή) καὶ
ἐπὶ τὸ ἄνω διαβάλλουσα καὶ ἐπὶ τὸ κάτω
98, 24 ζωῆς εἶδη... ἄνω τε καὶ κάτω δια-
βάλλοντα 103, 15
διαβιοῦν 57, 9 διαβίωσαι... βίον 76, 8
διαδέχεσθαι 99, 17
*διαδιδόναι. εἰς πᾶν τὸ σῶμα διέδωκιν τοῦ
ψυχωθῆναι δύνανται 62, 18
διαδιδράσκειν 83, 7
διαδρομαὶ ἀστέρων διαττόντων 124, 36
διαζῆν 74, 18
διάθεσις 27, 21 110, 3 τὰς ἔνδον ἐν ταῖς
ψυχαῖς διαθέσεις 67, 5 τὰς τῶν ποιητικῶν
μύθων διαθέσεις 59, 14
διαθεσμοθετεῖν (vox Platonica Tim. 42^d)
53, 27
διαίρειν. ὁ νέμων καὶ διαίρων τὸν διελόντα
ἀπὸ τῶν ὅλων τὰ μέρη (ἀπεικονίζεσθαι βού-
λεται) 17, 17 (δαίμονες) διαιρεθέντες περὶ
τοὺς θεοὺς 74, 24 διηρημένοι λέξεις 66, 9
τὴν... διηρημένην ἐν τῇ γενέσει ζωῆν
125, 5 (τὸ ἀγαθόν) μὴ διηρημένον ἐν τοῖς
μέρεσιν 132, 3
διαίρεσις 105, 27 ὡς εἰς μεγάλα μέρη
ποιήσασθαι τὴν διαίρεσιν 57, 12 (λόγων,
ῥημάτων) 84, 16 23 (ζωῶν, βίων) 91, 23
106, 4 διαίρεσις τῶν ψυχῶν 57, 15 σωμα-
τικὴ διαίρεσις, opp. νοερά ταυτότης 34, 11
ἐκ διαίρεσεως 108, 11, 129, 7
διαιρετικός, copl. φθαρτικός 41, 10 διαιρε-
τικαὶ δυνάμεις 89, 8
δίαιτα *diagmōisio* τοῦτο μὲν διαίτης ἔτυχεν
ἀρκούσης πρὸς τὸ παρόν 81, 34
διακληροῦν (βίων παραδείγματα) 72, 20
διακλήρωσις 71, 12 125, 20
διακόπτειν τὸ συνεχές 84, 17 τυραννίδων...
μεταξὺ διακοπτομένων 81, 6
διακορής 61, 5
διακοσμεῖν 38, 16
διακόσμησις 56, 37
διάκοσμος. πᾶς ὁ μοιραῖος διάκοσμος τῶν
θεαινῶν 73, 9
διάκρισις, opp. σύγκρισις 29, 11 θερμότητος
διάκρισις 30, 33
διακριτικός. ἐτερότητα τὴν διακριτικὴν
πάντων 30, 33
διαλαμβάνειν 57, 10 κολάζουσι διαλαμ-
βάνοντες (ex Plat.) 54, 38
διαλάμπειν 73, 21
διαλεκτικός. διαλεκτικὴ (ex Plat.) 94, 12
μαθηματικῶς θεωρησαὶ καὶ διαλεκτικῶς 33, 18

διάλεξις 68, 6 διαλέξεις 68, 9
διάλυσις τοῦ σώματος 48, 23 24
διαμαρτία τῆς σποράς 27, 30
διαμαρτύρεσθαι 77, 28 85, 22 102, 25
διαμένειν 92, 7 διαμένειν ἀκινήτους 62, 22 δια-
μένον ἐπὶ πλείστον ὅσον χρόνον τὸ σῶμα 62, 13
διάμετρος. ἡ διάμετρος τῆς πεμπάδος 35, 10
ἐν τῷ (1. τῇ) διαμέτρῳ (τοῦ τῆς ἀποκνήσεως
ἡλλοῦ) 29, 22
διαμονή 62, 30
διανέμειν. ὅσα... ἐκ τοῦ παντός διανέμεται
ταῖς ἐλομέναις 82, 13 ὡς διανενομένηται ἐν
τῇ ἱερατικῇ τέχνῃ 32, 23
διανήχεσθαι (πέλαγος πλασμάτων) 100, 11
διανοεῖσθαι. διανοηθῆναι πρὸς ἑαυτὴν 67, 26
ἐφ' ἑαυτῶν ἀθάνατα διανοουμένων 74, 5
διανοήσεις 68, 9
διανοητικός. τὰς ἐνεργείας τῆς λογικῆς
ψυχῆς τὰς νοεράς καὶ διανοητικὰς 49, 4
διάνοια 105, 6
διανομεὺς κλήρων 73, 25
διανομή κλήρων 70, 22 78, 38 of. 72, 22
79, 5 80, 23 (τοῦ κατ' ἀξίαν) 55, 30 (τῶν
δύο ἀρμονιῶν) 33, 26
διαπεραίνεσθαι (vox Platonica) λόγον
διεπεράνατο 53, 13
διαπνεῖσθαι pass. 62, 28
διαπορθμέυειν (vox Platonica Symp.
202^e) 119, 35
διαπόρθμοι δυνάμεις 50, 2
διάπυροι καὶ ἀγριοί... δῆμοι (ex Plat.)
58, 1 57, 5
διάρθροῦν. διηρθρωμένην ποιεῖν τὴν φωνήν
68, 4 τούτων... διηρθρωμένων ἡμῖν 113, 20
διάρθρωσις τοῦ λόγου 48, 4
διαρθμεῖν. τούτων δὲ διηρθρωμένων 71, 28
διασαφεῖν 60, 2
διασημαίνειν 67, 13 104, 2
διασκευάζειν. ὡς σοφρονιστικὰ ταῦτα διε-
σκευάσθαι τοιῶσδε 105, 23
διασκέπτεσθαι 111, 7
διασπείρεσθαι pass. 79, 6 (εἰς τὴν ζωῆν)
125, 4
διάστασις (vocab. gramm.) 73, 35
διαστέλλειν *despñire* 47, 38
διάστημα χρόνου 109, 32
διαστρέφειν. διαστρέφονται (ψυχῆς κύκλοι)
77, 23
διαστροφή πράξεων 135, 23 διαστροφὰι γρα-
φικὰι *diastrophatae scripturae* 59, 30
διάστροφος 135, 23 διάστροφον εἶδος
17, 17
διασηματίαις τοῦ ὅλου 27, 6 (ἐπεσθαι

ταῖς) τοῦ κόσμου διασηματίζει τὰς ἐν ταῖς ἐκτροπαῖς διασηματίζεις 27, 17
 διασώζειν (ἀναλογίαν) 39, 37
 διατάξεις Πλατωνικαί περὶ τῶν ὑπὸ γῆς λήξεων 117, 33
 διατάττειν ἢ τὸν ὄλον οὐρανὸν διατάττουσα Λάξεις 51, 7 ταῦτα ἐπόμενος Ὀρφεὶ διατάττει Πλάτων 117, 35 [cf. Porphyrius Stobaei I p. 421, 24 425, 1 Wachsm.] — med. περὶ λογικῶν μόνον διαταττόμενος ψυχῶν 107, 2
 διατείνειν. (τέξιν) μέχρι τῶν ἀτομωτάτων διατείνουσιν 56, 32 (νόμων) εἰς πᾶσαν τὴν τοῦ κόσμου πολιτείαν διατείνοντων 96, 29 — med. *considerare* οἱ Αἰγύπτιοι . . . διατείνονται 29, 14
 διατέμνειν 84, 23 λόγους μεταξὺ διέτεμεν 84, 10
 διατιθέναι τὴν διήγησιν sim. 61, 22 49, 11 εὐ γὰρ ἢ κακῶς διαθεῖναι . . . ἑαυτοῦς 71, 25 τὰς τῶν ζώων γενέσεις (ἀπὸ τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς) πάσας διατιθεῖς 113, 14
 διατρέβειν περὶ τὸ ψεῦδος al. 57, 29 23 13 53, 5
 διατριβή (ἐν πολέμῳ) 56, 27 (ἐν οὐρανῷ) 65, 22 (ἐν Ἄιδου) 58, 18
 διάττοντες ἀστέρες 124, 33 36 om. ἀστέρες 50, 8 51, 19 21
 διαφέρειν. οἷς ἡ Πλάτωνος φιλοσοφία διαφέρει τῶν ἄλλων ἀπάσῶν 117, 36 περὶ ταῦτα πολὺ σχόντα τὸ διαφέρον 67, 9 — pass. *iacitari* *(τὴν ψυχὴν) διενεχθεῖσαν πόρρω τοῦ σώματος 65, 5
 διαφύγειν 55, 2
 διαφθείρειν. τοὺς διαφθείροντας τὸν κόσμον 25, 33
 διαφοραὶ *dissensus* 59, 30 διαφοραὶ τῶν βίων 57, 7 103, 28 104, 1 (81, 5)
 διάφορος. ὡς διάφορος ἄν 56, 29 διαφορότητες 40, 4 53, 8
 διαφωνία, opp. συμφωνία 135, 27
 διδασκαλία. τρόπος διδασκαλίας 17, 9 58, 34 διδάσκαλος τῶν πραγμάτων 56, 10
 διδόναι *concedere* ἀθανάτους εἶναι διδῶσιν τὰς ψυχὰς 116, 22 μαντικὴν διδόναι 58, 13
 διεγείρειν 76, 4
 διεξάγειν τὸν βίον 101, 3
 διεξαγωγή. τὴν κατὰ φύσιν ἐκδύστην διεξαγωγήν 98, 21
 *διεξελίττειν τὴν περιτροπὴν 21, 5
 διέξοδος 93, 25 τῆς ζωῆς ποικίλας διεξόδους 51, 11
 διερευνᾶσθαι act. 53, 13

διέρχασθαι. περὶ τούτων . . . διήλθομεν 80, 34
 διήγημα 60, 31 33 61, 9 16
 διήκειν. μία πρόνοια διήκει 55, 8 φῶς τὸ διήκον δι' ἄλλης τῆς οὐρανῶν περιφορᾶς 50, 30
 διέναι (διὰ τοῦ θρόνου τῆς Ἀνάγκης) 121, 7
 Δίτιος ὁ ἀετός 103, 4 ἡ μὸνὰς Δίτιος 25, 13 (ἄρα ἐαρινὴ Δίτιος) 30, 34 Δίτιος ποιήσις 124, 23 Δίτιοί τινες καὶ Ποσειδῶναι ἐνέργειαι 124, 20
 διοιστάνειν πρὸς ἀλλήλους, opp. συνάπτειν 95, 17 διοιστοῖ ἡδονὰς καὶ λύπας sim. 40, 25 73, 3 τὰ φυτὰ διέσθησε τῶν ζώων 20, 4 med. εἴθ' οὕτως αὐτὰς διασθησάιτο τις 40, 6 — διοιστῆκαμεν ἐκείνων 97, 29 cf. 74, 35 πλείστον ἡμᾶς τοῦ ἀγαθοῦ διοιστάναι 124, 6 τῶν κατ' εἶδος διοιστῶτων 81, 4
 δικαιοσ. τὰ δίκαια (θηρία) μεταβάλλειν εἰς τὰ ἡμέρα (ex Plat.) 106, 9 sqq.
 δικαιοσύνη 135 sq. τὴν σύμπασαν τῆς δικαιοσύνης θεωρίαν 52, 25 οἱ ὑπὲρ δικαιοσύνης λόγοι, ἀγῶνες 56, 15 21 sq. 53, 21 τῶν περὶ πολιτείας σκευμάτων εἰς τὴν δικαιοσύνην ἀναφερομένων 56, 24 53, 11 54, 10 ὁ τῆς δικαιοσύνης πρὸς τὴν ἀδικίαν λόγος 53, 24 οἱ τῆς δικαιοσύνης καὶ ἀδικίας μισθοὶ 54, 7 56, 11 34 ὡς ἔστιν καὶ ἐν ἀλόγοις ἀδικία καὶ δικαιοσύνη 108, 7 (τὴν πεντάδα) ἱερὰν δικαιοσύνης 25, 25
 δικαιοτήρια (ex Plat. Phaedr. p. 249^a) 68, 27 109, 23
 δικασταί (in Plat. mytho) 50, 14 54, 15 sqq. 33 57, 3 δικασταὶ ἐν Ἄιδου τῶν ψυχῶν 100, 32 101, 7
 δικαστικὸς τόπος 49, 37 50, 12 sqq. εἶδη ζωῆς δικαστικά 100, 32 δικαστικαὶ ψυχαί, δικαστικαὶ τάξεις θεῖαι τε καὶ δαιμόναι 101, 4
 δικελλοειδῆς (δέξιν) 137, 23
 δίκη, conpl. νόμος 85, 23 108, 7 conpl. πρόνοια 54, 33 55, 33 ἢ ἐν τῷ παντὶ (vel ἐν τῷ κόσμῳ) δίκη 90, 16 87, 29 51, 13 συναρμόζει τὰ γινόμενα τοῖς βίοις ἢ δίκη 88, 5 87, 29 τῆς Δίκης . . . ταύτην περὶ τινῶν τὴν ψῆφον ἐκφερούσης 88, 2 cf. 15 17 27 89, 2 δίκην τίνουσιν 107, 31 τὴν τῶν Τιτάνων μωτικὴν δίκην 116, 13 κατὰ δίκην 75, 14 79, 10 11 86, 27 108, 6 — (πεμπάς) ἱερὰ λέγεται τῆς δίκης 50, 16
 διοικεῖν ἡμᾶς οἷον ἐκ πρόμνης 74, 29 διοικεῖν τὸν κόσμον, τὸ πᾶν 89, 26 120, 32 τῶν ἐν τῷ κόσμῳ διοικούντων τὴν σωματικὴν φύσιν 16, 34 τὰ διοικούμενα 73, 16 120, 31

διοικίζειν ἀπ' ἀλλήλων 131, 11
 Διονυσιακός (Διόνυσος). δημιουργία Διονυσιακή, *dist. δηλ ἐτ' Ἀδωνιακή* 17, 15 ἡ δεκάς Διονυσιακή· τίκει γοῦν αὐτὸν (sc. Διόνυσον) ἐνεάμηνον ὁ πατήρ πάσης ἀποκαταστάσεως αἰτίων 25, 14
 διορᾶν 67, 15
 διορατικός (τῶν σπορίμων φερῶν) 27, 15
 διοργανώσεις φυσικαί 98, 8
 διορίζειν ἀπ' ἀλλήλων 111, 16 (τῶν διορίζουσα τὰς ψυχάς) 82, 8 *discernere* 26, 8 49, 23 96, 13 *definiere* c. acc. c. inf. 113, 28 — *med.* 116, 28 c. acc. c. inf. ἐν οἷς διορίζεται καὶ προστάττει χρῆναι ἕκαστον ἐν τι ἐπιτηδεύειν 129, 17 49, 24
 διορισμός 125, 8
 διοριστικός. τῶν δαιμονία διοριστικῆ τῶν ... περιόδων 50, 28
 δῖος. ἐν χθονὶ *δηλ fr. Orph.* 116, 34
 διότι *quia* 26, 26 58, 22 67, 14 75, 14 *praesedente vocali ponitur* = ὅτι 15, 16 31, 16 76, 5 6 77, 3 81, 23 132, 37 *al.* — *cur* 71, 29 — ἄλλον διότι *pro* ἄλλον ὅτι 76, 17 προσθεὶς διότι (δὲ ὅτι *cod.*) ... ὑπομένειε τὴν ἀρπαγὴν 31, 3
 διπλῶσεις τῶν ἀκτίων 121, 27
 δόγμα 98, 4 113, 10 114, 26 136, 4 ἡγεμόνα δογμάτων 117, 36
 δοκεῖν. ἵνα τὸ δοκοῦν εἴπω σαφῶς 57, 21 ἡ δοκοῦσα τιμῆ, δύναμις 92, 34 35
 δοκιμάζειν c. acc. c. inf. ἐδοκίμασε σέβειν τοὺς ἑαυτοῦ τροφίμους δόσιας ἐξηλλαγμένας 112, 5
 δόμον εἰς Ἄϊδαο *fr. Orph.* 117, 10
 δόξα Σωκράτους, Πλάτωνος 114, 9 17 126, 19 *dist.* γνώσις 138, 22 *sqq.* ὄρθαι δόξαι 49, 5
 δοξάζειν 138, 25 26 — δοξαστόν, *dist.* γνωστόν 138, 21 *sqq.*
 δορυφορεῖν (ἥλιον, *de planetis*) 29, 12
 δόσις. (δαίμονες) ἐκφαίνουσιν τὴν ἑαυτῶν δόσιν 58, 24 ὑποδέξασθαι τὴν δόσιν τὴν εἰς ἡμᾶς καθήκουσαν 118, 28 ἀπὸ τῶν ζωδίων ... ἔρχεται εἰς ἡμᾶς παμπόλλη τις δόσις 119, 14 τὰς τοῦ κόσμου δόσεις 71, 19 τὰς ἐκ τῆς ἀπλανοῦς δόσεις 119, 9 38 ταῖς εἰς ἡμᾶς (Μοιρῶν) δραστηρίους δόσεσιν 120, 8
 δουλεύειν τοῖς ἔθεσιν 95, 19 δουλεύει θυμοῖς, ἐπιθυμίας *al.* 77, 5 οἷς ἡ δουλεύουσα τῶν ἀγαθῶν στέρεται πάντων 77, 4
 δουλοπρεπής 77, 8 δουλοπρεπῆ φρονεῖν 83, 37
 δοῦλος. δούλου, καὶ τὸ τοῦδε χεῖρον, ἀπρηθριακός πρὸς τὴν ἀρρενα φύσιν (*i. e.* εὐνοῦχου) 103, 30 δούλην ποιοῦσαν τὴν ψυχὴν 77, 8

δράματα (*syn.* τραγικά πάθη 85, 35) τὰ τραγικά περὶ τὸν Ἄρδιαῖον δράματα 53, 5 τὰ ἐν Ἄϊδου δράματα 109, 8 τὰ ἐπόμενα τῶν βίβη δράματα 71, 7 86, 4
 δρᾶν 87, 27 *syn.* πράττειν 89, 7 *opp.* πάσχειν 39, 19 δρῶσα χωρὶς λόγων τὸν προσήκοντα θεοῖς τρόπον 118, 26 ὡς καὶ ὁ Ζεὺς εἰς τὸν πατέρα δρᾶ 30, 35 *δωφ* δὴ πλέον ... εἰς ἡμᾶς δρᾶ *sím.* 119, 24 38, 35 ὅτι καὶ εἰς τοὺς πολλοὺς δρῶσιν οἱ μῦθοι 59, 15 — τὰ δρῶμενα ἐν τοῖς τελεστηρίοις, δ καὶ δρᾶν ἐν τῶ κρυφίῳ 58, 27 59, 17
 δραστήριος (ἀριθμός) 31, 35 πᾶσα μεταστροφή τοῦ κόσμου δραστήριός ἐστίν 87, 5 (μοῖραν) δραστηρίον περὶ τὰς γενέσεις 119, 16 ταῖς εἰς ἡμᾶς (Μοιρῶν) δραστηρίους δόσεσιν 120, 7 τὸ δραστηρίον 33, 12
 δραστηκός. τὴν ἀπὸ τῶν εἰμαρμένων κινήσεων ποιῆσιν ... δραστηκώτερον ἀποφανοῦσι 31, 33
 δρόμος 138, 4 (ἐνιαύσιος ἡλίου δρόμος) 29, 1 (ἥλιος) τὸν ἑαυτοῦ δρόμον ἐξαύων 95, 22
 δυάς, *opp.* τὸ ἐν 34, 10
 δύναμις *potentia*, *viz* 89, 28 90, 4 92, 30 *sqq.* δυνάμεις, *opp.* ἀδυναμία 82, 21 83, 4 26 107, 3 *coni.* ἀρχαί, πλοῦτοι *sím.* 92, 29 78, 12 106, 32 ἡ φαινόμενη δύναμις 86, 3 *cf.* 85, 31 δυνάμεις σωματικά 83, 28 κρατητική, ἡ ἐν οὐρανῶ δυνάμεις 109, 2 4 διὰ τὴν ἐν τῶ αἰῶνι δυνάμιν ἀπειρον 19, 27 περικόσμοι δυνάμεις 33, 20 (Ἀράξιν) μεστήν δυνάμειος ἀλόου καὶ καθαρᾶς 73, 17 ἀχράντων δυνάμει διαλάμπουσιν 73, 20 ἀχραντοῖ (τῆς Ἀρείτης σειρᾶς) δυνάμεις καὶ διαιρητικά 89, 7 αἱ ἐκείνων ὄπαδοι καὶ διαπόρθμοι δυνάμεις 50, 2 (νοῦ) δυνάμεις γόνιμοι, ἀπειροὶ 70, 2 5 δυνάμεις γνωστικά (αἰσθητικά ἐτ νοητικά), *dist.* κινήσεως αἰτιαί 139, 28 γνωστικῆ δυνάμεις 86, 2 προαιρητικῆ δυνάμεις 128, 16 νοεραὶ ἡμῶν δυνάμεις 34, 16 δυνάμεις λογικαὶ καὶ ἄλογοι 51, 12 τὴν τοῦ φωτὸς δυνάμιν 28, 29 τὰς ἐναντίας δυνάμεις τῶ πυρὶ 26, 2 ἱερατικῆ δυνάμεις 68, 22 ἀριθμῶν δυνάμεις 32, 1 3 θείων καὶ μουσικῶν ὀνομάτων δυνάμεις 32, 8 αἱ τῶν παρανατελλόντων δυνάμεις παμπόλλην παρέχονται δυνάμιν εἰς τε εὐγονίαν καὶ δυσγονίαν 28, 4 μοῖραι φροσκοποῦσαι τὴν ἄλην ἔχουσι τῆς γενέσεως δυνάμιν 27, 37 ἥλιος ... τὰς πάντων ἔχων δυνάμεις 29, 9 τίνα δυνάμιν ἔχει τὰ ἔθνη παρ' ἡμῖν 96, 14 32 τὴν μεγίστην ἔχει δυνάμιν ὁ καιρὸς εἰς τὸ λύεσθαι τὴν ἀρίστην πολιτείαν 40, 38 37 4 εἰς ἀναγκάσαν μεταπίπτειν δυνάμιν 76, 27 τὸν...

λόγον δυνάμει παραδιδούς 49, 28 εἰς δόνα-
μιν 73, 7 — *facultas*, *copi.* αἰτία 96, 2 τὴν
δύναμιν ταύτην (τοῦ ἀκούειν δαιμόνων
φωνᾶς) 68, 22 τὸ πρόσφορον ἔργον τῆ
ἐαυτοῦ δυνάμει 83, 22 110, 2 — δυνάμεις,
dist. ἐνέργειαι 136, 27 αἱ ἐνέργειαι καὶ αἱ δυ-
νάμεις ἔχοντι τῶν οὐσιῶν εἶσιν 35, 29 περὶ
τοῦ δυνάμει νοῦ *sec. Aristot.* 116, 24 —
δυνάμεις *copias* δαιμόνων δυνάμεις γυναι-
κεῶν 63, 16

δυναμοῦν. διὰ ψυχῆς λογικῆς δυναμοῦσης
τὴν ἐν ἀλόγοις ψυχὴν ἐνοῦσαν 111, 12

δύνασθαι. δυνάμενοι (πλανώμενοι), *dist.* δυ-
ναστεύμενοι 28, 15 16

δυναστεύειν 96, 26 δυναστευόμενοι (*vox*
astrol.) 28, 8 *dist.* δυνάμενοι 28, 15 16

δυνατός. μείζους καὶ δυνατωτέρας (ἀρχὰς
καὶ δυνάμεις) 92, 30 τὸ δυνατώτερον . . .
τοῖς ἄρρεσιν οἰκείων 91, 9

δύο *gen.* δεῖν 19, 16 26, 21 93, 12 110, 20
δυσὶν 55, 14

δυσειδής (περίοδος) 24, 36 (ἀριθμὸς τῆς
ἀνθρωπείας περιόδου) 25, 29

δυσαισθηθεῖν, *opp.* εὐαισθηθεῖν 82, 22

δυσάπλλακτος. μουσικῆς ἔχουσα δυσ-
απλλάκτως 101, 14

δυσγονία, *opp.* εὐγονία 23, 36 27, 5 28, 5
37, 10 δυσγονία 20, 9 24, 28

δυσδιάλυτος 62, 12

δύσει. (ἥλιος) πορευόμενος ἐπὶ δύσειν 28, 29

δύσκαμπτος λόγῳ 39, 23

δυσκολώτατα 135, 13

δυσκράσια τῶν ἄρων 31, 13

δύσλυτος (πολιτεία), *dist.* ἄλυτος 17, 22 29

δυσμάθεια 83, 15

δυσμαθής, *opp.* εὐμαθής 83, 16

δυσμοιρία, *opp.* εὐμοιρία 85, 8

δυσνουθέτητος 39, 22

δυστόπαστος. τὸ δυστόπαστον 99, 23

δυσφημία. τῆς εἰς τοὺς ἥρωας δυσφημίας
100, 19

δυσχεραίνειν *c. acc.* 107, 32

δυσχερής 17, 35

δωδεκάς 65, 10 ἡ δωδεκάς περιόδου θείας
ἐστὶν ἀριθμὸς κτῆ. 125, 35

δωδεκαταῖος 125, 22

δωρεῖσθαι. τοῖς ἄλλοις οἷς δωροῦνται τὸν
κόσμον (αἱ Μοῦσαι) 41, 23

ἐαρ 30, 27

ἐαρινή (ἔρα) Δίος 30, 34

ἐαυτοῦ. τὰ γενήματα ἐαυτῆς 89, 20 (*leg.*

αὐτῆς? *cf.* 30, 30 τὰ ἐαυτοῦ γενήματα) —

ANECDOTA VARIA. II.

ἐαυτοῦς, ἐαυτοῖς *pro prima persona* εὐ γὰρ
ἢ κακῶς διαθεῖναι δυνάμεθα ἐαυτοῦς . . . καὶ
προσκατασκευάζειν ἐαυτοῖς ἀμείνω 71, 25
121, 33 — διηγουντο τὰ σφῶν αὐτῶν 109, 21
ἐβδομηκονταπεντάς 35, 19 *cf.* ὁ πέντε
καὶ ἐβδομήκοντα *s. v.* ἀριθμὸς

ἐγγεια, *dist.* ἐπίγεια (*ex Plat.*) 20, 6 7

ἐγγίγνεσθαι. τὸ τυραννίσαι ἐπιτρέχειν . . .
ἐγγέγονεν ταῖς ἐξ οὐρανοῦ κατιούσαις 108, 33
τὴν ἐκ μόνων τῶν ἐθῶν ἐγγεγονοῦσαν τάξιν
τοῖς ἡθεσιν 92, 16

ἐγγράφειν ταῖς ψυχαῖς (τοὺς εἰμαρμένους
νόμους) 96, 28

ἐγγὺς θεῶν ὄντα (γένη μακράϊωνα) 22, 5

ἐγείρειν στάσεις 40, 22

ἐγκαταδεῖσθαι ζῴοις 113, 1

ἐγκαταμένειν τῇ φύσει 34, 20

* ἐγκατατάττειν τοῖς ἔργοις μεταξὺ τοῦς
λόγους 84, 14

ἐγκείμενος τῇ οὐσίᾳ (λόγος) 35, 28 ἡ
καρδία τὸ ἐμπόρευμα τῆς ζωῆς εἶχεν ἐγκεί-
μενον τῷ βάθει 62, 7 ἀναπνοῆς αὐτῶν τινος
ἐγκειμένης 63, 9 τοῦ ὀνόματος ἐγκειμένου
(τῆ γραφῆ) 59, 32

ἐγκεντρίζειν. τῆς ὀρθῆς γενίας κατὰ τῆς
ἠεροσκοπούσης μοίρας ἐγκεντριθεῖσης 32, 13
[*in Romp. p.* 359, 25 *Bas. leg.* εἰς τὴν
ἐνεκεντριθεῖσθαι φύσιν]

ἐγκόσμιοι. ἐγκόσμιοι θεοὶ 76, 19 (φύλακες
ἐγκόσμιοι τῶν ἐν τῷ κόσμῳ νόμων) 54, 29
τὰ ἐγκόσμια 24, 31

ἐγγχειρίζειν. τῶν τὰ πράγματα τῆς Ἀμφι-
πόλεως ἐγγχειρισμένων 64, 20

ἐγγχωρεῖν. ὡς ἐγγχωρεῖ (*cf. adn.*) 78, 30

ἔδρα τῆς Ἀνάγκης 121, 11

ἔδραϊος. τὸ ἔδραϊον καὶ συνα[γῶρον] εἰς ἐν
τῶν πολλῶν 72, 30

ἐθάς *ex oraculo* 95, 22

ἐθέλειν. οὐ γὰρ ἐθέλει τὸ σεμνὸν πρόχειρον
εἶναι τοῖς πολλοῖς 17, 7

ἐθίζειν. ἐθίσαντα τὰ στοιχεῖα τοῖσδε ζῆν
(*ex oraculo*) 95, 20

ἐθισμός 47, 33

ἔθνος. παρὰ τισιν ἔθνεσιν γάλα σπένδουσθαι
τοῖς θεοῖς 68, 34

ἔθος *def.* τὸ ποτὲ οὐκ ἄλλως ἀλλ' ὡσαύτως
ἐπιτηδεύθῃν 95, 27 τὰ ἔθνη νόμιμα ἅτα
βούλεται εἶναι, νόμοι δὲ τινέες εἰσὶν ἐμψυχοὶ
96, 15 18 πάμμεγα δύναται τὰ ἔθνη παρὰ
πᾶσιν 95, 16 *sqq.* πόθεν ἔλας τοῖς ἔθεσιν
ἡ ἰσχύς 96, 12 *sqq.* εἶναι τινα καὶ τῶν
ἐθῶν μετρητικὴν αἰτίαν 96, 8 10 τὴν ἐκ
μόνων τῶν ἐθῶν ἐγγεγονοῦσαν τάξιν τοῖς

ἤθεσιν 92, 16 (ψυχαί) ἐν ἔθεσι μόνον χρηστοῖς βεβιωκυῖαι (acc. Plat.) 92, 7 10 τούτων ἐν ἔθεσιν ἐγεγόνει πρότερον 76, 8 τὰ ἀπὸ τῆς ἱστορίας ἔθη 104, 14 ἔθος ἦν c. acc. c. inf. 126, 10

εἶδέναι. οἶδεν γὰρ καὶ φυτῶν αἰσθησιν (Plato) 20, 5 ταύτην καὶ ἐν Τιμαίῳ θεὸν οἶδεν 127, 20 τὸν ἥλιον μέσον οἶδε τῶν πλανητῶν 60, 8 — c. inf. οὐδὲν οὕτως οἶδεν συνδεῖν τὰ ὄντα 131, 13 πολλοῖς ἡ ἱστορία τῶν κακῶν εἰς ἀγαθὸν τελευτῶν οἶδεν 93, 4 εἰδητικῶς. τὸ εἰδητικὸν ἀγαθόν, opp. αὐτὸ τὸ πρῶτον 139, 35

εἶδος *species figura* ἐν ἀνθρώπου εἶδει 109, 26 τὸ εἶδος τῶν ἐν γενέσει φερομένων 122, 20 17 ἐπὶ τῆς ἑκατοντάδος ἦν τὸ εἶδος κυβικῶν 26, 24 — *genus* ὁποῖόν ἐστι τὸ εἶδος τῶν Πλατωνικῶν μύθων 82, 32 τρία διάφορα εἶδη (τὸ ἔλαεινόν, τὸ γελοῖον, τὸ θαυμάσιον) 97, 4 ἑκάστην τῶν ἰδεῶν . . . τῶν ζώων εἶδη γεννᾶν 115, 35 116, 8 εἶδη τῶν βίαν 74, 7 εἶδος vel εἶδη τῆς ζωῆς *maximissime legitur* (dist. γένος ψυχῶν 111, 24) 15, 23 20, 22 30 25, 8 36, 38 38, 9 58, 11 67, 15 71, 4 17 sqq. 72, 10 76 10 80, 31 82, 9 83, 20 86, 20 91, 23 100—119 *passim* εἶδη τῶν ζώων 51, 8 81, 1 100, 22 εἶδη ζωῆς κρείττονα καὶ χειρόνα 40, 3 91, 18 82, 11 εἶδος ζωῆς ἀλογον, λογικῶν 34, 5 35, 14 53, 20 136, 26 cf. 39, 11 (νοερόν) 38, 29 (δδικα) 106, 1 (δικαστικά) 100, 32 εἶδη τῶν ἀρμονικῶν 34, 21 εἶδη τῶν μεταβολικῶν 106, 3 κατ' εἶδος 81, 4 20, dist. κατ' ἀριθμὸν 112, 34

μᾶς ζωῆς πάντα (τὰ ἐν τῷ κόσμῳ) συνεχώσης καὶ εἶδους ἑνός 131, 27 εἶδος, dist. ὄλη 116, 6 8 131, 30 138, 13 τὸ εἶδος ἐξ ἄλλης παγαγίνεται τοῖς ζώοις ἰδέας 116, 6 τῆς πολιτείας ὄλης τὸ εἶδος ἐν τῷ παντὶ προϋπάρχον 54, 8 27 ὁ ἐπανορθῶν τὸ διάστροφον εἶδος 17, 18 τὸ τῆς ἀρετῆς εἶδος ἐν μεσότητι θεωρούμενον 82, 27 εἶδος (ἀνομοιότητος), dist. αἰτία 41, 10 εἶδος τῆς αὐτοπραγίας 25, 26 οὐδὲν τῶν εἰδῶν εἰλικρινές ἐστιν 138, 13 ἡ ὁποιασὺν τοῦ εἶδους μέθεξις 138, 15 τὰ εἶδη μόνως γνωστὰ καὶ ὄντως γνωστὰ 138, 20 139, 3 sqq.

εἰδωλικά καὶ ψευδῆ καὶ φαινόμενα 136, 6 εἰδωλον τῆς συμφωνίας 135, 23 εἰδωλα τῶν ἀγαθῶν, opp. ἀληθινὰ 78, 27 (ἔθη τῶν ὄλων εἰδωλα) 97, 1 ὄλικα εἰδωλα 45, 9 εἰδωλοποιός 46, 22 εἰκάζειν 39, 25 61, 17 111, 31 112, 9

εἰκονικὸς (λόγος) 17, 11

εἰκός. ἀνευ εἰκότων καὶ ἀποδείξεων (ex Plat.) 126, 16 cf. 118, 2

εἰκοσάς 103, 17 20

εἰκῶν 72, 30 εἰκόνες οἰκεῖοι ταῖς ψυχαῖς καὶ τοῖς κοσμικοῖς παραδείγμασιν 17, 12 τούτων . . . ὁ οἰδηρος εἰκῶν 39, 24 κύκλος εἰκῶν νοῦ sim. 70, 1 4 69, 27 ὁ ἑκατὸν εἰκῶν τῆς λογικῆς ψυχῆς sim. 34, 8 8 35, 15 1 25, 26 ὁ πᾶς χρόνος αἰώνος ἐστί τοῦ παντός εἰκῶν 19, 21 οἱ ἀληθεῖς νόμοι τῶν κοσμικῶν εἰσι νόμων εἰκόνες 96, 34 (λογικῆς ζωῆς) εἰκῶν ἡ αἰσθησις sim. 113, 8 9 73, 35 79, 20

εἰλεῖν. ἐν πάθεισιν εἰλούμενον 39, 26

εἰλικρινές, opp. συμμιγές 138, 13

εἰμαρμένους χρόνος 108, 2 εἰμαρμένοι νόμοι (ex Plat.) 96, 28 111, 19 127, 31 εἰμαρμέναι περίοδοι 20, 10 24, 26 εἰμαρμέναι κινήσεις 31, 32 εἰμαρμένη ποίησις 25, 29 ἡ εἰμαρμένη 24, 24 sqq. 50, 37 def. acc. Plat. φύσις τοῦ παντός 127, 26 38 cf. 20, 14, αἰτία τῶν τοῦ κόσμου περιόδων 126, 36 sqq. 27, 11 31, 36 dist. πρόνοια et τὸ ἐφ' ἡμῖν 126, 19 128, 1 4 17 25 — (μοιρῶν) ὡς τὴν εἰμαρμένην εἰληχυῶν, opp. ὡς θεῶν 57, 22 ζωὴν ἄξιαν τῆς εἰμαρμένης ταύτης 86, 30 καθ' εἰμαρμένην 90, 6

εἶναι. ὁ γὰρ ἂν ζῶμεν τοῦτο ἐσμέν 97, 30 τὸν μὲν δὲν ἐσμέν (νοῦν) 58, 6 τοῖς τὸ συναμφοτέρον οὔσιν 59, 5 — τὸ εἶναι 15, 22 78, 17 137, 31 (131, 3 leg. πρὸς τὸ εἶναι καὶ σάζεσθαι?) αὐτῷ τῷ εἶναι 22, 1 αὐτῷ τῷ εἶναι καθάπερ ἐκεῖνη 72, 27 ἄμα τῷ εἶναι ἐκεῖνου συνυποστάν 18, 22 τὸ εἶναι, opp. τὸ μὴ εἶναι 48, 26 sqq. τὸ μὴ εἶναι ἔλασσον εἶναι κακὸν τοῦ εἶναι κακῶς 48, 12 — τὸ δὲν, opp. τὸ μὴ δὲν 77, 36 138, 25 sq. τετραχῶς τὸ μὴ δὲν 138, 32 sqq. τὸ μηδαμῶς δὲν ἄγνωστον 139, 7 138, 27 36 το δὲν μόνον γνωστὸν 139, 8 τὸ ὄντως δὲν 138, 35, coni. ἀληθές, opp. ἐν ὄλη ὄντα οὐκ ἀληθῶς ὄντα 44, 2 τὰ ὄντα 139, 4 17 sq., opp. τὰ μὴ ὄντα 77, 38

*εἶρεῖν τὴν ἀπὸ πάντων τούτων εἰρομένην ποίησιν 119, 17

εἶρμός, coni. τάξις 119, 30 127, 1

εἶς ὁ κεν fr. Orph. 117, 11

εἶς καὶ ὁ αὐτός 21, 28 24, 20 ἀριθμὸς εἶς καὶ πολὺς ὄν 23, 37 μίαν καὶ κοινήν . . . ἐνέργειαν 39, 1 ὁ εἶς . . . θεός 24, 18 19 τὴν μίαν . . . τὴν δὲ μίαν 30, 13 *ἔν ἐνὶ . . . ὅμοιοι, opp. πάμπαν ἀνόμοιοι 27, 22 — τὸ ἐν (cf. ἔνωσις, μονάς), opp. δυάς 34, 10

- ἐν νέον (ὁ τῶν Μουσῶν ἱερός ἀριθμὸς cf. ἐννέα) 41, 28 τὸ ἐν i. e. τὸ κρείττον τῶν μερῶν ἐστὲν τελικὸν αἴτιον sec. Plat., τὸ ἄτομον καὶ τὸ τῷ ἀριθμῷ sec. Aristot. 130, 13 sqq. 24 sqq. ἐν τελικὸν καὶ ὑλικὸν 130, 21 35 τὸ μάλιστα ἐν, opp. ἐν τι 130, 19 τὸ ὡς ἀληθῶς ἐν τῷ τελείῳ ταῦτόν 131, 5 7 20 inter τὸ ἐν ἐστὶ τὸ αὐταρκές quae ratio intercedat 131, 10 sq. cf. 130, 33 sqq. τὸ ὅμοιον . . . συγγενὲς πρὸς τὸ ἐν 41, 18 15 τὸ τοῦ παντός ἐν 131, 30 sqq. μόνως ἐν κυρίως τὸ πᾶν 131, 34 πρὸ τοῦδε τοῦ κόσμου τὸ ἐν 41, 14 τάχαθὸν ἐν καὶ τὸ ἐν τάχαθὸν 131, 36 τὸ ἐν καὶ τὸ νοητὸν 70, 7 τὸ τί ταῦτόν δὲ εἰπεῖν τὸ ἐν ὃν ἢ μετέχον τοῦ ἐνός 139, 16 τὸ ἐν τοῖς οὖσιν ἐν, opp. τὸ ὑπὲρ τὰ ὄντα 139, 17
- εισάγειν. εἰσάγονται δεῖν ἐπιμελεῖσθαι 15, 12 εἰσηγμένον (εἰς τὸν μῦθον) 124, 18
- εἰσαῦθις 120, 2
- εἰσβολὴ τοῦ διηγήματος 60, 33 61, 16
- εἰσδέχεσθαι (λόγους) 79, 18
- εἰσδύεσθαι (εἰς σώματα) 31, 17 50, 9 113, 28 116, 15 (εἰς ἄλογα ζῆα) 97, 4 (εἰς ἄλλην γένεσιν) 79, 25
- εἰσιέναι. ὅτι ἐξίεναι τὴν ψυχὴν καὶ εἰσιέναι δυνατὸν εἰς τὸ σῶμα 64, 26 sqq. δεκάς εἰς ἑαυτὴν εἰσιούσα 25, 16
- εἰσπρίνειν. ἀθρόως εἰσπρίνονται (ψυχαί) 125, 6
- εἰσπρίσεις εἰς τὰ σώματα τῶν ψυχῶν 125, 11
- εἰσοδος 65, 6 οἱ πηγόμενοι τὰς εἰσόδους ἀποστενοῦσιν (sc. τοῦ πνεύματος) 121, 35
- εἰσοικίξειν ψυχὰς εἰς ἄλογα ζῆα 100, 1
- εἰσπηδᾶν. ψυχὴν εἰς κύκλους καὶ ἀηδόνας εἰσπηδᾶσαν 101, 11
- εἶτα post part. praes. ἐπιστάντας τοῖς ἀμείνοσιν εἶτα ἐπιπηδᾶν τοῖς χείροσιν 94, 18
- ἕκαστον σῶμα, dist. τὸ πᾶν σῶμα 21, 33 τὰ καθ' ἕκαστα, opp. τὰ ὅλα 56, 6 12 21 25 72, 2 οἱ καθ' ἕκαστα, syn. ἄτομοι (ἰνδιδιάμα) 56, 18
- ἕκαστος. ἐφ' ἑκάτερα 30, 6 57, 13 98, 27
- ἕκατόν cf. ἀριθμὸς
- ἕκατοντάς 26, 24 34, 2 35, 15 sqq. ἡ ἕκατοντάς ψυχικὴ ὡς τριπλοῦμένη μονάς 25, 15 18 21 33, 36 37 quid significet sec. Hesiodum et Platonem 38, 27
- ἐκβαίνειν. οὐκ ἐκβαίνομεν τῆς ἐμαρμένης 128, 25 ἐκβάσαν ἀπὸ τῆς κατὰ λόγον (ζωῆς) 103, 18 μὴ ἐκβαίνουσαν τὴν . . . φύσιν 26, 28 ἐκβέβηκε τὰ ὄντα 138, 37
- ἐκβάλλειν μοίρας ἀπὸ τῆς προγενομένης συνόδου 29, 30 36 38
- ἐκβάσεις 85, 37
- ἐκγονος (ἐπιθυμίας) 43, 19 (ἀθέτου ζωῆς) 115, 20 αἱ ἐνέργειαι καὶ αἱ δυνάμεις ἐκγονοὶ τῶν οὐσιῶν εἰσιν 35, 29
- ἐκδιδάσκειν 116, 12
- ἐκδιδόναι (γραφὴν) 59, 33 ἐν τοῖς εἰς τὸν Τίμαιον ἐκδομένοις 114, 22
- ἐκεῖ, ἐκεῖθεν de caelo, opp. ἐνταῦθα, ἐνταῦθεν 123, 6 sqq. 18 26 al.
- ἐκεῖνος. ἐκεῖνου Ζωροάστρου 60, 29
- ἐκθηλύνειν. τῶν ἐκτεθηλυσμένων μελῶν 101, 25
- ἐκκεῖσθαι. ψυχὴ . . . ἐκκεῖται δαίμοσιν ὑλικοῖς 121, 2
- ἐκκλησία κοινὴ τῶν Αἰτωλῶν 63, 19
- ἐκκλίνειν τὸ ἀνθρώπιον γένος 101, 14 28
- ἐκλέγειν. τοῦ ἐκλεγέντος (βίου) 84, 39 ἐκλέγεσθαι acē (καιροῦ, βίους sim.) 28, 21 33, 12 78, 30 83, 22 114, 21
- ἐκλογὴ (καιροῦ) 16, 20 23 (βίων) 79, 13 83, 27 84, 37 80, 7 81, 29 85, 24 93, 17 opp. ἀπεκλογή 87, 13
- ἐκλύειν (τὸν τόνον τῆς μεταστροφῆς) 54, 3 ὕπνος ἐκλύει τὰς αἰσθήσεις 124, 2
- ἐκμελής, opp. ἐμμελής (σόνδος) 26, 12
- ἐκνικᾶν εἰς παροιμίαν 101, 24 ἐξενίκησεν ὡς ἐπὶ παροιμίας . . . λέγειν 61, 9
- ἐκούσιος. τὸ ἐκούσιον, dist. τὸ ἐφ' ἡμῖν 126, 23 sq.
- ἐκπέμπειν φωνάς 109, 33
- ἐκπιμπάναι. ἐκπλήσων τὴν ὄρεξιν 88, 25
- ἐκπίπτειν ἐκ τῶν ὁμοίων ἀριθμῶν 35, 10 τοῦ οἰκείου τέλους ἐκπεσεῖν 97, 16 (τῆς οὐσίας) 25, 2 (ἐξ ἀνθρώπων εἰς ἄλογον sim.) 102, 7 81, 33 39, 26 (εἰς τὸ χεῖρον) 25, 23 (εἰς τὸν ἀνομοιότητος πόντον) 35, 7 (εἰς παντοίας συμφοράς) 83, 36 (εἰς λήθην) 122, 34
- ἐκπληξίς 107, 2
- ἐκπληροῦν τὸ ἐλλεῖπον 37, 18 (ὄραμα καὶ ὄρέξεις) 40, 22 (μίαν ἀρμονίαν) 53, 9
- ἐκροή (γενέσεως) 122, 18
- ἐκτασις. τῆς ὄρέξεως ἀπέραντος ἕκτασις 86, 3
- ἐκτείνειν (ὄφιν) ἐμπροσθεν τῆς ἀμάξης 107, 32 (πρόοδον) ἐκτείνουσαν ἑαυτὴν 35, 14 τὴν ἐνέργειαν . . . εἰς τὸ τέλος τοῦ παντός ἐκτείνων 121, 9 ἐκτείνας τὸ λαίμαργον . . . εἰς τυραννίδος αἵρεσιν 88, 24
- ἐκτέμνειν. τῶν ἐκτεμνόντων τὴν ὕλην ἀπὸ τῶν ψυχῶν ἀγγέλων 89, 11
- ἐκτεξίς 29, 16
- ἐκτινάσσειν τὴν νέφρωσιν (χελιδόνας) 62, 21

- ἐκτός. τὰ ἐκτός, *dist.* τὰ ψυχικά ἢ τὰ σωματικά 82, 14 19 sq. 83, 17 25 ὅσα ἐκτός ἀγαθὰ τε καὶ κακά 82, 34 ἢ τύχη τῶν ἐκτός προέστηκεν 91, 4
ἐκτρέπεσθαι τὰς ὑπερβολάς 83, 29 (τοὺς τυραννικοὺς βίους) 109, 9
ἐκτρέφειν. ἐκτρέφει τοὺς παῖδας 16, 12
ἐκτροπή *partus* τὰς ἐν ταῖς ἐκτροπαῖς διασηματισμοίς 27, 17
ἐκφαίνεῖν *aperire prodeire (occulā)* τὰς αἰτίας 16, 28 (πρόνοιαν) ὁ μῦθος ἡμῶν ἐκφαίναν *sim.* 55, 9 53, 22 56, 28 32 73, 22 25 85, 5 122, 9 τὸν τὰς ἀγιστάτας ἐκφώνοντα τελετάς (i. e. Orphicum) 100, 8 οἱ δαίμονες... ἡμῶν ἐκφαίνουσι τὴν ἑαυτῶν δόξιν 58, 24 τῆς πάσης ἡμῶν ἐκπεφασμένης τοῦδε τοῦ μύθου προθέσεως 57, 25 ἐκφανεσθαι *osperici apparere* 89, 32 τοῖς πνευματικοῖς (ψυχῶν) περιβλήμασιν ἐκφανεσθαι τοὺς τύπους... ἔτι τῶν προτέρων βίωσι 109, 25 cf. ἐμφαίνειν, ἐμφανίζειν
ἐκφαντικὸς τῶν κεκρυμμένων λόγων 30, 34 (τῆς Λαχέσεως) 73, 12
ἐκφαντορικὸς βίωσι 73, 25
ἐκφέρειν τὴν φήφον 88, 2
ἐκφωνεῖν (σύμφωνα, φωνήεντα) 32, 33 33, 6 ἔλαττον. (τὸ μὴ ὄν Πλάτων καλεῖ) οὐ παρ' ἔλαττον τοῦ ὄντος 138, 34
ἐλαττοῦν 28, 28 ἐλασσούται (τὸ φῶς, *opp.* ἐπιτίθωσι) 28, 34
ἐλαττώματα, *opp.* πλεονεκτήματα 83, 17
ἐλαττώσεις, *opp.* πλεονεξία 83, 7
ἐλαύνειν *intrans.* οἱ δὲ εἰς πτωχείαν ἤλασαν 83, 34
ἐλεγχος. τὸν ἔλεγχον ποιῶν (λόγος) 130, 36
ἐλεεινός. τὸ ἐλεεινόν 94, 29 97, 4 sqq. 15 (πάθος, βίος) 97, 6 20
ἐλευθεροῦν. (παθῶν) ἀρετὴ πέφυκεν ἐλευθεροῦν 77, 7
ἐλευθερωτέρα (ζωή) 20, 19
Ἐλευσίς. τὰ ἐν Ἐλευσίῃ μυστήρια 100, 7
ἐλκύειν τῶν παθῶν... ἐπ' ἄλλα ἄλλους ἐλκυσάντων 40, 29
ἐλλάμπειν 92, 7
ἐλλείπειν 94, 20 τὸ ἐλλείπον ἐκπληροῦν 37, 17 (ἀριθμὸς) ἐλλείπων τῆς αὐτοπραγίας εἶδει 25, 25 τὸ μηδενὶ ἐλλείπον εἰς τὴν ὀρθότητα 94, 19
Ἐλληγες 118, 4
Ἐλληγικαὶ θεογονίαι 120, 22
ἐλπίζω. περὶ τοῦ μέλλοντος ἔχειν ἀμείνουσ ἐλπίδας 108, 5
ἐμβάλλειν (ὁρμὰς ψυχῆς) 89, 4
Ἐμβρυον 29, 7
ἐμμελής, *opp.* ἐκμελής (σύνθετος) 26, 11 12
ἐμός. τὸ ἐμὸν καὶ οὐκ ἐμὸν (*ex Plat.*) 40, 24 132, 12 sqq. εἰ με δεῖ τοῦμὸν εἰπεῖν 55, 13 72, 4
ἐμπαθεία ἢ θυμικὴ ἢ ἐπιθυμητικὴ 90, 13 ἢ πρὸς τὸ ἀνθρώπινον γένος ἐμπαθεία 104, 13
ἐμπαθής 39, 21 *opp.* ἀπαθής 101, 9 (ζωή) 104, 23, *coni.* ἔνυλος 126, 7 τὰς ἐμπαθεῖς ζωὰς καὶ φιλογενέσεις 122, 28 ἐμπαθῆ ποιήσας μουσικὴν ψυχὴν πρὸς ἀνθρωπίνην φύσιν 101, 28 — ἐμπαθῶς, *coni.* φυσικῶς 104, 20
ἐμπαλιν 29, 18 54, 1
ἐμπειρία 91, 11 *dist.* φρόνησις ἢ λόγος 43, 25 sqq. τεχνῶν ἢ ἐμπειριῶν 37, 29
ἐμπειρικὸς, *coni.* τεχνικὸς (γνώσεις) 37, 20
ἐμπιμπλάνα. τῶν τέκνων ἐμπιπλάμενον 88, 28
ἐμπίπτειν. εἰς ποῖαν ἐμπίπτει... τριγώνου πλευρᾶν 30, 9
ἐμπνεῖν. τὴν προσεχῶς ἐμπνεύσαν (τὸ ζῶον) ζωὴν 114, 29
ἐμπόδιζεν εἰς ἀρετῆς κτῆσιν 31, 18 ἐμποδοῦσθαι ἂν πρὸς τὴν εἰς εὐδαιμονίαν ὁδὸν 93, 35
ἐμπόδια τῆς ἐαυτῶν ἐπιμελείας 83, 38 πρὸς τὴν κτῆσιν τῆς ἀρετῆς ἐμπόδια 84, 6
ἐμποιεῖν (ταῖς ψυχῆς λήθην) 123, 24 (πάρειν ἡμῶν) 124, 12
ἐμπορικὸς 103, 29
Ἐμπορος ἰχθύς *ex Empedocle* 113, 6
ἐμπροσθεν. οἱ ἐμπροσθεν *veteres* 62, 31 ὁ ἐμπροσθεν βίος cf. βίος
ἐμπόρευμα τῆς ζωῆς 62, 7
ἐμφαίνειν *indicare* 32, 1, 35, 11 *21 (ἐκφαίνει *cod.*) 51, 2
ἐμφανής 92, 15 *opp.* ἀφανής 23, 24 80, 27 sq. 91, 8 (κόσμος) 136, 35 (χρόνος) 23, 3 (περίοδος, *opp.* ἀφανής) 20, 27 μέτρα οὐράνια χρονικά 23, 12 (μέτρα τῶν ὡρῶν) 22, 13 (κινήσεις) 27, 11 (ζωαί) 91, 6
ἐμφανίζειν τὴν ἔνδοξον ἐνέργειαν τῆς φρονήσεως 43, 30 (βίωσι ἐξαλλαγὰς) ὁ μῦθος ἐμφανίζων 80, 37
ἐμφάσεις τὰς ἀπὸ τῶν ψυχῶν 67, 3 τύπους καὶ ἐμφάσεις τοῦ τῆς ζωῆς εἶδους 67, 15
ἐμφορεῖσθαι πλείονος 122, 25
Ἐμφρων 43, 26 (ζωή) 43, 12 93, 28 τὸ ἔμφρον ἐν ταῖς αἰρέσεσιν 104, 36
ἐμφύεται στάσις 40, 28
*ἐμφωλεύειν τῶν παθῶν τῶν ἰδίων ἐκδότοις ἐμφωλευσάντων 40, 28

ἐμφυχία 17, 27 πῶς ἡ ἐμφυχία φθείρεται διὰ τὴν τοῦ σώματος . . . διδῶσιν 48, 23 sqq. 39
 Ἐμφυχος. τὰ ἔθῃ . . . νόμοι δὴ τινές εἰσιν ἔμφυχοι 96, 19
 ἐμφυχοῦν τὰ σώματα 125, 7
 ἐναβρύνεσθαι ταῖς ψδαῖς 102, 22
 Ἐναγχος 90, 15
 ἐναντίος. τῆς ἐναντίας πρὸς ταύτην (ζωῆς) 97, 15 φθορὰ τοῦναντίου τὸ ἐναντίον 19, 11 θ—9
 ἐναντιότης 137, 1
 ἐναργῆς δῆλωσις 78, 38 (λόγους) ἐναργεστάτους ὄντας 85, 30 ἐναργές εἶναι 101, 1 — ἐναργῶς 36, 26 127, 10 ἐναργέστερον 67, 2 ἐναργέστατα 78, 23
 ἐναρμόζειν (τρίγωνον) 30, 5 λόγων ἐναρμολομένων τῇ τάξει τοῦ παντός 51, 10
 ἐναρμόνιοι φωναί 101, 18 — ἐναρμονίως 31, 24 28 82, 18
 ἔνδειται, opp. ὑπερβολαί 82, 17 83, 30 84, 3
 ἐνδεικνύναι. ἀκίνητον ἐνδείξει τὸ σῶμα . . . ἀναισθησῖν 65, 3 ἐνδεικνυσθαι *ostendere usitatissimum*: 17, 2 12 34, 9 38, 2 25 41, 10 50, 22 25 51, 22 55, 7 61, 11 73, 9 74, 23 79, 23 82, 7 85, 7 100, 25 101, 12 103, 22 104, 30 111, 17 124, 4
 ἐνδεῖν φωταῖς τὴν ἀνθρωπίνην ψυχὴν 113, 13 τὰς ψυχὰς εἰς ποταμὸν ἐνδείσθαι πολὺν (ex Plat.) 122, 22 μέγρις ἂν εἰς ἄλλα σώματα πάλιν ἐνδείθῶσιν 117, 19
 ἔνδειξις 61, 16 (τῶν εἰδῶν τῆς ζωῆς) 101, 2 ταῖς τοῦ Σωκράτους περὶ ἀμφοτέρων ἐνδείξεσιν 114, 24
 ἐνδέχεσθαι. πάντων εἶναι κοινωσίαν οὐκ ἐνδέχεται 129, 15 ἐνεδέχετο καὶ ἄλλον βίον ζῆν 76, 25 πᾶν τὸ ἐνδεχόμενον (*facilitatem habens*) 76, 26 τῶν ἐνδεχομένων ἀναγκαίως ἐνδεχομένοις ἄλλοις ἐπομένων 76, 27 ἐνδεχομένην τὴν πρότασιν ποιῶν 95, 7
 ἐνδιδόναι ψῦξιν τοῖς γιγνομένοις 30, 31 τὸ κράτος αὐτὴν ἐνδιδούσαν 96, 5 οἱ κληροὶ παρὰ τῆς Λαχέσεως ἐνδίδονται 75, 14
 ἐνδοθεν ἔξω πρόδος 43, 31 ἐνδοθεν ἐνεργουσίαν εἰς ἡμᾶς οἱ κρείττους ἡμῶν 79, 15
 ἐνδύειν. ἐνέδυσαν τὸ τῆς γενέσεως σκότος 123, 24 med. ἐνδύεσθαι c. acc. (πίθηκον, ex Plat.) 99, 1 θ 104, 6 27 (τὰ σώματα) 109, 27 (ζωήν) 115, 11 (ψυχαῖς) ἐνδυσάμεναις τὸν φανταστικὸν νοῦν 58, 30 59, 6 — (ψυχὴν) ἐνδυσμένην εἰς ἀνδρικὸν ζῶον 132, 33 cf. μετενδύεσθαι
 ἐνδύσεις σαμμάτων 97, 25

ἐνεδράζειν. τὸν τόπον εἰς ὃν ἐνήδρασαι οὐρανός 50, 30
 ἐνεικονίζεσθαι 28, 35 30, 33 35, 12 (*acti-vum ἐνεικονίζει recte removit Usener* 100, 17, idem Doxogr. p. 308^b 21 Diels ex Plutarcho et Eusebio εἰκονίζουσα pro ἐνεικονίζουσα apud Stobæum quoque reponit)
 ἐνέργεια 54, 18 59, 3 72, 28 121, 8 139, 22 (πολιτικὴ) 37, 36 (φρονήσεως) 43, 30 (διανοίας) 105, 6 (ψυχῆς) 25, 22 122, 30 (ἡ κατὰ νοῦν, λόγον ἐνέργεια) 38, 30 39, 3 cf. 33, 20 (ἡ μετὰ τῆς ὄλης ἐνέργεια) 39, 30 ἡ γῶσις ἐνέργεια 66, 24 μίαν καὶ κοινήν ποιεῖται πρὸς αὐτὸν ἐνεργεῖαν (ὁ λόγος) 39, 1 διὰ τῆς πρὸς ἑαυτὴν ἐνεργείας 34, 3 (ἡ ἀπὸ τῶν κρείττων ἐνέργεια εἰς τὴν ψυχὴν) 84, 22 ταῖς ψυχαῖς τὴν ἀπόλυτον τῶν σαμμάτων προξενούσας ἐνεργεῖαν 62, 29 ἄγων εἰς ἐνεργεῖαν 36, 39 — ἐνεργεῖαι 43, 6 123, 26 27 (ἡμῶν) 91, 6 (ψυχῶν) 84, 18 (Μουσῶν) 41, 22 (τεχνικαί, πολεμικαί) 39, 5 6 (γνωστικαί) 124, 1 (τῆς λογικῆς ψυχῆς νοεραὶ καὶ διανοητικαί) 49, 4 (προφητικαί) 79, 20 (Δίῳ καὶ Ποσειδάωνι) 124, 21 — *dist.* δυνάμεις 136, 28 αἱ ἐνεργεῖαι καὶ αἱ δυνάμεις ἔκγονοι τῶν οὐσιῶν εἰσιν 35, 28
 ἐνεργεῖν 34, 4 67, 17 75, 39 79, 12 15 (κατὰ χρόνον) 24, 3 (κατὰ νοῦν) 75, 6 (ἀλόγως) 48, 38 (θεῶς) 110, 32 (φανταστικῶς) 59, 10
 ἐνεργήματα 76, 1
 ἐνεργητικώτερον 67, 18
 ἐνεργὸν ποιεῖν, ἀποδεικνύναι (ἀριθμὸν) 31, 34 33, 10
 ἐνθεάζειν 59, 20 ἐνθεάζοντι προσέτικε 72, 37
 ἐνθεασμός 92, 18 118, 2
 ἐνθεν *unde* 123, 20
 ἐνθεος (μουσικῆ, Μοῦσα, opp. ἀνθρωπικῆ) 102, 13 15 17 (ποίησις) 124, 7
 ἐνθεσμος (σύνεργος) 16, 22
 ἐνθουσιάζειν 17, 10
 ἐνιαίως 33, 35 79, 6
 ἐνιαυσιαῖος (κύκλος) 28, 34 (περίοδος) 32, 9
 ἐνιαύσιος ἡλίου δρόμος 28, 35
 ἐνιαυτός 23, 23 fr. Orph. 29, 2
 ἐνιαυτοκράτωρ. ἀγαθὴν παραδέδωκεν ἐνιαυτοκράτορος λήψεως ὀνόματος 33, 8
 ἐνιδρῦσιν τοῖς θεοῖς 34, 13 [in Remp. p. 368, 8 Bas.] ἔλους ἐνιδρῦσθαι τοῖς θεοῖς καὶ ἐνθεάζειν 59, 20 τοῖς ἀκροτάτοις τῶν ὄντων ἐνιδρυμένον 38, 10
 ἐνίξειν τὴν πόλιν expl. (contra Aristotelem) 130, 9 sqq. 22 33 132, 1 sqq.

ἑνικμος ἀήρ 122, 13 37
 ἐνισχόμενος τοῖς χείροσιν, τοῖς πάθεσιν 78, 31 104, 17
 ἐννεαμηνιαῖος 30, 10 (γένεσις) 29, 33
 ἐννεάμηνος 25, 14 (κύησις) 30, 14 (κυήσεων περιφοραί) 32, 10 ἐννεάμηνα 32, 18 sqq. 33, 1 εἰ ἐπτάμηνον τὸ τεχθησόμενον ἢ ἐννεάμηνον, καὶ ποσαχθῶς καὶ πῶς ἐκότερα τίκεται 29, 19 sqq.
 ἐννέα cf. ἀριθμὸς
 ἐννεάς 50, 15
 ἐννοεῖν 23, 3 25, 5 33, 26 91, 31 127, 20
 ἐννοια 48, 12 τοῦ μὴ ὄντος ἔννοια 138, 26 ἢ τοῦ ἀδικεῖσθαι ὅπό τινας ἔννοια 135, 6 ἢς... ἔννοια εἶχε 139, 9 ἔννοια παρεῖχον, μήποτε... 76, 29 — ἔννοια 68, 8 89, 29 ἔχοντά τινας περὶ αὐτῶν ἔννοιας 110, 30 100, 9 αἱ κοιναὶ ἔννοιαὶ οὐ δύνανται ἀκίνητοι μένειν 135, 25 136, 8
 ἐνοειδής 25, 16 ἐνοειδῶς 72, 23
 ἐνοικί(ζ)ειν (σάμασιν, ζῳίσι ψυχῆν) 98, 30 *100, 17 ἐνοικί(ζ)εσθαι (σάμασιν, ζῳίσι) 98, 8 104, 17
 ἐνορᾶν (ἐν τῷ βίῳ συμφορὰς ἐνούσας, δράματα) 71, 5 7 οὐκ ἐνορωμένης τῷ ἀριθμῷ 35, 8
 ἐνότης (ex Aristot.) 131, 34
 ἐνοῦν. ἦνωται 131, 16 26 ἦνωσθαι (τὸν κόσμον) 131, 22 τὸ ἦνωμένον (τῆς τῶν κρείττωνων νοήσεως) 84, 17
 ἐνταῦθα i. q. ἰν *terris* 67, 7 16 68, 7 10 92, 10 opp. ἐκεῖ 123, 8 13 15
 ἐντεῦθεν, opp. ἐκεῖθεν 123, 12
 ἐντείνειν τὸ ὀρθογώνιον τρίγωνον 32, 12
 ἐντιθέσθαι (τάξι) 82, 6
 ἐντίχτειν. θανάτου φόβον ἐντεκόντας τοῖς ἀκούουσιν 57, 32
 ἐντὸς πεσεῖται ὁ ἀριθμὸς τῆς... συνόδου 30, 1 (νοῦς) μένει κατὰ τὸ ἐντὸς αὐτοῦ 70, 1
 ἐντυγχάνειν 103, 26
 ἐνύδριος 23, 26
 ἐνυδρα ζῳα, dist. πτηνά, χερσαῖα 113, 1
 ἐνυλος ζῳή, conl. ἐμπαθής 126, 8 ὀχήματα
 ἐνυλα καὶ σκοτεινά 65, 20 (κριτήρια, opp. δῦλα) 78, 25 τὰ ἐνυλα 51, 15 123, 3 opp. θεοὶ 34, 14 τὰ ἐνυλότερα, opp. δῦλότερα 77, 39
 ἐνωσις 41, 13 131, 22 136, 39 137, 7 (τῆς πόλεως) 130, 6 23 24 (μόνιμος καὶ ἀκλιτος τῆς Ἀνάγκης) 120, 26
 ἐξάγειν (λόγον εἰς φῶς) 32, 7
 ἐξαιρεῖν (θεὸν αἰτίας sim.) 78, 23 100, 19 ὁ τὰ πάθη τῶν ἥρωικῶν ψυχῶν... ἐξελῶν

100, 16 ἐξήρηται πολυπραγμοσυνῶν 38, 26
 ταύτας τῶν ἄλλων ἐξήρησθαι ψυχῶν 112, 28 (τὸ πρῶτον) πάντων ἐξήρησθαι 139, 14
 βίον ἐξήρημένον τῶν πολλῶν 103, 3 τὴν ἐξήρημένην (Ὀρφείως) μουσεῖκὴν ἀπὸ θηλυπρεποῦς (?) 101, 20 ἐξήρημένη (ἐπιτροπή, opp. συντεταγμένη) 56, 40 cf. 57, 6
 ἐξαιρετος 39, 15 69, 15
 ἐξαίφνης. ἢ ἐξαίφνης ὁδός 125, 29 τὸ ἐξαίφνης (ex Plat.) 125, 9
 ἐξαλλαγή 95, 2 τὴν πρὸς τὰ ἄλλα πάντα... ἔλαχεν ἐξαλλαγὴν 96, 7 κλειστήν ποιεῖν ἐξαλλαγὴν 28, 18 ἦτις ἀν παμπόλλην ἔχη τὴν ἐξαλλαγὴν 27, 22 τῶν βίων ἐξαλλαγαί 80, 37
 ἐξαλλάττειν (γένους ἰδιότητα 27, 24 τῶν καθ' ἕκαστα... ἀπειρωσ ἐξαλλαττομένων 72, 3 ἐξηλλάχθαι (τῶν ἀνθρωπίνων) 111, 30 ὁσίας ἐξηλλαγμένας 112, 6
 ἐξανιστάνα (εἰς ἐπιμέλειαν) 123, 19 ἐντεῦθεν ἐξαναστάνας 96, 14
 ἐξάντης 16, 17
 ἐξανύειν (δρόμον) 95, 22
 ἐξαπίνης 125, 4 30 ἐν τούτῳ δὴ τῷ ἐξαπίνης 125, 12
 ἐξάπτειν. (δαίμων) τὴν ἑαυτοῦ πρόνοιαν ἐξάψας τῆς Κλωθοῦς 120, 4 θεοῦ ἐξήπται 24, 20 (δαίμονες θεῶν ἐξημμένοι) 90, 11 τὸ σῶμα... καὶ ἡ ἐξημμένη γένεσις ἡμῶν 77, 18
 ἐξαρτᾶν τῶν κοσμητῶν περιόδων... ἐξήρηται (ψυχῆ) 121, 3
 ἐξάρχειν (τηρήσεως) 89, 10
 ἐξάς (ψυχική) 34, 31 35, 3
 ἐξέγερσις 124, 12
 ἐξέλκειν. τὴν ψυχὴν ἐξεκλύσας 65, 2
 ἐξεργάζεσθαι τὰ μέγιστα τῶν κακῶν 89, 30 *laborare* 51, 25 59, 26
 ἐξέρχεσθαι τῆς εἰς γένεσιν ἐξελθούσης ζωῆς 25, 26
 ἐξετάζειν 118, 7
 ἐξέτασις 99, 23 130, 1 ἐξέτασιν ποιούμενος 129, 5 ἐξετάσεις πεποιημένοι 97, 36
 ἐξευπορεῖν ἰν *promptu habere* 110, 32
 ἐξέχεσθαι 89, 16 (τάξεως) 54, 35
 ἐξηγεῖσθαι *interpretari* 52, 3 70, 30
 ἐξηγήσεις 118, 6
 ἐξηγητῆς τέλος 52, 11 (Platonis) ἐξηγηταί 98, 4 τῶν ὄντων εἶσιν ἐξηγηταί (οἱ μῦθοι) 126, 14
 ἐξῆς. τῇ ἐξῆς, opp. τῇ προτεραῖα 18, 36
 ἐξίεῖναι τὴν ψυχὴν καὶ εἰσεῖναι δυνατὸν εἰς τὸ σῶμα 64, 26 sqq.

ἔξις 53, 2 83, 21 135, 3 16 (ψυχῆς) 88, 36
102, 33 ἔξεις ψυχικαί 83, 9 10
ἐξιστάναι (τῆς ἀμείνωνος ζωῆς) 27, 20
ἐξιστάσθαι (μνήμη, μεσότητος) 122, 29
103, 16 οὐδαμῶς τῆς πεμπάδος ἐξιστάμενος
(νοῦς) 35, 3 ἑαυτῶν ἐκστάντας 59, 20
ἔξοδος. μετὰ τὰς ἐκ τῶν σωμάτων ἐξόδους
104, 15
ἐξολισθάνειν εἰς τὰ πορρωτάτω τῆς ἀνθρω-
πίνης ζωῆς 113, 7
ἐξουσία. πλείστον βίωσιν ἐν ἐξουσίᾳ γενέσθαι
αἰρέσεως 75, 20 ἐν ἐλάττωσι . . . τὴν ἐξουσίαν
ἔχοντος 75, 26 ἴσης ἐξουσίας μετεῖναι πᾶσι
134 fr. 1
ἐξυμνεῖν 96, 30 100, 7
ἔξω. ἔξωθεν ἔσω κίνησις . . . ἐνδοθεν ἔξω
πρόδος 43, 31 ἔξω γίνεσθαι, εἶναι (ἀρμο-
νίας sim.) 25, 1 102, 27 19, 32
ἐπαγγέλλεσθαι *promittere* 36, 25
ἐπάγειν *afferre* (τῆ πολιτεία λύσειν sim.)
18, 3 15, 17 16, 29 90, 16 (τέλος λόγους)
85, 4 — *adiciere* 80, 15 94, 30 105, 27
121, 14 127, 15 — *mod. arcessere* 39, 27
ἐπαίειν (λόγων) 106, 28
ἐπαλλάξεις τῶν βίων 53, 19
ἐπανάγειν (ἐπὶ τὴν τῶν ὄντων ἀλήθειαν)
126, 15 (εἰς τὴν τοῦ Τιμαίου παράδοσιν)
114, 9
ἐπανιέναι (εἰς ἀνθρώπων) 114, 12
*ἐπανισοῦν τὰ πρῶτα καὶ τὰ ἔσχατα ἀλλη-
λοῖς 50, 14
ἐπανορθοῦν (τὸ διαστροφὸν εἶδος) 17, 17
(τὴν δυσμοιρίαν) 85, 9
ἐπάξιος. νοερῶν ἐπάξια φθέγγεται θεαμάτων
72, 36
ἐπαρτᾶν. τοῦ παντὸς τὴν ὀφειλομένην (ψυχαις)
μοῖραν ἐπαρτήσαντος 93, 30
Ἐπειός 104, 27 (cf. 103, 10) 105, 33
ἐπεισάγειν 85, 35
ἐπεισχωμάζειν (*vocab. Platon.*) 89, 3
ἔπεσθαι τῷ κυβερνήτῃ 120, 34 ἐπόμενοι τοῖς
τε οὐρανοῖς ἡγεμόσιν 54, 19 ἐπόμενος
Ἄρφει Πλάτων 117, 34 (ἤκουσι) εἰς τὴν
ἐπομένην γένεσιν 110, 6 βίβια τῶν ἐπομένων
κακῶν 16, 23 τὰ ἐπόμενα, *opp.* τὰ ἡγούμενα
32, 14 τὰ τοῖς λόγοις ἐπόμενα ἔργα 78, 35
τὰ ἐπόμενα (τούτοις) 82, 28 121, 13 (βήματα)
118, 7 ἔπεται θεωρεῖν, διασκέψασθαι 66, 20
111, 7 ἔπεται, ἐπόμενον δὴ *c. acc. c. inf.*
58, 9 107, 7 — τῶν ἐνδεχομένων ἀναγκαιῶς
ἐνδεχομένοις ἄλλοις ἐπομένων 76, 28 συμ-
πέρασμα ἐξ ἀνάγκης ἐπόμενον 76, 12 τοῦτο
ἐπόμενόν ἐστι (τοῖς θεάμασι sim.) 56, 33

67, 36 ταύταις ἐπόμενα πάντα ποιεῖν 55, 38
ἐπομένην ἔχοντας . . . ζωὴν sim. 78, 12 88, 19
τῆς ἐπομένης ἐκείνη λήξεως 68, 28 τὰ
ἐπόμενα τῷ βίῳ sim. 75, 11 86, 4 5 8 19
88, 37 112, 25
ἐπομένως. σκοπήσωμεν ἐπομένως 73, 28
τούτοις ἐπομένως 82, 36 104, 6 125, 38
ἐπομένως τοῖς θεολόγοις 124, 17 ἐπομένως
ταῖς ἑαυτῶν ἐνεργεῖαις 41, 22
ἐπέχειν λόγον ἑληθῆς 130, 14 *prohibere* ἐπι-
σχεῖν τὴν ταφήν 63, 9
ἐπί, *dist.* ὑπὸ 118, 34 ἐπ' ἐσχάτων 104, 29
τῆς αἰρέσεως ἐπ' αὐτῶν κειμένης 86, 10 τὸ
πᾶν ἐπὶ ταῖς ψυχαῖς ἐστὶ 85, 7 — τὸ ἐφ'
ἡμῖν 76, 22 77, 3 *dist.* εἰμαρμένη ἐπὶ πρό-
νοια 126, 19 *sq.* 128, 1 *sq.* 7 15 *sq.* *dist.*
τὸ ἐκούσιον 126, 23
ἐπιβαίνειν. τὴν ἐπιβεβηκυῖαν ψυχὴν (*sc.*
ὀχλήματος) 67, 13
ἐπιβάλλειν *c. acc. animadvertere* (?*sus-*
pectum, *v. l.* ἐτοιμαζῶν) 98, 11
ἐπιβιοῦν 64, 2 8
ἐπιβλεψίς 41, 29
ἐπιβλητικὴ γνώσις 139, 3 9
ἐπιβολὴ *animadversio*, *notio* ἐπιβολὴ τοῦ
λόγου 130, 12 τὴν τῶν πρὸ ἡμῶν τινος
ἐπιβολὴν 110, 18 ἔχει τὴν εὐθικτὸν ἐπιβολὴν
πρὸς τὸν μῦθον 136, 32 ἐπιβολαί 110, 15
ἐπιβολαὶ νοεραὶ 35, 13 [*cf. in Tim. p. 286^a*]
βήματα νοῦ γέμοντα καὶ ὀψηλῶν ἐπιβολῶν
73, 1 [*in Remp. p. 386, 17 Bas.; in Tim.*
p. 287^b]
ἐπίγεια, *dist.* ἔγγεια (*ex Plat.*) 20, 6
ἐπιγίνεσθαι 126, 8
ἐπιγιγνώσκκειν 67, 10 15 33
ἐπιγνώμων 37, 8
ἐπιγράφειν. ὦν μίαν Κύρατος (P) ἐπιγρα-
φομένην εὐρομην 104, 2
ἐπιδεής 74, 2
ἐπιδεικνύσθαι 84, 12 85, 30 117, 23 125, 16
mod. ἐπιδείκνυσθαι 28, 30
ἐπιδέχεσθαι μηδ' ἕλωσιν λύσειν ἐπιδεχόμενος
17, 31
ἐπιδιδόναι 36, 19 ἐπιδίδωσι τὸ φῶς, *opp.*
ἔλασσούται 28, 33
ἐπιδιώκειν 83, 21 103, 2 9 104, 26
ἐπιδόσεις τοῦ φωτός 28, 27
ἐπιζητεῖν 49, 2
ἐπιθυμητικός, *dist.* θυμικός (ἐμπάθεια)
90, 14 τὸ ἐπιθυμητικόν, *dist.* λογικόν ἐπὶ
θυμοειδές 137, 36
ἐπιθυμία. οὐδὲ τῆς ἐπιθυμίας μία ἡ φύσις
137, 37 ἐπιθυμία 77, 5 [16]

ἐπικαλεῖσθαι c. acc. 32, 11
 ἐπικαρπία τῶν δόξως βεβιωκότων 53, 5
 ἐπίκλησις Ὀμηρικὴ (cf. ἐπίρρησις) 41, 6
 ἐπίκλησις τῶν Μουσῶν 41, 9 ἐπικλήσεις τῆς
 Θέμιδος 120, 23
 ἐπικλώθειν. (ψυχῶν) ἑαυταῖς ἐπικλωσασῶν
 μοχθηροτέραν ζωὴν 93, 29 τὰ ἐκ τοῦ παντὸς
 ἐπικλωθόμενα 81, 1 τὴν ἐπικλωθομένην πε-
 ριφορὰν 36, 5 τῆς ἐπικλωσθησομένης τῆ
 πολιτείας λύσεως 16, 17
 ἐπίκουροι (Platonici, τοῖς ἐν τῷ παντὶ
 δαίμοσι δοϊκότες) 16, 32 53, 28 35 54, 6
 ἐπίκουρικὸς. τὸ ἐπίκουρικόν 39, 34
 ἐπικράτεια. τὰ ἔθη τοιαύτην ἔχει... τὴν
 ἐπικράτειαν 96, 12
 ἐπίκρισις 81, 29
 ἐπίλαμψις τῶν θεῶν 59, 25
 ἐπιλογίζεσθαι 62, 11
 ἐπιλυγάζειν. φαντασίας ἐπιλυγαζούσης (opp.
 ἐπηλ. ?) τὸν μερικὸν νοῦν 58, 37
 ἐπιμεληταὶ τῆς γενήσεως 33, 9
 Ἐπιμενίδης ὁ Κρής 63, 2
 ἐπιμόριος. οἱ τῆς ὁμοιότητος ὄντες ἐπιμό-
 ριοι καὶ πολλαπλάσιοι (λόγοι) 41, 20
 ἐπινοεῖν. τριμερῆς ἐπινοεῖται ἡ ψυχὴ 135, 21
 ἐπίπαν. ὡς ἐπίπαν 27, 23
 ἐπίπεδον, dist. στερεοειδές 34, 38
 ἐπιπηδᾶν (syn. ἐπιτρέχειν) τοῖς χεῖροσιν
 sim. 92, 24 94, 18 97, 11
 ἐπίπλαστος ζωὴ 45, 11
 ἐπίπνοια δαίμονια 91, 3 115, 5
 ἐπίπλοιας (λήθη) 123, 25
 ἐπίπνοια 105, 9 (ζωή) 93, 22
 ἐπιπροσθεῖν absol. 80, 1
 ἐπίπροσθεν. τὸ ἴδιον ἐπίπροσθεν τίθενται
 τοῦ κοινοῦ 40, 27
 ἐπιρραπίζειν 60, 34 [in Romp. p. 367, 5
 Bas.]
 ἐπιρρεῖν. ἐπιρρέουσα ἡμῖν τὰς ἐκ τῆς ἀπλα-
 νοῦς δόσεις 119, 8
 ἐπίρρησις (Ὀμηρικὴ) 41, 7 11 cf. ἐπίκλησις
 ἐπίρρητος (ζωή) 27, 37
 ἐπίρρυτος καὶ ἀπόρρυτος γένεσις (ex Plat.)
 122, 16
 ἐπισημαίνεσθαι (βήμασιν μυθικοῖς) 80, 21
 ἐπισημηναμένους εἰπεῖν 91, 13
 ἐπίσκεψις 30, 21 129, 1
 ἐπισκοπεῖν 73, 32 75, 10 112, 8
 ἐπίσκοπος. (δαίμονες ἐπίσκοποι) 74, 8 τὰξιν
 τινὰ δαίμονιαν ἐπίσκοπον εἶναι τῶν ἐθνῶν
 95, 26
 ἐπισπᾶσθαι. ἐπισπᾶμένους καὶ ἄλλα πολλὰ
 τῆς λήθης αἰτία 123, 4

ἐπιστασία (Προνοίας) 31, 33 (τῶν κρειττόνων)
 46, 6 ἐπιστασία 74, 13
 ἐπίστασις 85, 36 86, 19 28 125, 30 ἐπιστά-
 σεως ἄξιον, ἠξίωσιν 115, 6 61, 19 εἰς ἐπί-
 στασιν ἀγούσων 37, 38 οὐκ ἔδωκεν ἐπι-
 στάσει χώραν 125, 29 πρὸς τὴν δευτέραν
 ἐπίστασιν ἀποκρίνεσθαι 87, 30 ἐπιστάσεις
 84, 21
 ἐπιστατεῖν 86, 8
 ἐπιστάτης δαίμων 73, 26 (δαίμων) ἡμῖν
 ἐπιστάτης δοθεὶς 118, 30
 ἐπιστατικὸς. ψυχὴ γίνεσθαι ἐπιστατικωτέρα
 περὶ τὴν ἐκλογὴν 85, 24 ἐπιστατικῶς αἰραῖσθαι
 τοὺς βίους 97, 11
 ἐπιστήμη 135, 19 (τῶν καιρῶν) 37, 7 26
 τὴν εἰς ἐπιστήμην ὁδὸν 59, 9 διτταὶ αἱ εἰς
 ἐπιστήμην ὁδοὶ (sec. Plat.) 83, 1 τὸ φανὸν
 τῆς ἐπιστήμης 59, 2 τοῖς ἀνελέγκτοις τῆς
 ἐπιστήμης λόγοις 52, 13 ἐπιστήμαι, copul.
 τέχνη 123, 20
 ἐπιστημονικὸς 21, 13 (ἀλήθεια) 57, 29
 (συμπέρασμα) 93, 12
 ἐπιστήμων 17, 34 18, 2 5, opp. ποιητής
 57, 30
 ἐπιστρεπτικὸς, opp. γενεσιουργὸς 25, 8
 ἐπιστρέφειν (sollemnis vox Platoniois)
 δικαστὰς... τοὺς ἀποφοιτῶντας ἀπὸ τῶν
 νόμων ἐπιστρέφοντας αὐθις εἰς τὴν δλην
 τάξιν 54, 34 τοὺς ἀξίους ἐπιστρέφει πρὸς
 τὴν μετὰ κρίσεως ὀρθῆς ἀφροσύνην 85, 18
 ἐπιστρέφοντα τὰς ψυχὰς εἰς τὴν προσοχὴν
 93, 3 ἐπιστρέφει τὸν λόγον εἰς τὴν πρακτι-
 κὴν δλον ζωὴν 39, 12 ἐπιστρέφει ἡμᾶς πρὸς
 ἑαυτούς, ἐπὶ τὰ πρὸ ἡμῶν 46, 1 5 pass.
 ταῖς νοήσεσιν ταῖς εἰς τὸ ἐν... ἐπιστραμ-
 μέναις 76, 8 πρὸς ἑαυτὸ ἐπέστραπται 38, 11
 33, 41 μονάδος ἐπιστραφείσης εἰς ἑαυτὴν
 25, 10 — intrans. μένων προῖων ἐπιστρέφων
 35, 2 ἡ ψυχὴ κατὰ τὴν ἐξάδα... μένει,
 πρόεισι, ἐπιστρέφει ἀφ' ἑαυτῆς καὶ δι'
 ἑαυτῆς καὶ εἰς ἑαυτὴν 35, 4 70, 2 ἐπιστρέ-
 φουσα εἰς ἑαυτὴν (ψυχὴ, περιόδος) 84, 20
 35, 24 25, 28 μίαν ὁμοιότητα πρὸς ἑαυτὴν
 ἐπιστρέφουσαν 26, 27 ἐπιστρέφειν εἰς (vel
 πρὸς) τὰς ἀρχὰς 112, 19 41, 16 ἵνα... εἰς
 τὴν ἀρχὴν ἐπιστρέψῃ τῆς προόδου 34, 27
 Κρόνου... πάντα πρὸς ἑαυτὸν ποιῶντος ἐπι-
 στρέφειν 38, 16 — med. τὴν γένεσιν ἐπιστρε-
 φόμενας θητεῖαι (ψυχὰς) 53, 32
 ἐπιστροφή (πρὸς ἑαυτὸν) 38, 8 (εἰς ἐν ἀγαθόν)
 132, 3 (τῶν αἰτιατῶν εἰς τὰ αἰτία)
 90, 12
 ἐπισυμβαίνειν 82, 8

ἐπιτάττειν. δαίμονες οἱ ἐπιτεταγμένοι ταῖς ψυχαῖς 53, 27
 ἐπιτείνειν *in maius extendere* 123, 2 ἐπιτείνειν τὴν ἔνωσιν τῆς πόλεως 130, 8
 ἐπιτελεῖν (γάμος) 37, 21 40, 32 (θάλας) 64, 7 *pass.* ἐπιτελεῖσθαι 68, 10 26 125, 12
 ἐπιτηδεύειν 36, 8 12 20 38 37, 2
 ἐπιτηδεύειν 37, 36 101, 28 129, 18 20
 ἔθος εἶναι τὸ ποτὲ οὐκ ἄλλως ἄλλ' ὡσαύτως ἐπιτηδευθέν 95, 28
 ἐπιτήδευμα 17, 29 37, 40 108, 21 129, 19 20
 ἐπιτήδευσις 37, 35 (τεχνῶν ἢ ἐμπειριῶν) 37, 29 (ἀρετῆς) 31, 19 (θεωρίας, *coni.* εἰρησίας) 38, 4
 ἐπιτιθέναί περας, τέλος 119, 20 26
 ἐπιτιμᾶν. τῶν βρῆθέντων πρὸς τοὺς μυθολόγους καὶ ἐπιτιμηθέντων 111, 34
 ἐπιτρέπειν. οἱ τῷ αὐτομάτῳ καὶ τῇ τύχῃ τὸ πᾶν ἐπιτρέποντες 55, 33
 ἐπιτρέχειν αἰρέσεις, βίαις, τυραννίαις, ἀηδύσιν *sim.* 76, 2 77, 31 85, 25 31 89, 26 95, 6 97, 32 101, 16 108, 33
 ἐπιτρέβειν (τὸ παθητικόν) 47, 30
 ἐπίτριτος πυθμῆν (*ex Plat.*) 34, 30 35, 27 30
 ἐπιτροπεία (δαίμονος) 71, 11
 ἐπιτροπεύειν (ψυχᾶς) 74, 17 (κινήσεις) 90, 29
 ἐπιτροπή 57, 1
 ἐπίτροπος ζωῆς, βίου 91, 19 118, 23
 ἐπιφέρειν θάνατον (ψυχαῖς) 74, 3 τέλος ἐπὶ πᾶσι τοῖς εἰρημένοις ἐπήνεγκεν ὁ λόγος 77, 27 *cf.* 106, 3
 ἐπιφημίζειν. ἐπεφήμισαν ἄλλας ἄλλοις ὀνόμασιν 119, 33
 ἐπιχειρεῖν. (ὁ λόγος) ἔοικεν ἀπ' ἀμφοτέρων ἐπιχειρεῖν *sim.* 43, 12 34
 ἐπιχείρησις 43, 21
 ἐπιχθόνιοι δαίμονες 64, 15
 ἐπονομάζειν 97, 21.
 ἐπορέγεσθαι γενέσεως 73, 29
 ἐποχή τῶν ἐνεργειῶν 123, 26 (ἐποχαὶ ἀστέρων) 32, 27
 ἐπταμηνιαῖος 30, 11 (γένεσις) 29, 32
 ἐπτάμηνος (κώσις) 30, 15 (κωήσεων περιφοραὶ) 32, 10 τὰ ἐπτάμηνα 32, 20 *sq.* 33, 1 εἰ ἐπτάμηνον τὸ τεχθισόμενον ἢ ἐνεαμήνον, καὶ ποσαχῶς καὶ πῶς ἐκάτερα τίκεται 29, 18 *sq.*
 ἐργάζεσθαι *efficere (argumentando)* 46, 13 55, 24 73, 4
 ἔργον. ἔργα, *opp.* λόγοι 31, 34 78, 35 ἔργα ἱερά 31, 31 ἔργα φυσικά 129, 12 ἄλλο

ἄλλου ἔργον (μέρους τοῦ σώματος) 129, 22 19 25 τίνος ἔργον ψυχῆς τὰ τοιαῦτα φράζειν 125, 26 (τὰ ἀπὸ τῶν ἀπλανῶν ἔργα) 119, 34
 ἐρεθίζεσθαι πρὸς αἰρέσεις 75, 37
 ἐρημία δένδρων 121, 26
 ἐρμηνεῖα 73, 1
 ἐρμηνεύειν 125, 9
 Ἐρμῆς (Κυλλήνιος) *fr.* *Orph.* 117, 14 20 (ἡγεμῶν καθόδων ψυχικῶν) 124, 8 (τῆς ἀγγελικῆς τάξεως ἡγεμῶν) 124, 15 Ἐρμῆς κοινὸς πασῶν ἐστὶ τῶν φράων 31, 7
 Ἐρμῶδωρος (*log.* Ἐρμώτιμος?) ὁ Κλαζομένιος 63, 2
 ἔρπειν. ὀφίων ἔρπει γένος *fr.* *Orph.* 116, 34
 ἐρυσίβη (*ex Plat.*) 48, 6
 ἔρχεσθαι εἰς ὄριν, εἰς ἀνθρώπων ἐλθεῖν 107, 31 108, 3 *al.*
 ἔρωσ. πνιγμὸν ἔρωτος ἀληθοῦς 121, 33
 ἐρωτικός 101, 29 ἐρωτική, *coni.* μουσική 102, 19 23
 ἐσπέρα 122, 3 10 123, 37
 ἐστία τῆς γενέσεως 66, 2 — χῶρος ἱερὸς Ἐστίας 63, 15
 ἔσχατος *gradus inſimilis* δαίμονες ἔσχατοι 90, 11 οἱ ἔσχατοι τῶν Ἀρεϊκῶν δαιμόνων μιμοῦνται χειρόνως τὴν οἰκίαν σειρᾶν 89, 11 μιμῆσθαι τὰ πρῶτα τῆς ἑαυτῶν σειρᾶς ἀνομοίως καὶ ὡς ἔσχατα 89, 6 21 *sq.* *opp.* πρῶτιστοι 89, 18 ἐν τοῖς ἔσχατοις τοῦ κόσμου, *opp.* ἐν τοῖς πρῶτιστοις 127, 7 τὰ ἔσχατα, *opp.* τὰ ἀκρότατα 121, 24 ἀνωθεν ἕως τῶν ἔσχατων 94, 15 ἔν τι τῶν ἔσχατων μερῶν 120, 31 εἰς τὸ ἔσχατον προελθοῦσα τῶν περιόδων 120, 29 *sq.* ἑαυτὴν εἰς τὸ ἔσχατον ἀγει (ψυχῆ) 78, 5 τῷ ἔσχατῳ τούτῳ δεσμῷ σύζυγοι 121, 38 τὸν ἔσχατον βυθὸν τῆς ὕλης 122, 7 — ἔσχατον μάθημα (*i. q.* μέγιστον) 139, 36
 ἔσω. ἔξωθεν ἔσω κίνησις 43, 31
 ἔτεροκίνητος 121, 1 τὸ ἔτεροκίνητον, *opp.* αὐτοκίνησις 35, 26
 ἔτεροποιός, *opp.* ταῦτοποιός 25, 8
 ἔτερος. τὸ ἔτερον, *opp.* ταῦτόν 26, 26 29 33 τὰ ἔτερα γιγνώσκοντα, *opp.* ἑαυτὰ 78, 1 *cf.* θάτερος
 ἔτερότης 23, 1 2 30, 33 ἔτερότητι φίλον, *opp.* ταυτότητι συγγενές 26, 24 τὸ κατὰ τὴν ἔτερότητα (μὴ ὄν) 138, 33
 ἐτώσιος. πεπότηται ἐτώσιον *fr.* *Orph.* 117, 11 *εὔ.* τὸ εὔ 76, 31
 εὐαγεῖν. οἱ μὲν κ' εὐαγέωσιν *fr.* *Orph.* 117, 26
 εὐαισθησίαι, *opp.* δυσαισθησίαι 82, 22
 εὐγένεια (*ex Plat.*) 83, 4 106, 32

εὐγονία (ex Plat.), opp. δυσγονία 20, 9 17 23, 35 24, 27 26, 12 27, 5 32 28, 5 31, 28 37, 10
 εὐδαιμονία, dist. τὸ εὐδαιμονας γενέσθαι 93, 33 τὴν εἰς εὐδαιμονίαν ὁδὸν 93, 35 εἰς εὐδαιμονίαν φέρειν, ἀγειν, ἔλθειν 97, 20 106, 33 105, 25 ζωῆς εἰς εὐδαιμονίαν ἀγομένης 97, 15
 εὐδαιμονικὸς. ζωῆς . . . οὐδαμῶς εὐδαιμονικῆς 97, 18
 εὐδηλον (om. ἐστὶ) 45, 8 104, 25
 εὐδόκιμος (βίαι) 81, 6
 εὐδίκτος (ἐπιβολή) 136, 32
 εὐθὺ τοῦ οὐρανοῦ 61, 28
 εὐκαιρία 37, 7 (γάμων) 16, 14 31, 30 (τοῦ παντός) 33, 10 (ἢ κατὰ τὴν σπορὰν εὐκαιρία) 30, 22
 εὐκολία, opp. τληπάθεια 93, 25
 εὐκοσμοὶ ἑ' ἄλογοι fr. Orph. 116, 18
 εὐκрасία, conl. μετριότης 31, 27 εὐκрасίαι σωματικαὶ 31, 25 opp. δυσκрасίαι 31, 13
 εὐλαβῆς πρὸς τὴν ἀδικίαν 58, 18
 εὐληπτος (μέθοδοι) 37, 11
 εὐλόγιστος (αἰτιαί) 114, 22
 εὐμαθῆς, opp. δυσμαθῆς 83, 16
 Εὐμαίων Ἡρὸς υἱός (mythi Platonici secundum quosdam auctor) 60, 14
 εὐμοιρία 84, 40 85, 3 16 sq. 93, 16 117, 25 (ζωῆν) εὐπαθείας μέτοχον καὶ εὐμοιρίας 93, 23 opp. δυσμοιρία *85, 8
 εὐμοῖρος (ἀνθρώπινοι βίαι) 91, 17 τὸ μὴ εὐμοῖρον 36, 36 εὐμοῖρότερον εἶναι περὶ τὸν κλῆρον 75, 16
 εὐνομεῖσθαι. τὸν εὐνομούμενον 56, 2 εὐνομούμεναι πόλεις, πολιτεία 47, 34 129, 16 134 fr. 1
 εὐπάθεια, opp. τληπάθεια 54, 16 conl. εὐμοιρία 93, 23 τὰς ἐν οὐρανῷ πάσας εὐπαθείας 109, 22
 εὐπαράδεκτος τοῖς ἀκούουσιν 55, 10
 εὐπάρφος 107, 22 c. schol.
 εὐπορία 105, 24
 εὐρσεις 22, 31 33, 15 (θεωρίας, conl. ἐπιτήδευσις) 38, 4 μάθησις καὶ εὐρσεις (ex Plat.) 83, 1
 εὐρίσκων ἀπολογία 18, 30 λαβόντες . . . εὐρίσκουσι sim. 29, 28 30, 8 13 οἱ κληροῖ . . . εὐρίσκονται 91, 25
 εὐροία (vox Platonica) 28, 6
 Εὐρόνους Nicopolita redinivus 63, 24
 εὐστο[χεῖν?] 90, 21
 εὐτακτος 21, 23
 εὐτέλεια, conl. δδυναμία ζωῆς 97, 9

εὐτελής, conl. αἰσχροῦς 97, 21
 εὐτυχῆς. παῖδες οὐκ εὐφραῖς οὐδ' εὐτυχεῖς (ex Plat.) 35, 37 sqq. τὸ μὴ (vel οὐκ) εὐτυχεῖς 36, 12 26 35 τοῖς οὐκ εὐφραῖν ἀρχεσθαι. μᾶλλον ἢ ἀρχεῖν εὐτυχεστέρον 36, 18
 εὐφορος πρὸς λήθην 123, 34
 εὐφραίνεσθαι med. 59, 7
 εὐφυῆς. παῖδες οὐκ εὐφραῖς οὐδ' εὐτυχεῖς (ex Plat.) 35, 37 sqq. ψυχαὶ εὐφραῖς, μὴ εὐφραῖς 89, 29 36, 4 εὐφυῆς, οὐκ εὐφυῆς, ἀφυῆς 36, 10 39 sqq. τὸ εὐφραῖς, τὸ μὴ (vel οὐκ) εὐφραῖς 36, 7 20 sqq. 37 — εὐφραῖς 123, 32
 εὐφυῖα, opp. ἀφυῖα 40, 21
 εὐώνυμον τετράγωνον τοῦ τῆς ἀποκνήσεως ἡλίου 29, 21
 ἐφάπτεσθαι c. gen. 15, 11 39, 14 52, 8
 ἐφέλκεσθαι (ἀμαρτάνειν) 16, 14 (φαντασίαν) 78, 7 (πινυμὸν ἔρωτος ἀληθοῦς) 121, 34
 ἐφετός. τῶν ἐφετῶν 122, 31
 ἐφήκειν. τῶν ἡμῶν ἐφήκουσαν 119, 30 τὴν ἔξωθεν ἐφήκουσαν τῶν 82, 8
 ἐφήμερος (ζωῆ) 73, 31 ψυχαὶ ἐφήμεροι (ex Plat.) 73, 29 sq.
 ἐφιστάναι (δαίμονας ταῖς ψυχαῖς) 73, 15 90, 26 118, 24 26 (ἢ λογικὴ ψυχή) τῷ ἀλόγῳ ὡς δαίμων ἐφέστηκε 113, 32 ἔξωθεν ἐφεστάναι, ἐφεστῶσα σχετικῶς (ψυχῆ) 98, 21 111, 11 114, 4 5 98, 21 τῶν ἐφεστῶτων (ψυχαῖς) 115, 8 cf. 86, 15 παρὰ τοῖς ἐφεστῶσι τοῖς γάμοις φυλάκων 16, 20 — κρίσιν ἐφιστάνειν τοῖς βίοις 106, 32 ἐφιστάντας τοῖς ἀμείνοισιν 94, 18 οὐδὲ γὰρ ἐπὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐξαπίνης γινόμενων ἐφιστάμεν 125, 30 τοῦτου . . . περὶ τοσαῦτα γράφομεν ἐφιστάντες 112, 30
 ἐφοδος *expeditio* 90, 15 *ratio* κατ' ἄλλην ἐφοδὸν 33, 34
 ἐφορος. δαίμων . . . τῶν γενεσιουργῶν βίαν ἐφορος 51, 4 74, 17 32 91, 20 οὐσιώδεις ἡμῶν ἐφοροὶ, dist. γενεσιουργοὶ καὶ μοιραῖοι 74, 22 πάντων δίκη καὶ νόμος ἐφορος 108, 7 ἔχειν. ἔχεις οὖν καὶ ὅποια τὰ εἶδη τῶν ἀρμονιῶν καὶ τίσιν ἀνεῖται γένεσιν 34, 21 — pass. ἵνα μὴ λήθῃ τῶν ὀφθέντων σχεθεῖν 125, 23 — med. τοῦς ἐκείνης (τῆς τάξεως) ἐξεχομένους . . . ἀκλινῶς αὐτῆς ἔχεσθαι 54, 35
 ἐχθρα, conl. στάσις 40, 15
 ζάλη. ἀνέμων ὀποκεῖσθαι ζάλαις 120, 34
 Ζεύς. ὡς καὶ ὁ Ζεὺς εἰς τὸν πατέρα δρᾶ

30, 35 τὸ τρίτον (γένος) ἀπὸ Διὸς σοσ.
Orpheum 38, 8 16 τοὺς ἐν τῷδε τῷ γένει
ταχθέντας ὑπὸ τοῦ Διὸς 39, 5 τὰς Διὸς δῆμα
καὶ Ποσειδῶνος . . . δημιουργίας 51, 17 κά-
θοδός ἐστι . . . ἀπὸ τοῦ Διὸς εἰς τὸν τοῦ
Ποσειδῶνος τόπον 124, 22 — Ζεὺς planeta
29, 5 (cf. Διόνυσος)

ζήλος, σοπl. μίσος 100, 26

ζήν. τὰς χελιδόνας . . . νεκρωθείσας ζήν 62, 20
διὰ τί τὸ μὲν ζῆ μίαν ἡμέραν . . . τὸ δὲ ἐννέα
γενεὰς ἀνδρῶν γηράωντων 20, 32 πᾶν σῶμα
ψυχῆς μετέχον ζῆ 68, 12 sq. ἡ τοῦ σώματος
διαλύσις τοῦ ζῶντος, ἢ ζῶν ἐστι, καὶ τῆς
ἐμπυχίας ἐστὶ κακόν 48, 24 8 γὰρ ἂν ζῶμεν,
τοῦτο ἐσμέν 97, 30 ζῆν ζωήν, βίον 72, 5
74, 38 76, 25 108, 19 129, 24 τόνδε τὸν
βίον ἐζῶμεν 123, 20 ἐν οὐδεμιᾷ περιόδῳ
ζῆ ψυχῆ βίον θν μὴ ἔζηκε πρότερον 72, 13
ἐν τῷ τοιῷδε ποταμῷ ζῶμεν τῆς Αἰθῆς
126, 5 καθ' εἰμαρμένην ζῆν 20, 18 21 τῶν
(κατὰ τοὺς νόμους) ζῶντων 96, 18 ψυχᾶς
. . . λογικῶς ζησημέναις 81, 33

ζήτηϊν. τὸ ζητούμενον 44, 7

ζήτησις 56, 23 (μαντικῆς) ποιείσθωσαν
ζήτησιν 37, 25

ζωάρα[κεια?] 88, 33

ζωδία δώδεκα 32, 36 στοιχεῖα τῶν ζωδίων
32, 15 sqq. dist. παραναλλόντες 119, 13
τῶν ὄλων ζωδίων 119, 32 τῶν διττῶν ζωδίων
νοερωτέρων καὶ ἀλογωτέρων, ἀποκαταστα-
τικῶν τε καὶ γενεσιουργῶν 33, 24

ζωδιακὸς κύκλος 33, 21 69, 18 κατὰ τὰς
μοίρας τοῦ ζωδιακοῦ 103, 27

ζωή cf. ζῆν. ζωῆ τοῦ σώματος 62, 5 τὸ
ἐμπόρευμα τῆς ζωῆς 62, 7 (ἡ ἄνευ σώμα-
τος, οpp. ἡ ἐν σώμασιν ζωῆ) 123, 11 (ἡ
μετὰ τοῦ σώματος, οpp. θειοτέρα ζωῆ)
110, 23 (χωριστή) 125, 25 (ἀπόλυτος) 121, 33
(εἰς γένεσιν ἐξεληθοῦσα) 25, 26 (τῆ γενέσει
σύμφυλος) 26, 21 (γενεσιουργός, οpp. νοερά)
50, 22 (ἐμπαθῆς καὶ ἐνυλος) 126, 8 (ἀνθρω-
πίνῃ) 23, 31 38, 9 13 113, 7 al. cf. ἀνθρώπινος
(λογικῆ) 113, 8 (ἄλογος) 35, 20 51, 14 113, 34
(θηριώδης καὶ ἄλογος) 39, 27 (ἡ ποῖα ζωῆ τῶν
ψυχῶν) 24, 26 (ἀρίστη) 68, 30 (χείρων) 34, 4
(ἐπίρρητος) 27, 38 (ἄθεσμος) 115, 20 (πρακ-
τικῆ) 39, 12 ἐν τοῖς πλείονα τῆν ζωὴν
ἐχουσι καὶ ἐλευθερωτέραν (dist. φυτά) 20, 19
τῆν εἰμαρμένην φυσικὴν ζωὴν εἶναι 20, 14
(αὐτοκλήτος) 20, 11 (περιοδικῆ) 19, 32
110, 16 (κοσμικῆ) 19, 32 (ἀποκαταστατικῆ)
21, 5 τὰ εἶδη τὰ διάφορα τῆς ζωῆς 20, 23
30 (cf. εἶδος) τὰ διάφορα μέτρα τῆς τοῦ

ἀνθρωπείου γεννητοῦ ζωῆς 23, 35 cf. 22, 15
τῆς τοῦ νοητοῦ ζωῆς μέτρον, dist. τῆς τοῦδε
τοῦ κόσμου ζωῆς 19, 23 sq. τὴν ζωὴν τὴν
ἐν (ἐκάστῳ τῶν δαι κινουμένων) συμπεραίνει
(τις νοῦς) 22, 15 μιᾶς ζωῆς πάντα (τὰ ἐν
τῷ κόσμῳ) συνεχοῦσης καὶ εἰδους ἐνός
131, 27 (τὸ Ἄληθείας πεδίον) ζωῆς πλήρης
121, 22

plur. ζωαί 91, 22 gen. ζωῶν 51, 8
124, 13 *81, 1 *100, 21 τὸν ἐν ταῖς ζωαῖς
λόγον καὶ τοῖς βίοις 35, 27 οὐσίας ἢ ζωὰς
ἢ γνώσεις 115, 9 (ψυχικαί) 31, 25 (λογικαί)
107, 14 (νοεραί, αἰσθητικαί) 124, 13 (γε-
νεσιουργοί) 51, 8 (ἐμπαθεῖς καὶ φιλογενέσεις
122, 28 (φρονιμώτεραι ἢ ἀφρονέστεραι) 31, 15
(ὀρμητικώτεραι ἢ ἡσυχαστικώτεραι) 31, 21
μεταβάλλοντες κατὰ τὰς ζωὰς 128, 26 τὰς
πρὸ τῆς χιλιέτους περιόδου ζωὰς 109, 14

ζφογοεῖν 114, 31 ὑπὸ ψυχῆς ἀνθρωπίνης
ζφογονόμνα 114, 33

ζφογονία τῶν μερικῶν πάντων 31, 3 6
εἰς ζφογονίαν (τὰς ψυχὰς) χωρεῖν 124, 37

ζφογόγον κέντρον 28, 29

ζῶον. τὸ ἀσθενὲς τοῦτο ζῶον καὶ βραχύβιον
(i. e. ἀνθρώπος) 22, 4 τοῦ ζῶου τοῦ παν-
τελοῦς 23, 2 ἄλογον ζῶον ἢ τερατώδες 30, 11
ζῶα, σοπl. φυτά 30, 25 dist. φυτά 20, 4 sqq.
cf. 113, 4 sqq.

κάθοδοι τῶν ψυχῶν εἰς τὰς τῶν λογικῶν
ζῶων γενέσεις καὶ εἰς τὰς τῶν ἀλόγων 57,
11 15 al. cf. ἄλογος, λογικός

ζφοφόρος κύκλος 28, 31 κατὰ τὸ συνεχές
τμήμα τοῦ ζφοφόρου 75, 23

ζώπυρος. ὑπελείπετό τι ζώπυρον περὶ τὴν
καρδίαν 62, 15

ζωροάστρης 59, 32 60, 6 sqq.

ζωτικός. μενούσης ἔκδοσ τῆς ζωτικῆς ἀρχῆς
62, 23 (εἶδη) 40, 4 (βοῖζος τῆς ψυχῆς)
39, 10 (ψυχαί) 24, 33 (ἀριθμός) 24, 35
(λαίμαργιαι) 38, 18

ζωώδης (βίοι) 81, 13 (ὄπνος) 124, 2 13 —
ζωωδῶς, οpp. νοερώς 87, 23

ἡ (i. q. εἰ μή). πῶς . . . ἡ 109, 34

ἡγεῖσθαι. ποῖα ποῖων ἡγεῖται περιτροπῶν
21, 1 (βαλμονας) ψυχῶν ἡγουμένου 75, 5
cf. 91, 20 τὸν ἑτέρας ἡγούμενον βασιλείας
90, 5 ἐν τοῖς ἡγουμένοις, οpp. ἐν τοῖς
ἐπομένοις 32, 14

ἡγεμονικός. (ὁ προφήτης) ἡγεμονικὴν ἀξίαν
ἔχει 73, 13

ἡγεμών. (Ἐρμῆς ἡγεμὼν καθόδων ψυχικῶν,
τῆς ἀγγελικῆς τάξεως) 124, 8 15 (κοσμικῆς

- τάξεως) Λάξεις ἐστὶν ἡγεμών 51, 7 (τῶν ἀποκοπτικῶν ἀγγέλων) 89, 9 (θεοί, δαίμονες ψυχῶν ἡγεμόνες) 74, 20 25 εἶτε ἀγγέλου εἶτε δαίμονας τῶν βίων ἡγεμόνας 54, 31 ἐπόμνοι τοῖς οὐρανίοις ἡγεμόσιν 54, 19 θεῶν . . . ἡγεμόνων δεομένης 52, 15 τὸν τῶν τοιαύτων ἡγεμόνα δογμάτων 117, 36 λόγον . . . ἡγεμόνα προϊστασθαι καὶ νοῦν 102, 26 72, 35
- ἤθεσθαι καὶ λυπεῖσθαι (ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς) ex Plat. 40, 24 132, 8 — τὸ ἡτόν, dist. τὸ ἡδόμενον 43, 37 sqq.
- ἡθοναί, opp. λῦπαι 40, 25
- ἡθικός (λόγοι) 17, 3 (κινῶνες) 84, 19 20 (παραγγέλματα) 82, 31
- ἡθός. ἡ ἀνομοίτης τῶν ἡθῶν 40, 23 25 41, 12 τὴν ἐκ μόνων τῶν ἐθῶν ἐγγεγονυῖαν τάξιν τοῖς ἡθεσι 92, 17
- ἡχιστα ομηρῶ ἡχιστα ἐν τοῖς ἡχιστα μετέχουσιν αὐτοκινήτου ζωῆς 20, 11 (ἀρετῆς μέτρογον εἶναι) ἡχιστα ἢ μάλιστα δδύνατον 77, 15
- ἡλάκατα στρωφῶσα (Hom.) 119, 12
- ἡλακᾶτη (ex Plat.) 50, 34
- ἡλάσκειν. κατὰ σκότος ἡλάσκοντα ex Empedocle 65, 24
- ἡλικία. γεγονός ἐν ἀνδρὸς ἡλικίᾳ 67, 11
- ἡλιος. φῶς ἡλλιοιο, ὅπ' αὐγὰς ἡλλιοιο fr. Orph. 117, 13 26 30 ἄμα ἡλλίω καταδόντι (Hom.) 122, 6 (ἡλιος) περὶ τὸ κέντρον ἐθάς ἔρχεται τὸν ἑαυτοῦ δρόμον ἐξανύων (ex oraculo) 95, 21 τὸν ἐνιαύσιον τοῦ ἡλλίου δρόμον 29, 1 ἡλλιος ἐν ἐνιαυτῷ (τρέπει) ex Orph. 29, 2; cf. 23, 23 (ἡλλιον) τάγαθῷ ἀνάλογον 124, 4 μέσος τῶν ἐπτά πλανητῶν sec. Zoroastris libellum et astronomos alios, ὑπὲρ σελήνην εὐθύς sec. Platonis mythum 60, 7 69, 1 (24) (τοὺς τῶν γάμων κυρίους σκοποῦντας) ἐπὶ ἡλλίου τὰς τοῦ φωτὸς ἐπίδοσας κατέ. 28, 27 γίνονται αἱ σποραὶ ἐν τῷ εὐανόμῳ τετραγῶνῳ (αὐτὸ ἐν τῇ διαμέτρῳ) τοῦ τῆς ἀποκυήσεως ἡλλίου 29, 21 — deus Ἡλλιος γενέσεως δεσπότης 29, 11 7 conp. Σελήνη (θεοί) 91, 25 Ἡλλιος βασιλεύς 136, 34-36 137, 5
- ἡμεῖς. τὸ παρ' ἡμῖν (πῦρ), opp. θεῖον 26, 4 τὸ ἐφ' ἡμῖν 76, 22 77, 3, dist. εἰμαρμένη et πρόνοια 126, 19 sqq. 128, 1 sq. 7 15 19 dist. τὸ ἐκούσιον 126, 23
- ἡμέρα. (ἐπὶ σελήνης) ἐν ταῖς ἀσχητικαῖς ἡμέραις 28, 24
- ἡμερινός. δεῖ . . . ὀργάνων νυκτερινῶν τε καὶ ἡμερινῶν πρὸς τὴν θῆραν (τῶν καιρῶν) 37, 12
- ἡμερος, opp. ἄγριος (ἄλογα) 81, 15 113, 3 τὰ δίκαια (θηρία) μεταβάλλειν εἰς τὰ ἡμερα (ex Plat.) 106, 9
- ἡμίθεοι. τὸ τῶν ἡμιθέων γένος Hesiodum 39, 12 sqq.
- ἡμικύκλια τοῦ ζωοφόρου κύκλου 28, 31
- Ἡρ ὁ Πάμφυλος Platonis 52, 2 56, 10 26 sqq. 59, 31 60, 6 sqq. 61, 13 sqq. 62, 10 100, 9 109, 19 110, 27 121, 13
- ἡρωικός. ἡρωικὸν γένος Hesiodum 38, 19 ψυχῶν γένη . . . θεῖον δαιμόνιον ἡρωικὸν ἀνθρώπινον (ex Plat.) 112, 7 ἡρωικαὶ ψυχαὶ (in Platonis mytho) 97, 6 100, 2 13 15 102, 30 104, 14 111, 30 112, 9 113, 11 ὅπως ἀκούειν δεῖ συμβολικῶς . . . τὰ ὀνόματα τῶν ἡρωικῶν ψυχῶν 110, 14 cf. 100, 18 sqq.
- ἡρώες παῖδες θεῶν sec. Plat. 112, 5 10 dist. ἀνθρωποι et δαίμονες 111, 35 sqq. 100, 14 ψυχαὶ ἡρώων (in Platonis mytho) 100, 19 21 101, 2 cf. ἡρωικός
- ἡσυχάζειν. (ψυχὰς) ἐχούσας ἐν ταῖς φαντασίαις ἀποκειμένον τὸν ἀλλήλων τύπον καὶ ἡσυχάζοντα 67, 23
- ἡσυχαστικός. ἡσυχαστικώτερα, opp. ἰτητικώτερα 31, 23 (ζωαί, opp. ὀρηγικώτεραι) 31, 21
- Ἡφαιστος 122, 6 137, 3 Ἡφαιστε in versu Homericō 137, 13
- ἡχητικός. ἡχητικώτατος ὁ χαλκός 39, 10
- ἡχος. ἡχων ἀπαθῶς ἀντιλαμβάνεσθαι 68, 18
- θάλασσα. τὸ πῦρ φεῦγον τὴν θάλασσαν 26, 6
- θαμά 61, 1 (ex Hom.) 101, 17
- θάμνος ex Empedocle 113, 5
- Θαμβράς 100, 25 101, 10 14 102, 11 14 29 31
- θανάσιμος. τὸ μὴ θανάσιμον κακὸν τοῦ θανάσιμου μείζον 48, 32 sq.
- θανατηφόρος (περίοδος, ex Plat.) 73, 39 sqq.
- θάνατος 62, 4 θάνατος ψυχαῖσιν ὑγραῖσι γενέσθαι ex Heraclitō 73, 39 θάνατον ἐπιφέρει (τὸ θνητόν) 74, 3 μετὰ θάνατον ἐν τοῖς ζῶσι γενόμενοι 63, 3 θάνατοι, opp. γενέσεις 88, 6
- θάπτειν. ταφέντα πρὸ τῆς πόλεως 63, 24
- θαρρεῖν. ἦδη θαρροῦντες λέγωμεν 96, 31 λεκτέον τοίνυν . . . θαρροῦντος 72, 14
- θάτερος. διὰ θατέρου τῶν βραχέων (sc. φωνηέντων) 60, 15 ὁ θατέρου κύκλος, opp. ὁ ταύτου κύκλος (ex Plat. Tim. p. 37bc) 24, 37 sq. 25, 27 τῶν μήτε ἑαυτὰ μήτε θάτερα διεργωκότων 78, 1

θαῦμα. πᾶς θαύματος ἄξιος βίος 97, 19
 θαυμάσιος. τὸ θαυμάσιον, *dist.* ἔλκεινόν ἐτ
 γελοῖον 97, 10 14 *94, 29
 θαυμαστός 64, 1 θαυμαστός τούτων ἄγγελος
 109, 11 *ironice* τὸν θαυμαστὸν ἐκείνον
 Κωλάτην 62, 1 θαυμαστὸν οὐδέν, οὐδέν
 θαυμαστὸν (*om. ἐστὶ*) 62, 11 18 95, 18 *al.*
 θαυμαστῶς διδάσκων 74, 7
 θέα (τῆς ψυχῆς ἀπόλυτος) 73, 3 ἵνα τὰς θέας
 ἐπιτελέσῃ τῷ δῆμῳ 64, 7
 θέαινα. πᾶς ὁ μοιραῖος διάκοσμος τῶν θεαινῶν
 73, 9
 θεάματα (*ἀστρολογικά*) 60, 4 (*voerá*) 72, 36
 (τὰ ἐν Ἄιδου) 61, 7 (τὰ ἐν οὐρανῷ 66, 14
 (τὰ ἐκεῖ) 123, 7 *cf.* 95, 4 ὁ τῶν θεαμάτων
 τούτων ἄγγελος 110, 8 23 111, 6 125, 24
cf. 79, 26 τοῖς περὶ τῶν μισθῶν . . . θεά-
 μασιν 56, 34
 θεᾶσθαι 110, 28 29 τὸ ἀναλογον ἐπ' ἀμφοῖν
 θεώμενος 29, 2
 θεατής τῶν ἀληθῶν 59, 8 τοὺς . . . τῆς
 τοιαύτης ἱστορίας θεατὰς 65, 7
 θεῖος. αἰπροιστάμεναι τῆς τάξεως (τοῦ οὐρανοῦ)
 θεῖαι μονάδες 50, 1 τὰς τῶν θεῶν ἀνδρῶν
 ψυχὰς 100, 1 ὁ θεῖος Πλάτων, Νεστόριος
 18, 34 32, 6 33, 7 θεῖοι δαίμονες, *opp.*
 ἀγγελικοὶ 74, 19 *coni.* δαιμόνιοι (*δικαστικά*
 τάξεις) 101, 4 (*πρόνοια*) 45, 6 γεννησάι προ-
 νοίας ἐκ τῶν θειοτέρων τὰς δαιμονιώτερας
 74, 16 θεῶν καὶ δαιμονίων σωμάτων 22, 20
 (ψυχὴν γίνεσθαι) θεῖαν καὶ δαιμονίαν 98, 28
 θεῖον ὄχημα, *dist.* ἀγγελικόν ἐτ δαιμόνιον
 20, 29 ψυχῶν γένη . . . θεῖον δαιμόνιον ἥρωϊ-
 κὸν ἀνθρώπινον *sec. Plat.* 112, 7 θεῖοτερον
 τρόπον, *opp.* δαιμονιώτερον 57, 20 τρόπον
 ἀγνωστον ἡμῖν καὶ θεῖον 59, 18 ὀνόματα
 θεῖα 33, 16, *coni.* μυστικά 32, 8 δαιμάτων
 θεῶν πλήρεις 59, 18 *coni.* νοερός (*εἶδος*
ζωῆς) 38, 10 (*αἰτία*) 55, 37 θεῖον πῦρ, *opp.*
 τὸ παρ' ἡμῖν 26, 4 θεῖα μουσική, *opp.* ἀν-
 θρωπίνη 102, 16 θεῖον γενητόν, *opp.* ἀν-
 θρώπιον γενητόν (*ex Plat.*) 21, 6 *sqq.*
 23, 23 *sqq.* 24, 5 *sqq.* 35, 33 72, 4 9 θεῖα
 ζωῆ 36, 4 θειοτέρων ἀλλαζάμενον ζωὴν τῆς
 μετὰ τοῦ σώματος 110, 23 θεῖα περίοδος
 125, 35 θεῖον σῶμα 70, 10 θεῖα ψυχὴ, *opp.*
 παθητική 49, 27 θεῖα ψυχὴ τοῦ παντός
 127, 19 θεῖος νοῦς 24, 4 127, 23 θεῖα
 νόσησι 110, 23 θεῖον φῶς 120, 26 122, 5—
 ἡ πρὸς τὸ θεῖον συγγένεια, ὁμοίότης 45, 4
 49, 28 κατὰ τὸ ἐν ἑαυτῷ θεῖον 110, 27 —
 τὰ θεῖα, *syn.* τὰ στοιχεῖα 95, 20 *opp.* ἡ
 γένεσις 80, 20 126, 4 τῆς τῶν θεῶν

ἐπιστήμης 37, 17 τὴν περὶ τῶν θεῶν ὑφ-
 ἠγησιν 118, 1 τὰ θεότατα τῶν ὄντων 21, 10
 θεῖως, *opp.* ποιναῖως 89, 7 θεῖως ἐνερ-
 γοῦσαν 110, 32 θεῖως ἐνδειξάμενος 85, 6
 θέλγειν. ὄμματα θέλγειν *ex Homero* 124, 10
 θέμις. ὁ μὴδὲ θέμις εἰπεῖν 16, 36 οὐ πάσαις
 δὲ θέμις ἐπιβήμεναι *oraclum* 65, 17 —
c. acc. c. inf. οὐ γὰρ ἦν τὸ ὀλιγῶς ζῶν
 θέμις τῷ μερικωτάτῳ συζῆν 121, 39
 θέμις. τῇ Θέμιδι τὴν αὐτὴν εἶναι τὴν
 Ἄνάγκην 120, 21 50, 38 39 αἱ τῆς Θέμιδος
 ἐπικλησεις . . . λέγουσαι σαφῶς Θέμι καὶ
 Ἄνάγκη 120, 23 *sq.*
 θεμιτόν 117, 35 (*om. ἐστὶ*) 134 *fr.* 1 οὐδὲν
 ταύτης ἔξω γενέσθαι θεμιτόν 55, 28 οὐκ ἦν
 θεμιτόν . . . συνάφαι 99, 18
 θεογονία. εἴ τις ἔστιν τῆς θεογονίας τοῖς
 Ἑλλήσιν πατήρ 118, 3 αἱ Ἑλληνικαὶ θεογο-
 νίαι 120, 22
 θεοσιδής. αἱ θεοσιδεῖς ψυχαὶ 36, 3
 θεόθεν λαβοῦσα 78, 16
 θεολόγος, θεολογικῶς *cf. Index aucto-*
rum v. Orpheus
 θεοπρεπής ἀρμονία 34, 13 θεοπρεπέστεραι
 ψυχαὶ 123, 25
 θεός. τὸν ἓνα τῆς πάσης αἰτίου καλιγγενοῖας
 θεόν 24, 18 θεός ἐστὶν ὑπερκόσμιος ὁ χρόνος
 ἐκεῖνος 23, 19 πρῶτος θεός τῶν καιρῶν (?)
 25, 32 ὁ Μῆν . . . θεός ἂν ὑφίστησι τὸν
 ἀριθμούμενον μῆνα 22, 12 (Νόμος θεός)
 96, 27 31 ἡ μὲν εἰμαρμένη (κατὰ Πλάτωνα)
 οὐ θεός, ἡ δὲ ψυχὴ τοῦ κόσμου θεός 127,
 24, *cf.* 9 *sqq.* — ἐπιστήμαι πάντα τὸν τῆδε
 τόπον νοῦ καὶ θεῶν ἐπλήρωσαν 123, 21
 (Ὀρφείως) εἰδότες τὰ τῶν θεῶν πατέραν
 ὄντων 118, 3 οἱ θεοὶ τὰ μὲν ἀνωθεν
 ἀπὸ τῶν αἰτίων κομίζονται, τὰ δὲ αὐτοὶ
 ταῖς ἑαυτῶν τάξεσι συνουσιῶσι 37, 32 30
 τάξεις θεῶν καὶ δαιμόνων, θεῶν τε καὶ
 ἀγγέλων *sim.* 119, 38 120, 14 21, *dist.*
 δαίμονες 74, 20 24 90, 11 θεῶν ὄντων καὶ
 δαιμόνων ὑπουργούντων τοῖς θεοῖς 56, 13
 (Plato) ἐφεξῆς τάττων θεοὺς δαίμονας ἥρωας
 ἀνθρώπου 112, 4 *sq.* (θεοὶ, δαίμονες, ψυχαὶ
 τῆς ἐν τῷ κόσμῳ πολιτείας φύλακες, ἐπί-
 κουροι, θῆτες) 16, 32 *sqq.* 53, 25 *sqq.* 33, 34
 40 δαίμων κατὰ σχέσιν καὶ θεός, *dist.* αὐτὸ
 δαίμων καὶ αὐτὸ θεός 98, 22 *sq.* ἔστι καὶ
 ἄλλα γένη μακραιωνα ἔγγυς θεῶν ὄντα 22, 5
 τοῖς ἔγκοσμοις θεοῖς τε καὶ τοῖς μετὰ
 θεοῦς 76, 19 θεοὶ οὐράνιοι 66, 4 θεοὶ χθόνιοι
 64, 7 ὑπὸ δὴ τινων χρησαμνηθέντα θεῶν
 67, 32 οἱ θεοὶ τὰ μήπω παρόντα ὀρώσιν

- ὡς ἤδη παρόντα κτέ. 110, 25 cf. οἱ κρείττους
- θεοσεβής (γένος) 27, 25
- θεότης (ἡ μοιραία) 51, 2 τὴν μίαν θεότητα τὴν προσετώσαν τῆς εἰμαρμένης 50, 36 θεότητες 92, 18
- θερινός (τροπικός κύκλος) 69, 13 (κατάστασις) 30, 25 (θερινή ὥρα Ἀρείκη) 30, 32
- θέρμη 30, 32
- θερμός. θερμότερος, opp. ψυχρότερος 31, 21 23
- θερμότης 30, 33
- θεραίτης 104, 6 sq.
- θέσις, dist. ρήσις 80, 22 sq.
- θεσμὸς ἀπαι μακάρων ex oraculo 115, 17
- Θεσσαλονίκη 64, 5
- Θετταλία 90, 15
- θεωρεῖν (ἀριθμῶν τὴν ιδιότητα) 34, 23 (τὸ τρίγωνον μαθηματικῶς καὶ διαλεκτικῶς) 33, 18 τὸ τῆς ἀρετῆς εἶδος ἐν μεσότητι θεωρούμενον 82, 27 (μουσικῆς) ἐν Ὀρφεί, ἐν Θαμβύρᾳ τεθεωρημένης 102, 14
- θεωρητικὸς. τὸν θεωρητικώτερον τρόπον καὶ μυθικῶς 54, 12
- θεωρία (τοῦ σκοπίμου τριγώνου) 33, 18 (τῶν ἀριθμῶν) 33, 23 (τοῦ καιροῦ) 40, 37 (τῶν κοσμικῶν περιόδων) 38, 3 4 τὴν σύμψασαν τῆς δικαιοσύνης θεωρίαν 52, 25 τὴν περὶ τῶν ἔλων θεωρίαν 56, 37 ἡ περὶ τῆς κοσμικῆς τάξεως θεωρία 57, 13 τὴν περὶ ψυχῶν ἀπλῶς θεωρίαν ποιῆσθαι 110, 31 (τῶν πραγμάτων) προηγουμένην δεῖ ποιῆσθαι τὴν θεωρίαν 52, 7 τὸ δόγμα θεωρίας ἐστὶν ἄξιον 114, 26 ἀξιόλογος θεωρία 94, 32 ἀγρυπνίος τοῦ νοῦ θεωρία 51, 23
- θεωρός 32, 3
- θηλυπρεπῆς μουσικῆ 101, 20 τὸ θηλυπρεπές, opp. τὸ ἀρρενωπὸν 91, 8
- θῆλυς, opp. ἀρρην. (Ἰππων) θηλειῶν 138, 3 θῆλυ 105, 34 λόγος ἀρρενος πρὸς θῆλυ 26, 11 θήλεα 31, 11 91, 10 111, 3 ἀπέχθειαν πρὸς τὸ θῆλυ πᾶν λαβάν 101, 25
- θήρ. θηρῶν ex orac. 115, 19 fr. Orph. 117, 8
- θήρα (καιροῦ) 16, 14 37, 12
- θηρᾶν τὸν καιρὸν (τῶν γάμων) 27, 34
- θήρειος φύσις (ex Plat.) 99, 17 111, 20 112, 10
- θηρίον, conl. ἄλογον 88, 22 28 opp. ἀνθρωπος 97, 31 105, 31 111, 32 τῆς εἰς τὰ θηρία μετακίσεως 115, 20 αἱ ἐκ θηρίων εἰς θηρία μετενδύμεναι (ψυχαί) 109, 18 105, 36
- θηριώδης ζωή (conl. ἄλογος) 39, 26 (opp. νοερά) 99, 18 θηριώδη τὰ ἄλογα μόρια 48, 35
- θήτες (Platonici) ἐοικότες ταῖς μερικαῖς ψυχαῖς 16, 31 35 53, 31 54, 1
- θητεύειν 53, 32
- θητικός. τὸ θητικόν, dist. φυλακικόν ἐστὶ ἐπικουρικόν 39, 35 (ψυχαί) εἰς τὸ θητικόν συντελοῦσι γένος (τῆς ἐν τῷ κόσμῳ πολιτείας) 53, 30 33
- θητοειδής (τοῦ πάθους ζωή) 39, 17
- θητός. θνητὸν γένος (ex Plat.) 73, 35 sqq. τὸ θνητὸν 49, 16 16 74, 2 θνητὸν τι 20, 28 ὡς θνητῶν καὶ ἐφημέρων ἀποτόμενας 73, 29 τὰ θνητά, opp. τὰ δίδια 20, 24 25 δεῖ καὶ ἄλλα ἐστὶ θνητά πρὸς ἡμῶν 22, 2
- θηγεῖν 89, 1 (ἑαυτὸν) 85, 10 (ἐπὶ τῇ μνήμῃ) 107, 22
- θηήνοι 85, 36 τῶν ἐπὶ τῇ μνήμῃ θρήνων 108, 3
- θρόνος τῆς Ἀνάγκης (ex Plat.) 120, 10 sqq. 25 121, 7
- θρυλεῖν. ἐτεθρόλητο ταῦτα 67, 31
- θύγατρος fr. Orph. 116, 18
- θυμιάσθαι. βοτάναι θυμώμεναι 62, 13
- θυμικός. ἐμπάθεια θυμική, dist. ἐπιθυμητικῆ 90, 14 θυμικὸν πάθος 104, 12
- θυμοειδής. τὸ θυμοειδές, dist. λογικόν ἐστὶ ἐπιθυμητικόν 137, 36
- θυμός. ζωὴν . . . πλεονάζουσαν κατὰ τὸν θυμὸν 102, 33 103, 18 κρητοσύνης . . . τῷ θυμῷ τῆς εἰκοσάδος (dist. νοῦς ἐστὶ λόγος) 103, 19 δουλεύει θυμοῖς (ψυχῇ) 77, 5
- ἰᾶσθαι c. gen. ἐκείνην καὶ τῆς μνήμης καὶ τῶν . . . θρήνων ὁ Νεστόριος ἰάσατο 108, 4
- ἰατρός 18, 6
- ἰδέα. ζῶων ἰδέαι 80, 33, opp. ἰδέα ἀνθρωπίνῃ 116, 1 6 8 ἐκάστην τῶν ἰδεῶν μὴ κατὰ τὴν ἑαυτῆς ιδιότητα τῶν ζῶων εἶδη γενεῶν, ἀλλὰ πάσας δεῖσθαι μιᾶς . . . ἀτοπον 115, 34 μία γὰρ ἰδέα τεταγμένης ἐστὶ πολιτείας 108, 22 ἰδέα ἰδεῶν 139, 36 — rhetorice ἰδέα τοῦ παντός λόγος σεμνότης ἐστὶν 17, 4 τῶν ἐπτά ἰδεῶν τὸ μέγεθος ἤρμωσεν τῷ λόγῳ 17, 8 μετέχουσι τῆς τοιαύτης (sc. ποιητικῆς) ἰδέας 61, 4
- ἴδιος. δαίμων ἐκάστου τις ἴδιος 90, 23 91, 17 ἴδιος, opp. κοινός (ἔθνη) 96, 18 (σώματα) 129, 11 μηδὲν ἴδιον ἡγεῖσθαι, πάντα δὲ κοινά 133, 18 sq. τὸ ἴδιον ἐπίπροσθεον τίθενται τοῦ κοινοῦ. 40, 27 ἰδίᾳ ἐκότερον 132, 16

ιδιότης (γένους) 27, 24 (δοτέρων) 28, 3 (ἀριθμῶν) 34, 23 (ἰδέας) 115, 85 τὸν βίον ταῖς τῶν μοιρῶν ἀφορίζουσας ιδιότησιν 104, 4
 ιδιωτεῖται, opp. ἀρχαί (ex Plat.) 82, 21
 ιδιότης, conl. ἀπράξιμων (ex Plat.) 105, 8
 ἰδρύειν. τοῖς ἰδρύσασιν ἐν νοήσεσιν καθαραῖς τὴν ... ἐνέργειαν 59, 3 (ψυχῆς) ἐν ἑαυτῇ σταθερῶς ἰδρυθείσης 35, 24
 ἰέναι. τοῦ κατ' ἀριθμὸν ἰόντος (χρόνου) 23, 18
 ἰερατικός. ὁ μέγας ἀνήρ ἰερατικός 107, 21
 ὁ ἰερατικὸς τρόπος τῆς ἀγωγῆς (τῶν γάμων) 33, 16 11 ἰερατικαὶ γεννήσεις 27, 37 ἰερατικὴ δύναμις 68, 22 ἡ ἰερατικὴ τέχνη 32, 23 ἡ ἰερατικὴ 120, 17 οὐ τὴν ἰερατικὴν μόνην γίνεσθαι διὰ τοῦ δαιμονίου γένους 115, 28 οἱ ἰερατικοὶ λόγοι ... χωρίζοντες ἀπὸ τῶν σαμμάτων τὰς ψυχὰς 62, 26 — ἰερατικῶς 33, 19
 ἰερός 103, 30
 ἰερός (αἰών) fr. Orph. 117, 9 (λόγος) 120, 8 (λόγος τῶν Μουσῶν) 40, 12 (ἔργα) 31, 31 (γάμοι) 37, 5 21 τὰ ἰερά 58, 26 ὁ τῶν Μουσῶν ἰερός ἀριθμὸς 41, 25 (πεντὰς ἰερά δεικασύνης, δικῆς) 25, 25 50, 16 (τῆς σελήνης) ὁ μῦθος ἐστὶν ἰερός 50, 39
 ἰεροσκοπία 37, 34
 ἰεουργία 37, 22
 ἰκτινός. ἰκτινῶν καὶ λύκων καὶ ὄσα ἀρπακτικά 106, 13
 ἰμάτιον. θοιμάτιον τοῦ προσώπου ἀφελούσα 63, 8
 ἰοβόλα (ζῆα) 106, 14
 ἰός, conl. σήψις, σηπεδῶν 38, 21 33
 ἰοῦν. τὸν χρυσὸν ... ἰούμενον καὶ σήψεως ἀναμπλάμενον 40, 8
 ἰππειός. κυνείας ψυχῆς εἰς ἰππειὸν ζῆον μπειούσης 106, 11
 ἰππος 116, 2 5 31 (ἄρνες καὶ θήλειαι) 138, 2
 ἰσημερινὸς κύκλος 69, 14
 ἰσομήκης (ἀριθμὸς, ex Plat.) 34, 11
 ἰσότης, opp. ἀνισότης 34, 31
 ἰστάναι. εἰ ... ἔστησαν οἱ δότερές 70, 14 σάντα, opp. ῥάβδον κινουμένην, κυλιόμενον τροχόν 70, 13 14 ἔστῶσαν (πλευρὰν τριγώνου) ἰσοο congruo 30, 7 ἔστώς, opp. κινούμενος (ἀριθμὸς) 22, 14 (ζωή) 95, 29 τὴν ἔστῶσαν δεῖ καὶ ἀκίνητον βασιλείαν τῆς Ἀνάγκης 120, 28 τῶν δεῖ ἑστώτων λόγων 51, 16 — πρὸς τοὺς διαφθειρόντας τὸν κόσμον ἰστώμενος (οὐσίστημα) 25, 33
 ἰστοποιία 31, 4
 ἰστορεῖν οομοσορε τοὺς τὰς ἐναντίας δυνάμεις τῆ πυρὶ μὴ ἱστορησαντας ἀξιομάχους

οὔσας 26, 2 ψυχὴν τὰ ψυχῶν ἱστορήσασαν 52, 21 — *tradere, passare* 69, 8 97, 8 (γυναικὸς) περὶ ἑαυτῆς ἱστορούσης 107, 23 *pass.* ταῦτα τοῖς πρὸ ἡμῶν ἱστορημένα τυγχάνει 31, 12 ἀπὸ πάντων τῶν περὶ τοὺς κλήρους ... ἱστορημένων 93, 11 ἱστοροῦνται (Ἀριστέας, Ἐρμόδωρος, Ἐπιμενίδης) μετὰ θάνατον ἐν τοῖς ζῶσι γενόμενοι 63, 1
 ἱστορία (de Eris fabula) 60, 27 62, 25 (μερικὴ) 52, 19 οὐκ ἀπίθανος ἡ ἱστορία 125, 33 — τὴν περὶ τῶν ἀναβιόντων ἱστορίαν ... ἄλλοι ἤθροισαν 61, 33 ἱστορία τῶν ἀναβίωσιν ἐχόντων 110, 19 ἐξ ἄλλων ... παρὰ τοῖς ἐμπροσθεν ἀναγεγραμμένων ἱστοριῶν 62, 31 τὰ ἀπὸ τῆς ἱστορίας ἔθη 104, 14 — *de ipsis rebus gestis* τοὺς τῆς τοιαύτης ἱστορίας θεατὰς 65, 7 ἡ καθ' ἡμᾶς ἱστορία καὶ μικρὸν πρὸ ἡμῶν 107, 20 αἱ ἱστορίαι τῶν τε παλαιῶν καὶ τῶν νέων καὶ καθ' ἡμᾶς 83, 39 πολλοῖς ἡ ἱστορία τῶν κακῶν εἰς ἀγαθὸν τελευτῶν οἶδεν 93, 4
 ἱστορικοί 63, 20
 ἰσχειν λήθην 123, 9
 ἰσχύς, acc. pl. ἰσχύς ἀσθενείας 82, 22
 ἰτητικός. ἰτητικωτέρων, opp. ἡσυχαστικωτέρων 31, 23
 ἰχθύς. ἐξ ἄλλος ἔμπορος ἰχθύς ex *Empedocle* 113, 6
 ἰχνος τι παρασασάμενα 136, 2
 καθαίρειν. οἱ ἐν Ἄϊδου καθαιρόντες ἡμᾶς ἡ κολάζοντες 46, 9 ἡ καθαρῶσομένης ἡ κολασθησομένης 117, 20 24 καθαρθέντες 88, 34 διὰ φιλοσοφίας κεκαθαρμέναι (ψυχαί, ex Plat. *Phaed.* p. 114^c) 92, 2 4 8
 καθαρεύειν. καθαρῶσαν ὕλης, τῆς τῶν πολλῶν ζωῆς 39, 7 40, 18 (ψυχαί) ποικίλων αἰρέσεων καθαρῶσαι 112, 29 διὰ κινήσεων ... τῆς ἐνταῦθα ποικιλίας καθαρῶσουσῶν 68, 10
 καθαρός (φῶς) 39, 7 (δύναμις, conl. *δύλος*) 73, 17 (νοήσεις) 59, 3 (φαντασίαι, opp. *μεμιασμέναι*) 59, 11 — τοῖς καθαρῶς ἀσωμάτοις 26, 31
 καθαρότης 73, 19
 κάθαρσις 117, 17 διὰ τῆς καθάρσεως τῆς ἐκ τῶν παθῶν 126, 6 κάθαρσις ἡ ἀποβολὴ τῶν ... τῆ γενέσει συμφύλων παθῶν (opp. *μιασμός*) 126, 8
 καθαρτής. τοῖς θεοῖς τοῖς τῶν ψυχῶν καθαρταῖς 68, 35
 καθειργύναι. τὰς τῶν καθειργυμένων κρᾶσις 30, 24

καθηγεμών 32, 6 62, 2
 καθήκειν. εἰς τὰς ψυχὰς τις (ἀπὸ τῆς προνοίας) καθήκουσα διανομή τοῦ κατ' ἀξίαν 55, 30 79, 4 τὴν εἰς ἡμᾶς καθήκουσαν φύσιν 46, 7
 καθιέναι. εἰς τὴν ἐξέτασιν καθεῖς ἀπορεῖ 130, 1
 καθιστάνειν 37, 27
 κάθοδος ἔστιν ἀνωθεν ἀπὸ τῶν μετεώρων εἰς τὴν γῆν 124, 21 αἱ ψυχῶν κάθοδοι εἰς τὴν γένεσιν 50, 12 56, 36 57, 6 11 17 124, 24 κάθοδοι ψυχικαί 53, 8 124, 8 16 ἡ κάθοδος τῶν λογικῶν ψυχῶν 111, 13 τὰς εἰς τὰ ἄλογα ζῆα καθόδους 108, 13 τῶν πρώτας καθόδους ποιησαμένων ψυχῶν 112, 22
 καθολικὴ πρότασις, οἱ μ. μερικὴ 76, 11
 καθόλου. τὸ καθόλου, οἱ μ. τὸ μερικόν 46, 14 cf. ἄλλος
 καθορᾶν, καπιθεῖν 28, 8 56, 29 57, 26 79, 34 119, 33 37 καθωραμμένων 22, 20
 καθυπερτερεῖν ἢ καθυπερτερεῖσθαι (voc. astrolog.) 28, 36
 καιρός, dist. χρόνος 41, 4 κατὰ καιρόν, dist. ἐν χρόνῳ 41, 2 οἱ παραπίπτοντες καιροὶ τῶν πράξεων 37, 26 τοῦ καιροῦ . . . τῶν ἱερῶν γάμων 37, 5 τοῦ καιροῦ τοῦ δέοντος εἰς τοὺς γάμους 40, 35 37 sq. τῶν τῆς εὐγονίας καιρῶν καὶ δυσγονίας 37, 10 καιρὸς σπέρματος 16, 21 31, 11 cf. 15, 1 16, 13 23 25, 30 37, 25 διὰ τὴν παρὰ καιρὸν σποράν 15, 7 15 πρώτος θεὸς τῶν καιρῶν (?) 25, 32
 κακία, οἱ μ. ἀρετὴ 76, 37 sq. κακία τελεία 135, 22 τῶν ἀκροτήτων εἰς κακίαν παραβαλλουσῶν τὰς ψυχὰς 52, 25
 κακοδαιμονία. ζωῆς . . . οὐ παντελῶς κακοδαιμονίαν ἀπειλούσης 97, 18 εἰς κακοδαιμονίαν ὠθῶν (βίος) 97, 20
 κακοποιοὶ τῶν παρανατελλόντων δυνάμεις, οἱ μ. ἀγαθαί 28, 7
 κακός. ἐν φθείρει, τὸ κακόν 47, 40 48, 5 πᾶν κακὸν φθαρτικόν οὐ ἔστι κακόν 40, 10 sq. τὸ μὴ θανάσιμον κακόν τοῦ θανάσιμου μεῖζον 48, 10 33 τὸ μὴ εἶναι ἕλασσον κακόν τοῦ εἶναι κακῶς 48, 12 τὰ κακά, οἱ μ. τὰ ἀγαθὰ 126, 22 τίνα τὰ ὄντως κακά, οἱ μ. τὰ ἀληθῶς ἀγαθὰ 77, 33 sq. τὰ ψυχῆς ἀγαθὰ καὶ κακά, dist. τὰ σωματικὰ ὅτι τὰ ἐκτός 82, 15 35 τῶν κακῶν θεὸς ἀναίτιος, οὐχὶ τῶν ἀγαθῶν 126, 33 τῶν μεγάλων κακῶν αἱ πράξεις ψυχῶν εἰσι μεγάλη φύσει χρωμένων κτέ. 89, 28 sq.
 κακοῦν. τῶν πέντε πλανητῶν ἕκαστος κακοθεῖς 29, 3 Σελήνη κακοθεῖσα 29, 6

κακύνειν. ἡ μὲν (νόσος) κακύνει μὴ ἀπολύσει, ἡ δὲ (ἀδικία) κακύνουσα διόλλυσι τὸ ἔχον αὐτὴν 48, 14 κακυνθῆναι 36, 19
 κακωτικός. ἀστέρας κακωτικούς, οἱ μ. ἀγαθοποιούς 28, 9
 Καλλιόπης υἱὸς (Ὀρφεύς) 102, 14
 κάλλος 83, 9 138, 16 οἱ μ. αἰσχος 83, 26
 κάλλη 83, 35, οἱ μ. αἰσχρότητες 82, 22 τῶν τοῦ κάλλους σχημάτων ἔστιν (ἡ ποίησις) διακορῆς 61, 6
 κάλλωπίζειν. (ἀηδόνες) κάλλωπιζόμεναι ταῖς ἑαυτῶν . . . φωναῖς 101, 18
 κάλος. τὸ καλόν, οἱ μ. τὸ αἰσχρόν 138, 14 τὸ αὐτὸ καλόν cf. αὐτός
 κανόνες τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν ἐναντίων 78, 15 κανόνες ἡθικῶν 84, 19 20 κανόνες μοιραῖοι 53, 28
 κάπηλος 107, 24
 καρδία. ἡ καρδία τὸ ἐμπύρευμα τῆς ζωῆς εἶχεν ἐγκείμενον τῷ βᾶθει 62, 6 ὑπελείπετό τι ζώπυρον περὶ τὴν καρδίαν 62, 16
 κάρκινος. τὸ ἀπὸ κερκίνου (ἡμικύκλιον) 28, 33
 κάρος. ἐξέγερσιν ἀπὸ τοῦ κάρου τούτου 124, 12
 καρπός. τῶν ἐκ γῆς καρπῶν 90, 10 τὰς ἐναντίας τοῖς καρποῖς τούτοις τιμωρίας 53, 1 τῶν νοερῶν καρπῶν ἀποπληρωτικόν 121, 23
 καρποῦσθαι μισθός 52, 26
 Καρυστία λίθος 26, 3
 κατά. (ἥλιος) κατ' αὐτὸ τὸ ζυγογόνον κέντρον ἰστάμενος 28, 29 κατὰ τόπον κινούμενον, κινήσις 68, 13 113, 9 10 ἔστι (ψυχῶν) τὰ ὀχήματα . . . ὄμματα καθ' ἑαυτὰ καὶ ἄτα 68, 2 κατὰ τὴν μῆξιν τῶν ἀνομοίων κρατεῖ τὸ χεῖρον 26, 16 κατὰ τινὰ (sc. παραδείγματα βίων) εἰσάσιν εἰς τὴν γένεσιν αὐτὰι 72, 18 (ψυχαί) κινούνται . . . καὶ κατὰ τὸν λόγον καὶ κατὰ τὴν φαντασίαν 79, 14 κινεῖσθαι . . . τὸν κόσμον σύμπαντα κατὰ πάσας τὰς ἐν αὐτῷ κινήσεις 127, 5 τῷ κατὰ τὸν Ὀρφέα μῦθῳ 101, 19 τῷ κατὰ τὸν Γύγου πρόγονον διηγήματι sim. 60, 30 sq. Κωλώτου ψυχρευομένου κατὰ τὴν λέξιν 60, 32 παιδείαν καθ' ἣν ἐτρέφθησαν 16, 12 τὴν κατ' ἀρετὴν ἀσκήσιν 93, 36 καθ' ἡμᾶς nostra aetate 83, 29 107, 20
 καταβάλλειν. τὰ σπέρματα . . . καταβάλλεται εἰς γῆν 30, 28
 καταβοᾶν. καταβοήσαντος (Πλάτωνος) τῶν ποιητῶν 100, 13
 καταβολὴ τῶν σπερμάτων εἰς γῆν 30, 37
 κατάγειν. (ψυχὰς) τὸν Ἑρμῆν εἰς Ἄϊδου

- κατάγειν 117, 20 ex fr. Orph. ib. 14 ὄβρισταί κατάγονται fr. Orph. 117, 31. De Platone deduci animam statuerite κατάγειν ψυχὰς εἰς τὴν γένεσιν, εἰς ἄλογα ζῆα, εἰς θήρειον φύσιν, εἰς ἀλογίαν sim. 107, 5 95, 14 117, 37 112, 10 31 104, 19 (τὰς ἡρωϊκὰς ψυχὰς) μέχρι ἀνθρώπων κατάγει καθάπερ τὰς ἀνθρωπίνας μέχρι θηρίων 111, 32 εἰς ἐν ὀλίκον (τὴν πόλιν) κατάγων 130, 22 14 καταγέλαστος 104, 9 καταγώγιον 65, 1 καταγωγός. χόσματα ... ἀναγωγὰ τε καὶ καταγωγὰ 50, 17 πολλὰ τῆς λήθης αἴτια καταγωγὰ τῶν ψυχῶν 123, 4 καταδεῖσθαι, *firmare arguere* 55, 23 τοῦτο ... ἰκανῶς κατεδήσατο Πλατῖνος 98, 14 τὴν ἀθανάσιαν καταδεῖται τῆς ψυχῆς 45, 4 τὸν σκοπὸν τῆς μυθολογίας ταύτης καταδήσει 55, 5 τὴν ... αἰτίαν καταδήσασθαι 96, 15 [in Remp. p. 349, 18 Bas.] κατακλείειν. ἡ ψυχὴ ... τὰ γενήματα ἑαυτῆς ἐν ἑαυτῇ κατακλείει 89, 20 τὰς ἀσχετοὺς ἡμῶν ... ζωὰς κατακλειόμεν 121, 37 ἵνα τὴν περὶ θεῶν ἀλήθειαν ἀρρητον κατακλείωσιν 59, 16 κατακλύζειν. βαπτίζοντα τὴν ψυχὴν καὶ κατακλύζοντα 84, 6 (ἡ φανταστικὴ ψυχὴ) ὑπὸ τῆς ἐν (τῷ σώματι) ὑγρότητος κατακλυζομένη 123, 37 ἦν (ψυχὴν) μὴ κατέκλυσεν τὸ πῦμα τοῦ ποταμοῦ τῆς Λήθης 125, 27 κατακοσμεῖν 52, 27 123, 22 κατακούειν τῶν τῆς Δίτης φθεγμάτων 88, 17 καταλαμβάνειν. (γένεσων) καταληφθεῖσθαι ἀπὸ τῆς σκορπίνης ὄρας 32, 18 καταλάμπειν. ὁ ψυχικὸς λόγος ... ὑπὸ νοῦ καταλάμπεται καὶ καταλαμφθεὶς κτέ. 38, 36 sq. κατάληψις καιροῦ 24, 32 καταλιμπάνειν. ὑπερβολὴν οὐ καταλιμπάνει τῆς ... πλημμελείας 100, 2 καταμέμφεσθαι ἑαυτὸν τῆς ἀφροσύνης 86, 6 καταναγκάζειν *epigone* τὴν τῶν καιρῶν ἐπιστήμην εἰ μηδὲν ἄλλο κατηνάγκαζεν 37, 26 καταναλίσκειν 41, 11 κατανέμειν *med.* τὰς κατανειμαμένας τὴν πρόνοιαν 50, 38 κατανοεῖν. τὰς τῶν πλανωμένων ... κατανοεῖν κινήσεις 28, 14 κατανόησις (τοῦ καιροῦ τῶν ἱερῶν γάμων) 37, 5 (τῆς τοῦ παντὸς τάξεως sim.) 37, 35 75, 34 τῆς περὶ (τὸν μῦθον) ἐφήψαντο κατανόησεως 52, 8 μετὰ τὰς τῶν ἀπλανῶν κατανόησεις 28, 13
- κατανοητικός. τινὰ τὰ τε ἄλλα κατανοητικώτατον 67, 8 καταντᾶν. εἰς μίαν ὁμοίτητα ... καθήντα 26, 28 (ῥύσιν) ἀπὸ τῶν φατεινοτάτων εἰς τᾶναντία καταντῶσαν 122, 10 ἀριθμὸς εἰς τὸ πέρασ τῶν ὄντων ἀπὸ τῆς ἀρχῆς καταντήσας 125, 36 καταπέμπειν (ἀπορροίας) 28, 7 καταπίπτειν εἰς ἀλογίαν 100, 23 καταπλήττειν *pass.* 59, 18 ὑπὸ τῶν ἔξω καταπλεγείς 59, 9 cf. 83, 3 καταρριζοῦν (vox Platonica). (φυτὰ) καταρριζωμένα ἐν τῇ γῆ 20, 6 8 οἱ περὶ τὸν μυελὸν ἔμενον ἔτι δεσμοὶ καταρριζωμένοι 62, 6 καταρχή 15, 4 κατασκεδαννῶναι. τοσαύτην αὐτῶν κατασκεδαννῶναι τραγηδίαν 100, 9 κατασκευῆ οὐρανοῦ 49, 39 κατασκευή φώσεως 68, 22 πρὸς κατασκευὴν τῆς ἀποφατικῆς προτάσεως 48, 7 κατασκευᾶσθαι (ex Plat.) 122, 11 κατασπᾶν. τὰς ψυχὰς εἰς τὰ ἄλογα κατασπᾶν 100, 21 κατάστασις (θερινή) 30, 26 κατάταξις (ψυχῆς ἐν σώματι) 114, 30 98, 9 ἐν ἡμῖν ... πάρεστιν ἡ ἡμετέρα ψυχὴ δῆλον ὡς ἐν κατατάξει (opp. ἐν σχέσει) 98, 20 διττῆς οὐσης τοῦ ἀλόγου ψυχώσεως τῆς μὲν ἐν κατατάξει τῆς δὲ ἐν σχέσει 99, 14 cf. 114, 13 29 opp. σχετικῶς 113, 33 κατατάττειν. ἄλλης ψυχῆς εἰς ἄλλο σῶμα καταταπτομένης 124, 35 κατατάττεσθαι ἐν αὐτοῖς (sc. σώμασι) 113, 28 κατατείνειν (λόγους) 49, 32 *dissorsore* δεσκα κατατείνει περὶ τῶν ἐν Ἄιδου λήξεων ai. 53, 4 58, 8 72, 31 61, 19 106, 27 κατατέμνειν. κατατηθέντα ἀπολέσθαι 108, 1 καταφαίνεσθαι. οὐ ῥᾶδιον ἔμοιγε καταφαίνεσθαι 100, 11 καταφανής. γίγνεται καταφανής 53, 24 54, 11 καταφατικῶς, *dist.* ἀποφατικῶς 139, 17 καταφέρειν. καταφέρεται κεραυνός 26, 4 καταφιλεῖν 63, 8 καταψηφίζεσθαι. φιλοσοφία πάλαι καταψηφίζεται πάσης αἰσθήσεως 102, 24 [καταψη]φίζεται τῶν ὄντων ὡς μὴ ὄντων 77, 37 κατέχειν παρ' ἑαυτῷ 90, 5 λήθη ὑπερβαλλούσῃ κατέχετο 107, 25 τὸ ῥητὸν ἀριθμῷ κατέχεται 35, 13

κατηγορεῖν. οἷα ὁ μῦθος οὗτος κατηγορεῖ
100,4 κατηγορούμενος ὄρος, κατηγορούμενον
(gramm.), opp. ὑποκειμένου 136, 11 15
κατιέναι. φως... εἰς ἡμᾶς οἱ κληροί κατι-
οῦσιν 94, 9 ψυχῆ κατιοῦσαι εἰς γένεσιν
111, 9 112, 23 26 57, 6 εἰς ἄλογα ζῆα κατι-
έναι 111, 9 ἀνιόντες καὶ κατιόντες δεόμεθα
τῶν μοιρῶν 57, 19
κατορθοῦν. εἰς τὴν κατορθωμένην τῶν
πραγμάτων γένεσιν 41, 1
κατορθωτικός. τὸ κατορθωτικὸν ἐν τοῖς
ἔργοις 39, 18
κάτοχος. τῶν ταῖς Μούσαις... κατόχων
100, 12
κάτω βλεπουσῶν (ψυχῶν) 80, 18 τῆς εἰς τὸ
κάτω ποιήσεως τῶν ἀνωτέρων 94, 13
κέντρον 70, 3 4 7 κινεῖται ἕκαστος (τῶν
ἀπλανῶν) περὶ τὸ ἑαυτοῦ κέντρον 22, 22
69, 20 (ἥλιος) περὶ τὸ κέντρον ἐθάς ἔρχεται
ex ορατω 95, 21 (ἥλιος) κατ' αὐτὸ τὸ
ζηογόνο κέντρον ἰστέμενος τὸ μεσημβρινόν
28, 29 ἐπὶ τῶν ἄλλων κέντρων, dist. ἐν
τῷ παρανατέλλειν 28, 11 τὸν ἔλον κόσμον
ἐν... πέντε κέντροις συνεπλήρωσεν 69, 17
κεραυνός 26, 5 7
κευθμών. γαίης ἐς κευθμῶνα fr. Orph.
117, 15
κεφάλαιον. τὸ κεφάλαιον (τῆς Ὀρφείας μου-
σικῆς) ἢ Λέσβος ὑπεδέξετο 101, 22 — *carui*
idēi 45 sqq. *passim* 56, 34 39 57, 24 τὴν
ἐν βραχυτάτοις κεφαλαίοις τομῆν 52, 5
κεφαλῆ Ὀρφείας 101, 23
Κήρ. ἔθνεα Κηρῶν ex Empedocle 65, 23
κηρύττειν. ἐκηρύττετο σαφῶς 126, 32
κινεῖν. τὸν περὶ ἑαυτὰ κινεῖν ἀέρα 68, 5
πνεύματος κίνησις... ὅπῃ γῆς κινουμένου
124, 26 τὴν ῥάβδον τὴν περὶ τῷ δακτύλῳ
κινουμένην 70, 12 (τῶν ἀπλανῶν) κινεῖται
ἕκαστος περὶ τὸ ἑαυτοῦ κέντρον 22, 22 τῶν
διὰ (τοῦ ζῳδιακοῦ κύκλου) κινουμένων 33, 22
(σελήνη) ἀπὸ (τοῦ ἡλίου) κινουμένη καὶ
ἐπ' αὐτόν 29, 13 διὰ τῶν ἀπὸ (τῆς εἰμαρ-
μένης) κινουμένων ἀπλανῶν καὶ πλανωμένων
δρων τε καὶ στοιχείων 32, 2 κινεῖν μὲν τὴν
εἰμαρμένην, κινεῖσθαι δ' ὑπ' αὐτῆς τὸν
κόσμον σύμπαντα κατὰ πάσας τὰς ἐν αὐτῷ
κινήσεις 127, 4 18 30 (εἰμαρμένη) τὴν ἐναν-
τίαν κινεῖ κίνησιν τῇ προτέρᾳ κυκλήσει
127, 16 sq. cf. 11 αἰ ἀπροσεγῶς (τὸν κόσμον)
κινεῖσθαι θεῖαι μονάδες 50, 2 ἔλον (Ἀλγεσις)
κινεῖ τὸν οὐρανόν 118, 18 — τῶν κινουσῶν
(τὰς περιφορὰς) αἰτιῶν 79, 4 πᾶν τὸ γινόμε-
νον ὑπ' αἰτίου γίνεται τινος καὶ τούτου

κινουμένου 18, 21 τὸ δὲ κινούμενον ἐν
ταύτῳ μένειν ἀδυνατοῦν... φθαρῆσται 18,
25 sq. 19, 4 τὸ ἀπὸ κινουμένου πᾶν ὑποστὰν
μεταβλητόν 19, 17 τὰ κινούμενα, τὰ δεῖ
κινούμενα 21, 31 22, 15 18 69, 18 τὰ αἰτια
διάφορα τὰ δεῖ κινούμενα 20, 31 κινούμενος,
opp. ἐστῶς (ἀριθμός) 22, 14 (ζωή) 95, 29
δυνάμεις κινούμεναι, κινεῖσθαι 139, 30 πᾶν
κύκλῳ κινούμενον περίοδον ἔχει 20, 28 (πορ-
ρωτάτω) τῶν κύκλῳ κινουμένων τὰ εἰς γῆν
κύπτοντα 108, 28 κατὰ τόπον κινούμενον
68, 13

κινεῖσθαι. *se mouere* χελιδόνας... κινεῖσθαι
καὶ ἐκτινάσσειν τὴν νέκρωσιν 62, 21 — κινεῖν
πρὸς τι νεῖ εἰς τι *mouere aliquid ad aliquid*
φύσεως ἐπιτηδεϊότης ἕκαστον κινεῖ πρὸς τὸ
οικεῖον ἀγαθόν 36, 9 κινῶν τὰς ψυχὰς εἰς
τὴν τῶν κληρῶν ὑποδοχὴν 79, 12 14 (ἡ
ψυχῆ) κινεῖται πρὸς τὰς ἀποπτώσεις ἐκείνων
89, 22 cf. 75, 35 39 76, 5 6 — i. q. *mu-
tate* οὐκ ἀσφαλές (τὰ ἔθνη) κινεῖν 95, 25
(τὸ πᾶν) κινεῖν εἰς ἄλλα πάντα καὶ μετα-
βάλλον σώματα ἄλλα εἰς ἄλλα 87, 28

κίνημα. τοῖς ἔθνοισιν κινήμασιν 86, 8

κίνησις, opp. στάσις 125, 12 κινήσεως αἰτιαί
(δυνάμεις, dist. γνωστικαί) 139, 27 ἐναντίαν
κινεῖν κίνησιν (ex Plat.) 127, (10) 16 18
πᾶσα τραχύτης ἐμποδὸν ἐστὶ ταῖς κινήσεις
93, 34 πᾶσα γένεσις ἢ κίνησις ἐστὶ ἢ μετὰ
τινος κινήσεως 18, 24 sqq. λυθείσης οὖν τῆς
ὑποστηρίξεως αὐτὸ κινήσεως φθαρῆσται (τὸ
κινούμενον) 19, 3 sq. (ἔχοντα) τὴν κατὰ
τόπον κίνησιν διὰ τὴν αὐτοκίνησιν 113, 9
10 ἔξωθεν ἔσω κινήσις 43, 31 διὰ τινων
ἀπλουστέρων κινήσεων δύνασθαι σημαίνειν
τὰς ἐνοίας 68, 8 5 10 — κινήσις πνεύματος
124, 25 κινήσις νεῖ κινήσεις πλανωμένων,
διαφτόντων ἀστέρων *sism.* 28, 14 69, 19 23
119, 23 124, 32 sqq. κινήσις τοῦ οὐρανοῦ
19, 35 sq. κινήσις τοῦ κόσμου 31, 36 87, 4 5
αἰ ἐν τῷ κόσμῳ (νεῖ ἐν τῷ παντὶ) κινήσεις
27, 2 127, 6 τῶν ἐν (τῷ κόσμῳ) πάντων
ἀσωμάτων κινήσεων καὶ σωματικῶν πασῶν
19, 25 ὁ μὲν (δαίμων) τὰς ἔθνοισιν ἡμῶν ἐπι-
τροπεύει κινήσεις, ἡ δὲ (τύχη) τὰς εἰς τὸ
ἔξω προϊούσας 90, 29 τοὺς ἐν τῇ ψυχῇ
τύπους τῆς οἰκείας κινήσεως 122, 33 τὴν
δοσάθητον (ψυχῶν) κίνησιν 54, 32 ἡ φυσικὴ
διὰ τροφῆς κινήσις 123, 27 δαιμόνων...
ποιναίων κινήσεις 89, 4 κινήσις τῶν λόγων,
syn. ὁρμητῆ 39, 13 ταῖς κυριωτέρας κινήσεις
ἀκολουθοῦσας τὰς ἀκυροτέρας 55, 39 τὴν
ἀπὸ τῶν εἰμαρμένων κινήσεων ποιήσιν 31, 32

- τὰς εἰς ἡμᾶς κινήσεις διαβαίνουσας ἐκείθεν (ἀπὸ τῶν Μοιρῶν) 119, 4
- κινήτικος. (προφητικαὶ ἐνέργειαι κινήτικαί, *dist.* γνωστικά) 79, 20 πάντων οὐσα κινήτικῆ τῶν ἐγκοσμίων 24, 31 τὴν ἀμφοτέρων κινήτικὴν 71, 36 κινήτικῆ τῶν κοσμικῶν περιόδων αἰτία 127, 9 13
- Κλαζομένιος 63, 2
- Κλεώνυμος ὁ Ἀθηναῖος *redivinus* 63, 4 10
- κλήρος. εἰς τὸν τῶν θητῶν χωροῦσι κλήρον (ψυχᾷ) 54, 1 κλήρον λαγχάνουσιν ἀπὸ τῶν ἔλων 36, 3 δέονται τῆς τῶν κλήρων κομψείας 16, 22 cf. 91, 25 — κλήροι *in mytho Platónico* 46, 8 50, 3 51, 5 53, 7 29 70, 20 sqq. 71, 29 sqq. 75, 13 sqq. 78, 38 79, 2 sqq. 84, 12 31 118, 17 23
- κληροῦσθαι *soritari*. κληρούμενοι 70, 28 105, 15 ἔμπροσθεν τῶν κληρωσαμένων 81, 3 — *aor. pass. activo sensu*: πρῶτον κληρωθῆναι, πρῶτος κληρωθεὶς, ἐσχάτη κληρωθεῖσα 70, 27 28 75, 11 18 19 85, 10 88, 7 105, 16 τὸ λαχεῖν οὐκ ἄλλο τι σημαίνει ἢ τὸ κληρωθῆναι 75, 15
- κλήσις. αὐτοπτικὴν κλήσιν τῆς μεγίστης θεοῦ ταύτης (Ἀνάγκης) 120, 17
- κλῶθεις. τὰ κλωθόμενα 119, 12 ἀμετάστροφα τὰ κλωσθέντα ποιούσαν 119, 21 120, 6
- Κλωθῶ 50, 39 71, 33 118, 32 sqq. 119, 11 sqq. 37 sqq. τῆς μεγίστης Κλωθοῦς 119, 34
- κλῶσις 119, 19 20
- κλῶσμα. νήμασι καὶ κλώσμασιν 119, 8 τοῖς κοσμικοῖς κλώσμασιν 120, 12
- κνάμπτειν. οἱ κνάμπτοντες τὸν Ἄρδιαλον (*ex Plat.*) 57, 5
- κοιλότης. ἐν κοιλότησιν δένδρων 62, 19
- κοιμηθῆναι (*ex Plat.*) 124, 6
- κοιμίζειν 124, 10
- κοινός (παῖδες, γυναῖκες, χρήματα *al.*, *ex Plat.*) 132, 25 sqq. 133, 5 17, 29 ὁ πάντα κοινὰ ποιῶν 17, 6 τὸ ἴδιον ἐπὶπροσθεν τίθενται τοῦ κοινοῦ 40, 27 cf. 23 τὰ ἔθνη τὰ παρ' ἐκάστοις ἴδια τε καὶ κοινὰ 96, 18 κοινοῦ τινος μεταλαχόντα 96, 5 εἰς τὴν κοινήν χώραν τὴν ἑστίαν τῆς γενέσεως 66, 2 ὁ Ἑρμῆς κοινὸς πασῶν ἔστι τῶν φῶν 31, 7 οὐκ ἀρκούμενος τοῖς κοινοῖς περὶ τῶν ψυχῶν λόγοις, *opp.* τὰ καθ' ἑκάστα 56, 7 — τὸ κοινῆ πάσης ὡς ἐνός τῆς πόλεως δν 133, 12
- κοινωνεῖν. τῶν μὲν τῶν δ' οὐ κοινωνεῖν ἀλλήλοις *ex Aristot.* 129, 8 *plerumque ge-*
- notino caret p̄sa p̄olis κοινωνούντων ἔστιν ἀλλήλοις ἀνθρώπων* 129, 10 καθ' ὃ κοινωνοῦμεν τοῖς ἀλόγοις 97, 27 ψυχὴν γενέσει κοινωνοῦσαν 122, 27 κοινωνοῦσα πρὸς τὴν ἀμείνονα (ζωὴν) 35, 30 τὴν πόλιν κοινωνεῖν αὐτὴν πρὸς αὐτὴν ὀρθῶς 132, 6
- κοινωνία. ὅτι πάντων μὲν εἶναι κοινωνίαν οὐκ ἐνδέχεται, τὸ δὲ ὡς πλείστον εἶναι τὴν κοινωνίαν αἰρετόν *etiam Platonem docuisse* 129, 14 cf. 7 sqq. τὴν κοινωνίαν τὴν ἐν τοῖς πλείστοις ὡς ὁμοιότητος αἰτίαν 130, 25 — ποιεῖν τὴν ἐν τῇ πόλει κοινωνίαν μάλιστα τὸ πάντας ταυτὸν λέγειν τὸ ἐμόν καὶ οὐκ ἐμόν 132, 12 sqq. φύλακες τῆς ἀμφοτέρων (τοῦ παντός καὶ ἡμῶν) κοινωνίας 86, 18 εἰς κοινωνίαν ἔγενε τὴν τῆς γενέσεως αἰτίαν 31, 1 τὴν τοῦ Ἄρεως πρὸς τὴν Ἀφροδίτην κοινωνίαν 136, 35
- κοινωνοὶ τῶν λόγων 101, 5
- κολάζειν 117, 29 ἢ καθαρθησομένης ἢ κολασθησομένης 117, 20 cf. 46, 9 τοιαῦτα κολάζονται κολάσεις 67, 33 κολαζομένους ταῖς μεγίσταις κολάσεσι 56, 20
- κόλασις cf. κολάζειν, *coni.* κάθαρσις 117, 17 κολάσεις 56, 20 67, 33 93, 20 *coni.* πόνοι 92, 27
- κολαστήριον 55, 1 58, 20
- κολαστικός 50, 19 29 61, 21
- κολοφών. τὸν κολοφῶνα τούτοις ὑπάρχειν Φιλίνιον 64, 9
- κομήτης. ὡς οἱ κομήται τισιν ἀστροῖς (συμπεριφέρονται) 92, 9
- κομιδῆ 121, 31
- κομψεία τῶν κλήρων 16, 22
- κόνις. αὐχμοῦ καὶ κόνεως μεστὰς (ψυχᾷς) (*ex Plat.*) 65, 21 109, 10
- κοπετός. θρήνους καὶ κοπετούς 85, 36
- κόρη (*ex Plat.*) 73, 15 20
- Κόρη. ὁ μῦθος τὴν Κόρην ἀρπασθῆναι φησιν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ (*sc.* μετοπωρινῇ) 31, 2
- κόρος. τὸ 'κόρον'... οὐχὶ πλησμονῆν, ἀλλὰ καθαρότητα σημαῖνον (*ex Plat.*) 73, 17
- κορυφαῖος. τῶν Πλατωνικῶν οἱ κορυφαῖοι 52, 9
- Κότος *ex Empedocle* 65, 23
- κοσμεῖν. πρόνοια... κομοῦσα τὰ μέρη 55, 8
- κοσμικός (τάξις) 18, 1 27, 10 36, 30 50, 5 57, 13 70, 16 (περίοδος) 21, 2 23 32 36, 1 38, 3 72, 8 121, 2 127, 9 (περιφοραὶ) 81, 22 (κύκλοι) 72, 16 (σφαῖρα) 34, 33 (χρόνος) 21, 30 (ζωὴ) 19, 32 21, 32 (παραδείγματα) 17, 13 (πολιτεία) 53, 22 (νόμοι) 53, 26

- 54, 25 96, 34 (δήμιοι) 54, 36 (πνεῦμα) 121, 35
- κοσμοκράτωρ. τῶν ἑπτὰ κοσμοκράτορων 22, 28
- κόσμος. πάντα ἐν κόσμῳ φέρεται καὶ τάξει 108, 19 — ὁ κόσμος, συν. τὸ πᾶν 21, 21 ὁ ὅλος κόσμος 21, 6 23, 38 54, 2 69, 16 πᾶς ὁ κόσμος 31, 29 40, 39 89, 26 τὸν ἐμφανῆ κόσμον 136, 35 τῆς τοῦδε τοῦ κόσμου ζωῆς (μέτρον), *dist.* τῆς τοῦ νοητοῦ ζωῆς 19, 24 31 πρὸ τοῦδε τοῦ κόσμου τὸ ἐν 41, 14 τόνδε τὸν κόσμον ἐκ πάντων ὄντα τῶν αἰσθητῶν... μᾶλλον ἠνώσθαι φάμεν ἐκάστου τῶν μερῶν ἐξ ὧν ἐστὶν 131, 21 26 συστατὸν τὸν κόσμον ἐκάλεσεν (Πλάτων) 17, 26 ὁ κόσμος ἐκ πολλῶν ἐστὶ δεσμῶν 17, 26 cf. 131, 23 (*δλυτος*) 17, 20 30 (*ἀγένητος, ἀφθαρτος, ὀρη. γενητός, φθαρτός*) 17, 31 18, 13 sqq. 26 sqq. (*ἀίδιος sec. Aristot.*) 116, 22 sq. τοὺς διαφθείροντας τὸν κόσμον (i. e. *Stoicos*) 25, 33 — τοῦ κόσμου σύστασις 41, 13 (*τάξις*) 49, 39 sq. (περίοδος, περίοδοι) 16, 28 22, 11 40, 39 72, 15 ἡ ἐιμαρμένη αἰτία τῶν τοῦ κόσμου περιόδων 126, 38 sqq. (κινήσεις) 31, 36 (ψυχῆ) 127, 35 (στοιχεῖα) 34, 37 (μέρη) 21, 31 120, 31 (*δόσεις*) 71, 19 — ἐν τῷ κόσμῳ, συν. ἐν τῷ παντί 27, 7 cf. 1 74, 11 95, 17 96, 32 107, 18 οἱ ἐν τῷ κόσμῳ δημιουργοὶ (ex *Plat.*) 87, 13 ἡ ἐν τῷ κόσμῳ πολιτεία 53, 25 108, 17 πᾶσαν τὴν τοῦ κόσμου πολιτείαν 96, 29 οἱ ἐν τῷ κόσμῳ κρατοῦντες, διοικούντες τὴν σωματικὴν φύσιν 16, 31 34 κατὰ τὴν ἐν τῷ κόσμῳ δίκην 51, 13 πάντα τὰ ἐν τῷ κόσμῳ κυκλοφορητικά 21, 1 πᾶσας περιόδους τῶν ἐν τῷ κόσμῳ ζώντων 23, 21
- κουφόρ. κουφότερα τὰ περιβλήματα 65, 21
- κράσις 31, 19 κράσεις 31, 16 20 κατὰ τὰς τῶν καθειργνομένων κράσεις 30, 25
- κρατεῖν *absol.* τοὺς ἐν τῷ κόσμῳ κρατοῦντας 16, 31 95, 30 τοῦ κρατοῦντος στασιάζαντος 16, 4 κρατεῖ... ἄλλο ἐν ἄλλοις· τὸ οὖν κρατήσαν ἐν ἡμῖν συνδεῖ πρὸς τὸ ἐν (τοῖς ἀλόγοις) κρατοῦν 98, 16 sq. ἐκ δυοῖν (ἀριθμῶν) ὁμοιότητι κρατηγμένων 34, 24 — κρατεῖ παρ' Αἰγυπτίοις λόγος 29, 3 εἰ δὲ ταῦτα κρατοίη 112, 20
- Κρατερός 64, 11
- κρατητικός. δύναμιν κρατητικὴν 109, 2
- κράτος 96, 5 κράτος ἔχει καὶ ταῦτα μεταλλάττειν τὰς τε λήξεις... 97, 2 τὸ κράτος τῶν ἐιμαρμένων περιόδων 20, 10 διὰ τὰ κράτη τῶν οὐρανίων 108, 33
- κρατύνειν. τῶν οὐρανίων... τοὺς τὰ ἕτερα τῶν ἐναντίων κρατύνοντας 31, 28 ἀφ' ὧν αἱ γενέσεις κρατύνονται 33, 21
- κρείττων. οἱ κρείττονες (i. e. θεοὶ οἱ θαύμονες) 32, 7 46, 6 10 52, 26 53, 31 72, 36 84, 17 22 οἱ κρείττονες (κρείττους 110, 24) ἡμῶν 76, 20 78, 39 79, 15 110, 24 τῶν ἐπομένων θεοὶς κρείττωνων ἡμῶν γενῶν 59, 21
- Κρής 63, 3
- κρίσις. ἐν ταῖς (δικαστῶν) κρίσεσιν 54, 19 ψυχικαὶ κρίσεις 55, 12 — ἡ μὲν γνώσις ἐνέργεια, κρίσις οὕσα τῶν γνωστῶν, ἡ δὲ κρίσις ἀπαθῆς 66, 24 κρίσις, ὀρθὴ κρίσις 77, 39 85, 19 93, 13 15 18 *coni.* λογισμὸς 85, 32 *dist.* δρεξις 94, 21 κρίσις τῆς ψυχῆς 84, 37 τὰς (ψυχῆς) κρίσεις 78, 10 κρίσιν ἐπιστάνει τοῖς βίοις 106, 32 107, 2 τὴν τοῦ Τιμαίου κρίσιν 114, 17
- κριτήριον 43, 5 20 τίνα τὰ κριτήρια τῶν πραγμάτων τῶν τε ἀγαθῶν καὶ τῶν κακῶν 77, 32 sqq. τὰ ὄντως κριτήρια 78, 15 sqq. τοῖς οἰκοθεν κριτηρίοις 78, 25
- κριτής 37, 9 71, 8 ἀξιοχρεως κριτής 82, 37
- κριτικός. κριτικὴ τῶν ὄντων τῆς ἀξίας ἐστὶν ἡ φρόνησις 43, 24 κριτικώτερον τὸ ἀυλότερον 67, 17
- Κρόνιος. Κρονία περίοδος 20, 27 τῶν ὥρῶν τὴν χειμερινὴν εἶναι Κρονίαν 30, 29
- Κρόνος (ἀγκυλομήτης) 38, 14 τὸ ἀργυροῦν γένος ᾧ φησὶν (Ὀρφεὺς) ἀρξαι τὸν μέγιστον Κρόνον 38, 7 cf. 30, 30 35 90, 2 sq. — Κρόνος *planeta* 29, 4 6
- κρυβεῖς. Τάρταρον ἐς κρυβέντα fr. *Orph.* 117, 32
- κρύπτειν. ἡ φύσις κρύπτεσθαι φιλεῖ ex *Heraclito* 58, 22 (ἔραν χειμερινὴν) κρύπτουσαν ὑπὸ τῆς τὰ σπέρματα 30, 29 τὰ γεννήματα (Κρόνου) τὰ κεκρυμμένα 30, 36 ἐκφαντικὴν τῶν κεκρυμμένων λόγων 30, 35 τῶν ἐν τῷ μύθῳ κεκρυμμένων 52, 11
- κρύβιος. ἐν τῷ κρυφίῳ καὶ ἀγνώστῳ 58, 27
- κτῆσις τῆς ἀρετῆς 84, 6
- κυβερνᾶν. (τὴν τάξιν τῶν οὐρανίων) 50, 37 (τὴν ἐν τῇ γενέσει πολιτείαν) 51, 4 (τὴν γένεσιν) 92, 29 (τοὺς γενεσιουργοὺς βίους *al.*) 53, 29 90, 24 91, 18 72, 27
- κυβερνήτης 18, 7 120, 34
- κυβικός (εἶδος) 26, 24 (ἀριθμὸς) 35, 21
- κύβος 34, 25 26 28 38 35, 5 50, 27 ὁ κύβος ὑπερβάλλει τὸν μὴ κύβον 26, 32
- κύησις (ἐννεάμηνος, ἐπτάμηνος) 30, 14 19 32, 9

κρίσειν. τελειοῦσθαι τὰ κρισκόμενα ἢ ἀμβλισκῆσθαι 31, 15
 κρικεῖν. κατ' ἀριθμὸν ὁ χρόνος... κρικεῖται (ex Plat.) 23, 3 4 7
 κρικησις (ex Plat.) 127, 4 12 sqq. (αἰτία τῆς κρικῆσεως) 24, 14
 κρικίζειν ἑαυτὸν 35, 2
 κρικικός (ἀριθμὸς) 26, 22 (περίοδοι) 20, 22 (ὁμοιότης) 35, 8
 κρικὸς εἰκὼν τοῦ νοῦ 70, 1 sqq. ζυφοφόρος κρικὸς 28, 31 ζυδιακὸς κρικὸς 33, 21 69, 19 ἐνιαυσιαῖος κρικὸς, μηνιαῖος τῆς σελήνης κρικὸς 28, 34 35 ἐν τῇ ἀπλαναί τοὺς πέντε κρικῶν 69, 12 διὰ τῶν πλανωμένων κρικῶν 119, 23 cf. 9 31 αἱ τῶν κρικῶν ἀποκαταστάσεις 72, 11 κοσμικοὶ κρικῶν 72, 16 — κρικῶν in Plat. mytho 55, 25 κρικὸς ταῦτοῦ καὶ θατέρου (ex Plat. Tim. p. 37^{bc}) 24, 37 διαστρέφονται (ἀρετῆς) οἱ κρικῶν 77, 23 ψυχικὸς κρικὸς 34, 31 καὶ γὰρ τῶν λογικῶν καὶ τῶν ἀλόγων ἐστὶ κρικὸς τις 71, 23 πάντα πορεύεσθαι τινὰ κρικῶν οὕτως 87, 9 τῆς κατὰ κρικῶν ἀποκαταστάσεως 23, 9 πάντων κατὰ κρικῶν μεταβαλλόντων 87, 18 κρικῶν περιόντα, φερόμενα, κινούμενα 22, 19 20, 17 27 108, 25 — κρικῶν χρόνιοι fr. Orph. 116, 29
 κρικοφορητικὸς. πάντα τὰ ἐν τῷ κόσμῳ κρικοφορητικά 21, 1
 κρικῶν (in Plat. mytho) 98, 32 99, 2 100, 12 101, 11 13 104, 21 117, 37 102, 2 105, 30 109, 16 17
 κρικεῖν. τὸν ἐπὶ τῆς γῆς κρικῶν τροχὸν 70, 13
 Κρικῆνιος Ἑρμῆς fr. Orph. 117, 14
 κρικῶν. οἶον κρικῶν ψυχῆς εἰς ἴππειον ζῶν μετιούσης 106, 11
 κρικῶν τε δέμας fr. Orph. 116, 33
 κρικεῖν (πορρωτάτω) τῶν κρικῶν κινουμένων τὰ εἰς γῆν κρικῶντα 108, 26
 κρικεῖν. τοῦ κρικεῖντος τῆς τῶν ἐννεαμήνων (ἑπταμήνων) σπορᾶς 32, 20 sq.
 κρικῶν. (ἀριθμὸς) κρικῶν ἀμεινῶν καὶ χειρόνων γενέσεων (ex Plat.) 27, 8 35, 31 32, 24 τοὺς τῶν συνέρξεων, γάμων κρικῶν 27, 16 34 πόσων βίωων ἐστὶ κρικῶν (ψυχῆ) 79, 31 ἢ κρικῶν αἰσθησις καὶ τὸ κρικῶν αἰσθητήριον (ex Aristot.) 68, 15 κρικῶν αἰτίων τὸ τελικόν 47, 18 τὸ κρικῶν τέλος τῆς... θεωρίας 33, 17 κρικῶν... εἰς κρικῶν 77, 39 ἔπονται ταῖς κρικῶν περιόδοις αἱ ἀκρικῶν (ex Aristot.) sim. 20, 23 24 55, 38 56, 1 — κρικῶν 22, 1

κρικῶν 76, 17
 Κρικῶν βασιλεὺς 60, 1 sq.
 κρικῶν (μοῖραν, ex Plat.) 119, 5 (ἀρεσιν) 76, 9 τὰ ἔθνη διὰ τὸν χρόνον κρικῶντα 95, 24
 κρικῶν 119, 9
 κρικῶν. τὸ τῆς ψυχῆς κρικῶν (ex Plat. Tim. p. 44^a) 98, 13 ῥόδιον κρικῶν ἡμῶν (ex oraculo P) 51, 16
 κρικῶν 49, 37 107, 29 sqq. 116, 3 4 κρικῶν ἀλόγων ex oraculo 97, 28 (δαμονίον τι ἀλογον) τὰ λόγια κρικῶν ἀπεικάζειν εἰσθεῖν 115, 30
 Κρικῶν. ὅπῃ πλάκα Κρικῶν fr. Orph. 117, 31
 κρικῶν (gramm.) 73, 6 7 33
 κρικῶν 47, 29
 κρικῶν c. inf. (ἢ πεμπᾶς) τὸ κρικῶν ἔλαχε τῶν σχημάτων ἀφορίζειν 69, 16
 κρικῶν (Plat.) 86, 1 6 88, 38 def. τῆς ὀρέξεως ἀπέραντος ἔκτασις 86, 2 6 89, 18 21 26
 κρικῶν 88, 15 24
 κρικῶν. in calculo instituendo τὰς μεταξὺ μοῖρας λαβόντες... ἐκβάλλουσιν sim. 29, 27 30 35 38 30, 3 4 32, 10 21 *percipere, intelligere* λάβῃς ἂν ἐκ τούτων (ἀπὸ τούτων 93, 1) sim. (iungitur ὅτι plerumque, acc. c. inf. 111, 29) 49, 19 93, 1 108, 5 111, 29 33 127, 10 128, 2 *accipere, intelligere* οὐ νοητὸν λαμβάνει τὸ εἶδος 46, 29 δεῖ μὴ κατὰ συμβεβηκὸς λαμβάνειν τὸ φθαρτικόν 48, 7 ληπτέον καὶ ταύτην εἶδος εἶναι τι ζωῆς 104, 29 cf. 135, 9 136, 13
 Λάξεσις in Platonis mytho 51, 1 7 71, 10 28 sqq. 72, 1 22 73, 9 sqq. 75, 14 78, 28 79, 12 107, 7 118, 17 sqq. 122, 9
 λέγειν, opp. δρᾶν χωρὶς λόγων 118, 26 ἀπὸ τῆς ἐννοίας ἐκείνης τῆς λεγομένης τὸ μὴ εἶναι κτέ. 48, 12 33 οὐκ αὐτὰς λέγει τὰς ψυχὰς... εἰς τὰ λόγια κατασπᾶν, ἀλλὰ ζωῶν εἶδη αἰνίσσεσθαι 100, 20 λέγωμεν 52, 17 96, 31 97, 3 98, 6 106, 18 (cf. εἰπωμεν 99, 9 113, 21) διὰ τῶν... λελεγμένων 125, 34
 λειμῶν in Plat. mytho 50, 24 121, 25 ἐν καλῷ λειμῶν fr. Orph. 117, 28 Ἄτης ἐν λειμῶν ex Empedocle 65, 24
 λειῶν. τὸ λειῶν καὶ οὐράνιον (ex Plat.) 93, 22 sqq.
 λειῶν 93, 24

λείπειν. λείπων ἔστιν (ὁ πεντεκαιεβδομήκοντα)
 τῷ ἀπὸ τῆς πεντάδος 25, 24 — λείπεται
 c. acc. c. inf. 127, 29 129, 13 130, 11
 τὸ λειπόμενον c. acc. c. inf. 87, 17
 λέξις 60, 32
 λεοντόμορφος 104, 11
 Λέσβος 101, 22
 Λεσβίος. μετὰ Λέσβιον φῶδον 101, 24 Λεσβία
 Μοῦσα 101, 23
 λέων 98, 22 (99, 2) 100, 12 104, 22 (cf. 103, 1)
 116, 3 5
 λήγειν. ὁ τετταρακαιεξήκοντα . . . λήξας εἰς
 ἑαυτὸν 34, 33
 ληθαῖος (ὄσωρ) 123, 37 (πάθη) 126, 9
 λήθη. λήθην ἴσχειν τινὰς καὶ αὐτῶν τῶν
 γραμμάτων ἂν ἐμεμαθήκεισαν 123, 9 λήθη
 ὑπερβαλλοῦσα κατείχετο τῶν δαί προσαττο-
 μένων 107, 25 sq. ἵνα μὴ λήθῃ τῶν ὀφθέν-
 των σχεθείη 125, 22 ἢ ἐκ τῆς γενέσεως
 λήθη δεινὴ 79, 35 126, 4 6 122, 33 sqq.
 123, 4 τὸ τῆς λήθης πάθος 126, 8
 Λήθης πεδῖον ἐτ' Λήθης ποταμός Platonis
 51, 13 sq. 121, 15 21 125, 27 126, 3 5
 λημᾶν 122, 8
 λημμα. οὐ πάνυ δι' ἀναγκαίων τοῦτο δέδεικται
 λημμάτων 69, 2
 λήξις 100, 10 τῆς ἐπομένης (τῇ κρείσσονι
 ζωῇ) λήξεως 68, 29 λήξεως ἔτυχεν οὐρανίας
 86, 28 88, 30 109, 4 σωματωειδῆς λήξις 92, 3
 (αἱ ἐν Ἄϊδου, αἱ ὑπὸ γῆς) λήξεις τῶν
 ψυχῶν 49, 36 50, 11 53, 4 15 56, 38 57, 3
 sqq. 58, 11 66, 10 97, 2 117, 33 λήξεις
 ψυχικαὶ 56, 35 ἐκείνου (τοῦ δαίμονος) λήξεις
 ἐσμέν 74, 36
 λήψις ἐναυτοκράτορος ὀνόματος 33, 8
 λίθος. τὰ λίνα τὰ ἐκ τῆς λίθου τῆς Κα-
 ρυστίας (οὐ φθέραι τὸ πῦρ) 26, 3
 λίνον cf. λίθος
 λιποψυχεῖν 63, 5
 λίχνος 137, 38
 λογικός (δυνάμεις, opp. ἄλογοι) 51, 12
 (ὕπάρξεις) 74, 39 (εἶδος ζωῆς, opp. ἄλογον)
 34, 5 (ζωή) 75, 6 107, 14 (ζῷα, opp. ἄλογα)
 50, 5 57, 11 97, 14 102, 9 109, 12 110, 6:
 saepius omisso substantivo λογικά ἐτ'
 ἄλογα 53, 9 ἢ ἀπὸ λογικῶν εἰς λογικά τῆς
 μεταβάσεως τῶν ψυχῶν ἡμῶν γιγνομένης,
 ἢ ἀπὸ ἀλόγων εἰς ἄλογα, ἢ ἀπὸ ἀλόγων εἰς
 λογικά, ἢ ἀπὸ λογικῶν εἰς ἄλογα 71, 20
 sqq. 81, 16 sqq. 106, 5 sqq. ἀπὸ τῶν αἰδίων
 καὶ λογικῶν, opp. τὸ ἀσθενὲς τοῦτο ζῷον
 (i. e. ἀνθρώπος) 22, 3 λογικὴ ψυχὴ 34, 6
 49, 4 sqq. 24 68, 12 14 81, 13 30 32 92, 17

97, 34 106, 22 31 107, 2 opp. φανταστικὴ
 123, 21 ὅτι ψυχῶν εἰσι λογικῶν αἱ μετα-
 βολαὶ πᾶσαι μόνων 111, 1 106, 10 sqq. εἰ
 πᾶν ἄλογον ζῷον ἔχει ψυχὴν ἐφεστῶσαν
 λογικῇ ἔξωθεν κτέ. 111, 11 sq. 113, 20 sqq.
 εἰ διὰ πάντων τῶν ἀλόγων ζῷων ἡ κάθοδος
 ἐστὶ τῶν λογικῶν ψυχῶν 111, 13 112, 31
 ἢ λογικῇ (sc. ψυχῇ) 49, 1 ὁ παντελὴς
 χωρισμὸς ἀπὸ τοῦ ἀλόγου τῆς λογικῆς 49, 8
 sq. τὸ λογικόν, opp. τὸ ἄλογον 26, 27 48, 35
 dist. θυμοειδὲς ἐτ' ἐπιθυμητικόν 137, 36 —
 λογικῶς, opp. ἀλόγως 104, 22 λογικῶς ζη-
 σομένης (ψυχαῖς) 81, 32
 λόγιον cf. Index auctorum
 λογισμός, copul. κρίσις 85, 32 χράμενοι
 λογισμῶ μετ' αἰσθήσεως (ex Plat.) 35, 35 sq.
 40, 36 27, 31 τῶν ἐν τοῖς λογισμοῖς ἀμαρ-
 τημάτων 16, 18 τὴν μεταβατικὴν τοῦ λογισ-
μοῦ τῆς διανοίας ἐνέργειαν 105, 6
 λογιστικός. τὸ λογιστικόν τῆς ψυχῆς, opp.
 τὸ παθητικόν 47, 27
 λογογραφικὴ καὶ σοφιστικὴ χάρις 60, 35
 λόγος. οὐ πολλοῦ δεησεσθαι λόγου 52, 24
 cf. 56, 22 λόγοι, opp. ἔργα 31, 34 46, 38
 85, 39 τὰ πράγματα τοῖς λόγοις συμβαίνειν
 112, 14 φιλήκοος ἀνὴρ τῶν ἐν φιλοσοφίᾳ
 λόγων 63, 4 λόγοι προφητικοὶ 79, 3 18 20
 73, 23 24 85, 21 λόγοι ἱερατικοὶ 62, 26 ὁ
 τῶν Μουσῶν ἱερός λόγος 40, 13 41, 31 κατὰ
 τὸν περὶ (τοῦ δαίμονος) βηθέντα λόγον ἱερόν
 120, 8 τὸν περὶ τοῦ ὀρθογωνίου τριγώνου
 λόγον ἀπόρρητον 32, 5 — *ratio* κατὰ τὸν
 τούτων λόγον . . . τούτων λόγος ἄρρενος πρὸς
 θεῷ 26, 10 11 λόγος δὲ ἡμῶν ἐστὶ καὶ
 τούτων πρὸς ἄλληλα . . . δεῖ γὰρ τὸν ἐν
 ταῖς ζωαῖς λόγον καὶ τοῖς βίοις ἀπὸ τοῦ
 ἐγκειμένου τῇ οὐσίᾳ τὴν πρόοδον ἔχειν
 35, 26 ὁ τῆς δικαιοσύνης πρὸς τὴν ἀδικίαν
 λόγος 53, 24 (τὸ ἐν) λόγον ὕλης ἐπέχει
 πρὸς τὴν σύμπασαν πόλιν 130, 14 οὐ πάντες
 λόγοι ρυθμοὺς ποιοῦσιν ἢ ἀρμονίας, ἀλλ' οἱ
 τῆς ὁμοιότητος ὄντες ἐπιμόριοι καὶ πολλα-
 πλάσιοι κτέ. 41, 20 τῶν μουσικῶν λόγων
 41, 22 κατὰ λόγον μουσικόν 26, 12 τῆς
 οὐσίας (τῆς περιόδου) ἐν ἀρμονικοῖς ὑφεστά-
 σης λόγοις 25, 2 τὸν ἕνα λόγον ἐν πάσαις
 (ταῖς θραῖς) πρυτανεύων καὶ τὴν μίαν αὐτῶν
 κατὰ λόγον τάξιν 31, 8 τῶν κρείττωνων . . .
 καθ' ἕνα λόγον ζώντων καὶ τάξιν μίαν
 76, 21 μισθήσης τῇ κατὰ λόγον ὁμοιότητι τὴν
 κατὰ τὸ ἄλογον ἀνομοιότητα 35, 25 διὰ τῶν
 ἀνὰ λόγον σχημάτων 58, 26 — ἔχει δῆπου
 λόγον 87, 17 τὸν τῆς μεσότητος λόγον

114, 38 115, 6 ἐπιβολή τοῦ λόγου 130, 13 οὗτος ὁ λόγος λαμβάνει παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν τοῦ ἐνὸς τὸν ἑλαχρον ποιῶν 130, 35 τοῖς ἀνελέγκτοις τῆς ἐπιστήμης λόγοις 52, 13 — *νοτίο* ἢ τῶν ἀνθρωπίνων ψυχῶν τάξις . . . πλήθος λόγων ἔχουσα ποικίλον 33, 41 λήθης ἀναπιμπλάς τὰς ψυχὰς τῶν δεῖ ἐστώτων λόγων 51, 17 ψυχαῖς . . . λόγων πλήρεσιν ἀσωμάτων καὶ νοερῶν 58, 29 προβολαὶ λόγων, προβολή λόγου 51, 9 109, 28 110, 1 123, 32 — λόγος, *opp.* ἀλογία 40, 20 *opp.* τὸ ἄλογον, ἀλογον εἶδος ζωῆς 114, 5 136, 26 27 λόγῳ χρωσμένη (ζωή) 99, 19 λόγου ἄμοιρος 103, 5 (ζῆφοι) λόγον οὐκ ἔχουσι 95, 19 *opp.* ἄλογα μύρια 48, 36 εἰ μὲν μόνος ἦν λόγος ἡ ψυχὴ 135, 20 17 *opp.* πάθος 39, 12 16 *sqq.* 34 102, 9 137, 40 *opp.* φαντασία 79, 14 φαντασίαν μιμῆσθαι νοῦν ἐθέλουσαν καὶ λόγον 39, 30 κριτήρια μὲν γὰρ ἀπαιτῆται λόγος καὶ νοῦς, ἐπιτασμένα δὲ φαντασία καὶ ἀσθησις 77, 35 78, 2 *coni.* νοῦς 102, 26; *opp.* τὸ αὐτόματον 55, 34 *dist.* νοῦς 38, 31; νοῦς ἐτ θυμὸς 103, 19; νοῦς ἐτ ἐνθεασμὸς 92, 17 αὐτὸν τὸν τῆς φρονήσεως δεκτικὸν λόγον 43, 20 *dist.* φρόνησις ἐτ ἐμπειρία 43, 29 *coni.* αὐτοκινήσια 33, 32 αὐτοκίνητος λόγος 34, 1 ψυχικὸς λόγος 38, 35 λόγος ἄλλος 39, 7 τὸ μέγιστα ἐν . . . τὸ συνέχον τὸ σῶμα εἶτε λόγος εἰς φυσικὸς εἶτε καὶ ψυχὴ τις 130, 20 κατὰ λόγον (ζωή) 38, 32 39, 11 κατὰ λόγον (ζῶμεν), *opp.* κατ' ἀλογίαν 97, 30 κατὰ λόγον ζῶντα, *opp.* ἀλόγως κινούμενα 55, 35

λογοῦν. τὴν γένεσιν ἄλογον λογῶσαι 123, 21 λοιδορεῖν τοὺς ποιητὰς 57, 31 λοιπόν *adv.* 15, 22 25, 18 57, 26 76, 8 81, 4 107, 5 114, 26 118, 7 127, 16 130, 1

λοξός. (βαίμονες) λοξὰ φθγγόμενοι 58, 24 λύειν 137, 6 λυθήσεται ἡ πολιτεία *sim.* 16, 5 31 37 36, 16 (ἔθῃ) λύεσθαι καὶ γένεσιν ἔχειν 96, 10 λέλυται τὸ ἀπορηθέν 16, 4 — λυτὴ (ἡ πολιτεία) 17, 30

λύκος 106, 13

λυπεῖν. ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἤδεσθαι καὶ λυπεῖσθαι (*ex Plat.*) 40, 24 132, 8

λύπαι, *opp.* ἤδοναι 40, 25

λύσις (πολιτείας *sim.*) 15, 17 16, 17 24 27 17, 1 32 18, 3 7 27, 28 32 36, 17 λύσιν ἐπιδεχόμενος 17, 31 εἰς λύσιν τῆς προτεθείσης ἀπορίας 110, 33

μάθημα ἔσχατον 139, 36 μαθηματικὸς ἀριθμὸς 110, 17 μαθηματικῶς θεωρῆσαι 33, 18 μάθησις καὶ εὐρεσις 83, 1 μακαριστός 61, 20 μακραίων. ἄλλα γένη μακραίωνα . . . ἐγγὺς θεῶν ὄντα 22, 5 μακρόπορος, *opp.* βραχύπορος 24, 32 [*cf.* in *Remp.* p. 367, 45 *Bas.*; in *Tim.* p. 271b; in *Parm.* IV p. 5; *hypotyp.* *astron.* p. 4, 22]

μακρόβιος. τὸ μακροβιάτατον 21, 3

μαλακός. μαλακώτερον οἴτον ἔχουσι *fr.* *Orph.* 117, 27

μέγιστα *proseus* ἤμιστα ἢ μέγιστα (ἀρετῆς μέτοχον εἶναι) ἀδύνατον 77, 15

μαντική 37, 24 58, 13

Μαντινικὴ ζήτη (αἱ. *Plat.*) 60, 30

μάταιος (σπουδῆ) 58, 6 πολὺ τὸ μάταιον ἔχειν 58, 3

μάτην αὐτὰ προσεραφῆσθαι 53, 10

Μαχάτης (Pellensis) 64, 12

μάχεσθαι (πρὸς τὴν τοιαύτην κατάταξιν) 98, 8 πρὸς ἑαυτὸν μαχόμενος 57, 30

μεγαλουργός 39, 18

μέγας. πάντων τῶν μεγάλων κακῶν αἱ πράξεις ψυχῶν εἰσι μέγλη μὲν φύσει χρωμένων καὶ εὐφῶν κτῆ. 89, 28 ὁ μέγας ἀνὴρ ἱερατικὸς 107, 21 τῆς μεγίστης Κλωθοῦς *sim.* 119, 34 120, 17 — μειζόνως 53, 24 54, 13 74, 39 130, 30 ἐν μειζόνως ἐστίν, ἐπεὶ καὶ αὐταρχες μειζόνως 131, 16

μέγεθος. τῶν ἐπὶ τὰ ἰδεῶν τὸ μέγεθος ἤρμοσεν τῷ λόγῳ 17, 8 9

μεθαρμόζειν τὴν φιλόσοφον μοῦσαν εἰς τραγικὴν μυθολογίαν 57, 33

μέθεξις τοῦ εἶδους 138, 15

μεθιστάνειν ζωὴν εἰς ἀλογίαν 101, 27 εἰς ἀλογα ζῶα μεθίστησι τὰς ψυχὰς 97, 23 113, 18 — *pass.* ψυχῶν . . . εἰς ζῶα μεθισταμένων *sim.* 81, 14 97, 14 99, 4 102, 2 106, 13 108, 9 — *med.* μεθισταμένου 95, 24 τόπον ἐκ τόπου μεθιστάμενος 95, 24 [*cf.* *Sextus emp. adv. math.* 10, 22]

μέθοδος. δεῖ . . . μεθόδων οὐκ ὀλίγων οὐδὲ εὐλήπτων 37, 11 μεθόδοις χρώμενος 43, 39

μειράκιον 64, 28

μειρακιώδης 60, 33

μειωτικός. (τῆς γενέσεως) μειωτικὸν τὸ ἀπὸ καρκίνου (ἡμικόκλιον) 28, 32

μείωσις, *opp.* ἀξήσις (*astron.*) 28, 22 24

μέλαθρον. ἐπιβήμεναι τῶνδε μελάθρων *oraculum* 65, 17

μέλας... σίδηρος ex Hesiodo 39, 6 22 28
 μελέτη. δεῖ τῆς μελέτης ἀνανεούσης ἡμῖν
 δεῖ τὴν μνήμην 122, 36
 μέλισσα 106, 15 (cf. ad 62, 14) — μέλισσα
 εἰς τὸν... λόγον τῶν Μουσῶν 41, 31
 μέλλειν. τὸ μέλλον 108, 4
 μέλος. τῶν ἐκτεθλουσμένων μελῶν 101, 25 —
membrum ἐκ τῶν τιτανικῶν μελῶν 38, 8
 μέν. καὶ μὲν (1. μὴν?) καὶ 67, 37
 Μενέλαος 138, 4
 μερίζειν (τὸ ἠνωμένον) 84, 17 (τῶν παρα-
 δειγμάτων περὶ τὴν Λάγρην) μεριζομένων
 καὶ μεριζόντων τὰ ἀπ' ἐκείνης ταῖς ψυχαῖς
 72, 24 ὅταν ταῦτα μερίζηται 105, 24 μεμε-
 ρισμένως (τῆς μουσικῆς) μετέσχον 101, 21
 μερικὸς (ἱστορία) 52, 19 πρόσωπον μερικόν,
 syn. τῶν καθ' ἕκαστά τινας 56, 17 (δι-
 κασταί, opp. ὀλικοί) 101, 6 (ψυχαί) 16, 33
 27, 3 79, 1 84, 15 (opp. ἔλαι) 73, 11
 (ψύχαις) 116, 11 τὴν ὑπὸ σελήνην ταῖς...
 τὴν τε δλην καὶ τὴν μερικὴν 30, 23 31, 20
 τῶν παντοίων ἐν τῷ κόσμῳ νόμων ὀλικῶν
 τε καὶ μερικῶν 54, 30 (νοῦς) 58, 37 (μερι-
 κώτεραι γνώσεις) 37, 19 (αἴτιον, opp. ἢ ἀπὸ
 τῶν ἔλαι ἀνάγκη) 17, 33 ἐκ μερικωτέρων
 (αἰτίων), opp. ἐξ ὀλικωτέρων 80, 24 πρόνοια
 μερικωτέρα, opp. ὀλικωτέρα 57, 4 γεννησάι
 προνοίας... ἐκ τῶν ὀλικωτέρων τὰς μερι-
 κώτερας 74, 16 (πρότασις, opp. καθολική)
 76, 11 τὸ μερικόν, *dist.* τὸ καθόλου ὅτι τὸ
 εἶδωλον μερικοῦ μερικόν 46, 15 τῶν μερικῶν
 ἀνάμνησις, opp. τῶν καθ' ἔλαι 123, 29 32
 τὰ μερικὰ 31, 3 45, 10, opp. αἱ ἔλαι τοῦ
 κόσμου περίοδοι 16, 30 οἱ κληροὶ... ἀπὸ
 ὀλικωτέρων εἰς μερικώτερα φερόμενοι 94, 10
 οὐ γὰρ ἦν τὸ ὀλικῶς ζῶν θέμις τῷ μερικω-
 τάτῳ συζῆν 121, 39
 μερίς. τὰ μὲν τῆς καλλίνοος ὄντα μερίδος,
 τὰ δὲ τῆς χείρονος 57, 2 μερίδας τῆς γῆς
 125, 6
 μερισμός (ἔσχατος, ex Plat.) 74, 14
 μεριστός, opp. ἀμερής 89, 24
 μέρος. μέρη τῆς γῆς 16, 29 μέρος τῆς κι-
 νήσεως 19, 1 5 τρίτον μέρος τῆς ψυχῆς 20, 13
 μέρος τοῦ παντός 22, 29 57, 18 τοῦ κόσμου
 μέρος 120, 31 ὥς ἐνδὸς μέρη σώματος
 129, 22 130, 18 τὸ τοῦ μέρους ἀγαθὸν ἢ
 κακὸν τοῦ ἔλαι ἐστὶν ἀγαθὸν ἢ κακὸν 129, 27
 μέρος, opp. ἔλαι 130, 30 131, 4 6 sqq. τὰ
 μέρη, opp. τὰ ἔλαι 27, 3 13 36, 5 7 55, 8
 31 87, 26 μὴ διηρημένον ἐν τοῖς μέρεσι
 132, 4
 μεσημβρινός. (ἥλιος) ἐπὶ τὸ μεσημβρινόν

ἰὼν... καὶ ἀπὸ τοῦ μεσημβρινοῦ πορευό-
 μενος 28, 28 30

*μεσῖται τῶν ὁμολογῶν 36, 33

μέσος 51, 2 60, 8 μέσα νύκτες (ex Plat.) 124,
 3 19 τὰ μέσα τῆς ὄρας ταύτης 31, 4 πέρατα
 καὶ μέσα τῶν ἔλαι, opp. ἀρχαί 125, 36 ἐν
 μέσοις λαχεῖν (ex Plat.) 103, 15 105, 33
 ἐν μέσοις αὐτὰ τοῖς συμφόνοις θετέον
 32, 37 (ψυχαῖς) διακοπτούσας τὸ συνεχές
 ταῖς αὐτῶν μέσοις παρεμφαινομέναις ἐν-
 εργείαις 84, 18 — διὰ μέσου τοῦ προφήτου
sim. (*vermittelst* cf. lat. ital. *mediante*) 79, 4
 89, 8 99, 19 — εἰς μέσον παρήγαγεν 55, 25 —
mediocris μέσος τύπος *rhethorice, dist.* ἀδρός
 17, 3 τῶν ἐπιεικῶν καὶ μέσων, opp. τῶν
 πολλῶν 47, 30 ταῖς ψυχαῖς μέσῃ λαχούσας
 οὐσίαν 82, 26 ὅτι τὸ μέσον ἐστὶν ἀσφαλέστερον
 ἐν ἅπασι τοῖς ἐκτός *sim.* 83, 25 82, 23 35
 τὰ μέσα, opp. τὰ ἔτρα 84, 5 139, 1 6

μεσότης ἀνθρωπίνῃ 103, 16 ἐν τῇ μεσότητι
 τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς στρεφομένης 105, 33
 δεῖ... ταῖς μεσότησι συμπληροῦσθαι πᾶσαν
 τῶν ὄντων σειράν 112, 15 — τῶν ψυχικῶν
 μεσοτήτων 17, 27 τὰ τὴν μεσότητα παρ-
 ἔξοντα καὶ ἐν ταῖς σωματικαῖς εὐκρασίαις
 καὶ ἐν ταῖς ψυχικαῖς ζωαῖς 31, 24 cf. 5 τὸ
 τῆς ἀρετῆς εἶδος ἐν μεσότητι θεωρούμενον
 82, 27 τῆς ἐν τούτοις (πλούτῳ καὶ πενήτῳ
 al.) μεσότητος 107, 3 ὁ τῆς μεσότητος
 λόγος 114, 33 115, 6 9

[μεταβατ]ίνειν εἰς κύκλον, ἀτόν *sim.* 98, 32
 cf. 17, 2

μεταβάλλειν τὴν πολιτείαν 27, 20 μετα-
 βάλλον σώματα ἄλλα εἰς ἄλλα 87, 28 μετα-
 βάλλειν ἑαυτὰς 107, 16 — *intrans.* ὅτι καὶ
 εἰς ἄλλα τὰ ἄλλα ζῶα μεταβάλλει (ex
 Plat.) 105, 28 106, 2 9 εἰς ἕτερον μετα-
 βάλλον 19, 10 μεταβάλλειν τὰς τοιαύτας ἀπὸ
 χειρόνων τινῶν βίωσι εἰς ἀμείνωνας 97, 12
 μεταβάλλοντες κατὰ τὰς ζωὰς... εἰς ἄλλον
 καὶ ἄλλον τόπον 128, 26 πάντων κατὰ
 κύκλον μεταβαλλόντων 87, 18 — μεταβλη-
 τὸν εἶναι 19, 18

μετάβασις. οὐ γὰρ εὐτακτος ἢ μετάβασις
 21, 23 τῆς μεταβάσεως εἶχαν ἢ τοιαῖε διά-
 στασις (τῶν κώλων) 73, 35 ἀπ' ἐκείνων εἰς
 τὸ γένος ἡμῶν μετάβασις 22, 6 *de anima-*
rum migratione μετάβασις ἀπ' ἀλλήλων
 εἰς ἀλλήλας 66, 5 μετάβασις ἐκ λογικῶν εἰς
 ἄλογα *sim.* 71, 20 102, 8 115, 16 116, 27
 μεταβατικός. τὴν μεταβατικὴν τοῦ λογισμοῦ
 τῆς διανοίας ἐνέργειαν 105, 6 — ὥς γὰρ νοεῖ
 μεταβατικῶς, οὕτω καὶ φθέγγεται 73, 34

μεταβολή της ἀρίστης πολιτείας 36, 6 πᾶσα μεταβολή εἰς τε στάσις ἐκ κινήσεως καὶ εἰς κίνησιν ἀπὸ τῆς στάσεως 125, 12 κύριοι τῆς μεταβολῆς ὄντες 128, 27 πᾶσαι πάντων μεταβολαὶ ψυχικαὶ καὶ σωματικαὶ 19, 33 20, 1 σωματικὴν εἰς ἐκεῖνα μεταβολὴν ἐξ ὧν γέγονεν 87, 20 τὰς τῶν σωμάτων μεταβολὰς 87, 24 27 — de animarum migratione 97, 25 μεταβολαὶ ἐξ ἀνθρώπων εἰς ἄλογα, ἐκ θηρίων εἰς θηρία sim. 105, 29 36 106, 3 18 107, 4 10 108, 10 27 111, 29 ὅτι ψυχῶν εἰσι λογικῶν αἱ μεταβολαὶ πᾶσαι 111, 2 108, 8

μεταδιδόναι τῶν λογισμῶν τῶν παροραμάτων 35, 36

μετάδοσις. τὴν εἰς ἡμᾶς μετάδοσιν ἀπὸ τῶν θεῶν τῆς διαλεκτικῆς 94, 12 αἱ ἀπὸ τῶν ὄλων εἰς τὰς ψυχὰς μεταδόσεις 118, 13

μεταλλαγάνειν (πλείονος τῆς ἀρετῆς) 78, 33 κοινοῦ τινος . . . μεταλαχόντα 96, 6 τοῖς μιᾶς πολιτείας μετείληχόν 129, 8 τὸ τοῦ ἀγαθοῦ μᾶλλον μετείληχός 131, 18

μεταλλάττειν 97, 2

μεταμείβειν. μεταμειβομένησι γενέθλαις fr. Ogrh. 116, 19

μεταμέλεια δευτή 86, 5 μεταμελείας ἀναπιμπλάται 85, 26

μεταπίπτειν εἰς ἀναγκαίαν δόναμιν 76, 27

μετάστασις. αἱ ἀπὸ τῶν ἀντικειμένων εἰς τὰ ἀντικείμενα μεταστάσεις 125, 11 — de animarum migratione ἀπὸ τῶν ἀνθρωπίνων εἰς τοὺς ζῴων βίους μεταστάσεις, ἀπ' ἄλλων ζῴων εἰς ἄλλα μεταστάσεις sim. 81, 23 97, 32 108, 6 30 115, 15

μεταστροφή τοῦ κόσμου 87, 8

μετασηματίζειν. ὑπὸ τῆς φαντασίας μετασηματιζόμενον 109, 34

μετάταξις. αἱ μετατάξεις αἱ ἀπὸ λόγων εἰς λογικὰ ζῴα al. 50, 4 51, 11 81, 15 105, 32

μετατάττειν. ψυχῆς . . . μεταταττομένης εἰς βίους ἄλλους καὶ ἄλλους 82, 2

μεταχειρίζεσθαι τὰ εἶδωλα πρὸ τῶν ἀληθινῶν 47, 5 αἱ ψυχαὶ τὸν ἐν τῇ γενέσει πόλεμον μεταχειρίζονται 56, 28

μετεμψυχώσεις 117, 34

μετενδύεσθαι ἀπὸ ἀλόγων εἰς ἄλογα sim. 106, 12 109, 18

μετενδύσεις 107, 11

μετενσωματώσεις 106, 20

μετέρχεσθαι. μὴ τὰ δοκοῦντα εἶναι ἀγαθὰ . . . μετέρχεσθε 104, 19 ψυχῇ . . . ἀνθρώπου

ζῴοις μετέρχεται ἄλλοθεν ἄλλοις fr. Ogrh. 116, 30

μετέχγειν (τῆς αὐτῆς παιδείας) 16, 7 (μοιρῶν) 57, 20 ἐν τοῖς ἤκιστα μετέχγουσιν αὐτοκινήτου ζωῆς 20, 11 περὶ τῶν μετεχομένων 138, 12 οὐχ ὡς μετέχον ἐκεῖνου (τοῦ νοητοῦ), . . . ἀλλ' ὡς πρῶτως ὅπ' ἐκεῖνου μετεχόμενον 139, 38

μετεωροπορία 54, 3

μετέωρος. μετέωρον ἀρθῆναι 63, 13 κἀδοδος . . . ἀπὸ τῶν μετεώρων εἰς τὴν γῆν 124, 21

μετιέναι τὰ μμηήματα al. 47, 8 9 99, 27 — de animarum migratione μετιέναι τὴν ψυχὴν εἰς ἄλογα ζῴα sim. 98, 6 99, 10 12 16 103, 13 106, 11 107, 12 19 111, 2 114, 7

μετίσχειν τοῦ ὀλικοῦ ἰοῦ καὶ σπηεδόνος 38, 33

μετοικεῖν. ἀπὸ ψυχῶν εἰς (ἄλογα) μετοικησῶν ἐξ ἀνθρώπων 113, 22

μετοικήσεις [vox Platonica, iniuria μετοικήσις scribi iubet Cobetus V. L. p. 300] de animarum migratione εἰς τὸ ὅμοιον ἢ μετοίχησις 108, 16 τὴν ἀπ' ἀνθρωπίνων σωμάτων εἰς ἀνθρώπινα μετοίχησιν 116, 20 αἱ εἰς ἄλογα μετοικήσεις 111, 4 115, 20 ἀλόγων μετοικήσεις (μετοικήσεις ood.) 106, 10 107, 10

μετοικίζειν. τὴν ἐν τοῖς ἀλόγοις ζωὴν μετοικίζων εἰς ἀνθρώπους 102, 7 (ψυχῇ) εἰς ἀετὸν μετοικιζομένην 103, 4

μετοπωρινή ἔρα 30, 28 (εἶναι) τὴν μετοπωρινὴν Ἀφροδίτης 30, 36

μετουσία (κἄλλους) 138, 16

μέτοχος. (βίος) ἀρετῆς μέτοχος sim. 77, 14 15 93, 23 102, 20

μετρεῖν 22, 27 24, 20 τῶν κατ' ἀριθμὸν μετρούμενων (περιόδων) ὁ μετρῶν αὐτάς 24, 16 τὰ περίοδος μετρούμενα 96, 6 σφαιραῖς . . . τὰς τῶν βίων διαφορὰς μετρούσαι 103, 28

μετρητικός (ζωῆς) 23, 31 95, 29 (περιόδων) 24, 16 εἶναι τινα καὶ τῶν ἐθῶν μετρητικὴν αἰτίαν 96, 8

μέτριος. ἀσφαλέστερον τὸ μέτριον πρὸ τοῦ ἀμέτρου 31, 26 βίος . . . κατὰ πάντα μέτριος 82, 19 τῇ ἀρετῇ τὸ τῶν ὀργάνων αὐτῆς μέτριον ὑπάρχον συγγενές 82, 28 18

μετριότης, οονί. εὐχρασία 31, 27 τὰς ἀρεταῖς μετριότησιν οὖσαις 82, 18 τὰς μετριότητας . . . διώκειν, οopp. ἀκρότητας 82, 24

μέτρον ὁ πᾶς αἰὼν, ὁ πᾶς χρόνος 19, 23 sqq.

μέτρα τῶν βίων, ζωῆς 20, 22 29 23, 35 τὰ

μέτρα τῶν ὄρων 22, 13 τῶν ἐμφανῶν οὐρανίων χρονικῶν μέτρων 23, 12 ἀποκαθιστὰς πάντα κατὰ τὰ ἑαυτῶν σύμφωτα μέτρα 23, 21 κατὰ τὰ μέτρα τῆς περὶ (ἀρετῆν) τιμῆς 76, 36 ἀφορίζοντες τὰ μέτρα τῶν κλήρων (ψυχαῖς) 53, 29 μέτρα τὰ προσήκοντα νέμειν, ἀπομερίζειν 54, 15 57, 17 οὐκ ἀπέχουσι . . . πολλὸ μέτρον ex oraculo 97, 28 πέρα τοῦ μέτρου φιλότιμος 101, 16
 μή. ὁ μή κύβος τὸν κύβον (ὑπερβάλλει) sim. 27, 32 33 127, 29 132, 36 — μή γὰρ οὐδὲ δυνατὸν ἤ 77, 3 cf. μήποτε
 μήκος. κατὰ μήκος (κίνησις) 69, 20
 μήν. Μῆν ἐπὶ σελήνην θεὸς ὢν ὀφίστησι τὸν ἀριθμούμενον μῆνα 22, 11 cf. 23, 23
 μηνιαῖος τῆς σελήνης κύκλος 28, 36
 μηνυτῆς τῶν λόγων 73, 24
 μήποτε. ἔνοιαν παρῆχον μήποτε οὐ πᾶς βίος δεκτικὸς ἀρετῆς 76, 29 — fortasse μήποτε οὖν ἠγέτον al. 38, 13 100, 18 53, 11 109, 18 115, 8 135, 3 136, 25 137, 1 138, 19
 μητρῶος. τὴν μητράν ἀξίαν ἔχει (ἡ Λάχαις) πρὸς τὰς ἄλλας Μοῖρας 72, 26
 μηχανᾶσθαι (ἔνωσιν, κοινωνίαν) 130, 22 25
 μιαινεῖν. οὐ μιανθησόμεθα τὴν ψυχὴν 126, 2
 μεμιασμέναις (χρησθαι φαντασίαις, opp. καθαραῖς) 59, 11
 μιάσματα (τῶν τυράννων ἐνός) 60, 26
 μιασμὸς ψυχῶν ἢ ἐμπαθῆς ζωῆ καὶ ἔνυλος 126, 7
 μίγδην fr. Orph. 117, 12
 μιγνύναι. Ἀφροδίτης ἔργον τὰ γόνιμα μιγνύναι 31, 1 μεμιγμένος, opp. ἀμικτος 43, 7
 μικτός. ὁ τρόπος τῆς διδασκαλίας μικτός ἐστίν 17, 9
 μιμείσθαι. εἰ μηδὲν ἔχει τοῦ μιμείσθαι κάλλιον (ὁ ποιητῆς) 47, 10 cf. 46, 38 sqq. (πίθηκον) μιμείσθαι τὴν ἀνθρώπου ζωὴν, ἀλλ' ἐπὶ τὸ ἀσχιον 104, 9 τῶν οὐρανίων ζῶων τῶν νοῦν μιμουμένων 108, 25 μιμείσθαι ἀνομοίως (τοὺς ἑαυτῶν ἀγελάρχας al.) 90, 12 89, 5 100, 23
 μιμητός. μιμητὰ ὄντων ἀλλ' οὐκ ἀληθῶς ὄντα 45, 11
 μίμημα. τί δῆ ποτέ ἐστι μίμημα sec. Plat. 46, 13 sqq. ἀγνοία τῶν ἀληθῶν σπουδάζειν (τὸν ποιητὴν) ἐπὶ τοῖς μιμήμασιν 47, 7 sqq.
 μίμησις. κατὰ τὴν πρὸς τὰ ἅλα . . . μίμησιν 87, 22
 μιμητής. πᾶς ποιητῆς μιμητῆς 47, 9 sqq. cf. 46, 38 sqq. 47, 24

μιμητικός 104, 26 ἡ μιμητικὴ τίς sec. Plat. 46, 13 sqq. πᾶσα ποιητικὴ μιμητικὴ τις 46, 37 sqq. 45, 3 47, 33
 μιν acc. plur. fr. Orph. 117, 9
 Μίνως 67, 29 Μίνωας 100, 31
 μισθοί (τῶν δικαίων καὶ ἀδικῶν sim.) 52, 26 53, 15 54, 7 55, 5 10 sqq. 56, 11
 μῖξις 40, 8 19 διὰ τὴν ἐν τῇ γενέσει μίξιν 16, 1 (τῶν ἐν τῇ πόλει γενῶν) 40, 30 (τῶν ἀνομοίων) 26, 16 40, 20 πᾶσα μῖξις ἢ ἐκ τῶν ὁμοίων εἰς τὰ ἄμοια . . . ἢ ἐξ ἀνομοίων εἰς ἀνόμοια 106, 4
 μῖσος (τοῦ γυναικείου γένους, ex Plat.) 101, 12 sq. μῖσος πρὸς ἀνθρώπους 103, 4
 μνήμη 107, 22 opp. λήθη 26 27 108, 3
 ψυχῶν μνήμην ἔχουσιν τῆς χωριστῆς ζωῆς 125, 24 εἰς τὴν Ὀμήρου ποιῆσιν ἀναφέρων τῶν ἀτόμων τὴν μνήμην 56, 19
 μοῖρα. ἐν ἐκάστῃ μοῖρᾳ τοῦ παντός 23, 27 ἐν παιδιᾷς μοῖρᾳ 47, 32 μεγάλην μοῖραν ἐν τῷ κόσμῳ λαχούσαν 96, 32 ὡς μεγάλην μοῖραν . . . ἔχονταν καὶ δραστήριον περὶ τὰς γενέσεις 119, 16 — (astron.) τὰς μεταξὺ μοῖρας (τῆς προγενομένης συνόδου τῆς σπορᾶς καὶ τῆς σπορίμης ἔβρας) 29, 30 sqq. 30, 6 τὰς μοῖρας τῶν δύο συνόδων 30, 12 μοῖρα ὄρωσκοποῦσα 27, 36 30, 6 8 32, 13 κατὰ τὰς μοῖρας τοῦ ζῳδιακοῦ 103, 27 κατὰ τὰς ἀναφοράς τῶν μοιρῶν 103, 32 cf. 104, 4 5 119, 32 — μοῖραι in mytho Platonis 55, 26 αἱ μοῖραι τῶν κατιουσῶν εἰσιν ἐξηρημέναι ψυχῶν 57, 6 αἱ μοῖραι (τῶν λήξεων καὶ τῶν καθύδων) εἰσὶν συναγωγῶι 57, 16 sqq. (τοὺς κλήρους) ὀρίζουσιν αἱ ἀνατέλλουσαι μοῖραι 70, 32 ὁ κλήρος περιεῖχον τὸσάνδε μοιρῶν ἢ σημείων . . . τῆς περιφορᾶς ἀνατολήν 71, 2 τῆς τοῦ κλήρου μοῖρας ἀγαθῆς 93, 18 τὴν ὀφειλομένην (ψυχαῖς) μοῖραν 93, 30 ἢν εἰλόμεθα μοῖραν 119, 5
 Μοῖραι in Platonis mytho 50, 38 53, 7 26 54, 24 71, 37 72, 27 73, 14 118, 22 31 119, 1 19 120, 7 — Μοῖραι δόσαν ex oraculo 120, 9
 μοιραῖος. τάξιν ἀγγελικὴν . . . μέσση τῆς τε μοιραίας θεότητος καὶ τῆς δαιμονίας προνοίας 51, 2 πᾶς ὁ μοιραῖος διάκοσμος τῶν θεαινῶν 73, 9 (ἄγγελοι, δαίμονες) 73, 25 74, 22 25 (τάξις) 78, 28 (κανόνες) 53, 28 (ποίησις) 57, 17 ἀφυκτα πάντα γίνεται τὰ μοιραῖα 119, 25
 μοιρᾶν. τὴν ἀνάγκην ἡρητημένην ἀλλαχόθεν ἔχει καὶ μεμοιραμένην 76, 32
 μοναδικῶς 33, 39

μονάς 41, 27 50, 16 μονάς δευτερωδομένη, τριωδομένη (i. e. δεκάς ἐπὶ ἑκατοντάς) 33, 35 sq. 25, 10 19 23 ἡ μονάς Διός ἐστιν 25, 13 ἡ μονάς ἑνοειδῆς οὕτω τῆς πάντων ἀρχῆς ἐστὶν αἰτία 25, 16 cf. 33, 34 εἰς μονάδα μίαν ἐκείνην ἀνατείνονται 73, 10 cf. 96, 4 (πρεπούσης) τῆ νῦ τῆς μονάδος 103, 19 αἱ προϊστάμεναι τῆς τάξεως (τοῦ κόσμου) θεῖαι μονάδες 50, 1 τὰς ὑπερκosμίου τῆς τάξεως αἰτίας πάσης τὴν τε μονάδα καὶ τὴν τριάδα 54, 23

μόνιμος. (τὰ φυτὰ διέστησε τῶν ζῴων) τῆ μόνιμοι καὶ πορευτικῶν 20, 5 τὴν μόνιμον καὶ ἀκλιτον ἔκαστον 120, 26

μονόβιβλος 110, 21 136, 18

μονοειδῆς 31, 22 τὸ μονοειδὲς καὶ τέλειον 35, 33 τοὺς βίους μονοειδεῖς 112, 30 μονοειδῆς πᾶν περιέχουσα τὸ πᾶν 25, 13

μόνος in fine positum ἔτι ψυχῶν εἰσι λογικῶν αἱ μεταβολαὶ πᾶσαι μόνων sim. 111, 2 14 113, 24 114, 8 117, 20 119, 29 (al. 117, 6 123, 31) μόνον οὐκ 88, 17 μόνον οὐχί 58, 19 88, 26 104, 17

μόνος 16, 2 19, 9 40, 17 67, 38 81, 11 92, 15 114, 26 115, 31 131, 34 132, 36 136, 18 19 20 37 139, 4

μόριον (ἐν τοῖς σώμασιν) ἄλλα μόρια μᾶλλον ἄλλων . . . δείκνυσιν τὰς ἔνδον . . . διαθέσεις 67, 4 τὰ μόρια τῆς ψυχῆς 135, 5 14 22 τὰ ἄλογα μόρια *48, 36 τοῖς κυριωτέροις ἔπεται μορίοις τὰ ἀκυρότερα 56, 1

μορφῆ 63, 16 109, 25 28 31

μορφῶν. εἶδος . . . μεμορφωμένον ἀπὸ τῆς ψυχικῆς ἐξάδος 34, 31 μεμορφωμένα τῶν ἀμορφῶτων ἀφομοιώματα 58, 25

μόρφωμα 109, 34

μορφωτικός. (ψυχαιεῖς) ἀμορφῶτοις μορφωτικαῖς 58, 34 ἀγγεῖον πᾶν τοῦ ἐνότου ὑγραῦ μορφωτικόν ἐστὶ καὶ σχηματιστικόν 122, 19 [ταῖς φανταστικαῖς ἡμῶν καὶ μορφωτικαῖς κινήσει in Remp. p. 384, 52 Bas.]

μοῦσα, Μοῦσαι. τὰ τῆ Πλατωνικῆ μουσῆς σύμφωνα 52, 12 μεθῆρμονε τὴν φιλόσοφον μοῦσαν εἰς τραγικὴν . . . μυθολογίαν 57, 34 ἀγευστον . . . μουσῆς Ἀττικῆς 60, 35 — Μοῦσα Λεσβία 101, 24 τὴν ἔκθετον Μοῦσαν 102, 15 ἀπὸ τῶν ταῖς Μοῦσαις κατόχων 100, 12 πηρὸν (Θαμύραν) ἔθεσαν αἱ Μοῦσαι 102, 15 101, 15 ὁ τῶν Μουσῶν ἱερὸς ἀριθμὸς 41, 25 ἡ ἀρμονία καὶ ὁ ρυθμὸς . . . ὧν αἱ Μοῦσαι προσεσῶσιν 41, 19 dist. Σειρήνες 34, 15 22 Μουσῶν τὸν ὄλον οὐρανὸν συνεχουσῶν 69, 22 ἀμελήσειν τῶν Μουσῶν

(i. e. τῆς μουσικῆς) sim. 15, 8 16, 11 λόγος τῶν Μουσῶν Platonius 16, 26 38 19, 34 21, 24 38, 28 40, 2 12 41, 5 10 22 29 54, 28

musagetes 69, 24

Μουσαῖοι 100, 6

μουσικός 101, 14 102, 11 104, 20 25 (μῦθος) 38, 25 (λόγοι) 41, 22 (ἀρμονία) 34, 19 (βίος) 101, 28 (ζωή) 100, 26 101, 27 (ζῴων) 100, 26 sq. 101, 31 102, 2 (φυχαί) 101, 7 8 16 31 102, 8 11 — μουσική 15, 10 37, 6 40, 34 54, 26 100, 27 101, 13 sqq. 133, 21 μουσικὴ ἔκθετος ἐπὶ ἀνθρωπίνῃ 102, 13 sqq. μουσικὴν φυσικὴν ἴσοις ἐν καὶ ἐν (ἀλόγοις) 102, 21 ἄλογον μουσικὴν 104, 20 μουσικὴ καὶ ἐρωτικὴ προσχρῶνται ταῖς ἀκροτάταις τῶν αἰσθήσεων 102, 23

μοχθηρία, opp. ἀρετή 83, 10

μοχθηρός (κανόνες τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν ἐναντίων) 78, 15 (ἀρέσεις) 78, 10 85, 10 (χρήσεις) 85, 17 μοχθηροτέραν ζωὴν 93, 30 — μοχθηρῶς 78, 29

μύειν. ὅπερ εἰσῶσαι λέγειν 'μύσασιν διμμάσι' 139, 5

μυελός 62, 6

μυθικός. τὴν τῶν Τιτάνων μυθικὴν δίκην 116, 13 περὶ μυθικῶν συμβόλων 59, 26 — de Platonis mytho μυθικὰ πλάσματα 56, 25 82, 31 ῥήματα μυθικά 80, 22 — μυθικῶς, μᾶλλον δὲ μουσικῶς 54, 12

μυθολογεῖν 90, 3 — de Platone 61, 23 117, 24 μυθολογῶν ὡς ποιητῆς ἀλλ' οὐκ ἀποδεικνύς ὡς ἐπιστήμων 57, 29

μυθολογεύειν ex Hom. 98, 2

μυθολόγημα (de Platonis mytho) 56, 17

μυθολογία 58, 14 (Platonis) 53, 10 55, 4 124, 6 τραγικὴν τῶν ἐν Ἄιδου πραγμάτων μυθολογίαν 57, 34 τὴν περὶ τὰς μυθολογίας ἐαυτῶν σκουδὴν 58, 7

μυθοπλασται 111, 34 [in Alcib. I p. 55 Cr.]

μῦθος 26, 7 31, 3 φησὶν ὁ μῦθος 38, 15 τὰς τῶν ποιητικῶν μῦθων διαθέσεις 59, 13 τῆ κατὰ τὸν Ὀρφέα μῦθον 101, 19 22 τοὺς πολλοὺς προστιθέναι τοῖς μῦθοις ἔθος ἦν ἔτι 'μῦθος ἀπάλετο' 126, 10 sq. μῦθος Eris Platonius 49, 35 sqq. 50, 30 52 53 passim. 59, 27 sqq. 122, 8 124, 1 ὁ τὸν μῦθον τοῦτον ἄδων 60, 8 ἐν μῦθου σχήματι 125, 25 μῦθοι Platonis 56, 6 58, 3 82, 32 101, 2 126, 13 mythorum vera indoles et causa 58, 28 sqq. ἔτι καὶ εἰς τοὺς πολλοὺς δρῶσιν οἱ μῦθοι, δηλοῦσιν αἱ τελεταὶ 59, 15 sq.

μυθώδης. τὸ μυθώδες 58, 37
 μυχώμενον στόμιον (ex Plat.) 50, 28 53, 5
 58, 1
 μύρια, ὁ μύρια cf. ἀριθμός
 μυριάς 22, 17 34, 2 35, 17 ἡ μυριάς ἀπο-
 καταστατική ψυχῆς ἔστιν 25, 9 21
 μυριόλεκτος. ταῦτα μὲν οὖν μυριόλεκτα
 82, 28 117, 4
 μύρμηκες 106, 16
 μυστήριον. τῶν ἐν Ἐλευσίῃ μυστηρίων
 ἐξυμνούντων τὸν τὰς ἀγιατάτας ἐκφήναντα
 τελετάς (sc. Ὀρφέα) 100, 7
 μυστικός 17, 1 θείων καὶ μυστικῶν ὀνομά-
 των δυνάμεις 32, 8 — μυθικός, μᾶλλον δὲ
 μυστικός 54, 12
 ναυπηγική 139, 22
 ναῦς 120, 32
 ναῦται 120, 33
 νεανίσκος 64, 12
 νεκροῦν. τοῦ σώματος ... νεκρωθέντος 62, 16
 νεκρωθείσας ζῆν 62, 20
 νέκρωσις. ἐκτινάσσων τὴν νέκρωσιν 62, 21
 νέκυια. τὴν ἐν Ἀλκίνοιο τοῦ Ὀδυσσεύος
 νέκυιαν 61, 6 17
 νέμειν. πληγῇ νεμόμενα (ex Heraclito)
 24, 34
 νεόγαμος 64, 11
 νέος. αἱ ἱστορίαι τῶν παλαιῶν καὶ τῶν νέων
 83, 39
 νεοτελής (ψυχῆ) 36, 22 95, 3 99, 16
 νέφος τὸ ἐπιπροσθεῖον ἐκ τῆς σωματικῆς
 παχύτητος 80, 1 ἐν νέφει 124, 25
 νῆμα. τῆς ἀνωθεν εἰς τὸ κάτω τοῦ νήματος
 τάσεως 119, 18 τοῖς (Κλωθοῦς) νήμασι καὶ
 κλώσασιν 119, 8 21
 νῆσις τῆς Ἀτρόπου 119, 20 22
 νικητήριον. φέροιτ' ἂν εἰκότως τὰ νικη-
 τήρια (ὁ δίκαιος) 43, 10
 Νικόπολις 63, 23
 νοεῖν (εἶδος ζωῆς) νοεῖ ἑαυτὸ 38, 11 (Φάνης
 τὸ πρῶτιστον γένος) νοοῦν συνάπτει τοῖς
 νοητοῖς 38, 14 ὡς γὰρ νοεῖ μεταβατικῶς
 οὐτω καὶ φθέγγεται 73, 34 — *percipere*
 55, 2 *intelligere*, *interpretari* 22, 8 137, 2
 μὴ κατὰ τὸ ποσὸν αὐτὸν νοήσωμεν 25, 7
 ἡ ἀρμονία νοεῖσθω τρόπον ἕτερον ἐπ' ἀμφοῖν
 34, 12 ἐπὶ τῆς ψυχῆς τοῦ Ἡρόδου τοῦτο τε
 καὶ τὰ ἀκόλουθα τοῦτω νοεῖν 121, 14
 νοητός. τῆς τοῦ νοητοῦ ζωῆς, *dist.* τῆς
 τοῦδε τοῦ κόσμου ζωῆς 19, 23 (Plato) οὐ
 νοητὸν λαμβάνει τὸ εἶδος· ἦν γὰρ ἂν τοῦ
 νοητοῦ τὸ αἰσθητικὸν μίμημα 48, 29 sq. τὸ

νοητὸν 139, 37 *opp.* τὸ αἰσθητὸν 138, 34
 τὸ (ἐν νῷ) νοητὸν, πληθὸς τῶν νοητῶν
 70, 4 6 ταῖς νοήσεσιν ταῖς εἰς τὸ ἐν καὶ τὸ
 νοητὸν ἐπεστραμμέναις 70, 8 τὰ νοητά
 38, 14
 νοερός (ἀριθμός) 23, 7 24, 1 6 (αἰτία τοῦ
 ἀριθμοῦ) 22, 10 (ἐκατοντάς) τὸ νοερόν φυ-
 λάττουσα τῆς οὐκείας αἰτίας 35, 17 (οὐσία)
 *25, 17 77, 10 92, 18 (περίοδος, *opp.* γενε-
 σιουργός) 25, 27 (τὰς τοῦ οὐρανοῦ περιόδους)
 εἰς νοεράς ... καὶ θείας ἀνάγειν αἰτίας 55, 37
 νοερόν ἔστι καὶ θεῖον (εἶδος ζωῆς) 36, 10 29
 (ζωή) 38, 20 89, 20 (*opp.* γενεσιουργός)
 50, 30, (*opp.* θηριώδης) 99, 19 (ζωαί, *opp.*
 αἰσθητικαί) 124, 13 (τῶν ψυχῶν ζωῆ) 51, 23
 ταῖς ψυχαῖς νοεραῖς μὲν οὐσαις ... καὶ
 λόγων πλήρεις ἀσωμάτων καὶ νοερῶν 58, 28
 (ψυχῆν) κατ' οὐσίαν ἔχουσαν τὸ νοερόν 35, 7
 τὰς ἐνεργείας τῆς λογικῆς ψυχῆς τὰς νοεράς
 καὶ διανοητικὰς 49, 4 τὰς νοεράς ἡμῶν
 δυνάμεις 34, 15 τῆς νοερᾶς ταυτότητος,
opp. τῆς σωματικῆς διαιρέσεως 34, 10
 (πέρας) 35, 11 (ἐπιβολαί) 35, 13 (αὐτοκινη-
 σία) 34, 23 (τῆς ἀληθείας φέγγος) 58, 35
 (γνώσεις) 124, 3 cf. 59, 3 τὸ κατὰ τὸ ἔσω
 νοερόν 59, 4 τοῖς ἔνδοις νοεροῖς ἀγάλμασιν
 59, 13 cf. 4 νοερῶν ... ἐπάξει φθέγγεται
 θεαμάτων 72, 35 τῶν νοερῶν καρπῶν 121,
 23 — νοερωτέρων 96, 3 τῶν διττῶν ζῴδιων
 νοερωτέρων καὶ ἀλογωτέρων 33, 24 —
 νοερῶς, *opp.* ἀλόγως, ζῴωδῶς 89, 18 23
 νοερῶς ζῆν 34, 1 89, 19
 νοήματα 73, 5 89, 21 σπέρματα νοημάτων
 51, 24
 νόησις, *opp.* φύσις 50, 23 ἀφάνταστον νόησιν
 μηδεμίαν 58, 33 τοῖς ἰδρύσασιν ἐν νοήσεσιν
 καθαραῖς τὴν ἑαυτῶν ὄλην ἐνεργείαν 59, 3
 ταῖς νοήσεσιν ταῖς εἰς τὸ ἐν καὶ τὸ νοητὸν
 ἐπεστραμμέναις 70, 7 συνεξορμώσης (Πλά-
 τωνα) τῆς ἐρμηγείας ταῖς νοήσεσιν 73, 2
 τὰς νοήσεις τῶν κριτικῶν ἡμῶν ποιήσεις
 τινὰς εἶναι 78, 39 sq. τὴν τῶν κριτικῶν
 νόησιν 84, 17 τὴν ἀπὸ γενέσεως αὐδῆς ἀνοδοῦ
 ἐπὶ τῆν νόησιν 124, 14
 νοητικός. αἱ δυνάμεις νοητικαί, *opp.* αἰσθη-
 τικαί 138, 28
 νόμιμος. τὰ ἔθνη νόμιμα ἅπτα βούλεται εἶναι,
 εἰ καὶ ἀγραφα; φασίν, νόμιμα δὲ ὅμοια
 96, 15
 νομοθέτης, *syn.* ὁ συνιστὰς τὴν ὄλην πο-
 λιτείαν (sc. Platonicam) 37, 23 28 38, 2
 νόμος. κατὰ τὸν νόμον προὔτεθη 63, 6 ὁ
 τῆς ... τίσεως νόμος 66, 6 πάντων δίκη

καὶ νόμος ἔφορος 108, 7 (ἐν ἐκάστῃ ψυχῇ) δίκη καὶ νόμος 85, 23 τριῶν ὄντων φυσικῶν νόμων περὶ τὰς τῶν σωμάτων μεταβολὰς 87, 23 τὰ ἔθνη . . . νόμοι δὲ τινές εἰσιν ἐμφυχοὶ καὶ ἔπειτα νόμοι ἄλλα ἄλλοις ἢ φυσικοῖς . . . ἢ πολιτικοῖς 96, 19 οἱ ἀληθεῖς νόμοι δέονται γραμμάτων οὐδέν, τῶν κοσμητικῶν εἰσι νόμων εἰκόνας, opp. οἱ ἡμαρτημένοι 96, 17 34 νόμοι κοσμικοὶ 53, 26 54, 24 cf. 22 34 τῶν παντοίων ἐν τῷ κόσμῳ νόμων 54, 29 κατὰ τοὺς ἐν τῷ παντὶ νόμους 55, 19 εἰμαρμένοι νόμοι (ex Plat.) 96, 28 111, 19 127, 31 κατὰ τοὺς ἐν τῇ εἰμαρμένῃ νόμους φερόμεθα 128, 26 — Νόμος θεός 96, 27 31 — οὐ γὰρ νόμος, syn. οὐκ ἦν θεμιτόν 99, 16

νόσος, opp. ὑγεία 82, 21 83, 26 123, 9 sqq. νόσοις καὶ ὑγείαις, ἃ ἔστι τῶν δευτέρων μετὰ τὰ ψυχῆς ἀγαθὰ καὶ κακὰ 82, 14 τὴν τῆς κησσεως νόσον 15, 4

νότος (γόνιμος θηλέων) 31, 12

νοῦς. ἔταν λέγῃ περὶ τοῦ δυνάμει νοῦ (Ἀριστοτέλης) 116, 24 τῶν παλαιῶν τινος . . . φαντασίαν ταυτὸν εἰπεῖν εἶναι καὶ τὸν νοῦν 58, 32 τῆς ἐν ἡμῖν φαντασίας ἐπιλυγαζούσης τὸν μερικὸν νοῦν 58, 37 φανταστικὸς νοῦς 58, 30 ὧν ἔστι τὸ ὅλον ὁ παθητικὸς νοῦς 59, 2 ὁ διττὸς ἐν ἡμῖν νοῦς 59, 5 7 τὸ παθητικὸν ἔχει φαντασίαν μιμῆσθαι νοῦν ἐθέλουσαν καὶ λόγον 39, 29 χρητήρια μὲν γὰρ ἅπαντα λόγος καὶ νοῦς, ἔπταισμένα δὲ φαντασία καὶ αἰσθησις 77, 35 78, 2 λόγον μόνον ἠγεμόνα προϊτασθαι καὶ νοῦν 102, 26 72, 35 conpl. λόγος, opp. ταυτόματον 55, 34 dist. λόγος 39, 8; λόγος ἐστὶ θυμὸς 103, 19; λόγος ἐστὶ ἐνθεασμὸς 92, 18 ὁ ψυχικὸς λόγος . . . ὑπὸ νοῦ καταλαμβάνεται 38, 36 ἀπὸ τῆς κατὰ νοῦν ἐνεργείας πρόεισι εἰς τὴν σύμμικτον κατὰ τε νοῦν καὶ λόγον ἐνεργεῖαν 38, 30 ἐν λογικῇ ζωῇ . . . τελεία καὶ κατὰ νοῦν ἐνεργούση 75, 6 οὖν νῦν τι . . . αἰρεῖσθαι 106, 29 διὰ μὲν νοῦν καὶ τὸ ὑπὲρ νοῦν . . . διὰ δὲ δρεῖν ἀλογον καὶ γινῶσιν 98, 28 conpl. ἀληθῆς γινῶσις 124, 7 ἄνευ φιλοσοφίας ἢ καὶ νοῦ 108, 15 109, 5 τῶν οὐρανίων ζῴων τῶν νοῦν μιμουμένων 108, 25 (παρὰ τοῖς οὐρανίοις) τὰ τρία σύνεστιν ἀγαθότης δύναμις νοῦς 92, 31 τῆς ἐν οὐρανῷ δυνάμεως ἀγνοήσασαι τὰ κατὰ νοῦν 109, 5 cf. 79, 11 ἐπιστήμαι πάντα τὸν τῆδε τόπον νοῦ καὶ θεῶν ἐπλήρωσαν 123, 21 βήματα νοῦ γέμοντα 73, 1 τῶν ἀπὸ νοῦ προϊόντων λόγων 106, 28 τὴν ἀγρυπνον τοῦ

νοῦ θεωρίαν 51, 23 νοῦ εἰκῶν ἢ περιφορὰ, ὁ κύκλος 69, 27 70, 1 sqq. (ἔοικεν ὁ Ἄς) τὴν ψυχὴν εἰκόνα τοῦ νοῦ ποιεῖν 35, 1 sq. (ὁ Ὄε) νοῦ ἀπόπτωσιν ἐμφαίνει 35, 11 (ὁ τέλειος ἀριθμὸς) νοῦς τίς ἐστὶ θεῖος 24, 4 καθ' ἕναστον τῶν ἀεὶ κινουμένων ἐστὶν τὸς νοῦς 22, 15

νυκτερινός. δεῖ . . . ὀργάνων νυκτερινῶν τε καὶ ἡμερινῶν 37, 11

νόξ. μέσαι νύκτες ex Plat. 124, 3 sq. 19

νόχιος. (ἀηδόνες) ἄδουσαι νόχαι διατελοῦσι 101, 18

ὁ ἢ τό. τὰ καὶ τὰ ἀκούειν 120, 33 δ μὲν τίς . . . δ δὲ 59, 8 — Non repetitur articulus ante attributiones substantivo adiunctas: περὶ τῆς λήξεως αὐτῶν παρὰ τὴν τελευτήν 100, 10 τῆς ἀδίκου πράξεως εἰς τὸν κόνα 107, 31 cf. 117, 33 126, 17 — τὸν ὄρον ἀκλινῆ τῆς προνοίας 54, 18 τὴν πόσιν ἀναγκραῖαν 122, 38 τὴν γένεσιν ἀλογον λογῶσαι 123, 21

ὀγδοάς 34, 26

ὀδε. κινεῖσθαι πρὸς τάδε μᾶλλον ἢ τάδε 75, 36 76, 4 εἰ μὲν τάδε ἐλοίμεθα, ταῖς πάντας ἀκολουθήσειν, εἰ δὲ τάδε, ταῖς 76, 22 — specialem notionem indicat οὐκ ἀπλῶς ὑπὸ τῆς κινήσεως τοῦ οὐρανοῦ ἀλλ' ὑπὸ τῆσδε τῆς περιφορᾶς 19, 35 οὐκ ἀφωρισμένοι τοῖσδε τοῖς βίοις, ἀλλὰ κοινοὶ 91, 15 cf. 76, 1 109, 12 123, 30 — res sensibus subiectas notat ἀκούειν ὧν ἢ τῶνδε τῶν σωμάτων ἀκούει μὴ πέφυκεν 68, 19 ita τῆδε creberrime: ὁ τῆδε βίος 52, 22 67, 38 76, 12 100, 33 125, 19 τὰ τῆδε 119, 36 120, 1 136, 39 τὰ τῆδε γιγνώμενα 123, 22 τὰ τῆδε ζῶα 116, 4 τοῖς τῆδε ἀνθρώποις 125, 23 τὸν τῆδε τόπον 123, 21 ὁ λειμῶν ὁ τῆδε, opp. ὁ αἰθέριος 121, 25

ὀδεύειν. ἐκ μὲν ὑγείας εἰς νόσον ὀδεύοντα 123, 9

ὀδός. ἐξ ἐκείνου ὀδός ἐστὶν εἰς αὐτό 19, 8 ἔξω τῶν εἰς τὴν ἀλογίαν φερουσῶν ὀδῶν 102, 27 Ὀδυσσεὺς ὁ Ὀμήρου 67, 28 τὴν ἐν Ἀλκίβιου τοῦ Ὀδυσσεὺς νέκυται 61, 6 — in Platonic mytho 95, 9 104, 29 105, 15 Ὀδυσσεὺς 56, 10 οἰκείος c. dat. 17, 3 12 24 26, 1 28 30 32, 24 34 82, 23 al. — κατὰ τοὺς οἰκείους ὄρους 24, 33 περὶ τὸ οἰκεῖον κέντρον 69, 20 ἐκπλήσων τὴν οἰκείαν ἀπέραντον δρεῖν 88, 25 μιμῶνται χειρόνως τὴν οἰκείαν σειρὰν 89, 12 — (ἡμᾶς) εἰς τὴν οἰκείαν ἐπανάγει ζωὴν καὶ τὴν ἀθανασίαν 46, 1

οικείως ἔχει πρὸς τὴν ζυγογονίαν ὁ σκορπίος 31, 5 subst. οἱ οικεῖοι 64, 17
οικειότης. τὴν πρὸς τὰς Μούσας τοῦ ποιη-
τικοῦ γένους οικειότητα 41, 5
οικειοῦν. ἡ ψυχὴ πρὸς τὰγαθὸν φκείωται
77, 21
οικειώσεις τοῦ δεδομένου πρὸς τὸν δεξόμενον
79, 24
οἴκησις (de animae habitaculo) *25, 11
(ἄλογος) 108, 28 ἀπὸ τῶν χειρόνων οἰκή-
σεων 102, 4 εἰς οἰκήσεις διαφερούσας καὶ
μερίδας τῆς γῆς 125, 5
οἰκητήριον 55, 1
οἰκίσειν. (πόλις) οἰκισθεῖσα διαφερόντως τῶν
ἄλλων πόλεων 132, 7
οἰκοθεν. τοῖς οἰκοθεν κριτηρίοις 78, 25
οἰκονομία, conī. περιβολή 60, 30
οἰκονομικός (ζωή) 106, 17
οἶκος. ἐπὶ τούτου τὸ ἄπειρον οὐχ οἶον ἔμα-
ῆστιν, ὡς ἐπὶ τοῦ αἰῶνος 20, 3
οἰστικός. (ἀριθμὸς) γενέσεών ἐστὶν διττῶν
οἰστικός 25, 31 cf. 32, 4 τίς τάξις κοσμικῆ
τῆς ἀμείνονος οἰστικῆ ζωῆς 27, 10 μετα-
τροφῆ τοῦ κόσμου. . . ἄλλη ἄλλοις οἰστικῆ
φθορῶν τε καὶ γενέσεων 87, 6 τὸ πᾶν . . .
ῶσαν οἰστικόν sim. 75, 31 76, 5 109, 14
οἶτος. μαλακώτερον οἶτον fr. Orph. 117, 27
οἰωνός ex Empedocle 113, 5 οἰωνῶν πε-
ροέντων fr. Orph. 117, 8
ὀκνος (ἐνεργημάτων) 76, 1
ὀλικός, opp. μερικὸς (δικασταί) 101, 7 (ἐν
τῷ κόσμῳ νόμοι) 54, 30 (πρόνοια ὀλικωτέρα)
57, 3 74, 15 ἐξ ὀλικωτέρων αἰτίων 80, 23
cf. 94, 10 τὸ ὀλικῶς ζῶν 121, 39; vide
locos exscriptos s. v. μεριαός
ὀλισθος. οἶον ὀλισθῶν ποιῶσαν τῶν ἐν (τῷ
πνεύματι) τύπων 123, 1
ὀλόκληρος 15, 9
ὀλος. ἔστι γὰρ (τῶν ψυχῶν) τὰ ὀχήματα
γλωσσοειδῆ ἔλα καὶ ὀμματα καθ' ἔλα ἑαυτὰ
καὶ ἄτα 68, 1 ζῶν ἐν ὀλον 114, 16 οὐχ
ἔλα τῇ ψυχῇ συμπράττοντας 135, 11 διῆκον
δι' ἔλας τῆς οὐρανῶν περιφορᾶς 50, 31 τοὺς
περὶ τῶν περιφορῶν λόγους καὶ τοὺς περὶ
τῆς τάξεως ἔλας 55, 9 εἰς ἐνδειξιν . . . τῶν
εἰδῶν ὀλων τῆς ζωῆς 101, 2 — τὴν ἔλαν
δημιουργίαν, dist. Διονυσιακὴν et Ἀδωνια-
κὴν 17, 15 τὸν ὀλον δημιουργόν i. q. τὸν
τὰ ἔλα ποιῶντα δημιουργόν 17, 19 16 τὴν
ὀπὸ σελήην τάξιν . . . τὴν τε ἔλαν καὶ τὴν
μερικὴν 30, 23 τῶν ψυχῶν τῶν ὀλων τῶν
μερικῶν 73, 11 τῶν ἀστέρων καὶ τῶν ὀλων
ζφρίων 119, 32 ὦν περιέχει ἡ εἰμαρμένη

τὰς ἔλας αἰτίας 32, 1 τὸ ὀλον ἀγαθόν 36, 11
(πολιτεία) 37, 14 (τοῦ κόσμου πολιτεία) 54, 17
(κόσμος) 54, 1 69, 16 (οὐρανός) 51, 1 7
69, 22 118, 18 (πρόνοια τῶν θεῶν) 55, 3
τὸ ὀλον i. q. τὸ πᾶν, ὁ κόσμος 27, 7
76, 15 108, 20 τὰς . . . εἰς τὸ ὀλον ἀνηλω-
μένας ζωάς 121, 37 τὰ ἔλα 17, 16 27, 7
τὴν περὶ τῶν ὀλων θεωρίαν 56, 37 τάξις
τῶν ὀλων 37, 7 πέρατα καὶ μέσα τῶν ὀλων
125, 36 τὴν ἀπὸ τῶν ὀλων ἀνάγκην, opp.
τὸ μερικὸν αἰτίον 17, 33 κληρὸν λαγχάνουσιν
ἀπὸ τῶν ὀλων 36, 4 ἐκ τῶν ὀλων ἡμᾶς
κινεῖσθαι 75, 35 76, 3 τὴν ἐν τοῖς ὀλοις
(τῶν ἔθων) αἰτίαν 96, 15 97, 1 cf. 87, 22
αἰ πρὸς τὰ ἔλα τῶν ψυχῶν συντάξεις καὶ
αἰ ἀπὸ τῶν ὀλων εἰς τὰς ψυχὰς μεταδόσεις
118, 12 τῆς εἰς τὰ ἔλα ἀνατάσεις 121, 34
— opp. τὰ μέρη 17, 17 27, 2 13 36, 5 7
55, 8 87, 26 118, 14 opp. τὰ καθ' ἕκαστα
56, 12
τὸ ὀλον ἰότητι τὴν τοῦ ὀλου πρὸς ἑαυτὸ
ἀνομοιότητα 26, 29 ἐν παντὶ ζῶν . . . τὰ
μέρη βλέπει πρὸς τὸ ὀλον κτέ. 55, 31 opp.
μέρος 129, 27 130, 30 131, 4 sqq. τὸ ὀλον
καὶ τέλειον, opp. τὸ ἔλα μέρος καὶ ἀτελές
131, 9 cf. 33 sqq. opp. τὰ ἐναντία 137, 5
— ἴν' ἧ τὸ ὀλον (de grammatica structura)
125, 2 — τὸ ὀλον adverb. 59, 2 — ἡ τῶν
καθ' ὀλου ἀνάμνησις, opp. τῶν μερικῶν
123, 29 31 cf. καθόλου
ὀλοτελής 137, 17
ὀλότης 130, 30 ἡ ὀλότης ἐνότης ἐστὶν 131, 34
τὸν τῆς ὀλότητος δεσμόν sim. 137, 2 3 6
Ὀλυμπος 65, 15 122, 6
ὀμίχλη (ex Plat.) 122, 14
ὀμμα 67, 5 11 68, 2 τῶν ὀλικῶν τούτων
ὀμμάτων 65, 6 ὀμμασι φάσματα ὀρᾶν . . .
ὑπάρχει τὰ ἄλλοις ὀμμασιν ἀόρατα 68, 23
ὀμματα θέλγειν (ex Hom.) 124, 10 μῶσασιν
ὀμμασι (pronverb.) 139, 5
ὀμοειδής 116, 11 ὀμοειδῶς ζώντων 75, 1
ὀμόζυγος (τοῖς σώμασιν) 46, 5
ὀμοιος. ἐν ἐνὶ φόντοις τοῖς πατράσιν ὡς
ἐπίπαν οἱ παῖδες ὀμοιοι 27, 23 ὀμοια φρο-
νοῦντος 16, 1 τὴν σύζευξιν τῶν ὀμοίων,
opp. τὴν μίξιν τῶν ἀνομοίων 26, 15 τὸ
ὀμοιον τῷ ὀμοίῳ φίλον 40, 14 τῶν ὀμοίων
αἰ πρὸς τὰ ὀμοια φερομένων 51, 12 τῷ
ὀμοίῳ τὸ ὀμοιον γνωστόν 109, 6 ταῦτὸν καὶ
ὀμοιον 35, 6 41, 25 τὴν ταύτου καὶ ὀμοίου
καὶ νοεοῦ τῆς ζωῆς εἴδους περίοδον 38, 29
τὸ ὀμοιον ὡς συγγενὲς ἀσπάζεται πρὸς τὸ
ἐν 41, 17

- ὁμοιότης (πρὸς τὸ θεῖον) 49, 28 (πρὸς τὰ τῶν ἀστρον ὀχήματα) 51, 21 (τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς πρὸς τὴν ἄλογον) 97, 24 (τῆς ζωῆς) 98, 7 ἀνομοίως τίς ἐστὶν ὁμοιότης πρὸς δικαιοσύνην 135, 3 ἡ ὁμοιότης τῆς τοῦ ἐνός ἐστὶ συστοιχίας 41, 14 opp. ἀνομοιότης 40, 13 41, 24 26, 27 sq. οἰκεία τοῖς καθαρῶς ἀσωμάτοις ἢ ὁμοιότης 26, 31 (ψυχῆς) μιξάσης τῇ κατὰ λόγον ὁμοιότητι τὴν κατὰ τὸ ἄλογον ἀνομοιότητα 35, 25 conp. ταυτότης 34, 2 κυκλικῆς ὁμοιότητος 35, 8 ἐκ δυοῖν γέγονεν ὁμοιότητι κεραιτημένων 34, 24 δι' ὁμοιότητος (προελθεῖν, προῖναι, ἐπιστρέφειν, γενεῶν, γίνεσθαι al.) 34, 26 35, 17 21 41, 15 16 18 108, 27
- ὁμοιοῦν, opp. ἀνομοιοῦν (astron.) ὁμοιοῦντες σχηματισμοί, ὁμοιοῦντα σχήματα 28, 18 19 21 — pass. ὁμοιωμένον πρὸς τὸ μετέχον 46, 35 ἢ ὅλη ἀνομοίως ὁμοιωμένη τῷ πρώτῳ 139, 10
- ὁμοίωμα 46, 23 47, 3
- ὁμολογεῖν τῇ ἐτέρᾳ (κινήσει) τὴν ἐτέραν 69, 23
- ὁμολογία ἡμῶν (vel τῆς ψυχῆς) πρὸς τὸ πᾶν, τοῦ παντός πρὸς ἡμᾶς sim. 36, 31 sqq. 71, 15 76, 15 86, 11 μεσῖται τῶν ὁμολογιῶν 36, 33
- ὁμόνοια 130, 26 conp. συμπάθεια 130, 31
- ὁμοπαθής c. gen. ὁμοπαθεῖς οὔσαι τῶν ἀνθρωπίνων ὀνομαζομένων ψυχῶν 112, 11
- ὁμοφυής 129, 20
- ὁμόχρονος (γένεσις) 110, 13 τοὺς ὁμοχρόνους ἀλλήλους 133, 4
- ὁμωνυμία. παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν τοῦ ἐνός τὸν ἐλεγχον ποιῶν 130, 35
- ὄναρ τε καὶ ὕπαρ 58, 24
- ὄνειδος. τοῖς ἀλλοτριῶς ὄνειδεσι συγγεῶν 47, 31
- ὄνιναναι, opp. βλέπειν 93, 3
- ὄνομα. οὐδενὸς ἐπ' ὀνόματος μέμνηται 60, 3 — grammatico usu 94, 13 θεῖων καὶ μυστικῶν ὀνομάτων δυνάμεις 32, 8 20 33, 8 15 16 20
- ὄνος 48, 37
- ὄντως 77, 34 138, 20 35 al. τὰ ὄντως κριτήρια τῶν ὄντων 78, 16
- ὄπαδος. αἱ (τῶν θεῶν μονάδων) ὄπαδοι καὶ διαπρόθυμοι δυνάμεις 50, 2
- *ὄπη 73, 39
- ὀπίσθιος. χαιρεῖ τοῖς ὀπίσθιοις (ἢ φύσει) 50, 24
- πισθοβαρής 39, 23 [in Romp. p. 382, 31 Bas.]
- ὄπου μὲν . . . ὄπου δέ 26, 32 32, 22 33, 1 76, 19
- ὄραν *animo contemplari* 24, 22 ὄρα τί ποτέ φησιν 76, 32 — *speciare* τοὺς . . . τύπους εἰς ταύτας ὄραν, ἀλλ' οὐκ εἰς πάσας τὰς . . . ψυχὰς 112, 26 — med. αἰνὸν ἰδέσθαι fr. Orph. 116, 32 — pass. ὄρασθαι πᾶσι νεκρῶν 64, 16 (τὸν τόπον) κενὸν ὄφθῆναι τοῖς οἰκείοις 64, 17 — *apparere* ὄφθῆναι δικαιότερον μετὰ τὴν ἀναβίωσιν 64, 3 ἐνθεν καὶ τέχνη . . . ὄφθῆσιν ἀναγκαῖα 123, 20 ἀναξίους ὄφθέντας 85, 3 (τὴν αἰτίαν) ἐν αὐτοῖς τοῖς ἀρχουσιν ὄρωμένην 16, 30 τῶν ἐν ταῖς ἐνεργείαις ἡμῶν . . . ὄρωμένων 91, 7 πῶς ὄφθεισῃ προσῖναι δεῖ (Ἀνάγκη) 120, 18 ὄρατός. ἐν τοῖς ὄρατοῖς 124, 5 cf. 22, 25
- ὄργανον 47, 15 19 92, 36 117, 2 3 δεῖ . . . ὀργάνων νυκτερινῶν τε καὶ ἡμερινῶν πρὸς τὴν θήραν (τῶν καιρῶν) 37, 11 (ὄργανα τῆς ἀρετῆς) 82, 27 84, 3 (ὄργανα ψυχῆς) 83, 18 21 — conp. ὅλη 43, 22 (ψυχῆν) χωριζομένην ἀπὸ τῶν ὑλιτικῶν ὀργάνων 61, 27 σάμασιν . . . ψυχῶν οὖσιν ὀργάνοις 115, 25 26 cf. 117, 2 τὰς αἰσθήσεις μετὰ παχέων ὀργάνων ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν συγγεῶν αἰσθημάτων . . . οὐ γὰρ γινώσκιν τὰ ὄργανα προστίθεισιν 66, 19 sqq.
- ὄρεκτικός (μόρια τῆς ψυχῆς) 137, 27 εἰ τῆς ὄρεκτικῆς πανταλῶς ἀφίσταται 122, 31
- ὄρεκτός. δόγμα τὸ περὶ τοῦ ὄρεκτοῦ ἀγαθοῦ 136, 4
- ὄρεξις def. 137, 28 opp. κρίσις 94, 21 ὀρέξεις, conp. ὀρμαί 40, 22 27 τὴν τῆς γνώσεως (τῶν καιρῶν) ὄρεξιν 37, 27 ἢ ἀπέραντος τῆς τυραννίδος ὄρεξις sim. 88, 27 18 25 109, 2 τῆς ὀρέξεως ἀπέραντος ἔκτασις 86, 2 δι' ὄρεξιν ἀμετρον, ἄλογον 94, 17 98, 28 ὀρέξεις ἄλογοι 82, 4
- ὄρθογώνιον τρίγωνον (σπόριμον) 30, 5 9 32, 5
- ὄρθοδοξαστικός ὢν μιμείται 47, 14 25
- ὄρθός. ὀρθή γωνία 32, 18 ὀρθή (om. γωνία) 30, 6 ὀρθή (sc. πλευρὰ τοῦ σπορίμου τρίγωνου) 30(7) 11 sqq. 32, 14 sqq. 33, 3 sq. — τὴν διανομὴν ὀρθῆν πεποτημέθα 33, 26 τὰς ὀρθὰς δόξας 49, 5 τοῦτον ἦν τρόπον ὀρθότερον εἰπεῖν 118, 35
- ὄρθότης 94, 19
- ὀρίζειν 21, 2 τῶν τοὺς βίους ὀρίζοντων χρόνων 103, 23 χρόνῳ ὀρίζεται τὸ ταχὺ καὶ τὸ βραδύ 23, 14 ταῖς ἀναφοραῖς ὄρισται τοῦ παντός 91, 24 (τέξιν) μὴ οὔσαν ὄρισμένην 82, 8 med. *definiere* c. acc. c. inf. 46, 23

— τὴν ἀξίαν ὀρίζεται τοῖς βίοις (αἰσθητῶν ἀφορίζεται) 55, 17
 ὀρισμός ἐστὶν τοῦ κακοῦ τὸ φθαρτικὸν οὐ ἐστὶ κακόν 49, 2
 ὀρμᾶν (φυγῆν) ἄλλην ἄλλη 125, 4 ὀρμᾶσι δ' εἰς γένεσιν 80, 20 — ἀφ' ἧν ὀρμηθεῖσαι 109, 23 τὰς ἐξ ἀνθρωπίνων βίων . . . ὀρμηγμένας 111, 6 ὁδοὺς ἀπὸ τῶν ὑψηλοτέρων ὀρμηγμένας 119, 36 ὀρμηται ὁ λόγος ἀπὸ τῆς αἰτίας 48, 2 cf. 53, 21
 ὀρμη. conp. κίνησις 39, 13 ἐπ' ἄλλας ὀρμὰς ἔρχονται καὶ ὀρέξεις 40, 22 (ψυχαῖς) τὰς τοιαύτας ἐμβάλλουσιν ὀρμὰς 89, 5 τὰς ἐνδον ἡμῶν . . . παντοίας ὀρμὰς 91, 4 τὴν ἑαυτοῦ ζωὴν καὶ ὀρμῆν 98, 13
 ὀρμητικὸς. ζωὰς ὀρμητικωτέρας ἢ ἡσυχαστικωτέρας 31, 21
 ὀρνεον αἰνὸν ἰδέσθαι fr. Orph. 116, 32
 ὀρνις. σημαίνειν . . . ὡς τοὺς ὀρνιθας 87, 4
 ὄρος. τὸν πεπερασμένον ὄρον τῆς τοῦ κόσμου πάσης περιόδου 22, 11 (εἰμαρμένη) ἀποκαθίστησι τὸν κόσμον κατὰ τοὺς οἰκείους ὄρους 24, 31 διὰ τῶν ἀπ' αὐτῆς (sc. τῆς εἰμαρμένης) κινουμένων . . . ὄρων τε καὶ στοιχείων 32, 2 (αἱ φυγαὶ) διὰ τὴν ἀθανασίαν ἔχουσι τὸν ὄρον ἀλλ' οὐ διὰ τὴν ἀπειρίαν 49, 21 ὄρον ἔχουσα οὐδένα 122, 16 τὸν ὄρον ἀκλινη τῆς προνοίας 54, 18 τοὺς ὄρους τῆς προνοίας ἢ τῆς δικῆς 54, 33 56, 26 οἱ τῆς ἀξίας ὄροι 134 fr. 1 — *δοσμήσιον* 39, 9 ὄρος κατηγορούμενος *grammatico* 136, 11
 Ὄρφεὺς Καλλιόπης υἱὸς 102, 14 ὁ κατὰ τὸν Ὄρφεα μῦθος 101, 19 Ὄρφέως κεφαλὴ 101, 23 *anima eius quo pacto cogni vitam oligat ap. Plat.* 100, 25 101, 10 19 102, 11 29 31 117, 37 110, 9 Ὄρφεὺς 56, 9 100, 6
 ὄσια. σέβειν . . . ὄσιας ἐξηλλαγμένας 112, 6
 ὄσιοι. ταῖς ὄσιας ψυχαῖς, opp. ταῖς ἀνοσοῖς 61, 20 ὄσιον *fas est* 77, 7 ὄσιας πράττειν 71, 25 τῶν ὄσιως βεβιωκότων 53, 6
 ὄστρέινα σώματα (Platonium) 66, 17 67, 2 [in Remp. p. 382, 29 39 Bas.]
 ὄστι. τῆς ἐμπειρίας μόνον τὸ ὄστι λεγούσης 43, 28
 οὖν cf. δὴ
 οὐράνιος. (φωστῆρες) 92, 10 (θεοὶ) 54, 29 66, 4 (ἡγεμόνες) 54, 19 (τάξεις) 34, 16 (τάξεις) 23, 26, opp. χθόνια 50, 18 (μέτρα) 23, 12, opp. χθόνια 54, 16 (περίοδοι) 94, 8 (περιφοραὶ) 57, 23 79, 3 (ἀτζεις) 88, 30 (ζωή) 50, 32 (παράδειγμα τῆς Σακρατικῆς πολι-

τείας) 55, 4 πορεία . . . λεία τε καὶ οὐράνια (ex Plat.) 93, 20 22 (ζῆρα) 108, 25 οἱ οὐράνιοι 31, 26 τὰ οὐράνια i. q. τὰ ἐν οὐρανῷ 56, 3 ἡ τάξις τῶν οὐρανίων 50, 37 53, 23 92, 15, opp. χθόνιων 73, 11 αἱ περιφοραὶ τῶν οὐρανίων 53, 7 τῶν οὐρανίων ἀρχαὶ καὶ δυνάμεις, κρῆτη 92, 29 108, 33 34 ταῖς ἀπὸ τῶν οὐρανίων ποιήσασιν 120, 30 — *είδωτα* 30, 21 τῶν τὰ οὐράνια φροντιστῶν 23, 13 — οὐράνιος 34, 36
 οὐρανόθεν 109, 6 124, 29
 οὐρανός, opp. γῆ 34, 39 *dist.* ἢ ὑπὸ αελήνην τάξις 30, 21 ἐν οὐρανῷ, εἰς οὐρανόν, opp. ὑπὸ αελήνην 21, 7 8 91, 32 92, 37 τὴν ἐν οὐρανῷ πᾶσαν πολιτείαν, opp. ἐν τῷ ὑπὸ αελήνην τόπῳ 53, 16 17 τῶν τε οὐρανίων καὶ τῶν ὑπὸ ὀρανὸν τὴν τάξιν 53, 23 ταῖς ἐφεστώσαις τῷ οὐρανῷ πάσαις ἀρχαῖς 54, 29 τὸν τόπον εἰς ἔν ἐνήδρασαι οὐρανός 50, 32 τὸν ἔλον οὐρανόν 51, 1 7 69, 22 118, 18 δι' ἑλξ τῆς οὐρανῶν περιφορᾶς 50, 31 ἢ τοῦ οὐρανοῦ περιφορᾶ 80, 25 120, 27; *syn.* κίνησις 19, 35 (φορᾶ) 75, 21 (περίοδοι) 55, 36 cf. 71, 38 ὁ μετ' οὐρανοῦ γεγονὼς χρόνος 23, 16 17 τῶν ἐξ οὐρανοῦ ψυχῶν εἰς γένεσιν ἰουσῶν 108, 13 *sqq.* ἢ ἀπ' ἀνθρώπων εἰς τὸν οὐρανὸν ἀφίξει 108, 27 109, 1 ἢ τῶν κατ' οὐρανὸν περιούτων (πολιτεία) 108, 18
 οὐς ἄτα 68, 2
 οὐσία 24, 10 (τῆς περιόδου) 25, 2 δεῖ τὸν ἐν ταῖς ζωαῖς λόγον . . . ἀπὸ τοῦ ἐγκειμένου τῇ οὐσίᾳ τὴν πρόδον ἔχειν· καὶ γὰρ αἱ ἐνέργειαι καὶ αἱ δυνάμεις ἐκγονοὶ τῶν οὐσιῶν εἰσιν 35, 28 ἢ οὐσίας ἢ ζωὰς ἢ γνώσεις 115, 9 τῷ λόγῳ θεῖαν εἰληχότι οὐσίαν 39, 16 ταῖς ψυχαῖς μέσσην λαχοῦσαις οὐσίαν 82, 26 τὴν αἰδίον οὐσίαν τῶν ψυχῶν 73, 31 (νοερά) *25, 17 77, 20 92, 18 (δαμονία) 75, 4 *sq.* προηγούμενοι τῆς οὐσίας ἡμῶν 79, 16 74, 29 ὑπέρτεροι κατὰ τὴν οὐσίαν 112, 2 τῇ οὐσίᾳ κρείττους 112, 35 οὐδὲ γὰρ ἂν ἔτι τῇ οὐσίᾳ διαφέρουσαν 112, 11 τῆς παχυτέρας οὐσίας ἀναπεληγμένα 65, 20 ἀκοήν ἀερῶδη τὴν οὐσίαν ἔχουσαν 66, 21 οὐκ ἐστὶ μιᾶς οὐσίας τὸ λογικὸν καὶ θυμοειδὲς καὶ ἐπιθυμητικόν 137, 86 κατ' οὐσίαν (ἔχειν, ὑπάρχειν, ἐνεῖναι αἰ.) 26, 22 35, 7 46 2 (= 134 fr. 2) 74, 25 78, 22 82, 6 85, 23 111, 31 118, 15 135, 25
 οὐσιούνη. ὁ δαίμων . . . οὐσιώται μεζζόνως 74, 39
 οὐσιώδης (δαίμων) 74, 28 (ἡμῶν ἔφοροι) 74, 22 (ἀρχή, opp. ἢ κατὰ σχέσιν ἀρχή) 74, 34

οὔτος. καὶ ταῦτα i. q. καίπερ: δι' ἣν ἐν τῷ σώμα ἔστιν, καὶ ταῦτα ἐκ πολλῶν ὄν 130, 21

ὀφείλειν. τοὺς ἐν τῇ ψυχῇ τύπους ἀφανίζειν ὀφείλει 122, 32 τριῶν οὖν τούτων . . . ὀφειλότων σπουδάζεσθαι 16, 19 — διὰ τῆς τῶν ὀφειλομένων . . . ἀποδόσεως 54, 15 τοὺς ὀφειλομένους ἐκάστη (ψυχῇ) κατὰ τὴν ἀξίαν βίου sim. 56, 38 68, 30 79, 23 93, 30 128, 21 κακὸν τὸ μὴ ἐκ προβεβιωμένων ὀφειλόμενον 88, 29

ὀφείλῃσις 15, 1

ὀφθαλμία (ex Plat.) 48, 6

ὀφθαλμός. τοῖς ὑπ' ὀφθαλμοῖς 97, 12 τῶν ὑπ' ὀφθαλμοῖς κειμένων 123, 19

ὄφρις 107, 31 ὄφρις . . . διαμένειν ἀκινήτους καὶ αὐθις ἀναβιώσκεσθαι 62, 21 — ψυχρῶν ὄφρων ἔρπει γένος fr. Orph. 116, 34

ὄχημα. πᾶσα κίνησις καὶ πᾶν ὄχημα καὶ πᾶσα μεταστροφή τοῦ κόσμου 87, 5 εἴτε θεῖον εἴη ὄχημα εἴτε ἀγγελικόν εἴτε δαιμόνιον 20, 29 ὄχημα πρῶτον ὄν τῆς οὐρανιας ζωῆς 50, 32 τὰ τῶν ἀστρῶν ὄχηματα 51, 22 ὄχηματα ψυχικά 51, 20 ὄχημα ψυχῆς, ψυχῶν ὄχηματα 65, 19 (13) 91, 32 35 92, 5 11 τὸ πνευματικὸν ὄχημα τῶν ψυχῶν 122, 37 ἡ τοῦ ὄχηματος αὐτῶν κίνησις εἰς τὴν γένεσιν 124, 34 τὰς τῶν ὄχημάτων φοράς τὰς μετὰ τῶν ψυχῶν 124, 35 τοῦτο συμπεριάγεται τοῖς συμφύσειν τῶν ὄχημάτων 92, 9 διὰ τῶν ὄχημάτων δυνατὸν φάναι γίνεσθαι ταῖς ψυχαῖς τὴν ἀλλήλων γνῶσιν 67, 1 6 12 19 35 68, 1 4 11 14 24

ὀχλεῖν εἰσθότες τὴν τοῦ Πλάτωνος φιλοσοφίαν 57, 28

ὄψις. ὄψιν φωτεινὴν κατὰ φύσιν οὖσαν 66, 19 τὰς ψυχὰς γνωστικὰς οὖσας καὶ οἶον ὄψεις τινὰς 66, 22 τὰς ὄψεις ἀκριβεστέρας ἔχουσι 67, 16 διὰ τῆς νέας ὄψεως 67, 24 ἀόρατα ταῖς (τῶν θνητῶν) ὄψεσιν ὄραν 68, 25

πάθημα 52, 20 123, 8

παθητικὸς (νοῦς) 59 (ψυχῇ, opp. θεῖα) 49, 27 (ψυχαί, opp. ἀπαθείς) 58, 34 τὸ παθητικόν 39, 29 (opp. τὸ λογιστικόν τῆς ψυχῆς) 47, 27 30 34

πάθος 85, 26 86, 25 97, 6 7 τοῦτο τὸ πάθος πάσχειν, ὑπομένειν 111, 18 108, 8 τὸ τῆς λήθης πάθος 126, 8 opp. λόγος 39, 13 17 19 22 102, 10 135, 19 137, 40 conī. ἀλογία 90, 20 (πάθος ἔστιν) τὸ συνδετικὸν ἡμῶν πρὸς τὰ ἄλογα 98, 15 12 cf. 100, 15 sq. 23 29 101, 10 sq. 30 sq. 103, 4 104, 12

17 sq. πάθος ἀλογον 100, 26 πάθη 40, 28 49, 26 122, 29 τραγικά πάθη 85, 36 ὕλικά πάθη 39, 35 122, 8 ἐν πάθεσιν εἰλούμενον 39, 26 πάθεσι συμμιγῶν ὄντων 40, 19 τὰ ὄργανα πάθη ταῖς γνώσεσιν προστίθῃσιν 66, 25 ἀνθρώποις τοῖς τῶν παθῶν πορισταῖς 77, 6 διὰ τῆς καθάρσεως τῆς ἐκ τῶν παθῶν 126, 7

παιδεία, opp. ἀπαιδεύσεια 40, 20 τὴν ὕλην καὶ τελείαν παιδείαν 16, 12 cf. 15, 16 21 37, 39

παιδεύειν c. acc. μουσικῆν παιδεύεσθαι 37, 6 ταύτην αὐτοὺς παιδεύετον 37, 22 παιδευθέντες πᾶσαν τὴν ἀνθρωπίνην παιδείαν 37, 39

παιδευτικὸς 82, 33 (τῶν ψυχῶν) 45, 3

παιδισκάριον 107, 24

παιδοποιεῖν 132, 27

παλαιοὶ i. e. Graeci veteres 60, 16 119, 18 i. e. Aegyptii et Chaldaei 28, 1 αἱ ἱστορίαι τῶν παλαιῶν καὶ τῶν νέων 83, 39 cf. Index auctorum v. Platonici

παλιγγενεσία 24, 18

πάλιν. τῷ πάλιν καὶ πάλιν 19, 28 τὴν πάλιν καὶ πάλιν ἀποκατάστασιν 24, 20

παλινθρία (τοῦ Φαίδρου) 97, 36 99, 22 117, 4 cf. Index auctorum v. Proclus

πάμμεγα δύναται τὰ ἔθη 95, 16

πάμπολυς 100, 3 παμπόλλη τις δόσις 119, 14 παμπόλλην παρέχοντα δύναμιν 28, 5

πάμφθορος. τὰ πάμφθορα, opp. τὰ αἰθια 112, 16

Παμφυλία 60, 25 sq.

Πάμφυλος (Ἡρ) 52, 3 12 21 56, 10

πανήγυρις (ex Plat.) 66, 1

πανημέριον φέρεσθαι 122, 6

πάνσοφος 91, 1

παντελής (ἀριθμός) 20, 1 (μέτρον) 19, 25 (ζῆον) 23, 2 (κακία) 77, 20 22 24 ὁ παντελής χωρισμὸς ἀπὸ τοῦ ἀλόγου τῆς λογικῆς 49, 8

πανύστατον 63, 7

παρά i. q. διά. νοσεῖν οὐ παρά τὴν αὐτῶν ζωὴν, ἀλλὰ παρά τὴν κοσμικὴν τάξιν 18, 1 cf. 27, 30 — παρά τὸν θάνατον 63, 12

παρά τὴν τελευταίην 100, 10

παραβάλλειν. τῶν ἀροτήτων . . . εἰς κακίαν παραβαλλουσῶν τὰς ψυχὰς 82, 25 παραβλητέον τῷ τῆς μεσότητος λόγῳ τὸν ἀπὸ τοῦ δεῖσθαι κτέ. 115, 6

παραγγέλματα 85, 7 παραγγέλματα ἡθικὰ 82, 31

παράγειν 33, 40 35, 16 41, 16 70, 5 fr.

- Orph. 117, 10 εἰς μέσον παρήγαγειν 55, 25
 — *educere* παραγόμενος ὑπ' αὐτῶν καὶ
 καταπληγτόμενος 83, 3
 παραγίνεσθαι. τί οὖν ἀπὸ τῆς Κλωθοῦς
 παραγίνεται 119, 5
 παράδειγμα 24, 28 34, 34 53, 34 τὸ πα-
 ράδειγμα τῆς Σωκρατικῆς πολιτείας οὐράνιον
 (ex Plat.) 55, 3 53, 16 54, 5 108, 23
 κοσμικὰ παραδείγματα 17, 13 παραδείγματα
 βίαν (ex Plat.) 71, 29 72, 1 sqq. 80, 5 sqq.
 26 30 81, 12 24 32 84, 13 20 118, 23
 παραδέχεσθαι *probare* τοῖς παραδειξαμένοις
 ἀθανάτους εἶναι τὰς ψυχὰς 58, 12
 παραδιδόναι. ὡς παραδώσει τὴν Ὀδυσσεῶς
 ψυχὴν 95, 9 εἰς ἄλογα ζῆα ψυχὰς εἰσδυμέ-
 νας παραδιδῶσιν 97, 5
 παράδοξος. εἰ καὶ παράδοξον εἰπεῖν 131, 22
 ἄλλον τρόπον καὶ παραδοξότερον 120, 18
 παράδοσις (τοῦ Τιμαίου) 114, 10
 παραδοχή. τὴν ἐν τῇ φύσει παραδοχὴν τοῦ
 χεῖρονος 16, 2 τὴν εἰς τὸ πνεῦμα παραδοχὴν
 123, 1
 παράθεσις 38, 34
 παρακολουθεῖν 50, 10 125, 31
 παραλαμβάνειν 56, 39 60, 29 (ἐπιστήμας)
 37, 18 (δέξιμα) 129, 6 ὁ μῦθος παρελήφεν
 122, 3 *pass.* ὕπνος μὲν παραλαμβάνεται
 τῷ μύθῳ *sim.* 123, 37 56, 8 124, 23
 παράλλαξις 27, 30
 παραλλάττειν (τὸ ἔθος) 95, 21
 παράλληλα κείμενα ὀνόματα 60, 34
 παραλογίζεσθαι 132, 11
 παραλογισμός (ex Aristot.) 132, 16
 παρανατέλλειν (*astron.*) 28, 11 παρανα-
 τέλλοντες ἀστέρες 27, 35 (*om.* ἀστέρες)
 28, 4 117, 13
 παρανατολή. ἐκ τῶν σχημάτων καὶ τῶν
 παρανατολῶν 28, 3
 παραπίπτειν. οἱ παραπίπτοντες καιροὶ
 37, 26
 παρασκευάζειν c. acc. et inf. 54, 35
 παρασπᾶν. ἔχνος τι παρασπασάμενα 136, 2
 παράτασις χρόνου 125, 30
 παρατίθεσθαι *afferre* 98, 3 110, 19
 παραφοραὶ τῶν ψυχῶν 99, 15
 παρῖναι. ἀνθρωπίνης εἰς αὐτὰ παρουσίας
 ψυχῆς 115, 3 — ἐν οἷς τὸ ἀγαθὸν παρὸν
 78, 11
 παρῆσκυκλεῖν (λόγους, θεωρίαν) 55, 10
 56, 38
 παρεκβαίνειν τοὺς δρους τῆς προνοίας 54, 32
 παρεμβάλλειν. τοὺς ἠθικοὺς κανόνες παρ-
 εμβέβληκεν τοῖς τοῦ προφήτου λόγοις 84, 19
 παρεμφαίνειν. ταῖς αὐτῶν μέσαις παρεμ-
 φαινόμεναις ἐνεργεῖαις 84, 18
 παρέπεσθαι. τὰ παρεπόμενα τοῖς τέλεσιν
 43, 34 cf. 58, 12
 πάρεσις. τὴν πάρεσιν καὶ τὴν ἀργίαν τῆς
 νοεράς τῶν ψυχῶν ζωῆς 51, 22 124, 2 12
 παριέναι εἰς γένεσιν 28, 2
 παρίεσθαι. ὑπὸ πληγῆς τίνος . . . παρίετο
 62, 5 τοῦ σώματος παρεθέντος 63, 13
 παριστάνα *ostendere, significare* c. acc.
 ἢ Ἀνάγκη παρίστησι τὴν μίαν θεότητα
 al. 36, 13 50, 18 38 54, 4 61, 28 66, 2
 79, 5 122, 27 — *sequitur* ὅτι 79, 29 τὸ
 οὐκ εὐτυχὲς ἐναργῶς παρίστησιν, ὅτι . . .
 36, 26 τὸ πνίγος παρίστησιν ἐναργῶς, ὡς
 ἀρα . . . 121, 29
 παροιμία. ὡς ἐπὶ παροιμίας 61, 9 εἰς παρ-
 ομιάν ἐξενίκησεν 101, 24
 παρόραμα 16, 37 27, 33 35, 36
 παρορᾶν 16, 36 35, 35 78, 9 83, 6
 παρόρασις 18, 4 40, 35 ταῖς αὐτῆς παρ-
 οράσεσιν 16, 18
 παρουσία. προκαλεῖται μειζόνων ἀγαθῶν εἰς
 αὐτὸν παρουσίαν 85, 1
 πᾶς. ἐπὶ πᾶσιν *praeter omnes* 52, 10 ὁ πᾶς
 αἰὼν, ὁ πᾶς χρόνος (Plat.) expl. 19, 20
 sqq. 34 τὸ πᾶν σῶμα, *dist.* ἕκαστον σῶμα
 21, 33 πᾶν, *dist.* ὅλον (*sec.* Aristot.)
 131, 34 τὸ πᾶν, *opp.* μέρος 22, 29
 τὸ πᾶν, *syn.* κόσμος 16, 35 17, 25 19, 34
 22, 18 32, 4 103, 25 105, 20 118, 28
 131, 28 τὸ ἐν τῷ παντὶ ἓν, τὸ τοῦ παντός
 ἓν 131, 30 αὐταρκέστερον τὸ πᾶν ἐκάστου
 τοῦ ἐν αὐτῷ 131, 32 μόνως ἐν κυρίως τὸ
 πᾶν 131, 35 τὸ μηδέποτε συμπεσεῖσθαι τὸ
 πᾶν 70, 11 ἡ μονὰς . . . μονοειδῶς πᾶν
 περιέχουσα τὸ πᾶν 25, 13 τετραγῶς ἐστὶν
 ἐν τῷ παντὶ . . . τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου
 34, 36 στερεοειδῆς ἔδει συστήναι τὸ πᾶν
 ἀλλ' οὐκ ἐπίπεδον 34, 38 τὰ ἄκρα τοῦ
 παντός (γῆν et οὐρανόν) 34, 39 τὸ τέλος τοῦ
 παντός 121, 9 περίοδοι τοῦ παντός 15, 19
 37, 8 τοῦ παντός φορὰ 86, 25 (ἀποκατάστασις)
 19, 29 (σύστασις) 17, 24 (τάξις) 36, 2 37, 35
 51, 10 88, 4 (ἁρμονία) 54, 25 (ἀριθμός)
 21, 30 τὸν ἀποκαταστατικὸν τοῦ παντός
 ἀριθμὸν 22, 27 ἐν ἐκάστῃ μοίρᾳ τοῦ παντός
 23, 27 ἡ θεία ψυχὴ τοῦ παντός (ex Plat.)
 127, 19 (εἰμαρμένη) ἡ φύσις ἐστὶν τοῦ
 παντός 127, 26 30 32 38 ὁ τοῦδε τοῦ παντός
 βασιλεὺς 128, 29 τῶν διοικούντων τὸ πᾶν
 120, 31 τοῖς ἐν τῷ παντὶ θεοῖς 16, 32 ὁ ἐν
 τῷ παντὶ προφήτης 85, 21 τῆς πολιτείας

δλης τὸ εἶδος ἐν τῷ παντὶ προὔπαρχον καὶ τοῖς ἐν τῷ παντὶ γένεσιν 54, 9 22 55, 6 sq. κατὰ τοὺς ἐν τῷ παντὶ νόμους 55, 19 cf. 53, 27 τῆς ἐν τῷ παντὶ προνοίας 56, 31 ἢ ἐν τῷ παντὶ δίκη 87, 29 90, 16 τὰς ἐν τῷ παντὶ τιμὰς καὶ ἀτιμίας 97, 2 — τὸ πᾶν, opp. μερικαὶ ψυχαὶ 27, 1 sqq. 17, 5 (οὐδὲν) τῶν τελούντων εἰς τὸ πᾶν 55, 29 ὅσα ὡς εἰς τὸ πᾶν τελούντες χρώμεθα τοῖς ἐκ τοῦ παντός 88, 6 τὰς ἐκ τοῦ παντός (τῶν ψυχῶν) φοιτήσεις 86, 2 αἱ ψυχαὶ πολλὰ καθορῶσι τῶν ἐν τῷ παντὶ γιγνομένων 79, 34 (ψυχῶν) τῶν κατὰ φύσιν μὲν ἐν τῷ παντὶ γιγνομένων 88, 1 τῶν ὁμοίων ἐν τῷ παντὶ μουσικῶν ψυχῶν 101, 8 (τύχης) ἔργον τὸ συντάττειν ἡμᾶς πρὸς τὸ πᾶν 104, 32 cf. 15, 19 ἢ τῆς ψυχῆς (vel ἡμῶν) ὁμολογία πρὸς τὸ πᾶν ἐπὶ τῷ παντός ὁμολογία πρὸς τὴν ψυχὴν 36, 31 sqq. 86, 11 sqq. 71, 15 τὰ ἐκ τοῦ παντός ἡμῖν (vel ταῖς ψυχαῖς) ἀπονεμόμενα 15, 18 51, 8 71, 17 80, 32 91, 21 93, 33 119, 6 τῶν ἐκ τοῦ παντός ἡμῖν ἀποκληρουμένων 36, 27 τὰ ἐκ τοῦ παντός ἐπικληθόμενα 81, 1 ὅσα ἐκ τοῦ παντός διανεμέται ταῖς ἐλομέναις 82, 13 τὸ τυχεῖν μείζονος ἐκ τοῦ παντός εὐμοιρίας 84, 40 τῶν ἐκ τοῦ παντός ἀγαθῶν 85, 2 17 τὸ ἐκ τοῦ παντός αὐτῷ συνηρημένον ἀτύχημα 86, 20 22 πῶς ἢ τῶν παιδῶν βρῶσις γίνεται ἐκ τοῦ παντός 87, 1 (κλήρους) προτείνει τὸ πᾶν 70, 31 cf. 79, 30 ἀπονέμει τινα . . . τάξις τὸ πᾶν 71, 23 5 τὸ πᾶν κυροῖ τὴν ἀρεσιν 76, 9 sq. τοῦ παντός ἀπαιτούτος τὴν ἀρεσιν 85, 39 τὴν δξίαν τοῦ παντός ἀποδιδόντος 93, 27 τοῦ παντός τὴν ὀφειλομένην αὐταῖς μοῖραν ἐπαρτήσαντος 93, 30 τὸ πᾶν τοιῶνδὲ τινων βίαν οἰστικὸν ὑπάρχον 109, 3 τὸ πᾶν εἰς τὴν ἐκείνου διάθεσιν συνεργεῖν 110, 3

πάσχειν, opp. δρᾶν, ποιεῖν 39, 19 90, 17 τοῦτο πάσχειν τὸ πάθος 111, 18

πατήρ (θεῶν) 37, 31 τὰ τῶν θεῶν πατέρων ὄντων 118, 3 (αἰδῶν) τοῦ χρόνου πατήρ 22, 33 *auctor* τῆς θεογονίας τοῖς Ἑλλησιν πατήρ (i. e. Orpheus) 118, 4 πατήρ τοῦ μύθου, τῶν λόγων τούτων (i. e. Er) 59, 31 61, 25 125, 17 ἄλλην (σφαίραν) εἰς ἄλλον ἀναπερομένην πατέρα τῶν λόγων 104, 3 ὅπως μὴ . . . καὶ ἄλλοις τοῦ κακυνθῆναι γίνονται πατέρες 36, 19 — ὁ ἡμέτερος πατήρ i. e. Syrianus 103, 21

πατρῷος. ἐν τῇ πατρῷᾳ προκειμένην οἰκίᾳ 64, 16 ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους . . . τοῖσδε

τοῖς πατρωοῖς (i. e. τοῖς θεοῖς) ἐπομένους 95, 23

παχύς. μετὰ παχέων ὀργάνων 66, 19 τὸν παχὺν τοῦτον περιτειχισάμενοι δεσμόν 79, 35 τὸν ἀέριον τόπον τὸν παχὺν 121, 26 τὸν παχύτερον ἀέρα 121, 36 τῆς παχυτέρας οὐσίας ἀναπεπλησμένα 65, 20

παχύτης σωματικῆς 80, 1

πεδᾶν 43, 19

πεδῖον. τὸ τῆς Λήθης πεδῖον (ex Plat.) 121, 21 sqq.

πεῖρα 92, 27

πέλαγος. πῶς δ' ἄν τις διανήξαιτο τοσοῦτον πέλαγος πλασμάτων (imitatio loci Platonici Parmen. p. 137^a) 100, 11

πελαργοί 106, 15

Πέλλη 64, 13

πελώριος. γαίης ἐς κευθμῶνα πελώριον fr. Orph. 117, 15

πεμπάς 26, 19 35, 2 sq. 11 69, 12 sqq. ἢ πεμπάς οὐσα μέση τῆς ἐνεσδόος καὶ μονάδος ἱερὰ λέγεται τῆς δίκης 50, 15 cf. πεντάς

Πενία. πλοῦτος καὶ πενία 82, 20 83, 9 12 26 107, 3 πενία 78, 13 83, 36 πλούτοις καὶ πενίαις (ex Plat.) 82, 14

πεντάς. τῷ ἀπὸ τῆς πεντάδος, ἣν ἱερὰν διακαιοσύνης οἱ Πυθαγόρειοι φασιν 25, 25 34 cf. πεμπάς

περάαν βίον (ex oraculo) 115, 19

περαίνεσιν. ὅτι καθ' αὐτὸν πεπερασταὶ τῶν ψυχῶν ὁ ἀριθμὸς 49, 19 τὰ παραδείγματα πεπεράσθαι 72, 2 sq. 11 τῷ πλήθει πεπερασμένας (εἶναι ψυχὰς) 116, 22 πᾶν αἰδῖον πλήθος εἶναι πεπερασμένον 116, 26 τὸν πεπερασμένον ὄρον τῆς τοῦ κόσμου πάσης περιόδου 22, 11

πέρας νοερόν 35, 11 πέρας ἐπιτιθεῖς 106, 4 119, 20 τὸ πέρας αὐτῶν ἀρχὴ ἄλλης γίνεται περιόδου 70, 15 ἀριθμὸς εἰς τὸ πέρας τῶν ὄντων ἀπὸ τῆς ἀρχῆς κατανήσας, πέρατα καὶ μέσα τῶν ἔλων περιλαβάν 125, 35

περί. τοὺς περὶ τῶν δευτέρων καὶ τρίτων βίων τύπους 112, 22 [cf. Plat. resp. II p. 379^a οἱ τύποι περὶ θεολογίας] — τούτου τοῦ προβλήματος περὶ 112, 30 — οἱ περὶ Γλαύκωνα 49, 31

περιάγειν. τῶν αἰδῖως περιαγομένων 24, 14 οὐ περιάγονται μόνον ὑπὸ τῆς εἰμαρμένης, . . . ἀλλὰ καὶ ἑαυτὰς περιάγουσι 24, 34 περιήγεν εἰς τὴν τοῦ ὄλου πρὸς ἑαυτὸ ἀνομοιότητα 26, 29 (τάξεις) εἰς γένεσιν περιαγούσας 50, 21 τὴν εἰς τὸ σκοτῶδες καὶ ἀφεγγές περιάγουσαν κάτω τάξις 51, 19

- τὴν ἐναντίαν τῇ προτέρᾳ περιάγουσα κυκλήσει 127, 4
 περιαλήγης 63, 5
 περιάπτειν. σημεῖα τὰ περιεπτόμενα ταῖς δικασθείσαις ψυχαῖς (ex Plat.) 50, 21
 περιβάλλειν. φρουρὰν περιβάλλοντες 62, 28
 περιβάλλουσα δ' αὐτὸν ἡ μήτηρ 63, 7 — med. περιβαλλομένων τὰ σχήματα 31, 18
 περιβλήματα (ψυχῶν) 65, 21 (τὰ πνευματικά, ὑλικά τῶν ψυχῶν περιβλήματα) 109, 25 35
 περιβολή. μετὰ τῆς προέπουσης περιβολῆς καὶ οἰκονομίας 60, 30
 περιγράφειν τὸν λόγον 126, 20 128, 30
 περιδινεῖν. ἔως ἂν περιδινήται 70, 12
 περιέπειν 63, 16
 περιεργον (om. ἐστὶ) 126, 35
 περιέχειν 24, 27 71, 11 19 72, 15 23 (ἀριθμὸν) περιέχοντα τὴν περίοδον 22, 31 33 23, 15 34 (μονὰς) μονοειδῶς πᾶν περιέχουσα τὸ πᾶν 25, 13 οἱ κληροὶ περιέχουσιν οἱ ἕτεροι τοὺς ἑτέρους 70, 28 105, 12 cf. 71, 2 75, 18 τὸ θεῖον φῶς τὸ περιέχον τὴν τοῦ οὐρανοῦ περιφορὰν 120, 27 (πνεύματι) συναλλοιουμένῃ τοῖς περιέχουσι 97, 33 — pass. οἱ δεῦτεροι (κληροὶ) περιέχονται ἐν τοῖς πρὸ αὐτῶν al. 71, 3 70, 28 105, 17 79, 5 27 81, 22 131, 8
 περιέναι. τὰ περιόντα κύκλῳ 22, 19
 περιόσμιος (δυνάμεις) 33, 20
 περιλαμβάνειν 24, 30 71, 4 39 (ἵνα) τῷ μὲν τὴν γῆν περιλάβῃ τῷ δὲ τὸν οὐρανὸν 34, 39 (ἀριθμὸς) πέρατα καὶ μέσα τῶν ὄλων περιλαμβάνων 125, 36 τὴν πανταχόθεν περιλαμβάνουσαν (τὸν νοῦν) ὁμοίως γινώσιν 70, 3 — pass. (ἵνα) πᾶσαι πάντων γενέσεις... περιλαμβάνονται ὑπὸ τοῦδε τοῦ παντός 19, 34 (ψυχῇ) ταῖς ἀπὸ τῶν οὐρανίων περιληφθεῖσα ποιήσειςιν 120, 30
 περιλάμπεισθαι ὑπὸ τοῦ χρυσοῦ 38, 34
 περιληπτικὸς βίαν (κληρὸς) 80, 29 118, 17
 περιοδικός (χρόνος) 66, 7 (ἀριθμὸς) 21, 22 22, 26 (ζωή) 19, 31 110, 16 περιοδικῶς 24, 36
 περίοδος (σελήνης) 22, 12 (ἀπλανῶν) 22, 21 23 ἐκ τῆς ἑτέρας ταῖν περιόδοι (i. e. τῆς ἀπλανοῦς καὶ τῆς πλανωμένης) 71, 39 (οὐρανοῦ) 55, 36 (τοῦ παντός) 15, 19 37, 8 (κόσμου) 16, 28 22, 11 41, 1 72, 15 126, 36 (κοσμική) 21, 3 sq. 23 36, 1 38, 3 72, 8 121, 3 127, 9 κατὰ τὴν ἀπὸ τῶν οὐρανίων περιόδων ποιήσιν 94, 9 (χθονία) 50, 27 (ἐνιαυσιαία) 32, 9 (χιλιετής) 109, 14 24 (γενέσεως) 38, 23 (ἀνθρώπου) 21, 23 (ἀνθρώπων) 23, 34 (ἀνθρωπεία) 25, 7 33, 24 (θεῖα) 25, 4 (29) 125, 35 (τοῦ θεοῦ σώματος) 70, 10 (τοῦ θεοῦ γεννητοῦ) 72, 4 sq. 9 (εἰμαρμέναι) 20, 10 (κυκλικά) 20, 22 ἔπονται ταῖς κυριατέρας περιόδοις αἱ ἀκυρότεραι (ex Aristot.) 20, 23 τῷ μὲν σεληνιαία περίοδος τῷ δὲ χρονία τῷ δὲ ἄλλη τις ἢ ἀφανής ἡμῖν ἢ ἔμφανής. πᾶν γὰρ κύκλῳ κινούμενον περίοδον ἔχει 20, 26 κατὰ τὰς ἰδίας περιόδους τὰς τε ψυχικὰς καὶ τὰς σωματικὰς 23, 25 τὴν αὐτοῦ καὶ ὁμοίου καὶ νοεροῦ τῆς ζωῆς εἶδους περίοδον 38, 29 γενεσιουργὸν ἀποτελεῖ τὴν διην ἡμῶν περίοδον ἀντι νοεράς 25, 27 τῶν τε κολαστικῶν καὶ τῶν γενεσιουργῶν περιόδων 50, 29 αἱ περίοδοι τῶν ψυχῶν 57, 23 72, 12 sq. 73, 37 38 συζυγοῦσάν ποτε ἀπὸ γενέσεως εἰς γένεσιν περίοδον 26, 19 73, 37 ὁ ἀριθμὸς τοῦ χρόνου τῶν ὀκτῶ περιόδων ὁ αὐτὸς αἰεὶ 72, 7 ἡ ψυχὴ πλείοσιν ὑποκατακλίνεται περιόδοις 119, 26 3 120, 13 (ψυχῇ) εἰς τὸ ἑσχατον προϊούσα τῶν περιόδων 120, 29 ἐν περιόδοις προτέραις 107, 24 ἀρχὴ ἄλλης περιόδου 70, 15 (ex Plat.) 73, 32 ἀφετηρία τῆς ἐξῆς περιόδου 70, 16 περιόδου συμπλήρωσιν 17, 32 τῶν περιόδων τοιαύτη συνετάχθησαν ἀρχὴν ἐπαγούσῃ τῇ ἀρίστῃ πολιτείᾳ λύσεως 15, 17 18 18, 3 περίοδοι τινες ποιῶσιν εὐγονίας καὶ δυσγονίας 20, 9 27, 4 ἐν τισιν χρόνων περιόδοις μείζουσιν ἢ ἐλάττουςιν 96, 1 τὰς περιόδοις μετρούμενά τισιν 96, 6 διὰ μακρῶν περιόδων 18, 7 κατὰ δὴ τινας περιόδους, κατὰ περιόδους οἰκείας al. 116, 15 96, 9 110, 4 32, 1 72, 6
 περιουσία 93, 36
 περιοχὴ (πλείονων ἐνὸς βίαν) 70, 24
 περιπέτεια. κατὰ διαφόρους περιπετείας 81, 6
 περιπετῆς γίγνεται τριεὶ ὄντως κακοῖς (ψυχῇ) 78, 9
 περιποιεῖν (εὐκολίαν, τληπάθειαν) 93, 26
 περιπτύσσειν med. circumplecti περιπτύσσεται πανταχόθεν αὐτό 70, 7
 περιρρεῖν. (ἀήρ) ὁ περιρρέων τὴν γῆν 122, 13
 περισπᾶν. (ψυχῇ) περισπωμένην ὑπὸ τῶν παθῶν 122, 28
 περιστρέφειν. τὰ κλωθόμενα περιστρέφεται πως ἑαυτοῖς 119, 12
 περιστροφή, conp. στρέψις 119, 17 (ψυχῶν) 92, 5
 περιτεγχίζειν. τὸν παχὺν τοῦτον περιτεγχισμέναι δεσμόν. 79, 35

περιτροπή 20, 26 28 21, 2 5 τὰς περιτροπὰς τῶν ὄρων 30, 23
 περιττός, opp. ἄριος 30, 20 132, 15 τίκτουσι περιττοὺς οἱ περιττοὶ 26, 17 (ὁ ἐννέα) ἐκ τοῦ πρώτου περιττοῦ καὶ τελείου τετραγώνου ὧν 41, 26 — *superoscaneus* 58, 5 περιττόν (om. ἐστί) 126, 21
 περιφέρεια (math.) 70, 6
 περιφέρειν. πᾶν τὸ ἀεικίνητον καὶ περιφερόμενον 21, 8
 περίφοβος. πρὸς θάνατον περιφόβους ἀποτελῶν 58, 77
 περιφορά 33, 4 79, 32 (τοῦ ἀτράκτου) 72, 29 (τοῦ οὐρανοῦ) 19, 36 80, 25 120, 27 δι' ἑλθῆς τῆς τῶν οὐρανῶν περιφορᾶς 50, 31 περιφοραὶ 55, 9 70, 32 (τῶν οὐρανίων) 53, 6 (οὐράνιαι, opp. χθόνιαι) *57, 23 79, 3 (κοσμικαί) 81, 22 νοῦ εἰκῶν ἢ περιφορά (ex Plat.) 69, 27 τὰς τῶν κινήσεων περιφορὰς εἶτε ἐπταμήνουσ εἶτε ἐννεαμήνουσ 32, 10 οὐκ εὐτυχῆ τὴν ἐπικλωθομένην ἔχουσι περιφορᾶν 36, 5 cf. 71, 2 τῆς περιφορᾶς τοὺς κλήρους νεμούσης 71, 31
 περιχαρής 63, 9
 περιωπή. ἔτι μεζονος ἔμοι δοκεῖ δεῖσθαι καὶ θεῶν ὄντως ἡγεμόνων θεομένης περιωπῆς 52, 16 [in Remp. p. 408, 32 Bas; in Cratyl. p. 68]
 Πέσης (Ζωροάστρης) 60, 13
 πέτεσθαι 103, 5
 πηγῆ. παγὰν ἀένδου φύσεως (vers. Pythag.) 34, 35
 πηδᾶν ἀπ' ἄλλων εἰς ἄλλα 73, 4
 πηρὸς γενόμενος (Θαμύρας) 101, 15 102, 15 (δαμόνιον, ex oraculo) 115, 30
 πιέζειν, πιεζειν *premere argumentorum* οἱ ἀπὸ τούτων ἀνελέγκτως πιεζοῦντα 56, 26 ἔν' οὖν καὶ τοῦτο πιέσωμεν 96, 13 συμπεράσματα τῶν ἐκεῖ πεπισμένων 98, 3
 πιθηχόμορφος 104, 11
 πῖθηκος. ἐνδύεσθαι πῖθηκον (θεορίτου ψυχῆν ap. Plat.) 99, 1 2 104, 6 sqq. 27
 πικρός. τῶν πικροτάτων δεσποτῶν 77, 4
 πίπτειν. ἐντὸς πεσεῖται ὁ ἀριθμὸς τῆς . . . συνδού 30, 1 τὸν κληρὸν μὴ ἐν τοῖς ἐσχάτοις πίπτειν (ex Plat.) 93, 14 94, 5 26 τοὺς βιφέντας κλήρους πίπτειν εἰς τὰς . . . ψυχὰς 94, 7 — ψυχῆ πεσοῦσα εἰς γένεσιν 121, 1 68, 35 πεσεῖν, πεπτωκέναι de anima 74, 30 112, 19 20 124, 38 125, 1 τὰς πιπτούσας ἐπ' ἔσχατον 112, 24 ψυχὰι πίπτουσαι εἰς ζῆρα, εἰς ἀλογίαν 97, 8 100, 27 102, 1 111, 16 23

πιστός *fide dignus* 105, 18
 πιστοῦσθαι med. γνώριμα ποιεῖ καὶ πιστοῦται 43, 29
 πλανᾶν. πλανώμενοι (sc. ἀστέρες, dist. ἀπλανεῖς) 32, 2 119, 29 sqq. τὰς τῶν πλανωμένων ἔσται δέον ἐν ταῖς σπορμαῖς ἄραις κατανοεῖν κινήσεις 28, 14 25 ἐν τοῖς πλανωμένοις τοὺς πέντε διεῖλεν ἀπὸ τῶν δύο φωστήρων 69, 14 διὰ τῶν πλανωμένων κύκλων 119, 22 — ἡ πλανωμένη (sc. σφαῖρα, opp. ἀπλανῆς) 51, 1 71, 35
 πλάνητες. (στοιχείων) οἰκείων τοῖς πλάνησι 32, 24 συνδιήρηται τὰ ἐπτὰ φωνήεντα τοῖς ἐπτὰ πλάνησι 32, 35
 πλανῆται. ὅτι τῶν πέντε πλανητῶν ἕκαστος ἐν ταῖς σποραῖς κακωθεὶς φθείρει τὰ σπέρματα 29, 3 sqq. (στοιχεῖα) ποῖα τίσιν οἰκεία τῶν ζῴδιων ἢ τῶν πλανητῶν 32, 34 τὸν ἥλιον μέσον οἶδε τῶν πλανητῶν 60, 8 69, 1 sqq. (ἡ τετρας) τῶν πλανητῶν ἕκάστη τὰς κινήσεις ἄρισεν 69, 19
 *πλάξ. ὑπὸ πλάκα Κωκυτοῖο fr. Orph. 117, 31
 πλάσμα. διὰ τῶν αἰσθρῶν καὶ ἀθέσμων πλασμάτων 58, 15 μυθικὰ πλάσματα 56, 25 82, 31 cf. 58, 23 ἠθικὰ πλάσματα 61, 3 τοσοῦτον πέλγος πλασμάτων 100, 11 cf. 20 102, 28
 πλάσματώδης 75, 4 οἱ μῦθοι λέγουσιν μὴ ὄντα πλασματώδεις ὄντες 126, 11 τὸ πλάσματώδες 58, 21 36 τὸ κατὰ μὲν τὸ ἔξω πλάσματώδες, κατὰ δὲ τὸ ἔσω νοερόν 59, 4
 πλάτος. κατὰ πλάτος 69, 20
 πλάττειν. τῶν ἀπὸ τοῦ ἐπιτρίτου πυθμένου πλασθέντων 34, 30 (ποιητὰς) φρικτὰ πλάσαντας 57, 32 τὸ μυθώδες πᾶν ὅσον πέπλασαι μόνον 59, 1 τοῦ Πλάτωνος τὰ τοιαῦτα πλατωντος μὲν οὐδαμῶς 60, 28
 πλατόνειν. τὰ λόγια παρακαλεῖται πλατόνειν ἡμῖν διὰ τῆς ἀπολύτου ζωῆς αὐτούς, ἀλλὰ μὴ ἀποστενοῦν 121, 32
 πλατός. πλατεῖα τῶν ἀνωθεν ἀγαθῶν ὑποδοχὴ 121, 31
 Πλατωνικός. ὅτι ἐκεῖνο Πλατωνικόν ἐστι 111, 33
 πλέγμα τῆς μιᾶς τοῦ παντός τοῦδε πολιτείας 54, 21
 πλέκειν. συνημμένον πλέκων 58, 19 τετραχῶς πλεκόμενα 81, 17
 πλεονάζειν τοῖς ἀμείνοσιν ἀριθμοῖς ἢ τοῖς χεῖροσι 27, 16 πάθος πλεονάζον εἰς ἀλογίαν ἀπέσπεν 102, 10 (ζωῆν) πλεονάζουσαν κατὰ τὸν θυμόν 102, 32

πλεονάκις 80, 2
 πλεονεκτήματα. ἢ σωματῶν ἢ τῶν ἐκτὸς
 πλεονεκτήματα ἢ ἐλαττώματα 83, 17
 πλεονεξίαι, opp. ἐλαττώσεις 83, 7
 πλευρά (τοῦ σπορίμου τριγώνου) 30, 9 τῆς
 ῥητῆς καὶ τῆς ἀρρήτου πλευρᾶς τῆς δια-
 μέτρου 35, 10 12 ἐξ ἀνομοίων πλευρῶν 26, 22
 πληγὴ 62, 5 16 17 πληγῆ νεμόμενα (Hera-
 clitum) 24, 34
 *πλήθειν. ὑπὸ τῶν πληθόντων ἐν τῷ τότε
 παθῶν 122, 29
 πλήθος. διάφορα πλήθει χρόνου 20, 30 τὸν
 τῶν θείων περιόδων ἀριθμὸν οὐχὶ πλήθος
 ἐννοοῦμεν 25, 5 πλήθος λόγων ἔχουσα ποι-
 κίλον 33, 41 ἐλάχιστον πλήθος 75, 28 εἶναι
 τὰς ψυχὰς τῷ πλήθει πεπερασμένας 116,
 22 πᾶν δίδιον πλήθος εἶναι πεπερασμένον
 116, 26
 πληθύνειν. τὴν πεπληθυσμένην καὶ διηρη-
 μένην ἐν τῇ γενέσει ζωὴν 125, 5 [cf. in
 Parmen. VI p. 217]
 πλημμύεαι 100, 3
 πλημμυλεῖν. σμικρὸν τι περὶ τὸ ὄνομα
 πλημμυλοῦντας 60, 19
 πλήρης. λόγων πλήρεις ἀσωμάτων καὶ
 νοερῶν 58, 29 δειμάτων θείων πλήρεις γιγνο-
 μένους 59, 18
 πληροῦν. ὦν δὴ καὶ τὰ ἱερά πεπληρωσθαι
 58, 26
 πλησμονή 73, 18
 πλήττειν. ἡ γλώσσα τὸν ἀπὸ τοῦ πνεύμονος
 ἀέρα πλήττουσα 68, 4
 πλοῦτος καὶ πένια 82, 20 83, 9 13 26 107, 3
 πλοῦτοι 78, 12 83, 3 35 106, 32 πλοῦτοις
 καὶ πενίαις (ex Plat.) 82, 14
 πλωτήρ 120, 33
 πνεύμα. πνεύματος κίνησις . . . σύμβολον τῆς
 τοῦ ψυχικοῦ πνεύματος κινήσεως 124, 25 27
 (τῶν ψυχῶν) τὸ πνεῦμα τὸ ἑαυτῶν τυπουσῶν
 εἰς τὴν ὁμοίαν τοῖς ζῷοις σκιαγραφίαν 109,
 29 30 τὴν εἰς τὸ πνεῦμα παραδοχὴν 123, 1
 βαρύτερον τὸ πνεῦμα ποιῶντας 123, 3 οἱ
 πνεύματι τὴν ψυχὴν εἰοικέναι φάσκοντες
 συναλλοιούμεναι τοῖς περιέχουσι καὶ συσχη-
 ματιζομένῃ 97, 32 τοῦ κοσμικοῦ πνεύματος
 121, 35
 πνευματικός (ψυχῶν περιβλήματα) 109, 24
 (ὄχημα ψυχῶν) 122, 37
 πνεύμων. τὸν ἀπὸ τοῦ πνεύμονος ἀέρα 68, 3
 πνίγειν. οἱ πνιγόμενοι 121, 34
 πνιγμός. πνιγμὸν ἔρωτος ἀληθοῦς ἐφέλκο-
 μένους 121, 33
 πνίγος (ex Plat.) 121, 29 sq.

πνοή. ἀνέμοιο πνοῆσιν fr. Orph. 117, 12
 Πόδαργος (ex Hom.) 138, 5
 ποδηγεῖν. (δαίμων) ποδηγεῖ τὴν ἐλομένην
 αὐτὸν ψυχὴν 120, 5
 πόθος. γλυκερὸς πόθος ex oraculo 65, 15
 πόθω τοῦ ἐνός 41, 17
 ποιεῖν, opp. πάσχειν 90, 17 opp. σημαίνειν
 (παίδων βρῶσιν, κινήσεις) 86, 26 87, 4 —
 τὸν διηγουμένον ἐποίησεν . . . πρόσωπον με-
 ρικόν 56, 17 (*Ὀμηρον) ποιῆσαι τινὰς τῶν
 τυράνων κολαζομένους (ex Plat.) 56, 19 —
 τῶν κοσμικῶν περιόδων . . . ποιουσῶν ἄλλων
 ἄλλα εἰς (τὴν ψυχὴν) 121, 3 — med. ὅσα ἂν
 μὴ πρόχειρα ποιήματα 122, 35
 ποιήσις. κατὰ τὴν εἰμαρμένην ποιῆσιν 25, 29
 τὴν ἀπὸ τῶν εἰμαρμένων κινήσεων ποιῆσιν 31,
 32 κατὰ τὴν ἀπὸ τῶν οὐρανίων περιόδων ποιῆσιν
 94, 9 ταῖς ἀπὸ τῶν οὐρανίων . . . ποιήσεσιν
 120, 30 τῶν κοσμικῶν περιόδων τῆς ποιήσεως
 ἐξήρτηται (ψυχῆ) 121, 3 τῆς εἰς τὸ κάτω
 ποιήσεως τῶν ἀνωτέρων 94, 13 τῶν ὄλων
 ταῖς ὡς εἰς μέρη ποιήσεσι διεγειρόντων
 76, 3 τὰς νοήσεις τῶν κριτιτῶν ἡμῶν
 ποιήσεις τινὰς εἶναι 78, 39 sq. τῆς μοιραίας
 δεῖται ποιήσεως 57, 18 ταῖς Μοιρῶν ποι-
 ῆσεσιν 119, 1 cf. 118, 28 119, 17 τῆς Διῶν
 ποιήσεως (syn. δημιουργίας) 124, 23 μείζονα
 τῶν ποιήσεων 83, 33 — i. q. ποιητικὴ 61, 4
 τὴν Ὀμήρου ποιῆσιν 56, 19 ἡ ποιήσις τῆς
 δίκης 56, 21
 ποιητής. τρεῖς ποιηταὶ κλίνης 46, 18 πᾶς
 ποιητῆς μιμητής 46, 38 sqq. τῶν ποιητῶν
 οὐδεὶς . . . πολιτικός ἐστὶν 47, 11 πᾶς ποι-
 ητῆς οὐτε ἐπιστήμων ἐστὶν ἐκείνων ὦν μι-
 μεῖται οὐτε ὀρθοδοξαστικός 47, 13 sqq.
 μυθολογῶν ὡς ποιητῆς, ἀλλ' οὐκ ἀποδει-
 κνὺς ὡς ἐπιστήμων 57, 30 ἐλοιδόρησε τοὺς
 ποιητὰς (Plato) 57, 31 100, 14 cf. Index
 auctorum v. Homerus
 ποιητικός τρόπος, opp. πολιτικός 61, 22
 (γένος) 41, 5 (μῦθοι) 59, 13 (χάρις) 61, 3 —
 πᾶσα ποιητικὴ μιμητικὴ τίς ἐστὶν 46, 37
 sqq. 45, 3 47, 33 λάβη τῶν ἀκούοντων ἐστὶν
 ἡ ποιητικὴ 47, 26 sqq.
 ποικιλία. τῆς ἐναυθα ποικιλίας 68, 10 τὴν
 ἀπέραντον ποικιλίαν . . . τῶν βίων 82, 35
 τῇ ποικιλίᾳ τῶν ἀγαθῶν 123, 22
 ποικίλος (πλήθος λόγων) 33, 41 (τρόπος τῆς
 διαλέξεως) 68, 1 (ἀηδόνων φωναί) 101, 18
 (παθήματα) 52, 21 (αἱ μετὰ σωματῶν πολι-
 τεῖαι) 53, 20 (τῆς ζωῆς διέξοδοι) 51, 11
 (αἱρέσεις) 112, 25 29 (μεταβάσεις ἀπ' ἀλλήλων
 εἰς ἀλλήλας) 66, 5

ποιναίος. δαιμόνων ... ποιναίων κινήσεις 89, 4 ποινάως, opp. θείως 89, 7
 ποιός. διὰ ποιᾶς κινήσεως 68, 5 ἀπὸ τῆς ποιᾶς ζωῆς τῶν ψυχῶν 24, 26 τοῦ ποιοῦ τοῦ κατὰ τοὺς βίους 104, 4 τῆς γενέσεως τοῦ ποιοῦ τινος (ex Plat.) 128, 11 τὸ ποιῶν τῆς ζωῆς 128, 15 τοῦ ποιᾶν τινα γίνεσθαι (τὴν ψυχὴν) 107, 15
 ποιότης 25, 6
 πολεμικός 104, 25 (ἀνὴρ) 61, 12 (ἐνέργειαι) 39, 6
 πολέμιος. τὸ θεῖον πῦρ τῆ παρ' ἡμῖν πολέμιον 26, 4
 πόλεμος 56, 27 (αἱ ψυχαί) τὸν ἐν γενέσει πόλεμον μεταχειριζόμενοι 56, 28
 πολιοῦχος (i. e. Minerva) 73, 20
 πόλις. τῆς ἀρίστης πόλεως 37, 31 τὴν ἀδικον πόλιν 135, 9 ἐν ταῖς εὐνομουμέναις πόλεσιν 129, 16 πᾶς τοῦτο δυνατὸν τὸ μίαν εἶναι τὴν πόλιν (contra Aristotelem) 130, 2 sqq. ἡ πόλις αὐταρκέστερον ἐνὸς μᾶλλον (contra Aristot.) 131, 20 cf. 130, 32 sqq. τὸν τῆς πόλεως βίον 133, 14
 πολιτεία 129, 7 8 130, 8 ἐν ταῖς εὐνομουμέναις πολιτείαις 134 fr. 1 (ἡ Πλάτωνος) 129, 4 (ἡ ἀρίστη) 15, 17 16, 27 36, 6 37, 3 40, 39 41, 13 53, 12 16 54, 10 108, 23 πᾶς ... ἡ πολιτεία λυθῆσεται 16, 5 λύσει τῆς πολιτείας sim. 16 sqq. passim. 27, 20 28 36, 17 40, 29 39 τῶν τριῶν πολιτειῶν εἰς τὰς τρεῖς δημιουργίας ἀναφερομένων 17, 14 ὁ Πλάτων περὶ τῆς πρώτης διδάσκων πολιτείας 17, 19 ἡ παρ' ἡμῖν πολιτεία, ἥδε ἡ πολιτεία, opp. τὸ πᾶν, ὁ κόσμος 16, 37 17, 21 28 τὴν ἐν οὐρανῷ πᾶσαν πολιτείαν παράδειγμα τῆς ἀρίστης οὖσαν 53, 16 108, 22 τὸ παράδειγμα τῆς Σωκρατικῆς πολιτείας ἐν τῷ κόσμῳ 54, 5 55, 4 τῆς πολιτείας ὅλης τὸ εἶδος ἐν τῷ παντὶ προὔπαρχον 54, 8 ἡ ἐν τῷ κόσμῳ, κοσμική, τοῦ κόσμου πολιτεία 53, 22 25 54, 17 96, 29 τῆς μιᾶς τοῦ παντὸς τοῦδε πολιτείας 54, 20 (ὁ δαίμων) κυβερνῶν πᾶσαν ἡμῶν τὴν ἐν τῇ γενέσει πολιτείαν 51, 5 ὁ τὴν ἐν αὐτῇ πολιτείαν κατακοσμήσας 52, 27 [cf. in Romp. p. 351, 25 17 36 Bas.; ib. πολιτεία ψυχῆς 351, 14 50] τὰ παντοίας πολιτείας ... τῶν ἐν γενέσει ψυχῶν ἀντίστοφα 53, 14 αἱ μετὰ σωματίων πολιτεία ποικίλαι 53, 20 — ἐν τεταγμένη πολιτεία βεβιωκέναι (ex Plat.) 108, 15 22 28 109, 2 ἀπὸ τεταγμένης παρ' ἀνθρώποις πολιτείας εἰς τὴν ἐν τῷ κόσμῳ τεταγμένην πολιτείαν 108, 16 πολιτείας ἀνθρωπίνης

τεταγμένης 108, 32 cf. 109, 2 3 17, 21 ἐν πολιτεία χρηστῇ βεβιωκώς 86, 28 91, 30
 πολιτικός. πᾶς πολιτικός ἀπεικονίζεσθαι βούλεται τινα δημιουργόν 17, 15 23 συγγεθέντων τῶν πολιτικῶν γενῶν 15, 25 πολιτικά γένη καὶ ἡμερα (μέλισσαι καὶ μύρμηκες, ex Plat.) 106, 16 (νόμοι, opp. φυσικοί) 96, 20 (ἐνέργεια) 37, 38 τῶν ποιητῶν οὐδεὶς πολιτικός ἐστίν 47, 11 τὸν πολιτικὸν τρόπον, opp. ποιητικόν 61, 22 (τὸ εἶδος τῶν Πλατωνικῶν μύθων) πολιτικὸν τε καὶ παιδευτικόν 82, 32 πολιτικῶς, opp. τὸν θεωρητικώτερον τρόπον καὶ μωθικῶς 54, 10
 πολλαπλάσιος 22, 19 οἱ τῆς ὁμοιότητος ὄντες ἐπιμόριοι καὶ πολλαπλάσιοι (λόγοι) 41, 20
 πολλοστός. ἐν τοῖς πολλοστοῖς ἀπ' ἐκείνων 16, 6 24, 8
 πόλοι 50, 34
 πολυειδής (τρόποι) 45, 8 (βίοι) 76, 29 80, 36 πολυειδεστεράς ζωᾶς 38, 19
 πολυκίνητος 68, 7
 Πολύκριτος ἐπιφανέστατος Αἰτωλῶν καὶ αἰτωλαρχίας τυγῶν 63, 17
 πολύμορφος 109, 33
 πολυπραγμοσύνη. τῶν ἀνθρωπίνων ἐξήρηται πολυπραγμοσύνη 38, 27
 πολὺς. (ἀριθμὸς) εἰς καὶ πολλὸς ὢν 23, 37 — ὁ πολὺς 34, 19 [cf. Hermias in Phaedr. p. 146 ὁ ἐμπαθῆς καὶ ὁ πολλὸς ἀνθρώπος] οἱ πολλοί, opp. οἱ ἐπιεικεῖς καὶ μέσοι 47, 29 opp. οἱ σοφοί 58, 4 αἱ πολλαὶ ψυχαί 83, 5 κατὰ τὸ πολὺ 74, 1
 ἐν τοῖς πλείονα τὴν ζωὴν ἔχουσι καὶ ἐλευθερωτέραν 20, 19 ἔχει δ' ἄν τι πλεον ... πρὸς ἐνδειξίν 61, 15 μὴ πρὸς τὸ πλεον βλέποντα τῶν ἄλλων 83, 22 κατὰ τὸ πλείστον 39, 29
 πολυσύνθετος 41, 21
 πολυσχιδής 41, 21
 πόμα τοῦ ποταμοῦ τῆς Αἰθῆς 125, 27
 πόνος. τῶν ἐπὶ τῇ πληγῇ πόνων 62, 17 αἱ ὑπὸ γῆν ἐν πόνοις γενόμενοι 93, 6
 πόντος. εἰς τὸν ἀνομοιότητος πόντον ἐκπαιεῖν 35, 7
 πορεία. ἡ χιλιέτης ὑπὸ γῆς πορεία 50, 27 χιλιεστῆς οὕσης πορείας 110, 8 εἰ πρὸς τὴν πορείαν ἔκαμον 66, 15 *τὰ κατὰ πορείαν ἰδῶν 61, 14 τῆς εἰς ἄλογα ζῆα πορείας 102, 13 πορεύεσθαι. πάντα πορεύεσθαι τινα κύκλον 87, 9
 πορευτικός. τῆ μονίμῃ καὶ πορευτικῇ (τὰ φυτὰ διέστησε τῶν ζῴων) 20, 5

πόρισμα 49, 12
 ποριστής. ἀνθρώποις τοῖς τῶν παθῶν πορισταῖς 77, 6
 πορρωτάτω ταῦτα τῶν οὐρανίων ζῶων 108, 24 εἰς τὰ πορρωτάτω τῆς ἀνθρωπίνης ἐξολισθάνειν ζωῆς 113, 7
 Ποσειδῶν. τὰς Διὸς ἅμα καὶ Ποσειδῶνος... δημιουργίας 51, 17 124, 22 24 Ποσειδῶνα τὸν τοῦ γενητοῦ παντὸς . . . ὑποστάτην 137, 8
 Ποσειδῶνιος. Διῶν τινῶν καὶ Ποσειδωνίων ἐνεργειῶν 124, 20
 πόσις τοῦ ληθαίου ὕδατος 123, 37 122, 38 τῆς πόσεως τῆς ἐκ τοῦ Ἀμέλητος 125, 21
 ποσόσ. κατὰ τὸ ποσόν 25, 7
 πόστοσ. ἔλαχεν 79, 29
 ποταμὸς τῆς Λήθης (Plat.) 51, 15 125, 27 126, 3 5 ὁ Ἀμέλης ποταμὸς (Plat.) 122, 12 cf. 15 21 sq.
 ποτασθαι. πεπότῃται ἐτώσιον fr. Orph. 117, 11
 πούς. παρὰ πόδας τυγχάνοντα τῆς Δίτης 89, 1
 πράγμα. τοῖς πράγμασι, ὧν προηγουμένην δεῖ ποιεῖσθαι τὴν θεωρίαν 52, 7 ἔοικε τὰ πράγματα τοῖς λόγοις συμβαίνειν 112, 14 ὁ τῶν πραγμάτων διδάσκαλος 56, 10
 πραγματεία *usue et tractatio* (τῆς αἰσθησεως) πραγματείας πολλῆς δεομένης 16, 15 — *disputatio* ἐν τῇδε τῇ πραγματεῖα sim. (i. e. Platonis de Republica) 53, 12 57, 31 100, 13 111, 33
 πραγματεύεσθαι. τὸν περὶ τῶν τοιῶνδε λόγων πραγματεύμενον 52, 17
 πρακτικός (ζωή) 39, 12
 πράξις. ἐν ταῖς πράξεσι 39, 14 τῶν μεγάλων κακῶν αἱ πράξεις 89, 28
 προάγειν (εἰς βίον ψυχᾶς) 74, 10 εἰς πολυειδεστέρας ζωὰς τὴν τομὴν προάγων 38, 20 ἀπ' αὐτῆς προάγεται τῆς φρονήσεως 43, 21
 προαιρεῖσθαι (βίον) 84, 29 118, 21
 προαίρεσις, *diast.* αἴρεσις 82, 4 7 107, 9 τῶν γὰρ ἐναντιῶν ἢ αὐτῇ προαίρεσις 77, 1
 προαιρετικός (δύναμις) 128, 16 ἐν ταῖς προαιρετικῶς ζωαῖς (ψυχαῖς) 82, 5
 προαποδεικνύειν. δυοῖν τούτων προαποδειχθέντων 55, 14
 προαποκατάστασις. τῆς ἀπὸ γενέσεως εἰς γένεσιν προαποκαταστάσεως τῶν ψυχῶν 110, 7
 προβάλλειν. (περίοδος) ἀριθμὸν ἄλλον μὲν ἐκείνης ἄλλον δὲ ταύτης (sc. ἀρμονίας) προβάλλουσα 25, 4 ἦν (ζωὴν) ὁ θατέρου κύκλος προβάλλων 25, 27 (μύθοις) προβέβληται τὸ πλασματώδες 58, 36 *mod.* τὸν τῆς αἰτίας

προβεβλημένοι δεσμόν 43, 28 οἱ δικασταὶ τὴν ὀλιγωτέραν προβέβληται πρόνοιαν τῶν ψυχῶν 57, 3 δὲ ἐνδυσάμενοι προβεβλήμεθα (νοῦν), *diast.* δὲ ἐσμέν 59, 6 [cf. Porphyrius Stobaei I p. 429, 19 Wachsm.]
 πρόβατον fr. Orph. 116, 31
 προβιοτήν, προβιοτὰς αἰτιασθαι 86, 30 88, 35 [cf. Porphyrius Stobaei II p. 168, 25 Wachsm.]
 προβιοῦν. ἐκ προβεβιωμένων 58, 29 κατὰ συνήθειαν τῶν προβεβιωμένων 95, 1 5 πάντων ἐπιλανθάνεσθαι τῶν προβεβιωμένων 122, 28
 πρόβλημα 110, 20 111, 8 112, 30
 προβολή. ὁ ἀναγνωρισμὸς τοῦ μνημονετοῦ προβολή 67, 25 (ζωῆς εἰδῶν) 82, 9 (λόγου) 109, 28 110, 1 123, 32 προβολὰς λόγων 51, 9
 προγιγνώσκειν. πολλὰ περὶ τῶν βίων ἡμῶν προγιγνώσκειν 119, 15
 πρόδρομος οὐσά τις γνῶσις (ἡ ἐμπειρία) 43, 25
 προειπεῖν 64, 14
 προελθεῖν. οὐ γὰρ ἀπὸ τῶν αἰδίων καὶ λογικῶν εἰς τὸ ἀσθενὲς τοῦτο ζῶον καὶ βραχύβιον ἀμέσως ἢ δημιουργία προσήλθεν 22, 4 ἵνα καὶ προέλθῃ δι' ὁμοιότητος ἄχρι τοῦ βάθους 34, 26 προελθῶν ἀπὸ τετραδὸς εἰς βάθος 34, 32 ὁ ἀπὸ τοῦ ἐπιτρίτου πυθμένος προελθὼν ἀριθμὸς sim. 35, 30 41, 28 125, 37 εἰς τὸ ἔσχατον προελθοῦσα τῶν περιόδων 120, 29 cf. προίενα
 προηγεῖσθαι. τῶν ὄλων προηγουμένων αἰ τῶν μερῶν 27, 2 προηγείται (φρονήσεως) ἡ ἐμπειρία 43, 25 συνεισαγόμενον τῷ προηγουμένῳ 49, 34 (τῶν πραγμάτων) προηγουμένην δεῖ ποιεῖσθαι τὴν θεωρίαν sim. 52, 7 56, 23 93, 37 προηγούμενοι τῆς οὐσίας ἡμῶν 79, 16 προηγουμένως 21, 6
 πρόθεσις τοῦ μύθου (*syn. σκοπός*) 52, 17 23 24 57, 25 [cf. in Romp. p. 350, 1 7 351, 1 Bas.]
 προίενα. διὰ τοιῶνδε πρόβειν λόγων 47, 39 τῶν ἀπὸ νοῦ προϊόντων λόγων 106, 26 τετραγωνιζομένη γὰρ ἡ δεκάς εἰς ἑκατοντάδα πρόβεισι 33, 37 ἡ ἑκατοντάς . . . προϊούσα ἀπὸ τῆς δεκάδος τετραγωνικῆς 35, 16 μένει, πρόβειν, ἐπιστρέφει 35, 2 4 70, 2 πάντα τὰ προϊόντα, *coni.* πάντα τὰ ἐπιστρέφοντα 41, 15 ἀπὸ τῆς κατὰ νοῦν ἐνεργείας πρόβειν εἰς τὴν σύμμικτον κατὰ τε νοῦν καὶ λόγον ἐνέργειαν 38, 30 ἡ μέχρι τῶν καθ' ἕκαστα προϊούσα ποιήσις τῆς δίκης 56, 21 τὰς εἰς

τὸ ἔξω προϊούσας (κινήσεις) 90, 29 πρόεισιν δὲ εἰς τὸ ἔσχατον (ψυχῆ) 120, 29 τὰς ποιήσεις (Λαγέσεως) εἰς τὸ πᾶν προϊούσας 118, 28 ἐκ τοῦ ὑψηλοτάτου κύκλου πρόεισιν εἰς ἡμᾶς 119, 9 τὰ ἄμα ῥιπτούμενα πρόεισιν οὕτως εἰς πλῆθος ἀφ' ἑνὸς τοῦ ῥίψαντος 79, 7

προϊστάναι trans. παντελῆ τὸν ἀριθμὸν προστησόμενος 20, 1 ἢ τύχη προστησάτο τὴν ἀποπλήρωσιν 36, 27 ἣν προστησάμενος (πρόθεσιν) 52, 18 τὸν ὄρον τῆς προνοίας ἀκλιτῆ ἐν ταῖς ἑαυτῶν προσιτανταί κρίσεσιν 54, 19 νοῦν ἡγεμόνα προστησάμενος 72, 35 cf. 102, 28 εἶδος ζωῆς, βίους προστήσασθαι 82, 11 95, 4 — intrans. προϊστάναι τοῦ κατ' ἀριθμὸν ἰόντος τὸν αὐτὸ ἀριθμὸν 23, 18 (Κόρη) τῆς ζωογονίας τῶν μερικῶν πάντων προϊσταμένην 31, 3 αἰ προϊστάμεναι τῆς τάξεως (τοῦ κόσμου) θεῖται μονάδες 50, 1 cf. 19 τὴν μίαν θεότητα τὴν προσετώσαν τῆς εἰμαρμένης 50, 38 (ἀρμονίας) προσετώσει καὶ αἱ Σειρήνες al. 34, 18 41, 19 90, 22 91, 4 8 17

προκαλεῖσθαι (αἰρέσεις) 81, 25 προκαλεῖται μειζῶνα ἀγαθῶν εἰς ἑαυτὸν παρουσίαν 84, 40 προκαταβάλλειν. τῆς λύσεως προκαταβληθῆναι πάντως ἀρχὴν 27, 32 προκαταβέβληται δι' ἀποδείξεων ἀνελέγκτων 55, 20 προκείσθαι νεκρὰν ἐν τῇ πατρὶφ προκειμένην οἰκίαν 64, 16 σπέρματα νοσημάτων . . . προκείμενα τοῖς ἐξεργάζεσθαι βουλομένοις τι 51, 25 τὰ παραδείγματα τῶν βίων πρόκειται (ταῖς ψυχαῖς) 81, 12 24 28 32 cf. 112, 33 τὸ δὴ τῷ Σωκράτει προκείμενον ὄν 43, 10 cf. 37, 14 προκειμένων ἄλλων εἰς ἐξέτασιν 99, 22 τῶν προκειμένων εἰς ζήτησιν 113, 20 τὰ προκείμενα ἀξιώματα, ῥήματα 18, 20 90, 21 ὁ προκείμενος μῦθος 61, 10 124, 18 τὰ προκείμενα 56, 5 60, 29 82, 33 97, 3 προκινεῖν. ἡμῶν ἤδη προκινημένων 76, 4 Προκοννήσιος ('Αριστέας) 63, 2 προλαμβάνειν. τσαῦτα προεληφα περὶ τούτων 99, 21 τοῦτο τὸ ἀξιωμα προδλαβεν αὐτός 129, 14 ('Ορφεύς) τὰς Πλατωνικὰς διατάξεις . . . φαίνεται προλαβών 117, 34 πόσα δεῖ προληφθῆναι τῶν ψυχικῶν κρίσεων 55, 12 προλείπειν. προλίπη φάος ἡλλοιο fr. Ogrh. 117, 13 πρόληψις. ταῖς ἀδιαστροφῶς ἡμῶν προλήψαι περὶ τῶν πραγμάτων 126, 17 προμελετᾶν. τοῖς προμελετηθεῖσιν ἐπιτρέχουμεν 76, 2

Προμηθεύς (ex Plat.) 94, 13 ὁ μετῶν (τὰς περιόδους) εἶτε τις Προμηθεύς κτέ. 24, 17

προμηχης (ἀριθμός) ex Plat. 34, 4 12

προνοεῖν pass. οὐ τὰ ὅλα προνοεῖται μόνα, ἀλλὰ καὶ τὰ καθ' ἕκαστα 56, 12

προνοητικός (δαμονία τάξις) 38, 23

πρόνοια τῆς πόλεως 37, 20 — *providentia*, coni. εἰμαρμένη 46, 7 *dist.* εἰμαρμένη θτ τὸ ἐφ' ἡμῖν 126, 20 128, 2 4 9 28 πρόνοια εἶναι 55, 18 19 28 (8τι) μία πρόνοια διήκει 55, 8 τοῖς τὴν πρόνοιαν εἶναι θεμένοις 58, 13 τῆς ἐν τῷ παντὶ προνοίας 56, 31 τῆς προνοίας κἀνταῦθα τὴν δικαιούσῃν διορίζουσης ἀπὸ τῆς ἀδικίας 54, 13 τὸν ὄρον ἀκλιτῆ τῆς προνοίας 54, 18 τοὺς ὄρους τῆς προνοίας ἢ τῆς δίκης 54, 33 κατὰ πρόνοιαν καὶ δίκην 55, 33

πρόνοια τῶν θεῶν 33, 18 55, 3 123, 16 τὴν πρόνοιαν τὴν τε δαιμονίαν καὶ θεῖαν 45, 6 τῆς δαιμονίας προνοίας 51, 3 (ὁ δαίμων) τὴν ἑαυτοῦ πρόνοιαν ἐξάψας τῆς Κλωθοῦς 120, 4 τὰς κατανειμαμένας τὴν πρόνοιαν τῆς μητρὸς Θέμιδος 50, 38 οἱ μὲν δικασταὶ τὴν ὀλιγωτέραν προβέβληνται πρόνοιαν, οἱ δὲ ὑπηρετοῦντες αὐτοῖς δαίμονες τὴν μερικωτέραν 57, 4 γεννήσαι προνοίας ἐξ ἄλλων ἄλλας, ἐκ τῶν ὀλιγωτέραν τὰς μερικωτέρας, ἐκ τῶν θειοτέραν τὰς δαιμονιωτέρας 74, 15 — Πρόνοια *des* προσκαλούμενοι τὴν Πρόνοιαν 31, 31 τῇ τῆς Προνοίας ἐπιστάσι 31, 33

προξενεῖν. (αἱ τῶν παρανατελλόντων ἀστέρων δυνάμεις) προξενούσαι πᾶσαν εὐροῖαν ἐν ταῖς γενέσεσιν 28, 6 τὴν δικαιούσῃν μεγᾶλα προξενούσαν ἀγαθὰ 50, 11 ἀγαθῶν ὧν θεοὶ προξενούσιν ἀνθρώποις 59, 24 (οἱ ἱερατικοὶ λόγοι) ταῖς ψυχαῖς τὴν ἀπόλυτον τῶν σωμάτων προξενούντες ἐνέργειαν al. 62, 29 92, 11 119, 23 μόνη (φιλοσοφία) προξενεῖ τὴν ἀπαθῆ ζωὴν 102, 19

πρόοδος *de numero* (μονὰς) εἰς ἑαυτὴν στραφεῖσα μετὰ τὴν πρόοδὸν ἐστὶν δεκάς 25, 18 (ἵνα) εἰς ἀρχὴν ἐπιστρέψῃ τῆς προόδου 34, 27 τὴν ἐν τούτῳ (τῷ ἀριθμῷ) πρόοδον 35, 9 τὴν δι' ὁμοιότητος πρόοδον 35, 21 ἐν ταῖς (τῆς ἑκατοντάδος) προόδους 35, 18 — πρόοδον δὲ εἰς τὸ ἄλογον εἶδος τῆς ζωῆς βαθυνομένην 35, 13 cf. 34, 37 τρίτην ἀπὸ θεῶν ἔχουσα πρόοδον 33, 40 δεῖ τὸν ἐν ταῖς ζωαῖς λόγον . . . ἀπὸ τοῦ ἐγκαιμένου τῇ οὐσίᾳ τὴν πρόοδον ἔχειν 35, 28 (ἐστὶν) ὁ λόγος ἐνδοθεν ἔξω πρόοδος 43, 31

προϊμίον (βιβλίον) 59, 35 εἴρηται ἐν προ-

ομοίως (sc. τοῦ μύθου) 125, 33 ἐν μὲν γε προομιῶς τῆσδε τῆς πραγματείας (i. e. in *prole priore disputationis de Republica*) 57, 31

προπαιδεύειν. τὰς δυνάμεις χωρὶς τῶν ἐνεργειῶν προπαιδεύεσθαι δυνατόν 137, 28

πρός. ἡ δὲ ἑβδομηκονταπεντάς ἔστι μὲν πρὸς τῆς ἀλόγου ζωῆς 35, 19 — πρὸς οἷς ἂν ὄντες τυγχάνωμεν 122, 34 — εἰ πρὸς τὴν πορείαν ἔκαμον 66, 15 cf. προσφανεῖν

προσάγειν. θυσίας τε προσάγοντες τοῖς θεοῖς 31, 30 ἡμεῖς τῷ παντὶ προσηγάγομεν ἡμᾶς αὐτούς 86, 17

προσδεῖσθαι. οὐδὲν τῆς ἀνθρωπίνης προσδεομένην (ψυχῆς) 98, 10

προσδιορισμός 136, 12 13

προσεῖναι? 131, 3 cf. *Addenda*

προσεννοεῖν 23, 16 29, 20 37, 30

προσέχειν *animadvertere* προσεκτέον ὅπως εἶπεν 118, 34

προσεχῆς (ἡ φανταστικὴ ψυχῆ) ἄτε τῷ σάματι προσεχῆς 123, 33 προσεχῶς *constituto 'unmittelbar'* αἱ προσεχῶς (οὐρανὸν) κινῶσαι 50, 1 προσεχῶς εἰς τὴν σεληνιακὴν ἀνήρτηται σφαῖραν 69, 10 διασώζεται προσεχῶς 74, 3 προσεχῶς ἐκβάσαν ἀπὸ τῆς κατὰ λόγον (ζωῆς) 103, 18 τὴν προσεχῶς ἐμπνέουσαν (τὸ ἀλογον) ζωὴν 114, 29

προσήγορος. τὸ μέσον οἰκεῖον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ προσήγορον 82, 23 ἀλλήλοισι ὄντα προσήγορα 137, 4

προσθαφαίρεσις (πλανητῶν) 29, 9 69, 15 προσθεσις, opp. ἀφαίρεσις (αστρον.) 28, 25 — *syn.* προσθήκη (πάθος) 100, 29

προσθήκη 91, 14 opp. ἀφαίρεσις 21, 29 (τοῦ ἀλλοτρίου) 77, 18 διὰ δὲ τινος παθῶν προσθήκας 100, 23

προσιέναι. πῶς ὀφθεῖσθαι (τῇ Ἀνάγκῃ) προσιέναι δεῖ 120, 18

προσιεσθαι *admittere* 58, 12

προσκαλεῖσθαι. προσκαλούμενοι τὴν Πρόνοιαν τοῖς ἱεροῖς ἔργοις 31, 31

προσκατασκευάζειν ἑαυτοῖς ἀμείνω 71, 26

προσκεῖσθαι. τὸ φιλόνηκον προσκείμενον τῷ ἀνδρικῷ 103, 1 ὁ γὰρ τρόπος πρόσκειται 18, 11 προσκείσθω δὲ ἐκείνο ὅτι... 125, 34

προσλαμβάνειν 38, 33 39, 13 34 72, 10

πρόσληψις χειρόνος ζωῆς 26, 20

προσοχή. ἐπιτρέφοντα τὰς ψυχὰς εἰς τὴν προσοχὴν καὶ τὴν ἀμείνω ζωὴν 93, 3

προσπαραλαμβάνειν (ἱερουργίαν) 37, 23

προσπεριβάλλεσθαι (τεχνῶν ἢ ἐμπειρῶν ἐπιτηδεύων) 37, 30

προσπίπτειν. ἡ τῆς αἰσθήσεως ἀφήθεια τῶν προσπιπτόντων (ex Plat.) 123, 28

*προσποιεῖσθαι 61, 10

προσραψιδεῖν. μάρτην αὐτὰ προσεραψιδεῖσθαι τῷ Σωκράτει 53, 10

προστάτης. πᾶς βίος προστάτην ἔχει δαίμονα 71, 8 cf. 75, 1 προστάτης τῆς περιόδου τῶν ψυχῶν 73, 36 οἱ δαίμονες οἱ προστάται τῆς φύσεως 58, 23

τάξιν ἀγγελικῶν... τῶν ψυχικῶν βίων προστάτην 51, 3 εἰμαρμένην φῶς πάσης ἀναλύσεως σωματῶν εἰς σώματα προστάτην 90, 7 ἡ τύχη τῶν ἀπονεμομένων ἐκ τοῦ παντός οὕσα προστάτις 91, 21

προστιθέναι 95, 6 τὰ ὄργανα πάθη ταῖς γνώσεσιν προστίθεται *sim.* 66, 25 23 77, 38 84, 35 τῷ ἐλομένῃ σὺν νῷ ζωῇ προστεθεῖσα σύντονος 84, 30 34 — *αστρον.* (ἥλιος) προστίθεται τῷ φωτὶ 28, 28 ὅσα προστιθέντες οἱ ἀγαθοποιοὶ παρέχουσιν 28, 26

προστυγχάνειν. τὸ πῶρ καταναλίσκον πᾶν τὸ προστυχόν 41, 11

προσφέρειν (Πλάτων ἐγκλήματα) 52, 5

πρόσφορος. τὸ πρόσφορον ὄργανον τῇ ἑαυτοῦ δυνάμει ζητοῦντα 83, 21

προσφανεῖν. πρὸς Κύρον προσφανεῶν 60, 1 [cf. *David proll. in Porphyz. p. 18^b 17 Brand.* πρὸς δὲ καὶ ἐν ἄλλοις αὐτοῦ συγγραμμάσι προσφανεῖ 60, 1]

προσχηρῆσθαι (αἰσθήσει) 18, 5 (ταῖς ἀκροτάταις τῶν αἰσθήσεων) 102, 23

πρόσω. (ψυχαῖς) πρόσω μὲν ἡ γένεσις, ὀπισθεν δὲ τὰ θεῖα 80, 20

πρόσωπον μερικόν 56, 17

πρότασις *propositio* μερικὴν τινα πρότασιν καθολικῇ (συμπλέκει) 76, 11 αἰτιασόμεθα τὴν ἑτέραν πρότασιν 130, 28 πρότασις μείζων ἐστὶ ἐλάττων 136, 12 14 — *enuntiatio* ἐνδεχομένην τὴν πρότασιν ποιῶν 95, 7

προτάττειν. ἀρχοντές εἰσι προτεταγμένοι τῶν ὄλων 55, 7

προτείνειν. ἦν (εὐκαιρίαν) αἱ τοῦ παντός περίοδοι προτείνουσι τοῖς ὄραν δυνάμεσι 37, 8 τοῖς ἀδίκοις (δείματα) προτείνων 58, 18 (κλήρου) προτείνει τὸ πᾶν 70, 31 ὁ ταῦτα διακληρῶν καὶ προτείνων 72, 21 *pass.* 79, 32 83, 4 πολλῶν αὐτῇ προταθέντων 80, 16 αὐτῷ τοιοῦτος προτάθη βίος 86, 29 οἱ προτεινόμενοι βίοι 84, 38 93, 13 15 106, 33

πρότερος βίος, *syn.* ὁ ἐμπροσθεν βίος, opp. ὁ δεύτερος, ὁ παρῶν 110, 3 10 (20) cf. βίος

προτιθέναι (παραδείγματα βίων) 80, 16 81, 22 84, 13 ὅσοι τοῖς δευτέροις βίοι προτιθενται 105, 13 εἰς λύσιν τῆς προτεθείσης ἀπορίας 110, 23 — med. c. inf. τὸ μὲν χωρίζειν ἡμᾶς προτιθεται τῶν ὀλιγῶν εἰδώλων 45, 9 ἀναδιδάξαι προῦθετο 55, 23 ἐξηγεῖσθαι προθέμενος sim. 52, 4 53, 15 118, 4 — τεθνάναι δόξας . . . κατὰ τὸν νόμον προὔτεθη 63, 6

προὔπαρχειν. τῆς πολιτείας ὅλης τὸ εἶδος ἐν τῷ παντὶ προὔπαρχον 54, 9 cf. 72, 5 προὔπαρχει τὰ τάκτονα τῶν τακτομένων 55, 26 τῶν ἀδίκως περιγομένων δεῖ τινα προὔπαρχειν τῆς κυκλήσεως αἰτίαν 24, 14 προὔποκεῖσθαι. τὴν προὔποκειμένην φύσιν 29, 7 ὅλης προὔποκειμένης 43, 27 προὔπομιμνήσκειν. ἐκεῖνο προὔπομνήσαντες 67, 20 προφαίνειν. διὰ τὰς προφαινομένας δυνάμεις 85, 31 πρόφασις. καθ' ἃς καὶ ἔχει πρόφασιν σωτηρίας (ἢ ψυχῆ) 135, 25 προφήτης (ap. Plat.) 71, 10 11 13 72, 20 73, 4 sqq. 76, 7 33 78, 34 79, 4 12 81, 10 84, 10 85, 4 20 29 105, 18 106, 22 ὁ δὲ προφήτης . . . τὰξιν ἀγγελικὴν ἐμφαίνει 51, 1 cf. 73, 22 sq. 90, 26 118, 25 ἡγεμονικὴν δέξιν ἔχει πρὸς τινὰς ἄλλους προφήτας 73, 13 14 δαίμονες . . . οἱ προφήται τῶν μοιραίων κανόνων 53, 27 ὁ ἐν τῷ παντὶ προφήτης . . . ἔστι δὲ καὶ ἐν ἐκάστη ψυχῇ προφήτης τις κτέ. 85, 21 sqq.

προφητικὸς 73, 10 (λόγοι) 79, 3 (ῥήματα) 84, 23 (ἐνέργειαι) 79, 19

προχειρίζεσθαι (βίον) 82, 10 ὅσα προχειρίζεται νοήματα (ψυχῆ) 89, 21 pass. τοῦ προχειρισμένου (βίου) 110, 2

προχειρίσεις ζωῆς 97, 26

πρόχειρος. πρόχειρον εἶναι τοῖς πολλοῖς 17, 7 τὸ πρόχειρον πάθος 98, 12 τὴν πᾶσι πρόχειρον τοῦ Σωκράτους δόξαν 114, 17 ὅσα ἂν μὴ πρόχειρα ποιώμεθα 122, 35 33

πρύμνη. ἀνασθεν ἡμᾶς ὅσον ἐκ πρύμνης διοικεῖν 74, 29

πρυτανεύειν. (Ἐρμῆς) τὸν ἕνα λόγον ἐν πάσαις (ἔραις) πρυτανεύων 31, 8

πρωτεῖον. τὸ πρωτεῖον ἔχειν καὶ μέσον καὶ ἔσχατον 103, 32

πρωτεύειν 15, 21

πρώτος. πρώτη τῶν ἄλλων 105, 11 πρώτος θεὸς τῶν καιρῶν 25, 32 [cf. in Parmen. VI p. 219 (p. 946 Stallb.) τοῖς δὲ καὶ διαίρειν ἔδοξε, καὶ τὸν μὲν πρῶτον θεὸν καιρῶν

ἀποκαλεῖν, τὸν δὲ δεύτερον αἰῶνα κτέ. *Diversus est* πρῶτος θεὸς in Romp. p. 430, 46 Bas.] τὰ πρῶτα τῆς ἐαυτῶν σειρᾶς, opp. ἔσχατα 89, 5 τὸ πρῶτον, opp. ὅλη 135, 4 139, 10 12 τὸ πρῶτον ἀγαθόν, opp. τὸ εἰδητικόν 139, 35 τὴν πρῶτην *a principio* 52, 24 78, 34 [in Alcib. I p. 205 Cr.] — (τὸ μερικόν τοῦ καθόλου) μετέχει πρῶτως 46, 15 ὡς πρῶτως ὅπ' ἐκείνου μεταχόμενον 139, 38

πρώτιστος 26, 25 70, 29 πρώτιστον . . . δεύτερον . . . τρίτον 38, 13 πρώτιστοι, opp. ἔσχατοι 89, 18 τὰ πρώτιστα (τοῦ κόσμου, opp. τὰ ἔσχατα) 127, 8

πρωτουργός. τῶν ἀρχῶν . . . τῶν ἐν τοῖς ἀριθμοῖς πρωτουργῶν 125, 37

πταίειν (πολλὰ τοιαῦτα) 16, 16 (κρητήρια) ἐπταισμένα, opp. ἀπταιστα 77, 35

πτερόεις. οἰσάνων πτεροέντων fr. Ogrh. 117, 8

πτεροῦν. (ψυχαὶ) ἦντι' ἂν ὄσιν ἐπτερωμένα 54, 2

πτηγός. (ἀετός) βασιλεύων τῶν πτηγῶν 103, 5

ζφοῖς πτηνοῖς ἐνόδροις χερσαίοις 113, 1

πτωχεῖα 33, 34

πτῶσις (κλήρου) 79, 9 10 ῥίψεις καὶ πτώσεις θεῶν 94, 14 — *de anima* ἡ ἐν νυκτὶ πτώσις 51, 18 ταῖς πτώσει τῶν ψυχῶν 50, 10 τῇ τελείᾳ πτώσει τῆς ψυχῆς 122, 3 αἱ πᾶσαν ὑπομένουσαι πτώσιν 112, 19 τῆς εἰς φυτὰ μόνα πτώσεως (τὰς ψυχὰς) ἐξαιρεῖν 113, 4 cf. 111, 24 124, 37 — gramm. κατὰ γεντικὴν πτώσιν 60, 17

πυθμῆν ἐπίτριστος (ex Plat.) 34, 30 35, 27 30 τὴν εἰς τὸν πυθμένα τοῦ κόσμου τῶν ψυχῶν ῥύσιν 122, 9

πῦρ. ὅτι οὐ πάντα φθείρει τὸ πῦρ 26, 3 6 ὅτι τὸ θεῖον πῦρ τῷ παρ' ἡμῶν πολέμιον 26, 4 τὸ πῦρ καταναλίσκον πᾶν τὸ προστυχόν 41, 11 (φθείρεται) ὁ ἐκ πυρὸς ἀήρ εἰς πῦρ 87, 11 ἐν τὸ πῦρ μᾶλλον ἢ τὸ πᾶν κτέ. 131, 28 sq.

πύριος. χθόνιον ἀλλ' οὐ πύριον ὄντα 40, 10 πῶς . . . ἢ (*quomodo . . . nisi*) 109, 31

πωτᾶσθαι περὶ τὸν ἀέρα 117, 18

ῥάβδος (ψυχουλικός) 64, 27 65, 2 6 τὴν ῥάβδον τὴν περὶ τῷ δακτύλῳ κινουμένην μὴ πίπτειν κτέ. 70, 12 (χρυσῆ, ex Hom.) 124, 9

Ῥαδαμάνθυες 100, 31

ῥαθυμεῖν 85, 16

ῥαθυμία 40, 33 85, 16

ῥαστώνη. ῥαστόνης μετέγειν 93, 24 τῆς ἐκεί ῥαστόνης ἐξανίστησιν ἡμᾶς 123, 19
 ῥέζειν. ἄδικα ῥέξαντες fr. Orph. 117, 30
 ῥέπειν. εἰς γένεσιν ῥέπον 34, 5 ἡ φύσις εἰς τὰ μετ' αὐτὴν ῥέπει 50, 24 (ψυχῇ) πρὸς ἕν εἶδος ῥέψασα ζωῆς 76, 10
 ῥεύματα ποταμῶν 63, 14
 ῥῆμα. ῥήματα ἀφίεις ὡσπερ βέλη 72, 37 (προφητικὰ) 84, 23 (μυθικὰ) 80, 21 (τοῦ μύθου) 118, 8 126, 32
 ῥῆσις 118, 6 ἐκ δὴ τῶνδε τῶν ῥήσεων 93, 32
 ῥητός. καὶ τῆς ῥητῆς καὶ τῆς ἀρρήτου πλευρᾶς τῆς διαμέτρου τῆς πεμπάδος 35, 10 12 τὸ ῥητόν 35, 12 ῥητόν, dist. δοξαστόν ἐτ γνωστόν 138, 28
 ῥίζα τῶν ἐπομένων κακῶν 16, 23 τὴν ἀνομιότητα . . . τῆς στάσεως ῥίζαν 41, 9
 ῥίπτειν, ῥιπτεῖν (κλήρους) 94, 6 79, 2 ῥιπτοῦντα 84, 12 τὰ ἅμα ῥιπτούμενα 79, 7 ῥίψαντος 79, 8 ῥιφέντας, ῥιφείσης 94, 7 12 122, 5
 ῥίψις τῶν κλήρων 79, 3 21 80, 22 94, 6 (Πλάτων) ῥίψιν ἐκάλεσαν τὴν εἰς ἡμᾶς μετὰθεσιν ἀπὸ τῶν θεῶν τῆς διαλεκτικῆς 94, 11 ῥίψεις καὶ πτώσεις θεῶν 91, 14
 ῥοή. τὴν ἄστατον ῥοήν 122, 15
 ῥόθιος. τὸ ῥόθιον κύτος ἡμῶν (ex organulo?) 51, 16
 ῥοῖζος (ζωτικὸς τῆς ψυχῆς) 39, 10
 ῥοπή. διὰ τὴν εἰς γένεσιν ῥοπήν 119, 2 ἐκ τῆς πρὸς τὴν ἄλλαν ῥοπής 122, 5 αἰ πρὸς τὰδε γίνονται ῥοπαὶ μᾶλλον ἢ τὰδε 76, 5
 ῥοῦφος 64, 4
 ῥυθμός, conī. ἀρμονία 41, 18 20 ῥυθμοί, dist. ἀρμονίαι 136, 26
 ῥύσις τῶν ἐνύλων 51, 15 τὴν εἰς τὸν πυθμένα τοῦ κόσμου τῶν ψυχῶν ῥύσιν 122, 9 [cf. in Tim. p. 340c; ib. p. 339b et 339d τὴν γενεσιουργὸν φύσιν corr. ῥύσιν, cf. ὁ γενεσιουργὸς ποταμός 339d]
 ῥωμαλέος. σώματα ῥωμαλέα 78, 12
 ῥώμη, opp. ἀσθένεια 83, 28 σωμάτων ῥώμη 83, 5 τὴν τῆς ζωῆς ῥώμη 84, 38
 ῥώμη 107, 21
 σαλεύειν. οὐ ταχθὲν οὐ σαλεύσει τὴν τοῦ ὄλου τάξιν 55, 32
 σαφηνίζειν 70, 29
 σαφής. σαφεστάτως 82, 31
 σέβειν ὅσας ἐξηλλαγμένας 112, 5
 σειρά. πᾶσα χρονικὴ σειρά τοῦ ἐνὸς ἐκείνου θεοῦ ἐξήπται 24, 19 τάξεως δαιμονίας εἰς

τὴν τῆς σελήνης σειράν ἀνηρτημένης 50, 30 ὁ προφήτης καὶ πᾶσα ἡ κατ' αὐτὸν σειρά 51, 2 (δαίμοσιν) ὑπάρχει τὰ πρῶτα μμεισθαι τῆς ἑαυτῶν σειράς ἀνομοίως 89, 5 τῆς Ἀρείκῆς σειράς 89, 7 cf. 12 22 ἡγοῦνται σειράς ἐκάτερος ὄλης (sc. Ἀγαθὸς δαίμων καὶ Ἀγαθὴ τύχη) 91, 16 οὐσης οὖν σειράς ἀπὸ τοῦ αἰῶνος τῆς πάσης . . . ζωῆς . . . μετρητικῆς 95, 28 αἰ ὥραι τῆς σειράς οὐσαι ταύτης 96, 7 πᾶσαν τῶν ὄντων σειράν 112, 15
 Σειρήνες, opp. Μοῦσαι 34, 16 sqq. τὰς τὴν ἀρμονίαν συνεχούσας τοῦ παντός Σειρήνας 54, 26
 σεισμός (ap. Plat.) 51, 17 ὁ σεισμός τῆς τοῦ Ποσειδῶνος δημιουργίας 124, 23 cf. 20 30 πνεύματος κίνησις . . . ὑπὸ γῆς κινουμένου τὸν σεισμόν ἀποτελεῖ 124, 26
 σεληναία περίοδος 20, 26
 σελήνη. μὴν ἐπὶ σελήνης 23, 23 cf. 22, 12 ὁ μηνιαῖος τῆς σελήνης κύκλος ἐνεικονίζεσθαι λέγεται τὸν ἐνιαύσιον τοῦ ἡλίου δρόμον 28, 35 (σελήνη) χορεύει περὶ (ἥλιον) ἀπ' αὐτοῦ κινουμένη καὶ ἐπ' αὐτὸν 29, 13 (τὸν ἥλιον οἶδεν) ὑπὲρ σελήνην εὐθύς 60, 6 ἐπὶ μὲν σελήνης ὥς αὐξούσης μάλιστα τὰς γεννήσεις ἐν ταῖς ἀξηρητικαῖς ἡμέραις 28, 23 σελήνη κακωθεῖσα . . . ἀναλύει τὰ ἔμβρυα 29, 6 τὴν μὲν σπορίμην ὄραν γίνεσθαι εἰς σελήνης τόπον τὸν ἐν ταῖς ἀποκρήσεσι, τὴν δὲ σπορίμην σελήνην εἰς τὴν ὄραν τῆς ἐκτέξεως 29, 15 sqq. τάξεως δαιμονίας . . . εἰς τὴν τῆς σελήνης σειράν ἀνηρτημένης 50, 29 — ὑπὸ σελήνην, opp. ἐν οὐρανῷ 21, 7 8 91, 34 92, 5 37 ἐν τῷ ὑπὸ σελήνην τόπῳ 53, 18 τὴν ὑπὸ σελήνην τάξιν 30, 22 τὰ στοιχεῖα τὰ ὑπὸ σελήνην 112, 17 ὑπὸ σελήνην οὖσαν τὴν ψυχὴν 119, 1 10 ψυχὴν τὴν ἀνωθεν κατιούσαν ἀπὸ τῶν ἄκρων τοῦ ὑπὸ σελήνην 121, 10 εἰ τις ἔστιν ὑπὸ σελήνην δαιμόνων ἢ θεῶν γενεσιουργῶν τάξις 120, 13 — Σελήνη θεα, conī. Ἥλιος: οἱ κληροὶ τούτων ἀπὸ τούτων εὐρίσκονται τῶν θεῶν ἐν ταῖς γενέσεσιν ἡμῶν 91, 25
 σεληνιακός. εἰς τὴν σεληνιακὴν ἀνήρητητα σφαῖραν 69, 10
 σεμνός rhetor. 17, 5 οὐ γὰρ ἐθέλει τὸ σεμνὸν πρόχειρον εἶναι τοῖς πολλοῖς 17, 7 τὸ γὰρ σεμνὸν ὑπὸ τὸ μέγεθος ἔστι 17, 8
 σεμνότης. ἡ ἰδέα τοῦ παντός λόγου σεμνότης ἔστιν 17, 4 τὸ ἀπόκρυφον καὶ ἀνιγματοῦδες τῆς σεμνότητος ἴδιον 17, 6
 σημαίνειν, opp. ποιεῖν 86, 24 87, 4

σημείον. τὴν εἰς ταῦτόν οἶον σημείον τῶν ψυχῶν . . . σύνοδον 66, 9 συναποκαταστάνας εἰς ἕν σημείον . . . οἱ ἀστέρες 70, 14 τοσάυτῃ μοιρῶν ἢ σημείων . . . τῆς περιφορᾶς ἀνατολῆν 71, 2 — τὰ σημεία τὰ περιπατόμενα ταῖς δικασθεῖσαις ψυχαῖς (ex Plat.) 50, 21

σημειοῦν. ἐκ τῶν . . . ἐπὶ τῶν ἑνεαμήνων σεσημειωμένων γενέσεων 32, 18

σηπεδῶν. τοῦ ὕλικοῦ μετῆσχειν ἰοῦ καὶ σηπεδῶνος 38, 33 (κακὸν) ξύλῳ σηπεδῶν (ex Plat.) 48, 6

σήπειν. τὸ σῶμα σαπέν 62, 9

σῆψις. ὁ χρυσὸς ἀδεκτος . . . ἰοῦ καὶ σήψεως 38, 22 σήψεως ἀναπιμπλάμενον 40, 8

σθένης. παντὶ σθένει 58, 20

σῖδηρος 39, 21 24 27 36 40, 1 8

σιδηροῦν γένος (Hesiodi) 38, 19 39, 20 (Platonis) 39, 33

Σ(συφος 67, 31

σκαφίον 137, 23

σκέμμα. τῶν περὶ πολιτείας σκεμμάτων 56, 24

σκευή. πρόπουσαν . . . τὴν ἔξωθεν σκευὴν τοῖς ἔνδον νοεροῖς ἀγάλμασιν 59, 12

σκηνὴ τοῦ μύθου 85, 33

σκήνος. ὡς εἰς τὸ σκῆνος ὄντως τὸ σῶμα τοῦτο σπεύδομεν 122, 11

σκιά. δένδραν σκιὰν ποιεῖν δυναμένον 121, 26

σκιαγραφεῖν. ὧν αἱ γνώσεις ἐσκιαγραφημένοι 78, 26 (νόμοι) ἐσκιαγραφημένοι τινὲς ὄντες 96, 35 (τύπον) οἶον ἐσκιαγραφημένον 109, 37

σκιαγραφία. τυποῦν εἰς τὴν ὁμοίαν τοῖς ζῴοις σκιαγραφίαν 109, 29

σκιδνάται. ἐν τῷ σώματι τῷ σκιδναμένῳ (ex oraculo?) 114, 30

σκληρός 39, 21

σκοπεῖν. σκόπει δὲ εἰς δύναμιν 73, 17

σκοπὸς τοῦ λόγου 16, 26 52, 4 τὸν σκοπὸν τῆς μυθολογίας ταύτης καταδήσει τὸν τελευτάτον 55, 4 ὅστ' εἶναι τὸν πάντα σκοπὸν . . . κἀνταῦθα περὶ πάσης τῆς κοσμικῆς πολιτείας 53, 21 cf. 3 [cf. in Remp. p. 350, 6 53 351, 35 Bas.]

σκορπιζεῖν. (τὸν σκορπίον) ὥσει τότε τῶν σπερμάτων σκορπιζομένων ὀνομασθῆναι 31, 7

σκορπίος. (Κόρη) τὸν σκορπίον ὑφαίνουσα τὸν τὰ μέσα τῆς θύρας εἰληχότα (τῆς μετοπρωτῆς) 31, 4 οἰκίως ἔχει πρὸς τὴν ζυγογονίαν ὁ σκορπίος 31, 6

σκοτεινός. μέλαν τε καὶ σκοτεινόν 39, 22 σκοτεινὸν ἀλλ' οὐ φανόν 40, 10 ὧν . . . τὰ ὀχθήματα ἦν ἔνυλα καὶ σκοτεινά 65, 20

σκότος . . . συμπύπτει 122, 4 ἐν σκότῳ τῆς ζωῆς 122, 12 τὸ τῆς γενέσεως σκότος 123, 25 κατὰ σκότος ex Empedocle 63, 24

σκοτώδης (δλη) 39, 7 τὸ σκοτώδες καὶ ἀφεγγές 51, 19

σμινύη exprl. 137, 22

σός. τὸ σὸν δὴ τοῦτο 109, 19 cf. ἐμός

σοφιστικὴ χάρις 60, 35

σοφός. οἱ σοφοί, opp. οἱ πολλοί 58, 4 — c. acc. τὰ ἀρχικὰ σοφούς 37, 15 κἀν ὡς τὰ ἄλλα πάντα σοφώτατοι 37, 10

σπάνιος. ἦν (αἰσθητῶν) ἀνάγκη σπανίαν εἶναι 18, 4 σπανίως 18, 6 32, 29

σπαραγμός. ὁ διὰ τῶν σπαραγμῶν οἱ μῦθοι δηλοῦσιν 101, 22

σπένδειν. παρὰ τισιν ἔθνεσιν γάλα σπένδεται τοῖς θεοῖς 68, 35

σπέρματα καταβάλλεται εἰς γῆν al. 30, 27 29 37 31, 6 ἄγωνα παρέχεσθαι τὰ σπέρματα ἢ γόνιμα 31, 14 τῶν πέντε πλανητῶν ἕκαστος ἐν ταῖς σποραῖς κακωθεὶς φθείρει τὰ σπέρματα 29, 4 σπέρματα νοημάτων ἀναγεγράφθω 51, 24 σμικρὰ δὲ προσθεῖς τούτοις σπέρματα πρὸς τὴν δόξαν τὴν Πλάτωνος τείνοντα 126, 18

σπορά. διὰ τὴν παρὰ καιρὸν σπορὰν 15, 8 15 τὴν τῆς σπορᾶς διαμαρτίαν 27, 30 (πλανήτης) ἐν ταῖς σποραῖς κακωθεὶς 29, 3 τῆς τῶν ἑνεαμήνων σπορᾶς καὶ . . . τῆς τῶν ἑπταμήνων 32, 20 cf. 29, 21 sqq. ἀπὸ τῆς προσηγομένης συνόδου τῆς σπορᾶς. τὴν μετὰ τὴν σπορὰν σύνοδον sim. 29, 31 sqq. 30, 12 τὰς τῶν ὀχημάτων τῶν ψυχικῶν γενεσιουργοὺς σπορᾶς 51, 20

σπόριμος fwm. σπορίμη (sed 28, 12 ταῖς σπορίμοις θύραις 33, 8 τὰς σπορίμους θύρας) τοῦ σπορίμου καιροῦ 16, 21 ἐν τοῖς σπορίμοις καιροῖς 31, 11 (ἡμέρα) 29, 29 (θῆρα) 27, 15 28, 12 14 21 29, 15 27 34 30, 2 4 32, 10 19 28 33, 8 (σελήνη) 29, 16 17 (τρίγωνον) 30, 9 ταῖς μὲν σπορίμαις τοῦ κόσμου διασχηματῖσαι 27, 17

σπουδάζειν. τριῶν οὖν τούτων ὀφειλότων μάλιστα σπουδάζεσθαι 16, 20

σταθερῶς. ἐν ἑαυτῇ σταθερῶς ἰδρυθείσης 35, 24

στασιάζειν. ἀρχοντες οἱ στασιάζοντες 16, 4 τοῦ κρατοῦντος στασιάζαντος 16, 5

στασιαστικός 15, 25

στάσις (opp. κίνησις) 125, 12 70, 16 —

τὴν ἐναντίαν τῇ προτέρᾳ περιάγουσα κυκλήσει 127, 4
 περιαλήτης 63, 5
 περιάπτειν. σημεῖα τὰ περιεπτόμενα ταῖς δικασθείσαις ψυχαῖς (ex Plat.) 50, 21
 περιβάλλειν. φρουρὰν περιβάλλοντες 62, 28
 περιβάλλουσα δ' αὐτὸν ἡ μήτηρ 63, 7 — med.
 περιβαλλομένων τὰ σχήματα 31, 18
 περιβλήματα (ψυχῶν) 65, 21 (τὰ πνευματικά, ὕλικά τῶν ψυχῶν περιβλήματα) 109, 25 35
 περιβολή. μετὰ τῆς πρεπούσης περιβολῆς καὶ οἰκονομίας 60, 30
 περιγράφειν τὸν λόγον 126, 20 128, 30
 περιδινεῖν. ἕως ἂν περιδινηται 70, 12
 περιέρπειν 63, 16
 περιέρργον (om. ἐστί) 126, 35
 περιέχειν 24, 27 71, 11 19 72, 15 23 (ἀριθμὸν) περιέχοντα τὴν περίοδον 22, 31 33 23, 15 34 (μονὰς) μονοειδῶς πᾶν περιέχουσα τὸ πᾶν 25, 13 οἱ κληροὶ περιέχουσιν οἱ ἕτεροι τοὺς ἑτέρους 70, 26 105, 12 cf. 71, 2 75, 18 τὸ θεῖον φῶς τὸ περιέχον τὴν τοῦ οὐρανοῦ περιφορὰν 120, 27 (πνεύματι) συναλλοιουμένην τοῖς περιέχουσι 97, 33 — pass. οἱ δεῦτεροι (κληροὶ) περιέχονται ἐν τοῖς πρὸ αὐτῶν al. 71, 3 70, 28 105, 17 79, 5 27 81, 22 131, 8
 περιέναι. τὰ περιόντα κύκλῳ 22, 19
 περικόσμιος (δυνάμεις) 33, 20
 περιλαμβάνειν 24, 30 71, 4 39 (ἵνα) τῷ μὲν τὴν γῆν περιλάβῃ τῷ δὲ τὸν οὐρανὸν 34, 39 (ἀριθμὸς) πέρατα καὶ μέσα τῶν ὄλων περιλαβῶν 125, 36 τὴν πανταχόθεν περιλαμβάνουσαν (τὸν νοῦν) ὁμοίως γῶσιν 70, 3 — pass. (ἵνα) πᾶσαι πάντων γενέσεις . . . περιλαμβάνονται ὑπὸ τοῦδε τοῦ παντός 19, 34 (ψυχῇ) ταῖς ἀπὸ τῶν οὐρανίων περιληφθεῖσα ποιήσῃ 120, 30
 περιλάμπειν ὑπὸ τοῦ χρυσοῦ 38, 34
 περιληπτικὸς βίον (κληρὸς) 80, 29 118, 17
 περιοδικός (χρόνος) 66, 7 (ἀριθμὸς) 21, 22 22, 26 (ζωή) 19, 31 110, 16 περιοδικῶς 24, 36
 περίοδος (σελήνης) 22, 12 (ἀπλανῶν) 22, 21 23 ἐκ τῆς ἑτέρας ταῖν περιόδων (i. e. τῆς ἀπλανοῦς καὶ τῆς πλανωμένης) 71, 39 (οὐρανοῦ) 55, 36 (τοῦ παντός) 15, 19 37, 8 (κόσμου) 16, 28 22, 11 41, 1 72, 15 126, 36 (κοσμική) 21, 3 sq. 23 36, 1 38, 3 72, 8 121, 3 127, 9 κατὰ τὴν ἀπὸ τῶν οὐρανίων περιόδων ποιήσιν 94, 9 (χθονία) 50, 27 (ἐναιουσία) 32, 9 (χιλιέτης) 109, 14 24

(γενέσεως) 38, 23 (ἀνθρώπου) 21, 23 (ἀνθρώπων) 23, 34 (ἀνθρωπεία) 25, 7 33, 24 (θεία) 25, 4 (29) 125, 35 (τοῦ θεοῦ σώματος) 70, 10 (τοῦ θεοῦ γεννητοῦ) 72, 4 sqq. 9 (εἰμαρμέναι) 20, 10 (κυκλικαί) 20, 22 ἔπονται ταῖς κυριωτέρας περιόδοις αἱ ἀκυρότεραι (ex Aristot.) 20, 23 τῷ μὲν σεληνιαία περίοδος τῷ δὲ χρονία τῷ δὲ ἄλλη τις ἡ ἀφανῆς ἡμῖν ἡ ἐμφανῆς. πᾶν γὰρ κύκλῳ κινούμενον περίοδον ἔχει 20, 26 κατὰ τὰς ἰδίαις περιόδους τὰς τε ψυχικὰς καὶ τὰς σωματικὰς 23, 25 τὴν ταύτου καὶ ὁμοίου καὶ νοεροῦ τῆς ζωῆς εἶδους περίοδον 38, 29 γενεσιουργὸν ἀποτελεῖ τὴν ἑλὴν ἡμῶν περίοδον ἀντί νοεράς 25, 27 τῶν τε κολαστικῶν καὶ τῶν γενεσιουργῶν περιόδων 50, 29 αἱ περίοδοι τῶν ψυχῶν 57, 23 72, 12 sq. 73, 37 38 συζυγοῦσάν ποτε ἀπὸ γενέσεως εἰς γένεσιν περίοδον 26, 19 73, 37 ὁ ἀριθμὸς τοῦ χρόνου τῶν ὀκτῶ περιόδων ὁ αὐτὸς ἀεὶ 72, 7 ἡ ψυχὴ πλείσιν ὑποκατακλίνεται περιόδοις 119, 26 3 120, 13 (ψυχῇ) εἰς τὸ ἑξαχτον προῖουσα τῶν περιόδων 120, 29 ἐν περιόδοις προτέρας 107, 24 ἀρχὴ ἄλλης περιόδου 70, 15 (ex Plat.) 73, 32 ἀφετηρία τῆς ἑξῆς περιόδου 70, 16 περιόδου συμπλήρωσιν 17, 32 τῶν περιόδων τουαύτη συνετέθησαν ἀρχὴν ἐπαγωγή τῇ ἀρίστη πολιτείᾳ λύσεως 15, 17 18 18, 3 περίοδοι τινες ποιοῦσιν εὐγονίας καὶ δυσγονίας 20, 9 27, 4 ἐν τισιν χρόνων περιόδοις μείζουσιν ἢ ἐλάττωσιν 96, 1 τὰς περιόδοις μετρούμενά τισιν 96, 6 δια μακρῶν περιόδων 18, 17 κατὰ δὴ τινος περιόδου, κατὰ περιόδους οἰκείας al. 116, 15 96, 9 110, 4 32, 1 72, 6
 περιουσία 93, 36
 περιουχία (πλειόνων ἐνὸς βίον) 70, 24
 περιπέτεια. κατὰ διαφόρους περιπετείας 81, 6
 περιπετεῖς γίγνεται τρεῖς ὄντως κακοῖς (ψυχῇ) 78, 9
 περιποιεῖν (εὐκολίαν, τληπάθειαν) 93, 28
 περιπτύσσειν med. *circumplecti* περιπτύσσεται πανταχόθεν αὐτό 70, 7
 περιρρεῖν. (ἀήρ) ὁ περιρρῶν τὴν γῆν 122, 13
 περιρρῶν. (ψυχῇ) περιρρῶμενην ὑπὸ τῶν παθῶν 122, 28
 περιστρέφειν. τὰ κλωθόμενα περιστρέφεται πως ἑαυτοῖς 119, 12
 περιστροφή, conl. στρέψεις 119, 17 (ψυχῶν) 92, 5
 περιτευχίζειν. τὸν παρὺν τοῦτον περιτευχισάμεναι δεσμόν. 79, 35

περιτροπή 20, 26 28 21, 2 5 τὰς περιτροπὰς τῶν ὄρων 30, 23
 περιττός, opp. ἄρτιος 30, 20 132, 15 τίκτουσι περιττοὺς οἱ περιττοὶ 26, 17 (ὁ ἐννέα) ἐκ τοῦ πρώτου περιττοῦ καὶ τελείου τετραγώνου ὄν 41, 26 — *supervacaneus* 58, 5 περιττόν (om. ἐστὶ) 126, 21
 περιφέρεια (math.) 70, 6
 περιφέρειν. πᾶν τὸ δεικνύμενον καὶ περιφερόμενον 21, 8
 περίφοβος. πρὸς θάνατον περιφόβους ἀποτελῶν 58, 77
 περιφορά 33, 4 79, 32 (τοῦ ἀτράκτου) 72, 29 (τοῦ οὐρανοῦ) 19, 36 80, 25 120, 27 δι' ἑλθῆς τῆς τῶν οὐρανῶν περιφοράς 50, 31 περιφοραὶ 55, 9 70, 32 (τῶν οὐρανίων) 53, 6 (οὐράνιοι, opp. χθόνιοι) *57, 23 79, 3 (κοσμικά) 81, 22 νοῦ εἰκῶν ἢ περιφορά (ex Plat.) 69, 27 τὰς τῶν κινήσεων περιφοράς εἶτε ἐπταμήνους εἶτε ἐνεναμήνους 32, 10 οὐκ εὐτυχῆ τὴν ἐπικλωθεμένην ἔχουσι περιφοράν 36, 5 cf. 71, 2 τῆς περιφοράς τοὺς κλήρους νεμούσης 71, 31
 περιχαρής 63, 9
 περιωπή. ἔτι μείζονος ἐμοὶ δοκεῖ δεῖσθαι καὶ θεῶν ὄντως ἡγεμόνων δεομένης περιωπῆς 52, 16 [in Remp. p. 408, 32 Bas.; in Cratyl. p. 68]
 Πέρσης (Ζωροάστρης) 60, 13
 πέτεσθαι 103, 5
 πηγῆ. παγὰν ἀνάου φύσεως (vers. Pythag.) 34, 35
 πηδᾶν ἀπ' ἄλλων εἰς ἄλλα 73, 4
 πηρὸς γενόμενος (Θαμύρας) 101, 15 102, 15 (δαμόνιον, ex oraculo) 115, 30
 πιεζεῖν. πιεζεῖν *premere argumentum* vsi ἀπὸ τούτου ἀνελέγχατος πιεζοῦντα 56, 26 ἴν' οὖν καὶ τοῦτο πιεσώμεν 96, 13 συμπεράσματα τῶν ἐκεῖ πεπιεσμένων 98, 3
 πιθηκόμορφος 104, 11
 πίθηκος. ἐνδύεσθαι πίθηκον (Θεραίου ψυχῆ ap. Plat.) 99, 1 2 104, 6 sqq. 27
 πικρός. τῶν πικροτάτων δεσποτῶν 77, 4
 πίπτειν. ἐντὸς πεσεῖται ὁ ἀριθμὸς τῆς . . . συνόδου 30, 1 τὸν κληρὸν μὴ ἐν τοῖς ἐσχάτοις πίπτειν (ex Plat.) 93, 14 94, 5 26 τοὺς ῥιφέντας κλήρους πίπτειν εἰς τὰς . . . ψυχὰς 94, 7 — ψυχῆ πεσοῦσα εἰς γένεσιν 121, 1 68, 35 πεσεῖν, πεπτακέναι θε anima 74, 30 112, 19 20 124, 38 125, 1 τὰς πιπτούσας ἐπ' ἔσχατον 112, 24 ψυχὰς πίπτουσαι εἰς ζῆα, εἰς ἀλογίαν 97, 8 100, 27 102, 1 111, 16 23

πιστός *fide dignus* 105, 18
 πιστοῦσθαι med. γνώριμα ποιεῖ καὶ πιστοῦται 43, 29
 πλανᾶν. πλανώμενοι (sc. ἀστέρες, dist. ἀπλανεῖς) 32, 2 119, 29 sqq. τὰς τῶν πλανωμένων ἔσται δέον ἐν ταῖς σπορμαῖς ἄραις κατανοεῖν κινήσεις 28, 14 25 ἐν τοῖς πλανωμένοις τοὺς πέντε διεῖλεν ἀπὸ τῶν δύο φωστήρων 69, 14 διὰ τῶν πλανωμένων κύκλων 119, 22 — ἢ πλανωμένη (sc. σφαῖρα, opp. ἀπλανῆς) 51, 1 71, 35
 πλάνητες. (στοιχείων) οἰκείων τοῖς πλάνησι 32, 24 συνδιήρηται τὰ ἐπτά φωνήεντα τοῖς ἐπτά πλάνησι 32, 35
 πλανῆται. ὅτι τῶν πέντε πλανητῶν ἕκαστος ἐν ταῖς σποραῖς κακωθεὶς φθείρει τὰ σπέρματα 29, 3 sqq. (στοιχεῖα) ποῖα τῖσιν οικεῖα τῶν ζῳδίων ἢ τῶν πλανητῶν 32, 34 τὸν ἡλιον μέσον οἶδε τῶν πλανητῶν 60, 8 69, 1 sqq. (ἢ τετρας) τῶν πλανητῶν ἐκάστη τὰ κινήσεις ἄρισεν 69, 19
 *πλάξ. ὑπὸ πλάκα Κωκυτοῖο fr. Orph. 117, 31
 πλάσμα. διὰ τῶν αἰσχροῦν καὶ ἀθέσμων πλασμάτων 58, 15 μυθικά πλάσματα 56, 25 82, 31 cf. 58, 23 ἠθικά πλάσματα 61, 3 τοσοῦτον πέλαιος πλασμάτων 100, 11 cf. 20 102, 28
 πλασματώδης 75, 4 οἱ μῦθοι λέγουσιν μὴ ὄντα πλασματώδεις ὄντες 126, 11 τὸ πλασματώδες 58, 21 36 τὸ κατὰ μὲν τὸ ἔσω πλασματώδες, κατὰ δὲ τὸ ἔσω νοερόν 59, 4
 πλάτος. κατὰ πλάτος 69, 20
 πλάττειν. τῶν ἀπὸ τοῦ ἐπιτρίτου πυθμένος πλασθέντων 34, 30 (ποιητάς) φρικτὰ πλάσαντας 57, 32 τὸ μυθώδες πᾶν ὅσον πέπλασται μόνον 59, 1 τοῦ Πλάτωνος τὰ τοιαῦτα πλαττοντος μὲν οὐδαμῶς 60, 28
 πλατύνειν. τὰ λόγια παρακελεύεται πλατύνειν ἡμῖν διὰ τῆς ἀπολύτου ζωῆς αὐτοῦ, ἀλλὰ μὴ ἀποστενοῦν 121, 32
 πλατύς. πλατεῖα τῶν ἀνοσθεν ἀγαθῶν ὑποδοχὴ 121, 31
 Πλατωνικός. ὅτι ἐκεῖνο Πλατωνικόν ἐστὶ 111, 33
 πλέγμα τῆς μιᾶς τοῦ παντὸς τοῦδε πολιτείας 54, 21
 πλέκειν. συνημμένον πλέκων 58, 19 τετραχῶς πλεκόμενα 81, 17
 πλεονάζειν τοῖς ἀμεινοσιν ἀριθμοῖς ἢ τοῖς χείροσι 27, 16 πάθος πλεονάζον εἰς ἀλογίαν ἀπέωσεν 102, 10 (ζῳῆν) πλεονάζουσαν κατὰ τὸν θυμὸν 102, 32

πλεονάκις 80, 2
 πλεονέκτημα. ἡ σωματῶν ἢ τῶν ἐκτός
 πλεονεκτήματα ἢ ἐλαττώματα 83, 17
 πλεονεξίαι, opp. ἐλαττώσεις 83, 7
 πλευρά (τοῦ σπορίμου τριγώνου) 30, 9 τῆς
 βῆτης καὶ τῆς ἀρρήτου πλευρᾶς τῆς δια-
 μέτρου 35, 10 12 ἐξ ἀνομοίων πλευρῶν 26, 22
 πλῆγῃ 62, 5 16 17 πληγῇ νεμόμενα (Hera-
 clitum) 24, 34
 * πλῆθειν. ὑπὸ τῶν πληθόντων ἐν τῷ τότε
 παθῶν 122, 29
 πλῆθος. διάφορα πλήθει χρόνου 20, 30 τὸν
 τῶν θεῶν περιόδων ἀριθμὸν οὐχὶ πλήθος
 ἐννοοῦμεν 25, 5 πλῆθος λόγων ἔχουσα ποι-
 κίλον 33, 41 ἐλάχιστον πλήθος 75, 28 εἶναι
 τὰς ψυχὰς τῷ πλήθει πεπερασμένας 116,
 22 πᾶν ἀίδιον πλήθος εἶναι πεπερασμένον
 116, 26
 πλῆθύνειν. τὴν πεπληθυσμένην καὶ διηρη-
 μένην ἐν τῇ γενέσει ζωῆν 125, 5 [cf. in
 Parmen. VI p. 217]
 πλῆμμελεια 100, 3
 πλῆμμελεῖν. σμικρὸν τι περὶ τὸ ὄνομα
 πλῆμμελοῦντας 60, 19
 πλήρης. λόγων πλήρῃσιν ἀσωμάτων καὶ
 νοερῶν 58, 29 δειμάτων θεῶν πλήρῃς γιγνο-
 μένους 59, 18
 πληροῦν. ὦν δὴ καὶ τὰ ἱερά πεπληρωθῆαι
 58, 26
 πλῆσμονή 73, 18
 πλῆττειν. ἡ γλῶσσα τὸν ἀπὸ τοῦ πνεύμονος
 ἀέρα πλήττουσα 68, 4
 πλούτος καὶ πενία 82, 20 83, 9 13 26 107, 3
 πλούτοι 78, 12 83, 3 35 106, 32 πλούτοις
 καὶ πενίαις (ex Plat.) 82, 14
 πλωτήρ 120, 33
 πνεῦμα. πνεύματος κινήσις . . . σύμβολον τῆς
 τοῦ ψυχικοῦ πνεύματος κινήσεως 124, 25 27
 (τῶν ψυχῶν) τὸ πνεῦμα τὸ ἑαυτῶν τυπουσῶν
 εἰς τὴν ὁμοίαν τοῖς ζῴοις σκιαγραφίαν 109,
 29 30 τὴν εἰς τὸ πνεῦμα παραδοχὴν 123, 1
 βαρύτερον τὸ πνεῦμα ποιοῦντας 123, 3 οἱ
 πνεύματι τὴν ψυχὴν ἐοικέναι φάσκοντες
 συναλλοιουμένην τοῖς περιέγουσι καὶ συσχη-
 ματιζομένην 97, 32 τοῦ κοσμικοῦ πνεύματος
 121, 35
 πνευματικός (ψυχῶν περιβλήματα) 109, 24
 (δῆγμα ψυχῶν) 122, 37
 πνεύμων. τὸν ἀπὸ τοῦ πνεύμονος ἀέρα 68, 3
 πνίγειν. οἱ πνιγόμενοι 121, 34
 πνιγμός. πνιγμὸν ἔρωτος ἀληθοῦς ἐφελκο-
 μένους 121, 33
 πνίγος (ex Plat.) 121, 29 sq.

πνοή. ἀνέμοιο πνοῆσιν fr. Orph. 117, 12
 Πόδαργος (ex Hom.) 138, 5
 ποδηγεῖν. (δαίμων) ποδηγεῖ τὴν ἐλομένην
 αὐτὸν ψυχὴν 120, 5
 πόθος. γλυκερὸς πόθος ex oraculo 65, 15
 πόθος τοῦ ἐνός 41, 17
 ποιεῖν, opp. πάσχειν 90, 17 opp. σημαίνειν
 (παῖδων βρῶσιν, κινήσεις) 86, 26 87, 4 —
 τὸν διηγουόμενον ἐποίησεν . . . πρόσωπον με-
 ρικόν 56, 17 (Ὀμηρον) ποιῆσαι τινὰς τῶν
 τυράνων καταζόμενους (ex Plat.) 56, 19 —
 τῶν κοσμικῶν περιόδων . . . ποιουσῶν ἄλλων
 ἄλλα εἰς (τὴν ψυχὴν) 121, 3 — med. ὅσα ἂν
 μὴ πρόχειρα ποιώμεθα 122, 35
 ποίησις. κατὰ τὴν εἰμαρμένην ποιῆσιν 25, 29
 τὴν ἀπὸ τῶν εἰμαρμένων κινήσεων ποιῆσιν 31,
 32 κατὰ τὴν ἀπὸ τῶν οὐρανίων περιόδων ποιῆσιν
 94, 9 ταῖς ἀπὸ τῶν οὐρανίων . . . ποιήσεις
 120, 30 τῶν κοσμικῶν περιόδων τῆς ποιήσεως
 ἐξήρηται (ψυχῇ) 121, 3 τῆς εἰς τὸ κάτω
 ποιήσεως τῶν ἀνωτέρων 94, 13 τῶν ὄλων
 ταῖς ὡς εἰς μέρη ποιήσεσι διεγειρόντων
 76, 3 τὰς νοήσεις τῶν χρεϊτόνων ἡμῶν
 ποιήσεις τινὰς εἶναι 78, 39 sq. τῆς μοιραίας
 δεῖται ποιήσεως 57, 18 ταῖς Μοιρῶν ποι-
 ῆσειν 119, 1 cf. 118, 28 119, 17 τῆς Διῶ
 ποιήσεως (syn. δημιουργίας) 124, 23 μείζονα
 τῶν ποιήσεων 83, 33 — i. q. ποιητικῆ 61, 4
 τὴν Ὀμήρου ποιῆσιν 56, 19 ἡ ποιῆσις τῆς
 δίκης 56, 21
 ποιητής. τρεῖς ποιηταὶ κλίνης 46, 18 πᾶς
 ποιητῆς μιμητής 46, 38 sqq. τῶν ποιητῶν
 οὐδεὶς . . . πολιτικός ἐστίν 47, 11 πᾶς ποι-
 ητῆς οὕτε ἐπιστήμων ἐστίν ἐκείνων ὦν μι-
 μεῖται οὕτε ὀρθοδοξαστικός 47, 13 sqq.
 μυθολογῶν ὡς ποιητῆς, ἀλλ' οὐκ ἀποδει-
 κνὺς ὡς ἐπιστήμων 57, 30 ἐλοιδόρησε τοὺς
 ποιητάς (Plato) 57, 31 100, 14 cf. Index
 auctorum v. Homerus
 ποιητικὸς τρόπος, opp. πολιτικός 61, 22
 (γένος) 41, 5 (μῦθοι) 59, 13 (χάρσις) 61, 3 —
 πᾶσα ποιητικὴ μιμητικὴ τίς ἐστίν 46, 37
 sqq. 45, 3 47, 33 λάβη τῶν ἀκουόντων ἐστίν
 ἡ ποιητικὴ 47, 26 sqq.
 ποικίλα. τῆς ἐνταῦθα ποικιλίας 68, 10 τὴν
 ἀπέραντον ποικιλίαν . . . τῶν βίων 82, 35
 τῇ ποικιλίᾳ τῶν ἀγαθῶν 123, 22
 ποικίλος (πλήθος λόγων) 33, 41 (τρόπος τῆς
 διαλέξεως) 68, 1 (ἀηδόνων φωναί) 101, 18
 (παθήματα) 52, 21 (αἱ μετὰ σωματῶν πολι-
 τεῖαι) 53, 20 (τῆς ζωῆς διέξοδοι) 51, 11
 (αἰρέσεις) 112, 25 29 (μεταβάσεις ἀπ' ἀλλήλων
 εἰς ἀλλήλας) 66, 5

ποιναίος. δαιμόνων . . . ποιναίων κινήσεις 89, 4 ποινάως, opp. θείως 89, 7
 ποιός. διὰ ποιᾶς κινήσεως 68, 5 ἀπὸ τῆς ποιᾶς ζωῆς τῶν ψυχῶν 24, 28 τοῦ ποιοῦ τοῦ κατὰ τοὺς βίους 104, 4 τῆς γενέσεως τοῦ ποιοῦ τινος (ex Plat.) 128, 11 τὸ ποιοῦν τῆς ζωῆς 128, 15 τοῦ ποιοῦν τινα γίνεσθαι (τὴν ψυχὴν) 107, 15
 ποιότης 25, 6
 πολεμικός 104, 25 (ἀνὴρ) 61, 12 (ἐνέργειαι) 39, 6
 πολέμιος. τὸ θεῖον πῦρ τῷ παρ' ἡμῖν πολέμιον 26, 4
 πόλεμος 56, 27 (αἱ ψυχαὶ) τὸν ἐν γενέσει πόλεμον μεταχειριζόμεναί 56, 28
 ποιοῦχος (i. e. Minerva) 73, 20
 πόλις. τῆς ἀρίστης πόλεως 37, 31 τὴν ἀδικον πόλιν 135, 9 ἐν ταῖς εὐνομουμέναις πόλεσιν 129, 16 πῶς τοῦτο δυνατὸν τὸ μίαν εἶναι τὴν πόλιν (contra Aristotelem) 130, 2 sqq. ἡ πόλις αὐταρκέστερον ἐνὸς μᾶλλον (contra Aristot.) 131, 20 cf. 130, 32 sqq. τὸν τῆς πόλεως βίον 133, 14
 πολιτεία 129, 7 8 130, 8 ἐν ταῖς εὐνομουμέναις πολιτείαις 134 fr. 1 (ἡ Πλάτωνος) 129, 4 (ἡ ἀρίστη) 15, 17 16, 27 36, 6 37, 3 40, 39 41, 13 53, 12 16 54, 10 108, 23 πῶς . . . ἡ πολιτεία λυθῆσεται 16, 5 λύσις τῆς πολιτείας sim. 16 sqq. passim. 27, 20 28 36, 17 40, 29 39 τῶν τριῶν πολιτειῶν εἰς τὰς τρεῖς δημουργίας ἀναφερομένων 17, 14 ὁ Πλάτων περὶ τῆς πρώτης διδάσκων πολιτείας 17, 19 ἡ παρ' ἡμῖν πολιτεία, ἥδε ἡ πολιτεία, opp. τὸ πᾶν, ὁ κόσμος 16, 37 17, 21 28 τὴν ἐν οὐρανῷ πᾶσαν πολιτείαν παράδειγμα τῆς ἀρίστης οὖσαν 53, 16 108, 22 τὸ παράδειγμα τῆς Σωκρατικῆς πολιτείας ἐν τῷ κόσμῳ 54, 5 55, 4 τῆς πολιτείας εἰλητῆς τὸ εἶδος ἐν τῷ παντὶ προὔπάρχον 54, 8 ἡ ἐν τῷ κόσμῳ, κοσμική, τοῦ κόσμου πολιτεία 53, 22 25 54, 17 96, 29 τῆς μιᾶς τοῦ παντὸς τοῦδε πολιτείας 54, 20 (ὁ δαίμων) κυβερνῶν πᾶσαν ἡμῶν τὴν ἐν τῇ γενέσει πολιτείαν 51, 5 ὁ τὴν ἐν αὐτῷ πολιτείαν κατακοσμήσας 52, 27 [cf. in Romp. p. 351, 25 17 36 Bas.]; ib. πολιτεία ψυχῆς 351, 14 50] τὰ παντοίας πολιτείας . . . τῶν ἐν γενέσει ψυχῶν ἀντίστροφα 53, 14 αἱ μετὰ σωματῶν πολιτεῖαι ποικίλαι 53, 20 — ἐν τεταγμένῃ πολιτείᾳ βεβιωκέναι (ex Plat.) 108, 15 22 28 109, 2 ἀπὸ τεταγμένης παρ' ἀνθρώποις πολιτείας εἰς τὴν ἐν τῷ κόσμῳ τεταγμένην πολιτείαν 108, 16 πολιτείας ἀνθρωπίνης

τεταγμένης 108, 32 cf. 109, 2 3 17, 21 ἐν πολιτείᾳ χρηστοῦ βεβιωκέναι 86, 28 91, 30
 πολιτικός. πᾶς πολιτικός ἀπεικονίζεσθαι βούλεται τινα δημιουργόν 17, 15 23 συγγεθόντων τῶν πολιτικῶν γενῶν 15, 25 πολιτικά γένη καὶ ἡμέρα (μέλισσαι καὶ μύρμηκες, ex Plat.) 106, 16 (νόμοι, opp. φυσικοί) 96, 20 (ἐνέργεια) 37, 36 τῶν ποιητῶν οὐδεὶς πολιτικός ἐστίν 47, 11 τὸν πολιτικὸν τρόπον, opp. ποιητικόν 61, 22 (τὸ εἶδος τῶν Πλατωνικῶν μύθων) πολιτικόν τε καὶ παιδευτικόν 82, 32 πολιτικῶς, opp. τὸν θεωρητικώτερον τρόπον καὶ μυθικῶς 54, 10
 πολλαπλάσιος 22, 19 οἱ τῆς ὁμοιότητος ὄντες ἐπιμόριοι καὶ πολλαπλάσιοι (λόγου) 41, 20
 πολλοστός. ἐν τοῖς πολλοστοῖς ἀπ' ἐκείνων 16, 6 24, 8
 πόλοι 50, 34
 πολυειδής (τρόποι) 45, 8 (βίοι) 76, 29 80, 36 πολυειδέστερας ζωᾶς 38, 19
 πολυκίνητος 68, 7
 Πολύκριτος ἐπιφανέστατος Αἰτωλῶν καὶ αἰτωλαρχίας τυχῶν 63, 17
 πολύμορφος 109, 33
 πολυπραγμοσύνη. τῶν ἀνθρωπίνων ἐξήρηται πολυπραγμοσύνη 38, 27
 πολὺς. (ἀριθμὸς) εἰς καὶ πολὺς ὢν 23, 37 — ὁ πολὺς 34, 19 [cf. Hermias in Phaedr. p. 146 ὁ ἐμπαθής καὶ ὁ πολὺς ἀνθρώπος] οἱ πολλοί, opp. οἱ ἐπιεικεῖς καὶ μέσοι 47, 29 opp. οἱ σοφοί 58, 4 αἱ πολλαὶ ψυχαὶ 83, 5 κατὰ τὸ πολὺ 74, 1
 ἐν τοῖς πλείονα τὴν ζωὴν ἔχουσι καὶ ἐλευθερωτέραν 20, 19 ἔχει δ' ἄν τι πλεόν . . . πρὸς ἐνδειξιν 61, 15 μὴ πρὸς τὸ πλεόν βλέποντα τῶν ἄλλων 83, 22 κατὰ τὸ πλείστον 39, 29
 πολυσύνθετος 41, 21
 πολυσχιδής 41, 21
 πόμα τοῦ ποταμοῦ τῆς Αἰθῆς 125, 27
 πόνος. τῶν ἐπὶ τῇ πληγῇ πόνων 62, 17 αἱ ὑπὸ γῆν ἐν πόνοις γενόμεναί 93, 6
 πόντος. εἰς τὸν ἀνομοιότητος πόντον ἐκπεσεῖν 35, 7
 πορεία. ἡ χιλιετής ὑπὸ γῆς πορεία 50, 27 χιλιεστῆς οὕσης πορείας 110, 8 εἰ πρὸς τὴν πορείαν ἔκαμον 66, 15 *τὰ κατὰ πορείαν ἰδὼν 61, 14 τῆς εἰς ἀλογα ζῆνα πορείας 102, 13 πορεύεσθαι. πάντα πορεύεσθαι τινα κύκλον 87, 9
 πορευτικός. τῷ μονίμῳ καὶ πορευτικῷ (τὰ φυτὰ διέστησε τῶν ζῴων) 20, 5

πόρισμα 49, 12
 ποριστής. ἄνθρωποις τοῖς τῶν παθῶν πορισταῖς 77, 6
 πορρωτάτω ταῦτα τῶν οὐρανίων ζῴων 108, 24 εἰς τὰ πορρωτάτω τῆς ἀνθρωπίνης ἐξολισθάνειν ζωῆς 113, 7
 Ποσειδῶν. τὰς Διὸς ἅμα καὶ Ποσειδῶνος... δημιουργίας 51, 17 124, 22 24 Ποσειδῶνα τὸν τοῦ γενητοῦ παντὸς . . . ὑποστάτην 137, 8
 Ποσειδῶνιος. Δίῳιν τινῶν καὶ Ποσειδωνίων ἐνεργειῶν 124, 20
 πόσις τοῦ ληθίου ὕδατος 123, 37 122, 38 τῆς πόσεως τῆς ἐκ τοῦ Ἀμέλιτος 125, 21
 ποσόσ. κατὰ τὸ ποσόν 25, 7
 πόστος ἐλαχεν 79, 29
 ποταμὸς τῆς Λήθης (Plat.) 51, 15 125, 27 126, 3 5 ὁ Ἀμέλις ποταμὸς (Plat.) 122, 12 cf. 15 21 sq.
 ποτᾶσθαι. πεπότῃται ἐτάσιον fr. Orph. 117, 11
 πούσ. παρὰ πόδας τυγχάνοντα τῆς Δίτης 89, 1
 πράγμα. τοῖς πράγμασι, ὧν προηγουμένην δεῖ ποιεῖσθαι τὴν θεωρίαν 52, 7 ἔοικε τὰ πράγματα τοῖς λόγοις συμβαίνειν 112, 14 ὁ τῶν πραγμάτων διδάσκαλος 56, 10
 πραγματεία *usus et tractatio* (τῆς αἰσθήσεως) πραγματείας πολλῆς δεομένης 16, 15 — *disruptatio* ἐν τῇδε τῇ πραγματείᾳ sim. (i. e. Platonis de Republica) 53, 12 57, 31 100, 13 111, 33
 πραγματεύεσθαι. τὸν περὶ τῶν τοιῶνδε λόγων πραγματευόμενον 52, 17
 πρακτικὸς (ζωή) 39, 12
 πράξις. ἐν ταῖς πράξεσι 39, 14 τῶν μεγάλων κακῶν αἱ πράξεις 89, 28
 προάγειν (εἰς βίον ψυχᾶς) 74, 10 εἰς πολυειδεστέρας ζωὰς τὴν τομὴν προάγων 38, 20 ἀπ' αὐτῆς προάγεται τῆς φρονήσεως 43, 21
 προαιρεῖσθαι (βίον) 84, 29 118, 21
 προαίρεσις, *dist.* αἵρεσις 82, 4 7 107, 9 τῶν γὰρ ἐναντιῶν ἢ αὐτῇ προαίρεσις 77, 1
 προαιρετικὸς (δύναμις) 128, 16 ἐν ταῖς προαιρετικῶς ζώσαις (ψυχᾶς) 82, 5
 προαποδεικνύειν. δυοῖν τούτοις προαποδειχθέντων 55, 14
 προαποκατάστασις. τῆς ἀπὸ γενέσεως εἰς γένεσιν προαποκαταστάσεως τῶν ψυχῶν 110, 7
 προβάλλειν. (περίοδος) ἀριθμὸν ἄλλον μὲν ἐκείνης ἄλλον δὲ ταύτης (sc. ἁρμονίας) προβάλλουσα 25, 4 ἦν (ζωτῆν) ὁ θατέρου κύκλος προβάλλων 25, 27 (μύθοις) προβέβληται τὸ πλασματώδες 58, 36 *med.* τὸν τῆς αἰτίας

προβεβλημένοι δεσμόν 43, 28 οἱ δικασταὶ τὴν δίκαιότεραν προβέβληται πρόνοιαν τῶν ψυχῶν 57, 3 ὃν ἐνδυσάμενοι προβεβλήμεθα (νοῦν), *dist.* ὃν ἐσμέν 59, 6 [cf. Porphyrius Stobaei I p. 429, 19 Wachsm.]
 πρόβατον fr. Orph. 116, 31
 προβιοτήν, προβιοτὰς αἰτιᾶσθαι 86, 30 88, 35 [cf. Porphyrius Stobaei II p. 168, 25 Wachsm.]
 προβιοῦν. ἐκ προβεβιωμένων 68, 29 κατὰ συνήθειαν τῶν προβεβιωμένων 95, 1 5 πάντων ἐπιλανθάνεσθαι τῶν προβεβιωμένων 122, 26
 πρόβλημα 110, 20 111, 8 112, 30
 προβολή. ὁ ἀναγνωρισμὸς τοῦ μνημονετοῦ προβολή 67, 25 (ζωῆς εἰδῶν) 82, 9 (λόγου) 109, 28 110, 1 123, 32 προβολὰς λόγων 51, 9
 προγιγνώσκειν. πολλὰ περὶ τῶν βίων ἡμῶν προγιγνώσκειν 119, 15
 πρόδρομος οὐσά τις γνῶσις (ἡ ἐμπειρία) 43, 25
 προειπεῖν 64, 14
 προελθεῖν. οὐ γὰρ ἀπὸ τῶν αἰδίων καὶ λογικῶν εἰς τὸ ἀσθενὲς τοῦτο ζῶν καὶ βραχύβιον ἀμέσως ἢ δημιουργία προήλθεν 22, 4 ἵνα καὶ προέλθῃ δι' ὁμοιότητος ἄκρι τοῦ βᾶθους 34, 26 προελθῶν ἀπὸ τετραδὸς εἰς βᾶθος 34, 28 ὁ ἀπὸ τοῦ ἐπιτρίτου πυθμένος προελθῶν ἀριθμὸς sim. 35, 30 41, 28 125, 37 εἰς τὸ ἔσχατον προελθοῦσα τῶν περιόδων 120, 29 cf. προϊένα
 προηγεῖσθαι. τῶν ὅλων προηγουμένων δεῖ τῶν μερῶν 27, 2 προηγείται (φρονήσεως) ἡ ἐμπειρία 43, 25 συνεισαγόμενον τῷ προηγουμένῳ 49, 34 (τῶν πραγμάτων) προηγουμένην δεῖ ποιεῖσθαι τὴν θεωρίαν sim. 52, 7 56, 23 93, 37 προηγούμενοι τῆς οὐσίας ἡμῶν 79, 16 προηγουμένως 21, 6
 πρόθεσις τοῦ μύθου (*syn.* σκοπὸς) 52, 17 23 24 57, 25 [cf. in Romp. p. 350, 1 7 351, 1 Bas.]
 προϊένα. διὰ τοιῶνδε πρόεσιν λόγων 47, 39 τῶν ἀπὸ νοῦ προϊόντων λόγων 106, 25 τετραγωνιζομένη γὰρ ἡ δεκάς εἰς ἑκατοντάδα πρόεσι 33, 37 ἡ ἑκατοντάς . . . προϊοῦσα ἀπὸ τῆς δεκάδος τετραγωνικῶς 35, 16 μένει, πρόεσιν, ἐπιστρέφει 35, 2 4 70, 2 πάντα τὰ προϊόντα, *coni.* πάντα τὰ ἐπιστρέφοντα 41, 15 ἀπὸ τῆς κατὰ νοῦν ἐνεργείας πρόεσιν εἰς τὴν σύμμικτον κατὰ τὸ νοῦν καὶ λόγον ἐνεργεῖαν 38, 30 ἡ μέχρι τῶν καθ' ἕκαστα προϊοῦσα ποιήσις τῆς δίκης 56, 21 τὰς εἰς

τὸ ἔξω προοίουσας (κινήσεις) 90, 29 πρόεισιν δὲ εἰς τὸ ἔσχατον (ψυχῆ) 120, 29 τὰς ποιήσεις (Λαγέσεως) εἰς τὸ πᾶν προοίουσας 118, 28 ἐκ τοῦ ὑψηλοτάτου κύκλου πρόεισιν εἰς ἡμᾶς 119, 9 τὰ ἅμα ῥιπτούμενα πρόεισιν οὕτως εἰς πλῆθος ἀφ' ἑνὸς τοῦ ῥίψαντος 79, 7

προϊστάναι *trans.* παντελῆ τὸν ἀριθμὸν προστησόμενος 20, 1 ἡ τύχη πρόσθετο τὴν ἀποπλήρωσιν 36, 27 ἢν προστησάμενος (πρόθεσιν) 52, 18 τὸν ὄρον τῆς προνοίας ἀκλιτῆ ἐν ταῖς ἑαυτῶν προϊστάνται κρίσεσιν 54, 19 νοῦν ἡγεμόνα προστησάμενος 72, 35 cf. 102, 26 εἶδος ζωῆς, βίους προστήσασθαι 82, 11 95, 4 — *intrans.* προσεσθάναι τοῦ κατ' ἀριθμὸν λόγος τὸν αὐτὸ ἀριθμὸν 23, 18 (Κόρη) τῆς ζωογονίας τῶν μερικῶν πάντων προϊσταμένην 31, 3 αἱ προϊστάμεναι τῆς τάξεως (τοῦ κόσμου) θεαί μονάδες 50, 1 cf. 19 τὴν μίαν θεότητα τὴν προσεσῶσαν τῆς εἰμαρμένης 50, 38 (ἀρμονίας) προσεσῶσι καὶ αἱ Σειρήνες *al.* 34, 18 41, 19 90, 22 91, 4 8 17

προκαλεῖσθαι (αἰρέσεις) 81, 25 προκαλεῖται μειζόνων ἀγαθῶν εἰς ἑαυτὸν παρουσίαν 84, 40 προκαταβάλλειν. τῆς λύσεως προκαταβληθῆναι πάντως ἀρχῆν 27, 32 προκαταβληθῆναι δι' ἀποδείξεων ἀνελέγκτων 55, 20 προκεῖσθαι νεκρῶν ἐν τῇ πατρὶφι προκειμένην οἰκίᾳ 64, 16 σπέρματα νοημάτων . . . προκειμένα τοῖς ἐξεργάσεσθαι βουλομένοις τι 51, 25 τὰ παραδείγματα τῶν βίων πρόκειται (ταῖς ψυχαῖς) 81, 12 24 26 32 cf. 112, 33 τὸ δὴ τῷ Σωκράτει προκειμένον ὄν 43, 10 cf. 37, 14 προκειμένων ἄλλων εἰς ἐξέτασιν 99, 22 τῶν προκειμένων εἰς ζήτησιν 113, 20 τὰ προκειμένα δέξιμάματα, ῥήματα 18, 20 90, 21 ὁ προκειμένος μῦθος 61, 10 124, 18 τὰ προκειμένα 56, 5 60, 29 82, 33 97, 3 προκινεῖν. ἡμῶν ἤδη προκινηθέντων 76, 4 Προκοννήσιος (Ἀριστέας) 63, 2

προλαμβάνειν. τσαῦτα προέληφα περὶ τούτων 99, 21 τοῦτο τὸ ἀξίωμα προῦλαβεν αὐτός 129, 14 (Ἵρφεύς) τὰς Πλατωνικὰς διατάξεις . . . φαίνεται προλαβόν 117, 34 πόσα δεῖ προληφθῆναι τῶν ψυχικῶν κρίσεων 55, 12

προλείπειν. προλίπη φῶς ἡλίου *fr.* Orph. 117, 13

πρόληψις. ταῖς ἀδιαστροφῆς ἡμῶν πρόληψεν περὶ τῶν πραγμάτων 126, 17

προμελετᾶν. τοῖς προμελετηθεῖσιν ἐπιτρέχουμεν 76, 2

Προμηθεύς (*ex Plat.*) 94, 13 ὁ μετρῶν (τὰς περιόδους) εἶτε τις Προμηθεύς κτέ. 24, 17

προμήκης (ἀριθμός) *ex Plat.* 34, 4 12

προνοεῖν *pass.* οὐ τὰ ὅλα προνοεῖται μόνα, ἀλλὰ καὶ τὰ καθ' ἕκαστα 56, 12

προνοητικός (δαμονία τάξις) 38, 23

πρόνοια τῆς πόλεως 37, 20 — *providentia*, *coni.* εἰμαρμένη 46, 7 *dist.* εἰμαρμένη ἐτ τὸ ἐφ' ἡμῖν 126, 20 128, 2 4 9 28 πρόνοια εἶναι 55, 16 19 28 (ὅτι) μία πρόνοια διήκει 55, 8 τοῖς τὴν πρόνοια εἶναι θεμένοις 58, 13 τῆς ἐν τῷ παντὶ προνοίας 56, 31 τῆς προνοίας κἀνταῦθα τὴν δικαιοσύνην διορίζουσης ἀπὸ τῆς ἀδικίας 54, 13 τὸν ὄρον ἀκλιτῆ τῆς προνοίας 54, 18 τοὺς δρους τῆς προνοίας ἢ τῆς δικῆς 54, 33 κατὰ πρόνοιαν καὶ δικήν 55, 33

πρόνοια τῶν θεῶν 33, 18 55, 3 123, 16 τὴν πρόνοιαν τὴν τε δαμονίαν καὶ θεῖαν 45, 6 τῆς δαμονίας προνοίας 51, 3 (ὁ δαίμων) τὴν ἑαυτοῦ πρόνοιαν ἐξάψας τῆς Κλωθοῦς 120, 4 τὰς κατανευμαίνοντας τὴν πρόνοιαν τῆς μητρὸς Θέμιδος 50, 38 οἱ μὲν δικασταὶ τὴν ὀλιγωτέραν προβέβληται πρόνοιαν, οἱ δὲ ὑπηρετοῦντες αὐτοῖς δαίμονες τὴν μερικωτέραν 57, 4 γεννησάι προνοίας ἐξ ἄλλων ἄλλας, ἐκ τῶν ὀλιγωτέρων τὰς μερικωτέρας, ἐκ τῶν θειοτέρων τὰς δαμονιωτέρας 74, 15 — Πρόνοια *dea* προσκαλούμενοι τὴν Πρόνοιαν 31, 31 τῇ τῆς Προνοίας ἐπιστάσῃ 31, 33

προξενεῖν. (αἱ τῶν παρανατελλόντων ἀστέρων δυνάμεις) προξενούσαι πᾶσαν εὐροίαν ἐν ταῖς γενέσεσιν 28, 6 τὴν δικαιοσύνην μεγάλην προξενούσαν ἀγαθὰ 50, 11 ἀγαθῶν ὧν θεοὶ προξενούσιν ἀνθρώποις 59, 24 (οἱ ἱερατικοὶ λόγοι) ταῖς ψυχαῖς τὴν ἀπόλυτον τῶν σωμάτων προξενούντες ἐνέργειαν *al.* 62, 29 92, 11 119, 23 μόνη (φιλοσοφία) προξενεῖ τὴν ἀπαθῆ ζωήν 102, 19

πρόοδος *de numero* (μονὰς) εἰς ἑαυτὴν στραφεῖσα μετὰ τὴν πρόοδόν ἐστιν δεκάς 25, 18 (ἵνα) εἰς ἀρχὴν ἐπιστρέψῃ τῆς πρόοδου 34, 27 τὴν ἐν τούτῳ (τῷ ἀριθμῷ) πρόοδον 35, 9 τὴν δι' ὁμοιότητος πρόοδον 35, 21 ἐν ταῖς (τῆς ἑκατοντάδος) πρόοδοις 35, 18 — πρόοδον δὲ εἰς τὸ ἀλογον εἶδος τῆς ζωῆς βαθυνομένην 35, 13 cf. 34, 37 τρίτην ἀπὸ θεῶν ἔχουσα πρόοδον 33, 40 δεῖ τὸν ἐν ταῖς ζωαῖς λόγον . . . ἀπὸ τοῦ ἐγκαιμένου τῇ οὐσίᾳ τὴν πρόοδον ἔχειν 35, 28 (ἔστιν, ὁ λόγος ἐνδοθεν ἔξω πρόοδος 43, 31

προοίμιον (βιβλίον) 59, 35 εἴρηται ἐν προ-

ομοίως (sc. τοῦ μύθου) 125, 33 ἐν μὲν γε προοίμοις τῆσδε τῆς πραγματείας (i. e. in *parte priore disputationis de Republica*) 57, 31

προπαιδεύειν. τὰς δυνάμεις χωρὶς τῶν ἐνεργειῶν προπαιδεύεσθαι δυνατόν 137, 28

πρὸς. ἢ δὲ ἑβδομηκονταπεντάς ἐστι μὲν πρὸς τῆς ἀλόγου ζωῆς 35, 19 — πρὸς οἷς ἂν ὄντες τυγχάνωμεν 122, 34 — εἰ πρὸς τὴν πορείαν ἔκαμον 66, 15 cf. προσφωνεῖν

προσάγειν. θυσίας τε προσάγοντες τοῖς θεοῖς 31, 30 ἡμεῖς τῷ παντὶ προσηγάγομεν ἡμᾶς αὐτούς 86, 17

προσδεῖσθαι. οὐδὲν τῆς ἀνθρωπίνης προσδεομένην (ψυχῆς) 98, 10

προσδιορισμός 136, 12 13

προσεῖναι? 131, 3 cf. *Addenda*

προσεννοεῖν 23, 16 29, 20 37, 30

προσέχειν *animadvertere* προσεκτεῖν ὅπως εἶπεν 118, 34

προσεχῆς (ἢ φανταστικῆ ψυχῆ) ἄτε τῷ σάματι προσεχῆς 123, 33 προσεχῶς *conspiciuntur* 'unmittelbar' αἱ προσεχῶς (οὐρανὸν) κινουσαί 50, 1 προσεχῶς εἰς τὴν σεληνιακὴν ἀνήρτηται σφαῖραν 69, 10 διασώζεται προσεχῶς 74, 3 προσεχῶς ἐκβάσαν ἀπὸ τῆς κατὰ λόγον (ζωῆς) 103, 18 τὴν προσεχῶς ἐμπνεύσαν (τὸ ἄλογον) ζωὴν 114, 29

προσῆγορος. τὸ μέσον οἰκεῖον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ προσῆγορον 82, 23 ἀλλήλοισι ὄντα προσῆγορα 137, 4

προσθαφαιρέσεις (πλανητῶν) 29, 9 69, 15 προσθεσεις, opp. ἀφαιρέσεις (αστρον.) 28, 25 — *syn.* προσθήκη (πάθους) 100, 29

προσθήκη 91, 14 opp. ἀφαιρέσεις 21, 29 (τοῦ ἄλλοτρίου) 77, 18 διὰ δὲ τινος παθῶν προσθήκας 100, 23

προσιέναι. πῶς ὀφθείσῃ (τῇ 'Ανάγκῃ) προσιέναι δεῖ 120, 18

προσιέσθαι *admittere* 58, 12

προσκαλεῖσθαι. προσκαλούμενοι τὴν Πρόνοιαν τοῖς ἱεροῖς ἔργοις 31, 31

προσκατασκευάζειν ἑαυτοῖς ἀμείνω 71, 26

προσκεῖσθαι. τὸ φιλόνηκον προσκείμενον τῷ ἀνδρικῷ 103, 1 ὁ γὰρ τρόπος πρόσκειται 18, 11 προσκείσθω δὲ ἐκείνο ὅτι... 125, 34

προσλαμβάνειν 38, 33 39, 13 34 72, 10

πρόσληψις χεῖρονος ζωῆς 26, 20

προσοχή. ἐπιστρέφοντα τὰς ψυχὰς εἰς τὴν προσοχὴν καὶ τὴν ἀμείνω ζωὴν 93, 3

προσπαραλαμβάνειν (ἱερουργίαν) 37, 23

προσπεριβάλλεσθαι (τεχνῶν ἢ ἐμπειριῶν ἐπιτήδευσιν) 37, 30

προσπίπτειν. ἢ τῆς αἰσθήσεως ἀθήθεια τῶν προσπιπτόντων (ex Plat.) 123, 28

*προσποιεῖσθαι 61, 10

προσραψιδεῖν. μάτην αὐτὰ προσεραψιδῆσθαι τῷ Σωκράτει 53, 10

προστάτης. πᾶς βίος προστάτην ἔχει δαίμονα 71, 8 cf. 75, 1 προστάτης τῆς περιόδου τῶν ψυχῶν 73, 36 οἱ δαίμονες οἱ προστάται τῆς φύσεως 58, 23

τάξιν ἀγγελικὴν... τῶν ψυχικῶν βίων προστάτιν 51, 3 εἰμαρμένην φως πάσης ἀναλύσεως σωματῶν εἰς σώματα προστάτιν 90, 7 ἢ τύχη τῶν ἀπονεμομένων ἐκ τοῦ παντὸς οὐσα προστάτις 91, 21

προστίθεναί 95, 6 τὰ ὄργανα πάθη ταῖς γνώσεσιν προστίθῃσιν *sima*. 66, 25 23 77, 38 84, 35 τῷ ἐλομένῳ σὺν νῦν ζωῇ προστεθεῖσα σύντονος 84, 30 34 — αστρον. (ἥλιος) προστίθῃσι τῷ φωτὶ 28, 28 ὅσα προστιθέντες οἱ ἀγαθοποιοὶ παρέχουσιν 28, 26

προστυγχάνειν. τὸ πῦρ καταναλίσκον πᾶν τὸ προστυχόν 41, 11

προσφέρειν (Πλάτωνι ἐγκλήματα) 52, 5

πρόσφορος. τὸ πρόσφορον ὄργανον τῇ ἑαυτοῦ δυνάμει ζητοῦντα 83, 21

προσφωνεῖν. πρὸς Κύρον προσφωνῶν 60, 1 [cf. *David proll. in Porphyg. p. 18^b 17 Brand.* πρὸς δὲν καὶ ἐν ἄλλοις αὐτοῦ συγγραμμάσι προσφωνεῖ 60, 1]

προσχηθῆσθαι (αἰσθήσει) 18, 5 (ταῖς ἀκροτάταις τῶν αἰσθήσεων) 102, 23

πρόσω. (ψυχῆς) πρόσω μὲν ἢ γένεσις, ὅπισθεν δὲ τὰ θεῖα 80, 20

πρόσσωπον μερικόν 56, 17

πρότασις *propositio* μερικὴν τινα πρότασιν καθολικῇ (συμπλέκει) 76, 11 αἰτιασόμεθα τὴν ἐτέραν πρότασιν 130, 28 πρότασις μείζων θε ἐλάτταν 136, 12 14 — *enuntiatio* ἐνδεχομένην τὴν πρότασιν ποιῶν 95, 7

προτάττειν. ἀρχοντές εἰσι προτεταγμένοι τῶν ὄλων 55, 7

προτείνειν. ἦν (εὐκαιρίαν) αἱ τοῦ παντὸς περίοδοι προτείνουσι τοῖς ὄραν δυνάμεσι 37, 8 τοῖς ἀδίκτοις (δείματα) προτείνων 58, 18 (αλήθους) προτείνει τὸ πᾶν 70, 31 ὁ ταῦτα διακληρῶν καὶ προτείνων 72, 21 *pass.* 79, 32 83, 4 πολλῶν αὐτῇ προταθέντων 80, 16 αὐτῷ τοιοῦτος προετῆθη βίος 86, 29 οἱ προτείνόμενοι βίοι 84, 38 93, 13 15 106, 33

πρότερος βίος, *syn.* ὁ ἐμπροσθεν βίος, opp. ὁ δεύτερος, ὁ παρῶν 110, 3 10 (20) cf. βίος

προτιθέναι (παραδείγματα βίων) 80, 16 81, 22 84, 13 ὅσοι τοῖς δευτέροις βίοι προτιθενται 105, 13 εἰς λύσιν τῆς προτεθείσης ἀπορίας 110, 23 — *med. c. inf.* τὸ μὲν χωρίζεν ἡμᾶς προτίθεται τῶν δλικῶν εἰδῶων 45, 9 ἀναδιδάξαι προδοθετο 55, 23 ἐξηγεῖσθαι προθέμενος *sim.* 52, 4 53, 15 118, 4 — τεθνάναι δόξας . . . κατὰ τὸν νόμον προὔτέθη 63, 6

προὔπαρχειν. τῆς πολιτείας ὅλης τὸ εἶδος ἐν τῷ παντὶ προὔπαρχον 54, 9 *cf.* 72, 5 προὔπαρχει τὰ τάκτονα τῶν τακτομένων 55, 26 τῶν δδιδίως περιγομένων δεῖ τινα προὔπαρχειν τῆς κυκλήσεως αἰτίαν 24, 14 προὔποκεῖσθαι. τὴν προὔποκειμένην φύσιν 29, 7 ὅλης προὔποκειμένης 43, 27 προὔπομιμνήσκειν. ἐκείνο προὔπομνήσαντες 67, 20 προφαίνειν. διὰ τὰς προφαινομένας δυνάμεις 85, 31 πρόφασις. καθ' ἃς καὶ ἔχει πρόφασιν σωτηρίας (ἢ ψυχῆ) 135, 25 προφήτης (*ap. Plat.*) 71, 10 11 13 72, 20 73, 4 *sqq.* 76, 7 33 78, 34 79, 4 12 81, 10 84, 10 85, 4 20 29 105, 18 106, 22 ὁ δὲ προφήτης . . . τᾶσιν ἀγγελικὴν ἐμφαίνει 51, 1 *cf.* 73, 22 *sq.* 90, 26 118, 25 ἡγεμονικὴν ἀξίαν ἔχει πρὸς τινὰς ἄλλους προφήτας 73, 13 14 δαίμονες . . . οἱ προφήται τῶν μοιραίων κανόνων 53, 27 ὁ ἐν τῷ παντὶ προφήτης . . . ἔστι δὲ καὶ ἐν ἐκάστη ψυχῇ προφήτης τις κτέ. 85, 21 *sqq.*

προφητικός 73, 10 (λόγοι) 79, 3 (ῥήματα) 84, 23 (ἐνέργειαι) 79, 19

προχειρίζεσθαι (βίον) 82, 10 ὅσα προχειρίζεται νοήματα (ψυχῆ) 89, 21 *pass.* τοῦ προχειρισμένου (βίου) 110, 2

προχειρίσεις ζωῆς 97, 26

πρόχειρος. πρόχειρον εἶναι τοῖς πολλοῖς 17, 7 τὸ πρόχειρον πάθος 98, 12 τὴν πᾶσι πρόχειρον τοῦ Σωκράτους δόξαν 114, 17 ὅσα ἂν μὴ πρόχειρα ποιώμεθα 122, 35 33

πρύμνη. ἀνωθεν ἡμᾶς ὅσον ἐκ πρύμνης διοικεῖν 74, 29

πρυτανεύειν. (Ἐρμῆς) τὸν ἕνα λόγον ἐν πάσαις (ἔραις) πρυτανεύων 31, 8

πρωτεῖον. τὸ πρωτεῖον ἔχειν καὶ μέσον καὶ ἔσχατον 103, 32

πρωτεύειν 15, 21

πρῶτος. πρῶτῃ τῶν ἄλλων 105, 11 πρῶτος θεὸς τῶν καιρῶν 25, 32 [*cf. in Parmen. VI p. 219 (p. 946 Stallb.)*] τοῖς δὲ καὶ διαίρειν ἔδοξε, καὶ τὸν μὲν πρῶτον θεὸν καιρῶν

ἀποκαλεῖν, τὸν δὲ δεύτερον αἰῶνα κτέ. *Diversus est* πρῶτος θεὸς *in Romp. p. 430, 46 Bas.*] τὰ πρῶτα τῆς ἐαυτῶν σειρᾶς, *opp.* ἔσχατα 89, 5 τὸ πρῶτον, *opp.* ὅλη 135, 4 139, 10 12 τὸ πρῶτον ἀγαθόν, *opp.* τὸ εἰδητικόν 139, 35 τὴν πρῶτην *a principio* 52, 24 78, 34 [*in Alcib. I p. 205 Cr.*] — (τὸ μερικὸν τοῦ καθόλου) μετέχει πρῶτως 46, 15 ὡς πρῶτως ὅπ' ἐκείνου μεταχόμενον 139, 38

πρῶτιστος 26, 25 70, 29 πρῶτιστον . . . δεύτερον . . . τρίτον 38, 13 πρῶτιστοι, *opp.* ἔσχατοι 89, 18 τὰ πρῶτιστα (τοῦ κόσμου, *opp.* τὰ ἔσχατα) 127, 8

πρωτουργός. τῶν ἀρχῶν . . . τῶν ἐν τοῖς ἀριθμοῖς πρωτουργῶν 125, 37

πταίειν (πολλὰ τοιαῦτα) 16, 16 (κριτήρια) ἐπταισμένα, *opp.* ἀπταιστα 77, 35

πτερόεις. οὐρανῶν πτεροέντων *fr. Ogrh.* 117, 8

πτεροῦν. (ψυχαὶ) ἦνικ' ἂν ὄσον ἐπτερωμένοι 54, 2

πτηγός. (ἀετοὶς) βασιλεύων τῶν πτηνῶν 103, 5

ζφοῖς πτηνοῖς ἐνύδροις χειραῖσι 113, 1

πτωχεῖα 33, 34

πτῶσις (κλήρου) 79, 9 10 ῥίψεις καὶ πτώσεις θεῶν 94, 14 — *de anima* ἢ ἐν νυκτὶ πτώσις 51, 18 ταῖς πτώσει τῶν ψυχῶν 50, 10 τῇ τελέῃ πτώσει τῆς ψυχῆς 122, 3 αἱ πᾶσαν ὑπομένουσαι πτώσιν 112, 19 τῆς εἰς φυτὰ μόνα πτώσεως (τὰς ψυχὰς) ἐξαιρεῖν 113, 4 *cf.* 111, 24 124, 37 — *gramm.* κατὰ γενικὴν πτώσιν 60, 17

πυθμὴν ἐπίτριστον (*ex Plat.*) 34, 30 35, 27 30 τὴν εἰς τὸν πυθμένα τοῦ κόσμου τῶν ψυχῶν ῥύσιν 122, 9

πῦρ. ὅτι οὐ πάντα φθείρει τὸ πῦρ 26, 3 6 ὅτι τὸ θεῖον πῦρ τῷ παρ' ἡμῶν πολέμιον 26, 4 τὸ πῦρ καταναλίσκον πᾶν τὸ προστυχόν 41, 11 (φθείρεται) ὁ ἐκ πυρὸς ἀήρ εἰς πῦρ 87, 11 ἐν τὸ πῦρ μᾶλλον ἢ τὸ πᾶν κτέ. 131, 28 *sq.*

πύριος. χθόνιον ἀλλ' οὐ πύριον ὄντα 40, 10 πῶς . . . ἢ (*quomodo . . . nisi*) 109, 31

πωτᾶσθαι περὶ τὸν ἀέρα 117, 18

ῥάβδος (ψυχουλικός) 64, 27 65, 2 6 τὴν ῥάβδον τὴν περὶ τῷ δακτύλῳ κινουμένην μὴ πίπτειν κτέ. 70, 12 (χρυσῆ, *ex Hom.*) 124, 9

Ῥαδαμάνθυες 100, 31

ῥαθυμεῖν 85, 16

ῥαθυμία 40, 33 85, 16

ῥασιώνη. ῥασιώνης μετέχειν 93, 24 τῆς ἐκεῖ ῥασιώνης ἐξάνιστοις ἡμᾶς 123, 19
 ῥέζειν. ἄδικα βέξαντες fr. Orph. 117, 30
 ῥέπειν. εἰς γένεσιν ῥέπον 34, 5 ἡ φύσις εἰς τὰ μετ' αὐτὴν ῥέπει 50, 24 (ψυχῇ) πρὸς ἕν εἶδος βέψασα ζωῆς 76, 10
 ῥεύματα ποταμῶν 63, 14
 ῥῆμα. ῥήματα ἀφίεις ὥσπερ βέλη 72, 37 (προφητικά) 84, 23 (μυθικά) 80, 21 (τοῦ μύθου) 118, 8 126, 32
 ῥῆσις 118, 6 ἐκ δὴ τῶνδε τῶν ῥήσεων 93, 32
 ῥητός. καὶ τῆς ῥητῆς καὶ τῆς ἀρρήτου πλευρᾶς τῆς διαμέτρου τῆς πεμπάδος 35, 10 12 τὸ ῥητόν 35, 12 ῥητόν, dist. δοξαστόν ἐτ ἴσως 138, 28
 ῥίζα τῶν ἐπομένων κακῶν 16, 23 τὴν ἀνομοιότητα... τῆς στάσεως ῥίζαν 41, 9
 ῥίπτειν, ῥιπτεῖν (κλήρους) 94, 6 79, 2 ῥιπτοῦντα 84, 12 τὰ ἅμα ῥιπτούμενα 79, 7 ῥίψαντος 79, 8 ῥιφέντας, ῥιφείσης 94, 7 12 122, 5
 ῥίψις τῶν κλήρων 79, 3 21 80, 22 94, 6 (Πλάτων) ῥίψιν ἐκάλεσαν τὴν εἰς ἡμᾶς μετὰδοσιν ἀπὸ τῶν θεῶν τῆς διαλεκτικῆς 94, 11 ῥίψις καὶ πτώσεις θεῶν 91, 14
 ῥοή. τὴν ἀστατον ῥοήν 122, 15
 ῥόθιος. τὸ ῥόθιον κύτος ἡμῶν (ex organulo?) 51, 16
 ῥοῖζος (ζωτικὸς τῆς ψυχῆς) 39, 10
 ῥοπή. διὰ τὴν εἰς γένεσιν ῥοπήν 119, 2 ἐκ τῆς πρὸς τὴν ὄλην ῥοπῆς 122, 5 αἱ πρὸς τὰδε γίνονται ῥοπαὶ μᾶλλον ἢ τὰδε 76, 5
 *Ροῦφος 64, 4
 ῥυθμός, conl. ἁρμονία 41, 18 20 ῥυθμοί, dist. ἁρμονία 136, 26
 ῥύσις τῶν ἐνύλων 51, 15 τὴν εἰς τὸν πυθμένα τοῦ κόσμου τῶν ψυχῶν ῥύσιν 122, 9 [cf. in Tim. p. 340^c; ib. p. 339^b et 339^d τὴν γενεσιουργὸν φύσιν corr. ῥύσιν, cf. ὁ γενεσιουργὸς ποταμὸς 339^d]
 ῥωμαλέος. σώματα ῥωμαλέα 78, 12
 ῥώμη, opp. ἀσθένεια 83, 28 σωμάτων ῥώμαι 83, 5 τὴν τῆς ζωῆς ῥώμην 84, 38
 *Ῥώμη 107, 21
 σαλεύειν. οὐ ταχθὲν οὐ σαλεύσει τὴν τοῦ ὄλου τάξιν 55, 32
 σαφηνίζειν 70, 29
 σαφής. σαφειστάτος 82, 31
 σέβειν ὁσίας ἐξηλλαγμένας 112, 5
 σειρά. πᾶσα χρονικὴ σειρά τοῦ ἐνὸς ἐκείνου θεοῦ ἐξήπται 24, 19 τάξεως δαιμονίας εἰς

τὴν τῆς σελήνης σειράν ἀνηρημένης 50, 30 ὁ προφήτης καὶ πᾶσα ἡ κατ' αὐτὸν σειρά 51, 2 (δαίμοσιν) ὑπάρχει τὰ πρῶτα μμεισθαι τῆς ἑαυτῶν σειράς ἀνομοίως 89, 5 τῆς Ἀρείχης σειράς 89, 7 cf. 12 22 ἡγούνται σειράς ἐκάτερος ὄλης (sc. Ἀγαθὸς δαίμων καὶ Ἀγαθὴ τύχη) 91, 16 οὐσης οὖν σειράς ἀπὸ τοῦ αἰῶνος τῆς πάσης... ζωῆς... μετρητικῆς 95, 28 αἱ ὥραι τῆς σειράς οὔσαι ταύτης 96, 7 πᾶσαν τῶν ὄντων σειράν 112, 15

Σειρήνες, opp. Μοῦσαι 34, 16 sqq. τὰς τὴν ἁρμονίαν συνεχούσας τοῦ παντός Σειρήνας 54, 26

σεισμός (sp. Plat.) 51, 17 ὁ σεισμὸς τῆς τοῦ Ποσειδῶνος δημιουργίας 124, 23 cf. 20 30 πνεύματος κίνησις... ὑπὸ γῆς κινουμένου τὸν σεισμὸν ἀποτελεῖ 124, 26

σεληναία περίοδος 20, 26

σελήνη. μὴν ἐπὶ σελήνης 23, 23 cf. 22, 12 ὁ μηνιαῖος τῆς σελήνης κύκλος ἐνεκονίζεσθαι λέγεται τὸν ἐνιαύσιον τοῦ ἡλίου δρόμον 28, 35 (σελήνη) χορεύει περὶ (ἡλίου) ἀπ' αὐτοῦ κινουμένη καὶ ἐπ' αὐτόν 29, 13 (τὸν ἡλίου οἶδεν) ὑπὲρ σελήνην εὐθὺς 60, 8 ἐπὶ μὲν σελήνης φῶς ἀξούσης μάλιστα τὰς γεννήσεις ἐν ταῖς ἀξητηκαῖς ἡμέραις 28, 23 σελήνη κακωθεῖσα... ἀναλύει τὰ ἐμβρυα 29, 6 τὴν μὲν σπορίμην ὄραν γίνεσθαι εἰς σελήνης τόπον τὸν ἐν ταῖς ἀποκρήσει, τὴν δὲ σπορίμην σελήνην εἰς τὴν ὄραν τῆς ἐκτέως 29, 15 sqq. τάξεως δαιμονίας... εἰς τὴν τῆς σελήνης σειράν ἀνηρημένης 50, 29 — ὑπὸ σελήνην, opp. ἐν οὐρανῷ 21, 7 8 91, 34 92, 5 37 ἐν τῷ ὑπὸ σελήνην τόπῳ 53, 18 τὴν ὑπὸ σελήνην τάξιν 30, 22 τὰ στοιχεῖα τὰ ὑπὸ σελήνην 112, 17 ὑπὸ σελήνην οὔσαν τὴν ψυχὴν 119, 1 10 ψυχὴν τὴν ἀνωθεν κατιούσαν ἀπὸ τῶν ἀκρων τοῦ ὑπὸ σελήνην 121, 10 εἴ τις ἔστιν ὑπὸ σελήνην δαιμόνων ἢ θεῶν γενεσιουργῶν τάξις 120, 13 — Σελήνη dea, conl. Ἥλιος: οἱ κληῖροι τούτων ἀπὸ τούτων εὐρίσκονται τῶν θεῶν ἐν ταῖς γενέσεσιν ἡμῶν 91, 25

σεληνιακός. εἰς τὴν σεληνιακὴν ἀνήρηται σφαῖραν 69, 10

σεμνός rhetor. 17, 5 οὐ γὰρ ἐθέλει τὸ σεμνὸν πρόχειρον εἶναι τοῖς πολλοῖς 17, 7 τὸ γὰρ σεμνὸν ὑπὸ τὸ μεγεθὸς ἐστὶ 17, 8 σεμνότης. ἡ ἰδέα τοῦ παντός λόγου σεμνότης ἐστὶν 17, 4 τὸ ἀπόκρυφον καὶ ἀνιγματοῦδες τῆς σεμνότητος ἴδιον 17, 6

σημαίνειν, opp. ποιεῖν 86, 24 87, 4

σημείον. τὴν εἰς ταῦτόν οἶον σημείον τῶν ψυχῶν . . . σύνοδον 66, 9 συναποκαταστάνας εἰς ἕν σημείον . . . οἱ ἀστέρες 70, 14 τοσάνδε μοιρῶν ἢ σημείων . . . τῆς περιφορᾶς ἀνατολῆν 71, 2 — τὰ σημεία τὰ περιπτόμενα ταῖς δικασθεῖσαις ψυχαῖς (ex Plat.) 50, 21

σημειοῦν. ἐκ τῶν . . . ἐπὶ τῶν ἐνεαμήνων σεσημειωμένων γενέσεων 32, 18

σηπεδῶν. τοῦ ὕλικου μετίσχειν ἰοῦ καὶ σηπεδόνος 38, 33 (κακόν) ἔσλφ σηπεδῶν (ex Plat.) 48, 8

σήπειν. τὸ σῶμα σαπέν 62, 9

σῆψις. ὁ χρυσὸς ἀδεκτος . . . ἰοῦ καὶ σήψεως 38, 22 σήψεως ἀνατιμπλάμενον 40, 8

σθένος. παντὶ σθένει 58, 20

σίδηρος 39, 21 24 27 36 40, 1 8

σιδηροῦν γένος (Hesiodi) 38, 19 39, 20 (Platonis) 39, 33

Σίσυφος 67, 31

σκαφίον 137, 23

σκέμμα. τῶν περὶ πολιτείας σκεμμάτων 56, 24

σκευή. πρόπουσαν . . . τὴν ἔξωθεν σκευὴν τοῖς ἔνδοσιν νοεροῖς ἀγάλμασιν 59, 12

σκηνῆ τοῦ μύθου 85, 33

σκηνοσ. ὡς εἰς τὸ σκῆνος ὄντως τὸ σῶμα τοῦτο σπεύδομεν 122, 11

σκιά. δένδρων σκιὰν ποιεῖν δυναμένον 121, 26

σκιαγραφεῖν. ὧν αἱ γνώσεις ἐσκιαγραφημένοι 78, 26 (νόμοι) ἐσκιαγραφημένοι τινὲς ὄντες 96, 35 (τύπον) οἶον ἐσκιαγραφημένον 109, 37

σκιαγραφία. τυποῦν εἰς τὴν ὁμοίαν τοῖς ζῴοις σκιαγραφίαν 109, 29

σκιδνάται. ἐν τῷ σώματι τῷ σκιδναμένῳ (ex oraculo?) 114, 30

σκληρός 39, 21

σκοπεῖν. σκοπεῖ δὲ εἰς δύναμιν 73, 17

σκοπὸς τοῦ λόγου 16, 26 52, 4 τὸν σκοπὸν τῆς μυθολογίας ταύτης καταδήσει τὸν τελεώτατον 55, 4 ὥστ' εἶναι τὸν πάντα σκοπὸν . . . κἀνταῦθα περὶ πάσης τῆς κοσμητικῆς πολιτείας 53, 21 cf. 3 [cf. in Remp. p. 350, 6 53 351, 35 Bas.]

σκορπιζεῖν. (τὸν σκορπίον) ὥσει τότε τῶν σπερμάτων σκορπιζομένων ὀνομασθῆναι 31, 7

σκορπίος. (Κόρη) τὸν σκορπίον ὁφαίνουσα τὸν τὰ μέσα τῆς θύρας εἰληχότα (τῆς μετοπωρινῆς) 31, 4 οἰκείως ἔχει πρὸς τὴν ζυγονίαν δ σκορπίος 31, 6

σκοτεινός. μέλαν τε καὶ σκοτεινόν 39, 22 σκοτεινὸν ἀλλ' οὐ φανόν 40, 10 ὧν . . . τὰ ὀχήματα ἦν ἔνυλα καὶ σκοτεινά 65, 20

σκότος . . . συμπίπτει 122, 4 ἐν σκότῳ τῆς ζωῆς 122, 12 τὸ τῆς γενέσεως σκότος 123, 25 κατὰ σκότος ex Empedocle 63, 24

σκοτώδης (δλη) 39, 7 τὸ σκοτώδες καὶ ἀφεγγές 51, 19

σμινύη exprl. 137, 22

σός. τὸ σὸν δὴ τοῦτο 109, 19 cf. ἐμός

σοφιστικὴ χάρις 60, 35

σοφός. οἱ σοφοί, opp. οἱ πολλοί 58, 4 — c. acc. τὰ ἀρχικὰ σοφοῦς 37, 15 κἂν ὡσαὶ τὰ ἄλλα πάντα σοφώτατοι 37, 10

σπάνιος. ἦν (αἰσθησιν) ἀνάγκη σπανίαν εἶναι 18, 4 σπανίως 18, 6 32, 29

σπαραγμός. δ διὰ τῶν σπαραγμῶν οἱ μῦθοι δηλοῦσιν 101, 22

σπένδειν. παρὰ τισιν ἔθνεσιν γάλα σπένδεται τοῖς θεοῖς 68, 35

σπέρματα καταβάλλεται εἰς γῆν al. 30, 27 29 37 31, 6 ἄγωνα παρέχεσθαι τὰ σπέρματα ἢ γόνιμα 31, 14 τῶν πέντε πλανητῶν ἕκαστος ἐν ταῖς σποραῖς κακῶθεις φθείρει τὰ σπέρματα 29, 4 σπέρματα νοημάτων ἀναγεγράφθω 51, 24 σμικρὰ δὲ προσθεῖς τούτοις σπέρματα πρὸς τὴν δόξαν τὴν Πλάτωνος τείνοντα 126, 18

σπορά. διὰ τὴν παρὰ καιρὸν σποράν 15, 8 15 τὴν τῆς σπορᾶς διαμαρτίαν 27, 30 (πλανήτης) ἐν ταῖς σποραῖς κακῶθεις 29, 3 τῆς τῶν ἐνεαμήνων σπορᾶς καὶ . . . τῆς τῶν ἑπταμήνων 32, 20 cf. 29, 21 sqq. ἀπὸ τῆς προγενομένης συνόδου τῆς σπορᾶς. τὴν μετὰ τὴν σποράν σύνοδον sim. 29, 31 sqq. 30, 12 τὰς τῶν ὀχημάτων τῶν ψυχικῶν γενεσιουργοὺς σπορᾶς 51, 20

σπόριμος fem. σπορίμη (sed 28, 12 ταῖς σπορίμοις θύραις 33, 8 τὰς σπορίμους θύρας) τοῦ σπορίμου καιροῦ 16, 21 ἐν τοῖς σπορίμοις καιροῖς 31, 11 (ἡμέρα) 29, 29 (θύρα) 27, 15 28, 12 14 21 29, 15 27 34 30, 2 4 32, 10 19 28 33, 8 (σελήνη) 29, 16 17 (τρίγωνον) 30, 9 ταῖς μὲν σπορίμαις τοῦ κόσμου διασχηματῖσει 27, 17

σπουδάζειν. τριῶν οὖν τούτων ὀφειλότων μάλιστα σπουδάζεσθαι 16, 20

σταθερῶς. ἐν ἑαυτῇ σταθερῶς ἰδρυθείσης 35, 24

στασιάζειν. ἀρχοντες οἱ στασιάζοντες 16, 4 τοῦ κρατοῦντος στασιάζαντος 16, 5

στασιαστικός 15, 25

στάσις (opp. κίνησις) 125, 12 70, 16 —

- ή στάσις λύει τήν πολιτείαν 40, 29 cf. 16, 6
 24 στάσεως αἰτία . . . ή άμουσία 19, 9 ή
 άνομοιότης αἰτία στάσεως και έχθρας 40, 12
 15 17 28 41, 9 23 στάσεις έγείρουσι κατ'
 άλλήλων 40, 22 επί ταύτης τής έξεως τήν
 στάσιν έχούσης 135, 16
 στέγειν τὸ ύδωρ (ex Plat.) 122, 12 14 18
 στέλλειν. (ψυχάς) πάλιν εκείθεν στέλλων
 εις άλλας βίαν αἰρέσεις 117, 22
 στενός. (ζωή) εις στενόν κομωή συνάγεται
 121, 30
 στενότης τής ζωής 121, 38
 στερεοειδές έδει συστήναι τὸ πᾶν άλλ' οὐκ
 επίπεδον 34, 37
 στέρησις τοῦ θείου φωτός 122, 5
 στερίσκειν ήμᾶς τής εκείθεν εύμοιρίας
 85, 3 τῶν αγαθῶν στέρεται πάντων 77, 5
 στοιχεῖον 96, 24 τετραγῶς έστιν έν τῷ
 παντὶ οὐρανίως αἰθερίως άέρως χθονίως τὰ
 στοιχεῖα τοῦ κόσμου 34, 36 cf. 17, 27 δια
 τῶν (ἀπό τής εἰσαρμένης) κινουμένων άπλα-
 νῶν και πλανωμένων δρων τε και στοιχείων
 32, 2 πάσας τὰς ψυχὰς άστρον ώρῶν στοι-
 χείων 127, 24 έθίσαντα τὰ στοιχεῖα τοῖσδε
 ζῆν (ex oraculo) 95, 20 τήν εκ τῶν στοι-
 χείων σύστασιν 50, 35 εκ τῶν αὐτῶν γεγονότα
 στοιχείων 90, 9 (ψυχῶν δχημα) ἀναλύεται
 εις τὰ στοιχεῖα έξ ἧν έστι 92, 6 τὰ στοιχεῖα
 τὰ ύπὸ σελήγην 112, 17 στοιχεῖον τοῦ
 αγαθοῦ τὸ αὐταρκές 131, 19
elementa litterarum (τὰ ζηδίοις) ἀποδε-
 δομένα στοιχεῖα 32, 16 (οἰκεία τοῖς πλά-
 νησι) 32, 24 34 στοιχεῖα τῶν ζηδίων, τῶν
 άστέρων 32, 21 28 30 sq. cf. σύμφωνα θι
 φωνήεντα
 στοιχειώδης. έν πέντε τοῖς στοιχειώδεσι
 σχήμασι 69, 17
 στόμιον μυκόμενον (ex Plat.) 50, 28
 53, 4 57, 34
 στρέφειν. εις έαυτήν στραφεῖσα (μονάς,
 έκατοντάς) 25, 18 19 — med. τῶν ήρωικῶν
 ψυχῶν έν σώμασι στεφομένων 100, 16 έν
 τῇ μεσότητι τής άνθρωπίνης ζωής στρε-
 φομένης 105, 34
 στρέψις, conp. περιστροφή 119, 17
 στραφῶν. ήλακάτα στραφῶσα (Hom.)
 119, 12
 συγγελαῖν τοῖς άλλοτρίοις όνειδεσι 47, 31
 συγγένεια. τήν πρὸς τὸ θεῖον (τής ψυχής)
 συγγένειαν 45, 4
 συγγενής. τὸ δμοιον ώς συγγενές άσπάζεται
 πρὸς τὸ έν 41, 18 ταῖς συγγενείαι τῶν τοι-
 κῶνδε λόγων ψυχαῖς 56, 33 τὰς συγγενεῖς
 αὐταῖς ψυχὰς 66, 22 ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν
 συγγενῶν αἰσθημάτων 66, 19 τῇ άρετῇ . . .
 συγγενές 82, 28 συγγενής πρὸς άλλοίαν
 108, 32 έχει συγγενῶς πρὸς τήν άνθρωπίνην
 μουσικήν 100, 27
 συγγιγνώσκειν *cognoscere* (τῶν ἀπό χρόνου
 γεγονότων) τὸ άνθρώπειον έν τοῖς συνεγνω-
 μένοις πρώτον 22, 2 [cf. in Parmen. VI
 p. 218—222 τὸν συνεγνωσμένον χρόνον]
 συγγράφειν med. μονόβιβλον συγγραφά-
 μενος 110, 21
 συγκαταδύεσθαι (astron.) 28, 12
 σύγκληρος (ψυχαί) 75, 17 80, 8 103, 31
 110, 13 ή τάξις ή τῶν συγκλήρων (sc.
 ψυχῶν) 50, 4 79, 31 cf. 70, 18 75, 23
 συγκλώθειν. ταῦτα γάρ οὐκ έστι συγκλώθειν
 110, 11 [in Parmen. VI p. 220]
 συγκοιμᾶσθαι 132, 35
 σύγκρισις, opp. διάκρισις 29, 11
 συγκροτεῖν. Ἥλιος συγκροτεῖ τήν σύστασιν
 αὐτῶν 29, 7 τήν έξ άνομοίαν συγκεροτη-
 μένην ζωήν 33, 31
 συγγεῖν. συγγεθέντων τῶν πολιτικῶν γενῶν
 15, 24 έν τοῖς συγκεχυμένοις 16, 26 συγ-
 θήσονται γάρ τής άξίας δροι 134 fr. 1
 σύγχυσις 15, 26 δια τῶν τῶν άνομοίαν
 ἀδιάκριτον σύγχυσιν 16, 10
 συγχωρεῖν. τὸ δέ ἀναγκάζεται συγχωρεῖν
 116, 25 c. dat. τούτοις μέντοι τὸν Ἄριστο-
 τέλη συγχωρῆσαι 117, 1 pass. μόνος οὐ
 συγχωρεῖται λαβεῖν ὁ τούτων άγγελος
 79, 24 μη γάρ συγχωρηθῆναι μόνον πιεῖν
 125, 22
 συζευγνύναι τὰ τήν μεσότητα παρέξοντα
 31, 24 τῶν συζευγμένων 31, 20 τὸ άρρεν
 τῷ θήλει συζεύρυσθαι και τήν ψυχῆν τῷ
 σώματι 26, 10 τῷ δντι σώματι συζυγεῖσα
 ψυχή 20, 20
 σύζευξις τῶν ὁμοίαν 16, 21 26, 15
 συζῆν τῷ μερικωτάτῳ 121, 39
 συζυγεῖν. συζυγοῦσάν ποτε ἀπό γενέσεως
 επί γένεσιν περίοδον 26, 19
 σύζυγος. ήμῖν δήπου λείπεται σύζυγον εἶναι
 59, 5 τῷ έσχάτῳ τούτῳ δεσμῷ σύζυγοι και
 πρόποντες 121, 38
 συζωία. δταν ή λογική χωρισθῇ πάντη τής
 πρὸς αὐτὸ συζωίας 49, 1
 συλλαμβάνειν. άπεριτήρητα νοήματα συλ-
 λαβῶν 73, 5 [in Romp. p. 368, 24 Bas.]
 σύλληψις *conceptio* 29, 4
 συλλογίζεσθαι. τότε δέ συλλογισάμεθα εκ
 πάντων 90, 6 cf. 108, 11 κάκεινο συλλο-
 γιστόν 93, 32

συλλογισμός. ἔστιν οὐχ ἀπλῶς συλλογισμός, ἀλλ' ἀπόδειξις 48, 3
 συμβαίνειν c. dat. (τὰ πράγματα τοῖς λόγους sim.) 112, 14 114, 1 133, 8 τῷ τε Πλάτωνι καὶ τοῖς πράγμασι . . . εἶναι συμβαίνουσιν 52, 7 ὥς ἦν τοῖς προκειμένοις συμβαίνον 56, 5 — τὸ ἐκ τούτων συμβαίνειν 96, 21 — κατὰ συμβεβηκός, opp. καθ' αὐτό 48, 7 9 29
 συμβάλλειν. κοινωνούτων ἔστιν ἀλλήλοις ἀνθρώπων καὶ συμβαλλόντων 129, 10 — med. τῶν πρὸς τὰ ἀνθρώπεια ἔργα συμβαλλομένων τεχνῶν 37, 29 τὰ συμβαλλόμενα (ἐν τῷ σώματι) πρὸς τὸ εἶναι 137, 30 cf. 16
 συμβιοῦν. ἀρτον γενομένην καὶ . . . τῷ ζῆν συμβιοῦσαν 108, 2 τὰς . . . ἀφροσύνη συμβεβηκυίας ψυχὰς 113, 3
 συμβολικῶς (δηλοῦν, ἀκούειν) 39, 4 120, 27 110, 14
 σύμβολον. ἡ βροντὴ σύμβολον . . . τῆς Διῶν ποτήσεως al. 124, 22 27 30 94, 14 38, 21 — τοῖς ἱεροῖς συμβόλοις 59, 19 περὶ μυθικῶν συμβόλων 59, 26
 συμμεσουρανεῖν (astron.) 28, 11
 συμμεταμορφοῦν 110, 2
 συμμετρία ἀμφοτέρων (sc. συγκρίσεως καὶ διακρίσεως) 29, 12
 σύμμετρος. τὸ ἐαυτῷ σύμμετρον 83, 23
 συμμιγῆς. ἡ ἡδονὴ συμμιγῆς πρὸς λύπην 44, 2 συμμιγῆς ἔχειν ἀνάγκη τῷ κρείττονι τὸ χεῖρον 33, 33 πάθει συμμιγῶν ὄντων 40, 19
 συμμιγνύειν 40, 2 τῷ λόγῳ . . . συνέμιξε τὴν θνητοειδῆ τοῦ πάθους ζωὴν 39, 17 συμμιγμένα τῷ εἶδει τῆς ζωῆς 83, 20
 σύμμικτος. τὴν σύμμικτον κατὰ τε νοῦν καὶ λόγον ἐνέργειαν 38, 31
 σύμμιξις 40, 7
 συμπάθεια, opp. ἀντιπάθεια 39, 19 syn. ὁμόνοια 130, 30 ("Ἀρεσκὴ καὶ Ἀφροδίτης) 136, 36 αἱ τελεῖται . . . συμπαθείας εἰσὶν αἰτιαὶ ταῖς ψυχαῖς 59, 17 τὴν πρὸς τοὺς θεοὺς . . . συμπάθειαν 59, 22 διὰ τὴν ἐαυτῶν συμπάθειαν περὶ τὰ ξυλα 123, 3 συμπάθειαν πάντων ἔστι τῶν ἐν (τῷ κόσμῳ) 131, 26
 συμπαθεῖν 129, 24
 συμπαραλαμβάνειν 32, 27 81, 30
 συμπαρατείνειν. (ἀριθμὸν) συμπαρατείνόμενον 22, 32
 συμπεραίνειν (τὴν ζωὴν τὴν ἐν αὐτῷ) 22, 15 med. τὸν μῦθον συμπερανόμενος 125, 38

συμπέρασμα ἐν ἐπισημονικὸν συνάγει ἐκ τούτων sim. 93, 12 76, 11 τὰ συμπεράσματα τῶν ἐκεῖ πεπιεσμένων 98, 2
 συμπεριάγειν. τοῦτο συμπεριάγεται τοῖς συμφυέσιν τῶν ὀχημάτων 92, 9
 συμπεριπολεῖν. (ψυχῇ) συμπεριπολοῦσαι τοῖς οὐρανοῖς θεοῖς 66, 4
 συμπηγνύειν. συμπαγῆσαι τὸ σῶμα 62, 11
 συμπίπτειν. τοῦ μηδέποτε συμπεσεῖσθαι τὸ πᾶν 70, 11 — σκότος . . . συμπίπτει al. 122, 4 123, 16 16, 25 17, 34 35 τοιωσὶ ζωσιν ταῖς συμπεσεῖσθαι 36, 33
 συμπλέκειν τὰ ἐκείνων στοιχεῖα τοῖς τῶν ζῳδίων 32, 28 συμπλέκει τὸ ἐπ' αὐτῇ τῷ ἐκ τοῦ παντός 76, 10 τὸ πάθος τῷ λόγῳ συμπλεκόμενον 39, 20 ἀπὸ τῶν εἰσαρμένων συμπλέκεται περιόδων 32, 28 cf. 119, 17 τοῖς εἶδεσι . . . τῶν ζωῶν καὶ τὰ ἐκ τοῦ παντός ἐπεκλωθόμενα συμπλέκεται 81, 2
 συμπληροῦν (λόγους) 107, 4 (βίον) 125, 19 (διεξαγωγήν) 96, 26 (κόσμον) 69, 17 (ζῶν ἐν) 113, 29 τὰς γενέσεις συμπληροῦσθαι 119, 28 ταῖς μεαύτησι συμπληροῦσθαι πᾶσαν τῶν ὄντων σειρὰν 112, 15 ὁ ἱερατικὸς τρόπος τῆς ἀγωγῆς διὰ θυσιῶν . . . συμπεπληρωμένος 33, 17
 συμπλήρωσις 64, 8 (περίοδου) *17, 33 ἕκαστον τὴν ἑαυτοῦ παρέχεται συμπλήρωσιν εἰς τὸ ὅλον 108, 20
 συμπλοκή (ἀμφοτέρων τούτων) 97, 22 (τῶν ἐκείθεν διδομένων) 119, 11 (τοῦ λόγου καὶ τοῦ πάθους) 137, 40 ἐν ταῖς συμπλοκαῖς 32, 36
 συμπνεῖν. τῶν ὄλων τοῖς μέρεσι συμπνεόντων 36, 6
 συμπράττειν. κλήρον . . . συμπράττοντα πρὸς τὴν θεῖαν (ταῖς ψυχαῖς) ζωὴν 36, 4 οὐχ ὄλη τῇ ψυχῇ συμπράττοντας 135, 11
 συμφθέγγεσθαι τοῖς μορφώμασι οικείως 109, 35
 συμφύειν. συμπέφυκεν (ψυχαῖς) 67, 14 (ἔοικε ψυχῇ) συμφύεσθαι πᾶσι 98, 25 τὸ ἕτερον . . . πρὸς αὐτὸ συμφύομενον 26, 26
 συμφυῆς. (ἀριθμὸν) συμφυᾶ μὲν τῇ οὐσίᾳ 24, 9 χαίρομεν ὥς συμφυεῖσι τοῖς μύθοις 59, 7 πᾶν ὄχημα ψυχῆς συμφυεῖς ὄν λογικῆς 68, 14 cf. 92, 9 ταῖς ψυχαῖς . . . συμφυεῖς τὸ τῆς ἀρετῆς εἶδος 82, 26
 σύμφυλος τῇ γενέσει (ζωῇ, πάθῳ) 26, 21 126, 9
 σύμφυτος. κατὰ τὰ ἐαυτῶν σύμφυτα μέτρα 23, 21 τὴν σύμφυτον αὐτῷ λήθην 126, 6
 συμφωνεῖν ἀλλήλοις 114, 25 135, 22

συμφωνεῖν ἑαυτῇ τὴν τοιγῆδε ζωὴν 135, 21
 136, 7 οἱ πολῖται . . . συνεφάνουν 135, 12
 συμφωνία 36, 16 (πρὸς τὸ πᾶν) 32, 4 (τῶν
 ἐναντίων κινήσεων) 69, 22 (τῶν δογμάτων)
 113, 10 (τῶν μορίων τῆς ψυχῆς) 125, 23 26
 136, 1 τὰ τῆς συμφωνίας ἕγνος τι παρα-
 σπασάμενα 136, 2 sq. τῇ συμφωνίᾳ τοῦ
 ἀλόγου τῆς ζωῆς εἶδους πρὸς τὸν λόγον
 136, 25
 σύμφωνος c. dat. 30, 17 33, 12 τὰ τῇ Πλα-
 τωνικῇ μούσῃ σύμφωνα 52, 12 τούτοις
 σύμφωνα λέγειν 122, 21 — astron. (σχή-
 ματα, opp. ἀσύμφωνα) 28, 19 20 — gramm.
 σύμφωνα, dist. φωνήεντα (de eorum cum
 zodiaci signis et planetis ratione) 32, 30
 34 sqq. — πρὸς τὴν ῥίψιν συμφώνως 94, 6
 πράττειν συμφώνως τῇ συμφωνίᾳ 136, 3
 συναγεῖν (ἢ ζωῇ) εἰς στενὸν κομιδῇ συνάγεται
 121, 31 — *efficere argumentando* (sequi-
 tur acc. c. inf.) 23, 15 49, 12 94, 24 (se-
 quitur δτι) 47, 10 93, 12 127, 27 συνάγει
 συμπέρασμα 76, 11 93, 12 ἐκ δὲ τούτου
 συνήγαγεν οἶον πόρισμα τοιούτον 49, 12
 δῆλον τὸ συναγόμενον 47, 35
 συναγωγὸς τῶν πολλῶν εἰς ἓν 40, 13 72, 30
 cf. 130, 16 συναγωγὸν τοῦ πλήθους καὶ
 συνεκτικὸν 130, 28 τούτων ἀμφοτέρων εἰσὶν
 συναγωγοί 57, 16
 συναΐδειν πάντα ἀλλήλους al. 26, 34 104, 24
 126, 17
 συναίτιος. εἶναι αἰτίαν ἢ συναίτιαν κἀκείνην
 86, 26 συναίτιόν τι, opp. τελικὸν αἰτίον
 130, 17
 συναλλίξεσθαι. Πετόσειρις . . . παντοίας
 τάξεσι θεῶν τε καὶ δαιμόνων συναλισθεῖς
 120, 20
 συναλλοιοῦν. πνεύματι . . . συναλλοιούμενψ
 τοῖς περιέχουσι 97, 33
 συναμφότερος 28, 10 ἡμῖν . . . τοῖς τὸ
 συναμφότερον οὔσι 59, 5 τὰ συναμφότερα
 119, 7
 συνανιέναι τὸ δχημα (ψυχῆς) 91, 31
 συναπογέννησις. κύριος (γυναικῶν) τῆς
 συναπογεννήσεως . . . ὁ ἀρχων 132, 32
 συναποκαθιστάναι. συναποκαταστάντες εἰς
 ἓν σημῖον . . . οἱ ἀστέρες 70, 14 συναπο-
 καθισταμένον τῶν ψυχικῶν βίωσιν τοῖς κοσμι-
 κοῖς κύκλοις 72, 15
 συναποκατάστασις (τῶν ἐν τῷ κόσμῳ
 κινήσεων) 19, 25 ἢ συναποκατάστασις οὐκ
 οὔσα στάσις, ἀλλ' ἀφετηρία τῆς ἐξῆς περι-
 ὄδου 70, 15
 συναποτελεῖν 27, 2 13

συνάπτειν τὰ ἀνόμοια (εἶδη) ἀλλήλοις, τὰς
 ψυχὰς τοῖς ἐνόμοις al. 15, 24 34, 14 38, 14
 49, 30 84, 24 99, 19 101, 30 120, 24 124, 15
 τέλος ἀρχῆς συνάφαντες 118, 7 αὐτῷ συν-
 αφθεῖς 113, 33 ἡμᾶς . . . πρὸς ἀλλήλους
 συνάπτειν ἢ δισπᾶνειν 95, 17 κατὰ γενικὴν
 πτῶσιν τοὺς πατέρας συνάπτειν 60, 17 συν-
 ᾄπτειν ἐκάστην τὸ πρόχειρον πάθος 98, 12
 μουσικῇ . . . ἀλογίᾳ συνάπτειν πέφυκε 102, 20
 τὸ φιλόνητον προσκεῖμενον τῷ ἀνδρικῷ συν-
 ᾄπτει πρὸς ἀλογίαν 103, 2 — λογίῳ συν-
 ημμένον πλέκων 58, 19
 συναρμύζειν 88, 4
 συναρτᾶν. ἐκατέρῳ τοῖν δυοῖν συνήρηται
 τι 49, 33 τὸ ἐκ τοῦ παντὸς αὐτῷ συνήρη-
 μένον ἀτύχημα 86, 21 cf. 71, 4
 συναφή 98, 18
 συνδεῖν τὰ ὄντα καὶ συνέχειν 131, 13 τὸ
 μᾶλλον τοῦ συνδέοντος μετέχον sim. 131,
 17 18 25 (δαίμονες) αὐτὰς τὰς ὑπάρξεις τῶν
 ψυχῶν συνδέουσι πρὸς τοὺς ἡγεμόνας αὐτῶν
 θεοῦς 74, 20 λόγος αὐτὰς συνδεῖ ταῖς λο-
 γικαῖς αὐτῶν ψυχαῖς 92, 17 ἢ ἀλογος ζωῆ
 συνδεῖται ταῖς ψυχαῖς 51, 14 συνδεῖσθαι
 πρὸς τὴν (τῶν ἀλόγων) ψυχὴν 98, 9 συνδεῖ
 πρὸς τὸ ἐν ἐκείνοις κρατοῦν 98, 17 (πάθος)
 συγγενὲς ἐκείνοις οἷς ἂν συνδεώμεθα 98, 16
 σύνδεσμος ἡμῶν πρὸς τὸ πᾶν 86, 16
 συνδετικός. τί τὸ συνδετικὸν ἡμῶν πρὸς
 τὰ ἄλογα 98, 15
 συνδισαίρειν. ὅπως συνδιήρηται τὰ μὲν ἐπτά
 φωνήεντα τοῖς ἐπτά πλάγησι, τὰ δὲ ἐπτά
 καὶ δέκα σύμφωνα τοῖς δώδεκα ζῳδίοις
 32, 35
 συνδιανέμειν 74, 25
 συνδιατίθεσθαι τοῖς ἱεροῖς συμβόλοις 59,
 19 τὸ πνεῦμα . . . συνδιατιθέμενον (ταῖς
 φαντασίαις) 109, 31
 συνδιοικεῖν. αἶ τὸν ὅλον κόσμον συνδιοι-
 κοῦσαι ψυχαὶ τοῖς θεοῖς 54, 2
 σύνδρομος. τοῖς λόγοις τὰ ἔργα σύνδρομα
 παρεχόμενον 84, 11
 συνεῖναι λάθρα 64, 13 — παρ' ἐκείνοις τὰ
 τρία σόνεστιν ἀγαθότης δύναμις νοῦς 92, 31
 συνεῖρειν 32, 29 πάντα συνεῖρει πρὸς αὐτὴν
 52, 18 συνεῖρειν αὐτὸν τὰ ἐπόμενα ταῖς
 ποικιλίαις αἰρέσεσι 112, 24
 συνεισάγειν σωματοειδοῦς λήξεως ὑπόνοιαν
 92, 3 συνεισαγόμενον τῷ προηγουμένῳ
 49, 33
 συνεισφέρειν 37, 23
 συνεκτικός. τὸ συναγωγὸν τοῦ πλήθους
 καὶ συνεκτικὸν 130, 29

συνελίσσασθαι (εἰς ἑαυτοῦ) 33, 38 (εἰς τὴν μονάδα) 41, 27 (εἰς τὸ κέντρον) 70, 6
 συνέμπορος. θεοῖσι συνέμποροι ἐκ οὐρανοῦ 65, 16
 συνεμφαίνεῖν. συνεμφαίνεται παρὰ τῆς προνοίας 128, 2
 συνεξαλλάττειν. τὸ πνεῦμα . . . συνεξαλλαττόμενον (ταῖς φαντασίαις) καὶ συνδιατιθέμενον 109, 31
 συνεξετάζειν 54, 11
 συνεξυπορεῖν (τι τοῖς ἐμπροσθεν) 52, 14
 συνεξορμαῖν. συνεξορμάσῃς αὐτῷ τῆς ἐρημνείας ταῖς νοήσεσιν 73, 1
 συνεπιστρέφων αὐτὸς ἑαυτῷ 137, 16
 συνεπισχύειν 124, 24
 συνεργεῖν τὴν περίοδον τῷ παρορματι 27, 33 τὸ πᾶν εἰς τὴν ἐκείνου διάθεσιν συνεργεῖν 110, 3
 συνεργός. θεοῖς χρόμενος συνεργοῖς 108, 4
 συνεργά ποιεῖ πρὸς τὴν γένεσιν 29, 8
 σύνεργος (ἐκ Plat.) 16, 22 107, 30 132, 28
 συνέργεις 27, 16 33, 10 14 37, 35 40, 32
 σύνεργος τῶν γάμων (ἐκ Plat.) 27, 10
 συνεφέλεειν. συνεφελευσάμενον τὸ τῆς ψυχῆς κύτος εἰς τὴν ἑαυτοῦ ζωὴν καὶ ὄρμην 98, 13
 συνέχεια. τὴν συνέχειαν τῆς ἀπὸ τῶν κρειττόνων ἐνεργείας εἰς (τὴν ψυχὴν) διατέμνειν 84, 22 συνέχειαν πρὸς αὐτὴν ἔχειν 15, 6
 συνέχειν. τὰς τὴν ἁρμονίαν τοῦ παντὸς συνεχούσας Σειρήνας 54, 25 Μουσῶν τὸν ὄλον οὐρανὸν συνεχουσῶν 69, 22 (ψυχῆς) αὐτῆς ἑαυτὴν συνέχειν ἀσθενοσύνης 114, 30 cf. 115, 7 συνδεῖν τὰ ὄντα καὶ συνέχειν sim. 131, 13 27 τὸ συνέχον τὸ σῶμα, τὴν πόλιν sim. 130, 19 25 131, 30 τὸ συνέχον μᾶλλον ἢ τὸ ὑπ' αὐτοῦ συνεχόμενον 131, 7 sq.
 συνεχής. κατὰ τὸ συνεχὲς τμήμα τοῦ ζωφόρου 75, 23 τὸ συνεχὲς τῶν λόγων 84, 25 διακοπούσας τὸ συνεχὲς 84, 18
 συνήθεια. κατὰ συνήθειάν εἰσιν ὡς τὰ πολλὰ τῶν προτέρων βίωσιν αἰρέσεις (ἐκ Plat.) 76, 1 4 94, 30 95, 5 15 108, 31 sq. ἐκ συνήθειας τῆς περὶ τὰ οὐράνια 108, 34
 συνήθης. ἀποστέρξει τινὰ ψυχὴν τὸ σύνθηδες 95, 3
 σύνθετος. τὰ σύνθετα . . . γινόμενα (ἐκ τῶν ἀπλῶν) ἀναλύεται αὐθις εἰς ἐκεῖνα 87, 12 sqq. τὰ σύνθετα ὅσα ἐκ συνθέτων ἄλλων γέγονεν ἀναλύεσθαι εἰς τὰ ἐξ ὧν γέγονεν

87, 17 90, 7 sq. τὰ σύνθετα τρέφεται ἐκ τῶν ἀπλῶν ἐξ ὧν γέγονεν 87, 22
 σύνθημα i. q. σύμβολον 38, 31 50, 28 124, 1 20 διὰ τὴν πρὸς τὰ τοιαῦτα συνθήματα φιλίαν 59, 21
 συνιστάνειν . . . τὸ πᾶν (ἐκ Plat.) 17, 25 τῷ συνιστάντι τὴν ἑλθὴν πολιτείαν 37, 14 med. (τιτανικὸν γένος) τὸν Δία συστήσασθαι 38, 8 συστατὸν τὸν κόσμον ἐκάλεσεν (Plato) 17, 25
 συννοεῖν τὴν οὐρανίαν φορὰν 75, 33
 συννεύειν. (ψυχῆς) εἰς ἑαυτὴν συννεύσαι μὴ δυνηθείσης 25, 24
 σύνοδος. ἡ ἐμμελής τοῦτ' ἀνὸς κἀκείνων σύνοδος 26, 11 τὴν εἰς ταῦτ' ὅσον σημεῖον τῶν ψυχῶν . . . σύνοδον 66, 9 αστρον. τῆς προγενομένης συνόδου τῆς σποράς, τῆς γιγνομένης μετὰ τὴν σπορὰν sim. 29, 29 sqq.
 συνοικτιζέσθαι ἐν ταῖς ἀλλοτριαῖς συμφοραῖς 47, 31
 συνουσία. τῆς τῶν (ἐσχάτων) συνουσίας 89, 25
 συνουσιεῖν. (ὁ ἀριθμὸς) ἐν ταῖς μερικαῖς ἐστὶ ψυχῆς συνουσιωμένος 27, 4
 συνοχεύς. τὸν Νόμον τοῦτον δεῖ θεὸν ἡγεῖσθαι συνοχεῖα τῶν τε εἰμαρμένων νόμων κτέ. 96, 27
 συνοχικός 90, 1
 σύνταξις 55, 2 137 2 ἐκ τῶν μονοειδῶν ποιῆσθαι τὴν σύνταξιν 31, 22 σύνταξιν ἔχουσιν πρὸς (τὰς ψυχὰς) 57, 7 αἱ πρὸς τὰ ὅλα τῶν ψυχῶν συντάξεις 118, 12 τῇ συντάξει τῆς κινήσεως τοῦ ζῆου πρὸς τε τὸ ἄλογον καὶ τὸν λόγον 136, 28 τὴν κατ' ἄξιαν ὀφειλομένην σύνταξιν (log. τῆξιν?) 79, 23
 συντάττειν. (ἡ τύχη) συντάττουσα τὰ ἡμέτερα ταῖς τοῦ παντὸς τοιαῖσδε περιόδοις 15, 18 17 ταῦτα συντάτταται ἀλλήλοις, τό τε ἐφ' ἡμῖν λέγω καὶ εἰμαρμένη 128, 1 (τὸ αὐτεξούσιον) πῶς συντάττεται πρὸς τὴν εἰμαρμένην 128, 17 τὸ συντάττειν ἡμᾶς πρὸς τὸ πᾶν 104, 32 συντάξει πρὸς ἀλλήλας 40, 33 (ἐπιτροπήν) πρὸς τὰ ἀρχόμενα συνταταγμένην 57, 1 συντάττονται οἱ βίοι . . . πρὸς τὴν Λάχουσιν 118, 16 cf. 27 χρῆναι συντετάχθαι πρὸς ἑαυτὴν οὕτω τὴν πόλιν ὡς ἐνὸς μέρη σώματος (ἐκ Plat.) 129, 21 συντάττεται . . . εἰς τὴν προσήκουσαν τοῦ παντὸς τάξιν 36, 2 τὸ πάντα συντάττον 128, 28 — grammatico ὅπως τὸ ἐξῆς ἀνεῖ ἀρθρον συντάττωσιν τῷδε τῷ ὀνόματι 60, 15 cf. 125, 1
 συντελεῖν 84, 33 ἐπιστήμας τὰς πρὸς τὴν ἀρχὴν αὐτοῖς συντελούσας 37, 18 τὰ σύστοιχα

συντελεῖ ἀλλήλοις εἰς τὰς γενέσεις 87, 25
 συντελεῖ πρὸς εὐδαιμονίαν . . . ταῖς ψυχαῖς
 93, 33 34 συντελών ταῖς εἰς ἡμᾶς (Μοιρῶν)
 δραστηριοὺς δόσεις 120, 7 (πρὸς τὰς γενέ-
 σεως) 120, 1 (πρὸς τὴν δημιουργίαν) 124, 38
 πασῶν δὲ (περιόδων) εἰς πάντα συντελοῦσάν
 20, 25 (εἰς τὴν τοιάνδε ζωὴν) 31, 16 (εἰς
 τὴν ἀνθρωπιαν περίοδον) 33, 23 ψυχαὶ
 συντελοῦσαι εἰς τὸ ἀνθρώπειον γενητόν
 24, 23 εἰς τὸ θηρικὸν συντελοῦσι γένος
 53, 31
 συντέμνειν. γράψω δὲ συντεμὼν τὰς ῥήσεις
 128, 4
 συντόμως 73, 24 97, 2
 σύντονος (ζωή, ex Plat. reip. X p. 619b
 συντόνωσ ζῶντι) 84, 30 (βίος) 84, 34 (ἀντι-
 ληψις τοῦ ἐκλεγέντος) 84, 38
 συντρέχειν. συντρέχει ἄρα τό τε ἐν καὶ τὸ
 αὐταρχες 131, 36
 συνυφιστάσθαι. τὰ δὲ αὐτοὶ (οἱ θεοὶ) ταῖς
 ἑαυτῶν τάξεσι συνυφιστάσθαι 37, 33 ἅμα τῷ
 εἶναι ἐκείνου συνυφιστάσθαι 18, 23
 συνωθεῖν ὑπὸ γῆς τὰς ἀξίας τίσεως (ψυχᾶς)
 50, 20 (ψυχῶν) ἐκεῖ συνωθουμένων 68, 34
 συρρεῖν. εἰς ἦν (γένεσιν) αἱ ψυχαὶ συρρέουσιν
 50, 25
 σύστασις (πολιτείας) 17, 23 (κόσμου) 41, 14
 (τῶν ἀλόγων) 115, 22 ἡ σύστασις οἰκεία τῇ
 δημιουργίᾳ 17, 24 τὸ αἴτιον τῆς (τοῦ κινου-
 μένου) συστάσεως 19, 4 διὰ τὴν ἐκ τῶν
 στοιχείων σύστασιν 50, 36 Ἡλιος συγροτεῖ
 τὴν σύστασιν (τῶν πλανητῶν) 29, 8 τῶν
 ὕλων σφῶδίων καὶ τῶν ἄλλων συστάσεων
 119, 32
 συστοιχία. ἡ ὁμοιότης τῆς τοῦ ἐνός ἐστὶ
 συστοιχίας 41, 15
 σύστοιχος. τὴν τύχην . . . τῷ δαίμονι
 σύστοιχον οὖσαν 90, 27 91, 12 τὰ σύστοιχα,
 dist. αἴτια ἐστὶ αἰτιατὰ 87, 7 cf. 90, 9) τὰ
 σύστοιχα συντελεῖν αὐτοῖς εἰς τὰς γενέσεις
 87, 25 — ἔχουσι δὲ συστοίχως εἰς κατα-
 νόησιν 75, 34
 συστρέφειν (τὰ κῶλα) 73, 6 συνεστραμ-
 μένοις χρῆται φθέγμασιν 73, 2
 συσχηματίζειν. πνεύματι . . . συναλλοιου-
 μένῃ ταῖς περιέχουσι καὶ συσχηματιζόμενῃ
 97, 33 ἀστέρες συσχηματιζόμενοι (πρὸς τὴν
 φροσκοποῦσαν μοῖραν) 28, 4 (τῇ σπορίμῃ
 ἄρῃ) 32, 26
 συσχηματισμός. διὰ τοὺς τῶν ἀστέρων
 πρὸς τὴν μοῖραν συσχηματισμούς 104, 5
 σφάγια 61, 7
 σφαῖρα. ἴνα καὶ κύβος ἦ καὶ σφαῖρα 34, 39

(κοσμική) 34, 33 (ἀπλανῆς ἐστὶ πλανουμένη)
 50, 39 τὴν ἀπλανῆ καὶ τὰς ἐπτά σφαίρας
 50, 33 (cf. ἀπλανῆς) — εἰς τὴν σεληνιακὴν
 ἀνήρτηται σφαῖραν 69, 10 ἐνετόχουσαν σφαι-
 ραῖς βαρβαρικαῖς Αἰγυπτίων καὶ Χαλδαίων
 103, 27 104, 2 27, 38
 σφαλερός 83, 14
 σφάλλιν. σφαλεῖσαν (τὴν ψυχὴν) 99, 17
 σφάλμα (15, 2) 16, 23 85, 35
 σφόνδυλος (ex Plat.) 50, 32 35
 σφραγίδια ἐπέθηκον 85, 18
 σχέσις (τοπική) 79, 22 ψυχῇ . . . ἐστὶν ὄπου
 καὶ τὸ σῶμα διὰ τὴν σχέσιν 91, 33 δαίμονος
 σχέσιν πρὸς τὸ ζῆλον . . . δέδωκε 113, 31 (τὴν
 ἀνθρωπίνην ψυχὴν) ἐν σχέσει μόνῃ τῆς ζωῆς
 συνδεῖσθαι πρὸς τὴν (τῶν ἀλόγων) ψυχὴν
 98, 9 ἡ ἐν ἡμῖν πρὸς τὴν ἐν (τοῖς ἀλόγοις)
 ἐν σχέσει γενομένη (ψυχῇ), opp. ἐν κατα-
 τάξει 98, 21 25 99, 14 114, 12 κατὰ τὴν ἐν
 σχέσει ζωὴν 98, 19 — κατὰ σχέσιν 99, 5
 114, 4 opp. οὐσιώδους (ἀρχῆ) 74, 35 opp.
 καθ' ὑπαρξιν 20, 21 ἀπὸ τῶν μερικῶν καὶ
 κατὰ σχέσιν ἀντι τῶν ὀλικῶν καὶ καθ'
 ὑπαρξιν δικαστῶν 101, 6 δαίμων κατὰ σχέσιν
 καὶ θεός, ἀλλ' οὐκ αὐτὸ δαίμων καὶ αὐτὸ
 θεός, ὧν ἡ ὑπαρξίς ἐστὶ δαίμοσι πρέπουσα
 καὶ θεοῖς 98, 22
 σχετικῶς i. q. κατὰ σχέσιν· (ψυχῇ) ἔξωθεν
 ἐφεστῶσα σχετικῶς 98, 21 (cf. 114, 4)
 ἔξωθεν σχετικῶς συνοῦσαν, opp. ἐν κατα-
 τάξει 113, 30
 σχῆμα astron. εἰς τὸ αὐτὸ σχῆμα τελευτᾶ
 (ἀπλανῆς) 22, 23 τῶν σχημάτων τὰ μὲν ἐστὶ
 σύμφωνα καὶ διὰ τοῦτο ὁμοιοῦντα καλεῖται,
 τὰ δὲ ἀσύμφωνα καὶ διὰ τοῦτο ἀνομοιοῦντα
 28, 19 cf. 3 (τὸ τρίγωνον, τὸ τετράγωνον)
 69, 16 18 ἐν πέντε τοῖς στοιχειώδεσι σχήμασι
 69, 18 — τόπους . . . παντοδαπούς καὶ τοῖς
 σχήμασι καὶ τοῖς χρόμασι 63, 14 (οἱ δαίμονες
 σημαίνουσιν) διὰ τῶν ἀνάλογον ἄλλα σχη-
 μάτων 58, 26 (φάσματα) φωνὰς ἐκπέμπειν
 οἰκείας τοῖς σχήμασι τοῖς φανταζόμενοις
 109, 33 τῇ ἀλόγῃ ζωῇ τοῦ ἀνθρωπινοῦ
 σχήματος μὴ συμβαινόντος 114, 1 — τῶν
 τοῦ κάλλους σχημάτων 61, 5 ἐν μύθου
 σχήματι 53, 22 125, 25
 σχηματίζειν (ἀέρα εἰς φθόγγους διαφόρους)
 68, 5
 σχηματισμός. τῶν ἐν (τῷ παντὶ) σχημα-
 τισμῶν καὶ κινήσεων 27, 2 astron. 69, 15
 ἀνατολαὶ . . . ἀστέρων καὶ σχηματισμοί
 75, 39 (ὁμοιοῦντες καὶ ἀνομοιοῦντες)
 28, 18

σχηματιστικός. ἀγγεῖον πᾶν τοῦ ἐνόητος ὕρου μορφωτικόν καὶ σχηματιστικόν 122, 19

σχολῆ ἄρα 26, 5

σώζειν. (ψυχαῖς) λογικῶς ζησομέναις καὶ σωσοῦσαις τὸν ἀνθρώπον 81, 33 (τυραννίδων) διὰ βίου σωζομένων 81, 5 (τὸν μῦθον) σοφῶσθαι . . . καὶ ἡμᾶς σώσειν (ex Plat.) 126, 1 13

σῶμα. συντετάχθαι πρὸς ἑαυτὴν οὕτω τὴν πόλιν ὡς ἐνὸς μέρη σώματος 129, 22 ἐν τῷ σῶμα ἔστιν, καὶ ταῦτα ἐκ πολλῶν ἐν 130, 20 18 τὴν τοῦ θεοῦ σώματος περίοδον 70, 10 θείων καὶ δαιμονίων σωμάτων 22, 20 πάσης ἀναλύσεως σωμάτων εἰς σώματα 90, 7 cf. 87, 8 24 — σώματα ῥωμαλέα, opp. ἀσθένεια σωμάτων 78, 12 τῶν ὀστρεῖων σωμάτων (ex Plat.) 66, 17 67, 2 opp. ψυχαὶ 112, 16 τῆς ὄντι σώματι συζυγείσα ψυχῆ 20, 20 cf. 26, 10 σῶμα ἀνευ ψυχῆς ἀδύνατον ζῆν, ψυχὴν δ' ἀνευ σώματος 32, 30 sq. (ἀποσάλευσις) τῆς συμπάσης ζωῆς τοῦ σώματος 62, 5 πῶς οὐ διεφθάρη τὸ σῶμα σαπὲν . . . τοῦ Ἡρόδ 62, 9 sq. διαμονὴν ἀσπεκτότου τοῦ σώματος 62, 30 χωριστάς εἶναι σωμάτων τὰς ψυχὰς 55, 15 21 62, 26 sq. 65, 1 sq. εἰσικάνει τὴν μὲν ἀνευ σωμάτων ζωὴν . . . ὄνεια, τὴν ἐν δὲ σώμασιν . . . νόσῳ (ex Aristot.) 123, 11 τῆς ἔξω τῶν σωμάτων ζωῆς καὶ τῆς ἐν σώμασιν 125, 7 περὶ τῶν ἐκτὸς τοῦ σώματος 53, 14 αἱ μετὰ σωμάτων πολιτεῖαι 53, 19 πρὸ τῶν σωμάτων αἱ ψυχαὶ πολλὰ καθορῶσιν 79, 33 τῶν ἡρωικῶν ψυχῶν ἐν σώματι στρεφομένων . . . μετὰ τὸ σῶμα 100, 18 τὸ ἐπὶ τῆς ὅλης ἀσώματων τῶν σωμάτων χεῖρον 135, 28

σωματικός 21, 8 τὸ ἦσθον σωματικόν καὶ ψευδές 44, 3 (φύσις) 16, 34 (κινήσεις, opp. ἀσώματοι) 19, 25 (μεταβολαί, opp. ψυχικαί) 19, 33 (μεταβολή) 87, 20 (ἀποκατάστασις) 22, 16 (περίοδοι, opp. ψυχικαί) 23, 25 ζωαί, opp. ἀσώματοι 57, 21 (διαίρεσις, opp. νοερά ταυτέτης) 34, 11 (κριτήρια, opp. ψυχικὰ) 78, 25 (ἀρχαί) 127, 34 (παχύτης) 80, 1 (δυνάμεις) 83, 29 (προφή) 88, 20 τὸ ἕτερον ἐν τοῖς σωματικοῖς, opp. τὸ ταῦτὸν ἐν τοῖς ἀσώματοις 26, 33 κατὰ πάντα . . . τὰ ψυχικὰ, τὰ σωματικὰ, τὰ ἐκτὸς 82, 19 34 — σωματικῶς ὄραν, opp. ἀσώματως 66, 26

σωματοειδής (ψυχῆ) 20, 21 (ἀήεις) 92, 3 τὸ σωματοειδές 127, 28 σωματοειδέστερα, opp. ἀσωματώτερα 91, 9

σωστικός, opp. ἀναιρετικός 130, 10

σωφρονιστικός. ὡς σωφρονιστικά . . . τῶν ψυχῶν 105, 23

Τάνταλος 67, 30

τάξις (τῶν κεφαλαίων) 56, 35 — (τοῦ παντός) 36, 3 37, 35 51, 10 88, 4 (τῶν ὄλων) 37, 7 (τοῦ ὄλου) 55, 32 (τοῦ κόσμου) 49, 39 50, 1 (κοσμική) 18, 1 27, 10 36, 30 51, 5 56, 4 57, 13 70, 16 (τῶν οὐρανίων) 50, 37 92, 16 (τῶν τε οὐρανίων καὶ τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανόν) 53, 23 cf. 73, 10 (οὐρανία) 34, 16 τὴν ὑπὸ σελήνην τάξιν 30, 22 τὰς ὑπερκοσμίου τῆς τάξεως αἰτίας πάσης 54, 23 27 cf. 71, 36 πᾶσα τάξις (ἀπὸ τῆς Ἀνάγκης) τῶν οὐρανίων τῶν χθονίων, τῶν ψυχῶν τῶν ὄλων τῶν μερικῶν 73, 10 τὴν ὄλην τάξιν 54, 35 55, 9 τὴν τάξιν . . . ἣν ἔχουσιν αἱ τοῦ οὐρανοῦ περίοδοι 55, 36 εἰ γὰρ ἔστι τάξις ἐν τῷ κόσμῳ μία καὶ πρόνοια τῆς τάξεως ἔστι 55, 27 πᾶσαν τὴν τάξιν τῆς ἐν τῷ παντὶ προνοίας 56, 31 τῶν ταττομένων μιᾷ τάξει χρωμένων ἀνωθεν ἄχρι τῶν ἐσχάτων ἀνελισσομένη 56, 14 καθ' ἕνα λόγον ζώντων καὶ τάξιν μίαν 76, 21 cf. 31, 9 ἔστι κατ' οὐσίαν (ψυχὰς) διορίζουσα τάξις 82, 6 τῇ τάξει τῇ ταῦτα ἀφορίζουσα ταῖς ζωαῖς 91, 22 διὰ τὴν . . . ἐγγεγονυῖαν τάξιν τοῖς ἦθεσιν 92, 17 δεῖ . . . μηδὲ τὸ αὐτεξούσιον ἀφανίζειν τὴν τάξιν, ὥσπερ μηδὲ τὴν τάξιν ἀνατρέπειν τὸ αὐτεξούσιον 118, 14 εἰρμὸν ἕνα γίνεσθαι καὶ τάξιν ἡμῖν ἐφήκουσαν 119, 30 τὴν τάξιν τὴν ἐν (ταῖς περιόδοις) καὶ τὸν εἰρμὸν 127, 1 ἤττων γὰρ ἡ τάξις ἐν τοῖς ἐσχάτοις τοῦ κόσμου, πλείων δὲ ἐν τοῖς πρωτίστοις 127, 7 κατὰ τινα τάξιν . . . φυσικὴν 87, 20 ἐν κόσμῳ . . . καὶ τάξει 108, 19 — τὴν ἑαυτοῦ τάξιν ὑπερβαίνειν 15, 27 τὴν ἑαυτοῦ φυλάττοντα τάξιν 40, 9 μένων αὐτὸς κατὰ τὴν αὐτοῦ τάξιν, opp. ἀμείβων τὴν τάξιν 121, 11 8 πάλιν ἐπανήεσαν εἰς τὴν ἑαυτῶν τάξιν 102, 4 τάξιν ἀγγελικὴν ἑαυτῶ πρὸς τὴν Λάχσειν ἀποδέδωκεν 73, 22 ποῖαν ἔχει πρὸς τὰς συγκαλήρους τάξιν 79, 31 τάξιν λαχεῖν, ἔχειν 53, 28 119, 35 103, 6 24 sq. ταύτην ἔχουσα τοῦ κλήρου τὴν τάξιν 104, 33 ψυχῆς τάξιν μὴ ἐνεῖναι (ex Plat.) 82, 5 sq. κατὰ τὴν τάξιν προσελθούσαις 118, 19 ὅλης ἔχειν τάξιν 131, 1 ἐν ὅλης τάξει 43, 22 — (θείων γενητῶν) εἴτε οὐρανίας ἐχόντων τάξεις εἴτε ὑποσέλῆνους, ἀερίας τινὰς, ἐνυδρίας ἢ χθονίας 23, 28 τάξεις . . . οὐρανίας καὶ χθονίας κτέ. 50, 18 cf. 51, 19 τὰ δὲ αὐτοῦ

οἱ θεοὶ ταῖς ἑαυτῶν τάξεσι συνυφιστάσι 37, 33 εἴ τις ἔστιν ὑπὸ σελήνην δαιμόνων ἢ θεῶν γενεσιουργῶν τάξις 120, 14 cf. 1 παντοίαις τάξεσι θεῶν τε καὶ ἀγγέλων 120, 20 τῶν παντοίων δικαστικῶν τάξεων θεῶν τε καὶ δαιμόνων 101, 4 εἶναι τινα τελευταίαν ἀπ' ἐκείνης (τῆς σειρᾶς) τάξιν τῶν ποτὲ μὲν κρατούντων 95, 30 cf. 22, 7 (δαιμονία) 38, 22 50, 28 95, 26 (ἀγγελική) 51, 2 124, 15 (μοιραία) 78, 28 ἢ τῶν ἀνθρωπίνων ψυχῶν τάξις 33, 40

ταπεινός. ταπεινὰ φρονεῖν 83, 37
ταπεινοῦν, opp. χαυνοῦν 82, 17
Τάρταρος 55, 2 58, 1 fr. Οἴθη. 117, 32 29 καὶ μέχρι τᾶραθού καὶ μέχρι τοῦ Ταρτάρου 98, 27

τάσις (τοῦ νήματος) 119, 18
τάττειν ἐφ' ἑκάτερα τῶν λόγων τεταγμένον 57, 13 ἐκεῖ τάττεται ἕκαστον οὐ ταχθὲν οὐ σαλεύσει τὴν τοῦ ἔλλου τάξιν 55, 31 ὅτι τέτακται τὸ πᾶν 55, 7 26 προὔπαρχει τὰ τάττοντα τῶν ταττομένων 55, 27 cf. 56, 13 τεταγμένη πολιτεία (ex Plat.) 108, 15 sqq. cf. 109, 3 πρὸ τῆς τεταγμένης ζωῆς 88, 30 πορρωτάτω . . . τῶν ἀεὶ τεταγμένων τὰ ἀεὶ τῆ αὐτῶν φύσει ἄτακτα 108, 26 — ἐν τισὶ τακτοῖς δυναστεύοντα χρόνοις 96, 25

ταύτοποιὸν καὶ ἑτεροποιόν (εἶδος τῆς ζωῆς) 25, 8

ταυτότης, opp. ἑτερότης 26, 23 conl. ὁμοιότης 34, 2 τῆς νοεῶς ταυτότητος, opp. τῆς σωματικῆς διαιρέσεως 34, 10

ταφῆ 63, 9 25

τάχος. τὸ αὐτὸ τάχος 23, 11 cf. αὐτός

ταχύς. χρόνῳ ὀρίζεται τὸ ταχὺ καὶ βραδύ 23, 14

τε insolentius collocatum ἄμα τε ἐρρήθησαν καὶ οὐκ εἰσὶν 126, 12 (ἀνευ τε εἰκότων λόγων καὶ ἀποδείξεων ex Plat. 118, 3)

τέγος 107, 30

τείνειν. (τὰ χράσματα) τὰ εἰς οὐρανὸν τείνοντα ἀπὸ τοῦδε τοῦ τόπου καὶ εἰς γῆν 50, 17 εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τείνειν τῆς ψυχῆς 33, 29 εἰς ἔλεγχον τείνει 45, 3 σπέρματα πρὸς τὴν ὄξαν τὴν Πλάτωνος τείνοντα 126, 19

τεκτονική 139, 22

τελεῖν (ὑπὸ τὸν ἕνα θεόν) 24, 17 (ὑπὸ τὴν τάξιν δαιμόνων ἢ θεῶν) 120, 15 (εἰς τὸ πᾶν) 55, 29 88, 6 (εἰς ἄνδρας) 103, 10 — οἱ τελούμενοι 58, 28 59, 18

τέλειος ἢ τέλεος. τέλειος ἀριθμός (ex Plat.) 21, 11 20 sqq. 28 sqq. 22, 8 sqq.

24, 6 25, 6 26, 25 41, 27 (opp. ἀτελής) 25, 8 (ἀριθμός) τελειότατος ὁ τοῦ παντός 21, 30 (λογικῆ ζωῆ) τελεία καὶ κατὰ νοῦν ἐνεργούση 75, 6 τῆς τελείας κακίας 132, 22 — (τὸ ὅς ἀληθῆς ἐν) τῷ τελείῳ αὐτόν 131, 5 ἔλλον καὶ τέλειον 131, 33 35, opp. τὸ ὅς μέρος καὶ ἀτελής 131, 9

τέλεος (ἐξηγητῆς) 52, 11 (φρόνησις, ἀρετῆ) 77, 16 19 (περίοδος) 72, 10 (ἀποκατάστασις) 110, 8 (πιπῶσις) 122, 3 — τὸν σκοπὸν τῆς μυθολογίας . . . τὸν τελειότατον 55, 5 — τελέως 36, 10 92, 4 8 94, 21 120, 12

τελειότης 37, 34 (τυγχάνειν) τῆς οἰκείας τελειότητος 41, 3 τῆς ἐν ταῖς ἐνεργείαις τελειότητος 43, 7 ἢ ὁλότης ἐνότης ἔστιν καὶ ἡ τελειότης 131, 34

τελειοῦν (τὰς νοεῶς ἡμῶν δυνάμεις) 34, 16 (τὴν ἐπιτηδεύοντα) 36, 21 ὅταν οὖν τοῦ μὲν ἐφήγται τῶν τελειούντων 36, 10 — τελειοῦσθαι τὰ κωισκόμενα sim. 31, 14 29, 23 25 ὑπὸ τῶν πατέρων τελειοῦσθαι 38, 25 δι' ἃν ψυχῆ τελειοῦται 78, 4 τελειούμενος (ἀριθμός), dist. τέλειος 22, 9

τελειώσεις 75, 7 83, 31

τελεσιουργός (ἀριθμός) 24, 1 25, 6 (τῆς ψυχῆς) 25, 11

τελεστήριον. τὰ δρώμενα ἐν τοῖς τελεστηρίοις 58, 27

τελεταί 59, 15 τὸν τὰς ἀγνωστάτας ἐκφάναντα τελετάς 100, 8 [in Kemp. p. 369, 36 Bas. τὰ τε μυστήρια καὶ τὰς τελετάς]

τελευτᾶν. εἰς τὸ αὐτὸ σχῆμα τελευτᾶ 22, 23

τελικός. τὸ τελικὸν αἰτιον 47, 18 19. opp. συνακτίον τι καὶ ὀλικόν 130, 18 τὸ τελικὸν ἐν, opp. τὸ ὀλικόν 130, 21 23

τέλος, syn. πέρασ. τὸ αὐτὸ τέλος ποιουμένην καὶ ἀρχὴν 70, 10 τέλος ἐπιθεῖσαν τοῖς αἰρεθεῖσιν 119, 26 τὴν ἐνέργειαν . . . εἰς τὸ τέλος τοῦ παντός ἐκτείνων 121, 9 — τέλος . . . τὸ κυριώτατον τῆς τοῦδε τοῦ τριγώνου θεωρίας 33, 17 τοῦ χαλινοῦ τὸ τέλος εἶδῦα καὶ τὴν χρεῖαν 47, 17 τοῖς μὲν ἡδονῆ δοκεῖ τὸ τέλος εἶναι, τοῖς δὲ φρόνησις 43, 8 cf. 34 (τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς) 43, 24 (ζωῆς) τοῦ οἰκείου τέλους ἐπέσεσιν κινδυνευούσης 97, 16 (τὸ τοῦ παντός ἐν) καὶ τέλος μᾶλλον καὶ ἀγαθὸν μᾶλλον 131, 31 ἀπὸ τῶν παρεπομένων τοῖς τέλεσιν κτέ. 43, 34

τέμνειν (τὴν ὕλην) 89, 8

τερατώδες (ζῆρον) 30, 11

τετραγωνίζειν. (ἑκατοντάς) τετραγωνίζουσα ἑαυτὴν 35, 18 τετραγωνιζομένη ἢ δεκάς 33, 37

τετραγωνικός 26, 25 26 τετραγωνικῶς (προΐουσα) 35, 16
 τετράγωνος 41, 26 και ἀπὸ τετραγώνου κύβος γενόμενος και ἀπὸ κύβου τετράγωνος 34, 27 25 sq. τετράγωνον 35, 19 69, 18 τὰ τετράγωνα ἀσύμφωνα 28, 20 ἐν τῷ εὐανόμῳ τετραγώνῳ τοῦ τῆς ἀποκνήσεως ἡλίου 29, 21
 τετραμερής 49, 33 69, 19
 τετράς 34, 25 33 sqq. 69, 17
 τετραχῶς 34, 35 81, 17 138, 32
 τεχνᾶσθαι 103, 11
 τέχνη. (χρησθαι) τὴν τέχνην τοῖς ὀργάνοις 117, 2 3 τέχνη 139, 20 *coni.* ἐπιστήμαι 123, 20 *coni.* ἐμπειρία 37, 29 τέχνη ἱερατική 32, 23
 τεχνητά, *opp.* φυσικά 46, 14 17 18
 τεχνικός 103, 10 104, 26 27 (γνώσεις) 37, 20 (ἐνέργειαι) 39, 17
 τιθέναι. ἐπὶ δακτύλων τιθέντας (ἀριθμόν) 22, 8 — τὰ τυχαῖα τῶν τοιούτων τιθεμένη 91, 6
 τίκτειν. τίκτους περιττοὺς οἱ περιττοὶ 26, 17 ἢ ἀνομοίωτης τίκει . . . τὴν σάσιν 40, 16 τιμᾶν. ἔτι πολλοῦ ἂν τιμῆσαι 100, 6
 τιμή, *opp.* ἀτιμία 83, 27 τιμαί 83, 3 τιμὰς ἀτιμίας 82, 20 97, 2
 τίμιος. (ἀρετὴν) νομίζει τίμιον 77, 25 78, 8
 τιμωρητικός. ἀνάγκας τιμωρητικὰς τῶν δέξων τούτου ψυχῶν 88, 3 τόπον ἀγιώτερον ἢ τιμωρητικώτερον 128, 27
 τιμωρία 53, 1 68, 29
 τίνειν (δικην) 107, 31
 τίς. τί μὴ ὄν (*ex* Aristot.) 138, 33 τὸ τί . . . ὄν 139, 16
 τίσις. ὁ τῆς τίσεως νόμος 66, 6 τὰ τῆς τίσεως δεσποτήρια 54, 36 117, 17
 Τιτᾶνες. τὴν τῶν Τιτάνων μυθικὴν δίκην 116, 13
 τιτανικὸν (γένος), ὁ φησιν (Ὀρφεύς) ἐκ τῶν τιτανικῶν μελῶν τὸν Δία συστήσασθαι 38, 7
 τιτθῆ. παιδίον ὑπὸ τιτθῆ τρεφόμενον 67, 9
 Τιτυός 67, 31
 τληπάθεια, *opp.* εὐπάθεια 54, 16 (ζωῆς, *opp.* εὐκολία) 93, 25
 τληπαθεῖν 93, 6
 τμημα τοῦ ζυφοφόρου 75, 23
 τμησις. τινὰ τμήσεως ἀγόν (*ex* oraculo) 89, 9 10
 τοῖος. τοίας τε και τσαύτας κινήσεις 87, 3 τοίας και τοίας αἰρέσεις 121, 17
 τοιόσδε *in exemplo proferendo* ('*so und so*') ἔτι τοιόνδε δεῖ τὸν χαλινὸν εἶναι . . .

ποιεῖ τοιόνδε χαλινόν 47, 20 21 ἔτι . . . τοιόνδε βίον ἐζῶμεν 123, 30 ἢ τοιόνδε ἦθος ἔχουσα (ψυχῆ) *al.* 67, 27 33 79, 27 93, 35 *eum artie.* ἐν τῇ τοιᾶδε διασχηματῆσι, εἰς τὴν τοιάνδε ζωὴν *sim.* 27, 6 31, 16 17 82, 9 — τὸ πᾶν τοιᾶνδέ τινα βίαν οἰστικόν 109, 13 — εἰλόμεθα τοιᾶσδε ζῆν 74, 27
 τὸ τοιονδὶ τῆς ζωῆς εἶδος 36, 38 τοιωσδὶ ζῶσιν ταδὶ συμπεσεῖσθαι 36, 32 31
 τολμᾶν. εἰ χρῆ τολμησαντα εἰπεῖν 89, 31
 τομή. ταῖς τομαῖς ταῖς τῶν σωματῶν 89, 13 — *divisio* 38, 20 τὴν ἐν βραχυτάτοις κεφαλαίοις τομήν 52, 5
 τόνος. τὸν τόνον ἐκλύσαι τῆς μετεωροπορίας 54, 3
 τοπικὴ σχέσις 79, 22
 τόπος. οὐχ ὡς τόπον ἐκ τόπου μεθιστάμενος 121, 7 κατὰ τόπον κινούμενος 68, 13 τὴν κατὰ τόπον κίνησιν 113, 9 10 περὶ τῶν τόπων τῶν διαφορῶν και περὶ τῶν ἐν τούτοις λήξεων 58, 10 ἐν τῆδε τῷ τόπῳ τῆς γενέσεως 58, 31 τόπον ψυχῶν (τὸν γαλαξίαν, *ex* Pythag.) 68, 34 τὸν τῶν κακῶν τόπον 123, 22 ἀπὸ τοῦ Διὸς εἰς τὸν τοῦ Ποσειδῶνος τόπον 124, 22 τὸν ἐκεῖ τόπον 61, 20 21 πάντα τὸν τῆδε τόπον 123, 21 πᾶς ὁ περὶ γῆν τόπος 59, 23 ἐν τοῖς ὑπὸ γῆν τόποις 66, 5 τὸν ὑπὸ γῆς τόπον 117, 22 τὸν ὑποχθόνιον τόπον 117, 16 ἐκ τῶν ὑπογείων τόπων, *opp.* οὐρανόθεν 109, 7 124, 29 τὸν ἀέριον τόπον τὸν παχύν 121, 26 εἰς ἄλλον και ἄλλον τόπον ἀγιώτερον ἢ τιμωρητικώτερον ἢ και μέσον ἀμφοτέρων 128, 27 — *res, argumentum* διὰ τὸ μηδὲ τὸν τόπον τοῦτον ἀνενόητον ὑπὸ τῶν ἐξηγητῶν ἀπολειφθῆναι 98, 3
 τόσος. μυριάδας . . . τόσας και τόσας 22, 17 ὅσῳ δὴ πλέον . . . τόσῳ μᾶλλον 119, 24
 τοσοῦτος. τοίας τε και τσαύτας κινήσεις 87, 4
 τότε *cf.* ἄλλοτε
 τραγικός. τὰ τραγικά (Πλάτωνος) συγγράμματα 137, 11 τὰ τραγικά περὶ τὸν Ἄρδιαιον δρᾶματα 53, 5 τραγικὴν τὴν ἐν Ἄιδου πραγμάτων μυθολογίαν 57, 34 τραγικά πάθη 85, 35
 τραγῳδία 47, 28 τὰ αἴτια τῆς τοιαύτης τραγῳδίας 86, 1 τσαύτην αὐτῶν κατασκευανύναι τραγῳδίαν 100, 9
 τραγῳδοποιός 58, 2
 τρανής. τὰ αἰσθησιν ἔχοντα τρανεστέραν 113, 8
 τραύμα 62, 5

τραχύς. τὸ τραχὺ καὶ χθόνιον (ex Plat.) 93, 21
 τραχύτης, opp. λειότης 93, 23
 τρέπειν. τὰ τὴν δαιμονίαν ἐπίπνοιαν εἰς τὰς ἔνδον ἡμῶν τρέποντα παντοίας ὁρμᾶς 91, 4 ἐν τῷ μῆτι τρέπειν (τὴν σελήνην, ex Orph.) 29, 1
 τρέφειν. τὸ δὲ παθητικὸν τρέφουσα (ἢ ποιητική) 47, 27 παιδίον ὑπὸ τιτθῆ τρεφόμενον 67, 9 τῶν μὴ τρεφομένων (μελισσῶν?) τὸ σῶμα . . . διαμένον 62, 14 ὅταν τὰ γεννηθέντα τρέφῃται ἐκ τῶν γεννησάντων 87, 21 22 (νοῦς) ὑπὸ τῶν ἔνδον τραφεῖς 59, 8
 τριάς 35, 5 41, 28 τὰς ὑπερκοσμίους τῆς τάξεως αἰτίας τὴν τε μονάδα καὶ τὴν τριάδα 54, 23
 τρίγωνον. τὸ ἄριστον τῶν σχημάτων . . . τὸ τρίγωνον 69, 16 τὰ τρίγωνα σύμφωνα 28, 20 κατὰ τὰ πρὸς (τὸν Ἥλιον) τρίγωνα· διότι τὸ μὲν τρίγωνον ἀρχὴ γενέσεώς ἐστιν 29, 10 τὸ ὀρθογώνιον τρίγωνον 30, 5 32, 5 12 τοῦ σπορίμου τριγώνου 30, 9 cf. 17 33, 18 τῶν κατὰ τρίγωνον (συσχηματιζομένων ἀστέρων) 32, 27
 τριμερῆς ἐπινοεῖται ἡ ψυχὴ 135, 21
 τριταῖος 64, 6
 τριωδομένη μονάς (= ἑκατοντάς) 25, 10 19 23 33, 36 cf. δευτερωδομένη
 τροπικός. τὸν χειμερινὸν τροπικὸν καὶ θερινὸν (κύκλον) 69, 13
 τρόπος τῆς διδασκαλίας μικτός 17, 9 ὁ γὰρ τρόπος πρόκειται 18, 11 τοῦτον τὴν τρόπον ὀρθότερον εἰπεῖν 118, 35 τὸν προσήμοντα θεοῖς τρόπον 118, 27 (προσιέναι) δεῖ ἄλλον τρόπον καὶ παραδοξότερον 120, 18
 τροφή 88, 16 19 113, 15 γάλα τὴν πρῶτην τροφήν 68, 36 τοῖς γεννηθεῖσιν ἐκ τῶν γεννησάντων εἶναι τὴν τροφήν 87, 25 ἥ τε φυσικὴ διὰ τῆς τροφῆς κίνησις 123, 27 cf. 124, 28
 τρόφιμος (ex Plat.) 112, 5
 τροφός adiect. (τὸ τῆς Ἀληθείας πεδίον) τροφὸν τῶν ψυχῶν 121, 22
 τροχός. τὸν ἐπὶ τῆς γῆς κυλιόμενον τροχόν 70, 13
 τρυφή. εἰς εἰρήνην βλέπων καὶ τρυφήν 61, 13
 τυγχάνειν. μέγας . . . καὶ οὐχ ὁ τυχῶν ἀγών 52, 13 τινὲς ἄλλα μὲν εἰσιν οἱ τυχόντες 75, 34 βίαι . . . οἱ τυχόντες 93, 16 μὴ τὴν τυχοῦσαν ψυχὴν εἰς τὰ τυχόντα σώματα εἰσδύεσθαι (ex Aristot.) 113, 28
 τύπος. (ψυχὰς) ἐχοῦσας ἐν ταῖς φαντασίαις ἀποκειμένον τὸν ἀλλήλων τύπον 67, 23 ἔχει

τινὰς τύπους καὶ ἐμφράσεις ἐπὶ τοῦ τῆς ζωῆς εἶδους 67, 15 ἐκφαίνεσθαι τοὺς τύπους καὶ τὰς μορφὰς ἐπὶ τῶν προτέρων βίων sim. 109, 25 36 τοὺς περὶ τῶν δευτέρων καὶ τρίτων βίων τύπους 112, 26 τοὺς ἐν τῇ ψυχῇ τύπους . . . τῆς οἰκείας κινήσεως 122, 32 cf. 38 ὄλισθον ποιούσαν τῶν ἐν (τῷ πνεύματι) τύπων 123, 2 οἱ τύποι τῶν αἰσθητῶν 123, 33 — rhetor. [μεταβατέον] ἀπὸ τοῦ μέσου τύπου . . . εἰς τὸν ἀδρόν 17, 3

τυποῦν τὸν δεύτερον (βίον) 110, 3 (ψυχῶν) τὸ πνεῦμα τὸ ἑαυτῶν τυπουσῶν εἰς . . . σκιαγραφίαν 109, 29 τυπουμένων (ὑπὸ τῶν σωματῶν) εἰς τὴν ἐκάστου μορφήν 109, 27
 τυραννικός 105, 8 (βίος, βίος) 75, 11 86, 23 92, 24 109, 9 (ζωῆ) 60, 26 91, 20 109, 2 (φαντασία) 92, 28 οἱ τυραννικῶς βεβιωκότες 54, 37 56, 8
 τυραννίς μεγίστη (ex Plat.) 86, 21 sqq. 88, 24 27 89, 25 32 τυραννίδες 83, 28 108, 33

τύραννος 56, 20 58, 1 60, 27 83, 34

τυφλότης τοῦ λόγου 88, 21

τύφλωσις τῆς γνωστικῆς δυνάμεως 86, 2

τυχαῖος. τὰ τυχαῖα 91, 5

τύχη cf. δαίμων. αἰτιασθαι δαίμονα καὶ τύχην (ex Plat., qui δαίμονας) 75, 12 86, 7 90, 22 cf. 79, 9 ὅτι μετὰ τοῦ δαίμονος καὶ τύχην ἕκαστος εἰληχε βίος κτέ. 71, 16 sqq. 36, 34 sqq. 75, 8 10 86, 8 90, 24 sqq. dist. ὁ ἀγαθὸς δαίμων καὶ ἡ ἀγαθὴ τύχη 91, 12 sqq. ἡ τύχη κυβερνώσα τὸν ἐκάστου βίον 90, 24 cf. 91, 18 ἡ τύχη τῶν ἐκ τοῦ παντός ἐστιν ἡμῖν ἀπονεμομένων (vbi τῆς τοῦ παντός πρὸς ἡμᾶς ὁμολογίας) ἀποπληρωτική 15, 18 71, 17 36, 27 34 36 86, 11 sq. (τύχης) ἔργον τὸ συντάττειν ἡμᾶς πρὸς τὸ πᾶν 104, 32 cf. 15, 18 sq. ἡ τύχη τῶν ἐκτὸς προσέτηκεν 91, 4 cf. 90, 29 75, 8 — (τῆς αἰσθήσεως) πραγματείας πολλῆς δεομένης καὶ ἀγαθῆς τύχης 16, 15

ὕβρισταί fr. Orph. 117, 31

ὕγεια. ἐκ μὲν ὕγειας εἰς νόσον ὀδεύοντας λήθην ἴσχειν τινὰς καὶ αὐτῶν τῶν γραμμάτων . . . ἐκ νόσου δὲ εἰς ὕγειαν ἴοντα κτέ. (ex Aristot.) 123, 9 sqq. νόσοις καὶ ὕγειαίς, ἃ ἐστὶ τῶν δευτέρων μετὰ τὰ ψυχῆς ἀγαθὰ καὶ κακὰ 82, 15 21 83, 26

ὕγιδ' εσθαι, opp. ἀλγεῖν 129, 26 27

ὕγις. τὸ ὕγιές 94, 16 ὕγιως φιλοσοφεῖν (ex Plat.) 94, 4 16 25

- ὄγρός. θάνατος ψυχαῖσιν ὑγραῖσι γενέσθαι (ex Heraclito) 73, 39 ἀγγείον πᾶν τοῦ ἐνόη-
τος ὕρου μορφωτικόν 122, 19 τὸ πνευμα-
τικὸν ὄχημα τῶν ψυχῶν ὑγρότερον γιγνό-
μενον 122, 37
- ὄγρότης. τῆς ἐν (τῷ σώματι) ὑγρότητος
123, 34
- ὄδωρ 122, 12 ἐν τὸ ὕδωρ μᾶλλον ἢ τὸ πᾶν
κτέ 131, 28
- ὄλαιος. δαίμοσιν ὄλαιοις 77, 6 cf. ὄλικός
ὄλακτεῖν 48, 37
- ὄλη 39, 14 ὄλων 40, 5 opp. εἶδος (τῶν
ζῳων) 116, 7 8 cf. 138, 14 opp. τὸ πρῶτον
135, 4 139, 10 ἡ ἐμπειρία . . . τὴν ὄλην
παρέχουσα τῇ φρονήσει 43, 26 27 ἐν ὄλης
τάξει 43, 22 τὸ ἀτομον . . . ὄλης ἔχειν τάξιν
131, 1 cf. 29 (τὸ ἐν ἀριθμῷ) λόγον ὄλης
ἐπέχει 130, 14 ὄλη τοῦ ὄλου 130, 19 —
(λόγος) ὄλης . . . ἀναπίπταται 38, 36 (λόγος)
τῆς σκοτάδους καθαρεύων ὄλης 39, 7 διὰ
τὴν μετὰ τῆς ὄλης ἐνέργειαν 39, 30 τῆς
'Αρείτιης σειρᾶς . . . τεμνούσης τὴν ὄλην
89, 8 11 (ἀγνος) 121, 28 (ἀύχημρά, ex
otaculo) 121, 28 ἐκ τῆς πρὸς τὴν ὄλην
ροπῆς 122, 4 τὸν ἔσχατον βυθὸν τῆς ὄλης
122, 7
- ὄλικός (εἶθωλα) 45, 9 (ὄργανα) 61, 27 (ὄμ-
ματα) 67, 6 (περιβλήματα) 109, 36 (ὄς καὶ
σηπεδών) 38, 33 (ἀκαθαρσία) 38, 36 (πάθη)
39, 35 122, 8 (ζωή) 89, 9 (ἀζωία) 121, 36
(δαίμονες) 121, 2 (αἴτιον, ἐν, opp. τελικόν)
130, 17 21 22 29
- ὄπαλλάττειν 61, 11
- ὄπανις ποταμός 20, 32
- ὄπαρ. ὄναρ τε καὶ ὄπαρ 58, 24
- ὄπαρξίς. δι' ὁμοιότητος ἔχουσι τὴν ὄπαρξιν
41, 19 ταῖς ψυχαῖς νοεραῖς μὲν οὖσαις κατὰ
τὴν ἑαυτῶν ὄπαρξιν 58, 29 αὐτὰς τὰς
ὄπαρξεις τῶν ψυχῶν 74, 20 ἐν λογικαῖς
ὄπαρξεσιν 74, 39 καθ' ὄπαρξιν, opp. κατὰ
ἀκολουθίαν 76, 20 opp. κατὰ σχέσιν 20, 21
101, 7 98, 23 cf. σχέσις
- ὄπεισέρχεσθαι 40, 21
- ὄπεραπλοῦν. τὸ ὄλον ὑπὸ τῷ Ἠλίφ ἀτεχνῶς
ὄπερηπλωμένον 137, 5
- ὄπερβαίνειν τὴν ἑαυτοῦ τάξιν 15, 27
- ὄπερβάλλειν τὴν μετὰ τὴν σποράν σύνοδον
29, 36 λήθη δ' ὄπερβαλλούση κατείχεται
107, 25
- ὄπερβολή. τίνα . . . τραγηδοποιοῖς ἀπολέ-
λοιπεν ὄπερβολὴν sim. 58, 2 100, 2 ὄπερ-
βολαί, opp. ἐνδειαί 82, 17 83, 29 83, 3
- ὄπερέχειν 130, 16
- ὄπερκόσμιος (θεός) 23, 19 (τῆς τάξεως
αἰτίαι) 54, 23
- ὄπερορᾶν. ψυχὴν ἔχων σώματος ὄπερορᾶσαν
61, 26
- ὄπερορία 52, 20
- ὄπερούσιος 138, 32
- ὄπεροχὴ δυνάμεις 90, 4 κατὰ τὴν πρὸς τὰ
ὄντα ὄπεροχὴν 139, 4
- ὄπερπίπτειν (τὴν ἡμέραν τῆς συνόδου) 29, 31
- ὄπέρτερος. οἱ δαίμονες τῶν ἡρώων ὄπέρ-
τεροι 112, 2
- ὄπηρετεῖν 78, 17
- ὄπνος (ap. Plat.) 51, 22 123, 37 124, 11 17
ὄ ζῳώτης ὄπνος 124, 2 13
- ὄπνώοντας ἐγείρειν (Hom.) 124, 11
- ὄπό, dist. ἐπί 118, 34 ὄπο σελήνην cf.
σελήνη
- ὄπόγειοι τόποι 92, 28 109, 7 124, 29
- ὄποδέχεσθαι 79, 6 101, 22 (ζωᾶς) 31, 15
(ψυχὴν) 100, 28 (τὴν δόσιν) 118, 28 τὰς
ἀπὸ τῶν ψυχῶν ἐμφάσεις ὄποδέχεται 67, 3
τὴν τῶν κρειττόνων νόησιν ὄποδέξασθαι
84, 17 (ψυχὴν) ὄποδεχομένην τὰς εἰς ἡμᾶς
κινήσεις 119, 3 τὴν ζωὴν τὴν ὄποδεξαμένην
(τῆς Ἀνάγκης) τὴν . . . ἔνωσιν 120, 25 τῆς
ὄποδεξαμένης ζωῆς τὴν τῆς Ἀνάγκης ἔδραν
121, 11
- ὄποδαιρεῖν 74, 14
- ὄποδοχὴ, dist. μίμημα (τοῦ εἶδους) 46, 29
(31) τὴν ὄποδοχὴν τοῦ κλήρου 75, 13 79, 13
πλατεῖα τῶν ἀνωθεν ἀγαθῶν ὄποδοχὴ
121, 32
- ὄπόθεσις (ex Aristot.) 130, 3 ἐξ ὄποθέσεως
λέγει 112, 27
- ὄποκατακλίνεσθαι περιόδοις 119, 3 25
(τοῖς χείροσιν) 135, 7
- ὄποκεῖσθαι ἀνέμων ζάλαις 120, 34 ἐκ τοῦ
πᾶσιν ὄποκεῖσθαι (τὴν ὄλην) 139, 14 τὴν
ὄποκειμένην ὄλην 138, 14 τὰ ὄποκειμενα
139, 21 ἐν ὄποκειμένοις ἐστὶν ἡ ἐμψυχία,
τὸ δὲ ἐν ὄποκειμένῳ ὄν πᾶν δεῖται τῆς τοῦ
ὄποκειμένου φύσεως εἰς τὸ εἶναι 48, 25 cf.
39 τοῖς ὄποκειμένοις πράγμασιν 17, 1 —
gramm. ὄποκειμένον, opp. κατηγορούμενον
136, 14
- ὄποκορίζεσθαι 61, 2
- ὄποκορούειν 57, 27
- ὄπολαμβάνειν. ἀναγκαῖον ὄπέλαβεν 49, 22
- ὄπολείπειν 79, 2
- ὄπόληψις. ταύτην δὲ τὴν ὄπόληψιν ἕκαστον
ἔξειν 132, 24
- ὄπόμνημα. ἐν τοῖς τῆς παλινοφθίας ὄπομνή-
μασιν 99, 22 117, 5

ὀπόμνησις 55, 23
 ὀπόνοια. σωματοειδοῦς .. λήξεως ὀπονοϊαν
 92, 4 ἀναπιμπλάσας ... ψυχᾶς ὀπονοϊῶν
 φορικῶν 59, 14
 ὀποπέμπειν 64, 7
 ὀποσέληνος (τάξεις) 23, 26
 ὀπόστασις. τὴν ἀπλότητα τῆς ὀποστάσεως
 ἡμῶν 46, 2 (= 134 fr. 2) ἐν λογικῇ ζωῇ
 τὴν ὀπόστασιν ἔχειν 75, 6 ἔχει τινα ἐν τῇ
 δόξῃ ὀπόστασιν al. 138, 27 139, 12 15 περὶ
 τῆς τῶν κακῶν ὀποστάσεως 136, 18 19
 ὀποστάτης. Ποσειδῶνα τὸν τοῦ γενητοῦ
 παντὸς ... ὀποστάτην 137, 8
 ὀποστρωννύουσι. οἷς ὑπέστρωται τὰ τῆς
 τίσεως δεσμοκῆρια 54, 38 (ψυχῇ) ὑπέστρω-
 ται τῷ θρόνῳ τῆς Ἀνάγκης, τῷ ἀγοντι
 δαίμονι 120, 15 121, 2
 ὀποσυμμιγῆς πάθος 101, 30
 ὀποτάττεσθαι ἡμᾶς τῷ δαίμονι 75, 9
 (ψυχῇ) ὀποταττομένην ταῖς Μοιρῶν ποιή-
 σεσιν 119, 1 ὑπὸ τὸν θρόνον (τῆς Ἀνάγκης)
 τελῶς ὀποταχθεῖσα 120, 12
 ὀποτείνειν. τοῖς τε ὀποτεινομένοις (log.
 ὀποταττομένοις?) ζυθοῖς 32, 15 ἡ ὀποτει-
 νουσα (τοῦ σπορίμου τριγώνου) 30, 10 sqq.
 32, 14 sqq. 33, 2 sqq. ἡ ὀποτεινοῦσα ἀμ-
 φοτέρας (sc. τὴν ὀρθὴν καὶ τὴν ὑπίαν)
 33, 6 (cf. 32, 16 cum adnot.)
 ὀπουργεῖν 56, 13
 ὀπουργὸς τῶν Μοιρῶν 120, 7
 ὀποφέρειν pass. ὑποφέρεται πρὸς τὴν
 τοιάδε ... δύναμιν 89, 27
 ὀποχθόνιος (τόπος) 117, 16
 ὀπόχρυσος (ex Plat.) 53, 25
 ὀποψία. ἐν ὀποψίαις ὄντων πρὸς τοὺς ἀρχο-
 μένους 43, 15
 ὀπτιος. ἡ ὀπτία (πλευρὰ τοῦ σπορίμου τρι-
 γώνου) 30, 10 sqq. 32, 14 sqq. 33, 2 sqq.
 ὀστερος. εἰς ὄσπερον 23, 36
 *ὀφαιρεῖν. ἂν ὀφαιρεθέντων λείπεται
 129, 13
 ὀφαρπάζειν τὸ μηδὲν αὐτῷ προσήκον ἐπι-
 τήδευμα 129, 18
 ὀφεις τῆς ἐπιτηδεϊότητος 36, 12 37, 2 [in
 Alcib. I p. 1 Cr. τὴν τῆς οὐσίας ὀφεισιν]
 ὀφηγεῖσθαι 132, 5
 ὀφήγησις. τὴν περὶ τῶν θεῶν ὀφήγησιν
 118, 1
 ὀφιστάται. ὁ Μῆν ἐπὶ οὐλήνῃ θεὸς ἂν
 ὀφιστῆται τὸν ἀριθμούμενον μῆνα 22, 12 τὸ
 χρυσοῦν γένος ὀπερ ὀποστήσῃ τὸν Φάνητά
 φησιν 36, 6 τῆς ὀποστησάσης (τὸ κινούμενον)
 κινήσεως 19, 2 ὀφιστῆται ζωὴν ἀφ' ἑαυτῆς

σίμ. 34, 1 5 *25, 19 τὴν ὀλην ὀφιστάται...
 τῶν ζῶων 116, 17 αἰτίαν ἀφ' ἧς ὀφιστάται
 τὸ τῆς ἀνομοιότητος τῶν ἡθῶν γένος 41, 12
 τὸ ἀπὸ ἀκινήτου (vcl κινουμένου) πᾶν
 ὀποστάν 19, 17 τῶν ψυχῶν οὐκ ἀπὸ τῶν
 αἰετῶν μενουσῶν αἰ πᾶσαν ὀπομένουσαι
 πτωσὶν ὀπέστησαν 112, 19 τῶν ἀλόγων...
 παρὰ τοῦ παντὸς ὀφισταμένων 81, 21 διὰ
 τοῦτον τὸν θεὸν (log. τοῦτο τοῦ θεοῦ)...
 τὴν τῶν ἡθῶν τῶν πανταχοῦ δύναμιν ὀπο-
 στῆναι 96, 32 τῆς οὐσίας αὐτῆς ἐν ἀρμο-
 νικοῖς ὀφειστάσης λόγοις 25, 2 ἵνα ὀποστῶμεν
 74, 27 — mod. ψυχῇ τὰ ψυχῶν ἱστορή-
 σασαν... ὀποστησάμενος 52, 22
 ὀψηλός rhetor. ὁ χαρακτήρ τοῦ λόγου λίαν
 ἐστὶν ὀψηλός 16, 38 — ῥήματα... νοῦ
 γέμοντα καὶ ὀψηλῶν ἐπιβολῶν 73, 1 ἐξ
 ὀλιωτέρων αἰτίων καὶ ὀψηλοτέρων, opp.
 ἐκ μερικωτέρων καὶ χαμαιζηλοτέρων 80, 23
 σίμ. 94, 9 τὰς (Κλαυδοῦς) δόσεις ἀπὸ τῶν
 ὀψηλοτέρων ἐρημημένας 119, 36 ἀπὸ τοῦ
 ὀψηλοτάτου κύκλου πρόεισιν εἰς ἡμᾶς
 119, 9
 ὀψος. ἐν ὀψει πετόμενος 103, 5

φαίνειν. τὸ αὐτὸ (sc. φάσμα) φαίνεσθαι
 πολύμορφον 109, 32 ἐν τῷ νοητῷ φαίνεται
 ... δι' ἐκεῖνου φαινόμενον 139, 37 sq.
 τεκμαίρεσθαι διὰ τῶν φαινομένων 27, 9 τῶν
 φαινομένων ἀγαθῶν 83, 28 cf. 84, 1 φρό-
 νησιν τῆς φαινομένης εὐπορίας αἰρετωτέρων
 105, 24 τὰ φαινόμενα, syn. εἰδωλιακά,
 ψευδῆ 136, 6 ἡ ὄντως ἢ φαινομένως ὄν
 τοιοῦτον 137, 29
 φάναι. ἔφατο 20, 12 ἔδει, καὶ ἡμεῖς ἂν
 φήσαιμεν, ἐπιλογίζεσθαι 62, 10
 Φάνης 38, 6 13
 φανός 137, 5 φανόν ἐστὶ ταῖς νοεραῖς ἐπιβο-
 λαῖς 35, 13 τὸ λαμπρόν... τῆς κατὰ
 λόγον ζωῆς καὶ φανὸν ἴδιον 38, 32 opp.
 σκοτεινόν 40, 11 τὸ φανὸν τῆς ἐπιστήμης
 59, 2 ἄμα φανοτάτη πυρὶ (ex Plat.) 94, 12
 φαντάζεσθαι. κἂν φαντάζηται... σύνθετον
 46, 3 ἀγαθὰ δὲ φανταζόμενα τοῖς πολλοῖς
 77, 34 τοῖς σχήμασιν τοῖς φανταζόμενοις
 (sc. τῶν φασμάτων) 109, 33
 φαντασία. τῶν παλαιῶν τινας τοὺς μὲν
 φαντασίαν ταῦτον εἰπεῖν εἶναι καὶ τὸν νοῦν
 58, 31 τῆς ἐν ἡμῖν φαντασίας ἐπιλογαζούσης
 τὸν μερικὸν νοῦν 58, 37 τοῖς κατὰ μόνην
 τὴν φαντασίαν ζῶσιν καὶ ἂν ἐστὶ τὸ ὄλον
 ὁ παθητικὸς νοῦς 59, 1 τὸ παθητικὸν ἔχει
 φαντασίαν μιμεῖσθαι νοῦν ἐθέλουσαν καὶ

- λόγον 39, 29 cf. 14 κριτήρια μὲν γὰρ ἄπταιστα λόγος καὶ νοῦς, ἐπταισμένα δὲ φαντασία καὶ αἰσθησις 77, 35 78, 2 sq. — ἧς (ζωῆς) ἔχουσα φαντασίαν 89, 27 τὴν φαντασίαν ταύτην ἔχειν τὴν τυραννικὴν 92, 28 — φαντασίαι 77, 5 *coni.* διανοήσεις 68, 9 τὰς φαντασίας ἡμῶν ἐρεθίζεσθαι πρὸς αἰρέσεις 75, 36 ἀπάγειν τῶν τῆς ψευδο-παιδείας φαντασιῶν 45, 9 καθαραῖς χρῆσθαι φαντασίαις ἄλλ' οὐ μεμιασμέναις 59, 11 (ψυχᾶς) ἐχούσας ἐν ταῖς φαντασίαις ἀπο-καίμενον τὸν ἀλλήλων τύπον 67, 23 αἱ φαντασίαι ποικίλας πρὸς τὸ πνεῦμα παρ-έχονται τοῦτο μορφᾶς 109, 30 cf. 34
- φαντάσματα 59, 11
- φανταστικὸς νοῦς 58, 30 (ψυχῇ, *opp.* λογικῇ) 123, 32 cf. 122, 31 εἰ φανταστικῶς ἐνεργεῖται 59, 10
- φάος ἡλείου *fr.* *Orph.* 117, 13
- φάσμα. συμμῆξι οὖν αὐτὴν τινι φάσματι 107, 27 δμμοσι φάσματα ὄραν... ὑπάρχει 68, 23 ἐν τοῖς φάσμασιν πολλακίς ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ διαστήματι τὸ αὐτὸ φαίνεσθαι πολ-λύμορφον 109, 32
- φέγγος τοῦ λόγου 39, 27 τὸ νοερὸν τῆς ἀληθείας φέγγος 58, 36
- φέρειν *pass.* οὐδ' ἐπὶ δάφνην φέρεται κε-ραυνός 26, 7 φέρονται ἄλλως ἄλλοι 60, 23 (ζῆλα) φερόμενα ἐπὶ γῆς 20, 6 κύκλω φερό-μενα 20, 17 (κλήροι) ἀπὸ ὑψηλοτέρων εἰς χαμαιζηλότερα φερόμενοι 94, 9 (ψυχᾶς) εἰς ἄλλα ζῆλα τοιαῦτα φερομένας 97, 10 φέρεσθαι (ψυχῇ) ἐπ' ἀμφοτέρω 98, 26 — *med.* ὁμοιότητά τινα φερόμενα 51, 21
- φήμη. ἡ κοινὴ φήμη 91, 5 αἱ περὶ αὐτῶν φῆμαι 67, 34
- φθαρτικός. αἰτία φθαρτικῆ τῶν φθαρτῶν 48, 2 πᾶν κακὸν φθαρτικὸν οὐ ἔστι κακὸν 49, 10 3 77, 22 τὸ φθαρτικόν 19, 7 48, 8 διαιρετικὸν καὶ φθαρτικόν 41, 10 (τῆς πό-λεως) 130, 8
- φθέγγεσθαι. τοῦτο καὶ ἕκαστος... φθέγ-γεται τὸ ἐμόν 133, 10 οἱ δαίμονες... λοξὰ φθεγγόμενοι 58, 24
- φθέγμα. συνεστραμμένοις χρῆται φθέγμασιν 73, 2 κατακοῦειν τῶν τῆς Δίτης φθεγμάτων 88, 17
- φθεῖρειν. οὐ πάντα φθεῖρει τὸ πῦρ 26, 3 6 (τὰ σπέρματα) 29, 4 cf. *28, 26 ἐν φθεῖρει, τὸ κακόν (ex *Plat.*) 47, 40 cf. 48, 8 sq. 49, 3 9 ἡ ψυχὴ οὐ φθεῖρεται ὑπὸ τοῦ ἰδίου κακοῦ (ex *Plat.*) 48, 16 sqq. 31 sqq. 49, 2 13 τὰ γιγνόμενα καὶ φθειρόμενα 17, 18 τὸ κινού-μενον... ὑπ' ἄλλου μέρους (τῆς κινήσεως) φθαρήσεται 19, 1 3 φθεῖρεται ὑπ' ἐναντίου πᾶν τὸ φθειρόμενον 19, 7 sqq. φθεῖρεται τὰ μὲν ὑφ' ἑαυτῶν τὰ δὲ δι' ἄλλων 87, 6 τὸ ἐκ του γεγονότος εἰς ἐκεῖνο φθεῖρεται πάλιν ἐξ οὗ γέγονεν 87, 10 τὸ μὴ φθαρὲν ἀφθαρτὸν ἔστι 19, 30
- φθαρτός, *opp.* ἀφθαρτος (κόσμος) 18, 13 sq. 30 32 38 τὸ φθαρτὸν 18, 19 36 19, 12 15 τὸ φθαρτὸν γενητὸν 19, 6 sq. 13 πᾶν γενητὸν φθαρτὸν (ex *Aristot.*) 18, 9 20 sqq. 19, 15 οὐδὲν φθαρτὸν μένει τὸν ἅπαντα χρόνον 19, 30 τὰ φθαρτά 26, 1 48, 2 5 49, 14 sq.
- φθίνειν. τοὺς ἀδξοντας καὶ φθίνοντας ἀρι-θμούς (*astron.*) 28, 23
- φθόγγος. (τὸν ἀέρα) σχηματίζειν εἰς φθόγγους διαφόρους 68, 6
- φθόνος. (δυντῶν) ἐν φθόνῳ 43, 16
- φθορά 48, 3 (τοῦ σώματος) 48, 22 φθορὰ τούναντιου τὸ ἐναντίον 19, 11 οἰστικὴ φθορῶν τε καὶ γενέσεων 87, 6
- φιλάργυρος 137, 38
- φιλεῖν. ἡ φύσις κρόπτεσθαι φιλεῖ (ex *He- racleito*) 58, 22 πῶς τοῦτο φιλεῖται ψυχῇ 87, 2
- φιλήδονον καὶ φιλόλυπον 47, 28 τὸ φιλή-δονον 137, 37
- φιλήκοος ἀνήρ τῶν ἐν φιλοσοφίᾳ λόγων 63, 4
- φιλία (*opp.* στάσις) τὴν φιλίαν εἰς τὴν ὁμοιότητά τῆς ζωῆς (ἀνήγαγον) 41, 24 διὰ τὴν πρὸς τὰ τοιαῦτα συνθήματα φιλίαν 59, 21
- *Φιλίντιον (*Amphipolitana rediviva*) 64, 9
- Φίλιπποι οἱ ἐν Μακεδονίᾳ 64, 4
- Φίλιππος [*II.*] βασιλεύσας 64, 9 20
- φιλόγελως 47, 29
- φιλογένεσις. τὰς ἐμπαθεῖς ζωὰς καὶ φιλο-γενέσεις 122, 28
- φιλόθρηνος 47, 28
- φιλόλυπος. φιλήδονον καὶ φιλόλυπον 47, 28
- φιλομάθεια 83, 14
- φιλόνεικος. διὰ δὴ τινα φιλόνεικον ψυχῆς ἔξιν 102, 33 μετὰ φιλονείκῳ καὶ θυμικῷ πάθους 104, 11 τὸ φιλόνεικον 103, 1
- φιλοσοφεῖν 102, 20 ὑγιῶς φιλοσοφεῖν (ex *Plat.*) 94, 4 16 εἰ μὴ ἀδόλως φιλοσοφήσειεν (ex *Plat.*) 111, 25 τὴν φιλοσοφήσασαν (ψυχῇν) 111, 21 τοιαῦτα ὁ ἡμέτερος φιλο-σοφεῖ περὶ τούτων πατῆρ 103, 20
- φιλοσοφία (Πλάτωνος) 57, 27 117, 36 τῶν

ἐν φιλοσοφίᾳ λόγων 63, 4 (ψυχᾷ) μήπω διὰ φιλοσοφίας καθαθαίμεναι (ex Plat. Phaed. p. 114^c) 92, 2 8 ἔθει ἄνευ φιλοσοφίας βεβιωκυίας (ex Plat.) 95, 13 108, 15 ἄνευ φιλοσοφίας μηδὲ τὰ δοκοῦντα εἶναι δαιμόνια σώζει τὰς ψυχὰς 102, 18 φιλοσοφία πάλαι καταψηφίζεται πάσης αἰσθήσεως 102, 24 (ὁ μουσικὸς βίος) ἀνάγει μετὰ φιλοσοφίας 101, 30

φιλόσοφος 120, 32 (βίος) 27, 6 111, 24 (γένος) 27, 25 (μουσα, opp. τραγική μυθολογία) 57, 33 ὁ φιλόσοφος (i. e. Plato, Proclus) 57, 33 18, 31 ὁ φιλοσοφάτατος Πορφύριος 58, 8

φιλοτιμείσθαι 105, 2
 φιλότιμος 105, 8
 φιλοχρήματος. τὸ φιλοχρήματον 137, 37 sqq.

φόβος. (δυνων) ἐν φόβοις 43, 15
 φοιβόληπτος 72, 37 [in Romp. p. 374, 46 Bas.; in Tim. p. 6^d]
 φοιτήσεις 66, 2
 Φόνος (ex Empedocle) 65, 23
 φορά (τοῦ οὐρανοῦ) 75, 21 (οὐρανία) 75, 33 34 (τοῦ παντός) 86, 25 τὴν εἰς τὸ ἑτεροκίνητον φορὰν, opp. αὐτοκίνησια 35, 26 τὴν ἀπὸ τῆς αὐτεξουσίου φορᾶς ἀστάθμητον αὐτῶν κίνησιν 54, 32 τὴν ἀστάθμητον φορὰν τῶν τῆδε γιγνομένων 122, 22 φορὰς καὶ ἀφορίας ὡς φυτῶν, ὡς ζώων, ὡς σωματίων, οὕτω καὶ ψυχῶν 16, 28 αἱ φοραὶ τῶν ψυχῶν αἱ ταῖς διαττοῦσιν ὁμοίαι 50, 8 51, 20 τὰς τῶν ψυχῶν... φορὰς καὶ αἰρέσεις 53, 19 κατὰ τὴν ἀρῆσιν καὶ τὴν φορὰν 76, 12 τὰς τῶν ὀχημάτων φορὰς 124, 36

φορτικός. ὑπονοῶν φορτικῶν 59, 14
 φράζειν 61, 10
 φρικώδης. τὸ ἔσχατον καὶ φρικωδέστατον τῶν ψυχῶν οἰκητήριον καὶ κολαστήριον sim. 55, 1 58, 19

φρίττειν 61, 24 φρικτὰ πλάσαντας 57, 32 φρονεῖν. ὁμοία φρονοῦντος 16, 1 ἀγεννή καὶ ταπεινὰ καὶ δουλοπρεπῆ φρονεῖν 83, 37 φρόνησις 43, 17 (περὶ τὰς αἰρέσεις) 85, 11 105, 26 cf. 24 104, 33 106, 27 τὸν τῆς φρονήσεως δεκτικὸν λόγον 43, 20 dist. λόγος ἐστὶ ἐμπειρία 43, 21 23 sq. φρόνησιν ἡμῖν τελέαν ζωσιν οὐδέποτε ἂν παραγενέσθαι (ex Plat.) 77, 16 τοὺς φρονήσει μὴ σωζομένους (ex Plat.) 123, 2 122, 25

φρόνιμος. ζωᾶς φρονιμωτέρας, opp. ἀφρονεστέρας 31, 15

φρουράν περιβάλλοντες 62, 28

φρουρητικὸς 38, 23
 φύειν. πέφυκε c. inf. 32, 33 68, 25 77, 7 78, 4 102, 20 πρὸς πᾶσαν πεφυκυία παιδείαν (syn. ἐπιτηδεύα) 37, 1

φυλακικός (παῖδες, ἄνδρες) 16, 9 40, 36 τὸ φυλακικόν 39, 33

φυλακτικός. τὰ διαφέροντα εἶδη τῆς ζωῆς τὰ φυλακτικά καὶ μὴ φυλακτικά 15, 23

φύλαξ τοῦ βίου (ex Plat.) 118, 21 (δαίμων καὶ τύχη) φύλακὲς εἰσι τῆς ἀμφοτέρων κοινωνίας 86, 18 φύλακες Platonίαι 16, 20 30, 22 31, 29 37, 6 38, 1 δεικνύοντα τοὺς φύλακας, τοὺς ἐπικούρους, τοὺς θήτας τοὺς θεούς, τοὺς δαίμονας, τὰς ψυχὰς 54, 5 cf. 16, 32 53, 25 (τοὺς θεούς)... φύλακας... ἐγκοσμίων τῶν παντοίων ἐν τῷ κόσμῳ νόμον 54, 28

φῦλον (τῶν ἡρώων, ex Plat.) 112, 1 καὶ δαιμόνων ἔστι φῦλον ἄλογον 115, 27

φυσικός. Δημόκριτος ὁ φυσικὸς 61, 34 τὴν εἰμαρμένην φυσικὴν ζωὴν εἶναι 20, 14 τὴν ἀφῆσιν τῶν φυσικῶν δεσμῶν 62, 29 κατὰ τινα τάξιν... φυσικὴν 87, 20 (νόμοι) 87, 23, opp. πολιτικοὶ 96, 20 (διοργανώσεις) 98, 8 (σῶμα) 99, 8 (μουσική) 102, 21 (ἔργα) 129, 12 ἡ φυσικὴ διὰ τῆς τροφῆς κίνησις 123, 27 τὸ συνέχον τὸ σῶμα εἴτε λόγος εἴτε φυσικὸς εἴτε καὶ ψυχὴ τις 130, 20 τὰ φυσικά, opp. τεχνητά 46, 14 16 22 (θέρημν) παρέχει τοῖς φυσικοῖς 30, 32

φύσις. (φυτὰ) ἀπὸ τῆς φύσεως ἀνόμεστα 20, 13 οἱ γόνιοι τῆς φύσεως 30, 27 τὰ ἔργα τῆς φύσεως 96, 8 — παγὰν ἀενάου φύσεως (ex Pythag.) 34, 35 τὸ πλασματώδες τοῦτο κατὰ φύσιν πῶς ἐστίν, διότι καὶ ἡ φύσις κρύπτεσθαι φιλεῖ καθ' Ἡράκλειτον 58, 21 δαίμονες προστάται τῆς φύσεως 58, 23 τὰ ἀσάματα γένη ἄνω τῶν ἐν τῷ κόσμῳ διοικούντων τὴν σωματικὴν φύσιν 16, 34 τὴν κοινήν φύσιν 17, 35 ὅτι καὶ ἐν τῇ φύσει κατὰ τὴν μίξιν τῶν ἀνομοίων κρατεῖ τὸ χεῖρον 26, 16 ἐγκαταμένειν τῇ φύσει καὶ ταῖς τῆς φύσεως γλυκυθυμίαις 34, 20 τὸ προσήκον τῇ φύσει γένος τῶν ψυχῶν 36, 2 ἡ φύσις εἰς τὰ μετ' αὐτὴν ῥέπει, opp. νόμοις 50, 24 (ποίησιν ἄνευ νόμου) φύσεως ἴδιον 78, 40 τὴν εἰμαρμένην τὴν φύσιν εἶναι τοῦ παντός 127, 26 30 32 38 dist. φύσις ἐστὶ τὰ φύσει (ex Plat.) 127, 35 sqq. — de propria rei allicuius natura τὴν ἐν τῇ φύσει παραδοχὴν τοῦ χείρονος 16, 2 τὸ γόνιμον τῆς οἰκείας φύσεως 30, 26 τὴν εἰς ἡμᾶς καθήκουσαν φύσιν ἔχοντας ἀμφίβιον

46, 7 κατασκευὴ φύσεως 68, 22 ψυχῶν . . . μεγάλη μὲν φύσει χρωσμένων 89, 29 ἡ φύσις δεῖ σώματος ἔστιν ἐσχατὴ ζωὴ δῆλον 99, 6 δεῖ τινα καὶ ἄλλογον εἶναι ζῶσαν φύσιν ἰδίαν ἔχουσαν ψύχῳσιν ὡσπερ καὶ τῶν φυτῶν 115, 10 (ψυχῆς) 83, 19 (θήριος, ex Plat.) 99, 17 111, 20 112, 10 (ἀνθρωπίνῃ) 101, 26 32 (ἄρρην) 103, 31 τοιαύτην . . . τοῦ ἐξαιφνης αὐτὸς ἡμῖν ἡρμήνευσε φύσιν 125, 29 — τοῦ φύσει χείρονος 15, 27 φθαρτὸν τῆ φύσει (vel διὰ τὴν ἑαυτοῦ φύσιν) 18, 14 30 32 εὐμαθεῖς φύσει καὶ δυσμαθεῖς 83, 16 15 ζῶσα κατὰ φύσιν διακειμένῃ 55, 30 ζῶ κατὰ φύσιν 78, 5 παρὰ φύσιν ζῶσιν 115, 24 ἐξ ἄν γέγονεν κατὰ φύσιν 87, 16 τῶν κατὰ φύσιν μὲν ἐν τῷ παντὶ γιγνομένων, αὐτῶν δὲ παρὰ φύσιν ἐνεργουσῶν 88, 1 οὐδὲν γὰρ ἐκ τοῦ παρὰ φύσιν γινομένου δεῖ γίνεσθαι κατὰ φύσιν 115, 14 cf. 23 πρὸ τοῦ παρὰ φύσιν τῆς κατὰ φύσιν ψυχώσεως οὐσης 116, 10 τὴν κατὰ φύσιν ἐκείστων διεξαγωγὴν 96, 26 τὴν παρὰ φύσιν τροφήν 88, 19 κατὰ φύσιν 66, 20 67, 14 κατὰ φύσιν . . . παρὰ φύσιν 30, 19 48, 36 49, 6 sq. 88, 26 115, 12—26 123, 12 13 136, 3 5 — ποῦ γὰρ λόγῳ τὸ ἄλογον ἔχει φύσιν ἐφεστάναι; 114, 5

φυτεῦσαι τὴν ψυχὴν εἰς θήριον φύσιν 99, 16

φυτόν. καὶ τῶν ζῶων καὶ τῶν φυτῶν 30, 25 cf. 16, 28 (Plato) τὰ φυτὰ διέστησε τῶν ζῶων οὐ τῷ αἰσθητικῷ Περιπατητικῶς (οἶδεν γὰρ καὶ φυτῶν αἰσθησιν), ἀλλὰ τῷ μονίμῳ καὶ πορευτικῷ 20, 4 sqq. (τὰ φυτὰ) ἀπὸ τῆς φύσεως ἀνόμαστοι 20, 13 ὅτι οὐ κατὰ τὸν Ἐμπεδοκλέα καὶ αὐτὸς (Πλάτων) ἐνδεῖ καὶ φυτοῖς τὴν ψυχὴν τὴν ἀνθρωπίνην 113, 13 sqq. cf. 4 sqq. 115, 2 11 23 τὰ φυτὰ τοῦ τρίτου μετέχει τῆς ψυχῆς εἶδους ἄδεκτα ὄντα ψυχῆς ἀνθρωπίνης (ex Plat.) 114, 33 cf. 20, 13 (συμπεριάγεται) πολλὰ τῶν ἐνταῦθα φυτῶν τοῖς οὐρανίοις φωστῆρσιν 92, 10

φώκη. δέρμα φώκης 26, 5 6

φωλεός. ὄφεις . . . ἐν τοῖς ἑαυτῶν φωλεοῖς 62, 22

φωνή τε βαρεῖα fr. Orph. 116, 33 ἡ γλῶσσα . . . δύναται διηρθρωμένην ποιεῖν τὴν φωνὴν 68, 4 δαιμόνων φωνὰς οἱ μὲν ἀκούουσιν οἱ δὲ οὐ 68, 21 (τὰ φάσματα) φωνὰς ἐπέμπειν οἰκείας τοῖς σήμασιν τοῖς φανταζομένοις 109, 33

φωνήεντα, dist. σύμφωνα 32, 33 de eorum

cum septem planetis ratione 32, 30 35 sqq. cf. στοιχεῖα, σύμφωνα

φωρᾶν. φωραθεῖσαν 64, 14

φῶς. τὰς τοῦ φωτὸς ἐπίδοσις 28, 27 (ἥλιος) προστίθῃσι τῷ φωτὶ, ἔλαττοῖ τὴν τοῦ φωτὸς δύναμιν 28, 28 sq. τὸ φῶς τὸ διῆκον δι' ἄλης τῆς οὐρανῶν περιφορᾶς (ex Plat.) 50, 30 τὸ θεῖον φῶς τὸ περιέχον τὴν τοῦ οὐρανοῦ περιφορὰν 120, 26 στέρῃσι τοῦ θεοῦ φωτὸς 122, 5 λόγος οὖν ἄλλος καὶ καθαρὸν φῶς ὑπάρχων (ὁ χαλκός) 39, 7 ἄμοιρος . . . λόγου φωτὸς ὄντος 39, 24 — εἰς φῶς ἐξήγαγε 32, 7

φωστήρ. ἐν τοῖς πλανωμένοις τοὺς πέντε διεῖλεν ἀπὸ τῶν δύο φωστῆρων 69, 14 (συμπεριάγεται) πολλὰ τῶν ἐνταῦθα φυτῶν τοῖς οὐρανίοις φωστῆρσιν 92, 10

φωτεινός. ἄν δὲ (ψυχῶν) κουφότερα τὰ περιβλήματα καὶ φωτεινότερα 65, 22 ἀπὸ τῶν φωτεινοτάτων εἰς τάναντία καταντῶσαν 122, 10

φωτισμός. τὴν ἀκμὴν . . . τῶν φωτισμῶν 28, 30

φωτοειδής. (ἀντιλαμβάνεσθαι) ὄψιν φωτοειδῆ κατὰ φύσιν οὖσαν χρωμάτων φωτοειδῶν ὄντων 66, 19

χαίρειν 89, 16 opp. ἀχθεσθαι 40, 26 χαίρειν ἔαν 83, 21

χαλᾶν. (μουσικῆς) θηλυπρεποῦς καὶ ὄντως κεχλασμένης 101, 20

χαλινοποιητικὴ 47, 16

χαλινοποιός 47, 20

χαλκευτικὴ 139, 21

χαλκός 39, 3 sq. 35 37

χαλκοῦν γένος Hesiodi 38, 19 39, 3 sqq. Platonis 39, 32

χαμαίζηλος. ἐκ μερικωτέρων καὶ χαμαιζηλωτέρων (αἰτίων), opp. ἐξ ὀλιγωτέρων καὶ ὑψηλωτέρων 80, 24 sim. 94, 9

χαρακτήρ τοῦ λόγου ὑψηλός 16, 37 τῶν τριῶν χαρακτῆρων ὁ ἀδρός 17, 7

χαρακτηρίζειν. τῶν τοιῶνδε τῆς ζωῆς εἰδῶν ἃ ὁ παρὰν χαρακτηρίζει βίος 82, 9

χαρίζεσθαι. ἵνα καὶ τῷ μύθῳ χαρισώμεθα καὶ συγχαρήσωμεν ἃ βούλεται πλάττειν 100, 18

χάρις. ἀγευστον λογογραφικῆς καὶ σοφιστικῆς χάριτος 60, 35 τοῖς ἠθικοῖς πλάσμασιν μάλιστα δεῖ ποιητικῆς χάριτος 61, 3

Χαριτώ (Ἀμφιπολίτις) 64, 10

χάσματα διπλᾶ (ex Plat.) 50, 16

χαυνότης 92, 25

χαυνοῦν, opp. ταπεινοῦν 82, 17
 χεῖλος 67, 38
 χειμερινός τροπικός (κύκλος) 69, 13 τῶν
 ὥρων τὴν χειμερινὴν εἶναι Κρονίαν 30, 29
 χειμῶν. ἔλην τὴν τοῦ χειμῶνος ἄραν
 62, 20
 χεῖρων. τὸ χεῖρον 35, 37 opp. τὸ ἄμεινον
 26, 23 ἐν τῇ φύσει κατὰ τὴν μίξιν τῶν
 ἀνομοίων κρατεῖ τὸ χεῖρον 26, 16 χειρόνως
 89, 12
 χελιδῶν. τὰς χελιδόνας φασὶν ἐν κοιλότησι
 δένδρων . . . νεκρωθεῖσας ζῆν 62, 19
 χερσαῖος. ζῆσις πτηνοῖς ἐνύδροις χερσαῖος
 113, 1
 χθές *nupter* 64, 4
 χθόνιος (θεοί) 64, 6 τάξεις . . . οὐρανίας καὶ
 χθονίας 50, 18 εἴτε οὐρανίας ἐχόντων τάξεις
 εἴτε ὑποσελήνου, ἀερίας τινάς, ἐνυδρίας ἢ
 χθονίας 23, 26 πᾶσα τάξις . . . τῶν οὐρανίων
 τῶν χθονίων 73, 11 μέτρα τὰ προσήκοντα
 . . . οὐράνια καὶ χθόνια 54, 16 (περίοδος)
 50, 27 (περιφοραί, opp. οὐράνια) 57, 23
 (ζωή) 50, 28 109, 10 (τὸ σιδηροῦν γένος)
 39, 21 (τὸν σιδηρον) χθόνιον ἀλλ' οὐ πύριον
 ὄντα 40, 10 (πορεία) οὐ τραχεῖα καὶ χθόνια
 (ex Plat.) 93, 20 sq. οὐρανίως αἰθερίως
 ἀερίας χθονίως 34, 36
 χθών. ἐν χθονί διή fr. Orph. 116, 34
 χιλιάς 50, 37 66, 7 τὸν τῆς χιλιάδος ἀριθμὸν
 ὅπως ἀκούειν δεῖ συμβολικῶς 110, 14
 χιλιέτης ὑπὸ τῆς πορεία (ex Plat.) 50, 26
 πρὸ τῆς χιλιέτους περιόδου 109, 14
 χιλιοστός. τελείας χιλιοστῆς οὕσης πορείας
 110, 8 οὐδεμιᾶς χιλιοστῆς 110, 11
 χορεύειν 23, 8 (cf. χρόνος) ἢ δὲ (σελήνη)
 χορεύει περὶ (τὸν ἥλιον) 29, 13
 χορηγία. ἀπολαβεῖν τῆς ἐκείνων χορηγίας
 91, 16
 χορηγοὶ ἀγαθῶν 91, 14
 χορόνους. χρόνος ὡς χορόνους τις ὦν 23, 8
 χοροὺς διδόναι 136, 30
 χραίνειν. πάθει χραينوμένην 102, 16
 χρεία τῶν διηγήσεων 63, 27 τῶν χρεῶν
 αὐτοῦς εἰς ἐπίστασιν ἀγούσων 37, 38
 χρῆσις. τὴν ἀμαρτητικὴν χρῆσιν τῶν ἐκ τοῦ
 παντός ἀγαθῶν 85, 2 17
 χρῆσμοφδεῖν 78, 34 ταῖς Μούσαις ταῖς
 χρῆσμοφδοῦσαις τὴν λύσιν 16, 38 ὑπὸ δὴ
 τινων χρῆσμοφθηθέντα θεῶν 67, 32
 χρῆσμοφδός. τοῖς ἐνθουσιάζουσιν καὶ τοῖς
 χρῆσμοφδοῖς 17, 11
 χροά. ἀμυδρὰν ἔχει . . . τῆς χροᾶς ἀπεικα-
 σίαν 39, 28

χρονικός. τῶν ἐμφανῶν οὐρανίων χρονικῶν
 μέτρων 23, 12 πᾶσα χρονικὴ σειρά 24, 19
 χρόνος, dist. καιρός 41, 4 πᾶν τὸ γιγνόμενον
 ἐν χρόνῳ γίγνεται, κατὰ καιρὸν δὲ οὐ πᾶν
 41, 2 γενόμενον ἐν χρόνῳ 18, 33 τὰ ἀπὸ
 χρόνου γεγονότα 22, 1 ἀπὸ χρόνου παντελῶς
 ἀγένητον 21, 33 (κόσμος) κατὰ χρόνον γε-
 νητός, opp. κατ' αἰτίαν 18, 13 27 sq. 34
 sq. ψυχὴ πᾶσα κατὰ χρόνον ἐνεργεῖ καί . . .
 διὰ χρόνου θεᾶται πᾶν 24, 2 ὁ πᾶς χρόνος
 (ex Plat.), dist. ὁ πᾶς αἰὼν 19, 19 sqq. 29
 τὸν πάντα χρόνον τῆς περιόδου 21, 3 cf.
 22, 23 (ἀπειρος) 19, 26 (κοσμικός) 21, 31
 ἀριθμός . . . νοερός καὶ οὕτω χρόνος ὡς χο-
 ρόνους τις ὦν ἀπὸ τοῦ χορεύειν 23, 7
 διάφορα πλήθει χρόνου 20, 30 οἱ χρόνοι
 τῶν [ἡμῖν ὄρα]τῶν 22, 25 — astron. περὶ
 τῶν ἀναφορικῶν χρόνων 103, 22 κατὰ τὰς
 ἀναφορὰς τῶν τοῦς βίους ὀριζόντων χρόνων
 103, 23
 χρυσόγραμμα (Hom.) 124, 10
 χρυσός. (νοερᾶς ζωῆς) σύμβολον ὁ χρυσοὺς
 ἀδεκτος ὦν . . . ἰοῦ καὶ σήμας 38, 21 cf.
 34 sq. 40, 7 39, 9 33 37
 χρυσοῦν γένος Orphi 38, 6 Hesiodi 38, 18
 20 sqq. Platonis 39, 32
 χρῶμα. τόπους . . . παντοδαπούς καὶ τοῖς
 σχήμασι καὶ τοῖς χρώμασι 63, 14 (ὄψιν
 ἀντιλαμβάνεσθαι) χρωμάτων φωτειδῶν
 ὄντων 66, 20
 χρωλεύειν. τό γε κατ' ἀμφοτέρα χρωλεύον,
 ὄρεξιν καὶ κρῖσιν 94, 21
 χώρα. τὴν κοινὴν χώραν τὴν ἐστὶν τῆς
 γενέσεως 66, 2 τὴν μέσῃ ἀπέλιπε χώραν
 57, 14 χώραν διδόναι (ἐνδείξεσιν, ἐπιστάσει)
 114, 24 125, 29
 χωρεῖν. δι' αὐτῶν χωρεῖ τῶν καθ' ἕκαστα
 56, 25 τὴν διὰ τῶν αἰσχροῦν καὶ ἀθέσμων
 πλάσμάτων χωροῦσαν (μυθολογίαν) 58, 15
 de anima εἰς ἀνθρώπον, εἰς ἄλογα ζῆα
 χωρεῖν 109, 1 7 114, 18 al. εἰς γένεσιν,
 ζωγονίαν χωρεῖν 124, 29 37
 χωρίζειν. (οἱ ἱερατικοὶ λόγοι) χωρίζοντες
 ἀπὸ τῶν σωματῶν τὰς ψυχὰς 62, 27 ὡς
 χωρίζεται (ἢ ψυχῇ) τοῦ σώματος 64, 29 sq.
 χωρισθείσης αὐτῆς τῆς ψυχῆς ἐκ τοῦ σώμα-
 τος 61, 15 cf. 79, 27 ψυχὴν . . . χωριζο-
 μένην ἀπὸ τῶν ὑλικῶν ὀργάνων 61, 27 τῶν
 χωριζομένων ψυχῶν 49, 37
 χωριστάς εἶναι σωματῶν τὰς ψυχὰς
 55, 15 21 sq. 65, 8 τὴν χωριστὴν . . . καὶ
 τὴν ἔξω γενέσεως ζωὴν 56, 29 104, 15
 125, 25

χωρίς τῶν φωνηέντων . . . τῶν συμφώνων
χωρίς 32, 33 ἐπειδὴ χωρίς ἦν τοῦ σώματος
63, 11

χωρισμὸς ἀπὸ τοῦ λόγου τῆς λογικῆς
49, 8 τὸν ἀπὸ τοῦ σώματος χωρισμὸν τῆς
ψυχῆς 62, 26

ψευδοπαιδεία 45, 9

ψῆφος. τῆς Δίκης . . . τὴν ψῆφον ἐκφερούσης
88, 2 κατὰ τὴν Πλάτωνος ψῆφον 98, 6
111, 14

ψιλός. οὐκ ἐν λόγοις ψιλοῖς, ἀλλ' ἐν ἔργοις
31, 34

φιλοῦν. φιλοτέον, opp. δασυντέον ἐν τῷ
ἐκφωνεῖν 33, 7

ψόφος. (ἀκοήν ἀντιλαμβάνεσθαι) τῶν ψόφων
ἀερίων ὄντων 66, 21

ψῦξις, opp. θέρμη 30, 31 τῆς τοῦ ἀέρος
ψύξεως 62, 20

ψυχή. (εἰκὼν τοῦ νοῦ) 35, 1 ψυχή πᾶσα
κατὰ χρόνον ἐνεργεῖ 24, 2 ἀπὸ τῆς ποιᾶς
ζωῆς τῶν ψυχῶν 24, 26 αἱ θεοειδεῖς ψυχαί,
opp. αἱ μὴ εὐφρεῖς 36, 3 τὸ προσήκον τῇ
φύσει γένος τῶν ψυχῶν 36, 2 ψυχῶν γένη
τέτταρα . . . θεῖον δαιμόνιον ἥρωικὸν ἀν-
θρώπινον (ex Plat.) 112, 6 ψυχαὶ ἀνθρώ-
πειαι (ἀνθρώπιναι), dist. θεοὶ ἐστὶ δαίμονες
33, 36 39 41 cf. 25, 11 15 21 μερικαὶ
ψυχαὶ 27, 3, dist. θεοὶ ἐστὶ δαίμονες 16, 33
53, 30 54, 6 (cf. ἀνθρώπινος) — ἡ θεία ψυχή
τοῦ παντός (ex Plat.) 127, 19 ἡ ψυχή τοῦ
κόσμου 127, 24 πάσας τὰς ψυχὰς ἀστρων
ὄρων στοιχεῖων 127, 23

τριμερὴς ἐπινοεῖται ἡ ψυχή 135, 21 20
τὰ μέρη τῆς ψυχῆς 135, 14 5 137, 25
τρίτον μέρος ψυχῆς (ex Plat.) 20, 12 οὐχ
ἄλλ' τῇ ψυχῇ συμπράττοντας 135, 11 αἱ
κατ' οὐσίαν ὑπάρχουσαι τῇ ψυχῇ κοιναὶ
ἐννοιαὶ 135, 25 ἡ λογικὴ ψυχή, opp. φαν-
ταστικὴ 123, 31, opp. ἀλογος 49, 4 sqq. 22
sqq. 97, 34 cf. 81, 30 32 111, 11 ἡ λογικὴ
(om. ψυχή) 49, 1 8 sq. τὸ φιλοχρήματον οὐκ
ἐστὶν μόνη τῆς ἀλόγου ψυχῆς 137, 39

ψυχὰς ἀθάνατας fr. Orph. 117, 14 ἀθά-
νατον τὴν ψυχὴν (sec. Plat.) 47, 37 sqq.
cf. 58, 9 13; (sec. Aristot.) 116, 22 τὴν
ποιᾶν ψυχὴν ἀθάνατον δεῖ νομίζειν 47, 38
49, 23 sq. τὴν θείαν ψυχὴν ἀφελὼν ἀπὸ
τῆς παθητικῆς ἐν τῷ ἀθανάτῳ τίθησιν 49, 27
τῷ θνητῷ τῆς ψυχῆς ἐπομένους 74, 2 ὅτι
καθ' αὐτὸν πεπέρασται τῶν ψυχῶν ὁ ἀριθμὸς
49, 20 12 sqq. 116, 22

ψυχαί, opp. σώματα 16, 29 112, 18 115, 24

τὰ ψυχῆς ἀγαθὰ καὶ κακά, dist. τὰ σώματος
ἐστὶ τὰ ἐκτός 82, 15 cf. 23 26 (ψυχῆς ὄργανα)
83, 18 τῷ ὄντι σώματι συζυγεῖσα ψυχῆ
20, 20 26, 10 σῶμα ἀνευ ψυχῆς ἀδύνατον
ζῆν, ψυχὴν δ' ἀνευ σώματος 32, 32 30
χωριστάς εἶναι σωμάτων τὰς ψυχὰς 55, 15
21 64, 29 sqq. 65, 8 cf. 63, 11 τὸν ἀπὸ
τοῦ σώματος χωρισμὸν τῆς ψυχῆς 62, 26
sqq. καὶ τινὰ ψυχὴν . . . ἀγγελον τῶν ἔξω
σώματος παθημάτων ὧν ὑπομένουσιν αἱ
ψυχαὶ ποικίλων γενομένων κτέ. 52, 19 sq.
ἐπὶ τῆς ψυχῆς τοῦ Ἥρος 121, 17

θανατηφόρος ἡ γενεσιουργὸς τῶν ἀθανάτων
ψυχῶν (περίοδος) 74, 4 τὴν τῆς ψυχῆς ὁμο-
λογίαν πρὸς τὸ πᾶν . . . τὴν τοῦ παντός
πρὸς τὴν ψυχὴν 86, 11 τὴν ἀπ' ἀνθρώπινων
σωμάτων εἰς ἀνθρώπινα μετοικησάν (ψυχῶν)
παραδίδωσιν (Orpheus) 116, 18—20 ὅτι
καὶ εἰς τὰ ἄλλα ζῶα μετάβασίς ἐστὶ τῶν
ψυχῶν τῶν ἀνθρώπινων (sec. Orph.) 116,
27 ὅτι καὶ ἴδια τῶν ἀλόγων τίς ἐστὶν
ψύχωσις (sec. Orph.) 117, 6 quo sensu εἰς
ἀλογα ζῶα μεθίστηται τὰς ψυχὰς ὁ μῦθος
(Platonis) 97, 23 sqq. cf. 5 sqq. οἱ πνεύ-
ματι τὴν ψυχὴν ἐοικέναι φασκόντες συναλ-
λοισιμένῳ τῶς περιέχουσι καὶ συσχηματι-
ζομένῳ 97, 32 τὸ τὰς τῶν θείων ἀνθρώπων
ψυχὰς εἰσοικίζειν εἰς ἀλογα ζῶα καὶ τὰς
ἥρωικὰς 100 sqq. τὸ τὰς ψυχὰς τὰς μὴ
ἄμα βεβιωκυίας εἰς δευτέραν γένεσιν ἀγειν
ὁμόχρονον 110, 7 sqq. τὰς μεταβολὰς (τῶν
θηρίων εἰς θηρία) οὐκ ἀλόγων ψυχῶν, ἀλλ'
ἀνθρώπινων . . . λέγεσθαι παρὰ τοῦ Πλά-
τωνος 106, 18 sqq. cf. 10 sqq. 111, 1 ὅτι
δὲ καὶ ἀνθρώπινα ψυχαὶ μετίσσει ἀπ' ἄλλων
ἀλόγων ζῶων εἰς ἄλλα 107, 19 sqq. ὅτι αἱ
εἰς ἀλογα μετοικηθεῖς τῶν ἀπὸ γῆς εἰσι
ψυχῶν ἀλλ' οὐ τῶν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ προσελ-
θουσῶν 108, 12 sqq. 111, 4 εἰ πᾶσαν ψυχὴν
εἰς γένεσιν κατιούσαν εἰς ἀλογα ζῶα κατιέναι
δυνατὸν κτέ. 111, 8 15 sqq. εἰ πᾶν ἄλογον
ζῶον ἔχει ψυχὴν ἐφεστῶσαν λογικῇ ἔξωθεν
κτέ. 111, 30 113, 20 sqq. εἰ διὰ πάντων
ἀλόγων ζῶων ἡ κἀθοδὸς ἐστὶ τῶν λογικῶν
ψυχῶν . . . καὶ εἰ μέχρι τούτων μόνων
111, 13 112, 31 sqq. οὐκ ἐνδεὶ καὶ φουτοῖς
τὴν ψυχὴν τὴν ἀνθρώπινην 113, 13 4 sqq.
τῶν ψυχῶν τὰ ὀλιγα περιβλήματα σώζειν
τὸν τύπον τοῦ ἐμπροσθεν βίου 109, 36 25
sqq. εἰκότως συμβαίνειν τὰς μὲν ἐκεῖθεν
λούσας (ψυχὰς) ἐπιλανθάνεσθαι τῶν ἐκεῖ, τὰς
δὲ ἐντεῦθεν ἐκεῖσε τῶν ἐνταῦθα διαμνημο-
νεῖν (ex Aristot.) 123, 6 sqq.

ψυχικός 72, 27 (μεσότητες) 17, 27 (λόγος) 38, 35 (ἔξεις) 83, 9 10 (ὀχήματα) 51, 20 (πνεῦμα) 124, 27 (κάθοδοι) 53, 8 124, 8 16 (κρίσεις) 55, 12 (αἰρέσεις) 50, 3 (λήξεις) 56, 35 (βίαι) 51, 3 72, 16 τῆς ψυχικῆς ἐξάδος κύκλον ψυχικὸν ποιούσης 34, 32 τὰς δύο ψυχικὰς ἀρμονίας 35, 31 — οpp. σωματικὸς (μεταβολαί) 19, 33 (περίοδοι) 23, 25 (κριτήρια) 78, 25 τὰ ψυχικά, dist. τὰ σωματικά εἰς τὰ ἐκτός 82, 19

ψυχουλικός (βάβδος) 64, 27 (αἷμα) 61, 8

ψυχουῦν. ψυχὴν τὸ οἰκεῖον σῶμα ψυχώσασαν 98, 10 ψυχὴ ἡ ἐν σχέσει ψυχούσα τὸ ἄλογον 114, 12 cf. 15 19 *98, 21 οὐκ ἄλλως ψυχουῦσθαι (τὰ ἄλογα) δυνατὸν ἢ διὰ ψυχῆς λογικῆς 111, 11 εἴτε πᾶν ζῶον ἄλογον μόνως ψυχούται ἀπὸ τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς 114, 26 115, 1 13 116, 4 εἰς πᾶν τὸ σῶμα διέδωκεν τοῦ ψυχωθῆναι δύναμιν 62, 18

ψυχρεύεσθαι κατὰ τὴν λέξιν 60, 32

ψυχρός. ψυχρῶν ὀφίων fr. Orph. 116, 34 κρᾶσεις θερμότερας ἢ ψυχρότερας 31, 21 23 ψύχωσις 62, 8 99, 5 18 107, 32 115, 21 τὸν Τιμαῖον . . . διὰ μόνης τῆς λογικῆς ψυχῆς καὶ τοῖς ἀλόγοις πᾶσι δίδοντα τὴν ψύχωσιν 81, 31 113, 23 cf. 111, 11 διττῆς οὐσῆς τοῦ ἀλόγου ψυχώσεως (sec. Phaedrum Plat.) 99, 13 113, 24 114, 7 18 δύο τρόπων ὄντων τῆς ψυχώσεως τὸν ἕτερον μόνον ἐκλέξασθαι τὸν Τιμαῖον 114, 20 sqq.

ὅτι καὶ ἴδια τῶν ἀλόγων τίς ἐστὶν ψύχωσις ἀλλ' οὐκ ἀπὸ μόνων τῶν ἀνθρωπίνων ψυχῶν 117, 6 cf. 114, 27 sqq. 115, 10 116, 9 10 αἱ τῶν ἀλόγων ψυχώσεις 117, 19

ψφδῆ. ἐναβρύνεται ταῖς ψφδαῖς (τῶν ἀλόγων) πολλά 102, 22

ψδός. μετὰ Λέσβιον ψδόν 101, 24

ψρα. αἱ ὄραι τὰ μέτρα τὰ ἐμφανῆ γενῶσι τῶν ὄρων 22, 13 αἱ ὄραι ἀνακυκλοῦσι τὰ ἔργα τῆς φύσεως 96, 7 τὰς περιτροπὰς τῶν ὄρων 30, 23 (ὄρα χειμερινῆ Κρονία, θερινῆ Ἀρείκη, ἑαρινῆ Δίος, μετοπωρινῆ Ἄφροδίτης) 30, 28 sqq. 31, 2 4 ὁ Ἑρμῆς κοινὸς πασῶν ἐστὶ τῶν ὄρων 31, 8 (χειμῶνος) 62, 20 τὰς ψυχὰς ἄστρων ὄρων στοιχείων 127, 24 — ἡορα 29, 24 sqq. (σπορίμη) 26, 21 29, 15 27 30, 2 sqq. 32, 10 19 26 34 plur. 27, 15 28, 12 14 33, 8 (γενέσιος) 30, 4 (ἀποκυητικαί) 28, 13 (τῆς ἀποκυησεως) 29, 17 (τῆς ἐκτέξεως) 29, 16

ψροσκοποῦσα μοῖρα 28, 4 30, 8 32, 13 μοῖραι ψροσκοποῦσαι 27, 36 (σφαιρῶν) ψροσκοπουσῶν ὡς περὶ τοῦ βίου 28, 2

ψροσκόπος 27, 35

ψς c. inf. = ὥστε 59, 17 — ὡς ἂν πλειόνων ἐπι ὄντων 105, 5 postpositum αὐτοῖς ταύτην ἀφέντος ὡς ἂν τοῦ νομοθέτου προσπεριλαμβάνειν 37, 23

* ψφέλημα τῶν ἀκούοντων 126, 14

ERRATA.

p. 22 adnot. ad 5 scr. p. 384, 20
adnot. ad 34 corr. p. 283^b, 29

51 adnot. v. 3 ab im. pro 19 corr. 16

53 adnot. ad 32 corr. δς

65 adnot. ad 7 pro fr. 18 corr. fr. 37

68, 17 corr. p. 455^a, 20

71 adnot. v. 1 pro 7 corr. 5

76 adnot. extr. corr. τον H

83, 25 corr. 618^e

87, 13 corr. 42^e

p. 95 adnot. v. 8 scr. οὔν τοὺς] ἀπορή-
σαν[τας

105, 32 corr. 620^d

109 adnot. v. 5 pro 24 corr. 23

110 adnot. ad 15 pro 62, 26 scr. 66, 7
(50, 26)

111, 21 corr. 248^e

123 adnot. v. 1 corr. '2 maism ειτικός ||
'*φρόνησιν HM'

169, 2 corr. τὰ ἀμφοτέρα

CORRIGENDA ET ADDENDA.

Propter causas varias de quibus non attinet singillatim referre Procli commentariorum exemplum post tertium demum annum et dimidium quam prelum subiit in lucem emitti potuit. Habet tamen hoc commodum mora ingrata, ut haud pauca quae ad verba emendatius perscribenda iterata lectio subministravit iam postliminio recipienda adponere liceat.

- p. 17, 15 ὁ γὰρ πολιτικὸς] πᾶς γὰρ πολιτικὸς scribendum, quod testatur A. Maius Script. vet. nov. coll. II p. 607 n. 1 hunc locum πᾶς γὰρ πολιτικὸς — v. 29 κοινὰ τὰ ἐπιτηδεύματα excitans. Indidem in adnot. add. 23 αὐτῆς *H*] οὕτω *Mai*.
- 20, 3 ἔστιν] εἶναι malit Usener
- 25 in scholio pro τὸ \overline{KE} scribendum puto τὸν \overline{KE}
- 29, 8 legendum videtur καὶ συναεργὸν ποιεῖ
22 sine dubio reponendum ἐν τῇ διαμέτρῳ
- 30, 31 corrigendum ψῶξιν
- 32, 7 comma delendum post ἐξήγαγε, addendum post τῶν κρειττόνων
- 51, 16 necessario scribendum λήθητις ἀναπιμπλάς
- 52, 12 pro ἀφ' ἐκάστου malim ἐφ' ἐκάστου. ib. cum Holstenio scribere debebam καὶ τὰ τοῖς ἀνελέγκτοις
- 55, 13 εἰ μὲν δεῖ τοῦμὸν εἰπεῖν] legendum puto εἰ με δεῖ ut p. 72, 4
- 63, 3 comma post Κρής delendum videtur
- 70, 13 κυλιόμενον soloece traditur pro κυλιόμενον
- 73, 7 ἐς δύναμιν] scribendum εἰς δύναμιν
- 79, 22 τὴν κατ' ἀξίαν καὶ ὀφειλομένην] malim abesse καὶ, cf. p. 51, 6
- 81, 1 τοῖς εἶδασιν . . . τῶν ζῴων] scribendum sine dubio ζῴων
- 84, 18 ἑαυτῆς quod traditur non αὐτῆς erat emendandum sed ἑαυτῶν
- 89, 20 τὰ γενήματα ἑαυτῆς] necessarium puto αὐτῆς
- 92 adnot. ad v. 30 del. verba 'malim δέον' (cf. index verborum v. δεῖν)
- 94, 29 θαυμαστόν] requiritur θαυμάσιον; cf. p. 97, 10 14 et Plat. p. 620^a
- 96, 31 scribendum videtur διὰ τοῦτου διὸ οὖν τοῦ θεοῦ
- 99, 2 λέοντα recipiendum erat Maio auctore: τέττιγα perperam Holstenius et hoc loco legisse videtur et p. 98, 32, ubi verba iam ita puto restituenda: τὴν μὲν εἰς κύκνον, τὴν δὲ εἰς λέοντα, τὴν δὲ εἰς ἀστὸν, τὴν δὲ εἰς [ἀηδὸνα μεταβαλ]νεῖν (cf. p. 100, 12)
- 102, 10 praestat πάθος πλεονάζων omissa particula γε
- 107, 20 delendum ἢ insertum
- 120 adnot. ad v. 22 pro 'cf. Hesiod. theog. 901' scrib. 'cf. p. 50, 38'. Respi-ciuntur Orphica
- 131, 3 orationis vitium tollitur facili remedio πλειόνων γὰρ δεῖ τῇ πόλει πρὸς τὸ εἶναι καὶ σφίσεσθαι ἢ ὧν δεῖται ὁ εἰς (cf. p. 48, 26)
- 134 fr. 2 delendum: verba sunt p. 46, 2
- 137, 15 οὐδ' ἐν] corr. οὐδὲν

Insunt in hoc altero volumine haec:

	pag.
PRAEFATIO	3—12
PROCLI COMMENTARIORUM IN REMPUBLICAM PLATONIS PARTES INEDITAE	13—134
SCHOLIORUM CODICIS LAURENTIANI AD PROCLI ENARRATIONEM REI- PUBLICAE PLATONIS MANTISSA	135—139
EXCURSUS. FRIDERICI HULTSCHII DE NUMERO PLATONIS A PROCLIO ENARRATO DISPUTATIO	140—148
INDICES	
I. Index auctorum	149—154
II. Index verborum	155—238
ERRATA. CORRIGENDA ET ADDENDA	238—239
Adiectum est simulacrum codicis.	

†
 Σ
 Δ
 †
 πρόκλου διαδόχου περί τῶν ἐν πολιτείαι
 πρὸς ἄμκρονιζ ποιητικῆ καὶ πλάτωνι ῥηθέντων·
 βυανχοσὶ μὲν βῆτοισ τὸν ματαγοσ γββή
 οισδ μαβγο μβγοισ, παρὰ τὴν μασιότασθαι.
 τίνα ἀπὸ τῶν ὄσων ὕβρτθ ὀμῆρου πρὸς

Specimen scripturae codicis Medicei.

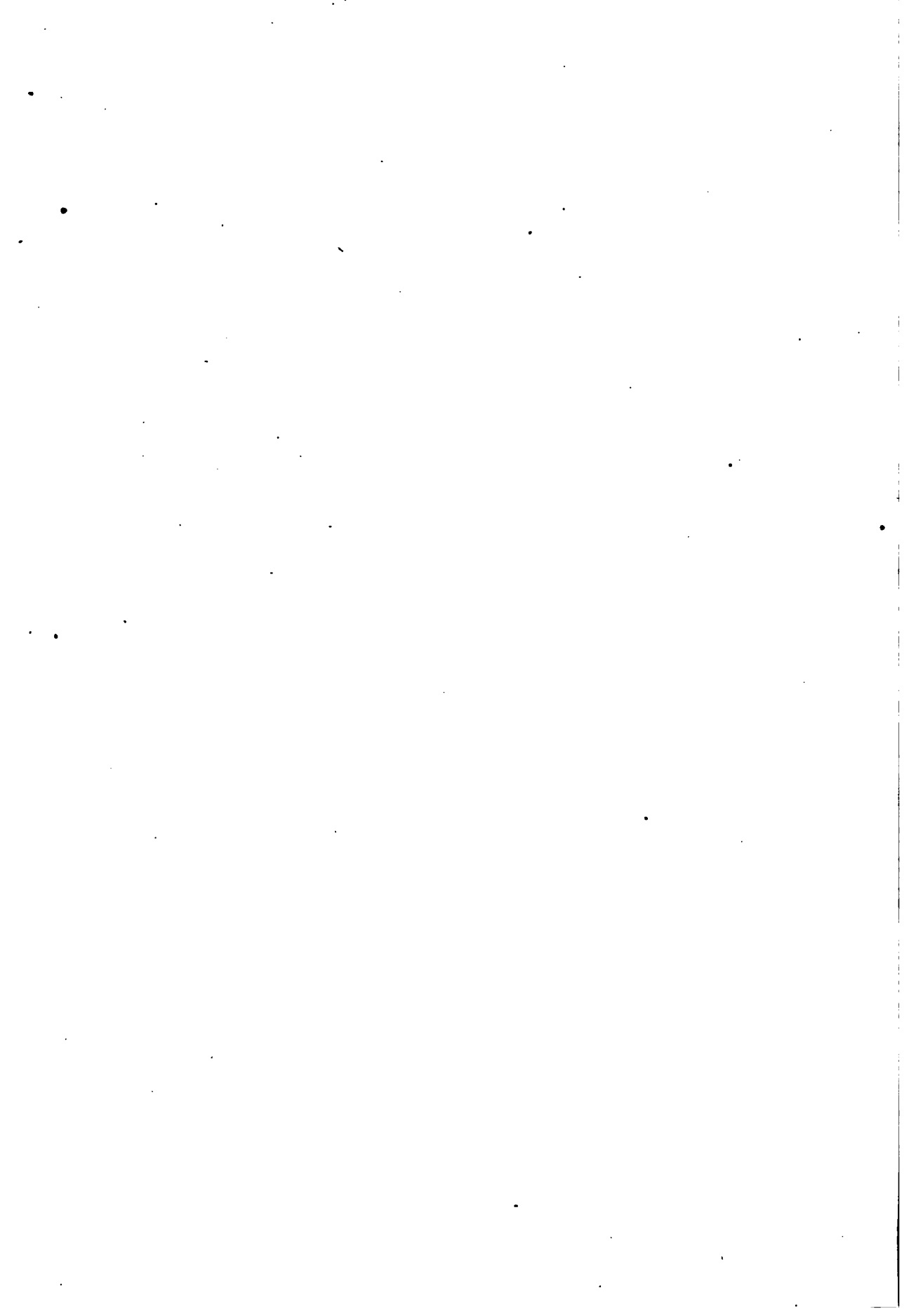
†
 πρόκλου λυκίου πλατωνικοῦ
 † διαδόχου ἑῖς τὸν ἐν πολιτείαι †
 τοῦ πλατωνος μῦθον ὑπόμνημα

†

† ἐπίσκεψις τῶν ὑπάριστοτέλες †
 ἐκ δευτέρω τῶν πολιτικῶν
 πρὸς τὴν πλατωνος πολιτείαν ἀντιρημένων

Specimen scripturae codicis Vaticani.

Handwritten text, possibly a signature or a name, located in the upper center of the page. The text is faint and difficult to decipher.

ἐν φιλοσοφίᾳ λόγων 63, 4 (ψυχῆ) μήπω διὰ φιλοσοφίας κεκαθαμέναι (ex Plat. Phaed. p. 114^c) 92, 2 8 ἔθει ἄνευ φιλοσοφίας βεβιωκυίας (ex Plat.) 95, 13 108, 15 ἄνευ φιλοσοφίας μηδὲ τὰ δοκοῦντα εἶναι δαυμόνια σώζει τὰς ψυχὰς 102, 18 φιλοσοφία πάλαι καταψηφίζεται πάσης αἰσθησεως 102, 24 (ὁ μουσικός βίος) ἀνάγει μετὰ φιλοσοφίας 101, 30
 φιλόσοφος 120, 32 (βίος) 27, 6 111, 24 (γένος) 27, 25 (μοῦσα, opp. τραγικὴ μυθολογία) 57, 33 ὁ φιλόσοφος (i. e. Plato, Proclus) 57, 33 18, 31 ὁ φιλοσοφάτατος Πορφύριος 58, 8
 φιλοτιμεῖσθαι 105, 2
 φιλότιμος 105, 8
 φιλοχρήματος. τὸ φιλοχρήματον 137, 37 sqq.
 φόβος. (ὄντων) ἐν φόβοις 43, 15
 φοιβόληπτος 72, 37 [in Romp. p. 374, 46 Bas.; in Tim. p. 64]
 φοιτήσεις 66, 2
 Φόνος (ex Empedocle) 65, 23
 φορὰ (τοῦ οὐρανοῦ) 75, 21 (οὐρανία) 75, 33 34 (τοῦ παντός) 86, 25 τὴν εἰς τὸ ἑτεροκίνητον φορὰν, opp. αὐτοκίνησια 35, 26 τὴν ἀπὸ τῆς αὐτεξουσίου φορᾶς ἀστάθμητον αὐτῶν κίνησιν 54, 32 τὴν ἀστάθμητον φορὰν τῶν τῆδε γιγνομένων 122, 22 φορὰς καὶ ἀφορίας ὡς φυτῶν, ὡς ζῴων, ὡς σωματῶν, οὕτως καὶ ψυχῶν 16, 28 αἱ φοραὶ τῶν ψυχῶν αἱ ταῖς διάττουσιν ὁμοίαι 50, 8 51, 20 τὰς τῶν ψυχῶν... φορὰς καὶ αἰρέσεις 53, 19 κατὰ τὴν αἰρεσιν καὶ τὴν φορὰν 76, 12 τὰς τῶν ὀχημάτων φορὰς 124, 36
 φορτικός. ὕπονοιῶν φορτικῶν 59, 14
 φράζειν 61, 10
 φρικώδης. τὸ ἔσχατον καὶ φρικωδέστατον τῶν ψυχῶν οἰκητήριον καὶ κολαστήριον sim. 55, 1 58, 19
 φρίττειν 61, 24 φρικτὰ πλάσαντας 57, 32
 φρονεῖν. ὁμοία φρονούτος 16, 1 ἀγενεῆ καὶ ταπεινὰ καὶ δουλοπρεπεῖ φρονεῖν 83, 37
 φρόνησις 43, 17 (περὶ τὰς αἰρέσεις) 85, 11 105, 28 cf. 24 104, 33 106, 27 τὸν τῆς φρονήσεως δεκτικὸν λόγον 43, 20 dist. λόγος ἐστὶ ἐμπειρία 43, 21 23 sq. φρόνησιν ἡμῖν τελείαν ζῶσιν οὐδέποτε ἂν παραγενέσθαι (ex Plat.) 77, 18 τοὺς φρονήσει μὴ σωζομένους (ex Plat.) 123, 2 122, 25
 φρόνιμος. ζωὰς φρονιματέρας, opp. ἀφρονεστέρας 31, 15
 φρουρὰν περιβάλλοντες 62, 28

φρουρητικός 38, 23
 φύειν. πέφυκε c. inf. 32, 33 68, 25 77, 7 78, 4 102, 20 πρὸς πᾶσαν πεφυκυῖα παιδείαν (syn. ἐπιτηδεῖα) 37, 1
 φυλακικός (παῖδες, ἄνδρες) 16, 9 40, 36 τὸ φυλακικόν 39, 33
 φυλακτικός. τὰ διαφέροντα εἶδη τῆς ζωῆς τὰ φυλακτικά καὶ μὴ φυλακτικά 15, 23
 φύλαξ τοῦ βίου (ex Plat.) 118, 21 (δαίμων καὶ τύχη) φύλακὲς εἰσι τῆς ἀμφοτέρων κοινωνίας 86, 18 φύλακες Platonίσι 16, 20 30, 22 31, 29 37, 8 38, 1 δεικνύντα τοὺς φύλακας, τοὺς ἐπικυβούτους, τοὺς θῆτας τοὺς θεοῦς, τοὺς δαίμονας, τὰς ψυχὰς 54, 5 cf. 16, 32 53, 25 (τοὺς θεοῦς)... φύλακας... ἐγκοσμίους τῶν παντοίων ἐν τῷ κόσμῳ νόμων 54, 28
 φύλλον (τῶν ἡρώων, ex Plat.) 112, 1 καὶ δαιμόνων ἔστι φύλλον ἄλογον 115, 27
 φυσικός. Δημόκριτος ὁ φυσικός 61, 34 τὴν εἰμαρμένην φυσικὴν ζωὴν εἶναι 20, 14 τὴν ἄψιν τῶν φυσικῶν δεσμῶν 62, 29 κατὰ τινα τᾶξιν... φυσικὴν 87, 20 (νόμοι) 87, 23, opp. πολιτικοί 96, 20 (διοργανώσεις) 98, 8 (σῶμα) 99, 8 (μουσικὴ) 102, 21 (ἔργα) 129, 12 ἡ φυσικὴ διὰ τῆς τροφῆς κίνησις 123, 27 τὸ συνέχον τὸ σῶμα εἶτε λόγος εἰς φυσικὸς εἶτε καὶ ψυχὴ τις 130, 20 τὰ φυσικά, opp. τεχνητά 46, 14 16 22 (θέρμη) παρέχει τοῖς φυσικοῖς 30, 32
 φύσις. (φυτὰ) ἀπὸ τῆς φύσεως ἀνόμαστα 20, 13 οἱ γόνιοι τῆς φύσεως 30, 27 τὰ ἔργα τῆς φύσεως 96, 8 — παγὰν ἀνάου φύσεως (ex Pythag.) 34, 35 τὸ πλάσματιδες τοῦτο κατὰ φύσιν πῶς ἐστίν, διότι καὶ ἡ φύσις κρύπτεσθαι φιλεῖ καθ' Ἡράκλειτον 58, 21 δαίμονες προστάται τῆς φύσεως 58, 23 τὰ ἀσώματα γένη ἄνω τῶν ἐν τῷ κόσμῳ διοικούντων τὴν σωματικὴν φύσιν 16, 34 τὴν κοινήν φύσιν 17, 35 ὅτι καὶ ἐν τῇ φύσει κατὰ τὴν μίξιν τῶν ἀνομοίων κρατεῖ τὸ χειρὸν 26, 16 ἐγκαταμένειν τῇ φύσει καὶ ταῖς τῆς φύσεως γλυκυθυμιαῖς 34, 20 τὸ προσήκον τῇ φύσει γένος τῶν ψυχῶν 36, 2 ἡ φύσις εἰς τὰ μετ' αὐτὴν ῥέπει, opp. νόησις 50, 24 (ποίησιν ἄνευ νοήσεως) φύσεως ἴδιον 78, 40 τὴν εἰμαρμένην τὴν φύσιν εἶναι τοῦ παντός 127, 26 30 32 38 dist. φύσις ἐστὶ τὰ φύσει (ex Plat.) 127, 35 sqq. — de propria rei alicuius natura τὴν ἐν τῇ φύσει παραδοχὴν τοῦ χειρόνος 16, 2 τὸ γόνιμον τῆς οἰκείας φύσεως 30, 26 τὴν εἰς ἡμᾶς καθήκουσαν φύσιν ἔχοντας ἀμφίβιον

46, 7 κατασκευὴ φύσεως 68, 22 ψυχῶν . . .
 μεγάλη μὲν φύσει χρωμένων 89, 29 ἡ φύσις
 οὐ σώματος ἐστὶν ἐσχάτη ζωὴ δῆλον 99, 6
 δεῖ τινα καὶ ἀλόγων εἶναι ζῴων φύσιν ἰδίαν
 ἔχουσαν φύσιν ὡσπερ καὶ τῶν φυτῶν
 115, 10 (ψυχῆς) 83, 19 (θήριος, ex Plat.)
 99, 17 111, 20 112, 10 (ἀνθρωπίνῃ) 101,
 26 32 (ἄρρην) 103, 31 τοιαύτην . . . τοῦ
 ἐξαίφνης αὐτὸς ἡμῖν ἠρμήνευσεν φύσιν 125,
 29 — τοῦ φύσει χεῖρονος 15, 27 φθαρτὸν
 τῇ φύσει (νεὶ διὰ τὴν ἑαυτοῦ φύσιν) 18, 14
 30 32 εὐμαθεῖς φύσει καὶ δυσμαθεῖς 83, 16
 15 ζῴων κατὰ φύσιν διακειμένῃ 55, 30 ζῴων
 κατὰ φύσιν 78, 5 παρὰ φύσιν ζῴων 115, 24
 ἐξ ὧν γέγονεν κατὰ φύσιν 87, 16 τῶν κατὰ
 φύσιν μὲν ἐν τῇ παντὶ γιγνομένων, αὐτῶν
 δὲ παρὰ φύσιν ἐνεργουσῶν 88, 1 οὐδὲν γὰρ
 ἐκ τοῦ παρὰ φύσιν γινομένου δεῖ γίνεσθαι
 κατὰ φύσιν 115, 14 cf. 23 πρὸ τοῦ παρὰ
 φύσιν τῆς κατὰ φύσιν ψυχώσεως οὐσης
 116, 10 τὴν κατὰ φύσιν ἐκάστων διεξαγωγὴν
 96, 26 τὴν παρὰ φύσιν τροφὴν 88, 19 κατὰ
 φύσιν 66, 20 67, 14 κατὰ φύσιν . . . παρὰ
 φύσιν 30, 19 48, 36 49, 6 sq. 88, 20 115,
 12—26 123, 12 13 136, 3 5 — ποῦ γὰρ
 λόγῳ τὸ ἀλογον ἔχει φύσιν ἐφεστάναι;
 114, 5
 φυτεῦσαι τὴν ψυχὴν εἰς θήριον φύσιν
 99, 16
 φυτόν. καὶ τῶν ζῴων καὶ τῶν φυτῶν 30, 25
 cf. 16, 28 (Plato) τὰ φυτὰ διέστησε τῶν
 ζῴων οὐ τῇ αἰσθητικῇ Περιπατητικῶς
 (οἶδεν γὰρ καὶ φυτῶν αἰσθῆσιν), ἀλλὰ τῇ
 μονίμῃ καὶ πορευτικῇ 20, 4 sqq. (τὰ φυτὰ)
 ἀπὸ τῆς φύσεως ἀνόμασται 20, 13 οὐ
 κατὰ τὸν Ἐμπεδοκλέα καὶ αὐτὸς (Πλάτων)
 ἐνδεῖ καὶ φυτοῖς τὴν ψυχὴν τὴν ἀνθρωπίνην
 113, 13 sqq. cf. 4 sqq. 115, 2 11 23 τὰ
 φυτὰ τοῦ τρίτου μετέχει τῆς ψυχῆς εἶδους
 ἄδεκτα ὄντα ψυχῆς ἀνθρωπίνης (ex Plat.)
 114, 33 cf. 20, 13 (συμπεριάγεται) πολλὰ
 τῶν ἐνταῦθα φυτῶν τοῖς οὐρανίοις φωστῆρ-
 σιν 92, 10
 φάκη. δέρμα φάκης 26, 5 6
 φωλέος. ὄφεις . . . ἐν τοῖς ἑαυτῶν φωλεοῖς
 62, 22
 φωνή τε βαρεῖα fr. Ogrh. 116, 33 ἡ γλῶσσα
 . . . δύναται διηρθρωμένῃ ποιεῖν τὴν φωνὴν
 68, 4 δαιμόνων φωνὰς οἱ μὲν ἀκούουσιν οἱ
 δὲ οὐ 68, 21 (τὰ φάσματα) φωνὰς ἐκπέμπειν
 οἰκείας τοῖς σχήμασιν τοῖς φανταζομένοις
 109, 33
 φωνήεντα, dist. σύμφωνα 32, 33 de eorum

cum septem planetis ratione 32, 30 35
 sqq. cf. στοιχεῖα, σύμφωνα
 φωρᾶν. φωραθεῖσαν 64, 14
 φῶς. τὰς τοῦ φωτὸς ἐπιδόσεις 28, 27 (ἥλιος)
 προστιθῆσι τῷ φωτὶ, ἐλαττοῖ τὴν τοῦ φωτὸς
 δύναμιν 28, 28 sq. τὸ φῶς τὸ διῆκον δι'
 ἄλλης τῆς οὐρανῶν περιφορᾶς (ex Plat.)
 50, 30 τὸ θεῖον φῶς τὸ περιέχον τὴν τοῦ
 οὐρανοῦ περιφορὰν 120, 26 στέρησις τοῦ
 θείου φωτὸς 122, 5 λόγος οὐν ἄυλος καὶ
 καθαρὸν φῶς ὑπάρχων (ὁ χαλκός) 39, 7
 ἄμοιρος . . . λόγος φωτὸς ὄντος 39, 24 —
 εἰς φῶς ἐξήγαγε 32, 7
 φωστήρ. ἐν τοῖς πλανωμένοις τοὺς πέντε
 διεῖλεν ἀπὸ τῶν δύο φωστῆρων 69, 14 (συμ-
 περιάγεται) πολλὰ τῶν ἐνταῦθα φυτῶν τοῖς
 οὐρανίοις φωστῆρσιν 92, 10
 φωτεινός. ὧν δὲ (ψυχῶν) κουφότερα τὰ
 περιβλήματα καὶ φωτεινότερα 65, 22 ἀπὸ
 τῶν φωτεινοτάτων εἰς τάναντία καταπτώσαν
 122, 10
 φωτισμός. τὴν ἀμῆν . . . τῶν φωτισμῶν
 28, 30
 φωτοειδής. (ἀντιλαμβάνεσθαι) ὄψιν φωτοειδῆ
 κατὰ φύσιν οὖσαν χρωμάτων φωτοειδῶν
 ὄντων 66, 19
 χαίρειν 89, 16 opp. ἀχθεσθαι 40, 26 χαίρειν
 ἐπὶ 83, 21
 χαλᾶν. (μουσικῆς) θηλυπρεποῦς καὶ ὄντως
 κεχαλασμένης 101, 20
 χαλινοποιητικὴ 47, 16
 χαλινοποιός 47, 20
 χαλκευτικὴ 139, 21
 χαλκός 39, 3 sq. 36 37
 χαλκοῦν γένος Hesiodi 38, 19 39, 3 sqq.
 Platonis 39, 32
 χαμαιζηλος. ἐκ μερικωτέρων καὶ χαμαι-
 ζηλωτέρων (αἰτίων), opp. ἐξ ὀλιγωτέρων καὶ
 ὑψηλωτέρων 80, 24 sim. 94, 9
 χαρακτήρ τοῦ λόγου ὑψηλός 16, 37 τῶν
 τριῶν χαρακτήρων ὁ ἀδρός 17, 7
 χαρακτηρίζειν. τῶν τοιῶνδε τῆς ζωῆς
 εἰδῶν ἃ ὁ παρὼν χαρακτηρίζει βίος 82, 9
 χαρίζεσθαι. ἵνα καὶ τῷ μύθῳ χαρισώμεθα
 καὶ συγχωρήσωμεν ἃ βούλεται πλάττειν
 100, 18
 χάρις. ἀγευστον λογογραφικῆς καὶ σοφιστι-
 κῆς χάριτος 60, 35 τοῖς ἠθικοῖς πλάσμασιν
 μάλιστα δεῖ ποιητικῆς χάριτος 61, 3
 Χαριτώ ('Αμφιπολιτικῆς) 64, 10
 χάσματα διπλά (ex Plat.) 50, 16
 χαυνότης 92, 25

χαυνοῦν, opp. ταπεινοῦν 82, 17
 χεῖλος 67, 38
 χειμερινός τροπικός (κύκλος) 69, 13 τῶν ὥρων τὴν χειμερινὴν εἶναι Κρονίαν 30, 29
 χεϊμών. ὄλην τὴν τοῦ χεϊμῶνος ὄραν 62, 20
 χείρων. τὸ χείρον 35, 37 opp. τὸ ἄμεινον 26, 23 ἐν τῇ φύσει κατὰ τὴν μῆξιν τῶν ἀνομοίων κρατεῖ τὸ χείρον 26, 16 χείρωνος 89, 12
 χελιδών. τὰς χελιδόνας φασὶν ἐν κοιλότησι δένδρων . . . νεκρωθεῖσας ζῆν 62, 19
 χερσαῖος. ζῷοις πτηνοῖς ἐνύδροις χερσαίοις 113, 1
 χθές *puer* 64, 4
 χθόνιος (θεοί) 64, 6 τάξεις . . . οὐρανίας καὶ χθονίας 50, 18 εἴτε οὐρανίας ἔχοντων τάξεις εἴτε ὑποσελήνου, ἀερίας τινάς, ἐνυδρίας ἢ χθονίας 23, 26 πᾶσα τάξις . . . τῶν οὐρανίων τῶν χθονίων 73, 11 μέτρα τὰ προσήκοντα . . . οὐράνια καὶ χθόνια 54, 16 (περίοδος) 50, 27 (περιφοραί, opp. οὐράναι) 57, 23 (ζωή) 50, 28 109, 10 (τὸ σιδηροῦν γένος) 39, 21 (τὸν σιδηρον) χθόνιον ἀλλ' οὐ πύριον ὄντα 40, 10 (πορεία) οὐ τραχέια καὶ χθονία (ex Plat.) 93, 20 sq. οὐρανίως ἀιθερίως ἀερτίως χθονίως 34, 36
 χθών. ἐν χθονί δὴ fr. Orph. 116, 34
 χιλιάς 50, 37 66, 7 τὸν τῆς χιλιάδος ἀριθμὸν ὅπως ἀκούειν δεῖ συμβολικῶς 110, 14
 χιλιέτης ὑπὸ τῆς πορεία (ex Plat.) 50, 26 πρὸ τῆς χιλιέτους περιόδου 109, 14
 χιλιοστής. τελέας χιλιοστής οὐσης πορείας 110, 8 οὐδεμιᾶς χιλιοστής 110, 11
 χορεύειν 23, 8 (cf. χρόνος) ἢ δὲ (σελήνη) χορεύει περὶ (τὸν ἥλιον) 29, 13
 χορηγία. ἀπολαύειν τῆς ἐκείνων χορηγίας 91, 16
 χορηγοὶ ἀγαθῶν 91, 14
 χορόνους. χρόνος ὡς χορόνους τις ὦν 23, 8
 χοροὺς διδόναι 136, 30
 χραίνειν. πάθει χραινομένην 102, 16
 χρεία τῶν διηγήσεων 63, 27 τῶν χρεῖων αὐτοὺς εἰς ἐπίστασιν ἀγοῦσῶν 37, 38
 χρῆσις. τὴν ἀμαρτητικὴν χρῆσιν τῶν ἐκ τοῦ παντὸς ἀγαθῶν 85, 2 17
 χρησμφδεῖν 78, 34 ταῖς Μούσαις ταῖς χρησμφδοῦσαις τὴν λύσιν 16, 38 ὑπὸ δὴ τινων χρησμφδηθέντα θεῶν 67, 32
 χρησμφδός. τοῖς ἐνθουσιάζουσιν καὶ τοῖς χρησμφδοῖς 17, 11
 χροά. ἀμυδρὰν ἔχει . . . τῆς χροᾶς ἀπεικασίαν 39, 28

χρονικός. τῶν ἐμφανῶν οὐρανίων χρονικῶν μέτρων 23, 12 πᾶσα χρονικὴ σειρά 24, 19
 χρόνος, dist. καιρός 41, 4 πᾶν τὸ γιγνόμενον ἐν χρόνῳ γίγνεται, κατὰ καιρὸν δὲ οὐ πᾶν 41, 2 γενόμενον ἐν χρόνῳ 18, 33 τὰ ἀπὸ χρόνου γεγονότα 22, 1 ἀπὸ χρόνου παντελῶς ἀγένητον 21, 33 (κόσμος) κατὰ χρόνον γενητός, opp. κατ' αἰτίαν 18, 13 27 sq. 34 sq. ψυχὴ πᾶσα κατὰ χρόνον ἐνεργεῖ καὶ . . . διὰ χρόνου θεᾶται πᾶν 24, 2 ὁ πᾶς χρόνος (ex Plat.), dist. ὁ πᾶς αἰὼν 19, 19 sqq. 29 τὸν πάντα χρόνον τῆς περιόδου 21, 3 cf. 22, 23 (ἀπειρος) 19, 26 (κοσμικός) 21, 31 ἀριθμὸς . . . νοερός καὶ οὕτω χρόνος ὡς χρόνους τις ὦν ἀπὸ τοῦ χορεύειν 23, 7 διάφορα πλήθει χρόνον 20, 30 οἱ χρόνοι τῶν [ἡμῖν ὄρα]τῶν 22, 25 — *astion*. περὶ τῶν ἀναφορικῶν χρόνων 103, 22 κατὰ τὰς ἀναφοράς τῶν τοὺς βίους ὀριζόντων χρόνων 103, 23
 χρυσόραπις (Hom.) 124, 10
 χρυσός. (νοερὰς ζωῆς) σύμβολον ὁ χρυσὸς ἀδεκτος ὦν . . . τοῦ καὶ σήφωος 38, 21 cf. 34 sq. 40, 7 39, 9 33 37
 χρυσοῦν γένος Orphei 38, 6 Hesiodi 38, 18 20 sqq. Platonis 39, 32
 χρῶμα. τόπους . . . παντοδαπούς καὶ τοῖς σχήμασι καὶ τοῖς χρώμασι 63, 14 (ὄψιν ἀντιλαμβάνεσθαι) χρωμάτων φωτειῶν ὄντων 66, 20
 χαλεύειν. τὸ γε κατ' ἀμφοτέρα χαλεῖον, ὄρεξιν καὶ κρίσιν 94, 21
 χώρα. τὴν κοινὴν χώραν τὴν ἐστὶν τῆς γενέσεως 66, 2 τὴν μέσθιν ἀπειληφὴ χώραν 57, 14 χώραν διδόναι (ἐνδείξεσιν, ἐπιστάσει) 114, 24 125, 29
 χαρεῖν. δι' αὐτῶν χαρεῖ τῶν καθ' ἕκαστα 56, 25 τὴν διὰ τῶν αἰσχροῦν καὶ ἀθέσμων πλασματικῶν χαροῦσαν (μυθολογίαν) 58, 15 *de anima* εἰς ἀνθρώπον, εἰς ἄλογα ζῶα χαρεῖν 109, 1 7 114, 18 al. εἰς γένεσιν, ζωγονίαν χαρεῖν 124, 29 37
 χωρίζειν. (οἱ ἱερατικοὶ λόγοι) χωρίζοντες ἀπὸ τῶν σωματικῶν τὰς ψυχὰς 62, 27 ὡς χωρίζεται (ἢ ψυχῇ) τοῦ σώματος 64, 29 sq. χωρισθείσης αὐτῆς τῆς ψυχῆς ἐκ τοῦ σώματος 61, 15 cf. 79, 27 ψυχὴν . . . χωρισμένην ἀπὸ τῶν ὕλικῶν ὀργάνων 61, 27 τῶν χωριζομένων ψυχῶν 49, 37
 χωριστός. εἶναι σωματικῶν τὰς ψυχὰς 55, 15 21 sq. 65, 8 τὴν χωριστὴν . . . καὶ τὴν ἔξω γενέσεως ζωῆν 56, 29 104, 15 125, 25

χωρίς τῶν φωνηέντων . . . τῶν συμφώνων
χωρίς 32, 33 ἐπειδὴ χωρίς ἦν τοῦ σώματος
63, 11

χωρισμὸς ἀπὸ τοῦ ἀλόγου τῆς λογικῆς
49, 8 τὸν ἀπὸ τοῦ σώματος χωρισμὸν τῆς
ψυχῆς 62, 26

ψευδοπαιδεία 45, 9

ψῆφος. τῆς Δίκης . . . τὴν ψῆφον ἐκφερούσης
88, 2 κατὰ τὴν Πλάτωνος ψῆφον 98, 6
111, 14

ψιλός. οὐκ ἐν λόγοις ψιλοῖς, ἀλλ' ἐν ἔργοις
31, 34

ψιλοῦν. ψιλωτέον, opp. δασυντέον ἐν τῷ
ἐκφωνεῖν 33, 7

ψόφος. (ἀκοήν ἀντιλαμβάνεσθαι) τῶν ψόφων
ἀερῶν ὄντων 66, 21

ψῦξις, opp. θερμῆ 30, 31 τῆς τοῦ ἀέρος
ψύξεως 62, 20

ψυχή. (εἰκῶν τοῦ νοῦ) 35, 1 ψυχή πᾶσα
κατὰ χρόνον ἐνεργεῖ 24, 2 ἀπὸ τῆς ποιᾶς
ζωῆς τῶν ψυχῶν 24, 26 αἱ θεοειδεῖς ψυχαί,
opp. αἱ μὴ εὐφρεῖς 36, 3 τὸ προσήκον τῇ
φύσει γένος τῶν ψυχῶν 36, 2 ψυχῶν γένη
τέτταρα . . . θεῖον δαιμόνιον ἥρωικὸν ἀν-
θρώπινον (ex Plat.) 112, 6 ψυχαὶ ἀνθρώ-
πειαι (ἀνθρώπιναι), dist. θεοὶ ἐστὶ δαίμονες
33, 36 39 41 cf. 25, 11 15 21 μερικαὶ
ψυχαὶ 27, 3, dist. θεοὶ ἐστὶ δαίμονες 16, 33
53, 30 54, 6 (cf. ἀνθρώπινος) — ἡ θεία ψυχή
τοῦ παντός (ex Plat.) 127, 19 ἡ ψυχή τοῦ
κόσμου 127, 24 πάσας τὰς ψυχὰς ἀστρῶν
ὄρων στοιχείων 127, 23

τριμερῆς ἐπινοεῖται ἡ ψυχή 135, 21 20
τὰ μέρη τῆς ψυχῆς 135, 14 5 137, 25
τρίτον μέρος ψυχῆς (ex Plat.) 20, 12 οὐχ
ὄλη τῇ ψυχῇ συμπράττοντας 135, 11 αἱ
κατ' οὐσίαν ὑπάρχουσαι τῇ ψυχῇ κοιναὶ
ἐννοιαὶ 135, 25 ἡ λογικὴ ψυχή, opp. φαν-
ταστικὴ 123, 31, opp. ἄλογος 49, 4 sqq. 22
sqq. 97, 34 cf. 81, 30 32 111, 11 ἡ λογικὴ
(om. ψυχή) 49, 1 8 sq. τὸ φιλοχρήματον οὐκ
ἐστὶν μόνος τῆς ἀλόγου ψυχῆς 137, 39

ψυχὰς ἀθάνατας fr. Orph. 117, 14 ἀθά-
νατον τὴν ψυχήν (sec. Plat.) 47, 37 sqq.
cf. 58, 9 13; (sec. Aristot.) 116, 22 τὴν
ποῖαν ψυχήν ἀθάνατον δεῖ νομίζειν 47, 38
49, 23 sq. τὴν θεῖαν ψυχήν ἀφελῶν ἀπὸ
τῆς παθητικῆς ἐν τῷ ἀθανάτῳ τίθησιν 49, 27
τῷ θνητῷ τῆς ψυχῆς ἐπομένους 74, 2 ὅτι
καθ' αὐτὸν πεπέρασται τῶν ψυχῶν ὁ ἀριθμὸς
49, 20 12 sqq. 116, 22

ψυχαί, opp. σώματα 16, 29 112, 18 115, 24

τὰ ψυχῆς ἀγαθὰ καὶ κατὰ, dist. τὰ σώματος
ἐστὶ τὰ ἐκτός 82, 15 cf. 23 26 (ψυχῆς ὄργανα)
83, 18 τῷ ὄντι σώματι συζυγεῖσα ψυχή
20, 20 26, 10 σῶμα ἀνευ ψυχῆς ἀδύνατον
ζῆν, ψυχὴν δ' ἀνευ σώματος 32, 32 30
χωριστὰς εἶναι σωμάτων τὰς ψυχὰς 55, 15
21 64, 29 sqq. 65, 8 cf. 63, 11 τὸν ἀπὸ
τοῦ σώματος χωρισμὸν τῆς ψυχῆς 62, 26
sqq. καὶ τινα ψυχὴν . . . ἀγγελον τῶν ἔσω
σώματος παθημάτων ὧν ὑπομένουσιν αἱ
ψυχαὶ ποικίλων γενομένην κτέ. 52, 19 sq.
ἐπὶ τῆς ψυχῆς τοῦ Ἡρώς 121, 17

θανατηφόρος ἡ γενεσιουργὸς τῶν ἀθανάτων
ψυχῶν (περίοδος) 74, 4 τὴν τῆς ψυχῆς ὁμο-
λογίαν πρὸς τὸ πᾶν . . . τὴν τοῦ παντός
πρὸς τὴν ψυχήν 86, 11 τὴν ἀπ' ἀνθρώπινων
σωμάτων εἰς ἀνθρώπινα μετοικῆσιν (ψυχῶν)
παραδίδωσιν (Orpheus) 116, 18—20 ὅτι
καὶ εἰς τὰ ἄλλα ζῆα μετάβασίς ἐστὶ τῶν
ψυχῶν τῶν ἀνθρώπινων (sec. Orph.) 116,
27 ὅτι καὶ ἴδια τῶν ἀλόγων τίς ἐστὶν
ψύχωσις (sec. Orph.) 117, 6 quo sensu εἰς
ἄλογα ζῆα μεθίστησι τὰς ψυχὰς ὁ μῦθος
(Platonis) 97, 23 sqq. cf. 5 sqq. οἱ πνεύ-
ματι τὴν ψυχήν ἐοικέναι φάσκοντες συναλ-
λοουμένῳ τοῖς περιέχουσιν καὶ συσχηματι-
ζομένῳ 97, 32 τὸ τὰς τῶν θεῶν ἀνθρώπων
ψυχὰς εἰσοικίζειν εἰς ἄλογα ζῆα καὶ τὰς
ἥρωικὰς 100 sqq. τὸ τὰς ψυχὰς τὰς μὴ
ἄμα βεβιωκυίας εἰς δευτέραν γένεσιν ἄγειν
ὁμόχρονον 110, 7 sqq. τὰς μεταβολὰς (τῶν
θηρίων εἰς θηρία) οὐκ ἀλόγων ψυχῶν, ἀλλ'
ἀνθρώπινων . . . λέγεσθαι παρὰ τοῦ Πλά-
τωνος 106, 18 sqq. cf. 10 sqq. 111, 1 ὅτι
δὲ καὶ ἀνθρώπινα ψυχαὶ μετίσαιν ἀπ' ἄλλων
ἀλόγων ζῶων εἰς ἄλλα 107, 19 sqq. ὅτι αἱ
εἰς ἄλογα μετοικήσεις τῶν ἀπὸ γῆς εἰσι
ψυχῶν ἀλλ' οὐ τῶν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ προελ-
θουσῶν 108, 12 sqq. 111, 4 εἰ πᾶσαν ψυχήν
εἰς γένεσιν κατιούσαν εἰς ἄλογα ζῆα κατιέναι
δυνατὸν κτέ. 111, 8 15 sqq. εἰ πᾶν ἄλογον
ζῶον ἔχει ψυχήν ἐφεστώσαν λογικὴν ἔξωθεν
κτέ. 111, 30 113, 20 sqq. εἰ διὰ πάντων
ἀλόγων ζῶων ἡ καθοδὸς ἐστὶ τῶν λογικῶν
ψυχῶν . . . καὶ εἰ μέχρι τούτων μόνων
111, 13 112, 31 sqq. οὐκ ἐνδεὶ καὶ φυτοῖς
τὴν ψυχήν τὴν ἀνθρώπινην 113, 13 4 sqq.
τῶν ψυχῶν τὰ ὕλικὰ περιβλήματα σώζειν
τὸν τύπον τοῦ ἐμπροσθεν βίου 109, 36 25
sqq. εἰκότως συμβαίνειν τὰς μὴ ἐκείθεν
ιούσας (ψυχὰς) ἐπιλανθάνεσθαι τῶν ἐκεῖ, τὰς
δὲ ἐντεῦθεν ἐκεῖσε τῶν ἐνταῦθα διαμνημο-
νεύειν (ex Aristot.) 123, 6 sqq.

